

(Bản dịch)

LUẬT DI SẢN, CẢNH QUAN VÀ KIẾN TRÚC CỘNG HÒA PHÁP

Phần lập pháp

Điều L1

Di sản, cảnh quan và kiến trúc được hiểu, theo nghĩa của luật này, là tất cả các tài sản, bất động hoặc di chuyển, liên quan đến tài sản công hoặc tài sản tư nhân, có lợi ích lịch sử, nghệ thuật, khảo cổ học hoặc thẩm mỹ, khoa học hoặc kỹ thuật.

Nó cũng bao gồm các yếu tố của di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa phi vật thể, theo nghĩa của Điều 2 của Công ước.

Quốc tế Bảo vệ Di sản, cảnh quan và kiến trúc Văn hóa Phi vật thể, được thông qua tại Paris vào ngày 17 tháng 10 năm 2003.

QUYỂN I: CÁC QUY ĐỊNH CHUNG CHO TOÀN BỘ DI SẢN VĂN HÓA

PHẦN I: BẢO VỆ TÀI SẢN VĂN HÓA

Chương 1: Chế độ lưu thông hàng hoá văn hoá

Điều L111-1

Là bảo vật quốc gia:

1. Hàng hóa thuộc bộ sưu tập của các viện bảo tàng ở Pháp;
2. Tài liệu lưu trữ công cộng, theo nghĩa của điều L. 211-4, cũng như tài sản được phân loại là tài liệu lưu trữ lịch sử áp dụng Quyển II;
3. Tài sản được xếp hạng là di tích lịch sử áp dụng Quy tắc VI;
4. Các hàng hóa khác tạo thành một phần của phạm vi công cộng có thể di chuyển được, theo nghĩa của điều L. 2112-1 của bộ luật chung tài sản của công;
5. Các tài sản khác có lợi ích lớn đối với di sản, cảnh quan và kiến trúc quốc gia theo quan điểm của lịch sử, nghệ thuật hoặc khảo cổ học.

Điều L111-2

Xuất khẩu tạm thời hoặc dứt điểm ra ngoài lãnh thổ hải quan của hàng hóa văn hóa, trừ kho tàng quốc gia, có lợi ích lịch sử, nghệ thuật hoặc khảo cổ học và thuộc một trong các hạng mục được xác định bởi nghị định của Hội đồng Nhà nước phải được cấp chứng chỉ do cơ quan hành chính.

Giấy chứng nhận này vĩnh viễn chứng thực rằng tài sản không có tính chất của một kho báu quốc gia. Tuy nhiên, đối với hàng có thâm niên không quá một trăm năm thì được cấp giấy chứng nhận có thời hạn tái tạo hai mươi năm.

Việc xuất khẩu hàng hoá văn hoá phẩm đã tạm nhập vào lãnh thổ hải quan không tùy thuộc vào việc đạt được chứng chỉ được cung cấp trong đoạn đầu tiên.

Bằng cách thoái thác và bắt buộc trả lại hàng hóa văn hóa cho hải quan, Giấy chứng nhận có thể không được yêu cầu khi việc tạm xuất khẩu tài sản văn hóa nhằm mục đích phục vụ ăn uống, chuyên môn hoặc tham gia một cuộc triển lãm.

Trong trường hợp này, việc tạm xuất phải được cấp bởi cơ quan quản lý giấy phép xuất cảnh tạm thời được cấp theo các điều kiện quy định tại Điều L. 111-7.

Điều L111-3

Trong trường hợp xuất cảnh ra khỏi lãnh thổ hải quan của một đối tượng văn hóa được đề cập trong điều L. 111-2, giấy chứng nhận hoặc phải xuất trình giấy phép xuất cảnh tạm thời khi công chức hải quan yêu cầu.

Điều L111-3-1

Việc kiểm tra yêu cầu chứng chỉ có thể bị đình chỉ nếu có những giả định nghiêm trọng và rằng hàng hóa thuộc về phạm vi công cộng, đã được nhập khẩu bất hợp pháp, cấu thành một hành vi vi phạm hoặc đến từ một trọng tội hoặc tội nhẹ khác. Cơ quan hành chính thông báo cho người nộp đơn bằng một quyết định biện minh cho việc đình chỉ cuộc điều tra và yêu cầu anh ta biện minh cho việc giải mật miền công cộng, tính xác thực của hàng hóa hoặc tính hợp pháp của xuất xứ hoặc nhập khẩu của hàng hóa đó.

Nếu người nộp đơn không cung cấp bằng chứng theo các điều kiện và thời hạn quy định của nghị định trong Hội đồng Tiểu bang, yêu cầu được tuyên bố là không thể chấp nhận được.

Yêu cầu không thể được tuyên bố là không thể chấp nhận khi người nộp đơn cung cấp bằng chứng rằng anh ta đã thực hiện thẩm định, theo nghĩa của đoạn thứ ba của Điều L. 112-8, tại thời điểm mua lại và rằng có sẵn cho chủ sở hữu ban đầu hoặc cho bất kỳ người nào khác có quyền yêu cầu tài sản hoặc chứng thư chuyển nhượng tài sản đã hết giá trị.

Điều L111-4

Giấy chứng nhận chỉ có thể bị từ chối đối với hàng hóa văn hóa thể hiện tính cách của bảo vật quốc gia. Bất kì không phải bồi thường do bị từ chối cấp chứng chỉ.

Nó được cấp cho hàng hóa văn hóa nhập khẩu hợp pháp vào lãnh thổ hải quan với giá dưới năm mươi năm.

Việc từ chối cấp chứng chỉ chỉ có thể diễn ra sau khi có ý kiến hợp lý từ một ủy ban bao gồm sự ngang hàng của các đại diện của Nhà nước và có tư cách đủ tiêu chuẩn và được chủ tọa bởi một thành viên của tòa án hành chính. Một nghị định trong Hội đồng Nhà nước ấn định các điều khoản bổ nhiệm các thành viên của nó và điều kiện công bố ý kiến của mình.

Quyết định từ chối cấp chứng chỉ là có lý do. Nó bao gồm, bằng văn bản, tuyên bố về các cân nhắc pháp lý và thực tế là cơ sở của nó. Nó được thông báo cho ủy ban đã được đề cập trong đoạn trước và được xuất bản trong các điều kiện do nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định.

Điều L111-5

Các điều kiện để xử lý hồ sơ và cấp chứng chỉ do nghị định trong Hội đồng quy định của tiểu bang.

Việc kiểm tra yêu cầu chứng nhận có thể bao gồm nghĩa vụ xuất trình hàng hóa một cách thực tế đến các cơ quan có thẩm quyền.

Điều L111-6

Trong trường hợp bị từ chối chứng nhận, bất kỳ yêu cầu mới nào về cùng một hàng hóa đều không được chấp nhận trong khoảng thời gian ba mươi tháng kể từ ngày từ chối.

Sau thời hạn này, việc từ chối cấp chứng chỉ chỉ có thể được gia hạn trong trường hợp được cung cấp thủ tục chào mua trong khoản thứ sáu của Điều L. 121-1, không ảnh hưởng đến khả năng phân loại tài sản áp dụng các quy định liên quan đến di tích lịch sử hoặc kho lưu trữ, hoặc yêu cầu của Nhà nước khi áp dụng các điều khoản liên quan đến khai quật khảo cổ học hoặc tài sản văn hóa hàng hải.

Yêu cầu giấy chứng nhận cũng không được chấp nhận trong trường hợp Nhà nước đề nghị mua tài sản trong các điều kiện quy định tại Điều L. 121-1, cho đến khi hết thời hạn quy định ở phần thứ năm, thứ sáu và đoạn thứ bảy của cùng một bài báo.

Điều L111-7

Việc xuất khẩu bảo vật quốc gia ra ngoài lãnh thổ hải quan có thể được cho phép, trên cơ sở tạm thời, bởi cơ quan hành chính, với mục đích khôi phục, chuyên môn, tham gia vào một sự kiện văn hóa hoặc ký gửi trong một bộ sưu tập công khai.

Ủy quyền này được cấp trong một khoảng thời gian tương ứng với đối tượng của yêu cầu. Nhân dịp ra khỏi lãnh thổ hải quan của một kho báu quốc gia được đề cập trong điều L. 111-1, phải xuất trình giấy phép tạm xuất cảnh khi công chức hải quan yêu cầu.

Ngay sau khi ủy quyền hết hạn, chủ sở hữu hoặc người giữ tài sản phải xuất trình theo yêu cầu. đại lý do Nhà nước ủy quyền.

Điều L111-7-1

Khi nhận được thông báo quyết định từ chối cấp Giấy chứng nhận, chủ sở hữu bảo vật quốc gia hoặc đại lý của chúng khai báo với cơ quan hành chính nơi bảo quản của hàng hoá. Trong thời gian có hiệu lực của việc từ chối này, mọi thay đổi về vị trí lưu trữ đều được tuyên bố là của cơ quan hành chính và chủ sở hữu hoặc người nắm giữ bảo vật quốc gia giao nộp cho đại lý, được ủy quyền cho mục đích này, ai yêu cầu nó.

Điều L111-7-2

Trong thời gian từ chối cấp Giấy chứng nhận có hiệu lực, bảo vật quốc gia không được sửa chữa, được khôi phục mà không có sự cho phép của cơ quan quản lý.

Công việc được phép áp dụng của đoạn đầu tiên được thực hiện dưới sự kiểm soát của khoa học và kỹ thuật.

Dịch vụ nhà nước chịu trách nhiệm về văn hóa.

Điều L111-7-3

Khi quyết định từ chối cấp chứng chỉ liên quan đến quỹ lưu trữ, bộ sưu tập hoặc cùng nhau, được xác định bởi người nộp đơn hoặc được cơ quan hành chính công nhận trong quá trình điều tra của yêu cầu, hàng hoá cấu thành nó không được chuyển đi từng lô hoặc từng phần trong thời gian có hiệu lực của từ chối cấp chứng chỉ.

Điều L111-8

Việc nhập khẩu tài sản văn hóa thuộc một trong các loại quy định tại Điều 1 của Công ước liên quan đến các biện pháp được thực hiện để cấm và ngăn chặn việc nhập khẩu, xuất khẩu và chuyển giao quyền sở hữu bất hợp pháp tài sản văn hóa, được thực hiện tại Paris vào ngày 17 tháng 11 năm 1970, đến trực tiếp từ một quốc gia không phải là Nhà nước thành viên của Liên minh Châu Âu và thành viên của công ước này phải tuân theo việc xuất trình giấy chứng nhận hoặc bất kỳ tài liệu tương đương nào khác cho phép xuất khẩu hàng hóa do Nước xuất khẩu thiết lập khi pháp luật của tiểu bang đó quy định cho nó. Nếu tài liệu nói trên không được xuất trình, nhập khẩu sẽ bị cấm.

Điều L111-9

Theo Điều L.111-11, cấm nhập khẩu, xuất khẩu, quá cảnh, vận chuyển, nắm giữ, bán, mua và trao đổi hàng hóa văn hóa có sở thích khảo cổ, nghệ thuật, lịch sử hoặc khoa học khi họ rời khỏi lãnh thổ của một Quốc gia một cách bất hợp pháp theo các điều kiện do Nghị quyết của Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc đã được thông qua để có hiệu lực.

Điều L111-10

Hàng hóa văn hóa bị thu giữ tại hải quan do họ xuất cảnh trái phép từ một quốc gia không phải là thành viên của Liên minh châu Âu có thể được gửi vào một bảo tàng ở Pháp để bảo tồn và trình bày trước công chúng trong thời gian nghiên cứu, bởi các cơ quan có thẩm quyền, chủ sở hữu của họ hợp pháp.

Điều L111-11

Trong trường hợp tài sản văn hóa đang trong tình trạng khẩn cấp, nguy hiểm do xung đột vũ hoặc thảm họa trong lãnh thổ của Quốc gia sở hữu hoặc giam giữ chúng, Quốc gia có thể, tại yêu cầu của chủ sở hữu hoặc người nắm giữ Nhà nước hoặc khi một nghị quyết của Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc đã được hiểu theo nghĩa này, tạm thời cung cấp các cơ sở an toàn để nhận chúng khi đặt cọc và thông báo cho Tổ chức Giáo dục, Khoa học và Văn hóa của Liên hợp quốc.

Nhà nước trả lại tài sản văn hoá cho chủ sở hữu hoặc chủ sở hữu Nhà nước sau khi kết thúc tình trạng gây ra nơi trú ẩn của họ hoặc bất cứ lúc nào, theo yêu cầu của người sau. Tài sản văn hóa nhận được theo các điều kiện quy định trong điều này không thể bị tịch thu trong thời gian thời gian lưu trú trên lãnh thổ quốc gia.

Trong thời gian gửi tiền trên lãnh thổ quốc gia, các khoản vay có thể được cấp, sau khi thỏa thuận Nhà nước đã uỷ thác cho họ lưu hành những hàng hoá văn hoá này trong khuôn khổ tổ chức triển lãm quốc gia hoặc quốc tế nhằm nâng cao nhận thức về di sản, cảnh quan và kiến trúc đang bị đe dọa này. Trong trường hợp rời khỏi lãnh thổ quốc gia, Quốc gia đăng cai triển lãm đảm bảo miễn thu giữ tài sản liên quan trong thời gian triển lãm.

Điều L111-12

Các điều khoản áp dụng của chương này do nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định.

Chương 2: Quy chế tài sản văn hóa

Phần 1: Tài sản văn hóa nằm ở Pháp và bị xóa bỏ bất hợp pháp từ lãnh thổ của một Quốc gia Thành viên khác của Liên minh Châu Âu

Tiểu mục 1: Phạm vi

Điều L112-1

Theo mục đích của phần này, tài sản văn hóa được coi là đã rời khỏi lãnh thổ của người khác một cách bất hợp pháp Quốc gia thành viên của Liên minh Châu Âu khi vi phạm luật pháp của Quốc gia thành viên đó trong các vấn đề bảo vệ kho báu quốc gia hoặc vi phạm Quy định của Hội đồng (EC) số 116/2009 ngày 18 tháng 12 2008, liên quan đến xuất khẩu hàng hóa văn hóa, nó được phát hành sau ngày 31 tháng 12 năm 1992.

Điều L112-2

Các quy định của phần này áp dụng cho tài sản văn hóa, do Các quy tắc có hiệu lực tại một Quốc gia Thành viên khác, bảo vật quốc gia theo nghĩa của Điều 36 của Hiệp ước về hoạt động của Liên minh Châu Âu, cho dù chứng chỉ này được cấp cho họ trước hay sau khi họ xuất cảnh bất hợp pháp từ lãnh thổ của Quốc gia đó.

Tiểu mục 2: Thủ tục hành chính

Điều L112-3

Khi có thể cho rằng một đối tượng văn hóa nằm trên lãnh thổ Pháp thuộc phạm vi áp dụng Điều L. 112-1 và L. 112-2, cơ quan hành chính thông báo cho Quốc gia thành viên có liên quan.

Điều L112-4

Theo yêu cầu chính xác và chi tiết của một Quốc gia thành viên, cơ quan hành chính tìm kiếm hoặc đưa ra tìm kiếm trên lãnh thổ Pháp một tài sản văn hóa cụ thể thuộc phạm vi của Điều L. 112-1 và L. 112-2, cũng như danh tính của chủ sở hữu, người chiếm hữu hoặc người nắm giữ tài sản được đề cập.

Tiểu mục 3: Biện pháp bảo vệ

Điều L112-5

Ngay cả trước khi thực hiện hành động được đề cập trong điều L. 112-6 về xu hướng trả lại tài sản văn hóa ở Quốc gia Thành viên khác, cơ quan hành chính có thể yêu cầu chủ tịch tòa án ra lệnh cho bất kỳ biện pháp phòng ngừa cần thiết nào khi vấn đề bảo tồn vật chất của tài sản hoặc rằng hàng hóa có nguy cơ bị rút khỏi thủ tục trả hàng tại Nước xuất xứ.

Các biện pháp bảo vệ được thông báo cho chủ sở hữu, người chiếm hữu hoặc người nắm giữ tài sản văn hóa.

Nếu không cản trở các biện pháp xử lý thông thường, các biện pháp tạm thời sẽ ngừng áp dụng có hiệu lực nếu hành động pháp lý được xác định trong khoản đầu tiên của Điều L. 112-6 chưa được đưa ra thời hạn ba năm kể từ ngày cơ quan trung ương có thẩm quyền của Quốc gia thành viên kiến thức về vị trí của đối tượng văn hóa và danh tính của người sở hữu hoặc chủ sở hữu của nó, cho dù theo thông tin được cung cấp trong Điều L. 112-3 hay thông báo của cơ quan có thẩm quyền kết quả hành chính của các khám xét được thực hiện theo điều L. 112-4.

Chúng cũng hết hiệu lực nếu Quốc gia Thành viên yêu cầu, được thông báo theo Điều L. 112-3, không xác minh chất lượng của tài sản là kho báu quốc gia hoặc không giao tiếp kết quả của việc xác minh này trong vòng sáu tháng kể từ khi thông báo về các biện pháp nhạc viện.

Tiểu mục 4: Tổ tụng pháp lý

Điều L112-6

Hành động đòi trả lại tài sản do Quốc gia thành viên yêu cầu đưa ra tòa án tư pháp chống lại người nắm giữ tài sản trên thực tế cho tài khoản của mình hoặc người giữ nó cho tài khoản gián tiếp.

Không thể chấp nhận được nếu việc xuất cảnh khỏi lãnh thổ của Quốc gia Thành viên yêu cầu không còn trái pháp luật vào ngày mà hành động được giới thiệu.

Hành động này được thực hiện mà không ảnh hưởng đến các hành động khác, dân sự hoặc hình sự, có sẵn, nếu có, Quốc gia thành viên liên quan và chủ sở hữu.

Điều L112-7

Việc giới thiệu hành động được đề cập trong đoạn đầu tiên của điều L. 112-6, nhằm mục đích trả lại một hàng hóa hoạt động văn hóa trên lãnh thổ của một Quốc gia Thành viên, được cơ quan hành chính thu hút sự chú ý của công chúng.

Điều L112-8

Nếu xác định được rằng tài sản văn hóa thuộc phạm vi của các Điều L. 112-1 và L. 112-2, tòa án yêu cầu trả lại tài sản cho Quốc gia thành viên yêu cầu với mục đích đảm bảo tài sản trở lại lãnh thổ của mình.

Tòa án cho phép, có tính đến các tình tiết của vụ án, người chiếm hữu có thiện chí thực hiện sự siêng năng cần thiết trong quá trình mua lại tài sản, một khoản bồi thường công bằng nhằm sửa chữa thiệt hại của nó và đó là trách nhiệm của Quốc gia thành viên yêu cầu.

Để xác định xem người chiếm hữu có thực hiện trách nhiệm giải trình hay không, cần xem xét tất cả các trường hợp. của việc mua lại, đặc biệt là tài liệu về nguồn gốc của hàng hóa, của giấy phép xuất cảnh yêu cầu theo luật của Quốc gia thành viên yêu cầu, chất lượng của các bên, giá phải trả, tham vấn hay không bởi người sở hữu bất kỳ sổ đăng ký nào có thể truy cập được về tài sản văn hóa bị đánh cắp và bất kỳ thông tin liên quan mà anh ta có thể có được một cách hợp lý hoặc từ bất kỳ hành động nào khác mà một người hợp lý sẽ được thực hiện trong những trường hợp tương tự.

Tiền bồi thường được trả khi trả lại tài sản. Trong trường hợp được tặng cho hoặc thừa kế, người chiếm hữu không được hưởng lợi từ những quyền có lợi hơn những người đã chuyển tài sản cho anh ta có quyền đòi.

Điều L112-9

Việc trả lại vật thể văn hóa được thực hiện khi Quốc gia thành viên yêu cầu thanh toán khoản bồi thường do quyết định đã trở thành quyết định cuối cùng theo Điều L. 112-8 cũng như chi phí phát sinh, một mặt, bằng cách thực hiện quyết định yêu

cầu trả lại hàng hóa và mặt khác, bằng cách thực hiện các biện pháp bảo vệ được đề cập trong điều L. 112-5.

Trong trường hợp không thanh toán các khoản tiền này trong vòng ba năm kể từ khi thông báo quyết định ra lệnh hoàn trả, Quốc gia Thành viên yêu cầu được coi là đã từ bỏ quyền lợi của quyết định này.

Điều L112-10

Hành động trả lại tài sản văn hoá được quy định khi hết thời hạn ba năm kể từ ngày mà cơ quan trung ương có thẩm quyền của Quốc gia thành viên biết được vị trí của tài sản và danh tính của chủ sở hữu, người sở hữu hoặc người nắm giữ nó.

Trong mọi trường hợp, hành động được quy định trong vòng ba mươi năm kể từ ngày tài sản văn hóa đã rời khỏi lãnh thổ của Quốc gia Thành viên yêu cầu một cách bất hợp pháp. Tuy nhiên, hành động được quy định trong khoảng thời gian bảy mươi lăm năm, hoặc vẫn không thể bắt buộc nếu luật pháp của Quốc gia Thành viên yêu cầu cung cấp, đối với hàng hóa được kiểm kê trong bộ sưu tập công cộng, cũng như đối với hàng hóa xuất hiện trên kiểm kê của các cơ quan giáo hội, khi luật của Quốc gia thành viên yêu cầu cấp tài sản đó bảo vệ cụ thể.

Phần 2: Tài sản văn hóa nằm trên lãnh thổ của Quốc gia khác thành viên của Liên minh Châu Âu và rời khỏi lãnh thổ bất hợp pháp của Pháp

Tiểu mục 1: Phạm vi

Điều L112-11

Phần này áp dụng đối với tài sản văn hóa được xác định là bảo vật quốc gia tại Điều 111-1. rời khỏi lãnh thổ quốc gia sau ngày 31 tháng 12 năm 1992, cho dù việc xuất cảnh này là bất hợp pháp hay là đối tượng của cho phép xuất cảnh tạm thời, áp dụng đoạn cuối của điều L. 111-2 hoặc điều L. 111-7, mà điều kiện chưa được đáp ứng.

Tiểu mục 2: Thủ tục trả lại văn hóa phẩm.

Điều L112-13

Cơ quan quản lý:

- a) Yêu cầu các Quốc gia Thành viên khác tìm kiếm tài sản văn hóa trên lãnh thổ của họ thuộc phạm vi của áp dụng Điều L. 112-11;
- b) Thông báo cho Quốc gia thành viên đã thông báo về sự hiện diện trên lãnh thổ của mình một đối tượng văn hóa được cho là đã bị loại bỏ bất hợp pháp từ lãnh thổ Pháp nếu tài sản này thuộc phạm vi của các điều khoản tương tự.

Điều L112-14

Các hành động đòi trả lại tài sản văn hóa cho lãnh thổ Pháp được Nhà nước đưa ra tòa án. cơ quan có thẩm quyền của Quốc gia thành viên nơi có tài sản văn hóa trên lãnh thổ. Hành động này được thực hiện mà không có phương hại đến các hành động khác, dân sự hoặc hình sự, dành cho Nhà nước và chủ sở hữu, nếu có.

Điều L112-15

Việc đưa ra một hành động đòi trả lại tài sản văn hóa cho lãnh thổ quốc gia được bao gồm trong kiến thức về công chúng của cơ quan hành chính. Cũng đã thu hút sự chú ý của công chúng quyết định được đưa ra bởi tòa án của Quốc gia Thành viên về hành động này.

Điều L112-16

Khi có yêu cầu trả lại tài sản văn hóa và bồi thường cho người chiếm hữu thì người chiếm hữu phải nhận từ nhà nước.

Điều L112-17

Quốc gia trở thành nơi lưu ký của hàng hóa được trả lại cho đến khi hàng hóa đó được giao cho chủ sở hữu của nó sau vụ thích hợp, nó được quyết định về quyền sở hữu của hàng hóa. Bang có thể chỉ định một cơ quan lưu chiểu khác.

Tài sản này có thể được trưng bày trong suốt thời gian đặt cọc.

Tiểu mục 3: Điều kiện đổi trả hàng.

Điều L112-18

Tài sản văn hóa mà việc trả lại đã được đặt hàng sẽ hoàn nguyên như quyền cho chủ sở hữu của nó, với điều kiện là đã tuân thủ các quy định của Điều L. 112-19.

Điều L112-19

Khi không có sự phân biệt giữa chủ sở hữu tài sản và người chiếm hữu được bồi thường, Nhà nước yêu cầu chủ sở hữu việc hoàn trả khoản bồi thường quy định tại Điều L. 112-16 và các chi phí phát sinh do các biện pháp bảo vệ, bằng cách thực hiện quyết định ra lệnh thay thế và bằng khoản tiền gửi được đề cập trong điều L. 112-17. Anh ta có thể cho phép giảm nợ.

Điều L112-20

Quyền sở hữu tài sản văn hóa thuộc về Nhà nước khi không xác định được chủ sở hữu tài sản đó sau thời hạn năm năm kể từ ngày cơ quan hành chính thông báo cho công chúng về quyết định ra lệnh trả lại tài sản.

Điều L112-21

Khi chủ sở hữu là người của nhà nước, cơ quan quản lý có thể yêu cầu, trước khi trả tài sản đó, các biện pháp cần thiết để bảo tồn và an ninh tài sản được thực

hiện. Không thành công, sau thông báo chính thức không theo thời hạn do nghị định quy định trong Hội đồng Nhà nước, nó có thể quyết định tài sản ở một nơi cung cấp các đảm bảo cần thiết.

Phần 3: Hành động đối với khiếu nại và hành động đối với tính không hợp lệ

Điều L112-22

Chủ sở hữu hoặc người được chuyển nhượng tài sản văn hóa thuộc phạm vi công cộng có thể di chuyển được theo nghĩa của điều L. 2112-1 của quy tắc chung về tài sản của công dân hoặc đối với các kho lưu trữ công cộng, những người được đề cập trong đoạn thứ ba của Điều L. 212-1 có thể khởi kiện trong tay của chủ sở hữu hoặc một hành động vô hiệu của bất kỳ hành vi chuyển nhượng tài sản nào trước tòa án tư pháp. Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa có thể hành động thay cho chủ sở hữu hoặc người thụ hưởng võ nợ và yêu cầu bất kỳ biện pháp tạm thời hoặc biện pháp bảo vệ nào để bảo vệ tài sản.

Điều L112-23

Khi nhận được thông báo chính thức có động cơ để trả lại tài sản, người mua có thiện chí có quyền thực hiện như một sự đảm bảo cho việc trục xuất theo điều 1626 của bộ luật dân sự. Người mua thông báo cho người bán về thông báo chính thức.

Phần 4: Các điều khoản khác

Điều L112-24

Cơ quan hải quan có thể thực hiện các quy định tại các Điều 60, 61, 63, 65 và 322 bis của luật hải quan để áp dụng các quy định tại mục 1.

Điều L112-25

Quyền sở hữu tài sản văn hóa là đối tượng của thủ tục hoàn trả trong lãnh thổ của một Quốc gia Thành viên là được điều chỉnh bởi luật của Quốc gia yêu cầu.

Điều L112-26

Nhà nước có quyền sử dụng trọng tài để thực hiện thủ tục trả lại tài sản văn hóa cho với điều kiện được chủ sở hữu, người chiếm hữu hoặc người nắm giữ đồng ý.

Điều L112-27

Nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định các điều kiện để áp dụng chương này.

Chương 3: Cho vay và tiền gửi.

Chương 4: Điều khoản hình sự.

Điều L114-1

I. - Bị phạt hai năm tù và phạt 450.000 euro cho bất kỳ người, đề xuất hoặc cố gắng xuất:

- a) Chắc chắn là tài sản văn hóa được đề cập trong điều L. 111-1;
- b) Tạm thời, một tài sản văn hóa được đề cập trong Điều L. 111-1 mà không cần xin phép được quy định trong Điều L. 111-7 hoặc không tôn trọng các điều kiện do nó đặt ra;
- c) Chắc chắn, một tài sản văn hóa được đề cập trong điều L. 111-2 mà không có chứng chỉ được quy định trong cùng một bài báo;
- d) Tạm thời, tài sản văn hóa được đề cập trong điều L. 111-2 mà không có chứng chỉ hoặc ủy quyền xuất cảnh tạm thời được cung cấp trong cùng một bài báo.

II. - Các hình phạt tương tự được áp dụng cho bất kỳ người nào nhập khẩu tài sản văn hóa vi phạm

Điều L. 111-8.

III. - Bị trừng phạt bằng các hình phạt giống như thực tế, đối với bất kỳ người nào, nhập khẩu, xuất khẩu, chuyển tiếp, bán, mua hoặc trao đổi tài sản văn hóa vi phạm Điều L. 111-9.

Những người vi phạm các điều cấm được xác định trong cùng điều L. 111-9 cũng phải chịu tịch thu tài sản được đề cập.

Điều L114-2

Các hành vi vi phạm liên quan đến phá hủy, xuống cấp và hư hỏng di sản, cảnh quan và kiến trúc bị trừng phạt bằng các quy định tại các điều 322-1 và 322-2 của bộ luật hình sự được sao chép dưới đây:

"Điều 322-1 - Việc phá hủy, xuống cấp hoặc hư hỏng tài sản thuộc sở hữu của người khác bị trừng phạt bởi hai năm tù và phạt 30.000 euro, trừ khi điều này chỉ dẫn đến thiệt hại nhẹ.

"Truy tìm các dòng chữ, ký hiệu hoặc hình vẽ, mà không cần sự cho phép trước, trên các mặt tiền, xe cộ, đường công cộng hoặc đồ đạc đường phố bị phạt 3.750 euro và phạt phục vụ cộng đồng khi chỉ xảy ra thiệt hại nhẹ. "

"Điều 322-2 - Phạm tội được định nghĩa trong đoạn đầu tiên của Điều 322-1 bị phạt ba năm tù và khoản tiền phạt 45.000 euro và được định nghĩa trong đoạn thứ hai của cùng điều khoản phạt 7.500 euro và một bản án phục vụ cộng đồng, khi tài sản bị hủy hoại, xuống cấp hoặc hư hỏng là:

"1.(Đã lặp lại);

"2.Một sổ đăng ký, một phút hoặc một hành động ban đầu của cơ quan công quyền.

Điều L114-2-1

Bị phạt một năm tù và phạt 15.000 € đối với người bị giam giữ không có quyền hoặc là kho lưu trữ công cộng hoặc tài sản văn hóa khác thuộc phạm vi công cộng, không được trả lại nhanh chóng cho chủ sở hữu hoặc cho cơ quan yêu cầu nó áp dụng các quy định của Điều L.112-22 và L. 212-1.

Điều L114-3

Nếu cần thiết, có thể tiếp cận các địa điểm hoặc cơ sở được chỉ định trong điều 322-3-1 của bộ luật hình sự được đóng cửa và kiểm soát lối ra của người dùng và khách truy cập cho đến khi có sự xuất hiện của cảnh sát tư pháp.

Điều L114-4

Không ảnh hưởng đến việc áp dụng các Điều 16, 20 và 21 của Bộ luật Tố tụng Hình sự, có thể được trao quyền cho thực hiện bất kỳ phát hiện nào về việc áp dụng điều 322-3-1 của bộ luật hình sự và các văn bản có đối tượng của việc bảo vệ các bộ sưu tập công cộng:

a) Các quan chức và đại lý chịu trách nhiệm bảo tồn hoặc giám sát các đồ vật hoặc tài liệu được đề cập trong điều 322-3-1 của bộ luật hình sự;

b) Người trông coi công trình xây dựng hoặc vật di chuyển đã được phân loại hoặc đăng ký, không phân biệt chủ sở hữu. Các quan chức, đặc vụ và vệ sĩ này phải được tuyên thệ đặc biệt và được ủy nhiệm cho các mục đích được đề cập trong các đoạn trước với các điều kiện do nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định.

Điều L114-5

Các báo cáo do các quan chức, đặc vụ và lính canh được chỉ định trong Điều L. 114-4 được đệ trình hoặc gửi cho công tố viên tại tòa án nơi hành vi phạm tội được thực hiện. Việc giao hoặc gửi này diễn ra, theo hình phạt vô hiệu, trong vòng bốn ngày kể từ ngày phát hiện. của hành vi phạm tội.

Điều L114-6

Các quy định liên quan đến việc thực hiện các quyền do hiệp hội di sản, cảnh quan và kiến trúc trao cho bên dân sự

Các hoạt động văn hóa được phê duyệt được quy định tại Điều 2-21 của Bộ luật tố tụng hình sự.

Chương 5: Ủy ban Khoa học Quốc gia về Bộ sưu tập

Điều L115-1

Nhiệm vụ của ủy ban khoa học quốc gia về các bộ sưu tập là tư vấn cho những người công hoặc các cá nhân tư nhân quản lý các kỹ nghệ thuật đương đại trong khu vực, trong việc thực hiện quyền hạn trong các vấn đề giải mật hoặc chuyển

giao tài sản văn hóa thuộc bộ sưu tập của họ, cho ngoại lệ của kho lưu trữ và quỹ bảo tồn thư viện.

Để đạt được điều này, ủy ban:

1. Xác định các khuyến nghị cho việc giải mật hàng hóa thuộc các bộ sưu tập được đề cập trong 2. và 3 °, và chuyển hàng hóa được đề cập đến trong 4 °; nó cũng có thể được tham vấn bởi các cơ quan có thẩm quyền để thực hiện việc hạ cấp hoặc chuyển giao như vậy, về bất kỳ vấn đề nào liên quan đến việc đó;
2. Đồng ý về quyết định hạ cấp tài sản thuộc sở hữu của bảo tàng ở Pháp và các tác phẩm hoặc đồ vật được liệt kê trong danh mục của Quỹ Nghệ thuật Đương đại Quốc gia và giao cho Trung tâm Nghệ thuật Tạo hình Quốc gia chăm sóc;
3. Đưa ra ý kiến về quyết định hạ cấp tài sản văn hóa thuộc các bộ sưu tập khác thuộc phạm vi công cộng;
4. Đưa ra ý kiến về các quyết định chuyển giao tài sản thuộc sở hữu của tư nhân các nhà quản lý quỹ nghệ thuật đương đại khu vực.

Điều L115-2

Ủy ban khoa học quốc gia của các bộ sưu tập bao gồm một phó và một thượng nghị sĩ, đại diện Nhà nước và chính quyền địa phương, các chuyên gia trong việc bảo tồn các tài sản liên quan và nhân cách đủ tiêu chuẩn.

Nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định thành phần của nó và ấn định các thủ tục hoạt động của nó.

Chương 6: Quỹ nghệ thuật đương đại khu vực

Điều L116-1

Nhãn "quỹ nghệ thuật đương đại khu vực", được gọi là "FRAC", có thể được quy cho pháp nhân có quyền người yêu cầu luật công cộng hoặc tư nhân phi lợi nhuận, với điều kiện là luật đó biện minh cho việc bộ sưu tập bao gồm các tác phẩm nghệ thuật đương đại:

1. Có được, với một số ngoại lệ, trong suốt cuộc đời của nghệ sĩ, với các cuộc thi công khai và theo đề nghị của cơ quan có thẩm quyền được tạo thành từ những nhân vật đủ tiêu chuẩn trong lĩnh vực nghệ thuật đương đại hoặc bằng cách quyên góp và thừa kế;
2. Đại diện cho sự sáng tạo đương đại của Pháp và nước ngoài trong lĩnh vực nghệ thuật đồ họa và chất dẻo cũng như nghệ thuật ứng dụng;
3. Dành cho công chúng trong và ngoài các bức tường, đặc biệt là ở những nơi không dành riêng cho nghệ thuật;

4. Là chủ thể của các hoạt động hòa giải và giáo dục văn hóa nghệ thuật nhằm vào công chúng;

5. Thực hiện trên hàng tồn kho.

Điều L116-2

Nhân được trao theo quyết định của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa. Trong trường hợp người đăng ký nhân hiệu là một pháp nhân tư nhân phi lợi nhuận, người đó phải biện minh cho việc đưa vào, trong các quy chế của nó, của một điều khoản quy định việc phân bổ không thể thu hồi các tài sản có được bằng cách quyên góp và di chúc hoặc với sự hỗ trợ của Nhà nước hoặc chính quyền địa phương để trình bày trước công chúng. Những hàng hóa chỉ có thể được chuyển, miễn phí hoặc không phải trả tiền, cho nhà nước hoặc pháp nhân của luật tư nhân phi lợi nhuận, người đã cam kết trước đó để duy trì việc phân bổ các tài sản này cho thuyết trình trước công chúng. Việc chuyển nhượng chỉ có thể diễn ra sau khi được cơ quan quản lý phê duyệt sau ý kiến của Ủy ban Khoa học Quốc gia về Tuyền tập.

Các điều khoản ghi nhận tác giả và thu hồi nhân cũng như các điều kiện bảo tồn và trình bày đối với công của các công trình liên quan được quy định cụ thể bằng nghị định của Hội đồng Nhà nước.

PHẦN II: QUY ĐỊNH SỞ HỮU VĂN HÓA

Chương 1: Mua lại tài sản văn hóa trình bày đặc tính của bảo vật quốc gia và bị từ chối chứng nhận xuất khẩu.

Điều L121-1

Trong khoảng thời gian ba mươi tháng quy định tại Điều L. 111-6, cơ quan hành chính có thể, vì lợi ích của bộ sưu tập công khai, đưa ra một đề nghị mua hàng. Ưu đãi này có tính đến giá trên thị trường Quốc tế.

Nếu chủ sở hữu bất động sản không chấp nhận đề nghị mua trong vòng ba tháng, cơ quan quản lý có thể có một cuộc thẩm định được thực hiện để ấn định giá của tài sản theo các điều kiện được đặt ra trong phần thứ ba và đoạn thứ tư.

Cơ quan hành chính và chủ sở hữu tài sản chỉ định, mỗi bên bằng chi phí của mình, một chuyên gia. Trong trường hợp thất bại, chủ tịch hội đồng tư pháp phán quyết trong thủ tục tóm tắt đưa ra cuộc hẹn. Các chuyên gia này tạo ra một báo cáo chung trong vòng ba tháng sau cuộc hẹn của họ.

Trong trường hợp có sự khác biệt giữa các chuyên gia này, giá tài sản được ấn định bởi một chuyên gia được chỉ định bởi cơ quan hành chính và chủ sở hữu tài sản hoặc, trong trường hợp không có thỏa thuận, bởi chủ tịch hội đồng tư pháp phán quyết trong thủ tục tố tụng tóm tắt. Chuyên gia này, người được các bên trả một

nửa thù lao, làm cho báo cáo của anh ta trong vòng ba tháng sau khi được bổ nhiệm.

Cơ quan hành chính có thời hạn hai tháng kể từ khi nộp báo cáo chuyên môn. giá của tài sản để gửi cho chủ sở hữu một đề nghị mua theo giá trị thẩm định. Vào cuối giai đoạn này, trong trường hợp không có đề nghị mua hàng do Nhà nước đưa ra, giấy chứng nhận nêu trong điều L. 111-2 không còn có thể được từ chối.

Nếu trong vòng hai tháng kể từ khi đề nghị mua hàng, chủ sở hữu từ chối hoặc không cho biết rằng mình đã chấp nhận nó, việc từ chối cấp chứng chỉ được gia hạn. Không có khoản bồi thường nào về mặt này.

Nếu chủ sở hữu bất động sản chấp nhận đề nghị mua, việc thanh toán phải được thực hiện trong vòng sáu tháng kể từ từ thỏa thuận của chủ sở hữu khi chấm dứt việc mua bán.

Trong trường hợp gia hạn từ chối cấp chứng chỉ, đề nghị mua và thủ tục giám định vẫn được áp dụng.

Cơ quan quản lý cũng có thể gửi đề nghị mua hàng theo các điều kiện được cung cấp trong thay mặt cho bất kỳ người nào của công chúng.

Nghị định của Hội đồng Nhà nước đặt ra các điều kiện để áp dụng điều này.

Điều L121-2

Bên mua, bên được tặng cho, đồng phân chia, người thừa kế, người để lại di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa được công nhận là bảo vật quốc gia và không được xếp hạng áp dụng các quy định liên quan đến di tích lịch sử và kho lưu trữ phải, trong vòng ba tháng sau ngày chuyển nhượng, phân chia hoặc tuyên bố thừa kế, thông báo trạng thái mà anh ta đã trở thành chủ sở hữu.

Điều L121-3

Bất kỳ chủ sở hữu nào xa lánh tài sản văn hóa được đề cập trong Điều L. 121-2 đều bị ràng buộc, vì nỗi đau vô hiệu của bán, để thông báo cho người mua về sự tồn tại của việc từ chối cấp giấy chứng nhận, được đề cập trong điều L.111-4 và, nếu có, đề nghị mua hàng được gửi theo các điều kiện được quy định tại Điều L. 121-1.

Điều L121-4

Bất kỳ sự chuyển nhượng tài sản nào được thực hiện bởi chủ sở hữu hoặc những người thừa kế quyền sở hữu của họ sau khi đã chấp nhận đề nghị mua hàng được gửi bởi cơ quan quản lý theo các điều kiện quy định tại Điều L. 121-1.

Hành động vô hiệu được quy định trong sáu tháng kể từ ngày cơ quan hành chính biết được việc bán hàng. Nó chỉ có thể được thực hiện bởi cơ quan quản lý.

Chương 2: Các điều khoản về thuế

Phần 1: Thời hạn thanh toán

Điều L122-1

Các quy tắc liên quan đến việc thanh toán các khoản thuế chuyển nhượng miễn phí hoặc quyền chia sẻ bằng cách chuyển tác phẩm nghệ thuật, quyền hoặc đồ sưu tầm, tài liệu có giá trị nghệ thuật cao hoặc lịch sử là được quy định trong điều 1716 bis của luật số thuế chung.

Mục 2: Quyên góp

Điều L122-2

Các quy tắc thuế áp dụng cho các khoản quyên góp và di chúc của các tác phẩm nghệ thuật, tượng đài hoặc đồ vật của một lịch sử, quyền, ấn phẩm đã in hoặc bản thảo dành để đưa vào bộ sưu tập công cộng và cấp cho các cơ sở có tư cách pháp nhân, ngoài những cơ sở đã nêu trong I của bài viết 794 của luật số thuế chung, được sửa trong 1 của Điều 795 của luật số thuế chung.

Điều L122-3

Các quy định về thuế áp dụng cho một món quà tặng cho Nhà nước bởi người mua, người được tặng cho, người thừa kế hoặc người thừa kế tác phẩm nghệ thuật, quyền, đồ sưu tầm hoặc tài liệu có giá trị nghệ thuật hoặc lịch sử cao được quy định tại Điều 1131 của luật số thuế chung.

Mục 3: Tài trợ

Điều L122-4

Các quy định về thuế liên quan đến các khoản đóng góp và thanh toán của các cá nhân vì lợi ích của công việc hoặc các tổ chức có tính chất văn hóa được quy định tại Điều 200 của luật số thuế chung.

Điều L122-5

Các quy định về thuế liên quan đến các khoản thanh toán của các công ty vì lợi ích của các công trình hoặc tổ chức có tính chất văn hóa được quy định tại Điều 238 bis của bộ luật thuế chung.

Điều L122-6

Các quy định về thuế liên quan đến các khoản thanh toán do các công ty cho phép Nhà nước mua lại bảo vật quốc gia được quy định tại Điều 238 bis-0 A của luật số thuế chung.

Điều L122-8

Các quy tắc thuế áp dụng cho việc mua lại các tác phẩm của các nghệ sĩ còn sống bởi các công ty được đặt tại Điều 238 bis AB của luật số thuế chung.

Mục 4: Các điều khoản khác

Điều L122-9

Các quy tắc liên quan đến thuế bán kim loại quý, đồ sức và các tác phẩm nghệ thuật, đồ sưu tầm và cổ vật được ấn định theo điều 150 VI đến 150 VK của luật số thuế chung.

Chương 3: Tiền sử tài sản văn hóa

Điều L123-1

I.- Nhà nước có thể thực hiện bất kỳ việc mua bán công khai nào bằng thỏa thuận chung về tài sản văn hóa được thực hiện trong các điều kiện quy định tại Điều L. 321-9 của Bộ luật Thương mại, quyền ưu tiên trước khi có hiệu lực tìm được ủy quyền cho người đấu thầu thành công hoặc cho người mua.

Tuyên bố của cơ quan hành chính rằng họ có thể dự định sử dụng quyền ưu tiên của mình là được thực hiện, vào cuối cuộc bán, dưới tay của quan chức nhà nước hoặc bộ chỉ đạo cuộc đấu giá hoặc nhà điều hành được đề cập trong các Điều L. 321-4 và L. 321-24 của Bộ luật Thương mại được phép tổ chức bán hàng bán công khai hoặc tư nhân.

II.- Công chức hoặc viên chức cấp bộ chịu trách nhiệm thực hiện việc bán công khai các hàng hoá văn hoá được xác định bởi

ngụ định của Hội đồng Nhà nước hoặc nhà điều hành được đề cập trong Điều L. 321-4 và L. 321-24 của Bộ luật Thương mại được phép tổ chức một cuộc mua bán như vậy, thông báo cho cơ quan quản lý trước ít nhất mười lăm ngày, với tất cả thông tin hữu ích về hàng hóa đã nói. Đồng thời, ông thông báo cho cơ quan hành chính trong ngày, thời gian và địa điểm bán hàng. Việc gửi một danh mục có đề cập đến mục đích của việc gửi này sẽ thay thế cho thông báo.

Trong trường hợp bán tư pháp, nếu thời hạn mười lăm ngày không thể theo dõi được, công chức hoặc bộ, ngay sau khi anh ta được chỉ định để tiến hành bán, hãy gửi cho cơ quan quản lý các chi tiết thông tin hữu ích về hàng hóa văn hóa được chào bán.

Người điều hành được đề cập trong Điều L. 321-4 và L. 321-24 được phép tiến hành bán hàng hóa theo thỏa thuận chung các tổ chức văn hóa ngay lập tức thông báo cho cơ quan quản lý về giao dịch, với tất cả các thông tin liên quan về các mặt hàng.

III.- Quyết định của cơ quan hành chính có hiệu lực trong vòng mười lăm ngày sau khi bán công khai hoặc thông báo về giao dịch không cần kê đơn.

Điều L123-2

Quyền định đoạt trước các tài liệu lưu trữ trong trường hợp thanh lý công ty theo tư pháp được quy định tại Điều L.642-23 của Bộ luật Thương mại.

Điều L123-3

Nhà nước cũng có thể thực hiện quyền ưu tiên quy định tại Điều L. 123-1 và L. 123-2 theo yêu cầu và thay mặt chính quyền địa phương, nhóm chính quyền địa phương, cơ sở công chúng địa phương, của một pháp nhân tư nhân phi lợi nhuận sở hữu bộ sưu tập được chỉ định cho bảo tàng của Pháp hoặc của một quỹ được công nhận là chủ sở hữu công ích của bộ sưu tập lưu trữ.

Thư viện Quốc gia Pháp có thể thực hiện quyền này liên quan đến tài sản văn hóa có trách nhiệm nhập trong các bộ sưu tập và quỹ đang được lưu giữ.

Điều L123-4

Các điều kiện áp dụng các Điều từ L. 123-1 đến L. 123-3 do nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định.

Chương 4: Hủy bỏ việc mua lại tài sản văn hóa do nguồn gốc bất hợp pháp của nó

Điều L124-1

Chủ sở hữu thực thể công cộng của tài sản văn hóa thuộc phạm vi công cộng có thể di chuyển được, với nghĩa là Điều L. 2112-1 của quy tắc chung về tài sản của công dân, có thể hành động vô hiệu của việc bán, của quà tặng inter vivos hoặc di sản, cảnh quan và kiến trúc của tài sản này khi nó được cung cấp bằng chứng rằng nó đã bị đánh cắp hoặc bất hợp pháp được xuất khẩu sau khi có hiệu lực, đối với Quốc gia xuất xứ và Pháp, của công ước liên quan đến các biện pháp được thực hiện để ngăn chặn và ngăn chặn việc nhập khẩu, xuất khẩu và chuyển nhượng bất hợp pháp tài sản văn hóa, được thực hiện tại Paris vào ngày 17 tháng 11 năm 1970.

Chủ sở hữu cơ quan công quyền cũng yêu cầu thẩm phán ra lệnh trả lại tài sản cho Nhà nước. nguồn gốc hoặc cho chủ sở hữu hợp pháp nếu người đó yêu cầu.

Chủ sở hữu tổ chức công được người bán hoàn lại giá mua.

Nghị định của Hội đồng Nhà nước đặt ra các điều kiện để áp dụng điều này.

Chương 5: Chuyển giao quyền sở hữu tài sản văn hóa giữa mọi người công cộng

Điều L125-1

Người của công chúng, sau khi được cơ quan hành chính có thẩm quyền phê duyệt, có thể chuyển nhượng như miễn phí cho công chúng khác, mà không cần hạ cấp trước, quyền sở hữu tài sản văn hóa di động hoặc một tập hợp các hàng hóa văn hóa thuộc phạm vi công cộng của nó theo nghĩa của điều L. 2112-1 của bộ luật tài

sản chung của công chúng, để bảo tồn tốt nhất tài sản hoặc cho người khác lý do quan tâm chung.

Việc chuyển giao này có thể không liên quan đến các kho lưu trữ công cộng, tài sản được tặng cho hoặc để lại cho công chúng. Khi người tặng hoặc người lập di chúc phản đối chứng thư tặng hoặc di chúc thay thế được thưởng hoặc tài sản giao nộp cho Nhà nước áp dụng theo quy định tại Điều 1131 và Điều 1716 của Bộ luật thuế chung.

Khi dự án chuyển giao liên quan đến tất cả hoặc một phần của các bộ sưu tập được giao cho một bảo tàng ở Pháp, nó tuân theo thủ tục quy định tại Điều L. 451-8.

Bên nhận cam kết trước sẽ phân bổ tài sản hoặc tất cả tài sản được chuyển nhượng trong miền của mình công khai đến bảo tàng ở Pháp hoặc đối với một dịch vụ văn hóa công cộng khác mà công chúng quản lý hoặc kiểm soát và đảm bảo sự bảo tồn và phát triển của nó dưới sự kiểm soát khoa học và kỹ thuật của dịch vụ nhà nước có thẩm quyền.

Thủ tục chuyển nhượng, cơ quan hành chính có thẩm quyền và các phương pháp kiểm soát khoa học và kỹ thuật được xác định theo nghị định của Hội đồng Nhà nước.

PHẦN III: TIỀN GỬI HỢP PHÁP

Chương 1: Mục tiêu và phạm vi ký quỹ hợp pháp

Điều L131-1

Tiền gửi hợp pháp được tổ chức để cho phép:

- a) Việc thu thập và bảo tồn các tài liệu được đề cập trong điều L. 131-2;
- b) Việc lập và phân phối thư mục quốc gia;
- c) Tham vấn các tài liệu được đề cập trong Điều L. 131-2, tùy thuộc vào những bí mật được bảo vệ bởi luật, trong các điều kiện tuân thủ luật sở hữu trí tuệ và tương thích với sự bảo tồn.

Tổ chức lưu ký phải tuân thủ pháp luật về sở hữu trí tuệ điều khoản đặc biệt được cung cấp bởi tiêu đề này.

Điều L131-2

Tài liệu in, đồ họa, nhiếp ảnh, âm thanh, nghe nhìn, đa phương tiện, bất cứ điều gì quy trình sản xuất, xuất bản hoặc phân phối kỹ thuật của họ phải đặt cọc bắt buộc, được gọi là tiền gửi hợp pháp, khi chúng được cung cấp cho công chúng. Tuy nhiên, tài liệu dành cho khai thác lần đầu tại rạp chiếu phim phải có nghĩa vụ ký quỹ hợp pháp khi họ đã có được thị thực khai thác điện ảnh được quy định tại Điều L. 211-1 của Bộ luật du rạp chiếu phim và hình ảnh chuyển động.

Phần mềm và cơ sở dữ liệu phải chịu nghĩa vụ ký quỹ hợp pháp khi chúng được cập nhật. Có sẵn cho công chúng bằng cách phân phối một phương tiện vật chất, bất kể tính chất của phương tiện này.

Dấu hiệu, tín hiệu, chữ viết, hình ảnh, âm thanh hoặc thông điệp dưới bất kỳ hình thức nào cũng phải chịu tiền gửi hợp pháp. được truyền thông đến công chúng bằng các phương tiện điện tử.

Chương 2: Phương thức và tổ chức ký quỹ hợp pháp.

Điều L132-1

Việc gửi tiền hợp pháp bao gồm việc giao tài liệu cho cơ quan lưu trữ hoặc gửi miễn phí dịch vụ bưu chính, với một số bản sao hạn chế.

Một nghị định trong Hội đồng Nhà nước sửa đổi:

- a) Các điều kiện theo đó nghĩa vụ đặt cọc hợp pháp có thể được đáp ứng bằng các phương thức khác, cụ thể là bằng cách ghi lại các chương trình phát sóng là chủ đề của việc phát sóng âm thanh hoặc phát sóng truyền hình;
- b) Các phương pháp áp dụng cụ thể cho từng loại người được đề cập trong Điều L. 132-2, cũng như các điều kiện mà theo đó một số người trong số những người này có thể được miễn trừ nghĩa vụ Tiền gửi hợp pháp;
- c) Các trường hợp ngoại lệ đối với nghĩa vụ nộp đơn đối với các loại tài liệu bao gồm thu thập và bảo tồn không quan tâm đầy đủ đến các mục tiêu được xác định trong Điều L. 131-1;
- d) Các phương thức mà theo đó có thể thực hiện việc lựa chọn các tài liệu để đệ trình khi các mục tiêu định nghĩa trong Điều L. 131-1 có thể đạt được mà không cần thu thập và bảo tồn tất cả tài liệu được yêu cầu.

Điều L132-2

Nghĩa vụ đặt cọc được đề cập trong điều L. 131-2 là đối với những người sau:

- a) Người biên tập hoặc nhập tài liệu in, đồ họa, ảnh;
- b) Những người in các tài liệu nêu trên;
- c) Những công ty xuất bản, sản xuất hoặc nhập khẩu phần mềm hoặc cơ sở dữ liệu;
- d) Những người xuất bản hoặc, trong trường hợp không có nhà xuất bản, những người sản xuất hoặc đặt hàng và những người nhập khẩu bản ghi âm;
- e) Những người sản xuất tài liệu điện ảnh và liên quan đến tài liệu phim điện ảnh nhập khẩu, những người phân phối chúng, bất kể tính chất của phương tiện mà chúng được cố định, cũng như những bản chỉnh sửa và nhập các đoạn video dành cho mục đích sử dụng cá nhân của công chúng bao gồm tái tạo các tài liệu điện ảnh;

f) Các dịch vụ phát thanh và truyền hình theo nghĩa của Luật số 86-1067 ngày 30 tháng 9 năm 1986 liên quan đến tự do giao tiếp;

g) Những người chỉnh sửa hoặc, trong trường hợp không có nhà xuất bản, những người sản xuất hoặc đặt hàng và những người nào nhập khẩu những đoạn phim ngoài những cái được đề cập ở phần e ở trên và những phát trên truyền hình mà không bị khai thác vì mục đích thương mại;

h) Những người chỉnh sửa hoặc trong trường hợp không có người biên tập, những người sản xuất và những người nhập khẩu tài liệu đa phương tiện;

i) Những người chỉnh sửa hoặc sản xuất để truyền thông cho công chúng bằng các phương tiện điện tử, với ý nghĩa đoạn thứ hai của điều 2 của luật nói trên, số 86-1067 ngày 30 tháng 9 năm 1986, dấu hiệu, tín hiệu, văn bản, hình ảnh, âm thanh hoặc tin nhắn dưới bất kỳ hình thức nào.

Theo nghĩa của điều này, các nhà nhập khẩu được coi là những người đưa vào lãnh thổ quốc gia của tài liệu được xuất bản hoặc sản xuất bên ngoài lãnh thổ này.

Điều L132-2-1

Các cơ quan lưu chiếu nêu trong Điều L. 132-3 tiến hành, phù hợp với các mục tiêu đã xác định trong Điều L. 131-1, từ những người được đề cập trong i của Điều L. 132-2, đến việc thu thập các dấu hiệu, tín hiệu, bài viết, hình ảnh, âm thanh hoặc thông điệp dưới bất kỳ hình thức nào được cung cấp cho công chúng hoặc các danh mục của công cộng.

Các tổ chức này thông báo cho những người được đề cập trong i của điều L. 132-2 về các thủ tục thu thập mà họ thực hiện để cho phép thực hiện các nghĩa vụ liên quan đến tiền gửi hợp pháp. Họ có thể tự thực hiện việc thu thập này theo các quy trình tự động hoặc xác định các phương thức đối phó với những người này. Những người này không thể thực hiện luật hoặc hạn chế truy cập ngăn chặn việc thu tiền của các tổ chức lưu ký nói trên.

Các cơ quan chịu trách nhiệm quản lý tên miền và Hội đồng nghe nhìn cấp trên là được phép thông báo cho các cơ quan lưu chiếu dữ liệu nhận dạng do những người đó cung cấp được đề cập trong i của điều L. 132-2.

Các điều kiện để lựa chọn và tham khảo thông tin thu thập được do nghị định trong Hội đồng quy định Nhà nước thực hiện sau khi có ý kiến của Ủy ban Quốc gia về Tin học và Tự do.

Điều L132-3

Chịu trách nhiệm về khoản tiền ký quỹ hợp pháp mà họ thay mặt Nhà nước quản lý, theo các điều kiện do nghị định của Quốc vụ viện: Thư viện Quốc gia Pháp, Trung tâm Điện ảnh và Hình ảnh Quốc gia hoạt hình và Viện Nghe nhìn Quốc gia.

Nghị định này có thể giao trách nhiệm ký quỹ hợp pháp cho các cơ sở hoặc dịch vụ công cộng khác, quốc gia hoặc địa phương, với điều kiện là họ đưa ra các bảo đảm theo luật định và có các phương tiện, đặc biệt khoa học, phù hợp để đảm bảo tuân thủ các mục tiêu được xác định trong Điều L. 131-1.

Điều L132-4

Tác giả có thể không cấm các tổ chức lưu chiếu, đối với việc áp dụng tiêu đề này:

1. Tham khảo ý kiến về công việc của các nhà nghiên cứu được công nhận hợp lệ bởi mỗi tổ chức người giám sát trên các trạm tham vấn cá nhân, việc sử dụng được dành riêng cho những nhà nghiên cứu;

2. Việc sao chép một tác phẩm, trên bất kỳ phương tiện nào và bằng bất kỳ quy trình nào, khi việc tái tạo này là cần thiết cho việc thu thập, bảo tồn và tham vấn tại chỗ trong các điều kiện được cung cấp trong 1 °.

Điều L132-5

Người biểu diễn, nhà sản xuất bản ghi âm hoặc ghi hình hoặc công ty truyền thông phương tiện nghe nhìn không được cấm sao chép và truyền thông cho công chúng các tài liệu được đề cập trong Điều L. 131-2 theo các điều kiện quy định tại Điều L. 132-4.

Điều L132-6

Nhà sản xuất cơ sở dữ liệu không được cấm trích xuất và sử dụng lại bằng cách cung cấp tất cả hoặc một phần của cơ sở dữ liệu theo các điều kiện được cung cấp trong điều L. 132-4.

Chương 3: Điều khoản hình sự.

Điều L133-1

Thực tế, đối với bất kỳ người nào được đề cập trong điều L. 132-2, về việc tự ý trốn tránh nghĩa vụ tiền gửi hợp pháp bị phạt 75.000 euro. Sau khi tuyên bố, tòa án hình sự có thể bị cáo có tội, hoãn việc tuyên án bằng cách ra lệnh cho anh ta, theo hình phạt nếu cần, để tuân thủ, trong một khoảng thời gian cố định, với các đơn thuốc mà nó xác định và nhằm mục đích chấm dứt hành vi trái pháp luật và khắc phục hậu quả.

Trong trường hợp tòa án hình sự đính kèm một hình phạt với việc hoãn hoãn, tòa án phải quy định về tỷ lệ và ngày mà hình phạt này sẽ bắt đầu có hiệu lực. Việc hoãn lại, chỉ có thể diễn ra chỉ một lần, có thể được quyết định ngay cả khi bị cáo không trực tiếp xuất hiện.

Thẩm phán có thể ra lệnh thi hành tạm thời quyết định lệnh.

Tại phiên điều trần giới thiệu, phải diễn ra không muộn hơn một năm kể từ khi quyết định hoãn, tòa án quy định về hình phạt và thanh lý tiền phạt nếu cần thiết. Nó có thể, nếu thích hợp, loại bỏ sau này hoặc giảm số lượng. Tiền phạt do kế toán công thu hồi có thẩm quyền như một hình phạt tiền. Nó không thể làm phát sinh ràng buộc tư pháp.

PHẦN IV: CÁC CƠ SỞ LIÊN QUAN ĐẾN DI SẢN VĂN HÓA

Chương 1: Trung tâm di tích quốc gia.

Điều L141-1

Trung tâm Di tích Quốc gia là cơ sở hành chính công cấp quốc gia. Nhiệm vụ của nó là duy trì, bảo tồn và phục hồi các di tích quốc gia và các bộ sưu tập của chúng, trong đó nó có quyền lưu giữ, để quảng bá kiến thức về chúng, giới thiệu chúng với công chúng và phát triển tham dự khi nó phù hợp với việc bảo quản và sử dụng chúng.

Bằng cách phủ nhận điều L. 621-29-2, anh ta cũng có thể được giao quản lý dự án của các công trình trùng tu các di tích lịch sử khác thuộc Nhà nước giao cho Bộ chủ quản văn hóa.

Nó được điều hành bởi một hội đồng quản trị và đứng đầu bởi một tổng thống được bổ nhiệm theo sắc lệnh. Bảng chính quyền bao gồm các đại diện của Nhà nước, đặc biệt là các thành viên của Hội đồng Nhà nước và của Tòa án Kiểm toán viên, những người có trình độ chuyên môn, bao gồm các quan chức và đại diện dân cử địa phương nhân viên được bầu.

Đặc biệt, các nguồn lực của tổ chức bao gồm tài trợ của bất kỳ công chúng nào hoặc tư nhân, thu nhập từ phí tham quan và các chuyến tham quan có hướng dẫn viên di tích quốc gia, thu nhập được sưu tầm nhân dịp triển lãm và các sự kiện văn hóa nghệ thuật, sản phẩm của quyền chụp và quay phim, tiền bản quyền cho các dịch vụ được thực hiện, quyền góp và thừa kế và bất kỳ khoản thu nhập nào khác từ việc thực hiện các hoạt động của nó.

Nghị định của Hội đồng Nhà nước xác định các điều kiện để áp dụng điều này.

Chương 2: Thành phố kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Điều L142-1

Thành phố Kiến trúc và Di sản, cảnh quan và kiến trúc là một cơ sở công nghiệp công cộng quốc gia và thương mại.

Nhiệm vụ của nó là quảng bá kiến thức về di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc, lịch sử và chèn vào các lãnh thổ, cũng như phổ biến sáng tạo kiến trúc cả ở Pháp và nước ngoài.

Nó tham gia vào việc thúc đẩy nghiên cứu và đào tạo các công chức và chuyên gia của di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc.

Nó được điều hành bởi một hội đồng quản trị và đứng đầu bởi một tổng thống được bổ nhiệm theo sắc lệnh. Bảng chính quyền gồm đại diện của Nhà nước, đại diện được bầu ra về nhân sự và nhân đủ tiêu chuẩn do Bộ trưởng phụ trách văn hóa bổ nhiệm.

Nghị định của Hội đồng Nhà nước xác định các điều kiện để áp dụng điều này.

Chương 3: Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Điều L143-1

"Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" là một pháp nhân phi lợi nhuận được điều chỉnh bởi luật tư nhân, tuân theo các quy tắc liên quan đến các cơ sở được công nhận là công ích, tuân theo các quy định của chương này.

Điều L143-2

Mục tiêu của "Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc" là thúc đẩy tri thức, bảo tồn và giá trị di sản, cảnh quan và kiến trúc quốc gia.

Nó tập trung vào việc xác định, bảo tồn và tăng cường các di sản, cảnh quan và kiến trúc chưa được bảo vệ. Nó góp phần vào việc bảo tồn các di tích, tòa nhà, bộ đồ nội thất hoặc các yếu tố đáng chú ý của các khu vực tự nhiên hoặc cảnh quan bị đe dọa suy thoái, biến mất hoặc phân tán. Do đó, nó góp phần vào việc làm, hội nhập, đào tạo và truyền đạt bí quyết trong lĩnh vực ăn uống và việc nâng cao các di sản, cảnh quan và kiến trúc và địa điểm.

Nó cung cấp hỗ trợ cho các cá nhân nhà nước hoặc tư nhân, đặc biệt là thông qua các khoản tài trợ, để việc mua lại, bảo trì, quản lý và trình bày cho công chúng những hàng hóa này, cho dù chúng có phải là đối tượng của các biện pháp bảo vệ được quy định bởi bộ luật này, cũng như để bảo tồn tài sản trong các điều kiện được cung cấp trong điều L. 143-2-1.

Nó cũng có thể mua hàng hóa được đề cập trong đoạn thứ ba khi việc mua lại này là cần thiết. các hành động tự vệ mà nó thực hiện.

Nó có thể trao nhận cho các tòa nhà không được bảo vệ như di tích lịch sử, cho dù được xây dựng hay không các tòa nhà, nằm ở các vùng nông thôn, các thị trấn và thị trấn nhỏ có dưới 20.000 dân, trong các khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý và trong các địa điểm được phân loại theo luật môi trường. Các tòa nhà các đặc điểm di sản, cảnh quan và kiến trúc nông thôn không thể sinh sống không phải chịu các hạn chế địa lý này.

Công việc được thực hiện trên các tòa nhà có thể nhìn thấy từ đường công cộng hoặc chủ sở hữu cam kết quay trở lại có thể tiếp cận được với công chúng sau khi

nhận được nhãn được đề cập trong câu đầu tiên của đoạn này được khấu trừ thuế thu nhập, theo các điều kiện quy định tại Điều 156 và 156 bis của Bộ luật thuế chung, với điều kiện là Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc cấp một khoản trợ cấp cho việc thực hiện chúng, số tiền không được ít hơn 2% chi phí của chúng. Phần lớn các tòa nhà được dán nhãn mỗi năm thuộc về di sản, cảnh quan và kiến trúc nông thôn.

Điều L143-2-1

I. - "Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" kết luận với các chủ sở hữu tư nhân của các tòa nhà, cho dù được xây dựng hay không được xếp hạng là di tích lịch sử, được đăng ký trong bản kiểm kê bổ sung hoặc đã nhận được nhãn quy định trong bài báo

L. 143-2, một thỏa thuận nhằm thực hiện công việc bảo tồn cho tất cả hoặc một phần các bộ phận được bảo vệ của các tòa nhà này. Các thỏa thuận này, ngay sau khi chúng được ký kết, sẽ được công khai.

Một nghị định quy định các phương pháp áp dụng I này.

II. - Các thỏa thuận quy định bản chất và ước tính chi phí của công việc.

III. - Các thỏa thuận liên quan đến các tòa nhà, dù đã xây hay chưa xây, được xếp hạng là di tích lịch sử, đã đăng ký đối với khoảng không quảng cáo bổ sung, cũng với điều kiện là chủ sở hữu cam kết tôn trọng các điều kiện tiếp theo:

a) Bảo quản công trình ít nhất mười năm, kể từ ngày hoàn thành công trình. Khi nào tòa nhà thuộc sở hữu của một công ty, các trưởng lão cũng phải cam kết giữ lại tất cả các tiêu đề của họ trong cùng một thời hạn;

b) Mở cửa cho công chúng, trong các điều kiện do nghị định ấn định, các bộ phận được bảo vệ là đối tượng của những làm việc, ít nhất mười năm, kể từ ngày hoàn thành công việc.

IV. - "Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" nhận, để trợ cấp cho việc thực hiện công việc theo kế hoạch các thỏa thuận được đề cập trong I, II và III, các khoản đóng góp do các nhà tài trợ trả trực tiếp và các khoản đóng góp trả cho các hiệp hội hoặc tổ chức đã được chuyển nhượng không thể thu hồi cho nó theo các điều kiện nêu trong Điều L. 143-9. Ít nhất 95% các khoản đóng góp hoặc nhiệm vụ nhận được phải được sử dụng để trợ cấp cho công việc.

Các khoản đóng góp này có thể được, vào ngày thanh toán, là ưu tiên được nhà tài trợ phân bổ cho một trong các các thỏa thuận được công khai.

"Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" cung cấp, vì lợi ích của việc giảm thuế thu nhập được đề cập trong 2 điều 200 luật số thuế chung, giấy chứng nhận quy định tại điều 5 của điều này.

V. - Trong trường hợp không tuân thủ các cam kết quy định trong III hoặc trong trường hợp sử dụng khoản tài trợ cho một vật khác với vật mà nó đã được trả, chủ sở hữu phải quyên góp cho "Fondation du gia sản" số tiền trợ cấp, giảm 10% phụ cấp cho mỗi năm, vượt quá thứ năm, trong đó các cam kết đã được đáp ứng. Tuy nhiên, trong trường hợp truyền đến quyền sở hữu tự do, (những) người thừa kế, những người thừa kế hoặc những người được thừa kế có thể yêu cầu tập thể thu hồi những cam kết cho khoảng thời gian còn lại để chạy vào ngày truyền.

Điều L143-3

"Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" ban đầu được thành lập với số tiền đóng góp các điều khoản của hiệp hội được chấp thuận bởi nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định trong điều L. 143-11.

Các khoản đóng góp ban đầu này có thể được bổ sung bằng các khoản đóng góp bổ sung, số tiền đó là thông qua nghị định.

Việc kết nạp những người sáng lập mới theo các điều kiện được quy định trong các quy chế có thể được tuyên bố bởi sắc lệnh chỉ ra số tiền đóng góp của họ.

Những người nhà nước hoặc tư nhân được chỉ định trong các nghị định nói trên được gọi là người sáng lập ở trên.

Quyền của những người sáng lập không được chuyển nhượng hoặc trao đổi, trừ khi có sự ủy quyền đặc biệt trong hình dạng giống nhau. Trong trường hợp một trong số họ biến mất, quyền của anh ta sẽ được phân bổ cho những người sáng lập khác theo các điều khoản được cung cấp bởi các quy chế.

Thể nhân hoặc pháp nhân, nhà nước hoặc tư nhân, có thể tham gia theo các điều kiện được cung cấp theo quy chế đối với "Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" với điều kiện phải trả phí thành viên hàng năm mà số tiền được xác định bởi ban giám đốc. Tư cách thành viên này cho phép hưởng các lợi ích do các trạng thái.

Điều L143-4

Những người sáng lập phải chịu trách nhiệm về các khoản nợ của "Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc" trong giới hạn đóng góp của họ. Các chủ nợ của "Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" không thể kiện những người sáng lập để thanh toán các khoản nợ điều này chỉ sau khi đã theo đuổi nền tảng trước đó và vô ích.

Điều L143-5

Hàng hóa được đề cập trong đoạn thứ năm của điều L. 143-2, trong đó "Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" là chủ sở hữu, không thể bị chủ nợ chiếm đoạt. Quy định này không ảnh hưởng đến quyền của chủ nợ của chủ sở hữu trước đây của một tài sản khi họ đã là đối tượng của công chúng thường xuyên.

Điều L143-6

"Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc" được quản lý bởi một hội đồng quản trị, hội đồng này bầu ra chủ tịch của nó.

Ban giám đốc bao gồm:

- a) Đại diện của mỗi sáng lập viên, có số phiếu bầu được xác định theo tỷ lệ phần đóng góp của mình, tối đa là một phần ba tổng số phiếu bầu;
- b) Một thượng nghị sĩ do Chủ tịch Thượng viện bổ nhiệm và một phó thượng nghị sĩ do Chủ tịch Hội đồng bổ nhiệm Quốc gia;
- c) Đủ tư cách do Nhà nước bổ nhiệm;
- d) Đại diện chính quyền địa phương;
- e) Đại diện được bầu của các thành viên gắn bó của "Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc";
- e) Đại diện hiệp hội các chủ sở hữu di tích được bảo vệ.

Đại diện của những người sáng lập phải cùng có đa số phiếu tuyệt đối trong hội đồng quản trị hành chính.

Các điều khoản của hiệp hội xác định các điều kiện để bổ nhiệm và đổi mới thành viên hội đồng quản trị. Những thực hiện nhiệm vụ của họ miễn phí.

Điều L143-7

Các nguồn lực của "Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc" bao gồm các khoản thanh toán của những người sáng lập, thu nhập

tài sản của mình, thu nhập từ việc đầu tư quỹ, đóng góp, trợ cấp công cộng, quyền góp và yêu cầu tuân theo các quy định của điều L. 143-2-1, một phần được ấn định bởi sắc lệnh của Hội đồng Nhà nước sản phẩm của những di sản, cảnh quan và kiến trúc thừa kế bị Nhà nước bắt giữ như một phần tài sản thừa kế, phần, được đề cập trong Điều 90 của luật số 2017-1775 ngày 28 tháng 12 năm 2017 về tài chính sửa đổi cho năm 2017, về thuế suất theo điều 138 của luật số 2019-486 ngày 22 tháng 5 năm 2019 liên quan đến tăng trưởng và chuyển đổi doanh nghiệp và nói chung, tất cả thu nhập từ hoạt động của nó. Khi nó sở hữu cổ phiếu hoặc cổ phiếu của các công ty do những người sáng lập sở hữu hoặc kiểm soát, "Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc" không thể thực hiện quyền biểu quyết gắn liền với các cổ phiếu này.

Điều L143-8

Theo các điều kiện được quy định bởi quy tắc tước quyền công ích, có thể được thực hiện bởi Nhà nước, theo yêu cầu hoặc theo thỏa thuận của "Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc", vì lợi ích và chi phí của tổ chức này ci, thủ tục tước quyền

sở hữu được quy định bởi Điều L. 621-18 và thủ tục tiêu hủy trước được cung cấp bởi Các bài viết từ L. 123-1 đến L. 123-3.

"Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" quản lý tài sản được đề cập trong đoạn trước cho các mục đích và các điều kiện được xác định bởi các thông số kỹ thuật. Nó có thể bán chúng theo thỏa thuận chung cho những người công cộng hoặc tư nhân trong các điều kiện quy định tại Điều L. 621-21.

Các quy định của Điều L. 621-22 có thể áp dụng cho việc di dời các tòa nhà đã phân loại được mua lại bởi "Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc" trong ứng dụng của Điều này.

Điều L143-9

"Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" có thể nhận, nhằm thực hiện một công việc có lợi ích chung cho mục đích phi lợi nhuận liên quan đến sứ mệnh của mình, việc phân bổ không thể thu hồi tài sản, quyền hoặc nguồn lực mà nó quản lý trực tiếp mà không cần thành lập pháp nhân mới. Nhiệm vụ này có thể được gọi là nền tảng.

Điều L143-10

Các quy định của luật số thuế chung áp dụng cho các cơ sở được công nhận là hoạt động công ích là áp dụng cho "Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc".

Điều L143-11

Việc công nhận tiện ích công cộng của "Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" được tuyên bố bởi sắc lệnh trong Hội đồng

Tiểu bang phê duyệt quy chế của nó.

"Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" có tư cách pháp nhân kể từ ngày đăng trên Tạp chí chính thức của nghị định này. Việc công nhận có thể bị rút lại, dưới các hình thức tương tự, nếu nền tảng không đáp ứng không phải là điều kiện cần thiết để đạt được đối tượng của nó.

Điều L143-12

Cơ quan hành chính đảm bảo tính thường xuyên của hoạt động của "Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc". AT Để đạt được điều này, nó có thể có bất kỳ tài liệu nào được truyền đạt đến nó và thực hiện bất kỳ cuộc điều tra hữu ích nào. Nền tảng di sản, cảnh quan và kiến trúc "gửi cho cơ quan hành chính một báo cáo hoạt động mỗi năm, được đính kèm với tài khoản hàng năm.

Nhà nước chỉ định một hoặc nhiều ủy viên chính phủ tham dự các cuộc họp hội đồng quản lý "Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc" với tư cách là cố vấn. Họ có thể

yêu cầu một giây sự cân nhắc không thể từ chối. Trong trường hợp này, hội đồng quản trị quyết định theo đa số ngày thứ ba.

Điều L143-13

Sự kiểm soát của "Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" của Tòa án Kiểm toán được quy định trong đoạn thứ hai của điều L. 111-12 của bộ luật tài chính.

Điều L143-14

Chỉ có "Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" mới có thể sử dụng tên này.

Vi phạm các quy định của điều này sẽ bị phạt 3.750 euro.

Điều L143-15

Khi họ trợ cấp cho công việc được đề cập trong phần 2 điều 200 của luật số thuế chung hoặc tại điểm 1 của Điều 238 bis cùng luật, tổ chức hoặc hiệp hội được công nhận là hoạt động công ích được đề cập trong các điều này ký kết thỏa thuận với chủ sở hữu các di tích liên quan, công khai khi có chữ ký, phải tuân thủ các điều kiện quy định từ II đến V của Điều L. 143-2-1 của luật này, có thể thay thế các từ: "Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc" bằng các từ: "nền tảng hoặc liên kết".

Phần lập pháp

QUYỀN II: SẮP XẾP

PHẦN I: CHẾ ĐỘ KIẾN TRÚC CHUNG

Chương 1: Quy định chung.

Điều L211-1

Tài liệu lưu trữ là tất cả các tài liệu, bao gồm dữ liệu, bất kể ngày tháng, địa điểm bảo tồn, hình thức của chúng và sự hỗ trợ của chúng, được sản xuất hoặc tiếp nhận bởi bất kỳ thể nhân hoặc pháp lý nào và bởi bất kỳ dịch vụ công hoặc tư nhân hoặc cơ quan trong việc thực hiện hoạt động của họ.

Điều L211-2

Việc bảo quản tài liệu lưu trữ được tổ chức vì lợi ích công cộng nhằm mục đích quản lý và biện minh về quyền của thể nhân hoặc pháp nhân, công cộng hay tư nhân, hơn là cho tài liệu lịch sử nghiên cứu.

Điều L211-2-1

Hội đồng Lưu trữ cấp cao, đặt dưới quyền Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, được tham vấn về chính quyền thực hiện trong các kho lưu trữ công cộng và tư nhân.

Nó được tạo thành, ngoài chủ tịch của nó, của một phó và một thượng nghị sĩ, các thành viên chính thức đại diện cho đặc biệt là Nhà nước và chính quyền địa phương, các nhân vật có trình độ và các đại diện được bầu của Nhân Viên.

Thành phần, cách thức bổ nhiệm các thành viên và phương thức hoạt động của Hội đồng này là cố định bằng nghị định.

Điều L211-3

Bất kỳ viên chức hoặc đại lý nào chịu trách nhiệm về việc thu thập hoặc bảo quản các tài liệu lưu trữ áp dụng các điều khoản của tiêu đề này bị ràng buộc bởi bí mật nghề nghiệp đối với bất kỳ tài liệu nào không thể được cung cấp hợp pháp cho công chúng.

Các kho lưu trữ công cộng là:

1. Các tài liệu do hoạt động của Nhà nước, chính quyền địa phương, cơ sở công và pháp nhân khác được điều chỉnh bởi luật công. Các hành vi và tài liệu của các cuộc họp các nghị sĩ được điều chỉnh bởi Sắc lệnh số 58-1100 ngày 17 tháng 11 năm 1958 liên quan đến hoạt động của hội đồng quốc hội;
2. Các tài liệu thu được từ việc quản lý một dịch vụ công hoặc thực hiện một nhiệm vụ dịch vụ công khai bởi những người của luật tư nhân;
3. Các biên bản và thư mục của các quan chức nhà nước hoặc cấp bộ và sở đăng ký các thỏa thuận công chứng của hiệp ước dân sự đoàn kết.

Điều L211-5

Tài liệu lưu trữ tư nhân là tất cả các tài liệu được định nghĩa trong Điều L. 211-1 không nằm trong phạm vi điều L. 211-4.

Điều L211-6

Các điều khoản áp dụng của chương này do nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định.

Chương 2: Suu tập, bảo tồn và bảo vệ

Phần 1: Lưu trữ công cộng

Tiểu mục 1: Quy định chung.

Điều L212-1

Các kho lưu trữ công cộng là bất khả xâm phạm.

Không ai có thể nắm giữ tài liệu lưu trữ công cộng mà không có quyền hoặc chức danh. Chủ sở hữu tài liệu, cơ quan quản lý lưu trữ hoặc bất kỳ dịch vụ lưu trữ công cộng có thẩm quyền nào có thể bắt đầu một hành động để cải tạo lại các kho lưu

trữ công cộng, một hành động cho sự vô hiệu của bất kỳ hành động nào được can thiệp vào bỏ qua đoạn thứ hai hoặc một hành động để thay thế.

Khi các kho lưu trữ công cộng thuộc về miền công cộng, các hành động vô hiệu hoặc thu hồi được thực hiện theo các điều kiện quy định tại Điều L. 112-22 và L. 112-23.

Các phương pháp áp dụng các điều khoản trên được ấn định bởi nghị định của Hội đồng Nhà nước.

Điều L212-1-1

Khi một người có thiện chí, từ việc trình bày bằng văn bản, chính xác và đầy đủ về nguồn gốc của quyền sở hữu và tài liệu lưu trữ gốc, yêu cầu cơ quan quản lý kho lưu trữ chính thức vị trí về bản chất của một kho lưu trữ tư nhân không thuộc phạm vi công cộng của một kho lưu trữ mà nó nắm giữ, cơ quan quản lý lưu trữ trả lời với lý do trong vòng ba tháng. Câu trả lời là người nộp đơn phản đối dịch vụ đã cấp cho đến khi có sự thay đổi trên thực tế hoặc quyền ảnh hưởng đến hiệu lực của nó hoặc cho đến khi dịch vụ thông báo cho người yêu cầu về việc sửa đổi sự đánh giá.

Điều L212-2

Vào cuối thời hạn sử dụng hiện tại, các tài liệu lưu trữ công cộng khác với những tài liệu lưu trữ đã đề cập trong Điều L. 212-3 có thể được lựa chọn để tách các tài liệu được lưu giữ khỏi các tài liệu không có tiện ích hành chính hoặc lợi ích lịch sử hoặc khoa học, nhằm mục đích xử lý.

Danh quyền các tài liệu hoặc loại tài liệu dự định xử lý cũng như các điều kiện của chúng việc thải bỏ được ấn định theo thỏa thuận giữa cơ quan sản xuất hoặc tiếp nhận và cơ quan quản lý kho lưu trữ.

Điều L212-3

Khi các kho lưu trữ công khai chứa dữ liệu cá nhân được thu thập trong bối cảnh xử lý được điều chỉnh bởi luật số 78-17 ngày 6 tháng 1 năm 1978 liên quan đến xử lý dữ liệu, tệp và quyền tự do, những dữ liệu này, vào cuối khoảng thời gian được quy định trong 5 của điều 4 của luật nói trên, để lựa chọn xác định dữ liệu nào được dự định lưu giữ và dữ liệu nào không có lợi ích hoặc lợi ích quản trị khoa học, thống kê hoặc lịch sử, được định sẵn để loại bỏ.

Các loại dữ liệu dành cho việc loại bỏ cũng như các điều kiện cho việc loại bỏ này được thiết lập. theo thỏa thuận giữa cơ quan sản xuất hoặc nhận những dữ liệu này và việc quản lý các kho lưu trữ.

Điều L212-4

I.- Các kho lưu trữ công cộng, theo sự lựa chọn được quy định trong Điều L. 212-2 và L. 212-3, nhằm mục đích được lưu giữ được chuyển đến dịch vụ lưu trữ công cộng theo các điều kiện do nghị định quy định tại Hội đồng quản trị nhà nước. Nghị định này xác định các trường hợp, bằng cách loại bỏ các quy định trước đó, lưu trữ để lại sự chăm sóc của việc bảo tồn các tài liệu lưu trữ được tạo ra hoặc nhận bởi một số chính quyền hoặc các cơ quan nhất định đối với các dịch vụ có thẩm quyền của các cơ quan hoặc chính quyền này khi họ đưa ra các điều kiện thỏa đáng về bảo tồn, an ninh, thông tin liên lạc và truy cập tài liệu. Nó đặt ra các điều kiện hợp tác giữa cơ quan quản lý lưu trữ và chính quyền hoặc tổ chức.

Các quy định nêu trên không áp dụng cho các cơ quan lưu trữ của chính quyền địa phương và nhóm của chính quyền địa phương.

II.-Việc bảo quản các tài liệu lưu trữ công cộng do hoạt động của những người được giới thiệu Điều L. 211-4 chưa là đối tượng lựa chọn được quy định trong Điều L. 212-2 và L. 212-3 là do những người này cung cấp dưới sự kiểm soát khoa học và kỹ thuật của cơ quan quản lý lưu trữ. Nói mọi người có thể, sau khi đã khai báo điều này với cơ quan quản lý lưu trữ, gửi toàn bộ hoặc một phần các tài liệu này từ các thẻ nhân hoặc pháp nhân đã được chính quyền nói trên phê duyệt cho mục đích này.

Việc ký quỹ phải tuân theo hợp đồng quy định các điều kiện bảo mật và bảo quản tài liệu. đệ trình cũng như các điều khoản giao tiếp của họ và truy cập, kiểm soát các tài liệu này bởi quản lý các tài liệu lưu trữ và trả lại chúng cho người ký gửi khi kết thúc hợp đồng. Một nghị định trong Hội đồng

Nhà nước đặt ra các điều khoản của tuyên bố trước cũng như các điều kiện để cấp và rút lại phê duyệt ký quỹ, và quy định nội dung của các điều khoản được đưa vào hợp đồng đặt cọc.

Dữ liệu sức khỏe cá nhân được thu thập trong quá trình phòng ngừa, chẩn đoán, chăm sóc hoặc giám sát xã hội và y tế-xã hội do hoạt động của những người được đề cập trong Điều L. 211-4 vẫn chưa là đối tượng của lựa chọn quy định tại Điều L. 212-3 có thể được ủy thác, sau khi đã thực hiện tuyên bố cho cơ quan quản lý lưu trữ, cho các thẻ nhân hoặc pháp nhân nắm giữ ủy quyền hoặc giấy chứng nhận sự phù hợp được cung cấp cho mục đích này trong Điều L. 1111-8 của Bộ luật Y tế Công cộng.

III.-II áp dụng đối với việc nộp lưu tài liệu lưu trữ công cộng không có nghĩa vụ nộp tiền trong một dịch vụ lưu trữ công cộng.

Điều L212-4-1

Việc bảo quản các tài liệu lưu trữ số có thể được chia sẻ giữa các dịch vụ công tài liệu lưu trữ, trong những điều kiện xác định theo nghị định của Hội đồng Nhà nước. Bằng cách phủ định từ các Điều L. 212-6, L. 212-6-1, L. 212-11 và L. 212-12, bài viết này áp dụng cho chính quyền địa phương và các nhóm.

Điều L212-5

Khi sự tồn tại của một bộ, ngành, cơ sở hoặc cơ quan lưu trữ tài liệu lưu trữ chấm dứt công khai, những thứ này, trong trường hợp không có phân bổ được xác định bởi hành động xóa, được trả cho một dịch vụ kho lưu trữ công cộng.

Tiểu mục 2: Lưu trữ của chính quyền địa phương và nhóm chính quyền địa phương

Đoạn 1: Quy định chung.

Điều L212-6

Chính quyền địa phương sở hữu kho lưu trữ của họ. Bản thân họ đảm bảo bảo tồn và trình bày. Tuy nhiên, các khu vực cũng có thể giao phó việc bảo tồn lưu trữ, theo quy ước, trong dịch vụ lưu trữ của bộ nơi đặt thủ phủ khu vực.

Điều L212-6-1

Các nhóm chính quyền địa phương sở hữu tài liệu lưu trữ của họ và chịu trách nhiệm về bảo tồn và nâng cao. Họ cũng có thể giao phó việc bảo tồn các tài liệu lưu trữ của họ, quy ước, tại dịch vụ lưu trữ của một trong những thành phố thành viên của nhóm hoặc gửi chúng tại bộ phận lưu trữ có thẩm quyền.

Việc nộp hồ sơ với dịch vụ lưu trữ của bộ do tỉnh trưởng tự động quy định, sau khi vẫn không hiệu quả, khi nó được thiết lập rằng việc bảo tồn các tài liệu lưu trữ của nhóm không được bảo hiểm phù hợp.

Điều L212-7

Chính quyền địa phương tiếp tục được hưởng lợi vì việc bảo tồn và nâng cao tài liệu lưu trữ, hỗ trợ tài chính của Nhà nước theo điều kiện có hiệu lực ngày 01/01/1986.

Điều L212-8

Các dịch vụ lưu trữ của bộ được tài trợ bởi bộ hoặc ở Corsica, bởi cộng đồng từ Corsica. Họ được yêu cầu nhận và quản lý các kho lưu trữ của các dịch vụ phân cấp của Nhà nước có trụ sở trong bộ. Họ bắt buộc phải trả tiền cho họ ở đó. Điều tương tự cũng áp dụng cho các kho lưu trữ công cộng khác được thành lập trong phạm vi quyền hạn của họ cũng như các tài liệu lưu trữ mà các thành phố tự quản được yêu cầu hoặc quyết định nộp tài liệu lưu trữ của sở. Các dịch vụ lưu trữ của sở cũng có thể nhận tài liệu lưu trữ riêng tư.

Dịch vụ lưu trữ của bộ Rhône thực hiện các nhiệm vụ được xác định trong đoạn đầu tiên về lãnh thổ của bộ phận Rhône và đô thị của Lyon. Nó cũng đảm bảo sự bảo tồn và tăng cường các kho lưu trữ của thành phố Lyon. Bộ phận Rhône và đô thị Lyon cùng tài trợ cho dịch vụ lưu trữ của bộ phận Rhône.

Dịch vụ lưu trữ của bộ phận Rhône là một dịch vụ thống nhất theo nghĩa của mục I của điều L. 5111-1-1 của luật chung của chính quyền địa phương, trực thuộc bộ Rhône.

Việc hoàn trả các chi phí quy định tại đoạn thứ năm của Điều L. 5111-1-1 được thực hiện tương ứng với dân số của vùng Rhône và vùng đô thị Lyon.

Đối với việc áp dụng các quy định của Quyển II của bộ luật này cho bộ phận Rhône và cho đô thị của Lyon, các từ: "dịch vụ lưu trữ bộ phận", "kho lưu trữ bộ phận" và "tài liệu lưu trữ bộ phận" được thay thế bằng các từ: "dịch vụ lưu trữ của bộ phận Rhône và đô thị của Lyon".

Đối với việc áp dụng các quy định trong Quy tắc II của Quy tắc này cho cộng đồng Corsican, các từ: "dịch vụ tài liệu lưu trữ bộ phận", "tài liệu lưu trữ bộ phận" và "tài liệu lưu trữ bộ phận" được thay thế bằng dòng chữ: "dịch vụ lưu trữ của cộng đồng Corsica".

Đối với việc áp dụng các quy định trong Quy tắc II của Bộ luật này cho Thành phố Paris, các từ: "dịch vụ tài liệu lưu trữ bộ phận", "tài liệu lưu trữ bộ phận" và "tài liệu lưu trữ bộ phận" được thay thế bằng dòng chữ: "dịch vụ lưu trữ của Thành phố Paris".

Điều L212-9

Bằng cách bãi bỏ từ II của điều 42 luật số 84-16 ngày 11 tháng 1 năm 1984 về các điều khoản luật định liên quan đến nền công vụ Nhà nước, việc cung cấp nhân lực khoa học và tài liệu từ Nhà nước cho các cơ quan hoặc ở Corsica, cho cộng đồng Corsican để thực hiện các chức năng trong các dịch vụ lưu trữ của bộ không phải chịu nghĩa vụ hoàn trả.

Giám đốc các dịch vụ lưu trữ của bộ được chọn trong số những người phụ trách hoặc người trông coi chung tài sản nhà nước.

Một nghị định của Quốc vụ viện ấn định các phương thức áp dụng điều này.

Điều L212-10

Việc bảo tồn và nâng cao tài liệu lưu trữ của chính quyền địa phương và các nhóm của chính quyền địa phương, cũng như các nhóm do các dịch vụ sở quản lý tài liệu lưu trữ áp dụng các điều L. 212-6 và L. 212-8 được cung cấp theo quy định của pháp luật áp dụng trong các vấn đề thuộc phạm vi quản lý khoa học kỹ thuật của Nhà nước.

Một nghị định của Hội đồng Nhà nước đặt ra các điều kiện để áp dụng điều này, và cụ thể là các điều kiện trong đó những người làm công tác lưu trữ, thuộc đội ngũ cán bộ khoa học của Nhà nước, chủ tịch hội đồng bộ phận hoặc khu vực hoặc, ở Corsica, chủ tịch hội đồng điều hành, có thể đảm bảo kiểm soát khoa học và kỹ thuật được cung cấp trong đoạn trước.

Đoạn 2: Nộp tài liệu lưu trữ thành phố.

Tài liệu lưu trữ do các đô thị có dưới 2.000 dân sản xuất hoặc nhận:

1. Có thể được giao phó, theo thỏa thuận, cho dịch vụ lưu trữ của nhóm các thành phố tự trị trong hệ thống thuế riêng mà họ là thành viên hoặc dịch vụ lưu trữ của đô thị thành viên được chỉ định bởi nhóm quản lý tài liệu lưu trữ của mình, trong các điều kiện xác định theo nghị định của Hội đồng Nhà nước;

2. Được lưu ký với dịch vụ lưu trữ của bộ có thẩm quyền khi hết thời hạn một trăm hai mươi năm đối với sổ hộ tịch và năm mươi năm đối với các tài liệu khác không còn hữu dụng hành chính và dự định được lưu giữ vĩnh viễn. Tuy nhiên, sau khi tuyên bố với người đại diện nhà nước trong bộ và với sự đồng ý của cơ quan quản lý lưu trữ, thành phố có thể giữ ngay cả các kho lưu trữ của nó hoặc giao chúng cho dịch vụ lưu trữ của nhóm các thành phố tự quản với thuế của riêng họ nó thuộc về dịch vụ lưu trữ của thành phố thành viên được nhóm này chỉ định để quản lý tài liệu lưu trữ của chúng, trong các điều kiện được cung cấp trong 1 °.

Ngoại lệ, các tài liệu lưu trữ kỹ thuật số có thể được gửi trước khi hết thời hạn sử dụng hành chính.

Điều L212-12

Các tài liệu lưu trữ được tạo ra hoặc nhận được bởi các thành phố có từ 2.000 cư dân trở lên có thể được lưu trữ bởi thị trưởng, theo quy ước:

1. Đối với dịch vụ lưu trữ của nhóm các thành phố tự quản có hệ thống thuế riêng mà họ là thành viên hoặc dịch vụ lưu trữ của đô thị thành viên được nhóm này chỉ định để quản lý tài liệu lưu trữ của mình, trong các điều kiện được xác định bởi nghị định của Hội đồng Nhà nước;

2. Đối với dịch vụ lưu trữ của bộ có thẩm quyền khi hết thời hạn một trăm hai mươi năm đối với sổ đăng ký hộ tịch và 50 năm đối với các tài liệu khác không còn sử dụng hành chính và dành cho được lưu giữ vĩnh viễn.

Ngoại lệ, các tài liệu lưu trữ kỹ thuật số có thể được gửi trước khi hết thời hạn sử dụng hành chính.

Điều L212-13

Trong trường hợp các tài liệu có lợi ích lịch sử xác định và nó được thiết lập thì các điều kiện việc bảo tồn của họ khiến họ gặp nguy hiểm, cảnh sát trưởng có thể ra lệnh cho chính quyền thành phố nhận tất cả các biện pháp mà nó liệt kê.

Nếu thành phố không thực hiện các biện pháp này, quận trưởng có thể quy định việc nộp tự động các tài liệu này lưu trữ bộ, bất kể quy mô của đô thị và ngày của tài liệu.

Điều L212-14

Các tài liệu được đề cập trong các Điều từ L. 212-11 đến L. 212-13, do thị trưởng nộp, vẫn là tài sản của chung.

Việc bảo tồn, phân loại và giao tiếp các tài liệu lưu trữ thành phố được lưu ký là được bảo hiểm theo các điều kiện cung cấp cho các cơ quan lưu trữ thích hợp.

Trong kho lưu trữ thành phố được gửi vào kho lưu trữ của bộ, không vứt bỏ mà không được phép của hội đồng thành phố.

Đoạn 3: Lưu trữ cục bộ và khu vực và chính quyền địa phương của Corsica

Phần 2: Lưu trữ Tư nhân

Tiểu mục 1: Phân loại tài liệu lưu trữ lịch sử.

Điều L212-15

Các kho lưu trữ tư nhân được công chúng quan tâm vì lý do lịch sử có thể được phân loại là tài liệu lưu trữ lịch sử, theo đề nghị của cơ quan quản lý lưu trữ, theo quyết định của cơ quan có thẩm quyền hành chính.

Điều L212-16

Việc phân loại tài liệu làm tài liệu lưu trữ lịch sử không có nghĩa là chuyển giao cho Nhà nước tài sản của tài liệu mật.

Điều L212-17

Trong trường hợp không có sự đồng ý của chủ sở hữu, việc phân loại tài liệu lưu trữ tư nhân có thể được sắp xếp tự động bởi nghị định ban hành theo sự đồng ý của Hội đồng Nhà nước.

Điều L212-18

Ban quản lý kho lưu trữ thông báo ngay cho chủ sở hữu về việc mở xếp hạng.

Từ thông báo này, tất cả các tác động của việc phân loại sẽ được áp dụng như đúng.

Họ ngừng áp dụng nếu quyết định phân loại không được đưa ra trong vòng sáu tháng kể từ ngày mà chủ sở hữu đã xác nhận đã nhận được thông báo.

Điều L212-19

Việc phân loại có thể dẫn đến việc trả tiền bồi thường cho những thiệt hại có thể dẫn đến, cho chủ sở hữu, phân loại tự động dễ dàng. Yêu cầu bồi thường được nộp trong vòng sáu tháng kể từ ngày thông báo nghị định phân loại. Trong trường hợp không có thỏa thuận thân thiện, khoản bồi thường sẽ cố định bởi các tòa án của cơ quan tư pháp.

Điều L212-20

Tài liệu lưu trữ được phân loại là tài liệu lưu trữ lịch sử là bất khả xâm phạm.

Điều L212-21

Các tác động của phân loại tuân theo các tài liệu lưu trữ, trong một vài bản tay mà chúng vượt qua.

Điều L212-22

Chủ sở hữu hoặc người sở hữu các tài liệu lưu trữ đã được phân loại, khi được yêu cầu, phải xuất trình chúng cho các đại lý được công nhận cho mục đích này theo các điều kiện do nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định.

Điều L212-23

Chủ sở hữu các tài liệu lưu trữ đã được phân loại có ý định xử lý chúng phải khai báo trước.

quản lý các kho lưu trữ trong một thời hạn ấn định theo nghị định của Hội đồng Nhà nước. Nó cũng giống như vậy đối với chủ sở hữu, người nắm giữ hoặc người trông coi các tài liệu lưu trữ đã phân loại có ý định di chuyển chúng từ nơi này đến nơi khác.

Mọi sự chuyển nhượng phải được thông báo cho cơ quan quản lý lưu trữ bởi người đã cấp phép, trong vòng mười lăm ngày sau ngày hoàn thành. Thông báo này chỉ định tên và địa chỉ của người mua lại.

Việc truyền tải tài liệu lưu trữ đã được phân loại theo cách kế thừa, chia sẻ, hiến tặng cũng vậy, hoặc yêu cầu. Việc thông báo do người thừa kế, người đồng phân chia, người được tặng cho hoặc người hợp pháp thực hiện.

Điều L212-24

Bất kỳ chủ sở hữu tài liệu lưu trữ đã phân loại nào tiến hành chuyển nhượng chúng đều phải thông báo cho người mua biết

sự tồn tại của phân loại.

Điều L212-25

Trừ khi được sự cho phép của cơ quan quản lý lưu trữ, các tài liệu lưu trữ đã phân loại có thể không phải tuân theo bất kỳ hoạt động có khả năng sửa đổi hoặc thay đổi chúng.

Chúng không thể bị phân chia hoặc tách rời theo từng lô hay mảnh mà không có sự cho phép của cơ quan quản lý lưu trữ.

Tất cả các công việc thực hiện trên các tài liệu lưu trữ đã được phân loại được thực hiện với sự ủy quyền của chính quyền lưu trữ và dưới sự kiểm soát khoa học và kỹ thuật của nó.

Điều L212-26

Việc giải mật các tài liệu lưu trữ đã phân loại có thể được công bố theo yêu cầu của chủ sở hữu hoặc theo sáng kiến của Cục Lưu trữ Pháp. Quyết định ngừng hoạt động được thực hiện theo các hình thức giống như quyết định phân loại.

Điều L212-27

Nghiêm cấm mọi hành vi tiêu hủy tài liệu lưu trữ đã phân loại hoặc đang chờ xử lý. Tuy nhiên, khi xuất hiện, trong quá trình kiểm kê ban đầu của quỹ, một số tài liệu nhất định bị thiếu lợi ích lịch sử, chúng có thể bị loại bỏ theo các điều kiện được quy định trong đoạn thứ hai của Điều L. 212-2, theo thỏa thuận giữa chủ sở hữu bộ sưu tập và người quản lý tài liệu lưu trữ.

Điều L212-28

Việc xuất khẩu các tài liệu lưu trữ đã phân loại bị cấm, không ảnh hưởng đến các quy định liên quan đến xuất khẩu tạm thời được quy định trong Điều L. 111-7.

Tiểu mục 2: Quyền tái sản xuất trước khi xuất khẩu.

Điều L212-29

Nhà nước có thể thực hiện việc cấp chứng chỉ quy định tại Điều L. 111-2 với điều kiện về tái sản xuất toàn bộ hoặc một phần, bằng chi phí của nó, của các tài liệu lưu trữ tư nhân chưa được phân loại là chủ đề, trong ứng dụng của cùng một bài báo, của yêu cầu chứng chỉ. Anh ta có thể thực hiện quyền này nhân danh mình hoặc theo yêu cầu và nhân danh chính quyền địa phương, cơ sở công lập hoặc cơ sở được công nhận là hoạt động công ích. Các người nộp đơn và người thụ hưởng việc tái sản xuất sau đó sẽ chịu chi phí.

Hoạt động tái sản xuất không được vượt quá thời hạn sáu tháng kể từ yêu cầu nói trên. Các bản sao đã được thực hiện theo cách này có thể truyền cho bất kỳ người nào tạo ra chúng. yêu cầu, trừ khi chủ sở hữu đã chỉ định khác trước khi xuất khẩu. Thông tin này được cung cấp cho chủ sở hữu khi yêu cầu sinh sản.

Chương 3: Chế độ thông tin liên lạc.

Điều L213-1

Các kho lưu trữ công cộng, tuân theo các quy định của Điều L. 213-2, có thể truyền tải đầy đủ pháp luật.

Quyền truy cập vào các tài liệu lưu trữ này được thực hiện theo các điều kiện được xác định cho các tài liệu hành chính trong điều L.311-9 của quy tắc quan hệ giữa công chúng và chính quyền.

Điều L213-2

Bằng cách phủ nhận các quy định của điều L. 213-1:

I. - Các tài liệu lưu trữ công cộng được tự động truyền tải khi kết thúc khoảng thời gian:

1.25 năm kể từ ngày tài liệu hoặc tài liệu gần đây nhất được đưa vào tệp:

a) Đối với các tài liệu, thông tin liên lạc vi phạm bí mật trong các quyết định của Chính phủ và các cơ quan có trách nhiệm dưới quyền hành pháp, tiến hành các quan hệ đối ngoại, tiền tệ và tín dụng công cộng, bí mật kinh doanh, nghiên cứu của các cơ quan có thẩm quyền về tội phạm thuế hải quan hoặc bí mật thống kê ngoại trừ khi dữ liệu được thu thập trong các bảng câu hỏi liên quan đến các sự kiện và hành vi có tính chất riêng tư được đề cập trong 4. và 5 °;

b) Đối với các tài liệu được đề cập trong 1.I của điều L. 311-5 của quy tắc quan hệ giữa công chúng và quản lý, ngoại trừ các tài liệu được xuất trình theo hợp đồng cung cấp dịch vụ được thực hiện thay mặt cho một hoặc nhiều người được chỉ định khi các tài liệu này nhập vào, donội dung của chúng, trong phạm vi 3. hoặc 4. của I này;

2.25 năm kể từ ngày đương sự qua đời, đối với các tài liệu liên lạc vi phạm bí mật y tế. Nếu không xác định được ngày mất thì thời hạn là 120 năm kể từ ngày tháng năm sinh của đương sự;

3. Năm mươi năm kể từ ngày tài liệu hoặc tài liệu gần đây nhất có trong tệp, đối với tài liệu thông tin liên lạc vi phạm bí mật quốc phòng, vụ lợi hững nguyên tắc cơ bản của Nhà nước trong thực hiện chính quyền đối ngoại, an ninh Nhà nước, công an,

vì sự an toàn của con người hoặc bảo vệ quyền riêng tư, ngoại trừ các tài liệu được đề cập trong 4. và 5. Thời hạn tương tự áp dụng cho các tài liệu đưa ra đánh giá hoặc đánh giá về giá trị trên một thể nhân, được chỉ định bằng tên hoặc để nhận biết, hoặc hiển thị hành vi của một người trong những điều kiện có thể gây hại cho anh ta.

Thời hạn tương tự áp dụng cho các tài liệu liên quan đến xây dựng, thiết bị và vận hành công trình, tòa nhà hoặc các bộ phận của tòa nhà được sử dụng để giam giữ người hoặc tiếp nhận thường là những người bị giam giữ. Khoảng thời gian này được tính từ khi kết thúc nhiệm vụ cho những lần sử dụng công trình, tòa nhà hoặc các bộ phận của tòa nhà được đề cập;

4. Bảy mươi lăm năm kể từ ngày tài liệu hoặc tài liệu gần đây nhất được đưa vào nộp hồ sơ, hoặc khoảng thời gian 25 năm kể từ ngày bên quan tâm qua đời nếu khoảng thời gian sau dài hơn

Nói ngắn gọn :

- a) Đối với các tài liệu, việc trao đổi thông tin vi phạm tính bảo mật thống kê khi chúng trong câu hỏi về dữ liệu được thu thập bằng các bảng câu hỏi liên quan đến các sự kiện và hành vi của trật tự riêng tư;
- b) Đối với tài liệu liên quan đến hoạt động điều tra của cơ quan cảnh sát tư pháp;
- c) Đối với tài liệu liên quan đến vụ án được đưa ra trước Tòa án thì thực hiện theo quy định đặc biệt liên quan đến các bản án và việc thi hành các quyết định của tòa án;
- d) Đối với biên bản, tiết mục của công chức, bộ, ngành;
- e) Đối với Sổ đăng ký hộ tịch khai sinh, kết hôn, kể từ khi đóng;

5. Một trăm năm kể từ ngày tài liệu hoặc tài liệu gần đây nhất có trong tệp, hoặc thời hạn hai mươi lăm năm kể từ ngày bên quan tâm qua đời nếu thời hạn sau ngắn hơn, đối với tài liệu được đề cập trong 4. liên quan đến trẻ vị thành niên.

Các giới hạn thời gian tương tự cũng được áp dụng cho các tài liệu được bảo vệ hoặc đã được bảo mật bởi bí mật quốc phòng. quốc gia có thông tin liên lạc có thể gây nguy hiểm cho an ninh của con người, cụ thể là được chỉ định hoặc để dễ dàng nhận biết. Điều tương tự cũng áp dụng cho các tài liệu liên quan đến điều tra thực hiện bởi các dịch vụ cảnh sát tư pháp, trong các trường hợp đưa ra trước tòa án, phải các điều khoản đặc biệt liên quan đến bản án và việc thi hành các quyết định của tòa án, giao tiếp phá hoại đời sống tinh dục riêng tư của một người.

II. - Không thể tham khảo các kho lưu trữ công cộng mà việc tiết lộ có khả năng dẫn đến

phổ biến thông tin cho phép thiết kế, sản xuất, sử dụng hoặc nội địa hóa vũ khí hạt nhân, vũ khí sinh học, hóa học hoặc bất kỳ vũ khí nào khác có tác động trực tiếp hoặc gián tiếp hủy diệt ở mức độ giống.

Điều L213-3

I. - Cho phép tham khảo tài liệu từ kho lưu trữ công cộng trước khi hết thời hạn quy định tại I của Điều L. 213-2 có thể được cấp cho những người yêu cầu nó với tư cách là lợi ích việc cố gắng tham khảo các tài liệu này không dẫn đến thiệt hại quá mức cho lợi ích mà luật định bảo vệ. Với bảo lưu, liên quan đến biên bản và thư mục của các công chứng viên, quy định tại điều 23 luật số 25 năm XI có quy định về tổ chức hành nghề công chứng, việc ủy quyền lão cơ quan quản lý lưu trữ cấp cho người yêu cầu sau khi được cơ quan có thẩm quyền phê duyệt từ đó các tài liệu bắt nguồn.

Thời gian trả lời yêu cầu tham vấn không được quá hai tháng kể từ đăng ký yêu cầu.

II. - Cơ quan quản lý tài liệu lưu trữ cũng có thể, sau khi được sự đồng ý của cơ quan quản lý tài liệu, quyết định việc mở sớm quỹ hoặc các bộ phận của kho lưu trữ công cộng.

III. - Điều 226-13 của bộ luật hình sự không áp dụng đối với thủ tục mở tài liệu lưu trữ sớm công khai được cung cấp trong I và II của Điều này.

Điều L213-4

Việc thanh toán các tài liệu lưu trữ công khai từ thời Tổng thống Cộng hòa, Đệ nhất Bộ trưởng và các thành viên khác của Chính phủ có thể kèm theo chữ ký giữa bên thanh toán và quản lý các kho lưu trữ của một giao thức liên quan đến các điều kiện điều trị, bảo tồn, xác định giá trị hoặc thông tin liên lạc của các khoản tiền được thanh toán, trong khoảng thời gian được quy định trong Điều L. 213-2. Các quy định của giao thức này cũng có thể áp dụng cho các tài liệu lưu trữ công cộng xuất phát từ công tác viên cá nhân của cơ quan ký.

Đối với việc áp dụng Điều L. 213-3, thỏa thuận của bên thanh toán được yêu cầu cho phép tư vấn hoặc việc mở sớm quỹ được đưa ra bởi người ký giao thức.

Giao thức tự động hết hiệu lực trong trường hợp người ký qua đời và trong mọi trường hợp, vào ngày hết thời hạn quy định tại Điều L. 213-2.

Tài liệu lưu trữ công cộng được nộp lưu chiểu trước khi ban hành luật số 2008-696 ngày 15 tháng 7 2008 liên quan đến tài liệu lưu trữ vẫn được điều chỉnh bởi các giao thức sau đó được ký kết. Tuy nhiên, các mệnh đề của các giao thức liên quan đến người đại diện do cơ quan ký kết chỉ định hết hiệu lực sau 25 năm sau cái chết của người ký.

Điều L213-5

Bất kỳ chính quyền nào nắm giữ các tài liệu lưu trữ công cộng hoặc tư nhân đều phải biện minh cho mọi sự từ chối mà họ phản đối. yêu cầu quyền truy cập vào tài liệu lưu trữ.

Điều L213-6

Dịch vụ lưu trữ công cộng nhận các tài liệu lưu trữ tư nhân như một món quà, yêu cầu, chuyển nhượng hoặc tiền đặt cọc được yêu cầu tuân thủ các quy định của nhà tài trợ, tác giả của di chúc, người chuyển nhượng hoặc người gửi tiền liên quan đến việc bảo tồn và truyền thông các tài liệu lưu trữ này.

Điều L213-7

Các quy định của các Điều từ L. 213-1 đến L. 213-3, L. 213-5, L. 213-6 và L. 213-8 được hiển thị trong hiển thị trong các cơ sở mở cửa cho công chúng của các dịch vụ lưu trữ công cộng.

Điều L213-8

Một nghị định trong Hội đồng Nhà nước xác định các điều kiện mà các lô hàng và chiết xuất được ban hành tài liệu lưu trữ xác thực.

Nó quy định cụ thể các điều kiện làm phát sinh thù lao:

- a) Công văn hoặc bản trích lục xác thực tài liệu lưu tại kho lưu trữ công cộng;
- b) Chứng thực xác thực các bản sao kế hoạch được lưu giữ trong cùng các bộ phận này, được thực hiện cùng một lúc

chia tỷ lệ như bản gốc theo yêu cầu của các bên quan tâm;

- c) Chứng thực bản sao và tất cả các bản sao và đính kèm của tài liệu được giữ trong các phòng ban giống nhau.

Chương 4: Điều khoản hình sự.

Điều L214-1

Bất kỳ hành vi vi phạm các quy định tại Điều L. 211-3 đều bị trừng phạt bởi các hình phạt quy định tại Điều 226-13 và 226-31 của bộ luật hình sự.

Điều L214-2

Không ảnh hưởng đến việc áp dụng các điều 314-1 và 432-15 của bộ luật hình sự, vi phạm, bởi một quan chức hoặc một đại lý chịu trách nhiệm thu thập hoặc bảo quản tài liệu lưu trữ, các điều kiện bảo quản hoặc liên lạc với các kho lưu trữ tư nhân được đề cập trong điều L. 213-6 bị phạt một năm

phạt tù và phạt 15.000 €.

Điều L214-3

Không ảnh hưởng đến việc áp dụng các điều 322-2, 432-15, 432-16 và 433-4 của bộ luật hình sự, thực tế là người nắm giữ tài liệu lưu trữ công cộng theo chức năng của họ, chuyển hướng hoặc loại bỏ tất cả hoặc một phần các tài liệu lưu trữ này hoặc tiêu hủy chúng mà không có sự đồng ý trước của cơ quan quản lý tài liệu lưu trữ bị trừng phạt bởi ba năm tù và phạt tiền 45.000 €.

Các hình phạt tương tự cũng được áp dụng đối với một người nắm giữ tài liệu lưu trữ công cộng vì chức năng, cho phép tất cả hoặc một phần của các kho lưu trữ này bị phá hủy, chuyển hướng hoặc loại bỏ mà không có thỏa thuận trước của quản trị lưu trữ.

Khi các hành vi quy định trong đoạn đầu tiên và đoạn thứ hai được thực hiện do sơ suất trong các điều kiện và theo sự phân biệt quy định tại Điều 121-3 của Bộ luật hình sự, hình phạt là một năm tù và € 15.000 tiền phạt.

Cố gắng thực hiện các hành vi vi phạm được quy định trong đoạn đầu tiên và thực tế, đối với người được đề cập trong đoạn thứ hai, về việc được phép thực hiện một nỗ lực như vậy sẽ bị trừng phạt với các hình phạt tương tự.

Điều L214-4

Thế nhân phạm tội quy định tại Điều L. 214-3 cũng phải chịu các hình phạt bổ sung sau:

1. Việc cấm các quyền dân sự, công dân và gia đình, phù hợp với các điều khoản quy định trong điều 131-26 của Bộ luật Hình sự;
2. Cấm, theo các điều khoản được nêu trong điều 131-27 của cùng một bộ luật, thực hiện một công cộng hoặc để thực hiện hoạt động nghề nghiệp hoặc xã hội trong cuộc tập thể dục hoặc nhân dịp thực hiện đã phạm tội nào;
3. Tịch thu, theo các điều khoản được quy định trong Điều 131-21 của cùng một bộ luật, các khoản tiền hoặc đồ vật người vi phạm nhận bất thường, ngoại trừ các vật dụng phải trả lại.

Điều L214-6

Bị trừng phạt bởi bản án ba năm tù và khoản tiền phạt 45.000 € do phá hủy chủ sở hữu tài liệu lưu trữ tư nhân đã được phân loại, vi phạm các quy định tại Điều L. 212-27.

Điều L214-7

Bị phạt 45.000 €, có thể tăng gấp đôi giá trị của tài liệu lưu trữ liên:

1. Việc chuyển nhượng các tài liệu lưu trữ tư nhân được phân loại bởi chủ sở hữu của chúng là vi phạm các quy định của Điều L.212-23;

2. Việc bán tài liệu lưu trữ tư nhân vi phạm các quy định của điều L. 212-31.

Điều L214-8

Những người sau đây sẽ bị phạt 30.000 €:

1. Việc chuyển nhượng các tài liệu lưu trữ đã phân loại mà không thông báo cho người mua về sự tồn tại của phân loại trong các điều kiện quy định tại Điều L. 212-24;

2. Bất kỳ hoạt động nào có khả năng sửa đổi hoặc thay đổi các tài liệu lưu trữ đã phân loại, cũng như bất kỳ bộ phận nào hoặc chuyển nhượng theo lô hoặc từng phần tài liệu lưu trữ đã phân loại, được thực hiện mà không có sự cho phép hành chính được quy định trong Điều L. 212-25;

3. Từ chối cung cấp tài liệu lưu trữ đã phân loại hoặc đang chờ xử lý cho các đại lý được đề cập trong bài báo L. 212-22;

4. Việc di chuyển các tài liệu lưu trữ đã phân loại từ nơi này sang nơi khác vi phạm các quy định của đoạn đầu tiên của điều L. 212-23;

5. Không có thông báo về việc truyền các tài liệu lưu trữ đã phân loại theo cách kế thừa, chia sẻ, tặng cho hoặc thừa kế, vi phạm các quy định trong đoạn cuối của điều L. 212-23.

Điều L214-9

Pháp nhân bị tuyên bố chịu trách nhiệm hình sự về các tội quy định tại Điều L. 214-3 phải chịu các hình phạt được đề cập trong 2°, 8. và 9. của điều 131-39 của bộ luật hình sự.

Điều cấm được đề cập trong 2. của cùng điều 131-39 liên quan đến hoạt động trong cuộc tập trận hoặc nhân dịp việc thực hiện hành vi phạm tội đã được thực hiện.

Điều L214-10

Bất kỳ ai đã thực hiện các hành vi phải chịu trách nhiệm dẫn đến kết án của mình trên cơ sở các điều 311-4-2, 322-2, 322-3-1, 322-4, 432-15 và 433-4 của bộ luật hình sự có thể bị cấm tiếp cận cơ sở nơi tư vấn các tài liệu lưu trữ công cộng. Biện pháp này được phát âm bởi cơ quan hành chính, trong thời hạn tối đa là năm năm, với các điều kiện do nghị định quy định tại Hội đồng quản trị nhà nước.

PHẦN II: CÁC KIẾN TRÚC NGHIÊN CỨU CỦA CÔNG LÝ

Chương 1: Hiến pháp.

Điều L221-1

Các phiên điều trần công khai trước các tòa án hành chính hoặc tư pháp có thể là chủ đề của một bản ghi âm hoặc nghe nhìn trong các điều kiện được cung cấp bởi tiêu đề này khi ghi chép là quan tâm cho hiến pháp của lưu trữ tư pháp lịch sử. Đối tượng quy định của Điều L. 221-4, việc đăng ký đã hoàn tất.

Điều L221-2

Cơ quan có thẩm quyền quyết định việc ghi âm phiên điều trần là:

- a) Đối với Ủy ban xung đột, Phó Chủ tịch;
- b) Đối với các khu vực pháp lý hành chính, phó chủ tịch của Hội đồng Nhà nước và bất kỳ quyền tài phán, chủ tịch của nó;
- c) Đối với các Tòa án theo trình tự tư pháp, Chánh tòa thứ nhất đối với Tòa giám đốc thẩm; cho tòa án kháng cáo và cho bất kỳ quyền tài phán nào khác trong phạm vi quyền hạn của mình, chủ tịch đầu tiên của tòa án kháng cáo.

Điều L221-3

Quyết định quy định tại Điều L. 221-2 được thực hiện một cách chính thức hoặc theo yêu cầu của một trong các bên hoặc của đại diện hoặc công tố viên. Trừ trường hợp khẩn cấp, bất kỳ yêu cầu nào được đưa ra, với lý do không thể chấp nhận được, không muộn hơn tám ngày trước ngày ấn định cho phiên điều trần có yêu cầu ghi âm.

Trước bất kỳ quyết định nào, cơ quan có thẩm quyền thu thập quan sát của các bên hoặc đại diện của họ, chủ tọa phiên điều trần dự kiến đăng ký và công tố viên. Nó đặt giới hạn thời gian trong đó nhận xét phải được đưa ra và thông báo phải được cung cấp.

Trong trường hợp xét xử tội ác chống lại loài người hoặc hành động khủng bố, việc đăng ký sẽ tự động được yêu cầu bởi công tố viên.

Điều L221-4

Việc ghi âm được thực hiện trong các điều kiện không ảnh hưởng đến việc diễn ra suôn sẻ của các cuộc tranh luận hoặc quyền tự do bào chữa. Chúng được tạo ra từ các điểm cố định.

Khi các quy định của khoản đầu tiên không được tôn trọng, chủ tọa phiên điều trần có thể, thực thi quyền lực cảnh sát của mình, để chống lại các đoạn ghi âm hoặc tạm thời làm gián đoạn chúng.

Điều L221-5

Các bản ghi âm được gửi đến cơ quan Archives de France, chịu trách nhiệm về

bảo tồn, bởi chủ tọa phiên điều trần, người báo cáo, nếu có, bất kỳ sự cố nào xảy ra trong sản xuất.

Chương 2: Giao tiếp và tái sản xuất.

Điều L222-1

Nghe nhìn hoặc ghi âm có thể được truyền đạt cho các mục đích lịch sử hoặc khoa học ngay khi thủ tục đã kết thúc với một quyết định đã trở thành cuối cùng.

Việc tái tạo hoặc phân phối toàn bộ hoặc một phần bản ghi âm hoặc nghe nhìn là tùy thuộc vào sự ủy quyền được cấp, sau khi bất kỳ người nào thể hiện sự quan tâm đến hành động đã được có thể khẳng định quyền của mình, bởi chủ tịch tòa án tư pháp Paris hoặc bởi thẩm phán mà anh ta ủy quyền vì mục đích này. Tuy nhiên, việc sao chép hoặc phân phối toàn bộ hoặc một phần bản ghi âm các phiên điều trần phiên tòa xét xử tội ác chống lại loài người hoặc hành động khủng bố có thể được ủy quyền ngay khi phiên tòa này có kết thúc bởi một quyết định đã trở thành cuối cùng.

Sau năm mươi năm, việc tái tạo và phân phối các bản ghi âm hoặc nghe nhìn là miễn phí.

Điều L222-2

Các thử nghiệm được phép ghi âm trước ngày 13 tháng 7 năm 1990 có thể được sao chép hoặc phát sóng trong theo quy trình được cung cấp trong điều L. 222-1.

Điều L222-3

Nghị định của Hội đồng Nhà nước xác định các điều khoản áp dụng của các Điều từ L. 221-1 đến L. 221-5 và của Điều L. 222-1, đặc biệt liên quan đến các biện pháp khắc phục có thể được thực hiện chống lại các quyết định được quy định trong Điều L. 221-2 và L. 222-1.

Phần lập pháp

QUYÊN III: THƯ VIỆN

PHẦN I: CÁC QUY ĐỊNH CHUNG

Điều L310-1

Các thư viện của chính quyền địa phương hoặc các nhóm của họ được tổ chức và tài trợ bởi tập thể hoặc nhóm mà họ thuộc về.

Điều L310-2

Hoạt động của các thư viện chính quyền địa phương hoặc các nhóm của họ phải chịu sự kiểm soát nhà nước khoa học kỹ thuật. Các điều khoản của sự kiểm soát này được xác định theo nghị định của Hội đồng Nhà nước.

PHẦN II: THƯ VIỆN MUNICIPAL VÀ INTERCOMMUNAL

Điều L320-1

Thư viện thành phố trực thuộc trung ương và thư viện liên thành phố đã được phân loại, danh quyền được ấn định theo nghị định sau việc tham khảo ý kiến của các thành phố hoặc nhóm các thành phố có liên quan, có thể được hưởng lợi từ cùng cấp người phụ trách tổng hợp và người phụ trách thư viện có chất lượng các quan chức nhà nước.

Điều L320-2

Bằng cách bãi bỏ từ II của điều 42 luật số 84-16 ngày 11 tháng 1 năm 1984 về các điều khoản luật định liên quan đến nền công vụ Nhà nước, việc cung cấp nhân viên được đề cập trong Điều L. 320-1 với các thành phố hoặc nhóm các thành phố tự quản không phải chịu nghĩa vụ bồi hoàn.

PHẦN III: THƯ VIỆN SỞ

Điều L330-1

Các thư viện cho mượn tập trung, chuyển giao cho các sở gọi là thư viện phòng ban.

Phần lập pháp

QUYỂN IV: BẢO TÀNG

PHẦN I: QUY ĐỊNH CHUNG.

Điều L410-1

Theo mục đích của cuốn quyền này, bất kỳ bộ sưu tập vĩnh viễn nào được tạo thành từ hàng hóa việc bảo tồn và trình bày chúng được công chúng quan tâm và được tổ chức nhằm hướng tới tri thức, giáo dục và hưởng thụ của công chúng.

Điều L410-2

Các bảo tàng của chính quyền địa phương hoặc các nhóm của họ được tổ chức và tài trợ bởi cộng đồng mà họ thuộc về.

Các bảo tàng của chính quyền địa phương hoặc các nhóm của họ có tên là "Musée de France" đã được trao giải được điều chỉnh bởi Điều L. 441-1 và tiếp theo và chịu

sự kiểm soát của khoa học và kỹ thuật của Nhà nước theo các điều kiện quy định của các mặt hàng tương tự.

Điều L410-3

Chính quyền địa phương tiếp tục được hưởng lợi để bảo tồn và phát triển bộ sưu tập của các bảo tàng của họ, hỗ trợ tài chính của Nhà nước theo các điều kiện có hiệu lực vào ngày 1 tháng 1 Năm 1986.

Điều L410-4

Bảo tàng cấp sở hoặc bảo tàng thành phố có thể được cấp tư cách pháp nhân, theo yêu cầu của các sở hoặc xã sở hữu chúng, theo nghị định của Hội đồng Nhà nước.

PHẦN II: BẢO TÀNG QUỐC GIA

PHẦN III: HỘI ĐỒNG BẢO TÀNG CAO CẤP CỦA PHÁP.

Điều L430-1

Hội đồng cấp cao của các viện bảo tàng của Pháp, đặt dưới quyền của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, được thành lập, cùng với

Chủ tịch :

a) Một thứ trưởng và một thượng nghị sĩ,

và, với số lượng bằng nhau:

b) Đại diện nhà nước;

c) Đại diện chính quyền địa phương;

d) Đại diện của những nhân sự được đề cập trong các Điều L. 442-8 và L. 452-1;

e) Nhân cách đủ tiêu chuẩn.

Hội đồng Bảo tàng Cấp cao của Pháp được tham khảo ý kiến trong các trường hợp được quy định tại Điều L. 442-1, L. 442-3, L.451-8 đến L. 451-10 và L. 452-3.

Điều L430-2

Thành phần và các điều khoản bổ nhiệm các thành viên của Hội đồng cấp cao của các viện bảo tàng của Pháp, điều kiện hoạt động và điều kiện công bố ý kiến của mình do nghị định trong Hội đồng ấn định của tiểu bang.

PHẦN IV: CHẾ ĐỘ CỦA CÁC BẢO TÀNG CỦA PHÁP

Chương 1: Định nghĩa và nhiệm vụ.

Điều L441-1

Tên "bảo tàng của Pháp" có thể được cấp cho các bảo tàng thuộc Nhà nước, cho người khác pháp nhân luật công hoặc pháp nhân tư nhân phi lợi nhuận.

Điều L441-2

Các bảo tàng của Pháp có nhiệm vụ thường trực là:

- a) Bảo tồn, tôn tạo, nghiên cứu và làm phong phú thêm các bộ sưu tập của mình;
- b) Làm cho bộ sưu tập của họ có thể tiếp cận được với công chúng rộng rãi nhất có thể;

c) Thiết kế và thực hiện các hành động giáo dục và phổ biến nhằm đảm bảo quyền tiếp cận bình đẳng cho tất cả mọi người

Văn hóa ;

d) Đóng góp vào sự tiên bộ của kiến thức và nghiên cứu cũng như việc phổ biến chúng. Họ thiết lập một dự án khoa học và văn hóa, xác định cách thức thực hiện những sứ mệnh này. Dự án bao gồm một thành phần giáo dục chỉ rõ các hoạt động và quan hệ đối tác được cung cấp cho các cơ sở giáo dục học đường.

Chương 2: Tên gọi "bảo tàng của Pháp"

Phần 1: Các điều kiện để ghi nhận và thu hồi chỉ định

"bảo tàng của Pháp".

Điều L442-1

Tên "Musée de France" được gán theo yêu cầu của (những) pháp nhân sở hữu các bộ sưu tập, theo quyết định của cơ quan hành chính sau khi tham khảo ý kiến của Hội đồng cấp cao của các Viện bảo tàng của Pháp.

Khi yêu cầu đến từ một pháp nhân tư nhân phi lợi nhuận, việc ghi nhận điều này việc chỉ định phụ thuộc vào việc trình bày bản kiểm kê hàng hóa tạo thành bộ sưu tập, cho biết minh về việc không có tài sản thế chấp bao gồm những tài sản này và sự hiện diện, trong các quy chế của người đó

liên quan, một điều khoản quy định về việc phân bổ không thể thu hồi tài sản có được bằng cách quyên góp và di chúc hoặc với hỗ trợ từ Nhà nước hoặc chính quyền địa phương để trình bày trước công chúng, phù hợp với Điều L.451-10. Quyết định chỉ định tên cũng như số lượng hàng tồn kho kèm theo đơn đều có thể áp dụng các biện pháp của quảng cáo được xác định bởi nghị định của Hội đồng Nhà nước.

Điều L442-2

Kể từ ngày 5 tháng 1 năm 2002, tên "Musée de France" được gán cho các bảo tàng quốc gia, các bảo tàng được phân loại áp dụng các luật và quy định có hiệu lực trước cùng ngày đó và Bảo tàng nhà nước có tình trạng được ấn định theo nghị định.

Điều L442-3

Khi việc bảo tồn và giới thiệu cho công chúng các bộ sưu tập không còn được công chúng quan tâm, tên "Musée de France" có thể bị rút lại theo quyết định của cơ quan hành chính, sau khi thông báo phù hợp với Hội đồng cấp cao của Viện bảo tàng của Pháp.

Khi hết thời hạn bốn năm kể từ khi quyết định trao nó, cái tên "Musée de France" bị thu hồi theo yêu cầu của pháp nhân sở hữu các bộ sưu tập bởi cơ quan hành chính.

Tuy nhiên, khi bảo tàng được Nhà nước hoặc chính quyền địa phương hỗ trợ kinh phí, cơ quan hành chính chỉ có thể rút tên sau khi có sự đồng ý của Hội đồng cấp cao của Viện bảo tàng của Pháp. Việc rút lại chỉ định có hiệu lực khi pháp nhân sở hữu các bộ sưu tập có chuyển giao cho một bảo tàng khác ở Pháp quyền sở hữu hàng hóa đã được chuyển giao quyền sở hữu trong áp dụng các điều từ L. 451-8 đến L. 451-10 hoặc có được với sự hỗ trợ của công chúng hoặc sau khi thực hiện quyền giai đoạn trước khi hết hạn được quy định bởi Điều L. 123-1 và L. 123-2 hoặc sau khi đăng ký công khai.

Điều L442-4

Trong trường hợp thỏa thuận quy định tại Điều L. 442-10 không được ký kết sau khi hết thời hạn bốn năm sau khi công nhận tên gọi "bảo tàng của Pháp", cái tên này có thể được rút lại với các điều kiện được quy định trong đoạn đầu tiên của Điều L. 442-3.

Mục 2: Điều khoản hình sự.

Điều L442-5

Thực tế, đối với người sáng lập hoặc người quản lý, rõ ràng hoặc trên thực tế, của một tổ chức không được hưởng lợi từ tên "Musée de France", để sử dụng hoặc cho phép tên này được sử dụng vì lợi ích của tổ chức bị phạt 15.000 euro.

Mục 3: Những quy định chung liên quan đến tên gọi "bảo tàng của Pháp "

Tiểu mục 1: Các quy định liên quan đến việc đón tiếp công chúng.

Điều L442-6

Phí vào cửa các bảo tàng ở Pháp được quy định theo cách để thúc đẩy công chúng tiếp cận các bảo tàng này trên

rộng hơn.

Điều L442-7

Mỗi bảo tàng ở Pháp có một dịch vụ chịu trách nhiệm chào đón công chúng, phổ biến,

của hoạt hình văn hóa và hòa giải. Khi thích hợp, dịch vụ này có thể phổ biến cho một số bảo tàng.

Tiểu mục 2: Trình độ nhân viên.

54

Điều L442-8

Hoạt động khoa học của các viện bảo tàng ở Pháp được thực hiện dưới trách nhiệm của các nhà chuyên môn

với trình độ được xác định theo nghị định của Hội đồng Nhà nước.

Điều L442-9

Các hoạt động tiếp nhận, phổ biến, hoạt hình và hòa giải văn hóa của công chúng được quy định tại Điều L.

442-7 được cung cấp bởi nhân viên có trình độ.

Tiểu mục 3: Mạng và quy ước.

Điều L442-10

Các thỏa thuận được ký kết giữa Nhà nước và các bảo tàng của Pháp có bộ sưu tập không thuộc Nhà nước

hoặc đối với một trong những cơ sở công cộng của nó có thể quy định các điều kiện để thực hiện các sứ mệnh đặt ra trong

Điều L. 441-2 và để thực hiện các quy định của cuốn quyền này.

Tiểu mục 4: Kiểm soát khoa học kỹ thuật.

Điều L442-11

Các bảo tàng của Pháp chịu sự quản lý khoa học và kỹ thuật của Nhà nước theo những điều kiện

bởi cuốn quyền này.

Nhà nước có thể bắt đầu các phái đoàn nghiên cứu và kiểm tra để xác minh các điều kiện

bảo tàng thực hiện các sứ mệnh mà pháp luật giao phó.

PHẦN V: BỘ SƯU TẬP CÁC BẢO TÀNG CỦA PHÁP

Chương 1: Tình trạng của các bộ sưu tập

Phần 1: Mua lại.

Điều L451-1

55

Bất kỳ mua lại nào, với hình thức thanh toán hoặc miễn phí, nhằm mục đích làm phong phú thêm các bộ sưu tập của một bảo tàng ở Pháp

tùy thuộc vào ý kiến của các cơ quan khoa học có thành phần và quy trình hoạt động

cố định bằng nghị định.

Phần 2: Chuyển nhượng và sở hữu các bộ sưu tập

Tiểu mục 1: Quy định chung.

Điều L451-2

Các bộ sưu tập của các viện bảo tàng ở Pháp được liệt kê trong một bản kiểm kê. họ đang

kiểm chứng mười năm một lần.

Điều L451-3

Các bộ sưu tập của các viện bảo tàng của Pháp là không thể chôn vùi được.

Điều L451-4

Bất kỳ việc chuyển nhượng toàn bộ hoặc một phần bộ sưu tập từ bảo tàng ở Pháp xảy ra vi phạm

quy định của phần này là vô hiệu. Có thể thực hiện các hành động cho sự vô hiệu hoặc cải tạo

tại mọi thời điểm, cả Nhà nước và pháp nhân sở hữu các bộ sưu tập.

Khi các bộ sưu tập thuộc về miền công cộng, các hành động vô hiệu hoặc xác nhận quyền sở hữu được thực hiện

theo các điều kiện quy định tại Điều L. 112-22 và L. 112-23.

Tiểu mục 2: Bộ sưu tập công khai.

Điều L451-5

Hàng hóa tạo thành các bộ sưu tập của các bảo tàng của Pháp thuộc về một tổ chức công là một phần

thuộc phạm vi công cộng của họ và như vậy, không thể chuyển nhượng được.

Mọi quyết định hủy bỏ một trong những tài sản này chỉ có thể được thực hiện sau khi ủy ban phê duyệt.

nhà khoa học quốc gia của các bộ sưu tập được đề cập trong điều L. 115-1.

56

Điều L451-6

Khi chủ sở hữu của các bộ sưu tập của một bảo tàng ở Pháp không trực thuộc Nhà nước hoặc một trong những

các cơ sở công cộng bán một hàng hóa đã ngừng hoạt động, nó sẽ thông báo cho cơ quan quản lý về ý định bán

cho anh ta biết giá mà anh ta yêu cầu cho nó.

Cơ quan hành chính có thời hạn hai tháng để bày tỏ ý muốn của mình hoặc từ chối tốt.

Trong trường hợp không có một thỏa thuận thân thiện, giá sẽ được ấn định bởi tòa án có thẩm quyền trong các vấn đề trưng thu.

Trong trường hợp mua lại, giá được trả trong vòng sáu tháng sau khi thông báo về quyết định mua lại

hàng hóa ở mức giá chào bán hoặc sau khi quyết định đã trở thành cuối cùng.

Trong trường hợp bị từ chối hoặc thiếu phản hồi trong khoảng thời gian hai tháng được quy định trong đoạn thứ hai, chủ sở hữu

bao gồm việc xử lý tài sản miễn phí.

Điều L451-7

Hàng hóa được đưa vào bộ sưu tập công cộng bằng cách quyên góp và thừa kế hoặc cho những bộ sưu tập không thuộc

tiểu bang, những người có được bằng viện trợ của nhà nước không thể bị hạ cấp.

Điều L451-8

Việc chuyển nhượng tự do bởi một tổ chức công cho một tổ chức công cộng khác tài sản của tất cả hoặc

một phần của bộ sưu tập được giao cho một bảo tàng ở Pháp, được thực hiện theo điều L. 125-1, phải tuân theo

theo ý kiến của Hội đồng cấp cao của các Viện bảo tàng của Pháp.

Điều L451-9

Tài sản từ các bộ sưu tập quốc gia do Nhà nước ủy thác, dưới bất kỳ hình thức nào, cho cộng đồng

lãnh thổ trước ngày 7 tháng 10 năm 1910 và được lưu giữ, vào ngày 5 tháng 1 năm 2002, trong một bảo tàng được phân loại hoặc kiểm soát ở

áp dụng sắc lệnh số 45-1546 ngày 13 tháng 7 năm 1945 về việc tổ chức lâm thời các bảo tàng của

mỹ thuật và liên quan đến cộng đồng này, sau khi chứng minh, trở thành tài sản của cộng đồng và

nhập bộ sưu tập của bảo tàng, ngoại trừ nếu chính quyền địa phương phản đối hoặc nếu tên "bảo tàng

de France" không được quy cho bảo tàng này.

Tuy nhiên, nếu, vào ngày 5 tháng 1 năm 2002, tài sản được đề cập được giữ trong một viện bảo tàng được phân loại hoặc kiểm soát ở

áp dụng sắc lệnh nói trên số 45-1546 ngày 13 tháng 7 năm 1945 trong một cộng đồng lãnh thổ

khác với chỉ định ban đầu của Nhà nước, chính quyền địa phương nơi có tài sản của hàng hóa

chuyển giao được bổ nhiệm sau khi tham khảo ý kiến của Hội đồng cấp cao của Viện bảo tàng của Pháp.

Các quy định của các khoản trên không áp dụng đối với tài sản được tặng cho hoặc để thừa kế cho Nhà nước.

Tiểu mục 3: Tập hợp tư nhân.

Điều L451-10

Hàng hóa trong bộ sưu tập của các viện bảo tàng của Pháp thuộc về các pháp nhân của luật tư nhân không nhằm mục đích

lợi nhuận thu được từ các khoản đóng góp và thừa kế hoặc với sự hỗ trợ của Nhà nước hoặc chính quyền địa phương không được

được chuyển giao, miễn phí hoặc không phải trả tiền, chỉ cho những người của nhà nước hoặc cho những pháp nhân được điều chỉnh bởi luật tư nhân cho

tổ chức phi lợi nhuận trước đây đã cam kết duy trì việc phân bổ những hàng hóa này cho một viện bảo tàng ở Pháp.

Việc chuyển giao chỉ có thể diễn ra sau khi được cơ quan hành chính phê duyệt sau khi tham khảo ý kiến của Hội đồng cấp cao của viện bảo tàng của Pháp.

Các bộ sưu tập được đề cập trong đoạn trên được miễn thu giữ sau khi hoàn thành các biện pháp quảng cáo quy định tại Điều L. 442-1.

Mục 3: Cho vay và ký quỹ.

Điều L451-11

Các bảo tàng ở Pháp có thể nhận tiền đặt cọc với mục đích trưng bày các tác phẩm nghệ thuật hoặc

sưu tầm của tư nhân.

Các điều khoản của khoản tiền gửi và thời hạn của nó, có thể không dưới năm năm, được xác định theo hợp đồng giữa

bảo tàng và tư nhân trong các điều kiện được ấn định bởi nghị định trong Hội đồng Nhà nước.

Điều L451-12

Các trung tâm tham khảo quốc gia có thể được thành lập để tập hợp, bảo tồn và nâng cao các bộ sưu tập

công chúng không được giới thiệu tại Musée de France, nơi sở hữu nó, theo các chủ đề cụ thể

được xác định trước trong một dự án khoa học và văn hóa.

Nhà nước công nhận, bằng cách dán nhãn cụ thể, các bảo tàng ứng cử viên của Pháp, sau khi có ý kiến của Haut

Hội đồng Bảo tàng của Pháp và kết hợp với các cơ quan di sản, cảnh quan và kiến trúc chính mà họ trực thuộc,

tạo thành trung tâm tham khảo quốc gia.

Nhãn cực tham chiếu quốc gia được xác định bởi lịch sử và tính chất cụ thể của các bộ sưu tập của

bảo tàng ứng cử viên. Việc đặt tên và phân bố các cực là trách nhiệm của Bộ trưởng phụ trách văn hóa.

58

Một nghị định của Quốc vụ viện ấn định các phương thức áp dụng điều này.

Chương 2: Bảo tồn và phục hồi.

Điều L452-1

Bất kỳ việc phục hồi tài sản nào tạo thành một phần của bộ sưu tập của bảo tàng ở Pháp đều được thực hiện trước

tham khảo ý kiến của các cơ quan khoa học được cung cấp trong điều L. 451-1.

Cơ quan khoa học được tư vấn có thể bổ sung các đơn thuốc hợp lý vào ý kiến của mình. Khi công trình

được thực hiện khi cơ quan khoa học đưa ra ý kiến bất lợi hoặc khi chúng chưa được thực hiện

phù hợp với quy định của mình, bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa có thể thông báo chính thức cho chủ sở hữu của

ngắt lời họ và ra lệnh cho bất kỳ biện pháp phòng ngừa hữu ích nào để đảm bảo việc bảo quản tài sản.

Thông báo chính thức được thông báo cho chủ sở hữu.

Việc phục hình được thực hiện bởi các bác sĩ chuyên khoa có trình độ hoặc kinh nghiệm

chuyên môn được xác định theo nghị định dưới trách nhiệm của các chuyên gia được đề cập trong điều L. 442-8.

Điều L452-2

Khi tính toàn vẹn của tài sản thuộc bộ sưu tập của một viện bảo tàng ở Pháp bị xâm phạm nghiêm trọng bởi

không thực hiện hoặc thực hiện không đúng công việc bảo tồn hoặc bảo trì, cơ quan quản lý

có thể thông báo cho chủ sở hữu của bộ sưu tập để thực hiện bất kỳ thỏa thuận cần thiết nào hoặc để tiến hành

làm việc phù hợp với yêu cầu mà nó xác định. Thông báo chính thức cho biết thời hạn trong

mà các phép đo hoặc công việc được thực hiện. Đối với các công trình, nó cũng chỉ rõ phần chi

được Nhà nước hỗ trợ không thấp hơn 50%. Nó cũng chỉ định các điều khoản thanh toán

từ nhà nước.

Thông báo chính thức được thông báo cho chủ sở hữu.

Khi chủ sở hữu không theo dõi thông báo chính thức để thực hiện bất kỳ hành động cần thiết nào,

cơ quan hành chính ra lệnh các biện pháp bảo vệ cần thiết và đặc biệt là chuyển giao tạm thời

tốt ở một nơi cung cấp các đảm bảo mong muốn.

Khi chủ sở hữu không theo dõi thông báo chính thức để thực hiện các công việc cần thiết hoặc

tuân thủ, cơ quan hành chính có công việc nói trên được thực hiện theo thông báo chính thức.

Điều L452-2-1

Trong trường hợp bắt buộc phải thực hiện, chủ sở hữu phải hoàn trả cho Nhà nước chi phí thực hiện công việc do

này, trong giới hạn một nửa số tiền của nó. Khoản nợ tạo ra vì lợi ích của Nhà nước được thu hồi

theo thủ tục áp dụng cho các yêu cầu của Nhà nước nước ngoài về thuế và đối với miền đến hạn

do cơ quan hành chính ấn định, có thể dần trải chúng trong khoảng thời gian tối đa là mười lăm năm, tổng

đến hạn phải chịu lãi suất theo tỷ lệ hợp pháp kể từ khi thông báo số tiền của họ cho chủ sở hữu.

Chủ sở hữu luôn có thể tự mình oan cho mình bằng cách giao nộp tài sản của mình cho Nhà nước.

59

Điều L452-3

Khi chuyển giao tài sản tạm thời đến một nơi đảm bảo an ninh và bảo tồn

Nhà nước xét thấy cần thiết đã được quyết định, chủ sở hữu tài sản, bất cứ lúc nào, có thể được phục hồi

của nó ở Musée de France nơi nó được đặt, nếu nó biện minh cho nó, sau khi tham khảo ý kiến của Hội đồng cấp cao của

bảo tàng ở Pháp, đáp ứng các điều kiện áp đặt.

Điều L452-4

Chủ sở hữu và Nhà nước đóng góp vào các chi phí phát sinh do việc thực hiện các biện pháp được thực hiện theo

Điều L. 452-2 và L. 452-3, nếu không có sự đóng góp của Nhà nước có thể vượt quá 50% số tiền của họ.

60

Phần lập pháp

QUYỂN V: KIẾN TRÚC

PHẦN I: ĐỊNH NGHĨA VỀ DI SẢN NGHỆ THUẬT.

Điều L510-1

Tất cả những gì còn lại, hàng hóa và các dấu vết tồn tại khác tạo thành các yếu tố của di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ

của nhân loại, bao gồm cả bối cảnh mà họ diễn ra, những người có biện pháp bảo vệ và nghiên cứu, đặc biệt bởi

các cuộc khai quật hoặc khám phá, giúp bạn có thể tìm lại sự phát triển của lịch sử nhân loại và

mối quan hệ với môi trường tự nhiên.

PHẦN II: CÔNG NGHỆ PHÒNG NGỪA

Chương 1: Định nghĩa.

Điều L521-1

Khảo cổ học phòng ngừa, thuộc nhiệm vụ công ích, là một phần không thể thiếu của khảo cổ học.

Nó được điều chỉnh bởi các nguyên tắc áp dụng cho tất cả các nghiên cứu khoa học. Mục đích của nó là đảm bảo,

trên cạn và dưới nước, trong khung thời gian thích hợp, phát hiện, bảo tồn hoặc bảo vệ bằng nghiên cứu

các khía cạnh khoa học của di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ bị ảnh hưởng hoặc có khả năng bị ảnh hưởng bởi công việc

công hoặc tư đóng góp vào sự phát triển. Nó cũng nhằm mục đích giải thích và phổ biến

kết quả thu được.

Chương 2: Phân bổ quyền lực: Nhà nước và cộng đồng

lãnh thổ

Mục 1: Vai trò của Nhà nước.

Điều L522-1

Nhà nước bảo đảm điều chỉnh các yêu cầu tương ứng của nghiên cứu khoa học, bảo tồn

di sản, cảnh quan và kiến trúc và phát triển kinh tế, xã hội.

Nó đảm bảo tính nhất quán và hoạt động thích hợp của dịch vụ công cộng của khảo cổ học phòng ngừa trong

khía cạnh khoa học, cũng như khía cạnh kinh tế và tài chính trong khuôn khổ các sứ mệnh

được quy định trong Điều L. 523-8-1.

61

Ông thực hiện quyền kiểm soát khoa học đối với các hoạt động khảo cổ học phòng ngừa và như vậy:

1. Quy định các biện pháp nhằm phát hiện, bảo tồn hoặc bảo vệ bằng nghiên cứu khoa học về di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học;
2. Chỉ định người quản lý khoa học của bất kỳ hoạt động nào;
3. Đảm bảo kiểm soát khoa học và kỹ thuật và đánh giá các hoạt động này;
4. Là người nhận tất cả các dữ liệu khoa học liên quan đến hoạt động.

Điều L522-2

Các quy định của nhà nước liên quan đến chẩn đoán và dự phòng các hoạt động khai quật khảo cổ học

có động cơ. Đơn thuốc chẩn đoán được phát hành trong vòng một tháng kể từ ngày nhận hồ sơ. Khoảng thời gian này được kéo dài đến hai tháng khi các cải tiến, cấu trúc hoặc công trình đã lên kế hoạch

là đối tượng của một nghiên cứu tác động trong việc áp dụng luật môi trường. Các đơn thuốc khai quật

được phát hành trong vòng ba tháng kể từ khi nhận được báo cáo chẩn đoán. Trong trường hợp không có

những đơn thuốc trong thời hạn, Nhà nước được coi là đã từ bỏ việc ban hành chúng.

Điều L522-3

Các quy định của nhà nước có thể áp dụng cho các hoạt động không chịu tiền bản quyền quy định tại Điều

L. 524-2.

Khi sự quan tâm của hài cốt yêu cầu bảo tồn chúng, cơ quan hành chính sẽ thông báo cho chủ sở hữu

cơ quan phân loại cho toàn bộ hoặc một phần đất theo các điều kiện được cung cấp bởi các quy định tương đối

đến các di tích lịch sử.

Điều L522-4

Bên ngoài các khu vực khảo cổ được xác định theo điều L. 522-5, những người có kế hoạch

tiến hành cải tiến, cấu trúc hoặc công trình có thể nộp đơn cho Nhà nước để kiểm tra xem dự án của họ có

có khả năng làm phát sinh các đơn thuốc chẩn đoán khảo cổ học. Nếu không có phản hồi trong

trong thời gian hai tháng hoặc trong trường hợp có phản ứng tiêu cực, Nhà nước được coi là từ bỏ, trong thời hạn năm năm,

để chỉ định một chẩn đoán, trừ khi có sự thay đổi đáng kể của dự án hoặc kiến thức khảo cổ học về

tiểu bang trên lãnh thổ của đô thị.

Nếu Nhà nước đã biết nhu cầu chẩn đoán, nhà phát triển có thể yêu cầu tiến hành trước.

bởi cơ sở công lập theo Điều L. 523-1 hoặc dịch vụ lãnh thổ. Trong trường hợp này, anh ta mắc nợ

lệ phí được cung cấp trong điều L. 524-2.

Điều L522-5

62

Với sự giúp đỡ của các cơ sở công cộng thực hiện các hoạt động nghiên cứu khảo cổ và

chính quyền địa phương, Nhà nước lập và cập nhật bản đồ khảo cổ học quốc gia. Thẻ này tập hợp lại và

đặt hàng các dữ liệu khảo cổ có sẵn cho toàn bộ lãnh thổ quốc gia.

Là một phần của việc thành lập bản đồ khảo cổ, Nhà nước có thể xác định các khu vực mà các dự án

sự phát triển ảnh hưởng đến lòng đất được cho là đối tượng của các quy định khảo cổ học

trước khi họ nhận ra.

Điều L522-6

Cơ quan có thẩm quyền cấp giấy phép lao động được thông báo về việc trích lục từ bản đồ khảo cổ quốc gia và có thể thông báo chúng cho bất kỳ ai yêu cầu chúng. A nghị định xác định các điều kiện giao tiếp của các trích xuất này cũng như các phương thức giao tiếp

bản đồ khảo cổ của Nhà nước, tuân theo các yêu cầu liên quan đến bảo tồn di sản, cảnh quan và kiến trúc

địa điểm khảo cổ, cho bất cứ ai yêu cầu nó.

Mục 2: Vai trò của chính quyền địa phương.

Điều L522-7

Các dịch vụ khảo cổ của chính quyền địa phương được tổ chức và tài trợ bởi họ.

Các dịch vụ này chịu sự quản lý khoa học kỹ thuật của Nhà nước.

Các dịch vụ này góp phần vào việc khai thác khoa học các hoạt động khảo cổ học mà họ thực hiện và

phổ biến các kết quả của họ và có thể tham gia vào việc khai thác khoa học các hoạt động khảo cổ

được thực hiện trên lãnh thổ của chính quyền địa phương hoặc nhóm chính quyền địa phương mà họ

liên quan đến xuống dưới.

Điều L522-8

Có thể thực hiện các thao tác chẩn đoán và dự phòng khai quật khảo cổ học theo quy trình

được cung cấp trong các Điều L. 523-4, L. 523-5 và L. 523-7 đến L. 523-10, các dịch vụ được đề cập trong Điều L. 522-7

phải được ủy quyền trước đó.

Ủy quyền được cấp, theo yêu cầu của chính quyền địa phương hoặc nhóm các cơ quan có thẩm quyền

các khu vực lãnh thổ mà dịch vụ liên quan đến vào, sau khi tham khảo ý kiến của Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ Quốc gia, theo nghị định

các bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và nghiên cứu. Nó được phát hành trên cơ sở một tập thiết lập

năng lực khoa học kỹ thuật của dịch vụ và tổ chức hành chính của nó. Thư mục này bao gồm một

dự thảo thỏa thuận với Nhà nước ấn định các điều khoản tham gia vào việc khai thác khoa học của

63

hoạt động khảo cổ học phòng ngừa. Thỏa thuận này có thể giao dịch với các đối tượng khác tùy theo thỏa thuận của

hai phần.

Việc ủy quyền có hiệu lực trên lãnh thổ của khu vực đính kèm của chính quyền địa phương hoặc

của nhóm yêu cầu chính quyền địa phương. Nó cho phép chẩn đoán được thực hiện trong

các điều kiện được xác định trong điều L. 523-4. Việc ủy quyền cho phép các hoạt động khai quật được thực hiện

quyền ưu tiên nằm trên lãnh thổ của khu vực gắn bó của cộng đồng hoặc nhóm. Trong

trong các trường hợp khác, đại diện của Nhà nước có thể ủy quyền cho cơ quan hoặc nhóm được ủy quyền thực hiện bất kỳ

hoặc một phần của cuộc khai quật bên ngoài lãnh thổ này.

Việc ủy quyền có thể bị từ chối, đình chỉ hoặc thu hồi theo quyết định hợp lý, sau khi có ý kiến của Hội đồng quốc gia của

nghiên cứu khảo cổ học.

Dịch vụ được ủy quyền sẽ gửi cho bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa một báo cáo khoa học và kỹ thuật 5 năm một lần.

và tài chính cho hoạt động của nó trong khảo cổ học phòng ngừa.

Chương 3: Thực hiện các hoạt động khảo cổ học phòng ngừa.

Điều L523-1

Tùy thuộc vào các trường hợp được quy định trong Điều L. 523-4, các chẩn đoán khảo cổ học phòng ngừa được giao cho một

cơ sở hành chính công quốc gia thực hiện chúng theo các quyết định đã ban hành và các quy định do Nhà nước áp dụng và dưới sự giám sát của các đại diện của Nhà nước, áp dụng quy định của cuốn quyền này.

Cơ sở công thực hiện các cuộc khai quật khảo cổ học phòng ngừa trong các điều kiện được xác định trong các điều

L. 523-8 đến L. 523-10.

Cơ sở công đảm bảo khai thác khoa học các hoạt động khảo cổ học phòng ngừa và phổ biến kết quả của họ. Nó góp phần vào việc giáo dục, phổ biến văn hóa và thúc đẩy

khảo cổ học.

Để thực hiện các nhiệm vụ của mình, cơ sở công có thể tham gia, theo thỏa thuận, với

pháp nhân với các dịch vụ nghiên cứu khảo cổ học.

Điều L523-2

Cơ sở công được đề cập trong Điều L. 523-1 được quản lý bởi một hội đồng quản trị. Các

Chủ tịch Hội đồng quản trị được bổ nhiệm theo nghị định.

Hội đồng quản trị, ngoài chủ tịch, đại diện của Nhà nước, bao gồm các nhân đủ tiêu chuẩn, đại diện của các cơ quan và cơ sở nghiên cứu và giáo dục công lập cao hơn trong lĩnh vực nghiên cứu khảo cổ học, đại diện chính quyền địa phương và

những người công và tư có hoạt động bị ảnh hưởng bởi khảo cổ học phòng ngừa hoặc những người làm việc trong

khu vực này, cũng như các đại diện nhân viên được bầu chọn. Các quy định và phương thức hoạt động của

tổ chức công và thành phần hội đồng quản trị của nó được quy định cụ thể bởi nghị định.

Ban giám đốc được giúp đỡ bởi một hội đồng khoa học.

Điều L523-3

Các vị trí thường trực trong cơ sở công cộng được điền bởi các đại lý hợp đồng. Trạng thái của

nhân viên của cơ sở công lập được điều chỉnh bởi nghị định của Hội đồng Nhà nước áp dụng Điều 7 của

Luật số 84-16 ngày 11 tháng 1 năm 1984 về các điều khoản luật định liên quan đến nền công vụ của Nhà nước và

bằng một nghị định cụ thể.

Hàng hóa, quyền và nghĩa vụ của hiệp hội được gọi là "Hiệp hội khai quật khảo cổ học

quốc gia" được trao cho cơ sở công lập theo các điều kiện do nghị định ấn định.

Điều L523-4

Các dịch vụ khảo cổ phụ thuộc vào chính quyền địa phương hoặc một nhóm cộng đồng

các cơ quan lãnh thổ thành lập, theo quyết định của cơ quan có chủ ý của cộng đồng hoặc nhóm, trong

Các điều kiện tương tự như cơ sở công cộng, các chẩn đoán khảo cổ học phòng ngừa liên quan đến:

a) Hoạt động phát triển hoặc hoạt động được thực hiện trên lãnh thổ của chính quyền địa phương hoặc

của nhóm chính quyền địa phương. Chính quyền địa phương hoặc nhóm chính quyền

chính quyền lãnh thổ thông báo cho đại diện của Nhà nước trong khu vực về quyết định của họ về việc thực hiện

chẩn đoán trong vòng mười bốn ngày kể từ ngày nhận được thông báo chẩn đoán;

b) Hoặc, trong thời gian tối thiểu ba năm, tất cả các hoạt động phát triển hoặc hoạt động

được thực hiện trên lãnh thổ của chính quyền địa phương hoặc nhóm chính quyền địa phương.

Khi cơ quan thảo luận đã quyết định như vậy, chính quyền địa phương hoặc một nhóm

chính quyền địa phương, với dịch vụ khảo cổ, có thẩm quyền thực hiện các hoạt động

được đề cập trong bài viết này trên lãnh thổ của nó mặc dù sau này sẽ được bao gồm trong quyền tài phán của

một chính quyền địa phương khác cũng ủng hộ một dịch vụ khảo cổ.

Khi thao tác chôn cất nằm ở một phần trên lãnh thổ của nó và cộng đồng hoặc

nhóm yêu cầu như vậy, đại diện Nhà nước có thể giao phó trách nhiệm điều hành toàn bộ.

Áp dụng các điều L. 2122-22, L. 3211-2 hoặc L. 4221-5 của bộ luật chung của chính quyền địa phương,

các quyết định liên quan đến việc thực hiện các chôn cất khảo cổ học phòng ngừa có thể được ủy quyền bởi

cơ quan có chủ ý của cộng đồng hoặc nhóm của cộng đồng thành cơ quan hành pháp.

Điều L523-5

Việc thực hiện, bởi một dịch vụ khảo cổ lãnh thổ, về một chôn cất được chỉ định trong quá trình làm việc

được thực hiện thay mặt cho một cộng đồng khác, một nhóm khác hoặc Nhà nước phải tuân theo thỏa thuận của

tập thể này, nhóm này hoặc Nhà nước.

Điều L523-6

65

Chính quyền địa phương có thể tuyển dụng cho các nhu cầu về dịch vụ khảo cổ của họ, như

đại lý không có bảo hiểm, đại lý của cơ sở công được đề cập trong Điều L. 523-1, những người được hưởng lợi từ

của một hợp đồng không xác định thời hạn. Do đó, các đại lý được tuyển dụng giữ lại, theo yêu cầu của họ, lợi ích của

quy định của hợp đồng trước đó của họ liên quan đến thời hạn vô thời hạn của nó, đến thù lao mà họ nhận được

và chương trình hưu trí và dự phòng bổ sung của họ. Họ cũng giữ lại lợi ích của các quy định của hợp đồng trước đó của họ không vi phạm các quy định của pháp luật và quy định

áp dụng đối với công chức không biên chế.

Điều L523-7

Một thỏa thuận, được ký kết giữa người lập kế hoạch thực hiện công việc và cơ sở công hoặc

chính quyền địa phương hoặc nhóm chính quyền địa phương mà dịch vụ khảo cổ phụ thuộc vào

chịu trách nhiệm thiết lập chẩn đoán khảo cổ học phòng ngừa, xác định thời hạn cho

chẩn đoán và điều kiện tiếp cận đất đai và cung cấp vật tư, thiết bị và tài nguyên cần thiết để thực hiện chẩn đoán. Thời hạn đến từ việc cung cấp đất

trong điều kiện cho phép các hoạt động khảo cổ được thực hiện. Tùy thuộc vào các quy định

của đoạn thứ ba áp dụng trong trường hợp giới hạn thời gian quy định cho nhà điều hành, thỏa thuận

xác định hậu quả cho các bên của việc vượt quá thời hạn.

Trong trường hợp không có thỏa thuận giữa các bên về các điều khoản thiết lập thỏa thuận, các thời hạn này sẽ được ấn định,

theo yêu cầu của bên cần mẫn nhất, của Nhà nước. Trong trường hợp này, khi Nhà nước không thể hiện mình trong một

thời hạn theo quy định, đơn thuốc được coi là đã hết hiệu lực.

Khi do người điều hành, việc chẩn đoán không được hoàn thành trong thời hạn do thỏa thuận đặt ra,

đơn thuốc chẩn đoán được coi là hết hiệu lực khi hết thời hạn theo quy định.

Trong những trường hợp này, các quy định của các Điều từ L. 531-14 đến L. 531-16 được áp dụng cho các khám phá được thực hiện trên

cơ sở của hoạt động. Các biện pháp hữu ích cho việc bảo tồn hoặc bảo vệ chúng được quy định

phù hợp với các quy định của tiêu đề này.

Kết luận chẩn đoán được truyền cho người dự định tiến hành công việc và cho người chủ đất.

Điều L523-8

Nhà nước đảm bảo kiểm soát khoa học các hoạt động khai quật khảo cổ học được đề cập trong

Điều L. 522-1. Nhận thức của họ là trách nhiệm của người lập kế hoạch thực hiện công việc đã giao

thay vì đơn thuốc. Lời kêu gọi này, đối với việc thực hiện các hoạt động đào đất và dưới nước, hoặc cho cơ sở công cộng được đề cập trong Điều L. 523-1, hoặc dịch vụ khảo cổ

lãnh thổ, hoặc ngay sau khi năng lực khoa học của nó được đảm bảo bởi sự phê duyệt của Nhà nước, cho bất kỳ

người khác được điều chỉnh bởi luật công hoặc luật tư.

Khi người dự định thực hiện công việc là một cá nhân, người điều hành khai quật không được

được kiểm soát, trực tiếp hoặc gián tiếp, không phải bởi người này hoặc bởi một trong những cổ đông của nó.

Đối với một phân khu hoặc một khu phát triển kết hợp, người thực hiện hoặc tư nhân thực hiện hoặc

thực hiện dự án phát triển đảm bảo hoạt động khai quật cho toàn bộ dự án phát triển.

66

Điều L523-8-1

Sự chấp thuận cho tiến hành các cuộc khai quật quy định tại Điều L. 523-8 được Nhà nước ban hành trong năm năm, sau

ý kiến của Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ học Quốc gia, về một hồ sơ xác lập năng lực khoa học,

kỹ thuật và tài chính cũng như tổ chức hành chính của người nộp đơn và việc tuân thủ các yêu cầu

các vấn đề xã hội, tài chính và kế toán.

Phê duyệt có thể bị từ chối, đình chỉ hoặc rút lại theo quyết định có lý do, sau khi tham khảo ý kiến của Hội đồng quốc gia của

ngiên cứu khảo cổ học.

Hàng năm, người được phê duyệt gửi cơ quan nhà nước có thẩm quyền một báo cáo khoa học,

hành chính, xã hội, kỹ thuật và tài chính của hoạt động của nó trong khảo cổ học phòng ngừa.

Điều L523-8-2

Các toán tử được phê duyệt được định nghĩa trong điều L. 523-8 có thể đóng góp vào việc khai thác khoa học của

các hoạt động khảo cổ học phòng ngừa mà họ thực hiện và phổ biến các kết quả của họ.

Điều L523-9

I. - Khi chỉ định khai quật được thông báo cho người có kế hoạch tiến hành công việc thì người đó

ci chào hàng từ một hoặc nhiều nhà khai thác được đề cập trong đoạn đầu tiên của điều L. 523-8. Các

quy định của các cuộc khai quật được kèm theo các thông số kỹ thuật khoa học, nội dung của nó được xác định bởi

quy định.

Danh quyền các thành phần của đề nghị được đề cập trong đoạn đầu tiên của I này được xác định theo nghị định

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa. Nó bao gồm dự án can thiệp khoa học, các điều kiện để thực hiện dự án.

đã thực hiện và giá đề xuất. Dự án can thiệp khoa học xác định các phương thức thực hiện

địa điểm khảo cổ quy định, các phương pháp và kỹ thuật được sử dụng, cũng như nhân lực và vật lực

đã lên kế hoạch.

Trước sự lựa chọn của người điều hành bởi người dự định thực hiện công việc, người sau sẽ truyền

cho Nhà nước tất cả các đề nghị có thể tham khảo ý kiến. Nhà nước xác minh

sự tuân thủ của họ đối với các yêu cầu khai quật được ban hành theo Điều L. 522-2, đánh giá thành phần

khoa học và đảm bảo sự phù hợp giữa dự án và phương tiện do đơn vị vận hành quy hoạch.

II. - Hợp đồng giữa người lập kế hoạch thực hiện công việc và người chịu trách nhiệm

thực hiện các cuộc khai quật nhớ lại giá cả và các nguồn nhân lực và kỹ thuật được sử dụng và đặt ra thời hạn

để thực hiện các cuộc khai quật này, cũng như khoản bồi thường nếu vượt quá thời hạn này. Dự án

can thiệp khoa học là một phần không thể thiếu của hợp đồng. Việc thực hiện hợp đồng là cấp dưới

việc cấp phép khai quật của Nhà nước.

Người điều hành thực hiện việc khai quật theo các quyết định đã đưa ra và các quy định của Nhà nước và

dưới sự giám sát của các đại diện của nó, trong việc áp dụng các quy định của cuốn quyền này.

Nhà nước đảm bảo rằng các điều kiện sử dụng cán bộ quản lý khoa học của hoạt động phù hợp với

thực hiện hoạt động cho đến khi nộp báo cáo khai quật.

67

Dịch vụ được đề cập trong hợp đồng được thực hiện dưới quyền của các nhân viên khoa học có

kỹ năng đã chứng minh sự chấp thuận của nhà điều hành. Việc sử dụng một nhà thầu phụ để thực hiện

các dịch vụ khoa học được công bố cho Nhà nước, trước khi họ tham gia.

Khi, do người điều hành và tuân theo các quy định của hợp đồng, công việc cần thiết

Các hoạt động khảo cổ không được thực hiện trong vòng sáu tháng kể từ khi ban hành

sự ủy quyền được đề cập trong đoạn đầu tiên của II này, Nhà nước tuyên bố rút lại. Lần rút tiền này có giá trị

từ bỏ việc thực hiện các đơn thuốc được ban hành theo điều L. 522-2.

Khi do người điều hành, công việc thực địa cần thiết cho các hoạt động khảo cổ học không

hoàn thành trong vòng mười hai tháng kể từ khi cấp giấy phép được đề cập trong phần đầu tiên

đoạn II này, thời hạn có thể gia hạn một lần trong thời gian mười tám tháng theo quyết định hợp lý của

cơ quan hành chính được thực hiện sau khi có ý kiến của ủy ban lãnh thổ nghiên cứu khảo cổ học, Nhà nước ở

thông báo việc rút tiền. Các đơn thuốc được ban hành áp dụng Điều L. 522-2 được coi là đã hết hiệu lực. Các

Điều L. 531-14 và L. 531-15 được áp dụng cho những khám phá được thực hiện trên cơ sở hoạt động.

Các biện pháp hữu ích cho việc bảo tồn hoặc bảo vệ chúng được quy định theo tiêu đề này.

Điều L523-10

Khi không có nhà điều hành nào khác áp dụng hoặc đáp ứng các điều kiện để tiến hành khai quật,

cơ sở công được đề cập trong Điều L. 523-1 phải làm như vậy theo yêu cầu của người

lập kế hoạch thực hiện công việc. Trong trường hợp các bên có bất đồng về điều kiện thực hiện hoặc về

tài trợ cho các cuộc khai quật, tranh chấp được giải quyết theo một thủ tục trọng tài được tổ chức theo nghị định tại

Hội đồng quản trị nhà nước.

Khi cơ sở công không đảm nhận công việc cần thiết cho các hoạt động khảo cổ ở

khoảng thời gian sáu tháng sau khi được Nhà nước cấp giấy phép khai quật, hoặc nó chưa hoàn thành

trong vòng mười tám tháng, có thể gia hạn một lần theo quyết định hợp lý của cơ quan hành chính, để

từ việc ban hành cùng một ủy quyền này, các đơn thuốc được ban hành áp dụng điều L.

522-2 được coi là đã hết hiệu lực.

Điều L. 531-14 và L. 531-15 được áp dụng cho những khám phá được thực hiện trên web của

hoạt động. Các biện pháp hữu ích để bảo tồn hoặc bảo vệ chúng được quy định phù hợp với

tiêu đề này.

Điều L523-11

Điều kiện khai thác khoa học kết quả của hoạt động khảo cổ học phòng ngừa là được xác định bởi sắc lệnh của Hội đồng Nhà nước.

Khi các hoạt động khảo cổ học phòng ngừa được thực hiện bởi một nhà điều hành không phải là cơ sở

được đề cập trong Điều L. 523-1, nhà điều hành này được yêu cầu nộp cho Nhà nước và cho cơ sở công

một bản sao của báo cáo hoạt động. Khi các hoạt động khảo cổ học phòng ngừa được thực hiện trên

lãnh thổ của chính quyền địa phương có dịch vụ khảo cổ, Nhà nước trao quyền tập thể

lãnh thổ mà dịch vụ báo cáo một bản sao của báo cáo hoạt động. Tác giả của báo cáo không thể phản đối

để được sử dụng bởi Nhà nước, bởi cơ sở công cộng, bởi các pháp nhân được cung cấp

nghiên cứu khảo cổ học mà nó được liên kết với ứng dụng của đoạn thứ tư của điều L. 523-1

hoặc bởi các tổ chức nghiên cứu và cơ sở giáo dục đại học hoặc bởi

chính quyền địa phương được đề cập trong điều L. 522-8 và bởi bất kỳ nhà điều hành đã được phê duyệt nào khác được đề cập trong bài báo

L. 523-8, dành cho mục đích nghiên cứu khoa học và phổ biến nhằm loại trừ mọi hoạt động khai thác thương mại. Điều này

Báo cáo hoạt động có thể được truyền đạt theo các quy tắc áp dụng cho các văn bản hành chính.

Điều L523-13

Trong trường hợp người điều hành khai quật ngừng hoạt động hoặc rút lại sự chấp thuận hoặc ủy quyền của họ,

Việc tiếp tục các hoạt động khảo cổ chưa hoàn thành được giao cho cơ sở công cộng được đề cập trong bài báo

L. 523-1. Đây là một dự án khoa học về sự can thiệp đã được xác nhận của Nhà nước.

Một hợp đồng được ký kết giữa người lập kế hoạch thực hiện công việc và cơ sở công cộng được đề cập

trong cùng điều L. 523-1 quy định giá cả và thời hạn thực hiện hoạt động. Trong trường hợp không có thỏa thuận giữa

các bên về giá cả hoặc thời hạn thực hiện việc khai quật, giá này hoặc các thời hạn này được ấn định, theo yêu cầu của

phần siêu năng nhất, bởi nhà nước.

Các hiện vật khảo cổ được đưa ra ánh sáng và các tài liệu khoa học được giao cho Nhà nước giao cho

cơ sở công được đề cập trong điều L. 523-1 nói trên để nó có thể hoàn thành nghiên cứu khoa học.

Chương 4: Tài trợ cho khảo cổ học phòng ngừa.

Điều L524-1

Tài chính cho cơ sở công được đề cập trong Điều L. 523-1 được cung cấp cụ thể:

- a) (Đã bãi bỏ)
- b) Trợ cấp của Nhà nước hoặc của bất kỳ nhà nước hoặc tư nhân nào khác;
- c) Bằng tiền công mà anh ta nhận được để đổi lại các hoạt động khai quật mà anh ta thực hiện.

Điều L524-2

Một khoản phí khảo cổ phòng ngừa được thành lập bởi mọi người, bao gồm cả các thành viên của

sở hữu chung, kế hoạch thực hiện các công việc ảnh hưởng đến tầng hầm và:

- a) Phải được ủy quyền trước hoặc kê khai theo Bộ luật Quy hoạch Thị trấn;

- b) Hoặc phát sinh một nghiên cứu tác động trong việc áp dụng quy tắc môi trường;
- c) Hoặc, trong trường hợp công việc tìm kiếm khác, phải khai báo trước theo các điều khoản do nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định. Trong trường hợp xây dựng phân đoạn, diện tích đất cần nhớ là chương trình làm việc chung.

Điều L524-3

69

Những điều sau đây được miễn phí khảo cổ dự phòng:

1. Khi nó được thu thập trên các công trình được đề cập trong điều L. 524-2, các công trình và các phát triển được đề cập trong 1. đến 3. và 7. đến 9. của Điều L. 331-7 của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn;
2. Khi nó được thu thập trên các tác phẩm được đề cập trong b và c của điều L. 524-2 của bộ luật này, lòng sục cần thiết để thực hiện công việc nông nghiệp, lâm nghiệp hoặc để phòng ngừa rủi ro tự nhiên;
3. Khi nó được đánh vào công việc được đề cập từ a đến c của điều L. 524-2, những điều chỉnh liên quan đến đặt và vận hành cáp truyền dẫn thông tin dưới biển.

Điều L524-4

Sự kiện làm phát sinh phí khảo cổ học phòng ngừa, bao gồm cả đối với các phát triển ở

phạm vi công cộng trên biển lên đến một dặm tính từ mực nước thấp:

- a) Đối với công việc phải được ủy quyền hoặc kê khai trước khi áp dụng luật quy hoạch thị trấn,

việc cấp giấy phép xây dựng hoặc phát triển, cấp giấy phép sửa đổi, khai sinh

một ủy quyền ngầm để xây dựng hoặc phát triển, quyết định không phản đối một tuyên bố

trước hoặc, trong trường hợp xây dựng mà không được phép hoặc vi phạm các nghĩa vụ do

ủy quyền xây dựng hoặc phát triển, báo cáo ghi nhận các vi phạm;

b) Đối với các công việc và sự sắp xếp khác với những công việc được đề cập trong a và làm phát sinh một nghiên cứu tác động,

ngoại trừ các khu vực phát triển phối hợp, hành động quyết định, có thể sau khi công chúng điều tra,

thực hiện dự án và xác định phạm vi của nó;

c) Đối với các công việc khác phải khai báo trước.

Trong trường hợp nhà phát triển muốn chẩn đoán được thực hiện trước khi cấp phép

trước hoặc không phản đối công việc được đề cập ở a hoặc trước khi ban hành đạo luật được đề cập ở b,

sự kiện tạo ra lệ phí là việc nộp đơn yêu cầu chẩn đoán;

Sự kiện tạo ra phí khảo cổ học dự phòng, cho những phát triển nằm trong miền

công cộng hàng hải vượt quá một dặm tính từ vạch nước thấp hoặc trong vùng tiếp giáp, là hành động

quyết định, có thể là sau khi công khai điều tra, về việc thực hiện dự án và xác định phạm vi của nó.

Điều L524-6

Phí khảo cổ dự phòng không phải trả:

1. Đối với công việc được đề cập trong I của điều L. 524-7 khi địa hình cơ sở tăng lên

thu phí khảo cổ học phòng ngừa áp dụng luật số 2003-707 ngày 1 tháng 8 năm 2003

sửa đổi Luật số 2001-44 ngày 17 tháng 1 năm 2001 liên quan đến khảo cổ học phòng ngừa;

2. Khi quyền ưu tiên của các công trình, công trình hoặc cải tiến được đặt, toàn bộ hoặc một phần, trong

công cộng hàng hải vượt quá một dặm tính từ mốc nước thấp hoặc trong vùng tiếp giáp và

rằng nó đã là đối tượng của một hoạt động đánh giá khảo cổ học. Đánh giá khảo cổ học rất đáng để nghiên cứu

tác động của dự án đối với di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa hàng hải trong phạm vi ý nghĩa của 4.III của Điều L. 122-1 của Bộ luật

của môi trường và chẩn đoán trong ý nghĩa của luật này. Việc đánh giá khảo cổ học được thực hiện ở

trong khuôn khổ thỏa thuận giữa người lập quy hoạch và Nhà nước. Quy ước này

70

xác định cụ thể thời hạn, các phương tiện thực hiện và các phương pháp tài trợ cho việc đánh giá

khảo cổ học.

Trong trường hợp có yêu cầu tự nguyện thực hiện chẩn đoán, số tiền phí khảo cổ khoản thanh toán phòng ngừa được trả về mặt này được khấu trừ vào phí do thực hiện phát triển.

Điều L524-7

Phí khảo cổ dự phòng được tính theo phương pháp sau:

I. - Khi nó được thu đối với tác phẩm được đề cập trong điều L. 524-2, cơ sở của phí

được tạo thành từ giá trị của khu phức hợp bất động sản được xác định theo các điều kiện quy định tại Điều L.

331-10 đến L. 331-13 của luật quy hoạch thị trấn.

Tỷ lệ tiền bản quyền là 0,40% giá trị của tổ hợp tài sản.

II. - Khi nó được nhận trong công việc được đề cập trong b và c của điều L. 524-2 hoặc áp dụng điều cuối cùng

đoạn Điều L. 524-4, số tiền của nó là 0,50 € cho mỗi mét vuông. Số tiền này được lập chỉ mục vào chỉ mục

chi phí xây dựng.

Khu vực được tính đến, tùy thuộc vào từng trường hợp:

- diện tích sàn của công trình cần thiết để thực hiện các công trình lắp đặt được phép lắp đặt

và làm việc theo sự ủy quyền hành chính phải được thực hiện trước một nghiên cứu tác động trong

áp dụng điều L. 122-1 của luật môi trường;

- diện tích sàn của các công trình cần thiết để thực hiện các công việc lắp đặt và các công việc không phụ thuộc vào

ủy quyền hành chính phải được thực hiện trước bởi một nghiên cứu tác động áp dụng điều L. 122-1

của luật môi trường trên cơ sở tệp được truyền cho đơn thuốc chẩn đoán khả thi trong

áp dụng các điều L. 522-1 và tiếp theo của luật này;

- khu vực của khu vực được bao phủ bởi yêu cầu thực hiện chẩn đoán được cung cấp trong đoạn cuối của

Điều L. 524-4;

- diện tích sàn của các công trình phải kê khai hành chính trước được nêu trong Điều L. 524-2 của

luật này.

Phí không áp dụng đối với các công trình và phụ kiện có diện tích sàn nhỏ hơn 3.000

mét vuông.

III. - Khi tiền bản quyền được thu về các cấu trúc, công trình hoặc sự phát triển nằm trong miền

công cộng hàng hải vượt quá một dặm tính từ mực nước thấp hoặc trong vùng tiếp giáp, lượng của nó

tương đương với 0,10 euro mỗi mét vuông.

Bề mặt được tính đến là:

- đối với các cơ sở sản xuất và truyền tải năng lượng, diện tích tạo thành dải dài 100 mét

ở hai bên của cáp hoặc ống truyền tải điện nhân với chiều dài của cáp hoặc đường ống dẫn nước;

- Đối với các loại công việc khác, bao gồm cả công việc khai thác vật liệu, diện tích sàn của công việc

cần thiết để thực hiện các hoạt động được ủy quyền.

Điều L524-7-1

71

Đối với mỗi dự án lớn hơn 50.000 m² diện tích tính thuế, khi khách nợ có thiện chí, từ

một bản trình bày bằng văn bản, chính xác và đầy đủ về tình hình thực tế, yêu cầu các cơ quan nhà nước chịu trách nhiệm

đề thiết lập phí khảo cổ học phòng ngừa để có một vị trí chính thức trong ứng dụng tình huống của các quy tắc luật được quy định trong chương này, chính quyền phản ứng một cách hợp lý trong

trong vòng ba tháng. Người yêu cầu có thể phản đối phản hồi đối với dịch vụ đã cấp nó cho đến khi

sự thay đổi thực tế hoặc luật xảy ra ảnh hưởng đến hiệu lực của nó hoặc cho đến khi dịch vụ thông báo

yêu cầu sửa đổi đánh giá của nó. Người nộp thuế chỉ có thể gửi một yêu cầu cho dự án của mình.

Điều L524-8

I. - Khi nó được thu cho công việc được đề cập trong một của Điều L. 524-2, lệ phí được quy định tại

các điều kiện quy định tại Điều L. 331-19 và L. 331-20 của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn. Các quy tắc kiểm soát và

các hình phạt được quy định trong các Điều từ L. 331-21 đến L. 331-23 của cùng một bộ luật.

II. - Khi nó được nhận trong công việc được đề cập trong b và c của điều L. 524-2 của bộ luật này hoặc trên

yêu cầu được đề cập trong đoạn cuối của điều L. 524-4 và yêu cầu đó liên quan đến các dự án nằm ở

vì đất liền và vùng nước nội địa không thuộc phạm vi hàng hải công cộng, phí là được thành lập bởi các cơ quan nhà nước chịu trách nhiệm về các vấn đề văn hóa trong khu vực.

Khi nó được thu thập trong công việc được đề cập trong b và c của điều L. 524-2 hoặc theo yêu cầu

được đề cập trong đoạn áp chót của điều L. 524-4 và nó liên quan đến các dự án nằm trong

hàng hải công cộng hoặc trong vùng tiếp giáp, lệ phí được thiết lập bởi các cơ quan nhà nước chịu trách nhiệm

khảo cổ học dưới nước.

Khi hoạt động được thực hiện theo từng giai đoạn công việc, một phiếu thu được phát hành khi bắt đầu mỗi giai đoạn

các khoản trả góp được cung cấp trong ủy quyền quản trị, cho số tiền đến hạn theo khoản trả góp này.

Quyền tiếp tục quản lý được thực hiện cho đến ngày 31 tháng 12 của năm thứ ba tiếp theo, theo

trường hợp, sự xuất hiện của sự kiện hoạt động được đề cập trong bốn đoạn cuối của điều L. 524-4 hoặc, khi

ủy quyền hành chính được cấp trong thời hạn trên ba năm, năm hết hạn

ủy quyền hành chính.

Khi có vẻ như khu vực được nhà phát triển khai báo là không chính xác, quy trình mâu thuẫn được cung cấp cho

áp dụng các Điều từ L. 55 đến L. 61 B của Quyển Thủ tục Thuế.

III. - Lệ phí đối với công việc nêu trong a, b và c của điều L. 524-2 của bộ luật này hoặc

về yêu cầu được đề cập ở phần cuối của điều L. 524-4 được thu thập bởi kế toán công

có thẩm quyền như trong các vấn đề nước ngoài tuyên bố về thuế và lĩnh vực.

Vợ chồng và các đối tác ràng buộc bởi một thỏa ước đoàn kết dân sự cùng chịu trách nhiệm thanh toán lệ phí.

Việc thu hồi phí được đảm bảo bằng đặc quyền quy định tại 1 điều 1929 của bộ luật chung về

thuế.

Hành động phục hồi được quy định sau năm năm kể từ khi phát hành tài liệu thu thập.

Khi lệ phí được thu đối với công việc được đề cập trong điều L. 524-2 của bộ luật này,

tổng số tiền đến hạn trong mười hai tháng kể từ ngày xảy ra các sự kiện hoạt động được đề cập trong một điều L.

72

524-4. Nó được ban hành khi hết hạn đầu tiên hoặc hết hạn duy nhất của thuế phát triển mà nó

được hỗ trợ.

Trong trường hợp có sửa đổi đối với giấy phép xây dựng hoặc phát triển hoặc ủy quyền xây dựng ngầm

hoặc để phát triển, phí bổ sung là đối tượng của một tài liệu thu phí được phát hành trong vòng mười hai

tháng kể từ ngày cấp giấy phép sửa đổi hoặc giấy phép đã được cấp.

Trong trường hợp chuyển giao toàn bộ giấy phép xây dựng hoặc phát triển, người chịu trách nhiệm về tiền bản quyền là

người mới nắm giữ quyền xây dựng hoặc phát triển. Giấy chứng nhận hủy bỏ được cấp vì lợi ích của người nộp thuế

ban đầu. Chứng chỉ thu tiền được cấp cho người mới nắm giữ quyền xây dựng hoặc phát triển.

Trong trường hợp chuyển nhượng một phần, một phiếu hủy bỏ số tiền tương ứng với khu vực đã chuyển nhượng sẽ được cấp cho

lợi ích của người nắm giữ ban đầu của quyền xây dựng hoặc phát triển. Chứng chỉ thu tiền được cấp dựa trên

người nắm giữ chuyển nhượng một phần.

Trong trường hợp chuyển nhượng toàn bộ hoặc một phần, (các) phiếu thu sẽ được phát hành trong vòng ba mươi sáu tháng sau

cấp giấy chứng nhận hủy bỏ

Điều L524-11

Trong các trường hợp được đề cập trong điều L. 523-4, chính quyền địa phương hoặc nhóm chính quyền địa phương

các vùng lãnh thổ thực hiện chẩn đoán khảo cổ học có thể được hưởng lợi từ trợ cấp của Nhà nước.

Điều L524-12

Các khoản cắt giảm được thông báo bởi dịch vụ tiến tới việc thanh toán tiền bản quyền ban đầu.

Việc thải bỏ được thông báo khi công việc được xác định trong Điều L. 521-1 không được thực hiện bởi

phải chịu trách nhiệm pháp lý và hoạt động chẩn đoán chưa được bắt đầu. Giảm nhẹ và phóng điện làm phát sinh

việc phát hành vé để hủy toàn bộ hoặc một phần bởi dịch vụ đã xuất vé ban đầu.

Điều L524-14

Trong tài khoản của cơ sở công được đề cập trong Điều L. 523-1, Quỹ Quốc gia dành cho

khảo cổ học phòng ngừa.

Nguồn thu của quỹ được tạo thành từ sự trợ cấp của Nhà nước.

Quỹ này tài trợ cho các khoản trợ cấp do Nhà nước cấp cho những người có kế hoạch thực hiện các công việc có

đã làm phát sinh việc ban hành quy chế khai quật khảo cổ học ngăn chặn phù hợp với các quy định

của điều L. 522-2. Các can thiệp của quỹ này nhằm mục đích tạo điều kiện thuận lợi cho việc điều hòa giữa việc bảo quản

di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học và sự phát triển của các vùng lãnh thổ, đặc biệt là các vùng nông thôn.

Công việc khai quật khảo cổ học do xây dựng nhà ở được đề cập trong 1.của bài báo

L. 331-12 của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn, tương ứng với diện tích xây dựng thực sự dự kiến sử dụng

cho thuê, cũng như việc xây dựng nhà ở do một thể nhân thực hiện cho chính mình, bao gồm

bao gồm khi các công trình này được xây dựng như một phần của phân khu hoặc khu phát triển

phối hợp, hưởng lợi từ hỗ trợ tài chính toàn bộ hoặc một phần.

Điều L524-15

Các khiếu nại liên quan đến phí khảo cổ phòng ngừa được trình bày, điều tra và phán xét trong

các điều kiện được quy định trong các Điều từ L. 331-30 đến L. 331-32 của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn.

Điều L524-16

Một nghị định trong Hội đồng Nhà nước ấn định các phương thức áp dụng chức danh này.

PHẦN III: CÁC THỬ NGHIỆM KIẾN TRÚC LẬP LỊCH VÀ KHÁM PHÁ TÌNH HUỐNG

Chương 1: Khảo cổ học trên cạn và dưới nước

Mục 1: Nhà nước cho phép khai quật.

Điều L531-1

Không ai được phép thực hiện các cuộc khai quật hoặc khảo sát trên đất của mình hoặc của người khác.

với mục đích nghiên cứu về các di tích hoặc đối tượng có thể quan tâm đến thời tiền sử, lịch sử, nghệ thuật hoặc

khảo cổ học mà không cần xin phép trước đó.

Yêu cầu ủy quyền phải được gửi đến cơ quan quản lý; nó chỉ ra vị trí chính xác, phạm vi

tổng quát và khoảng thời gian thực hiện công việc.

Trong thời hạn do quy định, theo yêu cầu này và sau khi tham khảo ý kiến của cơ quan khoa học

tư vấn có thẩm quyền, cơ quan hành chính cấp, nếu cần, ủy quyền tìm kiếm. Công việc sửa chữa trong

đồng thời các đơn thuộc theo đó nghiên cứu nên được thực hiện.

Điều L531-2

Khi khai quật phải được thực hiện trên đất không thuộc về tác giả của yêu cầu

ủy quyền, anh ta phải kèm theo yêu cầu của anh ta văn bản đồng ý của chủ sở hữu đất và, nếu có địa điểm, của bất kỳ người thụ hưởng nào khác.

74

Sự đồng ý này cũng như các quy định của hợp đồng được ký kết để đạt được nó phải tính đến

quy định của phần này và có thể không cản trở việc thực hiện các quyền mà nó trao cho Nhà nước.

Họ không còn có thể chống lại Nhà nước hoặc dẫn đến việc chất vấn Nhà nước trong trường hợp gặp khó khăn sau đó.

giữ tác giả của yêu cầu ủy quyền và các bên thứ ba.

Điều L531-3

Việc khai quật phải được thực hiện bởi người yêu cầu và được ủy quyền để thực hiện chúng và theo

trách nhiệm của nó.

Chúng được thực hiện theo các yêu cầu đặt ra bởi quyết định ủy quyền được đề cập trong

Điều L. 531-1 và dưới sự giám sát của đại diện cơ quan hành chính.

Bất kỳ phát hiện nào về bản chất thực hoặc di động phải được lưu giữ và khai báo ngay lập tức về điều này

Tiêu biểu.

Điều L531-6

Cơ quan hành chính có thẩm quyền cấp giấy ủy quyền có thể theo nghị định được sự đồng ý của cơ quan tư vấn khoa học có thẩm quyền, rút giấy phép khai quật

trước đây đã cấp:

a) Nếu các yêu cầu đặt ra để thực hiện nghiên cứu hoặc để bảo tồn các khám phá thực hiện không được quan sát;

b) Nếu vì tầm quan trọng của những khám phá này, cơ quan quản lý cho rằng cần phải

thậm chí tiến hành khai quật hoặc thu hồi đất.

Kể từ ngày mà chính quyền thông báo ý định rút lại ủy quyền,

tìm kiếm phải bị đình chỉ. Chúng có thể được đưa vào theo các điều kiện do nghị định quy định

ủy quyền nếu cơ quan hành chính có thẩm quyền cấp ủy quyền không tuyên bố rút lại

điều này trong vòng sáu tháng kể từ khi thông báo.

Trong thời gian này, đất nơi các cuộc khai quật được thực hiện được coi là được xếp vào loại

di tích lịch sử và tất cả các tác động của việc phân loại đều có thể áp dụng cho chúng.

Điều L531-7

75

Trong trường hợp rút lại ủy quyền do không tuân thủ các yêu cầu đặt ra để tiến hành khai quật,

tác giả của nghiên cứu không thể yêu cầu bất kỳ khoản bồi thường nào vì bị trục xuất hoặc chi phí mà anh ta

trung bày.

Tuy nhiên, anh ta có thể nhận được khoản hoàn trả giá của các tác phẩm hoặc công trình lắp đặt có thể được sử dụng cho

việc tiếp tục khai quật nếu được Nhà nước tiếp tục.

Điều L531-8

Nhà nghiên cứu được quyền hoàn trả toàn bộ chi phí do mình phát sinh. Ngoài ra, nó có thể

bồi thường cho việc trục xuất của anh ta một khoản bồi thường đặc biệt, số tiền được ấn định bởi

cơ quan hành chính có thẩm quyền cấp phép theo đề nghị của cơ quan

nhà khoa học cổ vấn có năng lực.

Mục 2: Nhà nước thực hiện việc khai quật.

Điều L531-9

Nhà nước được phép thực hiện các cuộc khai quật hoặc khảo sát ngoại lệ mà có thể quan tâm đến

tiền sử, lịch sử, nghệ thuật hoặc khảo cổ học trên đất không thuộc về nó, tuy nhiên, ngoại trừ

đất liền kề các công trình xây dựng và được bao bọc bởi tường hoặc hàng rào tương đương.

Trong trường hợp không có thỏa thuận thân thiện với chủ sở hữu, việc thực hiện các cuộc khai quật hoặc khảo sát được tuyên bố là hữu ích.

Công khai theo quyết định của cơ quan hành chính có thẩm quyền cho phép tạm chiếm đất.

Nghề nghiệp này được ra lệnh theo quyết định của cơ quan hành chính xác định mức độ

đất bị chiếm đóng cũng như ngày và thời gian có thể bị chiếm đóng. Thời hạn có thể được kéo dài, trong trường hợp

cần thiết, bởi các nghị định mới mà không trong mọi trường hợp có thể vượt quá năm năm.

Điều L531-10

Tại thời điểm chiếm đóng, một tuyên bố trái ngược về hàng tồn kho được thực hiện. Những

phải được khôi phục, khi kết thúc cuộc khai quật, ở trạng thái như cũ, trừ khi cơ quan quản lý

tiếp tục phân loại đất giữa các di tích lịch sử hoặc thu hồi chúng.

Công việc tạm thời để thực hiện các cuộc khám xét làm phát sinh thiệt hại do việc tước đoạt

sử dụng đất tạm thời và có thể xảy ra nếu mặt bằng không thể khôi phục lại như ban đầu

trước, đối với thiệt hại bề mặt của mặt đất, phải bồi thường số tiền đã được sửa chữa, nếu không

ra khỏi tòa án, theo các quy định của luật ngày 29 tháng 12 năm 1892 liên quan đến thiệt hại

gây ra cho tài sản tư nhân do thực hiện các công trình công cộng.

76

Điều L531-12

Bao gồm trong số các tòa nhà có thể bị tịch thu là những tòa nhà mà việc mua lại là cần thiết

để tiếp cận các tòa nhà bị trưng thu chính, để cô lập hoặc giải phóng di tích hoặc hài cốt được phát hiện trong quá trình khai quật.

Điều L531-13

Kể từ ngày mà cơ quan quản lý thông báo cho chủ sở hữu tòa nhà về việc tiếp tục bị thu hồi, tòa nhà này được coi là di tích lịch sử và

tất cả các hiệu ứng của phân loại áp dụng tự động. Những điều này sẽ không còn áp dụng nếu tuyên bố

của tiện ích công cộng không can thiệp trong sáu tháng theo thông báo.

Sau khi công bố tiện ích công cộng, tòa nhà có thể được phân loại mà không cần thủ tục theo quyết định của cơ quan có thẩm quyền

hành chính.

Đối với việc xác định khoản bồi thường trực xuất do chủ sở hữu, giá trị của di tích hoặc đồ vật sau đó có thể được phát hiện trong các tòa nhà bị trưng thu.

Phần 3: Những khám phá tình cờ.

Điều L531-14

Khi nào, là kết quả của các công trình hoặc bất kỳ sự kiện nào, tượng đài, tàn tích, công trình phụ, tranh ghép,

các yếu tố của đường ống cổ, tàn tích của nơi ở cũ hoặc chôn cất, chữ khắc hoặc

nói chung là các đối tượng có thể quan tâm đến thời tiền sử, lịch sử, nghệ thuật, khảo cổ học hoặc thuyết số học

được khai quật, người phát minh ra những hài cốt hoặc đồ vật này và chủ sở hữu của tòa nhà nơi chúng ở

phát hiện được yêu cầu phải khai báo ngay lập tức cho thị trường của thành phố, người phải chuyển nó

không chậm trễ đến cảnh sát trưởng. Điều này tư vấn cho cơ quan hành chính có thẩm quyền về khảo cổ học.

Nếu các đối tượng được tìm thấy đã được lưu trữ với bên thứ ba, bên thứ ba phải khai báo tương tự.

Chủ sở hữu của tòa nhà chịu trách nhiệm bảo tồn tạm thời các di tích, công trình phụ hoặc

dấu tích của nhân vật bất động sản được phát hiện trên đất của nó. Người trông coi các đồ vật giả định

cùng một trách nhiệm.

Cơ quan hành chính có thể chỉ ra những nơi mà các khám phá đã được thực hiện cũng như cơ sở nơi

các đối tượng đã được ký gửi và quy định tất cả các biện pháp hữu ích để bảo tồn chúng.

77

Điều L531-15

Nếu việc tiếp tục nghiên cứu thể hiện từ quan điểm của tiền sử, lịch sử, nghệ thuật hoặc

khảo cổ học là một lợi ích công cộng, các cuộc khai quật chỉ có thể được tiếp tục bởi Nhà nước hoặc sau khi được sự cho phép của

Nhà nước, theo các điều kiện quy định trong chương này.

Trên cơ sở tạm thời, cơ quan hành chính có thể ra lệnh đình chỉ khám xét trong khoảng thời gian sáu

tháng kể từ ngày thông báo.

Trong thời gian này, các vùng đất nơi những khám phá được thực hiện được coi là đã được phân loại và tất cả

hiệu ứng phân loại áp dụng cho chúng.

Điều L531-19

Các điều khoản áp dụng của chương này do nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định.

Chương 2: Tài sản văn hóa hàng hải.

Điều L532-1

Các di chỉ, xác tàu, di tích hay nói chung là bất kỳ tài sản nào cấu thành tài sản văn hóa hàng hải.

lợi ích thời tiền sử, khảo cổ học hoặc lịch sử nằm trong miền công cộng biển hoặc dưới đáy biển trong vùng tiếp giáp.

Điều L532-2

Tài sản văn hóa hàng hải thuộc phạm vi hàng hải công cộng mà chủ sở hữu không phải là

có khả năng được tìm thấy thuộc về Nhà nước.

Những người không tìm được chủ sở hữu khi hết thời hạn ba năm kể từ ngày

khám phá của họ đã được công khai, thuộc về nhà nước. Các điều kiện cho quảng cáo này được đặt ra bởi

nghị định trong Hội đồng Nhà nước.

Điều L532-3

78

Bất cứ ai phát hiện ra tài sản văn hóa hàng hải đều phải để nguyên tại chỗ và không được mang theo

đạt được.

Trong vòng bốn mươi tám giờ kể từ khi phát hiện ra hoặc đến cảng đầu tiên, phải thực hiện

khai báo với cơ quan hành chính.

Điều L532-4

Bất kỳ ai đã vô tình xóa tài sản văn hóa hàng hải khỏi phạm vi công cộng hàng hải do kết quả của các hoạt động

hoặc bất kỳ hoạt động công cộng hoặc tư nhân nào khác không được rời khỏi nó. Tài sản này phải được khai báo với cơ quan có thẩm quyền

hành chính trong thời hạn do điều L. 532-3 quy định. Nó phải được gửi với cái sau trong cùng một

thời hạn hoặc được tổ chức theo ý của mình.

Điều L532-5

Trong trường hợp có những người khai báo liên tiếp, lợi ích của khám phá được công nhận cho người đầu tiên trong số họ.

Điều L532-6

Bất cứ ai đã phát hiện và tuyên bố tài sản văn hóa biển mà quyền sở hữu của họ thuộc về Nhà nước

việc áp dụng Điều L. 532-2 có thể được hưởng lợi từ phần thưởng, bản chất hoặc số lượng của phần thưởng được quy định bởi

cơ quan hành chính.

Điều L532-7

Không ai có thể thực hiện các cuộc khảo sát bằng thiết bị chuyên dụng để có thể thiết lập vị trí

tài sản văn hóa hàng hải, khai quật hoặc khảo sát mà không được phép trước

hành chính được ban hành tùy theo trình độ của người nộp đơn cũng như bản chất và

của nghiên cứu.

Bất kỳ chuyển động nào của một hàng hóa hoặc bất kỳ sự rút lui nào khỏi nó, trong cùng những điều kiện,

xin ủy quyền hành chính trước.

Điều L532-8

Việc khai quật, định âm, khảo sát, di chuyển và lấy mẫu phải được thực hiện dưới sự chỉ đạo

ngày có hiệu lực của người yêu cầu và được ủy quyền được đề cập trong Điều L. 532-7.

Điều L532-9

Khi biết chủ sở hữu tài sản văn hóa hàng hải, phải được sự đồng ý bằng văn bản của người đó trước khi can thiệp vào điều này tốt.

Điều L532-10

Khi việc bảo tồn tài sản văn hóa biển bị xâm hại, cơ quan quản lý sau khi đã chủ sở hữu, nếu biết, có thể thực hiện các biện pháp bảo vệ theo yêu cầu của tình huống này.

Điều L532-11

Cơ quan quản lý có thể, sau khi cho phép chủ sở hữu trình bày các quan sát của mình,

tuyên bố về công dụng của việc Nhà nước mua lại tài sản văn hóa hàng hải nằm trong phạm vi công cộng

hàng hải. Nếu chủ sở hữu không đồng ý, công ích được công bố bằng nghị định trong Hội đồng Nhà nước.

Việc chuyển giao quyền sở hữu được tuyên bố bởi các tòa án thông luật với một bồi thường trả trước khi chiếm hữu. Khoản bồi thường này phải bao gồm toàn bộ trực tiếp, vật chất và thiệt hại nhất định. Trong trường hợp không có một thỏa thuận thân thiện, việc bồi thường sẽ do tòa án ấn định.

Điều L532-12

Các điều từ L. 532-3 đến L. 532-5 và L. 532-7 đến L. 532-9 được áp dụng cho tài sản văn hóa hàng hải nằm ở

trong khu vực tiếp giáp từ mười hai đến hai mươi bốn hải lý tính từ các đường của cơ sở của lãnh hải, tuân theo các hiệp định phân định với các Quốc gia láng giềng.

Điều L532-13

Bất kỳ ai đã phát hiện và tuyên bố tài sản văn hóa biển thuộc sở hữu của Nhà nước và nằm trong khu vực

liền kề có thể được hưởng lợi từ phần thưởng, số tiền được quy định bởi cơ quan quản lý.

Điều L532-14

Nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định các điều kiện để áp dụng chương này.

PHẦN IV: ĐIỀU KHOẢN TUYỆT VỜI**Chương 1: Chế độ tài sản đối với di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học.****Phần 1: Bất động sản khảo cổ học****Điều L541-1**

Các quy định tại Điều 552 Bộ luật Dân sự liên quan đến quyền của chủ sở hữu nhà đất không

áp dụng cho các tài sản khảo cổ bất động được phát hiện do kết quả của các hoạt động khảo cổ hoặc

những khám phá tình cờ được thực hiện trên đất có quyền sở hữu sau khi luật được công bố

n.2001-44 ngày 17 tháng 1 năm 2001 liên quan đến khảo cổ học phòng ngừa. Những tài sản khảo cổ học thực sự này

thuộc về Nhà nước từ khi họ phát hiện ra sau các hoạt động khảo cổ hoặc trong trường hợp phát hiện

tình cờ.

Nhà nước bồi thường thiệt hại cho chủ sở hữu đất nơi có tài sản

mà có thể thỉnh thoảng được cấp cho anh ta để truy cập vào tài sản nói trên. Trong trường hợp không có thỏa thuận thân thiện về số tiền bồi thường,

điều này được ấn định bởi thẩm phán tư pháp.

Điều L541-2

Khi tài sản khảo cổ bất động được phát hiện trên đất mà quyền sở hữu đã được thu hồi

trước khi ban hành luật số 2001-44 ngày 17 tháng 1 năm 2001 liên quan đến khảo cổ học phòng ngừa, cơ quan

quyết định hành chính về các biện pháp cuối cùng được thực hiện đối với hàng hóa này. Vì mục đích này, nó có thể mở

đối với những hàng hóa này, cơ quan phân loại áp dụng điều L. 621-7.

Điều L541-3

Khi tài sản được phát hiện một cách tình cờ và dẫn đến khai thác, người bảo hiểm sự khai thác này trả cho nhà phát minh một khoản tiền bồi thường cố định hoặc nếu không có điều đó, lợi ích của người sau trong kết quả của hoạt động của tài sản. Tiền bồi thường một lần và chia lãi được tính theo lãi khám phá khảo cổ học.

Phần 2: Di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học

81

Tiểu mục 1: Thuộc tính

Điều L541-4

Điều 552 và 716 của Bộ luật Dân sự không được áp dụng đối với các hiện vật khảo cổ di động được khai quật

sau các hoạt động khai quật khảo cổ học hoặc những khám phá tình cờ được thực hiện trên đất mà

tài sản có được sau ngày Luật số 2016-925 ngày 7 tháng 7 năm 2016 có hiệu lực liên quan đến

tự do sáng tạo, kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc. Những đồ vật khảo cổ có thể di chuyển được này được cho là

thuộc về Nhà nước từ khi họ phát hiện ra trong một hoạt động khảo cổ và, trong trường hợp phát hiện

tình cờ, từ sự công nhận của quan tâm khoa học biện minh cho việc bảo tồn của họ.

Khi tuyên bố khám phá tình cờ mà nó phải thực hiện theo Điều L. 531-14 của

luật này, người khai báo được các cơ quan nhà nước phụ trách khảo cổ thông báo về

thủ tục công nhận mỗi quan tâm khoa học của đối tượng có khả năng được khởi xướng. Đối tượng được đặt

trong sự giám sát của các dịch vụ Nhà nước cho đến khi kết thúc thủ tục.

Việc công nhận mỗi quan tâm khoa học của đối tượng được xác nhận bởi một hành động của cơ quan hành chính,

dựa trên lời khuyên của một ủy ban gồm các chuyên gia khoa học. Cơ quan hành chính quyết định tối đa

cuối năm năm sau khi tuyên bố về khám phá tình cờ. Ghi nhận sự quan tâm khoa học của

đối tượng thực hiện hành vi chiếm đoạt công khai của mình. Sự chiếm đoạt này có thể bị tranh chấp vì thiếu lỗi

kiểm tra khoa học đối tượng trước thẩm phán hành chính trong thời hạn quy định bắt đầu từ hành động

của sự công nhận.

Bất kể phương thức phát hiện đối tượng, tài sản công cộng của nó, khi nó đã được công nhận, có thể ở

bất kỳ lúc nào tranh chấp trước thẩm phán tư pháp bằng bằng chứng về chứng thư chức vụ trước khi bị phát hiện.

Điều L541-5

Tài sản khảo cổ di động được khai quật trên đất thu hồi trước ngày có hiệu lực

luật số 2016-925 ngày 7 tháng 7 năm 2016 liên quan đến quyền tự do sáng tạo, kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc là

ủy thác, vì lợi ích công cộng, cho các dịch vụ Nhà nước chịu trách nhiệm về khảo cổ học trong thời gian cần thiết cho

nghiên cứu khoa học, thời hạn không quá năm năm.

Nhà nước thông báo quyền của họ cho chủ sở hữu đất và, trong trường hợp tình cờ phát hiện, cho người phát minh. Nếu ở cuối

khoảng thời gian một năm kể từ thông báo này, chủ sở hữu và trong trường hợp tình cờ phát hiện ra, nhà phát minh

chưa khẳng định quyền của họ, một thông báo mới sẽ được gửi đến họ theo cách tương tự.

Nếu, vào cuối khoảng thời gian một năm kể từ thông báo mới này, chủ sở hữu và trong trường hợp phát hiện ra

tình cờ, nhà phát minh đã không khẳng định quyền của họ, quyền sở hữu của khảo cổ di động

ngày được chuyển giao miễn phí cho Nhà nước.

Mỗi thông báo được gửi đến chủ sở hữu và, nếu có, cho nhà phát minh bao gồm đề cập đến

khung thời gian có sẵn để khẳng định quyền của anh ta và chỉ rõ các hậu quả pháp lý kèm theo

không hoạt động trong khoảng thời gian này.

Khi chỉ một trong hai người khẳng định quyền của mình, tài sản khảo cổ di động được chia sẻ giữa

Nhà nước và Nhà nước, theo các quy tắc của thông luật.

82

Hàng hóa được trả lại cho chủ sở hữu khi kết thúc nghiên cứu khoa học của họ có thể phải

các đơn thuốc nhằm đảm bảo sự bảo tồn tốt và khả năng tiếp cận của họ bằng các dịch vụ của Nhà nước. Sự chinh phục

những bất thường có thể được bồi thường bằng tiền bồi thường. Trong trường hợp không có một thỏa thuận thân thiện, hành động

bồi thường được đưa ra trước thẩm phán tư pháp.

Tiểu phần 2: Quyền thể khảo cổ có thể di chuyển được và sự xa lánh của động sản

Điều L541-6

Khi các đối tượng khảo cổ di động được khai quật tạo thành một tổng thể thống nhất mà lợi ích của nó

khoa học chứng minh sự bảo tồn trong tính toàn vẹn của nó, cơ quan quản lý công nhận nó như vậy.

Sự công nhận này được thông báo cho chủ sở hữu.

Bất kỳ sự chuyển nhượng nào để thanh toán hoặc không có tài sản khảo cổ di chuyển được hoặc một bộ không thuộc về

không được Quốc gia công nhận là thống nhất về mặt khoa học khi áp dụng đoạn đầu tiên, cũng như bất kỳ

việc phân chia theo lô hoặc một phần của tập hợp như vậy, phải được khai báo trước với các dịch vụ của Nhà nước

chịu trách nhiệm về khảo cổ học.

Phần 3: Chuyển nhượng và quyền khai hoang

Điều L541-8

Nhà nước có thể tuyên bố, vì lợi ích công cộng, nhân danh mình hoặc nhân danh bất kỳ người nào

công khai yêu cầu, quyền sở hữu tài sản khảo cổ di động, đổi lại được bồi thường được đồng ý một cách thân thiện hoặc chuyên gia được chỉ định chung

Trong trường hợp không có sự thống nhất về việc bổ nhiệm chuyên gia, anh ta được chỉ định bởi thẩm phán tư pháp.

Trong trường hợp không có thỏa thuận về số tiền bồi thường, nó sẽ được ấn định bởi thẩm phán tư pháp.

Điều L541-9

Các điều khoản áp dụng của chương này do nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định.

Chương 2: Sử dụng máy dò kim loại.

Điều L542-1

Không ai được sử dụng thiết bị cho phép phát hiện các vật thể kim loại, cho mục đích tìm kiếm

di tích và đồ vật có thể quan tâm đến tiền sử, lịch sử, nghệ thuật hoặc khảo cổ học, mà không cần có, tại

trước đó, đã nhận được một ủy quyền hành chính được cấp theo trình độ của người nộp đơn

hơn bản chất và phương thức nghiên cứu.

83

Điều L542-2

Tất cả quảng cáo hoặc hướng dẫn sử dụng liên quan đến máy dò kim loại phải bao gồm lời nhắc nhở về

điều cấm được đề cập trong Điều L. 542-1, các hình phạt hình sự phát sinh cũng như lý do cho việc này

Quy định.

Điều L542-3

Nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định các điều kiện để áp dụng chương này.

Chương 3: Các điều khoản về thuế.

Điều L543-1

Các quy tắc thuế áp dụng cho các chi phí phát sinh trong quá trình nghiên cứu khảo cổ sơ bộ hoặc

hoạt động khảo cổ được quy định trong điều 236 của bộ luật thuế chung.

Chương 4: Điều khoản hình sự

Phần 1: Các quy định liên quan đến khảo cổ học trên cạn và dưới nước.

Điều L544-1

Bị trừng phạt với khoản tiền phạt 7.500 euro, đối với bất kỳ người nào, thực hiện, trên phần đất thuộc về anh ta

hoặc thuộc về những người khác, các cuộc khai quật hoặc khảo sát nhằm mục đích tìm kiếm một di tích hoặc đồ vật có thể

quan tâm đến tiền sử, lịch sử, nghệ thuật hoặc khảo cổ học:

- a) Không xin phép được quy định tại Điều L. 531-1 hoặc L. 531-15;
- b) Không tuân thủ các yêu cầu của ủy quyền này;
- c) Bất chấp việc rút lại giấy phép khai quật khi áp dụng các quy định của Điều 531-6.

84

Điều L544-2

Thực tế là bị trừng phạt bằng khoản tiền phạt 7.500 Euro, đối với bất kỳ người nào đã yêu cầu và được sự cho phép của

tiến hành khai quật hoặc khảo sát, không tự thực hiện chúng vi phạm Điều L. 531-3 hoặc

vi phạm nghĩa vụ khai báo và bảo tồn được quy định trong cùng điều này.

Điều L544-3

Thực tế, đối với bất kỳ người nào, vi phạm nghĩa vụ khai báo quy định tại Điều 531-14 hoặc việc đưa ra

khai báo gian dối bị phạt 3.750 euro.

Điều L544-4

Thực tế là, đối với bất kỳ người nào, về việc xa lánh hoặc mua lại bất kỳ đối tượng nào bị phát hiện vi phạm các điều L. 531-1, L.

531-6 và L. 531-15 hoặc che giấu vi phạm các điều L. 531-3 và L. 531-14 bị phạt tù

hai năm và phạt tiền 4.500 euro. Số tiền phạt có thể được tăng lên gấp đôi giá của bán tài sản.

Tòa án cũng có thể ra lệnh phổ biến quyết định của mình theo các điều kiện được quy định trong điều

131-35 của bộ luật hình sự.

Điều L544-4-1

Bị trừng phạt với số tiền là 3.750 € nếu bất kỳ người nào chuyển nhượng tài sản khảo cổ di động hoặc

phân chia hoặc tách rời từng lô hoặc từng phần một tập hợp các tài sản khảo cổ di động được công nhận là cổ kết

về mặt khoa học mà không cần thiết lập tuyên bố trước đó được đề cập trong điều L. 541-6.

Mục 2: Các quy định liên quan đến tài sản văn hóa hàng hải.

Điều L544-5

Thực tế là bất kỳ người nào vi phạm các nghĩa vụ báo cáo được quy định trong đoạn thứ hai của

Điều L. 532-3 hoặc Điều L. 532-4 bị phạt 3.750 euro.

Hình phạt tương tự áp dụng cho bất kỳ người nào khai báo gian dối với cơ quan công quyền.

khai báo về vị trí và thành phần của khoản tiền gửi mà đối tượng khai báo được phát hiện.

Điều L544-6

Thực tế, đối với bất kỳ người nào, đã thực hiện các cuộc khảo sát, giám định, lấy mẫu hoặc khai quật

về tài sản văn hóa hàng hải hoặc vì đã di chuyển tài sản đó hoặc lấy đi từ

những điều này vi phạm các quy định của đoạn đầu tiên của điều L. 532-3 hoặc điều L. 532-7 và L.

532-8 bị phạt với số tiền phạt là 7.500 euro.

Điều L544-7

Sự thật, đối với bất kỳ người nào, về việc xa lánh hoặc có được tài sản văn hóa hàng hải bị xóa khỏi phạm vi công cộng

hàng hải hoặc đáy biển trong vùng tiếp giáp vi phạm các quy định của Điều L. 532-3, L.

532-4, L. 532-7 và L. 532-8 bị phạt tù hai năm và phạt tiền 4.500 euro. Các số tiền phạt có thể được tăng lên gấp đôi giá bán tài sản.

Tòa án cũng có thể ra lệnh phổ biến quyết định của mình theo các điều kiện được quy định trong điều

131-35 của bộ luật hình sự.

Điều L544-8

Các hành vi phạm tội được đề cập trong phần này được các sĩ quan và đặc vụ điều tra và ghi nhận

cảnh sát tư pháp, trợ lý cảnh sát tư pháp, nhân viên quản lý các vấn đề hàng hải,

viên chức được giao nhiệm vụ thực hiện nhiệm vụ kiểm soát trong lĩnh vực kinh doanh

các dịch vụ hàng hải thuộc thẩm quyền hoặc theo sự điều động của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về biển, các cán bộ của cơ quan kỹ thuật

và điều hành các vấn đề hàng hải, các quan chức hải quan, các đại lý của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa

tuyên thệ đặc biệt và được ủy nhiệm cho mục đích này trong các điều kiện do nghị định trong Hội đồng quy định

Nhà nước, chỉ huy, chỉ huy thứ hai hoặc chỉ huy thứ hai của tàu hải quân

quan sát quốc gia, semaphore và ngoài ra, tại các cảng, các nhân viên cảng và nhân viên cảng

các trợ lý.

Điều L544-9

Các báo cáo do các nhân viên thực thi được chỉ định trong Điều L. 544-8 đưa ra là xác thực cho đến khi được chứng minh

đôi diện. Chúng được truyền không chậm trễ đến công tố viên.

Điều L544-10

86

Các hành vi phạm tội được đề cập trong phần này được thực hiện trong lãnh hải hoặc trong vùng tiếp giáp

bị xét xử bởi tòa án có thẩm quyền của nơi xảy ra hành vi phạm tội, hoặc bởi nơi cư trú của thủ phạm

hành vi phạm tội do nơi bị bắt giữ hoặc theo các điều kiện quy định tại Chương II của

Tiêu đề XXVI của Quyển IV của Bộ luật Tố tụng Hình sự, hoặc do Tòa án Công lý Paris không thực hiện.

Điều L544-11

Nghị định của Hội đồng Nhà nước đặt ra các điều kiện để áp dụng phần này.

Mục 3: Các điều khoản chung.

Điều L544-12

Bất kỳ vi phạm nào đối với các quy định của Điều L. 542-1 và L. 542-2 và các văn bản được thông qua cho đơn đăng ký của họ là

được ghi nhận bởi các sĩ quan, sĩ quan cảnh sát tư pháp và trợ lý cảnh sát tư pháp, cũng như bởi

các quan chức, đại lý và lính canh được đề cập trong điều L. 114-4.

Điều L544-13

Các báo cáo do những người khác nhau được chỉ định trong Điều L. 544-12 soạn thảo là xác thực cho đến khi có bằng chứng.

trái ngược lại và được chuyển hoặc gửi không chậm trễ cho công tố viên tại tòa án có thẩm quyền

từ đó thực hiện hành vi phạm tội.

Chương 5: Cơ quan khoa học

Phần 1: Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học

Điều L545-1

Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học chịu trách nhiệm về các câu hỏi liên quan đến nghiên cứu

các địa điểm khảo cổ trên lãnh thổ quốc gia, tùy thuộc vào quyền hạn do các ủy ban

khu vực lãnh thổ nghiên cứu khảo cổ học được xác định trong phần 2 của chương này.

Nó được hỏi ý kiến về bất kỳ câu hỏi nào do Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và đặc biệt là

đánh giá mức độ quan tâm khảo cổ học của các khám phá về bất động sản trong trường hợp quy định tại Điều L.

541-3. Nó cũng đưa ra các ý kiến được đề cập trong các Điều L. 522-8 và L. 523-8-1.

87

Hội đồng nghiên cứu khảo cổ học quốc gia bao gồm đại diện của Nhà nước, nhân đủ tiêu chuẩn được chọn vì kỹ năng khoa học về khảo cổ và các thành viên của họ được bầu từ trong số họ bởi các ủy ban nghiên cứu khảo cổ lãnh thổ. Thành phần của nó đảm bảo

đại diện cho các loại khác nhau của các nhà khai thác trong lĩnh vực khảo cổ học phòng ngừa. Lời khuyên là

do bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa chủ trì hoặc phó chủ tịch vắng mặt. Cái này được chọn từ

những nhân cách đủ điều kiện là thành viên.

Một nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định các nhiệm vụ, thành phần của nó, các điều kiện để bổ nhiệm

các thành viên và quy trình hoạt động của nó.

Phần 2: Hoa hồng nghiên cứu lãnh thổ

khảo cổ học

Điều L545-2

Ủy ban Nghiên cứu Khảo cổ học Lãnh thổ chịu trách nhiệm về các câu hỏi liên quan đến

nghiên cứu khảo cổ học thuộc thẩm quyền lãnh thổ của mình.

Nó được hỏi ý kiến về bất kỳ câu hỏi nào do đại diện Nhà nước trong khu vực, đặc biệt là trong

các trường hợp được quy định trong Điều L. 531-1 và L. 531-8.

Nó bao gồm những nhân cách đủ tiêu chuẩn được chọn cho các kỹ năng khoa học của họ trong

khảo cổ học. Thành phần của nó đảm bảo đại diện cho các loại toán tử khác nhau trong

khảo cổ học phòng ngừa. Nó được chủ trì bởi đại diện của Nhà nước trong khu vực.

Một nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định các nhiệm vụ, thành phần của nó, các điều kiện để bổ nhiệm

các thành viên và quy trình hoạt động của nó.

Chương 6: Các quy tắc liên quan đến việc lưu giữ, lựa chọn và nghiên cứu di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học

Điều L546-1

Trong bất kỳ hoạt động khảo cổ nào, người phụ trách hoạt động đảm bảo, dưới sự kiểm soát khoa học và

nêu, việc bảo tồn các đối tượng khảo cổ được đưa ra ánh sáng và thực hiện các biện pháp cần thiết để

chuẩn bị cho việc học của họ.

Ông giao các hoạt động bảo tồn phòng ngừa và chữa bệnh cho nhân viên có trình độ chuyên môn thực hiện chúng theo

kiểm soát khoa học kỹ thuật nhà nước.

Điều L546-2

Khi kết thúc hoạt động khảo cổ và trước khi trả lại cho chủ sở hữu theo điều L. 541-5, Cơ quan Nhà nước chịu trách nhiệm về khảo cổ học lựa chọn trong số các đối tượng khảo cổ có thể di chuyển được mà việc bảo tồn là mối quan tâm của khoa học.

88

Việc lựa chọn này được phê duyệt bởi cơ quan hành chính.

Chỉ những hàng hóa được chọn mới có thể phải tuân theo quy định của điều L. 541-5.

Tài sản khảo cổ di động thuộc sở hữu công, không được đề cập trong quyết định lựa chọn được thực hiện khi kết thúc hoạt động khảo cổ, được giải mật trong phạm vi riêng tư của họ.

Điều L546-3

Cơ quan Nhà nước phụ trách khảo cổ học lựa chọn trong số các tài sản được đưa vào dự báo của

đoạn đầu tiên của Điều L. 546-2, những người có lợi ích khoa học yêu cầu một phân tích liên quan đến

phá hủy toàn bộ hoặc một phần.

Việc lựa chọn này được phê duyệt bởi cơ quan hành chính.

Sự phá hủy toàn bộ hoặc một phần tài sản khảo cổ di động thuộc về một công hoặc tư chỉ sau khi được sự đồng ý của chủ sở hữu. Trong trường hợp không có thỏa thuận, tất

phải tuân theo thủ tục được quy định tại Điều L. 541-8 trước khi phân tích khoa học liên quan đến

phá hủy toàn bộ hoặc một phần.

Tài sản được phân tích dẫn đến phá hủy một phần có thể được giải mật khỏi miền công cộng theo

quy trình được cung cấp trong điều L. 546-5.

Điều L546-4

Các quy định trong Chương I của Tiêu đề I của Quyển I không áp dụng cho việc xuất khẩu hàng hóa

đồ đạc khảo cổ được thực hiện cần thiết cho mục đích nghiên cứu của nó.

Một tài sản khảo cổ được trả lại cho chủ sở hữu của nó khi áp dụng đoạn cuối của điều L. 541-5 có thể

phải tuân theo quy định cho phép tạm thời xuất khẩu của nó cho các mục đích nghiên cứu của nó.

Cơ quan hành chính cho phép xuất khẩu này với các điều kiện do nghị định của Hội đồng Nhà nước ấn định.

Điều L546-5

Hủy cấp phép khỏi phạm vi công cộng của một tài sản khảo cổ di động không thuộc đối tượng của

quyết định giao chính thức cho một bộ sưu tập công cộng được quyết định, sau khi có sự đồng ý của ủy ban

nghiên cứu khảo cổ lãnh thổ ghi nhận sự mất quan tâm khoa học của nó, hoặc bởi cơ quan

hành chính nếu nó là tài sản thuộc phạm vi công cộng của Nhà nước, hoặc bởi cơ quan chủ quản của

chủ sở hữu người công cộng.

Điều L546-6

Sau khi có quyết định giải mật miền công cộng, tổ chức công có thể quyết định bán hoặc

phá hủy di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học. Nó cũng có thể quyết định bán nó miễn phí cho các nhu cầu của

89

nghiên cứu, giảng dạy, hành động văn hóa, ngâm thơ, trùng tu di tích các tòa nhà lịch sử hoặc việc cải tạo các tòa nhà cũ.

Điều L546-7

Nghị định của Hội đồng Nhà nước xác định các điều kiện để áp dụng chương này.

Phần lập pháp

QUYỂN VI: CÁC TIÊU SỬ LỊCH SỬ, CÁC ĐỊA ĐIỂM

DI SẢN VÀ CHẤT LƯỢNG NỔI BẬT

KIẾN TRÚC

PHẦN I: QUY ĐỊNH CHUNG

Chương I: Thể chế

Điều L611-1

Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia được tham vấn trong các vấn đề về sáng tạo, quản lý

và giám sát các tiện ích công cộng và các tài liệu quy hoạch thị trấn được lập với mục đích bảo vệ,

bảo tồn và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa, đặc biệt trong các trường hợp được quy định tại Điều L.

621-4, L. 621-5, L. 621-6, L. 621-8, L. 621-12, L. 621-29-9, L. 621-31, L. 621-35, L. 622-1, L. 622-1-1,

L. 622-1-2, L. 622-3, L. 622-4, L. 622-4-1 và L. 631-2 của luật này và trong điều L. 313-1 của luật của

quy hoạch đô thị. Nó cũng được tư vấn về bất kỳ dự án nào về việc bán hoặc chuyển nhượng di sản, cảnh quan và kiến trúc Pháp của

Nhà nước ở nước ngoài có giá trị lịch sử hoặc văn hóa cụ thể.

Nó có thể đề xuất tất cả các biện pháp để đảm bảo bảo vệ, bảo tồn và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc. Nó có thể yêu cầu Nhà nước bắt đầu một thủ tục phân loại

hoặc đăng ký là di tích lịch sử hoặc xếp hạng là di sản, cảnh quan và kiến trúc

đáng chú ý trong việc áp dụng các Điều L. 621-1, L. 621-25, L. 622-1, L. 622-20, L. 631-1 hoặc L. 631-2 của

luật này.

Nó đánh giá các chính quyền bảo vệ, bảo tồn và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc

văn hóa.

Ngoài ra, nó có thể được tư vấn về các nghiên cứu, công trình và bất kỳ câu hỏi nào liên quan đến di sản, cảnh quan và kiến trúc và

đôi với kiến trúc trong ứng dụng của cuốn quyền này và của tiêu mục 2 của phần 4 của chương I của tiêu đề V

của Quyền I và Chương III của Tiêu đề I Quy hoạch III của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn.

Được đặt với Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, nó bao gồm một thứ trưởng và một thượng nghị sĩ và các cấp phó của họ,

người giữ chức vụ dân cử ở địa phương, đại diện Nhà nước, đại diện các hiệp hội hoặc các cơ sở có mục đích là thúc đẩy kiến thức, bảo vệ, bảo tồn và giá trị của di sản, cảnh quan và kiến trúc và nhân cách đủ tư cách.

Chủ tịch của nó được chọn trong số các thành viên của quốc hội. Nếu tổng thống không thể tham dự,

vai trò chủ tịch của ủy ban được đảm bảo bởi một đại diện được chỉ định cho mục đích này bởi bộ trưởng chịu trách nhiệm

văn hóa.

Một nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định thành phần của nó, các điều kiện để bổ nhiệm các thành viên của nó và

phương thức hoạt động.

.

91

.

Điều L611-2

Ủy ban kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc khu vực được tham vấn trong các vấn đề về sáng tạo, quản lý

và giám sát các tiện ích công cộng và các tài liệu quy hoạch thị trấn được lập với mục đích bảo vệ,

bảo tồn và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa, đặc biệt trong các trường hợp được quy định tại Điều L.

621-31, L. 622-10, L. 631-4, L. 632-2 và L. 650-1 của luật này và trong các điều L. 151-29-1 và L. 152-6 của

luật quy hoạch thị trấn.

Nó có thể đề xuất tất cả các biện pháp để đảm bảo bảo vệ, bảo tồn và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc.

Ngoài ra, nó có thể được tư vấn về các nghiên cứu và công trình cũng như về bất kỳ câu hỏi nào liên quan đến

di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc trong ứng dụng của cuốn quyền này và của tiểu mục 2 của phần 4 của chương

I của Tiêu đề V của Quyển I của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn.

Được đặt cùng với đại diện của Nhà nước trong khu vực, nó bao gồm những người giữ chức vụ

bầu cử quốc gia hoặc địa phương, đại diện của Nhà nước, đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có

đối tượng của việc thúc đẩy kiến thức, bảo vệ, bảo tồn và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc và

nhân cách đủ tiêu chuẩn.

Chủ tịch của nó được chọn trong số những người nắm giữ một nhiệm vụ được bầu chọn là thành viên của nó. Trong trường hợp bạn không thể

của tổng thống, nhiệm kỳ tổng thống được đảm bảo bởi đại diện của Nhà nước trong khu vực.

Nghị định của Hội đồng Nhà nước xác định thành phần, điều kiện bổ nhiệm các thành viên và

phương thức hoạt động của ủy ban.

Điều L611-3

Các quy tắc liên quan đến lời khuyên của các Corsican được quy định trong Điều L. 4421-4 của Quy tắc Chung về

chính quyền địa phương.

Chương II: Các quy định liên quan đến tài sản di sản, cảnh quan và kiến trúc toàn cầu

Điều L612-1

Nhà nước và các cơ sở công cộng, chính quyền địa phương và các nhóm của họ cung cấp, theo

kỹ năng của họ trong các lĩnh vực di sản, cảnh quan và kiến trúc, môi trường và lập kế hoạch, bảo vệ thị trấn,

bảo tồn và trình bày tài sản được công nhận là tài sản Di sản, cảnh quan và kiến trúc Thế giới khi áp dụng

Công ước liên quan đến Bảo vệ Di sản, cảnh quan và kiến trúc Văn hóa và Thiên nhiên Thế giới, được Hội nghị thông qua

Tổng tổ chức Giáo dục, Khoa học và Văn hóa của Liên hợp quốc, ngày 16 tháng 11 năm 1972,

trong phiên họp thứ XVII của nó.

Để đảm bảo việc bảo vệ tài sản, một vùng, được gọi là "vùng đệm", bao gồm cả môi trường trực tiếp của nó,

quan điểm trực quan quan trọng và các lĩnh vực hoặc thuộc tính khác có vai trò chức năng quan trọng như

92

rằng sự hỗ trợ cho tài sản và sự bảo vệ của nó, trừ khi được biện minh rằng nó không cần thiết, được phân định

xung quanh nó với sự tham vấn của chính quyền địa phương liên quan và sau đó được quyết định bởi cơ quan

hành chính.

Để đảm bảo duy trì Giá trị Chung Nổi bật của tài sản, một kế hoạch quản lý bao gồm

các biện pháp bảo vệ, bảo tồn và nâng cao được thực hiện được cùng phát triển

bởi Nhà nước và chính quyền địa phương liên quan, đối với chu vi của tài sản này và, nếu có,

vùng đệm, sau đó bị cơ quan hành chính dừng lại.

Khi cơ quan có thẩm quyền về vấn đề quy hoạch tổng hợp lãnh thổ hoặc quy hoạch đô thị địa phương

bắt đầu phát triển hoặc sửa đổi quy hoạch gắn kết lãnh thổ hoặc quy hoạch đô thị địa phương,

đại diện của Nhà nước trong bộ lưu ý các quy định của kế hoạch quản lý của tài sản để đảm bảo bảo vệ, bảo tồn và trình bày tài sản và bảo tồn giá trị của nó đặc biệt.

Một nghị định của Quốc vụ viện ấn định các phương thức áp dụng điều này.

Chương III: Các điều khoản khác

Điều L613-1

Các quy tắc liên quan đến việc bảo vệ các di tích và địa điểm tự nhiên được nêu trong Tiêu đề IV của Quyển III của

luật môi trường.

PHẦN II: QUAN SÁT LỊCH SỬ

Chương 1: Tòa nhà

Phần 1: Phân loại công trình.

Điều L621-1

Các tòa nhà được bảo tồn là mối quan tâm của cộng đồng theo quan điểm của lịch sử hoặc nghệ thuật

được xếp hạng di tích lịch sử toàn bộ hoặc một phần do cơ quan hành chính quản lý.

Nằm trong số các tòa nhà có khả năng được xếp hạng là di tích lịch sử:

- a) Di tích cự thạch, đất chứa các trạm hoặc di chỉ thời tiền sử;
- b) Các tòa nhà có sự phân loại là cần thiết để cô lập, dọn dẹp, dọn dẹp hoặc nâng cao

công trình được xếp hạng là di tích lịch sử.

Điều L621-3

Những thứ sau đây cũng được phân loại và tuân theo các quy định của tiêu đề này:

a) Các tòa nhà xuất hiện trong danh quyền đăng trên Tạp chí Chính thức ngày 18 tháng 4 năm 1914;

b) Các công trình đã được đặt hàng hoặc nghị định phân loại, phù hợp với các quy định của

luật ngày 30 tháng 3 năm 1887.

Điều L621-4

Công trình kiến trúc của Nhà nước hoặc cơ sở công cộng của Nhà nước được xếp hạng là di tích

lịch sử theo quyết định của cơ quan hành chính, sau khi có ý kiến của Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc Quốc gia và

của kiến trúc.

Điều L621-5

Tòa nhà thuộc chính quyền địa phương hoặc một trong những cơ sở công cộng của nó được phân loại dưới

di tích lịch sử theo quyết định của cơ quan hành chính, sau khi có ý kiến của Ủy ban Quốc gia

di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc, nếu có sự đồng ý của chủ sở hữu.

Trong trường hợp có bất đồng, việc phân loại tự động được đưa ra theo nghị định trong Hội đồng Nhà nước, được thực hiện sau khi có lời khuyên từ

Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia.

Điều L621-6

Tòa nhà thuộc sở hữu của bất kỳ người nào khác ngoài những người được liệt kê trong Điều L. 621-4 và L. 621-5

được xếp hạng di tích lịch sử theo quyết định của cơ quan hành chính, sau khi có ý kiến của

Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia, nếu có sự đồng ý của chủ sở hữu. phán quyết

xác định các điều kiện của phân loại.

Trong trường hợp không có sự đồng ý của chủ sở hữu, việc phân loại tự động được tuyên bố theo nghị định trong Hội đồng Nhà nước,

được thực hiện sau lời khuyên từ Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia, nơi xác định các điều kiện của

phân loại và đặc biệt là các tiện nghi và nghĩa vụ dẫn đến từ đó.

Việc phân loại tự động có thể mang lại quyền được bồi thường vì lợi ích của chủ sở hữu nếu nó là kết quả của sự dễ dàng và các nghĩa vụ được đề cập, thay đổi tình trạng hoặc việc sử dụng cơ sở xác định thiệt hại trực tiếp, vật chất và nhất định. Yêu cầu bồi thường phải được nộp trong vòng sáu tháng kể từ khi thông báo của nghị định phân loại. Trong trường hợp không có một thỏa thuận thân thiện, khoản bồi thường sẽ được ấn định bởi thẩm phán trung thu.

94

Thủ tướng Chính phủ có thể không tiến hành việc phân loại một cách chính thức theo các điều kiện đã được ấn định như vậy. anh ta sau đó, trong vòng ba tháng kể từ khi thông báo phán quyết, hoặc phải hủy bỏ sắc lệnh của phân loại, hoặc tiếp tục với việc tịch thu tòa nhà.

Điều L621-7

Khi việc bảo tồn tòa nhà bị đe dọa, cơ quan quản lý có thể thông báo cho chủ sở hữu bằng quyết định xếp hạng di tích lịch sử không chính thức của cơ quan có thẩm quyền. Kể từ ngày cơ quan hành chính thông báo cho chủ sở hữu cơ quan phân loại di tích lịch sử, tất cả các ảnh hưởng của việc phân loại tự động áp dụng cho công trình liên quan. Họ dừng lại để áp dụng nếu quyết định phân loại không được đưa ra trong vòng mười hai tháng kể từ ngày thông báo này.

Điều L621-8

Việc ngừng hoạt động toàn bộ hoặc một phần của một tòa nhà đã được phân loại được thông báo bằng sắc lệnh của Hội đồng Nhà nước, hoặc trên đề nghị của cơ quan quản lý hoặc theo yêu cầu của chủ sở hữu.

Điều L621-9

Tòa nhà được xếp hạng là di tích lịch sử không được phá hủy hoặc di chuyển, ngay cả một phần, cũng như

là đối tượng của bất kỳ công việc khôi phục, sửa chữa hoặc sửa đổi nào mà không có sự cho phép từ

cơ quan hành chính.

Các tác động di chuyển gắn liền với vĩnh viễn vẫn còn, theo nghĩa của các điều 524 và 525 của bộ luật dân sự, đối với

tòa nhà đã được xếp hạng hoặc một phần của tòa nhà được xếp hạng là di tích lịch sử không được

đăng mà không có sự cho phép của cơ quan quản lý.

Công việc được phép áp dụng của đoạn đầu tiên được thực hiện dưới sự kiểm soát của khoa học và kỹ thuật.

Dịch vụ nhà nước chịu trách nhiệm về di tích lịch sử.

Nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định các loại chuyên gia mà chủ sở hữu hoặc người thụ hưởng

của công trình được xếp hạng di tích lịch sử thì phải ủy thác cho ban quản lý dự án.

Điều L621-11

Cơ quan quản lý luôn có thể yêu cầu cơ quan quản lý thực thi nó và với chi phí

Nhà nước, với sự hỗ trợ có thể của những người có liên quan, công việc sửa chữa hoặc bảo dưỡng được coi là

cần thiết cho việc bảo tồn các di tích được xếp hạng là di tích lịch sử không thuộc trong bang.

95

Điều L621-12

Bất kể các quy định của Điều L. 621-11, khi việc bảo tồn một tòa nhà được liệt kê dưới di tích lịch sử bị xâm hại nghiêm trọng do không tiến hành sửa chữa

bảo trì hoặc bảo dưỡng, cơ quan hành chính có thể, sau khi tham khảo ý kiến của Di sản, cảnh quan và kiến trúc Quốc gia và

kiến trúc, thông báo cho chủ sở hữu để tiến hành công việc nói trên, cho biết thời hạn

trong đó những việc này sẽ phải được thực hiện và một phần chi phí sẽ do Nhà nước chịu,

có thể ít hơn 50%. Thông báo chính thức sẽ nêu rõ các điều khoản thanh toán của Nhà nước.

Thông báo chính thức được thông báo cho chủ sở hữu. Nếu sau này tranh chấp công lao, tòa án

các quy tắc hành chính về tranh chấp và có thể, nếu cần, sau khi chuyên môn, yêu cầu thực hiện toàn bộ hoặc một phần

công việc do chính quyền quy định.

Việc kháng cáo lên tòa án hành chính là hồi hộp.

Điều L621-13

Không ảnh hưởng đến việc áp dụng Điều L. 621-15, chủ sở hữu không tuân thủ, hoặc với

mặc định nếu anh ta không tranh chấp nó, hoặc theo quyết định của tòa án hành chính, cơ quan hành chính

có thể thực hiện công việc một cách chính thức hoặc theo đuổi việc tịch thu tòa nhà với danh nghĩa của Nhà nước. Nếu

công việc được tiến hành tự động, chủ sở hữu có thể yêu cầu Nhà nước tiến hành thủ tục trưng thu.

Nhà nước công bố quyết định của mình theo yêu cầu này, không đình chỉ việc thực hiện các công việc, trong một

tối đa là sáu tháng và khi kết thúc một thủ tục theo nghị định của Hội đồng Nhà nước. Nếu cơ quan quản lý

đã quyết định theo đuổi việc trưng thu thay mặt cho Nhà nước, chính quyền địa phương hoặc một cơ sở

công chúng có thể quyết định thay thế Nhà nước với tư cách là người thụ hưởng, với sự đồng ý của cơ quan này.

Điều L621-14

Trong trường hợp bắt buộc phải thực hiện, chủ sở hữu phải hoàn trả cho Nhà nước chi phí thực hiện công việc do

này, trong giới hạn một nửa số tiền của nó. Khoản nợ tạo ra vì lợi ích của Nhà nước được thu hồi

theo thủ tục áp dụng cho các yêu cầu của nhà nước nước ngoài về thuế và lĩnh vực, được ấn định bởi cơ quan hành chính có thể trải rộng chúng ra trong khoảng thời gian tối đa là mười lăm năm, tổng

đến hạn phải chịu lãi suất theo tỷ lệ hợp pháp kể từ khi thông báo số tiền của họ cho chủ sở hữu.

Có thể bị chủ sở hữu thu giữ và tính đến phương tiện tài chính của cái này, tòa án nhân viên hành chính có thể sửa đổi, trong cùng một giới hạn tối đa, thời gian thanh toán. Tuy nhiên, trong

Trong trường hợp chuyển nhượng tòa nhà để xem xét, tổng số tiền còn lại đến hạn sẽ ngay lập tức

phải trả trừ khi cơ quan quản lý đã chấp nhận việc thay thế người mua trong trái phiếu

từ người bán. Các quyền của Nhà nước được đảm bảo bởi một giả thuyết hợp pháp được đăng ký trên tòa nhà tại sự miễn cản

của Bang. Chủ sở hữu luôn có thể giải thoát khỏi khoản nợ của mình bằng cách chuyển giao tòa nhà của mình cho Nhà nước.

Điều L621-15

96

Để đảm bảo thực hiện công việc gia cố khẩn cấp trong các tòa nhà được phân loại di tích lịch sử hoặc công việc sửa chữa hoặc bảo trì không thành công mà việc bảo tồn

các tòa nhà sẽ bị xâm phạm, cơ quan quản lý, không thỏa thuận với chủ sở hữu, có thể, nếu

cần thiết, cho phép tạm thời chiếm đóng các tòa nhà này hoặc các tòa nhà lân cận.

Việc chiếm đóng này được yêu cầu bởi một nghị định của tỉnh thông báo trước cho chủ sở hữu và thời hạn của nó sẽ không

trong mọi trường hợp không thể vượt quá sáu tháng.

Trong trường hợp có thiệt hại gây ra, nó làm phát sinh khoản bồi thường được trả theo các điều kiện được quy định bởi

luật ngày 29 tháng 12 năm 1892 liên quan đến thiệt hại đối với tài sản tư nhân do thi công công trình công cộng.

Điều L621-16

Các biện pháp pháp lý có thể gây xuống cấp di tích không được áp dụng cho các công trình được xếp hạng là di tích lịch sử.

Không có thỏa thuận nào có thể được thiết lập theo thỏa thuận đối với một tòa nhà được liệt kê mà không có sự chấp thuận của cơ quan có thẩm quyền.

hành chính.

Điều L621-17

Không ai có thể có được quyền theo quy định đối với một tòa nhà được xếp hạng là di tích lịch sử.

Điều L621-18

Cơ quan quản lý luôn có thể, bằng cách tuân thủ các quy định của luật trung thu đối với

vì lợi ích công cộng, thay mặt Nhà nước khởi kiện việc thu hồi công trình đã được xếp vào

di tích lịch sử hoặc thuộc đối tượng của cơ quan phân loại, vì lợi ích công cộng mà cơ quan này cung cấp

quan điểm của lịch sử hoặc nghệ thuật. Chính quyền địa phương có cùng khoa.

Tùy chọn tương tự cũng được mở đối với các tòa nhà mà việc mua lại là cần thiết để cô lập, rõ ràng,

dọn dẹp hoặc nâng cấp một tòa nhà được xếp hạng là di tích lịch sử hoặc thuộc thẩm quyền

phân loại hoặc nằm trong tầm nhìn của một tòa nhà như vậy.

Điều L621-19

Kể từ ngày cơ quan quản lý nhà ở thông báo cho chủ sở hữu nhà ở không thuộc

di tích lịch sử ý định tiếp tục trung thu chúng, tất cả các tác động của việc phân loại

tự động áp dụng cho tòa nhà có liên quan. Họ ngừng nộp đơn nếu tuyên bố về công ích

không can thiệp trong vòng mười hai tháng kể từ ngày thông báo này.

Khi công năng sử dụng đã được công bố, tòa nhà có thể được xếp hạng là di tích lịch sử mà không

các thủ tục khác theo quyết định của cơ quan hành chính. Trong trường hợp không có quyết định phân loại, tòa nhà

tuy nhiên vẫn tạm thời chịu tất cả các tác động của phân loại, nhưng việc đệ trình này chấm dứt hoàn toàn

quyền nếu, trong vòng ba tháng kể từ khi tuyên bố công ích, chính quyền không tiếp tục có được

bản án trung thu.

Điều L621-20

Không có tòa nhà nào được xếp hạng là di tích lịch sử hoặc được đề xuất phân loại có thể được

đưa vào cuộc điều tra nhằm mục đích trung thu vì mục đích công ích chỉ sau khi có thẩm quyền

hành chính sẽ được kêu gọi để trình bày các quan sát của mình.

Điều L621-21

Các công trình được xếp hạng là di tích lịch sử, bị thu hồi do áp dụng các quy định của

danh hiệu này, có thể được bán theo thỏa thuận chung cho các cá nhân hoặc nhà nước. Người mua cam kết

để sử dụng chúng cho các mục đích và theo các điều kiện được cung cấp trong các thông số kỹ thuật phụ lục trong chứng thư bán hàng. Trong trường hợp

chuyển nhượng cho tư nhân, nguyên tắc và điều kiện của việc chuyển nhượng được phê duyệt theo nghị định tại

Hội đồng Nhà nước, chủ sở hữu cũ đã được phép trình bày các quan sát của mình.

Các quy định của Điều L. 621-22 có thể áp dụng cho các chuyển nhượng được thực hiện cho các tổ chức công, cụ thể là

theo quy định của đoạn đầu tiên của điều này.

Điều L621-22

Tòa nhà được xếp hạng là di tích lịch sử thuộc chính quyền địa phương hoặc một trong các cơ sở công cộng của nó chỉ có thể bị chuyển nhượng sau khi cơ quan hành chính có thẩm quyền đã được gọi để trình bày các quan sát của mình. Nó phải xuất trình chứng trong vòng hai tháng sau thông báo. Cơ quan hành chính có thẩm quyền có thể, trong vòng năm năm, tuyên bố vô hiệu của sự chuyển nhượng được cấp mà không hoàn thành hình thức này.

Mục 2: Đăng ký tòa nhà.

Điều L621-25

98

Các tòa nhà hoặc các bộ phận của tòa nhà công cộng hoặc tư nhân mà không đưa ra yêu cầu phân loại ngay lập tức là di tích lịch sử, có đủ lợi ích lịch sử hoặc nghệ thuật để hiển thị việc bảo quản mong muốn, bất cứ lúc nào, có thể được đăng ký, theo quyết định của cơ quan hành chính, trong danh hiệu di tích lịch sử.

Bất kỳ tòa nhà trần hoặc xây dựng nào nằm trong lĩnh vực khả năng hiển thị của một tòa nhà đã được xếp hạng hoặc được liệt kê là di tích lịch sử.

Điều L621-26

Nằm trong số các tòa nhà có khả năng được đăng ký là di tích lịch sử các di tích cự thạch, các trạm thời tiền sử cũng như các khu đất chứa các lĩnh vực các cuộc khai quật có thể quan tâm đến tiền sử, lịch sử, nghệ thuật hoặc khảo cổ học.

Điều L621-27

Việc đăng ký di tích lịch sử được thông báo cho chủ sở hữu và sẽ có kết quả cho họ

nghĩa vụ không thực hiện bất kỳ sửa đổi nào đối với tòa nhà hoặc một phần của tòa nhà được liệt kê, nếu không có,

bốn tháng trước, đã thông báo cho cơ quan hành chính về ý định của họ và cho biết công việc họ

đề xuất để đạt được.

Khi các công trình xây dựng hoặc công trình dự kiến trên các tòa nhà được đăng ký là di tích

hồ sơ lịch sử phải có giấy phép xây dựng, giấy phép phá dỡ, giấy phép quy hoạch hoặc tuyên bố

trước đó, quyết định cấp phép hoặc quyết định không phản đối không thể được thực hiện nếu không có sự đồng ý của

cơ quan hành chính chịu trách nhiệm về di tích lịch sử.

Các tác động di chuyển gắn liền với vĩnh viễn vẫn còn, theo nghĩa của các điều 524 và 525 của bộ luật dân sự, đối với

tòa nhà đã đăng ký hoặc một phần của tòa nhà được đăng ký là di tích lịch sử không được

đăng mà không có sự cho phép của cơ quan quản lý.

Các công trình khác được quy hoạch trên các tòa nhà được liệt kê là di tích lịch sử không thể

được thực hiện mà không có tuyên bố được cung cấp trong đoạn đầu tiên. Cơ quan hành chính không thể phản đối những

hoạt động bằng cách bắt đầu thủ tục phân loại theo các di tích lịch sử được dự kiến cho đến nay

tiêu đề.

Công việc trên các tòa nhà đã đăng ký được thực hiện dưới sự kiểm soát khoa học và kỹ thuật của

Nhà nước chịu trách nhiệm về di tích lịch sử.

Điều L621-29

Cơ quan hành chính được phép trợ cấp trong giới hạn 40% chi phí thực tế công việc bảo trì và sửa chữa cần thiết để bảo tồn các tòa nhà hoặc các bộ phận của tòa nhà

được liệt kê là di tích lịch sử.

Phần 3: Các quy định chung cho các tòa nhà được liệt kê và các tòa nhà đã đăng ký.

Điều L621-29-1

Chủ sở hữu hoặc chủ sở hữu đất có trách nhiệm bảo tồn di tích lịch sử được phân loại hoặc đăng ký thuộc về hoặc được chỉ định cho anh ta.

Điều L621-29-2

Cơ quan ký hợp đồng đối với công việc trên tòa nhà đã được phân loại hoặc đã đăng ký là chủ sở hữu hoặc cơ quan nhà nước nêu các điều khoản của tặng phẩm cung cấp.

Các dịch vụ nhà nước chịu trách nhiệm về các di tích lịch sử có thể cung cấp hỗ trợ miễn phí cho

chủ sở hữu hoặc chủ sở hữu đất của một tòa nhà đã được phân loại hoặc đã đăng ký mà không có, do

sự thiếu hụt các nguồn lực của nó hoặc sự phức tạp của dự án công việc, các phương tiện cần thiết để thực hiện

quản lý dự án của hoạt động. Nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định các điều kiện để tiếp cận với

hỗ trợ, cũng như nội dung và phương thức của các nhiệm vụ quản lý dự án được thực hiện với khả năng này bởi

dịch vụ nhà nước.

Hỗ trợ của Nhà nước về quản lý dự án cũng có thể được cung cấp khi không có

hai điều kiện được đề cập trong đoạn trước không được đáp ứng, với điều kiện là chủ sở hữu hoặc người thụ hưởng

tài sản nhà nước thiết lập sự thiếu hụt cung cấp tư nhân và các cơ quan công quyền khác. Trong trường hợp này, dịch vụ là

trả công bằng cách áp dụng một thang điểm, được lập trên cơ sở chi phí thực tế, do nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định.

Một thỏa thuận được ký với chủ sở hữu hoặc chủ sở hữu đất xác định các điều khoản cụ thể của

hỗ trợ quản lý dự án do các dịch vụ của Nhà nước cung cấp.

Điều L621-29-3

Trong trường hợp có sự thay đổi trong một tòa nhà đã được phân loại hoặc đã đăng ký, chủ sở hữu hoặc chủ đất công chuyên

các nghiên cứu và tài liệu liên quan đến công việc bảo tồn hoặc trùng tu được thực hiện trên tòa nhà này ở

chủ sở hữu mới hoặc đại lý bất động sản mới.

Điều L621-29-4

100

Khi công việc bảo trì, sửa chữa và an ninh trên các tòa nhà đã phân loại hoặc được liệt kê,

các nghiên cứu sơ bộ, công việc trùng tu các tòa nhà này cũng như hỗ trợ quản lý dự án và

bảo hiểm thiệt hại kết cấu là đối tượng, theo các điều kiện được quy định bởi luật và quy định,

về phía cơ quan công quyền, một lịch trình quy định việc thanh toán cho chủ sở hữu khoản tiền gửi trước

bắt đầu của mỗi giai đoạn công việc.

Điều L621-29-5

Tác động của việc xếp hạng hoặc đăng ký là di tích lịch sử theo sau việc xây dựng hoặc

một phần của việc xây dựng trong một vài bàn tay mà nó vượt qua.

Điều L621-29-6

Bất cứ ai xa lánh một tòa nhà được xếp hạng hoặc liệt kê là di tích lịch sử đều phải để cho người mua trong tương lai biết sự tồn tại của phân loại hoặc dòng chữ.

Bất kỳ sự chuyển nhượng nào đối với một tòa nhà đã được phân loại hoặc đã đăng ký, phải được thông báo trong một khoảng thời gian nhất định theo quy định

cho cơ quan hành chính bởi người đã đồng ý với nó.

Điều L621-29-7

Đối với việc áp dụng các Điều 829, 860 và 922 của Bộ luật Dân sự, khi một tòa nhà được phân loại hoặc đăng ký theo

di tích lịch sử, được truyền bằng cách hiến tặng hoặc kế thừa, bị ảnh hưởng bởi một điều khoản không thể thay đổi,

định giá của tòa nhà được giảm bớt bởi các chi phí, bao gồm cả bảo trì, cần thiết để bảo quản nó

trong thời hạn của điều khoản.

Điều L621-29-8

Bằng cách phủ định điều L. 581-2 của luật môi trường, trong bối cảnh kiểm tra các yêu cầu

ủy quyền làm việc trên các tòa nhà đã phân loại hoặc yêu cầu thỏa thuận công việc đối với các tòa nhà

đã đăng ký, cơ quan hành chính quản lý di tích lịch sử có thể cho phép lắp đặt bạt giàn giáo bao gồm một không gian dành riêng cho việc trưng bày.

Doanh thu mà chủ nhân của di tích thu được cho việc trưng bày này là do chủ nhân chỉ định

để tài trợ cho các công trình.

101

.

Các phương pháp áp dụng điều này được ấn định theo nghị định của Hội đồng Nhà nước.

Điều L621-29-9

Tòa nhà được xếp hạng hoặc đăng ký là di tích lịch sử thuộc Nhà nước hoặc một trong những

Các cơ sở công cộng chỉ có thể bị xa lánh sau khi nhận xét của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa sau khi

ý kiến của Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia.

Trong vòng năm năm, cơ quan hành chính có thể tuyên bố vô hiệu của việc chuyển nhượng được cấp.

mà không cần hoàn thành các hình thức được đề cập trong đoạn đầu tiên.

Phần 4: Xung quanh

Điều L621-30

I. - Tòa nhà hoặc nhóm tòa nhà cùng với một di tích lịch sử tạo thành một nhóm mạch lạc hoặc có khả năng góp phần bảo tồn hoặc nâng cao nó được bảo vệ theo của môi trường xung quanh.

Bảo vệ môi trường xung quanh có tính chất tiện ích công cộng ảnh hưởng đến việc sử dụng đất

với mục đích bảo vệ, bảo tồn và nâng cao các di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa.

II. - Sự bảo vệ dưới môi trường xung quanh áp dụng cho bất kỳ tòa nhà nào, được xây dựng hay không, nằm trong chu vi

được phân định bởi cơ quan hành chính theo các điều kiện nêu trong Điều L. 621-31. Chu vi này có thể là

chung cho một số di tích lịch sử.

Trong trường hợp không có chu vi phân định, sự bảo vệ dưới môi trường xung quanh áp dụng cho bất kỳ tòa nhà nào, được xây dựng hay không

được xây dựng, có thể nhìn thấy từ di tích lịch sử hoặc có thể nhìn thấy cùng lúc với nó và nằm dưới năm trăm mét

của nó.

Bảo vệ môi trường xung quanh áp dụng cho bất kỳ phần nào không được bảo vệ trong các di tích lịch sử

của một tòa nhà được bảo vệ một phần.

Bảo vệ dưới môi trường xung quanh không được áp dụng cho các tòa nhà hoặc các bộ phận của tòa nhà được bảo vệ trong

danh hiệu di tích lịch sử hoặc nằm trong chu vi của một khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý được xếp vào

áp dụng các Điều L. 631-1 và L. 631-2.

Các tiện ích công cộng được thiết lập để áp dụng Điều L. 341-1 của Bộ luật Môi trường không

không áp dụng cho các tòa nhà được bảo vệ dưới môi trường xung quanh.

Điều L621-31

Chu vi được phân định của môi trường xung quanh được quy định trong đoạn đầu tiên của II Điều L. 621-30 được tạo ra theo quyết định của

cơ quan hành chính, theo đề nghị của kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp hoặc cơ quan có thẩm quyền

về quy hoạch đô thị địa phương, tài liệu thay cho hoặc thẻ thành phố, sau khi điều tra

102

·
công khai, tham khảo ý kiến của chủ sở hữu hoặc người được giao đất của di tích lịch sử và, nơi

áp dụng, từ (các) đô thị liên quan. Khi đề xuất đến từ kiến trúc sư của Tòa nhà ở Pháp, nó phụ thuộc vào thỏa thuận của cơ quan có thẩm quyền về các vấn đề quy hoạch đô thị địa phương,

tài liệu thay thế hoặc thẻ thành phố. Khi đề xuất đến từ cơ quan nói trên, thì tùy thuộc vào sự đồng ý của kiến trúc sư của Tòa nhà của Pháp.

Trong trường hợp không có sự đồng ý của kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp hoặc cơ quan có thẩm quyền về quy hoạch

quy hoạch địa phương, tài liệu thay cho hoặc thẻ thành phố, được cung cấp trong đoạn đầu tiên, quyết định

được thực hiện bởi cơ quan hành chính, sau khi tham khảo di sản, cảnh quan và kiến trúc khu vực và

kiến trúc, khi chu vi không vượt quá năm trăm mét tính từ tượng đài

lịch sử, hoặc theo nghị định trong Hội đồng Nhà nước, sau khi có ý kiến của Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc Quốc gia và

kiến trúc, khi chu vi vượt quá khoảng cách năm trăm mét từ một tượng đài

lịch sử.

Khi dự án về chu vi phân định của môi trường xung quanh được kiểm tra đồng thời với sự phát triển, thì việc sửa đổi

hoặc điều chỉnh quy hoạch đô thị địa phương, tài liệu quy hoạch thị trấn thay cho hoặc bản đồ

chính quyền thành phố trực thuộc trung ương, cơ quan có thẩm quyền về các vấn đề quy hoạch đô thị địa phương, văn bản thay thế hoặc

thẻ thành phố cần miễn tiến hành một cuộc điều tra công khai về cả dự thảo tài liệu quy hoạch thị trấn và dự án phân định theo chu vi của khu vực xung quanh.

Các yêu cầu công khai đối với việc áp dụng điều này được thực hiện theo các hình thức được cung cấp

trong Chương III của Tiêu đề II của Quyển I Bộ luật Môi trường.

Chu vi được phân định của môi trường xung quanh có thể được sửa đổi trong cùng điều kiện.

Điều L621-32

Làm việc có khả năng sửa đổi hình thức bên ngoài của một tòa nhà, cho dù được xây dựng hay không, được bảo vệ dưới

phương pháp tiếp cận phải được cho phép trước.

Việc ủy quyền có thể bị từ chối hoặc kèm theo đơn thuốc khi công việc có thể ảnh hưởng đến

thiệt hại cho việc bảo tồn hoặc nâng cao di tích lịch sử hoặc môi trường xung quanh nó.

Khi nó liên quan đến công việc có tính hình thức theo Bộ luật Quy hoạch Thị trấn hoặc Bộ luật

môi trường, ủy quyền quy định trong điều này được cấp theo các điều kiện và theo các biện pháp khắc phục được quy định trong Điều L. 632-2 và L. 632-2-1.

Mục 5: Các điều khoản khác.

Điều L621-33

Khi một tòa nhà hoặc một phần của tòa nhà được bảo vệ như di tích lịch sử đã được chia nhỏ hoặc

khi một vật có thể di chuyển được gắn liền với nó vĩnh viễn bị tách khỏi một tòa nhà được bảo vệ trong

danh hiệu di tích lịch sử vi phạm Điều L. 621-9 hoặc L. 621-27, cơ quan hành chính có thể

đưa ra thông báo chính thức cho tác giả về việc phân mảnh hoặc tách rời bất hợp pháp để tiếp tục, trong một thời gian

xác định, sau khi phục hồi, dưới sự chỉ đạo và giám sát của nó, với chi phí của thủ phạm, người bán

và người mua thực hiện chung và riêng lẻ.

Trong trường hợp khẩn cấp, cơ quan hành chính sẽ thông báo chính thức cho tác giả của việc phân chia hoặc biệt phái

bất hợp pháp để thực hiện, trong một thời hạn mà nó xác định, các biện pháp cần thiết để ngăn chặn sự suy thoái,

xuống cấp và phá hủy tài sản liên quan.

Mua lại một phần của tòa nhà được bảo vệ như là di tích lịch sử hoặc có tác dụng di chuyển

được đăng vi phạm các bài viết tương tự L. 621-9 hoặc L. 621-27 là vô hiệu. Cơ quan hành chính và

chủ sở hữu ban đầu có thể thực hiện các hành động vô hiệu hoặc cải tạo trong vòng năm năm

kể từ ngày họ biết đến việc mua lại. Họ được thực hiện mà không ảnh hưởng đến yêu cầu bồi thường thiệt hại có thể chống lại các bên tham gia hợp đồng chung và riêng lẻ

chịu trách nhiệm, hoặc chống lại viên chức đã hỗ trợ anh ta cho sự xa lánh. Khi xa lánh

bất hợp pháp đã được cấp bởi một người công cộng hoặc bởi một cơ sở công ích, hành động này trong

thiệt hại được thực hiện bởi cơ quan hành chính nhân danh và vì lợi ích của Nhà nước.

Người mua hoặc người mua lại có thiện chí mà đối tượng được tuyên bố có quyền hoàn lại giá mua của nó. Nếu khiếu nại được đưa ra bởi cơ quan hành chính,

ci có quyền đòi lại người bán ban đầu toàn bộ số tiền bồi thường mà họ sẽ phải trả cho

người mua hoặc người mua phụ.

Phần 6: Các miền quốc gia

Tiểu phần 1: Định nghĩa, danh quyền và phân định

Điều L621-34

Bất động sản quốc gia là khu phức hợp bất động sản có mối liên hệ đặc biệt với lịch sử của

Quốc gia và Nhà nước, ít nhất một phần, là chủ sở hữu.

Các tài sản này nhằm mục đích được Nhà nước bảo tồn và trùng tu, tôn trọng tính chất lịch sử của chúng,

nghệ thuật, cảnh quan và sinh thái.

Điều L621-35

Danh quyền các lĩnh vực quốc gia và chu vi của chúng được xác định theo nghị định của Hội đồng Nhà nước theo đề xuất

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, sau khi tham khảo ý kiến của Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia

và bộ trưởng phụ trách các lĩnh vực. Đề xuất của Bộ trưởng phụ trách văn hóa và ý kiến của

Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia được xây dựng theo công thức của câu đầu tiên là

công bố công khai.

Các lĩnh vực quốc gia có thể bao gồm bất động sản thuộc sở hữu Nhà nước, cho cộng đồng

lãnh thổ, cho các cơ sở công cộng hoặc cho các cá nhân.

Tiểu mục 2: Bảo vệ di tích lịch sử

104

Điều L621-36

Các phần của các lĩnh vực quốc gia thuộc về Nhà nước hoặc của một trong các cơ sở công cộng của Nhà nước là

không thể chuyển nhượng và không thể mô tả được. Việc quản lý của họ được thực hiện tôn trọng trật tự và phẩm giá công cộng

Nhân loại. Tuy nhiên, các bộ phận thuộc cơ sở công lập của Bang có thể được chuyển giao cho cơ sở khác

người của công chúng, nếu không có sự chuyển giao này, không thể gọi câu hỏi về nhân vật không xây dựng được gắn liền với những

các bên, tùy thuộc vào các trường hợp ngoại lệ được quy định tại Điều L. 621-37.

Điều L621-37

Các phần của miền quốc gia thuộc về Nhà nước hoặc của một trong các cơ sở công cộng của nó là

hoàn toàn được xếp hạng là di tích lịch sử khi nghị định có hiệu lực

phân định miền quốc gia.

Chúng không thể được xây dựng, ngoại trừ các tòa nhà hoặc công trình cần thiết để bảo trì hoặc

chuyển thăm của công chúng hoặc một phần của dự án phục hồi kiến trúc, sáng tạo nghệ thuật hoặc

sự nâng cao.

Điều L621-38

Ngoại trừ những di tích đã được xếp hạng là di tích lịch sử, các phần của di sản, cảnh quan và kiến trúc

quốc gia thuộc về một tổ chức công không phải Nhà nước hoặc một trong những cơ sở công cộng của nó

hoặc đối với một cá nhân có quyền được đăng ký đầy đủ là di tích lịch sử

từ khi nghị định phân định miền quốc gia có hiệu lực. Chúng có thể được phân loại dưới

di tích lịch sử theo các điều kiện quy định tại mục 1 của chương này.

Tiểu phần 3: Quyền ưu tiên

Điều L621-39

Nhà nước được thông báo trước khi chuyển nhượng một trong các phần của miền quốc gia thuộc về một người

không phải anh ta hoặc một trong những cơ sở công cộng của anh ta. Anh ta có thể thực hiện quyền ưu tiên.

Một nghị định trong Hội đồng Nhà nước xác định các điều khoản áp dụng của điều này

Tiểu mục 4: Quản lý các bộ phận của các lĩnh vực quốc gia sở hữu nhà nước

Điều L621-40

Bằng cách phủ định các điều L. 3211-5, L. 3211-5-1 và L. 3211-21 của luật chung về tài sản của

các đơn vị công cộng, các bộ phận thuộc các lĩnh vực quốc gia do Văn phòng Lâm nghiệp Quốc gia quản lý áp dụng

105

1.của I Điều L. 211-1 của Bộ luật Lâm nghiệp có thể không phải chịu bất kỳ sự xa lánh nào, ngay cả dưới

hình thức trao đổi.

Điều L621-41

Để tạo điều kiện cho việc bảo tồn, nâng cao và phát triển chúng, cơ sở công của miền quốc gia Chambord có thể được ủy thác, theo nghị định của Hội đồng Nhà nước, với sự quản lý của

các điền quốc gia cũng như các điền và công trình thuộc sở hữu nhà nước.

Tiểu mục 5: Quản lý, sử dụng nhãn hiệu và quyền

hình ảnh các miền quốc gia

Điều L621-42

Việc sử dụng cho mục đích thương mại hình ảnh của các tòa nhà cấu thành các miền quốc gia,

trên bất kỳ phương tiện nào, phải tuân theo sự cho phép trước của người quản lý phần liên quan của miền

Quốc gia. Sự ủy quyền này có thể dưới dạng một hành động đơn phương hoặc một hợp đồng, có hoặc không kèm theo

điều kiện tài chính.

Phí có tính đến lợi ích của bất kỳ hình thức nào được cung cấp cho chủ sở hữu giấy phép.

Sự ủy quyền được đề cập trong đoạn đầu tiên là không bắt buộc khi hình ảnh được sử dụng trong khuôn khổ của

thực hiện các nhiệm vụ công ích hoặc cho các mục đích văn hóa, nghệ thuật, giáo dục hoặc giáo dục,

đề nghiên cứu, thông tin và minh họa các sự kiện hiện tại.

Một nghị định trong Hội đồng Nhà nước xác định các phương thức áp dụng điều này.

Chương 2: Đối tượng di chuyển

Mục 1: Phân loại vật thể chuyển động.

Điều L622-1

Các đối tượng có thể di chuyển, hoặc là động sản thực sự hoặc bất động theo điểm đến, việc bảo tồn

hiện tại, theo quan điểm của lịch sử, nghệ thuật, khoa học hoặc công nghệ, lợi ích công cộng có thể là

được xếp hạng di tích lịch sử theo quyết định của cơ quan hành chính.

Tác động của việc phân loại quy định trong phần này áp dụng cho tài sản có thể di chuyển được do

sự tách biệt của chúng khỏi các tòa nhà được phân loại theo Điều L. 621-1, cũng như các tòa nhà theo

điểm đến đã phân loại đã có thể di chuyển trở lại.

Điều L622-1-1

106

Một tập hợp hoặc một tập hợp các đối tượng có thể di chuyển được mà nó được bảo tồn nguyên vẹn và gắn kết

được công chúng quan tâm theo quan điểm của lịch sử, nghệ thuật, kiến trúc, khảo cổ học,

dân tộc học, khoa học hoặc công nghệ có thể được phân loại là di tích lịch sử như

lịch sử di dời do cơ quan hành chính quyết định, sau khi có ý kiến của Ủy ban quốc gia

di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc.

Tập hợp này không được chia nhỏ hoặc tách rời theo lô hoặc mảnh mà không có sự cho phép của cơ quan này.

Các tác động của phân loại áp dụng cho từng phần tử của quần thể di chuyển lịch sử được phân loại và vẫn còn

cho một phần tử nếu nó được phân tách khỏi tập hợp. Tuy nhiên, khi phần tử phân ly không được hưởng lợi từ

phân loại áp dụng điều L. 622-1, ảnh hưởng của phân loại có thể được loại bỏ đối với yếu tố này

của cơ quan hành chính.

Điều L622-1-2

Khi các đồ vật có thể di chuyển được đã phân loại hoặc một bộ di chuyển lịch sử đã được phân loại được gắn vào, bằng

các liên kết lịch sử hoặc nghệ thuật đáng chú ý với một tòa nhà được liệt kê và cùng nhau tạo thành một tập hợp

chất lượng và tính nhất quán mà tính liên chính là vì lợi ích công cộng, những đối tượng này

đồ nội thất hoặc bộ đồ nội thất lịch sử này có thể bị cản trở với một sự dễ dàng bảo trì trong

địa điểm theo quyết định của cơ quan hành chính, sau khi có ý kiến của Di sản, cảnh quan và kiến trúc quốc gia và

kiến trúc và thỏa thuận của chủ sở hữu. Sự thoải mái này có thể được nâng lên trong cùng một điều kiện. Trong trường hợp

từ chối của cơ quan hành chính để nâng cao nô lệ, những ràng buộc bất thường có thể dẫn đến

bồi thường bằng tiền bồi thường. Trong trường hợp không có một thỏa thuận thân thiện, hành động đòi bồi thường sẽ được đưa ra trước thẩm phán.

tư pháp.

Chuyển động của đối tượng có thể di chuyển này hoặc của tất cả hoặc một phần của bộ di chuyển lịch sử được liệt kê này là

chịu sự ủy quyền của cơ quan hành chính.

Việc bảo trì dễ dàng trong cơ sở có thể được công bố cùng lúc với quyết định phân loại

các đối tượng có thể di chuyển hoặc tập hợp có thể di chuyển lịch sử, hoặc sau đó là các đối tượng đó.

Điều L622-2

Các vật thể di chuyển thuộc sở hữu của Bang hoặc cho một cơ sở công cộng của Bang được phân loại theo

di tích lịch sử theo quyết định của cơ quan hành chính, sau khi có ý kiến của Ủy ban Quốc gia

di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc.

Điều L622-3

Vật thể di chuyển của chính quyền địa phương hoặc một trong những cơ sở công cộng

được xếp hạng di tích lịch sử theo quyết định của cơ quan hành chính, sau khi có ý kiến của

Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia, nếu có sự đồng ý của chủ sở hữu. Trong trường hợp

không đồng ý, việc phân loại tự động được tuyên bố bằng nghị định trong Hội đồng Nhà nước sau khi có ý kiến của Ủy ban

Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia.

107

Điều L622-4

Vật thể di chuyển của cá nhân có thể được xếp hạng là di tích

lịch sử, với sự đồng ý của chủ sở hữu, theo quyết định của cơ quan hành chính, sau khi tham khảo ý kiến của

Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia.

Trong trường hợp không có sự đồng ý của chủ sở hữu, việc phân loại tự động được tuyên bố bởi một nghị định trong Hội đồng Nhà nước.

được thực hiện sau lời khuyên từ Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia.

Việc phân loại có thể làm phát sinh việc trả tiền bồi thường cho những thiệt hại do

chủ sở hữu của ứng dụng dễ dàng phân loại tự động. Yêu cầu bồi thường phải được được sản xuất trong vòng sáu tháng kể từ khi thông báo về nghị định phân loại. Trong trường hợp không có một thỏa thuận thân thiện, khoản bồi thường do tòa án ấn định.

Điều L622-4-1

Tập hợp hoặc tập hợp các đối tượng có thể di chuyển thuộc về một chủ sở hữu không phải là Bang hoặc một

Cơ sở công lập nhà nước được xếp hạng là di tích lịch sử như nhóm

đồ đạc theo quyết định của cơ quan hành chính, sau khi tham khảo ý kiến với Di sản, cảnh quan và kiến trúc quốc gia và

kiến trúc và thỏa thuận của chủ sở hữu.

Trong trường hợp không đồng ý, việc phân loại tự động được ban hành theo nghị định trong Hội đồng Nhà nước, cùng

theo các điều kiện tương tự và như quy định tại Điều L. 622-4.

Điều L622-5

Khi việc bảo tồn hoặc duy trì trên lãnh thổ quốc gia của một vật thể di chuyển bị đe dọa, cơ quan

hành chính có thể thông báo cho chủ sở hữu bằng quyết định mà không cần hình thức trước một cơ quan phân loại

dưới các di tích lịch sử.

Kể từ ngày cơ quan hành chính thông báo cho chủ sở hữu cơ quan phân loại

di tích lịch sử, tất cả các tác động của việc phân loại sẽ tự động áp dụng cho các đối tượng di động liên quan. Họ

ngừng áp dụng nếu quyết định phân loại không được đưa ra trong vòng mười hai tháng kể từ ngày thông báo này.

Điều L622-6

Việc hạ cấp một vật thể di chuyển được xếp hạng là di tích lịch sử có thể được phát biểu bởi

cơ quan hành chính theo quy định hoặc theo yêu cầu của chủ sở hữu. Nó được thông báo cho các bên quan tâm.

Điều L622-7

Các đối tượng được xếp hạng là di tích lịch sử không được cải tạo, sửa chữa, phục hồi nếu không

sự ủy quyền của cơ quan hành chính có thẩm quyền.

Các công việc được ủy quyền được thực hiện dưới sự kiểm soát khoa học và kỹ thuật của các dịch vụ Nhà nước chịu trách nhiệm

di tích lịch sử. Nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định các loại chuyên gia mà chủ sở hữu hoặc người nhận chuyên nhượng vật di tích được xếp hạng là di tích lịch sử, cơ quan

phân loại được yêu cầu để ủy thác quản lý dự án.

Điều L622-8

Cơ quan hành chính thực hiện ít nhất 5 năm một lần để kiểm kê các đối tượng di chuyển

được xếp hạng di tích lịch sử.

Ngoài ra, chủ sở hữu hoặc người nắm giữ các đồ vật này khi được yêu cầu phải xuất trình

cho các đại lý được cơ quan quản lý công nhận.

Điều L622-9

Các dịch vụ khác nhau của Nhà nước, chính quyền địa phương và các cơ sở công cộng hoặc tiện ích

công chúng được yêu cầu đảm bảo việc trông coi và bảo tồn các vật thể di chuyển được xếp hạng là di tích

hồ sơ mà họ là chủ sở hữu, đại lý hoặc người giám hộ và để thực hiện các biện pháp cần thiết

cần thiết.

Các chi phí cần thiết bởi các biện pháp này, ngoại trừ chi phí xây dựng hoặc tái thiết

mặt bằng, bắt buộc đối với chính quyền địa phương.

Trong trường hợp không có chính quyền địa phương thực hiện các biện pháp được cơ quan có thẩm quyền công nhận là cần thiết

hành chính, nó có thể được cung cấp một cách chính thức, sau khi một thông báo chính thức chưa có hiệu lực, theo quyết định của cùng một cơ quan.

Điều L622-10

Khi cơ quan hành chính cho rằng việc bảo tồn hoặc an ninh của một đối tượng được phân loại theo

di tích lịch sử thuộc chính quyền địa phương hoặc cơ sở công lập là

nguy cấp và khi cộng đồng sở hữu, chuyển nhượng hoặc người được ủy thác không muốn hoặc không thể tiếp nhận

ngay lập tức thực hiện các biện pháp mà chính quyền cho là cần thiết để khắc phục tình trạng này,

cơ quan hành chính có thể khẩn cấp ra lệnh, bằng nghị định hợp lý, với chi phí của chính quyền, các biện pháp

các nhạc viện hữu ích và tương tự, trong trường hợp cần thiết được chứng minh một cách hợp lý, việc chuyển giao tạm thời đối tượng

trong kho bạc nhà thờ, nếu nó được chỉ định để thờ cúng, và nếu không, trong bảo tàng hoặc nơi công cộng khác của

Nhà nước hoặc chính quyền địa phương, cung cấp các đảm bảo an ninh mong muốn và, càng xa càng tốt,

trong vùng lân cận của vị trí ban đầu của nó.

109

Trong vòng ba tháng kể từ khi chuyển giao tạm thời này, các điều kiện cần thiết để được tạm giữ

và việc bảo tồn đối tượng ở vị trí ban đầu sẽ phải được xác định bởi ủy ban được đề cập trong điều L. 611-2.

Điều L622-11

Cộng đồng sở hữu, chuyển nhượng hoặc lưu chiểu có thể có được sự phục hồi đối tượng bất cứ lúc nào

ở vị trí ban đầu của nó, nếu nó chứng minh rằng các điều kiện bắt buộc hiện đã được đáp ứng ở đó.

Điều L622-12

Những người bảo vệ các tòa nhà hoặc vật thể được xếp hạng là di tích lịch sử thuộc chính quyền địa phương hoặc các cơ sở công cộng, phải được phê duyệt và ủy quyền bởi

hành chính.

Cơ quan quản lý được yêu cầu phải thông báo về việc phê duyệt hoặc từ chối phê duyệt của mình trong một thời hạn nhất định

theo quy định. Người của công chúng có liên quan không đưa ra người bảo vệ để được chấp thuận

cơ quan hành chính, sau này có thể bổ nhiệm một cách chính thức.

Mức lương của nhân viên bảo vệ phải được cơ quan hành chính phê duyệt.

Người giám hộ chỉ có thể bị bãi nhiệm bởi cơ quan hành chính. Họ phải tuyên thệ.

Điều L622-13

Tất cả các vật thể di chuyển được xếp hạng là di tích lịch sử đều bất khả xâm phạm.

Điều L622-14

Vật thể được xếp hạng là di tích lịch sử thuộc sở hữu Nhà nước là bất khả xâm phạm.

Vật được xếp hạng là di tích lịch sử thuộc chính quyền địa phương hoặc

Cơ sở công ích hoặc công ích chỉ có thể được chuyển nhượng khi có sự đồng ý của cơ quan hành chính

và theo các hình thức do luật pháp và quy định cung cấp. Quyền sở hữu chỉ có thể được chuyển giao cho Nhà nước, cho một

người hoặc cơ sở công ích.

Điều L622-15

Tác dụng của việc phân loại đối tượng di tích là di tích lịch sử theo đối tượng, trong một số tay anh ấy chuyên.

Điều L622-16

Mọi cá nhân xa lánh đối tượng được xếp hạng di tích lịch sử phải thông báo người mua sự tồn tại của phân loại.

Trong vòng mười lăm ngày kể từ ngày hoàn thành, bất kỳ sự chuyển nhượng nào phải được thông báo cho cơ quan có thẩm quyền quản lý bởi người đã đồng ý với nó.

Điều L622-17

Việc mua lại được thực hiện vi phạm điều L. 622-14 là vô hiệu. Hành động cho vô hiệu hoặc cải tạo

có thể được thực hiện bất cứ lúc nào bởi cả cơ quan quản lý và chủ sở hữu ban đầu. Họ

được thực hiện mà không ảnh hưởng đến các yêu cầu bồi thường thiệt hại có thể chống lại các bên

các nhà thầu phải chịu trách nhiệm chung và liên đới, hoặc chống lại viên chức đã hỗ trợ mình cho việc xa lánh.

Khi việc chuyển nhượng bất hợp pháp đã được một tổ chức công hoặc cơ sở công ích cấp,

hành động bồi thường thiệt hại này do cơ quan hành chính nhân danh và vì lợi ích của Nhà nước.

Người mua hoặc người mua lại có thiện chí, có đối tượng được yêu cầu bồi thường, có quyền

hoàn lại giá mua của nó. Nếu khiếu nại được đưa ra bởi cơ quan hành chính,

ci sẽ có quyền truy đòi người bán ban đầu toàn bộ số tiền bồi thường mà họ sẽ phải trả cho

người mua hoặc người mua phụ.

Các quy định của điều này được áp dụng cho các mặt hàng bị mất hoặc bị đánh cắp.

Điều L622-18

Việc xuất khẩu ra ngoài nước Pháp các đồ vật được xếp hạng là di tích lịch sử bị cấm, nếu không

ảnh hưởng đến các quy định liên quan đến tạm xuất khẩu quy định tại Điều L. 111-7.

Điều L622-19

Các quy định của tiêu đề này có thể áp dụng cho tất cả các đồ vật có thể di chuyển được, hoặc là đồ đặc thực tế,

hoặc các tòa nhà theo điểm đến, thường xuyên được xếp hạng là di tích lịch sử trước ngày 4 tháng 1

Năm 1914.

111

Mục 2: Đăng ký vật thể di chuyển.

Điều L622-20

Các đối tượng có thể di chuyển, hoặc là động sản thực sự hoặc bất động theo nơi đến mà không cần giải thích

yêu cầu phân loại ngay lập tức, hiện tại, theo quan điểm của lịch sử, nghệ thuật, khoa học hoặc

kỹ thuật, một mối quan tâm đủ để làm cho việc bảo quản nó trở nên mong muốn, có thể được ghi vào bất kỳ lúc nào

dưới các di tích lịch sử. Các đồ vật có thể di chuyển của một cá nhân không được chỉ đăng ký với sự đồng ý của anh ấy.

Điều L622-21

Việc đăng ký này được thông báo theo quyết định của cơ quan hành chính, được thông báo cho chủ sở hữu, cho

người nắm giữ, người đại diện di sản, cảnh quan và kiến trúc và người gửi giữ vật.

Điều L622-22

Chủ sở hữu, người nắm giữ, người đại diện di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc người giám hộ đối với động vật được đăng ký theo

di tích lịch sử có ý định tu bổ, sửa chữa, phục hồi đối tượng này thì phải làm

trước khi tuyên bố với cơ quan hành chính theo các điều kiện và thời hạn do nghị định quy định tại

Hội đồng quản trị nhà nước.

Các chuyên gia được ủy quyền giám sát công việc sửa chữa hoặc khôi phục nội tạng hoặc bộ phận không được bảo vệ của các cơ quan được bảo vệ một phần được xác định trong các điều kiện quy định tại Điều L. 622-7.

Điều L622-23

Bất kỳ ai xa lánh một đối tượng được liệt kê là di tích lịch sử đều phải được công bố cho tương lai

người có được sự tồn tại của đăng ký.

Vật thể di chuyển được đăng ký là di tích lịch sử thuộc chính quyền địa phương hoặc của một

của các cơ sở công cộng của nó không được miễn phí hoặc chống lại việc thanh toán mà không có cơ quan quản lý

được thông báo trước về ý định bán trong thời hạn do nghị định của Hội đồng Nhà nước ấn định.

Bất kỳ sự chuyển nhượng nào, trong một khoảng thời gian do quy định, phải được thông báo cho cơ quan quản lý

người đã đồng ý với nó.

112

Mục 3: Các quy định chung đối với đồ vật, đồ vật đã được phân loại đã đăng ký.

Điều L622-24

Chủ sở hữu hoặc chủ nhà công cộng có trách nhiệm bảo tồn các đối tượng di chuyển được phân loại hoặc

người đăng ký thuộc về anh ta hoặc người được chỉ định cho anh ta.

Điều L622-25

Cơ quan ký hợp đồng đối với công việc đối với động vật đã được phân loại hoặc đã đăng ký là chủ sở hữu hoặc người được chuyển nhượng

tài sản nhà nước nếu các điều khoản của tặng cho như vậy.

Các dịch vụ nhà nước chịu trách nhiệm về các di tích lịch sử có thể cung cấp hỗ trợ miễn phí cho

chủ sở hữu hoặc chủ sở hữu của một đối tượng di chuyển đã được phân loại hoặc đã đăng ký nhưng không có, do

sự thiếu hụt các nguồn lực hoặc sự phức tạp của dự án công việc, các phương tiện cần thiết để

thực hiện quản lý dự án cho hoạt động. Một nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định các điều kiện

khả năng hỗ trợ này, cũng như nội dung và các điều khoản của nhiệm vụ quản lý dự án

được thực hiện như vậy bởi các dịch vụ của Nhà nước.

Hỗ trợ của Nhà nước về quản lý dự án cũng có thể được cung cấp khi không có các điều kiện đề cập trong đoạn trước không được đáp ứng, nếu chủ sở hữu hoặc người thụ hưởng

tài sản nhà nước thiết lập sự thiếu hụt cung cấp tư nhân và các cơ quan công quyền khác. Trong trường hợp này, dịch vụ là

trả công bằng cách áp dụng một thang điểm, được lập trên cơ sở chi phí thực tế, do nghị định của Hội đồng Nhà nước quy định.

Một thỏa thuận được ký với chủ sở hữu hoặc chủ sở hữu đất xác định các điều khoản cụ thể của

hỗ trợ quản lý dự án do các dịch vụ của Nhà nước cung cấp.

Điều L622-26

Trong trường hợp thay đổi đối tượng di chuyển đã được phân loại hoặc đã đăng ký, chủ sở hữu hoặc chủ đất công chuyển

các nghiên cứu và tài liệu liên quan đến công việc bảo tồn hoặc phục hồi được thực hiện trên đối tượng này

đề đạt cho chủ sở hữu mới hoặc cho đại lý bất động sản mới.

Điều L622-27

Khi bảo trì, sửa chữa và bảo vệ các đối tượng di chuyển được phân loại hoặc

đã đăng ký, các nghiên cứu sơ bộ và các công trình phục hồi các vật thể di chuyển này cũng như hỗ trợ

quản lý dự án là đối tượng, trong các điều kiện do luật và quy định quy định, được hỗ trợ từ

cơ quan công quyền, một lịch trình quy định việc thanh toán cho chủ sở hữu khoản tiền gửi trước khi bắt đầu

từng giai đoạn làm việc.

Điều L622-28

Chủ sở hữu, chủ sở hữu, người được giao đất hoặc người trông coi đối với động sản đã được phân loại hoặc đăng ký trong

danh hiệu di tích lịch sử người có ý định di chuyển vật này từ nơi này sang nơi khác phải

khai báo trước cho cơ quan hành chính trong một thời hạn được ấn định bởi sắc lệnh của Hội đồng Nhà nước.

Di chuyển các vật thể di chuyển đã được phân loại hoặc đăng ký thuộc sở hữu Nhà nước, cho chính quyền địa phương

hoặc các cơ sở công cộng của họ diễn ra dưới sự kiểm soát khoa học và kỹ thuật của các dịch vụ Nhà nước

chịu trách nhiệm về di tích lịch sử. Sự di chuyển của các vật thể di chuyển được phân loại hoặc đăng ký thuộc

các chủ sở hữu tư nhân có thể thực hiện, theo yêu cầu của họ, với sự hỗ trợ kỹ thuật của

Nhà nước chịu trách nhiệm về di tích lịch sử.

Các phương thức áp dụng của điều này, đặc biệt là nội dung và quy trình hướng dẫn của

tuyên bố trước, các điều kiện để thực hiện kiểm soát khoa học và kỹ thuật cũng như lợi ích của

sự hỗ trợ kỹ thuật của các dịch vụ Nhà nước về di tích lịch sử, được xác định theo nghị định

trong Hội đồng Nhà nước.

Điều L622-29

Ảnh hưởng của việc phân loại hoặc đăng ký là di tích lịch sử của một vật thể di chuyển

đối tượng trong một vài bàn tay mà nó đi qua.

Chương 3: Các điều khoản về thuế.

Điều L623-1

Các quy tắc thuế áp dụng cho động sản và bất động sản được đề cập trong tiêu đề này được quy định trong

2 Điều 32, 1 và 4 Điều 39, 3.I và 1.cuối II Điều 156 và Điều 795 A của

Luật số thuế.

PHẦN III: CÁC ĐỊA ĐIỂM DI SẢN NỔI BẬT

Điều L630-1

114

Các quy tắc liên quan đến việc bảo vệ các di tích và địa điểm tự nhiên được quy định trong các Điều từ L. 341-1 đến L.

341-22 của luật môi trường.

Chương I: Phân loại các khu di sản, cảnh quan và kiến trúc

đáng chú ý

Điều L631-1

Các thị trấn, làng mạc hoặc vùng lân cận được xếp hạng bảo tồn là các di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý,

phục hồi, phục hồi hoặc phát triển hiện tại, từ quan điểm lịch sử hoặc kiến trúc,

khảo cổ, nghệ thuật hoặc phong cảnh, một lợi ích công cộng.

Có thể phân loại, theo cách tương tự, không gian nông thôn và cảnh quan hình thành với các thị trấn, làng mạc hoặc

các vùng lân cận một tổng thể gắn kết hoặc có khả năng đóng góp vào việc bảo tồn hoặc

giá trị.

Việc phân loại là các khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý có đặc điểm là tiện ích công cộng

ảnh hưởng đến việc sử dụng đất cho mục đích bảo vệ, bảo tồn và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc

văn hóa. Các khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý được bị các công cụ hòa giải và sự tham gia của người dân.

Điều L631-2

Các di sản, cảnh quan và kiến trúc đặc sắc được xếp hạng theo quyết định của Bộ trưởng Bộ Văn hóa, sau khi có ý kiến

của Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia và một cuộc điều tra công khai do

hành chính, theo đề xuất hoặc sau khi được cơ quan có thẩm quyền đồng ý về các vấn đề quy hoạch đô thị địa phương,

tài liệu thay thế hoặc thẻ thành phố và, nếu có, tham khảo ý kiến của (các) đô thị

lo âu. Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia và các ủy ban khu vực của

di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc có thể đề nghị phân loại là các di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý.

Khoa này cũng mở cửa cho các thành phố tự quản là thành viên của cơ sở hợp tác công.

giữa các thành phố khi dự án phân loại liên quan đến một khu vực nằm toàn bộ hoặc một phần

lãnh thổ của họ.

Trong trường hợp không có sự đồng ý của cơ quan có thẩm quyền về các vấn đề quy hoạch đô thị của địa phương, một văn bản thay cho

hoặc thẻ thành phố, khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý được phân loại theo nghị định của Hội đồng Nhà nước, sau khi thông báo về

Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia.

Đạo luật phân loại khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý phân định chu vi của nó.

Chu vi của một khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý có thể được sửa đổi theo quy trình được cung cấp cho cả hai

đoạn đầu tiên của bài viết này.

Các yêu cầu công khai đối với việc áp dụng điều này được thực hiện theo các hình thức được cung cấp

trong Chương III của Tiêu đề II của Quyển I Bộ luật Môi trường.

Điều L631-3

115

I. - Một kế hoạch bảo vệ và tăng cường có thể được thiết lập trên toàn bộ hoặc một phần của khu di sản, cảnh quan và kiến trúc

đáng chú ý, theo các điều kiện quy định tại Chương III của Tiêu đề I của Quyển III của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn.

Trên các phần của khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý không nằm trong kế hoạch bảo tồn và nâng cao,

một kế hoạch quảng bá kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc được lập theo các điều kiện quy định tại Điều L.

631-4 của luật này.

Kế hoạch bảo vệ và nâng cao hoặc kế hoạch nâng cao kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc

bao gồm chu vi của khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý được phát triển, sửa đổi hoặc sửa đổi với sự tham vấn

với kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp, người đảm bảo tính nhất quán của kế hoạch dự thảo với mục tiêu

bảo tồn, trùng tu, phục hồi và nâng cao các khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý.

Nhà nước hỗ trợ kỹ thuật và tài chính cho cơ quan có thẩm quyền để chuẩn bị và sửa đổi

kế hoạch quảng bá kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Theo ý kiến của mình được ban hành để áp dụng hai khoản đầu tiên của Điều L. 631-2, Ủy ban Quốc gia

di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc chỉ ra rằng tài liệu quy hoạch thị trấn cho phép, trên toàn bộ hoặc một phần của

chu vi, việc bảo vệ, bảo tồn và nâng cao hiệu quả các di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa. Cô ấy có thể

phù hợp với ý kiến của mình với các khuyến nghị và hướng dẫn.

II. - Từ việc công bố quyết định xếp hạng di sản, cảnh quan và kiến trúc đặc sắc, thành lập một ủy ban địa phương cho khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý, bao gồm các đại diện địa phương

làm cho nó có thể đảm bảo đại diện của (các) đô thị liên quan, đại diện của Nhà nước,

đại diện của các hiệp hội có đối tượng là bảo vệ, phát huy hoặc nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc

và nhân cách đủ tiêu chuẩn.

Nó được tham khảo ý kiến khi kế hoạch định giá được lập, điều chỉnh hoặc sửa đổi. kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc và, nếu có, dự thảo kế hoạch nâng cao và bảo vệ

và đảm bảo việc theo dõi việc triển khai sau khi được thông qua. Nó cũng có thể đề xuất sửa đổi hoặc

việc xem xét kế hoạch nâng cao kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc biện pháp bảo vệ và

sự nâng cao.

Điều L631-4

I. - Quy hoạch nâng cao kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc mang tính chất của một công trình tiện ích công cộng. anh ta

bao gồm:

1.Một báo cáo trình bày các mục tiêu của kế hoạch, dựa trên chẩn đoán, bao gồm cả kiểm kê

các yếu tố di sản, cảnh quan và kiến trúc và cảnh quan trên chu vi được bao phủ bởi quy hoạch;

2.Một quy định bao gồm:

a) Các yêu cầu liên quan đến chất lượng kiến trúc của các công trình xây dựng mới hoặc hiện tại, cụ thể là

vật liệu cũng như vị trí, khối lượng và môi trường xung quanh của chúng;

b) Các quy tắc liên quan đến việc bảo tồn hoặc tăng cường các di sản, cảnh quan và kiến trúc đã xây dựng và các không gian tự nhiên hoặc

thành thị;

c) Việc phân định các tòa nhà, không gian công cộng, tượng đài, địa điểm, sân và vườn, xác định

đồn điền và đồ đạc đô thị để bảo vệ và bảo tồn, tăng cường hoặc trung dụng vì các lý do

có tính chất văn hóa, lịch sử hoặc kiến trúc và các quy định để đảm bảo việc bảo tồn chúng hoặc

phục vụ ăn uống;

116

d) Một tài liệu đồ họa cho thấy chu vi được bao phủ bởi kế hoạch, một kiểu của công trình xây dựng, công trình được bảo vệ, được xây dựng hay không, bao gồm bảo tồn, trùng tu, nâng cấp

hoặc yêu cầu được áp dụng và, nếu có, các điều kiện đặc biệt liên quan đến cơ sở, hình thái, kích thước của công trình xây dựng và vật liệu của vỏ bọc và mái nhà.

II. - Dự thảo kế hoạch nâng cao kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc đã được cơ quan thảo luận phê duyệt

của cơ quan có thẩm quyền về các vấn đề quy hoạch đô thị địa phương, tài liệu thay thế hoặc bản đồ

đô thị và, nếu có, sau khi tham khảo ý kiến của cơ quan có thẩm quyền của (các) đô thị liên quan. Trong trường hợp

không đồng ý, ý kiến của Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia được tìm kiếm.

Dự thảo kế hoạch nâng cao kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc được cơ quan ra quyết định của cơ quan có thẩm quyền thông qua

có thẩm quyền trong các vấn đề về quy hoạch thị trấn địa phương, tài liệu thay cho hoặc thể thành phố là

đề trình xin ý kiến ủy ban di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khu vực.

Việc phát triển, sửa đổi hoặc sửa đổi kế hoạch dự thảo để nâng cao kiến trúc và

di sản, cảnh quan và kiến trúc có thể được ủy quyền bởi cơ quan có thẩm quyền trong các vấn đề quy hoạch đô thị địa phương, tài liệu

thay cho hoặc thẻ thành phố cho các thành phố trực thuộc trung ương yêu cầu nó bằng cách cân nhắc cơ thể của họ

đang cân nhắc. Sự ủy nhiệm này được đi kèm với việc cung cấp các nguồn lực kỹ thuật và tài chính.

Nó dẫn đến một cuộc kiểm tra chung đối với những người được đề cập trong các Điều L. 132-7 và L. 132-9 của

luật quy hoạch thị trấn.

Đây là chủ đề của cuộc điều tra công khai theo các điều kiện được xác định trong Chương III của Tiêu đề II của Quy tắc I.

của môi trường.

Nó được thông qua bởi cơ quan có thẩm quyền trong các vấn đề quy hoạch đô thị địa phương,

giấy tờ thay hoặc thẻ thành phố, sau khi được cơ quan hành chính đồng ý.

Việc phát triển, sửa đổi hoặc điều chỉnh kế hoạch nâng cao kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc và

việc chuẩn bị, sửa đổi hoặc điều chỉnh quy hoạch đô thị địa phương có thể là chủ đề của một thủ tục

đơn lẻ và cùng một cuộc điều tra công khai theo các điều kiện được xác định trong Chương III của Tiêu đề II của Quy tắc I của

cùng một luật.

Kế hoạch nâng cao kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc được phụ lục vào quy hoạch đô thị địa phương trong ứng dụng

của điều L. 151-43 của luật quy hoạch thị trấn.

III. - Việc sửa đổi kế hoạch nâng cao kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc diễn ra trong những điều kiện tương tự

so với những gì được cung cấp trong II của bài viết này.

Kế hoạch quảng bá kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc cũng có thể được sửa đổi khi nó không bị mòn.

thiệt hại cho nền kinh tế chung của các điều khoản của nó liên quan đến việc bảo vệ các di sản, cảnh quan và kiến trúc và không gian được xây dựng.

Việc sửa đổi được công bố, sau khi công khai điều tra, tham khảo ý kiến của kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp

sau đó thỏa thuận của cơ quan hành chính, bằng cách cân nhắc của cơ quan có thẩm quyền được đề cập trong

đoạn đầu giống nhau II.

Việc sửa đổi kế hoạch nâng cao kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc đòi hỏi, nếu có thể,

điều chỉnh quy hoạch đô thị của địa phương.

Điều L631-5

Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia có thể, bất kỳ lúc nào, yêu cầu báo cáo hoặc

đưa ra ý kiến về tình trạng bảo tồn khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý. Ý kiến của nó được chuyển tiếp để tranh luận

117

gửi đến cơ quan có thẩm quyền về các vấn đề quy hoạch đô thị của địa phương, thể địa điểm hoặc thành phố. Nó cũng có thể đưa ra các khuyến nghị về sự phát triển của

bảo vệ và nâng cao hoặc kế hoạch nâng cao kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Chương II: Chế độ làm việc

Điều L632-1

Trong phạm vi của một khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý, các công trình phải được ủy quyền trước.

có khả năng sửa đổi tình trạng của các bộ phận bên ngoài của các tòa nhà đã xây dựng, bao gồm cả phần hoàn thiện, hoặc

các tòa nhà chưa phát triển.

Công việc có khả năng sửa đổi tình trạng của các thành phần cũng phải được cho phép trước.

kiến trúc và trí, các tòa nhà do tự nhiên hoặc các tác dụng gia đình gắn liền với nơi ở lâu dài,

theo nghĩa của các Điều 524 và 525 Bộ luật Dân sự, khi các yếu tố này, nằm bên ngoài hoặc bên trong

tòa nhà, được bảo vệ bởi kế hoạch bảo vệ và phát triển. Trong giai đoạn nghiên cứu

của kế hoạch bảo vệ và nâng cao, bất kỳ công việc nào có thể

sửa đổi tình trạng của các bộ phận bên trong khung.

Việc ủy quyền có thể bị từ chối hoặc kèm theo đơn thuốc khi công việc có thể ảnh hưởng đến

suy giảm khả năng bảo tồn hoặc tăng cường của khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý.

Điều L632-2

I. - Việc ủy quyền quy định tại Điều L. 632-1, tuân theo Điều L. 632-2-1, tùy thuộc vào thỏa thuận

của kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp, nếu cần thiết kèm theo đơn thuốc hợp lý. Như vậy, sau này

đảm bảo tôn trọng lợi ích công cộng gắn liền với di sản, cảnh quan và kiến trúc, kiến trúc, cảnh quan thiên nhiên hoặc đô thị,

chất lượng của các công trình xây dựng và sự hòa nhập hài hòa của chúng với môi trường xung quanh. Anh ấy đảm bảo, trường hợp

phù hợp, tuân thủ các quy tắc của kế hoạch bảo vệ và nâng cao hoặc kế hoạch nâng cao của

kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc. Bất kỳ ý kiến bất lợi nào của kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp đưa ra

khuôn khổ của thủ tục được cung cấp trong đoạn này bao gồm một ghi chú thông tin về các khả năng

truy đòi anh ta và về các điều khoản của quyền truy đòi này.

Giấy phép xây dựng, giấy phép phá dỡ, giấy phép quy hoạch, không phản đối tuyên bố

trước đó, sự cho phép về môi trường được quy định trong Điều L. 181-1 của Bộ luật Môi trường hoặc

ủy quyền được cung cấp cho các web được phân loại áp dụng Điều L. 341-10 của cùng một luật sẽ thay thế cho

ủy quyền được cung cấp trong điều L. 632-1 của bộ luật này nếu kiến trúc sư của Bâtiments de France đã cho

thỏa thuận, theo các điều kiện quy định trong đoạn đầu tiên của I này.

Trong trường hợp kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp im lặng, thỏa thuận này được coi là đã đưa ra.

Cơ quan có thẩm quyền cấp phép có thể đề xuất dự thảo quyết định cho kiến trúc sư của

Tòa nhà của Pháp. Sau đó đưa ra ý kiến tư vấn về dự thảo quyết định và có thể đề xuất

sửa đổi, nếu cần thiết sau khi nghiên cứu chung về tập.

Giấy phép được cấp đưa ra, nếu có, các yêu cầu hợp lý mà người nộp đơn phải tuân thủ.

tuân theo.

II. - Trong trường hợp không đồng ý với kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp, cơ quan có thẩm quyền cấp

ủy quyền gửi hồ sơ cùng với dự thảo quyết định của mình cho cơ quan hành chính,

118

quyết định sau khi tham khảo ý kiến của ủy ban kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc khu vực. Trong trường hợp im lặng,

cơ quan hành chính được coi là đã thông qua dự thảo quyết định này. Quyết định rõ ràng của cơ quan có thẩm quyền

quản lý được cung cấp cho công chúng. Trong trường hợp có quyết định ngầm, sự ủy quyền được cấp bởi

cơ quan có thẩm quyền đề cập đến điều này.

III. - Người nộp đơn có thể thực hiện kháng nghị trong trường hợp bị từ chối cấp phép làm việc. Vì vậy, anh ấy là

gửi cho cơ quan hành chính, mà quyết định. Trong khuôn khổ của kháng nghị này, người nộp đơn có thể kháng nghị

một hòa giải viên do chủ tịch ủy ban di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khu vực chỉ định từ

các thành viên của ủy ban này nắm giữ một nhiệm vụ tự chọn. Trong trường hợp này, cơ quan hành chính quyết định

sau ý kiến của hòa giải viên này. Trong trường hợp im lặng, cơ quan hành chính được coi là đã xác nhận quyết định

của cơ quan có thẩm quyền cấp giấy ủy quyền.

IV. - Một nghị định trong Hội đồng Nhà nước xác định các điều kiện áp dụng của điều này.

Điều L632-2-1

Là một ngoại lệ đối với I của Điều L. 632-2, việc ủy quyền được quy định trong Điều L. 632-1 tùy thuộc vào ý kiến của

kiến trúc sư của Tòa nhà của Pháp khi nó quan tâm:

Ăng-ten chuyển tiếp 1. cho hệ thống điện đài di động hoặc phát sóng băng thông rộng tốc độ rất cao qua không khí và

hệ thống gian lận cũng như cơ sở kỹ thuật và việc lắp đặt của họ;

2. Các hoạt động được đề cập trong đoạn thứ hai của điều L. 522-1 về việc xây dựng và

nhà ở;

3. Các biện pháp được quy định cho các tòa nhà sử dụng để ở được tuyên bố là không thể khắc phục được vệ sinh trong

áp dụng điều L. 1331-28 của bộ luật y tế công cộng;

4. Các biện pháp được quy định cho các tòa nhà dân cư bị đe dọa đổ nát đã là đối tượng của

nghị định nguy hiểm được ban hành áp dụng điều L. 511-2 của bộ luật xây dựng và nhà ở và

lệnh phá dỡ hoặc lệnh cấm sinh sống dứt điểm.

Trong trường hợp im lặng của kiến trúc sư Tòa nhà Pháp, ý kiến này được coi là thuận lợi.

Điều L632-3

Chương này không áp dụng cho các tòa nhà hoặc các bộ phận của tòa nhà được bảo vệ theo

di tích lịch sử.

Các tiện ích công cộng được thiết lập để áp dụng Điều L. 341-1 của Bộ luật Môi trường không

không áp dụng cho các tòa nhà nằm trong chu vi của khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý.

Chương III: Các điều khoản về thuế

Điều L633-1

119

I. - Các quy định về thuế liên quan đến việc xác định thu nhập ròng của những người sở hữu một tòa nhà

nằm trong một địa điểm di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý mà nơi đó sẽ nộp đơn xin giấy phép xây dựng hoặc

tuyên bố công việc đã được nộp chậm nhất vào ngày 31 tháng 12 năm 2008 được đặt ở phần b của 1.I của

Điều 31 và I Điều 156 của Luật số thuế chung.

II. - Các quy định về thuế liên quan đến việc giảm thuế mà chủ sở hữu có thể được hưởng lợi

của một tòa nhà nằm trong một khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý mà đơn xin cấp phép xây dựng

hoặc một tuyên bố về công việc đã được nộp vào ngày 1 tháng 1 năm 2009 được quy định trong điều 199 tội danh

của cùng một luật.

PHẦN IV: ĐIỀU KHOẢN VÀ XỬ PHẠT

HÀNH CHÍNH

Chương 1: Điều khoản hình sự

Điều L641-1

I. - Việc thực hiện công trình bị xử phạt theo quy định tại điều L. 480-4 của Bộ luật quy hoạch thị trấn:

1.Nếu không có sự cho phép được quy định trong điều L. 621-9 của bộ luật này liên quan đến công việc trên các tòa nhà đã được phân loại

đối với các di tích lịch sử và sự tách rời của một hiệu ứng di chuyển gắn liền với nơi cư trú lâu dài tại

tòa nhà;

2. Nếu không có tuyên bố hoặc thỏa thuận được quy định trong Điều L. 621-27 liên quan đến công việc trên các tòa nhà hoặc

các bộ phận của tòa nhà được đăng ký là di tích lịch sử và sự tách rời của một hiệu ứng di chuyển kèm theo

thường trú trong tòa nhà;

3. Nếu không có sự cho phép quy định tại Điều L. 621-32 liên quan đến công việc trên các tòa nhà nằm trong vùng lân cận;

4. Nếu không có sự cho phép được quy định trong các Điều L. 632-1 và L. 632-2 liên quan đến công việc trên các tòa nhà nằm ở

khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý.

II. - Áp dụng các điều L. 480-1, L. 480-2, L. 480-3 và L. 480-5 đến L. 480-9 của quy hoạch thị trấn

các vi phạm được quy định trong I của bài viết này, chỉ tuân theo các điều kiện sau:

1. Các hành vi vi phạm có thể được ghi nhận bởi các công chức được Bộ trưởng ủy nhiệm cho mục đích này

có trách nhiệm với văn hóa và tuyên thệ;

2. Đối với việc áp dụng Điều L. 480-2 của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn, đại diện của Nhà nước trong khu vực hoặc

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa có thể đệ trình một yêu cầu lên cơ quan tư pháp để làm gián đoạn công việc và ngay khi

rằng một báo cáo liên quan đến một trong những hành vi vi phạm quy định trong I của bài viết này đã được soạn thảo, trình tự, bởi

trình tự có lý do, gián đoạn công việc nếu cơ quan tư pháp chưa tuyên;

3. Đối với việc áp dụng Điều L. 480-5 của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn, tòa án quy định về việc thực hiện

sự tuân thủ của các địa điểm hoặc cấu trúc với các đơn thuốc do Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa đưa ra,

phá dỡ công trình hoặc giao lại đất đai để khôi phục nguyên trạng

trước. Tòa án có thể ấn định một hình phạt hoặc lệnh thi hành chính thức với chi phí của thủ phạm.

sự vi phạm;

4. Quyền thăm quan và giao tiếp được quy định trong Điều L. 461-1 của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn được mở cho

các quan chức công quyền được ủy nhiệm cho mục đích này bởi bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và tuyên thệ nhậm chức. Điều L.

480-12 của cùng một luật được áp dụng.

Điều L641-2

I. - Bị phạt sáu tháng tù và phạt tiền 7.500 € nếu vi phạm các quy định:

1. Điều L. 622-1-1 liên quan đến việc phân chia hoặc tách rời theo lô hoặc một phần của tổng thể lịch sử

đồ nội thất được phân loại;

2. Điều L. 622-1-2 liên quan đến chuyển động của một đối tượng có thể di chuyển được đã phân loại hoặc của toàn bộ hoặc một phần của bộ

đồ nội thất được liệt kê trong lịch sử được bảo dưỡng với một tiện nghi bảo trì trong khuôn viên của một tòa nhà được liệt kê;

3. Điều L. 622-7 liên quan đến việc điều chỉnh, sửa chữa hoặc phục hồi một đối tượng di chuyển được phân loại

là di tích lịch sử hoặc một hoặc nhiều yếu tố của một tập hợp lịch sử di động được phân loại trong

đanh hiệu di tích lịch sử;

4. Điều L. 622-22 liên quan đến việc điều chỉnh, sửa chữa hoặc phục hồi một vật thể di chuyển

được liệt kê là di tích lịch sử.

II. - Ngay sau khi có báo cáo cho thấy rằng công việc đã được bắt đầu vi phạm Điều L. 622-7 và

L. 622-22 đã được soạn thảo, Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc đại biểu của ông có thể, nếu cơ quan tư pháp không

vẫn tuyên bố, quy định sự gián đoạn của chúng và việc khôi phục đối tượng di chuyển với chi phí của tác giả của

vi phạm, bởi một quyết định hợp lý.

Gián đoạn công việc và phục hồi vật thể di chuyển với chi phí của người vi phạm có thể được ra lệnh theo yêu cầu của công tố viên hành động theo yêu cầu của bộ trưởng, hoặc thậm chí

được chính thức bởi tòa án có thẩm quyền, có thể ấn định một khoản tiền phạt hoặc ra lệnh thi hành chính thức bằng cách

hành chính với chi phí của người phạm tội.

III. - Việc truy tố tội phạm quy định trong 3.I của điều này được thực hiện mà không ảnh hưởng đến hành động trong

những thiệt hại có thể gây ra đối với những người ra lệnh thực hiện công việc hoặc các biện pháp

vi phạm Điều L. 622-7.

Điều L641-3

Các vi phạm quy định trong Điều L. 641-2 được ghi nhận theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Chúng có thể được thực hiện bằng các báo cáo do các quan chức của Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa lập.

được ủy thác cho mục đích này và tuyên thệ nhậm chức.

Điều L641-4

Bị phạt sáu tháng tù và phạt tiền 7.500 € cho bất kỳ người nào chịu trách nhiệm về bảo tồn hoặc giám sát một tòa nhà hoặc một vật thể di chuyển được bảo vệ dưới các di tích

lịch sử, sơ suất thô bạo hoặc vi phạm nghiêm trọng nghĩa vụ nghề nghiệp, để phá hủy, cắt giảm, cắt xén, làm suy giảm hoặc trừ đi.

121

Chương 2: Xử phạt hành chính

Điều L642-1

Có thể bị phạt hành chính, số tiền không được vượt quá € 6.000 cho một người thể chất và 30.000 € cho một pháp nhân, thực tế là vi phạm các quy định:

1. Các Điều L. 621-22 và L. 621-29-6 liên quan đến việc di dời một tòa nhà được phân loại hoặc đăng ký theo

di tích lịch sử ;

2. Điều L. 622-8 liên quan đến việc trình bày các vật thể di chuyển được xếp hạng là di tích

lịch sử;

3. Các Điều L. 622-16 và L. 622-23 liên quan đến việc chuyển nhượng một vật thể di chuyển được phân loại hoặc đăng ký theo

di tích lịch sử ;

4. Điều L. 622-28 liên quan đến sự di chuyển của một vật thể di chuyển được xếp hạng hoặc đăng ký là di tích

lịch sử.

Điều L642-2

Thực tế, đối với bất kỳ người nào, về việc xa lánh hoặc có được một vật thể di chuyển được xếp hạng là di tích

hồ sơ lịch sử, vi phạm Điều L. 622-14, có thể bị phạt hành chính, số tiền

có thể vượt quá € 6.000 đối với thể nhân và € 30.000 đối với pháp nhân, không ảnh hưởng đến

các hành động bồi thường thiệt hại quy định tại Điều L. 622-17.

PHẦN V: CHẤT LƯỢNG KIẾN TRÚC

Điều L650-1

I. - Tòa nhà, quần thể kiến trúc, kết cấu và phụ kiện, trong số các

thành tựu dưới một trăm năm tuổi, thiết kế của kiến trúc hoặc kỹ thuật

đủ nhận một nhãn theo quyết định hợp lý của cơ quan hành chính, sau khi tham khảo ý kiến của ủy ban

di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khu vực.

Nhãn tự động biến mất nếu tòa nhà được xếp hạng hoặc đăng ký là di tích lịch sử, hoặc một trăm

nhiều năm sau khi xây dựng.

II. - Khi tòa nhà, quần thể kiến trúc, tác phẩm nghệ thuật hoặc sự phát triển được hưởng lợi từ nhãn này

không được bảo vệ trong môi trường xung quanh và các địa điểm di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý hoặc được xác định khi áp dụng

Điều L. 151-19 của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn, chủ sở hữu của nó thông báo cho cấp có thẩm quyền để giao

nhãn, trước khi nộp đơn xin giấy phép hoặc tuyên bố trước, mà anh ta dự định thực hiện công việc có khả năng sửa đổi nó.

Các phương pháp áp dụng điều này được ấn định theo nghị định của Hội đồng Nhà nước.

122

.

Điều L650-2

Tên của kiến trúc sư tác giả của đồ án kiến trúc của một tòa nhà và ngày hoàn thành công trình là

dán vào một trong những mặt tiền bên ngoài của nó.

Điều L650-3

Tên của tác giả kiến trúc của đồ án kiến trúc được hiển thị trên mặt đất với sự ủy quyền của quy hoạch thị trấn

do cơ quan có thẩm quyền cấp.

123

.

Phần lập pháp

QUYỂN VII: CÁC QUY ĐỊNH LIÊN QUAN ĐẾN NƯỚC NGOÀI

PHẦN I: CÁC QUY ĐỊNH CỤ THỂ CHO

CÁC KHU VỰC NGOÀI NƯỚC

Điều L710-1

Đối với ứng dụng tại Guyana, Martinique và Mayotte của Điều L. 116-1 và L. 116-2, các từ: “quỹ

khu vực ”được thay thế bằng các từ:“ quĩ lãnh thổ ”.

PHẦN II: CÁC QUY ĐỊNH ĐẶC BIỆT ĐỐI VỚI SAINT-PIERRE- VÀ-MIQUELON.

Điều L720-1

I. - Các điều L. 122-1 đến L. 122-10, L. 543-1, L. 621-30 đến L. 621-32, L. 623-1, L. 633-1 và L. 641 -1 không

không áp dụng cho Saint-Pierre-et-Miquelon.

II. - Ở Saint-Pierre-et-Miquelon, bị phạt tiền từ 1.200 € đến số tiền không thể vượt quá một trong hai, trong trường hợp xây dựng diện tích sàn, 6.000 € cho mỗi mét vuông diện tích

được xây dựng, phá dỡ hoặc không sử dụng được, hoặc trong các trường hợp khác là 300.000 €, đang thực hiện công việc:

1.Nếu không có sự cho phép được quy định trong Điều L. 621-9 liên quan đến công việc trên một tòa nhà được phân loại theo

di tích lịch sử và sự tách rời của một hiệu ứng di chuyển gắn liền với nơi ở lâu dài của tòa nhà;

2.Nếu không có tuyên bố hoặc thỏa thuận được quy định trong Điều L. 621-27 liên quan đến công việc trên tòa nhà hoặc bộ phận

của tòa nhà được đăng ký là di tích lịch sử và sự tách rời của một hiệu ứng di chuyển gắn liền với

di tích vĩnh viễn trong tòa nhà;

3.Nếu không có sự cho phép được quy định trong Điều L. 632-1 liên quan đến công việc trên các tòa nhà nằm trên địa điểm

di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý.

Trong trường hợp tái phạm, ngoài hình phạt quy định tại khoản 1 Điều này, còn bị phạt tù sáu tháng

có thể nói được.

Điều L720-2

Đối với việc áp dụng luật trong tập thể lãnh thổ của Saint-Pierre-et-Miquelon, các điều khoản được liệt kê

sau đây được thay thế như sau:

a) Các từ: "Tòa án xét xử" bằng các từ: "Tòa án cấp sơ thẩm";

- b) Dòng chữ: "Tòa phúc thẩm" bằng các từ: "Tòa án cấp trên";
- c) Từ: "bộ phận" bởi từ: "tập thể";
- d) Các từ: "tỉnh trưởng" hoặc "tỉnh trưởng khu vực" bằng các từ: "đại diện của Nhà nước tại cộng đồng";
- e) Dòng chữ: "Sắc lệnh tỉnh" bằng dòng chữ: "Sắc lệnh của cơ quan đại diện Nhà nước tại cộng đồng".

Điều L720-3

Trong trường hợp không có sự điều chỉnh, các tham chiếu được đưa ra bởi các điều khoản của quy tắc này áp dụng cho Saint-

Pierre-et-Miquelon, các điều khoản không áp dụng trong đó được thay thế bằng các tham chiếu đến

các điều khoản có cùng mục đích áp dụng tại địa phương.

PHẦN III: CÁC ĐIỀU KHOẢN ÁP DỤNG CHO MAYOTTE.

Điều L730-1

Điều L. 112-1 đến L. 112-25, L. 114-2 đến L. 114-5, L. 123-1 đến L. 123-3, L. 131-1, L. 131-2, L. 132-1 đến

L. 132-6, L. 133-1, L. 143-1 đến L. 143-14, L. 211-1 đến L. 211-6, L. 212-1 đến L. 212-28, L. 212-30 đến L. 212-37,

L. 213-1 đến L. 213-8, L. 214-1 đến L. 214-10, L. 221-1 đến L. 221-5, L. 222-1 đến L. 222-3, L. 310-1 đến L. 310-6, L.

320-1 đến L. 320-4, L. 410-1 đến L. 410-4, L. 430-1, L. 430-2, L. 441-1, L. 441-2, L. 442- 1 đến L. 442-11, L. 451-1

đến L. 451-10, L. 452-1 đến L. 452-4, L. 510-1, L. 521-1, L. 522-1 đến L. 522-8, L. 523-1 đến L. . 523-14, L. 524-1 đến L.

524-16, L. 531-1 đến L. 531-19, L. 532-1 đến L. 532-14, L. 541-1 đến L. 541-3, L. 542-1 đến L. 542- 3, L. 544-1 đến L.

544-13, L. 611-1, L. 611-2, L. 621-1 đến L. 621-9, L. 621-11 đến L. 621-27, L. 621-29 đến L. 621- 33, L. 622-1 đến L.

622-21, L. 631-1 đến L. 631-5 và L. 632-1 đến L. 632-3 được áp dụng trong Mayotte.

Điều L730-3

Đối với ứng dụng của nó cho Mayotte, trong c của điều L. 211-4 và d của 4.I của điều L. 213-2,

sau dòng chữ: "công chức hoặc bộ trưởng", được chèn thêm các từ: "và cadis". Trong giấy

câu I của điều L. 213-3, sau từ: "công chứng viên", cũng thực hiện chèn tương tự.

Điều L730-4

Đối với việc áp dụng luật trong cộng đồng bộ phận của Mayotte, các điều khoản được liệt kê dưới đây là

được thay thế như sau:

a) (Đã bãi bỏ);

b) Dòng chữ: "tòa phúc thẩm" bằng dòng chữ: "Phòng phúc thẩm Mamoudzou";

125

c) Từ: "bộ phận" bởi từ: "cộng đồng bộ phận của Mayotte";

d) Từ: "tỉnh trưởng" bởi các từ: "tỉnh trưởng Mayotte".

Điều L730-5

Trong trường hợp không có sự điều chỉnh, các tham chiếu được đưa ra theo các điều khoản của quy tắc này áp dụng cho Mayotte,

các điều khoản không được áp dụng trong đó được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có

cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

PHẦN IV: CÁC QUY ĐỊNH MỚI ÁP DỤNG

CALEDONIA.

Điều L740-1

I.- Đối với việc áp dụng Điều L. 112-22, các từ: "những người được đề cập trong đoạn thứ ba của

Điều L. 212-1 ”được thay thế bằng các từ:“ Nhà nước hoặc bất kỳ cơ quan lưu trữ công cộng có thẩm quyền nào ”.

Đối với việc áp dụng Điều 112-23, các từ: “áp dụng Điều 1626 của Bộ luật dân sự” là

đã xóa.

II.-Các bài viết L. 123-1, L. 123-2, L. 123-4, L. 131-1, L. 131-2, L. 132-1 đến L. 132-6 và L. 133 -1 là

áp dụng ở New Caledonia và điều L. 123-2, theo cách diễn đạt từ sắc lệnh số.

2004-178 của ngày 20 tháng 2 năm 2004, trở thành điều L. 123-3.

Để áp dụng các Điều L. 123-1 và L. 123-2, các tham chiếu đến Bộ luật Thương mại được thay thế bằng

tham chiếu đến các điều khoản áp dụng tại địa phương có cùng mục đích.

Điều L740-2

Các điều từ L. 221-1 đến L. 221-5, L. 222-1 và L. 222-3 được áp dụng ở New Caledonia, trong

soạn thảo dựa trên luật số 2019-222 ngày 23 tháng 3 năm 2019 về lập trình và cải cách 2018-2022 cho

Sự công bằng.

Điều L740-3

Điều L. 510-1 được áp dụng ở New Caledonia.

Các điều từ L. 532-1 đến L. 532-14 và L. 544-5 đến L. 544-11 được áp dụng ở New Caledonia như

rằng chúng liên quan đến hàng hóa nằm trong phạm vi hàng hải công cộng của Quốc gia.

Điều L740-4

126

Đối với việc áp dụng Điều L. 740-1 và L. 740-2 ở New Caledonia, các điều khoản được liệt kê dưới đây là

được thay thế như sau:

- a) Các từ: "sở" hoặc "vùng" bằng các từ: "New Caledonia" hoặc "tỉnh";
- b) Dòng chữ: "Tòa phúc thẩm" bằng các từ: "Tòa án cấp trên";
- c) Từ: "tỉnh trưởng" bởi các từ: "đại diện của Nhà nước ở New Caledonia".

Điều L740-5

Trong trường hợp không có sự điều chỉnh, các tham chiếu được đưa ra bởi các quy định của quy tắc này áp dụng trong New

Caledonia, các điều khoản không được áp dụng trong đó được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản

có cùng một đối tượng áp dụng tại địa phương.

PHẦN V: CÁC ĐIỀU KHOẢN ÁP DỤNG TẠI POLYNESIA

NGƯỜI PHÁP.

Điều L750-1

I.- Đối với việc áp dụng Điều L. 112-22, các từ: “những người được đề cập trong đoạn thứ ba của

Điều L. 212-1 ”được thay thế bằng các từ:“ Nhà nước hoặc bất kỳ cơ quan lưu trữ công cộng có thẩm quyền nào ”.

Đối với việc áp dụng Điều 112-23, các từ: “áp dụng Điều 1626 của Bộ luật dân sự” là

đã xóa.

II.-Các điều L. 123-1, L. 123-2 và L. 123-4 được áp dụng ở Polynesia thuộc Pháp.

Để áp dụng các điều này, các tham chiếu đến Bộ luật Thương mại được thay thế bằng các tham chiếu đến

các điều khoản áp dụng tại địa phương có cùng mục đích.

III.-Các điều từ L. 221-1 đến L. 221-5, L. 222-1 và L. 222-3 được áp dụng ở Polynesia thuộc Pháp, trong

soạn thảo dựa trên luật số 2019-222 ngày 23 tháng 3 năm 2019 về lập trình và cải cách 2018-2022 cho

Sự công bằng.

Điều L750-2

Điều L. 510-1 được áp dụng ở Polynesia thuộc Pháp.

Các điều từ L. 532-1 đến L. 532-14 và L. 544-5 đến L. 544-11 được áp dụng ở Polynesia thuộc Pháp như
rằng chúng liên quan đến hàng hóa nằm trong phạm vi hàng hải công cộng của Quốc gia.

Điều L750-3

Để áp dụng các Điều L. 750-1 và L. 750-2 ở Polynesia thuộc Pháp, các điều khoản được liệt kê dưới đây là

được thay thế như sau:

- a) Các từ: "bộ phận" hoặc "khu vực" bởi các từ: "lãnh thổ của Polynésie thuộc Pháp";
- b) Từ: "tỉnh trưởng" bởi các từ: "đại diện của Nhà nước trên lãnh thổ";
- c) Các từ: "hội đồng chung" hoặc "hội đồng khu vực" bằng các từ: "hội đồng Polynesia thuộc Pháp".

Điều L750-4

Trong trường hợp không có sự điều chỉnh, các viện dẫn được đưa ra, theo các quy định của bộ luật này áp dụng ở Polynesia

Tiếng Pháp, đối với các điều khoản không được áp dụng trong đó được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản

có cùng một đối tượng áp dụng tại địa phương.

PHẦN VI: CÁC ĐIỀU KHOẢN ÁP DỤNG TẠI CÁC ĐẢO

WALLIS VÀ FUTUNA.

Điều L760-1

Các điều L. 112-22 và L. 112-23, L. 123-1 đến L. 123-4, L. 131-1, L. 131-2, L. 132-1 đến L. 132-6 và L. 133-1

được áp dụng ở Quần đảo Wallis và Futuna.

Điều L760-2

Có thể áp dụng ở Quần đảo Wallis và Futuna cho các tài liệu lưu trữ thuộc các dịch vụ công cộng và cơ sở của

Nhà nước và pháp nhân chịu trách nhiệm quản lý dịch vụ công thuộc thẩm quyền của Nhà nước:

1. Các điều L. 211-1 đến L. 211-6, L. 212-1 đến L. 212-2, L. 212-4 đến L. 212-5, L. 213-1 đến L. 213- 8 và L. 214-1

tại L. 214-10;

2. Điều L. 212-3 trong cách diễn đạt từ sắc lệnh số 2018-1125 ngày 12 tháng 12 năm 2018 được ban hành

áp dụng điều 32 của luật n.2018-493 ngày 20 tháng 6 năm 2018 liên quan đến bảo vệ dữ liệu

dữ liệu cá nhân và luật sửa đổi số 78-17 ngày 6 tháng 1 năm 1978 liên quan đến xử lý dữ liệu,

các tập và quyền tự do và các điều khoản khác nhau liên quan đến việc bảo vệ dữ liệu cá nhân.

128

Điều L760-3

Các điều từ L. 212-15 đến L. 212-33, L. 212-37, L. 221-1 đến L. 221-5, L. 222-1 và L. 222-3 được áp dụng

ở Quần đảo Wallis và Futuna, trong cách diễn đạt của chúng là do luật số n.2019-222 ngày 23 tháng 3 năm 2019 của

Chương trình 2018-2022 và cải cách tư pháp.

Điều L760-4

Các điều L. 510-1, L. 532-1 đến L. 532-14 và L. 544-5 đến L. 544-11 được áp dụng tại Quần đảo Wallis và

Futuna.

Điều L760-5

Đối với việc áp dụng các Điều từ L. 760-1 đến L. 760-4 ở Quần đảo Wallis và Futuna, các điều khoản được liệt kê dưới đây

sau khi được thay thế như sau:

a) Các từ: "bộ phận" hoặc "khu vực" bằng từ: "lãnh thổ";

b) Dòng chữ: "Tòa phúc thẩm" bằng các từ: "Tòa án cấp trên";

c) Từ: "tỉnh trưởng" bởi các từ: "đại diện của Nhà nước trên lãnh thổ".

Điều L760-6

Trong trường hợp không có sự điều chỉnh, các viện dẫn được đưa ra bởi các điều khoản của quy tắc này có thể áp dụng trong

Quần đảo Wallis và Futuna, các điều khoản không áp dụng trong đó được thay thế bằng các tham chiếu đến

các điều khoản có cùng mục đích áp dụng tại địa phương.

PHẦN VII: CÁC ĐIỀU KHOẢN ÁP DỤNG CHO LÃNH THỔ ĐẤT ĐÔNG NAM BỘ VÀ CỘNG HÒA PHÁP.

Điều L770-1

129

Các điều L. 131-1, L. 131-2, L. 132-1 đến L. 132-6, L. 133-1, L. 211-1 đến L. 211-6, L. 212-1 đến L. 212-5,

L. 212-15 đến L. 212-28, L. 212-31 đến L. 212-33, L. 212-37, L. 213-1 đến L. 213-8, L. 214-1 đến L. 214-10, L.

221-1 đến L. 222-1, L. 510-1, L. 532-1 đến L. 532-14 và L. 544-5 đến L. 544-11 của luật này được áp dụng cho

lãnh thổ của Vùng đất phía Nam và Nam Cực thuộc Pháp, theo cách diễn đạt từ Luật n.2019-222 của

Ngày 23 tháng 3 năm 2019 của cải cách tư pháp và chương trình 2018-2022.

Điều L770-3

Đối với việc áp dụng điều L. 770-1 cho lãnh thổ của Vùng đất Nam Cực và Nam Cực thuộc Pháp, các điều khoản

được liệt kê dưới đây được thay thế như sau:

a) Các từ: "bộ phận" hoặc "khu vực" bằng từ: "lãnh thổ";

b) Từ: "tỉnh trưởng" bởi các từ: "đại diện của Nhà nước trên lãnh thổ".

Điều L770-4

Trong trường hợp không có sự điều chỉnh, các viện dẫn được đưa ra, theo các quy định của bộ luật này áp dụng cho lãnh thổ

của Lãnh thổ Nam và Nam Cực thuộc Pháp, các điều khoản không được áp dụng ở đó được thay thế

bằng cách tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

130

Phần quy định

QUYỂN I: CÁC QUY ĐỊNH CHUNG CHO TOÀN BỘ

DI SẢN VĂN HÓA

PHẦN I: BẢO VỆ TÀI SẢN VĂN HÓA

Chương I: Chế độ lưu thông tài sản văn hóa

Điều R111-1

Hàng hóa văn hóa xuất khẩu phải được cấp giấy chứng nhận nêu trong Điều L.

111-2 là những người, vào ngày yêu cầu chứng chỉ, thuộc một trong các loại được liệt kê trong

Phụ lục 1 của luật này. Đối với vấn đề chứng chỉ, phụ lục này cung cấp, đối với một số hạng mục nhất định,

các ngưỡng giá trị khác nhau tùy thuộc vào việc đó có phải là hàng xuất khẩu sang Quốc gia Thành viên khác của

Liên minh Châu Âu hoặc xuất khẩu sang nước thứ ba.

Điều R111-2

Hàng hóa văn hóa nhập khẩu tạm thời, xuất khẩu không thuộc diện cấp phát

của giấy chứng nhận theo đoạn thứ ba của Điều L. 111-2 là những giấy chứng nhận được nhập khẩu trong khoảng thời gian

tối đa là hai năm.

Điều R111-3

Đối với việc áp dụng phụ lục 1 của quy phạm này, tạo thành một tập hợp, một tập hợp các đối tượng, công trình

và các tài liệu có các yếu tố khác nhau không thể tách rời mà không ảnh hưởng đến tính nhất quán của chúng và

có giá trị lớn hơn tổng các giá trị riêng lẻ của các phần tử tạo nên nó. Giá trị

và sự gắn kết của bộ sưu tập được đánh giá tùy theo mỗi quan tâm của nó đối với lịch sử hoặc lịch sử nghệ thuật,

các nền văn minh, khoa học và công nghệ.

Mục 1: Cấp giấy chứng nhận xuất khẩu hàng hóa văn hóa

Điều R111-4

Yêu cầu về chứng chỉ được đề cập trong điều L. 111-2 được gửi tới Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa bởi

chủ sở hữu tài sản hoặc đại lý của anh ta.

Một nghị định của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa thiết lập biểu mẫu mà yêu cầu được trình bày và sửa

đơn quyên thông tin và tài liệu hỗ trợ phải đi kèm với nó.

131

Điều R111-5

Khi yêu cầu không kèm theo đầy đủ các thông tin và tài liệu hỗ trợ, Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa yêu cầu sản xuất các yếu tố còn thiếu, bằng thư đăng ký với yêu cầu

thông báo đã nhận, trước khi hết thời hạn nêu trong điều R. 111-6, bị đình chỉ. Các người nộp đơn có hai tháng để xuất trình các tài liệu và thông tin cần thiết. Người nộp đơn không

không cung cấp các yếu tố này trong vòng hai tháng kể từ khi nhận được thư yêu cầu của Bộ trưởng

được coi là đã từ bỏ yêu cầu của mình.

Điều R111-6

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về các vấn đề văn hóa hoặc từ chối chứng chỉ trong vòng bốn tháng kể từ ngày

nhận được yêu cầu kèm theo tất cả các thông tin và tài liệu hỗ trợ.

Khoảng thời gian này được kéo dài đến sáu tháng đối với các tài liệu lưu trữ tư nhân chưa được phân loại có yêu cầu sao chép trong

ứng dụng của điều L. 212-29.

Điều R111-7

Khoảng thời gian nêu trong Điều R. 111-6 bị đình chỉ trong các trường hợp sau:

1. Khi áp dụng điều L. 111-3-1, Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa yêu cầu bằng chứng:

- a) Hạ cấp tài sản công;
- b) Tính xác thực của tài sản;
- c) Tính hợp pháp của xuất xứ hoặc nhập khẩu.

Người nộp đơn có bốn tháng để xuất trình bằng chứng. Khoảng thời gian này đã chạy kể từ

ngày gửi cho người nộp đơn thư đã đăng ký với yêu cầu xác nhận đã nhận từ Bộ trưởng

yêu cầu bằng chứng.

Nếu các yếu tố này không được nhận trong khoảng thời gian này, yêu cầu sẽ bị từ chối.

2. Khi áp dụng các quy định của Điều R. 111-8 hoặc Điều D. 111-25,

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc ủy ban tư vấn về bảo vật quốc gia yêu cầu xuất trình

tốt ; trong trường hợp này, việc đình chỉ có hiệu lực kể từ ngày người nộp đơn nhận được thư đã đăng ký

với yêu cầu xác nhận đã nhận được từ bộ trưởng hoặc chủ tịch ủy ban, yêu cầu xuất trình

tốt, cho đến ngày này;

3. Khi tính xác thực của hàng hóa bị tranh chấp tại tòa án; trong trường hợp này, việc tạm ngưng sẽ chạy cho đến khi

người nộp đơn đã chuyển quyết định chấm dứt thủ tục cho Bộ trưởng phụ trách văn hóa.

Điều R111-8

132

Việc kiểm tra từng yêu cầu chứng chỉ do Bộ trưởng phụ trách văn hóa giao cho một hoặc nhiều

những người đánh giá cao lợi ích lịch sử, nghệ thuật hoặc khảo cổ học của tài sản.

Khi kiểm tra hồ sơ yêu cầu, Bộ trưởng yêu cầu xuất trình hàng hóa ở nơi xác định.

Điều R111-9

Chứng chỉ được giao cho người nộp đơn khi nhận hoặc được gửi cho người đó bằng thư bảo đảm với

yêu cầu xác nhận đã nhận.

Điều R111-10

Đối với văn hóa phẩm đã được cấp Giấy chứng nhận trước ngày 12/7/2000, Bộ trưởng Bộ Văn hóa

phát hành bất kỳ lúc nào, theo yêu cầu của chủ sở hữu và xuất trình bản gốc chứng chỉ, chứng chỉ

tương đương với chứng chỉ mới kể từ ngày hết hạn của chứng chỉ sau, trong thời hạn mười lăm năm cho

hàng hóa có thâm niên ít hơn hoặc bằng một trăm năm vào ngày cấp giấy chứng nhận đầu tiên, và

không giới hạn thời gian cho hàng hóa khác.

Các quy định của điều R. 111-9 được áp dụng cho chứng chỉ được đề cập trong đoạn đầu tiên.

Biểu mẫu yêu cầu chứng thực và mô hình chứng thực được thiết lập theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về

Văn hóa.

Điều R111-11

Khi xem xét từ chối chứng chỉ, bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa sẽ đề cập vấn đề với ủy ban cố vấn

bảo vật quốc gia và chuyên báo cáo khoa học về tài sản cho chủ tịch nước.

Điều R111-12

Việc từ chối cấp giấy chứng nhận là tùy thuộc vào lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa. Một đoạn trích từ này

Nghị định và ý kiến của Ủy ban tư vấn về bảo vật quốc gia được công bố đồng thời trên Tạp chí

quan chức của Cộng hòa Pháp.

Quyết định từ chối được thông báo cho chủ sở hữu tài sản, ngay cả khi yêu cầu đã được

đại lý, bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận.

Trong trường hợp Bộ trưởng không có danh tính và địa chỉ của chủ sở hữu, ông yêu cầu từ

đại diện bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận; khoảng thời gian quy định trong điều R. 111-6 là

bị đình chỉ kể từ ngày nhận được thư của Bộ trưởng cho đến khi sản xuất thông tin này.

Khoảng thời gian quy định trong đoạn đầu tiên của Điều L. 111-6 có hiệu lực kể từ ngày nhận được

thông báo từ chối của chủ sở hữu.

Điều R111-12-1

133

Chủ sở hữu của một kho báu quốc gia hoặc người đại diện của anh ta, người có ý định di chuyển tài sản này, thông báo cho hai

trước tháng Bộ trưởng phụ trách văn hóa. Tuyên bố chỉ ra nơi cất giữ kho báu quốc gia

được nộp và trình bày cũng như tên và nơi ở của chủ sở hữu, người được chuyển nhượng hoặc cư trú của nơi này.

Điều R111-12-2

Khi một đại diện được ủy quyền của Bộ trưởng phụ trách văn hóa yêu cầu, bảo vật quốc gia phải được xuất trình

trong vòng một tháng tại nơi nó được lưu giữ hoặc ở một nơi khác được xác định theo thỏa thuận với

chủ sở hữu hoặc đại lý của mình.

Điều R111-12-3

Ủy quyền làm việc về bảo vật quốc gia quy định tại Điều 111-7-2 do Bộ trưởng cấp.

có trách nhiệm với văn hóa. Có thể kèm theo đơn thuốc hợp lý.

Yêu cầu ủy quyền công việc được chủ sở hữu hoặc người đại diện của họ gửi đến viện bảo tàng của Pháp.

Yêu cầu ủy quyền công việc được đính kèm với một tệp mô tả công việc đã lên kế hoạch

bao gồm báo cáo tình trạng, đề xuất chẩn đoán và can thiệp cũng như các bức ảnh làm cho nó có thể đánh giá tình trạng của tài sản và kế hoạch làm việc.

Nếu dịch vụ chịu trách nhiệm kiểm soát khoa học và kỹ thuật cho rằng hồ sơ không đầy đủ, thì được biết

cho người nộp đơn, trong vòng một tháng kể từ khi nhận được yêu cầu, danh quyền và nội dung của các tài liệu

bổ sung để cung cấp. Trong trường hợp không có yêu cầu bổ sung tài liệu trong khoảng thời gian này, hồ sơ sẽ

coi như hoàn thành.

Khi các tài liệu bổ sung được yêu cầu trong khoảng thời gian một tháng được cung cấp trong đoạn trước,

không nhận được các tài liệu này trong vòng ba tháng, yêu cầu bị từ chối.

Điều R111-12-4

Việc kiểm soát khoa học và kỹ thuật đối với công trình được thực hiện trên các tài liệu và tại hiện trường cho đến khi phát hiện ra

tuân thủ quy định trong Điều R. 111-12-5. Dịch vụ chịu trách nhiệm kiểm soát khoa học và kỹ thuật có trách nhiệm

được chủ sở hữu kho bạc quốc gia thông báo về địa điểm và ngày khởi công, lịch trình của họ

tiến độ và việc thực hiện chúng thích hợp.

Điều R111-12-5

Việc tuân thủ các công việc được thực hiện trên một kho báu quốc gia với sự ủy quyền đã được ghi nhận trong một tháng sau khi hoàn thành bởi dịch vụ chịu trách nhiệm kiểm soát khoa học và kỹ thuật, thông báo dịch vụ bảo tàng của Pháp.

134

Mục 2: Tạm thời di dời tài sản văn hóa và bảo vật

Quốc gia

Điều R111-13

Giấy cho phép xuất cảnh tạm thời đối với tài sản văn hóa thuộc một trong các loại được liệt kê trong phụ lục

1 trong các luật này nhưng không có tính chất bảo vật quốc gia do Bộ trưởng ban hành hoặc từ chối

chịu trách nhiệm về văn hóa trong vòng một tháng kể từ khi nhận được yêu cầu, sau khi xác minh

đảm bảo trả lại hàng hóa trong lãnh thổ hải quan.

Điều R111-14

Việc cho phép tạm thời ra khỏi bảo vật quốc gia do Bộ trưởng có trách nhiệm cấp hoặc từ chối

văn hóa trong vòng một tháng kể từ khi nhận được yêu cầu, sau khi xác minh các đảm bảo của

trả hàng về lãnh thổ hải quan và nếu Bộ trưởng yêu cầu sau khi xuất trình hàng hoá.

Điều R111-15

Các ủy quyền được đề cập trong Điều R. 111-13 và R. 111-14 nêu rõ (các) điểm đến của tài sản và

ngày trở lại bắt buộc của mình.

Chúng có thể được gia hạn hoặc sửa đổi, chậm nhất là mười lăm ngày trước khi hết hạn, theo quan điểm của

lời biện minh do người nộp đơn cung cấp.

Hình thức trình bày yêu cầu được thiết lập theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm

văn hóa.

Điều R111-16

Tài sản văn hoá, bảo vật quốc gia đã được phép tạm thời phát hành khi vật phẩm

R. 111-13 và R. 111-14 được trình bày cho các dịch vụ của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa khi họ trở lại

lãnh thổ hải quan. Địa điểm trình bày được lựa chọn theo thỏa thuận chung giữa người nộp đơn và Bộ trưởng

có trách nhiệm với văn hóa; không thỏa thuận được, tài sản được trình bày ở nơi do người sau chỉ định.

Mục 3: Xuất cảnh bất hợp pháp tài sản văn hóa

Điều R111-17

Khi tài sản văn hóa thuộc một trong các loại xuất hiện trong Phụ lục 1 của quy tắc này đã được xuất

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về việc không có yêu cầu về giấy chứng nhận hoặc giấy phép xuất cảnh tạm thời.

của văn hóa có thể, trước khi quyết định thực hiện hành động đòi trả lại tài sản quy định tại Điều L.

135

112-14, năm bắt ủy ban tham vấn bảo vật quốc gia để ủy ban này quyết định về lợi ích của

tốt cho di sản, cảnh quan và kiến trúc quốc gia từ quan điểm của lịch sử, nghệ thuật hoặc khảo cổ học.

Ý kiến của ủy ban được gửi đến Văn phòng Trung ương về Chống buôn bán hàng hóa văn hóa được đề cập trong

điều R. 112-2.

Điều R111-18

Trường hợp có nghi ngờ về tính hợp pháp của việc xuất khẩu văn hóa phẩm, Bộ trưởng Bộ Hải quan

hỏi ý kiến bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa xem tài sản đó có thuộc loại bảo vật quốc gia hay không

các loại hàng hóa văn hóa được đề cập trong Điều L. 111-2.

Mục 4: Xuất khẩu văn hóa phẩm và tạm xuất

bảo vật quốc gia cho một quốc gia không phải là thành viên của Liên minh Châu Âu

Điều R111-19

Giấy phép xuất khẩu tạm thời hoặc dứt điểm bên ngoài lãnh thổ hải quan của Liên minh Châu Âu

quy định tại Điều 2 của Quy định (EC) số 116/2009 ngày 18 tháng 12 năm 2008 về hàng hóa văn hóa nhập khẩu

một trong các loại quy định tại phụ lục của quy định này nhưng không mang tính chất bảo vật quốc gia là

do bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa ban hành.

Tại thời điểm xuất khẩu, ủy quyền được xuất trình cho các dịch vụ hải quan cùng với

chứng chỉ quy định tại khoản đầu tiên của Điều L. 111-2, được đính kèm, nếu có, chứng chỉ được cung cấp trong

điều R. 111-10, hoặc giấy phép xuất cảnh tạm thời được quy định trong đoạn thứ năm của điều L. 111-2.

Một nghị định của Bộ trưởng phụ trách văn hóa quy định các phương thức cấp giấy ủy quyền nêu trong

đoạn đầu tiên.

Điều R111-20

Cho phép tạm thời xuất khẩu kho báu quốc gia ra ngoài lãnh thổ hải quan của Liên minh Châu Âu

được ban hành bởi bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa. Tại thời điểm xuất khẩu, nó được trình bày cho các dịch vụ

hải quan kèm theo giấy phép xuất cảnh tạm thời quy định tại Điều L. 111-7 và được cấp bởi

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa theo các điều kiện quy định tại Điều R. 111-14 và R. 111-15.

Một nghị định của Bộ trưởng phụ trách văn hóa quy định các phương thức cấp giấy ủy quyền nêu trong

đoạn đầu tiên.

Điều R111-21

Các ủy quyền xuất khẩu được đề cập trong Điều R. 111-19 và R. 111-20 được trình cho văn phòng

hải quan có danh quyền được ấn định theo lệnh của Bộ trưởng phụ trách hải quan.

136

Phần 5: Ủy ban Tư vấn về Kho báu Quốc gia

Điều R111-22

Ngoài chủ tịch của nó, thành viên của Hội đồng Nhà nước, được bổ nhiệm trong bốn năm theo sắc lệnh, ủy ban

tư vấn về bảo vật quốc gia được đề cập trong đoạn thứ tư của điều L. 111-4 bao gồm mười một

các thành viên :

1. Năm thành viên chính thức:

- a) Tổng cục trưởng quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc thuộc Bộ văn hóa;
- b) Người đứng đầu cơ quan bảo tàng của Pháp theo chỉ đạo chung về di sản, cảnh quan và kiến trúc tại Bộ
có trách nhiệm với văn hóa;
- c) Người phụ trách bộ phận văn thư lưu trữ của Pháp tại Tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc

Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa;

- d) Tổng cục trưởng các cơ quan truyền thông và công nghiệp văn hóa ở Bộ phụ trách văn hóa;

e) Tổng Giám đốc Nghiên cứu và Đổi mới của Bộ chịu trách nhiệm nghiên cứu và Giáo dục đại học ;

hoặc đại diện của họ;

2.Sáu nhân vật đủ tiêu chuẩn được bổ nhiệm trong thời hạn bốn năm theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về

văn hóa.

Ban thư ký của ủy ban được cung cấp bởi dịch vụ bảo tàng của Pháp với sự chỉ đạo chung của

di sản, cảnh quan và kiến trúc tại bộ chịu trách nhiệm về văn hóa. Ủy ban thiết lập các quy tắc thủ tục của riêng mình.

Các thành viên của ủy ban được hưởng phụ cấp đi lại và sinh hoạt phí theo các điều kiện

được quy định bởi các quy định áp dụng đối với công chức của Nhà nước.

Điều R111-23

Khi ủy ban tư vấn về bảo vật quốc gia bị thu giữ trong các trường hợp quy định tại đoạn cuối của

Điều 171 BA hoặc Điều 171 BG Phụ lục II về luật số thuế chung, Tổng giám đốc tài chính công tại bộ chịu trách nhiệm về ngân quyền hoặc đại diện của bộ này ngồi ở đó với tư cách là thành viên chính thức.

Điều D111-24

Ủy ban tư vấn về bảo vật quốc gia được thông báo về việc cấp giấy chứng nhận xuất khẩu văn hóa phẩm ít nhất mỗi năm một lần.

Điều D111-25

137

Ủy ban tư vấn về bảo vật quốc gia nghe tác giả của báo cáo khoa học nêu trong bài báo

R. 111-11. Theo đề xuất của chủ tịch, nó có thể nghe bất kỳ chuyên gia nào và yêu cầu trình bày tài sản.

Các thành viên của ủy ban và bất kỳ người nào được gọi tham dự các cuộc họp phải tuân thủ

bí mật của các cuộc thảo luận.

Ý kiến của ủy ban được chủ tịch ủy ban truyền đạt cho bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa trong vòng tám

những ngày sau cuộc họp ủy ban.

Chương II: Quy chế tài sản văn hóa

Điều R112-2

Văn phòng Trung ương về Chống buôn bán hàng hóa văn hóa và Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc

Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa được chỉ định là cơ quan trung ương của Pháp để thực hiện

các chức năng liên quan đến việc trả lại hàng hóa văn hóa theo Điều 4 của Chỉ thị 2014/60 / EU

của Nghị viện Châu Âu và của Hội đồng ngày 15 tháng 5 năm 2014 về việc trả lại tài sản văn hóa đã để lại

bất hợp pháp lãnh thổ của một Quốc gia thành viên và sửa đổi Quy định (EU) số 1024/2012 (đúc lại).

Quyền hạn của Văn phòng Trung ương về đấu tranh chống buôn bán hàng hóa văn hóa được thực hiện đối với hàng hóa

các vật thể văn hóa nằm ở Pháp và bị di dời bất hợp pháp khỏi lãnh thổ của một Quốc gia thành viên khác của Liên minh

Liên minh Châu Âu phù hợp với các quy định tại mục 1 của chương này.

Quyền hạn của Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc của Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa được thực hiện trên

hàng hóa văn hóa nằm trên lãnh thổ của một Quốc gia thành viên khác của Liên minh Châu Âu và bị loại bỏ bất hợp pháp

của lãnh thổ Pháp phù hợp với quy định tại mục 2 của chương này.

Điều R112-3

Văn phòng Trung ương về chống buôn bán hàng hóa văn hóa thuộc Tổng cục Cảnh sát Tư pháp Trung ương

Tổng cục Cảnh sát Quốc gia thuộc Bộ Nội vụ có trách nhiệm:

1. Nghiên cứu, phối hợp với Bộ Văn hóa, Bộ An ninh Trung ương

chính phủ và sự chỉ đạo chung của hiến binh quốc gia tại bộ nội vụ, các biện pháp cụ thể để

đảm bảo việc bảo vệ tài sản văn hóa và chống trộm cắp liên quan đến nó;

2. Hoạt động và phối hợp ở cấp quốc gia để truy tìm và trấn áp hành vi trộm cắp tài sản văn hóa;

3. Tiến hành hoặc tiếp tục nghiên cứu ở nước ngoài về tài sản văn hóa bị đánh cắp, và các tác giả

trộm cắp, kết hợp với Tổ chức Cảnh sát Hình sự Quốc tế;

4. Đối với những hàng hóa văn hóa được đề cập trong đoạn thứ hai của điều R. 112-2, trong khả năng của mình

cơ quan trung ương theo nghĩa của Chỉ thị 2014/60 / EU của Nghị viện Châu Âu và của Hội đồng ngày 15 tháng 5

2014 về việc trả lại tài sản văn hóa đã rời khỏi lãnh thổ của một Quốc gia Thành viên một cách bất hợp pháp và

sửa đổi Quy định (EU) số 1024/2012 (đúc lại), các quyền hạn và năng lực được trao cho

pháp luật và các quy định về bồi thường tài sản văn hóa.

Điều R112-4

138

Đề được chấp nhận, tài liệu khởi xướng hành động yêu cầu bồi thường được đề cập trong Điều L. 112-6 và L. 112-14

phải kèm theo:

1. Một tài liệu mô tả tài sản là đối tượng của yêu cầu và tuyên bố rằng đó là tài sản văn hóa

theo nghĩa của các Điều L. 111-1 hoặc L. 112-2;

2. Tuyên bố từ các cơ quan có thẩm quyền của Quốc gia thành viên yêu cầu rằng tài sản văn hóa có

rời khỏi lãnh thổ của mình một cách bất hợp pháp.

Phần 1: Tài sản văn hóa nằm ở Pháp và bị xóa bỏ bất hợp pháp

từ lãnh thổ của một Quốc gia Thành viên khác của Liên minh Châu Âu

Tiểu mục 1: Thủ tục hành chính

Điều R112-5

Văn phòng Trung ương về Chống Buôn bán Hàng hóa Văn hóa nhận tất cả thông tin từ các dịch vụ của

cảnh sát quốc gia, các đơn vị của hiến binh quốc gia, dịch vụ hải quan và bộ chịu trách nhiệm

văn hóa, trên cơ sở đó có thể cho rằng tài sản văn hóa đã bị loại bỏ một cách bất hợp pháp khỏi

lãnh thổ quốc gia hoặc lãnh thổ của một Quốc gia Thành viên khác.

Văn phòng liên lạc với các dịch vụ của Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa tất cả thông tin liên quan đến

tài sản văn hóa được cho là đã rời khỏi lãnh thổ quốc gia hoặc lãnh thổ của người khác một cách bất hợp pháp

Quốc gia thành viên của Liên minh Châu Âu.

Điều R112-6

Khi Văn phòng Trung ương về Chống Buôn bán Hàng hóa Văn hóa ghi nhận sự hiện diện trên lãnh thổ

tài sản văn hóa quốc gia cấu thành kho báu quốc gia theo nghĩa của Điều 112-2 và nó giả định

rằng anh ta đã rời khỏi lãnh thổ của một Quốc gia Thành viên của Liên minh Châu Âu một cách bất hợp pháp, anh ta sẽ thông báo điều này, bằng mọi cách

phù hợp, đối với cơ quan trung ương của Quốc gia đó, được chỉ định áp dụng Chỉ thị của Nghị viện 2014/60 / EU

Liên minh Châu Âu và của Hội đồng ngày 15 tháng 5 năm 2014 về việc trả lại các vật thể văn hóa đã rời khỏi

lãnh thổ của một Quốc gia Thành viên và Quy định sửa đổi (EU) số 1024/2012 (đúc lại).

Thông báo bao gồm mô tả về tài sản, vị trí của nó, các yếu tố giúp bạn có thể giả định việc phát hành nó.

bất hợp pháp cũng như danh tính và chỗ ở của người chiếm hữu hoặc người nắm giữ. Ngoài ra, nó chỉ định, khi thích hợp,

bản chất và thời hạn của các biện pháp bảo vệ do văn phòng yêu cầu để đảm bảo bảo quản tài liệu

tài sản hoặc biện pháp bảo vệ của nó.

Điều R112-7

Yêu cầu tìm kiếm tài sản văn hóa được gửi đến Văn phòng Trung ương về Chống buôn bán tài sản

các hoạt động văn hóa của các cơ quan trung ương của các Quốc gia Thành viên khác bao gồm các yếu tố sau:

1. Chỉ định và mô tả tài sản;

139

2. Giấy chứng nhận hoặc bất kỳ tài liệu nào xác nhận rằng tài sản văn hóa thuộc một trong các loại

được định nghĩa trong điều L. 112-2;

3. Bất kỳ yếu tố nào có thể cho rằng việc loại bỏ tài sản bất hợp pháp;

4. Bất kỳ thông tin nào có thể cho phép vị trí của tài sản;

5. Nếu có thể, họ, tên và địa chỉ của chủ sở hữu, người chiếm hữu hoặc người nắm giữ tài sản.

Điều R112-8

Thông tin được đề cập trong yêu cầu tìm kiếm tài sản văn hóa được gửi đến Văn phòng

Trọng tâm trong cuộc chiến chống buôn bán hàng hóa văn hóa bằng ngôn ngữ của Quốc gia yêu cầu với bản dịch sang

Tiếng Pháp.

Điều R112-9

Văn phòng Trung ương về Chống Buôn bán Hàng hóa Văn hóa sẽ thông báo, bằng bất kỳ phương tiện thích hợp nào cho cơ quan

văn phòng trung ương của Quốc gia yêu cầu kết quả nghiên cứu của mình và, nếu có thể, bản chất và thời hạn của các biện pháp

nhạc viện mà anh ta yêu cầu hoặc có được để đảm bảo sự bảo tồn vật chất của tài sản và sự bảo vệ của nó.

Nếu văn phòng biết vị trí của tài sản, thông báo bao gồm tên, tên, nơi ở hoặc tên và văn phòng đăng ký của chủ sở hữu tài sản và chủ sở hữu hoặc người chiếm hữu.

Điều R112-10

Nếu rõ ràng rằng yêu cầu khám xét không thuộc phạm vi của pháp luật về bồi thường tài sản văn hóa hoặc tài sản đó không nằm trên lãnh thổ, Văn phòng Trung ương đấu tranh chống buôn người tài sản văn hóa phải thông báo cho cơ quan trung ương của Quốc gia yêu cầu.

Điều R112-11

Trong thông báo, khi Văn phòng Trung ương Chống buôn bán tài sản văn hóa yêu cầu

xác minh chất lượng của kho báu quốc gia của tài sản, nó thông báo cho cơ quan trung ương của Quốc gia thành viên rằng các biện pháp

các nhạc viện đã hoặc có khả năng được ra lệnh ngừng có hiệu lực nếu chúng chưa được

thực hiện kiểm định chất lượng tài sản bảo vật quốc gia hoặc nếu kết quả kiểm định không

đã được thông báo trước khi hết thời hạn hai tháng kể từ ngày thông báo.

Văn phòng cũng chỉ ra rằng thông báo gây ra khoảng thời gian một năm để chống lại Quốc gia yêu cầu.

được quy định trong Điều L. 112-5 và L. 112-10.

Điều R112-12

140

Văn phòng Trung ương về Chống Buôn bán Tài sản Văn hóa có thể yêu cầu chủ sở hữu, người chiếm hữu hoặc chủ sở hữu của tài sản để xác định các điều kiện ngày và địa điểm trong đó

xác định tài sản văn hóa.

Việc xác định được thực hiện bởi đại diện của văn phòng và bộ phận trách văn hóa được công nhận

hiệu lực này cũng như bởi một người được Quốc gia Thành viên liên quan chỉ định nếu Quốc gia đó yêu cầu.

Điều R112-13

Các thông báo quy định trong Điều R. 112-6 và R. 112-9 được coi là đã được thực hiện vào ngày mà chúng

đã được gửi bởi Văn phòng Trung ương về Chống buôn bán Hàng hóa Văn hóa hoặc, theo trách nhiệm của

những người được ủy quyền cho mục đích này.

Tiểu mục 2: Các biện pháp bảo vệ

Điều R112-14

Chủ tịch tòa án nơi có tài sản có thẩm quyền ra phán quyết,

theo yêu cầu của Văn phòng Trung ương về Chống buôn bán hàng hóa văn hóa, về các biện pháp phòng ngừa

quy định tại Điều L. 112-5.

Điều R112-15

Khi Văn phòng Trung ương về Chống buôn bán hàng hóa văn hóa không yêu cầu thực hiện

về các biện pháp bảo vệ, anh ta thông báo cho chủ sở hữu, người chiếm hữu hoặc người nắm giữ tài sản, bằng thư

được đề xuất với xác nhận đã nhận, rằng thuộc tính này có thể là đối tượng của một hành động có xu hướng

trở lại lãnh thổ của Quốc gia Thành viên khác.

Tiểu mục 3: Tổ tụng pháp lý

Điều R112-16

Cơ quan trung ương của Quốc gia yêu cầu thực hiện hành động đòi trả lại tài sản trước tòa án tư pháp

tài sản nằm ở khu vực nào.

Nó thông báo cho Văn phòng Trung ương về Chống Buôn bán Hàng hóa Văn hóa trong vòng một tháng kể từ

ý nghĩa của lệnh triệu tập.

Bên sau sẽ thông báo, trong vòng hai tháng kể từ khi dịch vụ được cung cấp ở đoạn trên,

các cơ quan trung ương của các Quốc gia Thành viên khác từ khi bắt đầu các thủ tục pháp lý để trả lại

tốt.

Điều R112-17

141

Một bản sao quyết định của tòa án được thông báo cho Văn phòng Trung ương về Chống Buôn bán Hàng hóa Văn hóa, tại

sự thẩm định của cơ quan đăng ký, bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận.

Điều khoản R112-18

Khi một quốc gia thành viên của Liên minh thực hiện hành động đòi trả lại tài sản văn hóa

Liên minh châu Âu trước tòa án Pháp hoặc Pháp trước tòa án của một Quốc gia thành viên của Liên minh

Liên minh Châu Âu, Văn phòng Trung ương về Chống Buôn bán Hàng hóa Văn hóa đưa hành động này đến sự chú ý của

công khai trong vòng ba tháng kể từ khi giới thiệu.

Điều R112-19

Quảng cáo được cung cấp trong điều R. 112-18 bao gồm mô tả về nơi nghỉ. Nó được đảm bảo bởi các ấn phẩm

một thông báo trên Tạp chí Chính thức của Cộng hòa Pháp và trên ít nhất một tờ báo hàng ngày với

Quốc gia.

Điều R112-19-1

Khoản bồi thường công bằng được đề cập trong điều L. 112-8 của bộ luật này được cấp cho người chiếm hữu trên

yêu cầu phản tố khi phù hợp với quy định tại Điều 1353 của Bộ luật Dân sự và

của Điều 9 Bộ luật tố tụng dân sự, anh ta chứng tỏ đã thực hiện sự siêng năng cần thiết, trong các điều kiện

được định nghĩa bởi điều L. 112-8 nói trên.

**Phần 2: Tài sản văn hóa nằm trên lãnh thổ của Quốc gia khác
thành viên của Liên minh Châu Âu và rời khỏi lãnh thổ bất hợp pháp
người Pháp**

Tiểu mục 1: Thủ tục trả lại tài sản văn hóa

Điều R112-20

Quyết định khởi xướng hành động trả lại tài sản văn hóa cho lãnh thổ Pháp được thực hiện bởi

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, người chuyển yêu cầu đến các cơ quan trung ương của các Quốc gia Thành viên khác.

Tìm kiếm các yêu cầu về tài sản văn hóa, cũng như thông tin được gửi tới các Quốc gia

các thành viên đã thông báo về sự hiện diện của tài sản văn hóa trên lãnh thổ của họ, được gửi đến cơ quan trung ương của

Nhà nước quan tâm bởi Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc của Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa.

Điều R112-21

142

Tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc của bộ chịu trách nhiệm về văn hóa thông báo cho cơ quan nhà nước ở trung ương

liên quan đến việc nộp đơn lên tòa án có thẩm quyền về vụ kiện đòi trả lại tài sản văn hóa.

Điều R112-22

Khi Nhà nước Pháp trở thành người quản lý tài sản được trả lại, Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa có thể quyết định

để trưng bày những điều tốt đẹp ở một nơi mà nó xác định.

Điều R112-23

Quảng cáo được cung cấp theo các hình thức tương tự như được quy định trong Điều R. 112-18 và R. 112-19

khi, dựa trên quyết định của tòa án của một Quốc gia Thành viên của Liên minh Châu Âu đã trở thành

dứt khoát, việc trả lại hàng hóa trên lãnh thổ quốc gia đã được lệnh. Thông báo sau đó phải được xuất bản trong một

ba tháng kể từ ngày đưa ra quyết định cuối cùng của tòa án

kiến thức về trạng thái.

Điều R112-24

Ban giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc chung của bộ chịu trách nhiệm về văn hóa được trao quyền, với tư cách là

trọng tâm theo ý nghĩa của Chỉ thị 2014/60 / EU của Nghị viện Châu Âu và của Hội đồng ngày 15 tháng 5 năm 2014 về

trả lại tài sản văn hóa đã rời khỏi lãnh thổ của một Quốc gia Thành viên một cách bất hợp pháp và điều đó sửa đổi

Quy định (EU) số 1024/2012 (đúc lại), sẽ được đưa ra với các tòa án Pháp và các tòa án của

Các quốc gia thành viên khác của Liên minh Châu Âu các hành động được quy định bởi luật về bồi hoàn tài sản

sản phẩm văn hóa, và đặc biệt là hành động nhằm mục đích trả lại tài sản văn hóa bị loại bỏ bất hợp pháp khỏi lãnh thổ Pháp.

Tiểu mục 2: Điều kiện trả hàng

Điều R112-25

Thủ tục quy định tại Điều 121 của nghị định số 2012-1246 ngày 7 tháng 11 năm 2012 liên quan đến quản lý

ngân quyền và kế toán công được áp dụng cho việc xóa nợ được đề cập trong điều L. 112-19.

Điều R112-26

Khoảng thời gian quy định trong Điều L. 112-21 là một tháng.

Phần 3: Hành động yêu cầu bồi thường, vô hiệu hoặc thay thế

Điều R112-27

Trước khi bắt đầu hành động yêu cầu bồi thường hoặc tính không hợp lệ được quy định trong điều L. 112-22 hoặc đối với tài liệu lưu trữ,

hành động đòi vô hiệu hoặc bồi thường được quy định trong đoạn thứ ba của Điều L. 212-1, chủ sở hữu,

người được giao hoặc, đối với kho lưu trữ công cộng, một trong những người được đề cập trong đoạn thứ ba của bài báo

L. 212-1 gửi, bằng thư bảo đảm với xác nhận đã nhận, một thông báo chính thức tới

chủ sở hữu tài sản văn hóa thuộc phạm vi công cộng di chuyển được hoặc chủ sở hữu tài liệu lưu trữ công cộng.

Khi người bị vỡ nợ đã giao tài sản cho bên thứ ba, họ phải thông báo cho tác giả của

mặc định danh tính của chủ sở hữu mới. Khi hàng hóa được đưa ra bán, thông báo chính thức là

gửi cho người thực hiện bán hàng nếu danh tính của người bán không được biết.

Điều R112-28

Khi bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa thông báo việc bán hoặc được thông báo về việc nắm giữ một

tài sản văn hóa thuộc phạm vi công cộng hoặc tài liệu lưu trữ công cộng của một người không

chủ sở hữu, ông thông báo, tùy từng trường hợp, chủ sở hữu công cộng, người được chuyển nhượng hoặc cơ quan lưu trữ có thẩm quyền

để sau này bắt đầu một hành động để thu hồi hoặc không hợp lệ với quan điểm để thay thế nó.

Khi quyết định hành động thay cho chủ sở hữu công hoặc người thụ hưởng mặc định, bộ trưởng chịu trách nhiệm

của văn hóa thông báo cho sau này bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận.

Phần 4: Các điều khoản khác

Điều R112-29

Không ảnh hưởng đến việc áp dụng Quy định (EU) số 1024/2012 của Nghị viện Châu Âu và của Hội đồng

Ngày 25 tháng 10 năm 2012 liên quan đến hợp tác hành chính thông qua hệ thống thông tin của

thị trường nội bộ và bãi bỏ Quyết định của Ủy ban 2008/49 / EC ("Quy định IMI"), việc truyền

chứng thư, yêu cầu, giấy chứng nhận, giấy chứng nhận và tất cả các tài liệu khác giữa tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc

Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc văn phòng trung ương về cuộc chiến chống buôn bán hàng hóa văn hóa và các cơ quan chức năng

trung tâm của các Quốc gia Thành viên khác có thể được thực hiện bằng bất kỳ phương tiện thích hợp nào miễn là nội dung

của tài liệu nhận được là đúng và phù hợp với tài liệu được gửi và tất cả hành vi có thể đọc được mà không gặp khó khăn.

Điều R112-30

Các dịch vụ cảnh sát quốc gia và các khóa huấn luyện hiến binh quốc gia gửi Văn phòng Trung ương

đấu tranh chống lại việc buôn bán văn hóa phẩm tất cả các thông tin liên quan đến trộm cắp hoặc giao thông bất hợp pháp

tài sản văn hóa cũng như thủ phạm và đồng phạm của những hành vi này.

Tương tự, tổng cục hải quan và các quyền gián tiếp thuộc bộ chịu trách nhiệm về địa chỉ ngân quyền

văn phòng thông tin, được thu thập trong quá trình thực hiện nhiệm vụ, liên quan đến các chuyến bay hoặc

lưu thông bất hợp pháp hàng hóa văn hóa.

Điều R112-31

144

Văn phòng Trung ương về Chống buôn bán hàng hóa văn hóa gửi tất cả thông tin hữu ích cho việc xác định.

hoặc tìm kiếm tội phạm trong các dịch vụ của cảnh sát quốc gia và hiến binh và trên

yêu cầu, thông tin cần thiết cho các yêu cầu trước họ.

Ông gửi Tổng cục Hải quan và Quyền gián tiếp ở Bộ chịu trách nhiệm về ngân quyền

thông tin và thông tư nghiên cứu liên quan đến tài sản văn hóa bị đánh cắp hoặc lưu hành bất hợp pháp.

Điều R112-32

Khi hoàn cảnh cụ thể đòi hỏi như vậy, đặc biệt khi việc trộm cắp tài sản văn hóa đòi hỏi

nghiên cứu liên vùng hoặc quốc tế, các cơ quan hoặc dịch vụ liên quan có thể yêu cầu

Văn phòng Trung ương về Chống Buôn bán Tài sản Văn hóa để cử các đại lý đến địa điểm sẽ cung cấp

cạnh tranh và phối hợp nghiên cứu.

Sự hợp tác này không có nghĩa là từ bỏ các dịch vụ khu vực hoặc địa phương được liên hệ thường xuyên.

Căn cứ vào Điều D. 4 Bộ luật Tố tụng Hình sự, cán bộ văn phòng có thể

do các cơ quan tư pháp trực tiếp giao cho các cuộc điều tra có tầm quan trọng đặc biệt.

Chương III: Cho vay và tiền gửi

Phần 1: Các quy định liên quan đến các khoản cho vay và đặt cọc công trình và

các đối tượng nghệ thuật đang được Trung tâm Nghệ thuật Tạo hình Quốc gia tạm giữ

Tiểu mục 1: Các quy định chung

Điều R113-1

Các tác phẩm và đối tượng nghệ thuật được liệt kê trong kho của Quỹ Nghệ thuật Đương đại Quốc gia được mua lại và quản lý

bởi Trung tâm Mỹ thuật Tạo hình Quốc gia theo các điều kiện do nghị định nêu trong phụ lục 3 của

luật này.

Điều D113-2

Tác phẩm, công trình nghệ thuật thuộc Nhà nước giao cho Trung tâm Mỹ thuật tạo hình Quốc gia chăm sóc

có thể là đối tượng của một khoản vay hoặc một khoản tiền gửi, sau khi có ý kiến về khoản hoa hồng được đề cập trong I của Điều 13

của nghị định số năm 2015-463 ngày 23 tháng 4 năm 2015 liên quan đến Trung tâm Nghệ thuật Tạo hình Quốc gia.

Ủy ban này kiểm tra:

- danh quyền các tác phẩm và đối tượng nghệ thuật được yêu cầu cho vay hoặc đặt cọc;
- tình trạng bảo tồn các tác phẩm và đối tượng nghệ thuật này;
- các đảm bảo an ninh và các điều kiện lưu trữ được cung cấp trong hồ sơ của người nộp đơn cho vận chuyển và triển lãm các tác phẩm và đối tượng nghệ thuật;

145

- các điều kiện về khả năng tiếp cận và nâng cao các tác phẩm và đối tượng nghệ thuật được cung cấp trong tệp của người làm đơn;

- dự án văn hóa mà khoản vay được yêu cầu.

Khoản vay hoặc tiền ký quỹ dẫn đến việc thiết lập một thỏa thuận do Giám đốc Trung tâm Quốc gia ký.

thuật và người thụ hưởng hoặc người giám sát khoản vay.

Điều D113-3

Hợp đồng cho vay hoặc ký quỹ bao gồm các điều khoản liên quan cụ thể đến:

- mô tả về dự án văn hóa đã thúc đẩy yêu cầu trong trường hợp cho vay;
- ngày tháng và địa điểm triển lãm các tác phẩm và đối tượng nghệ thuật được yêu cầu cho vay hoặc đặt cọc;
- các đảm bảo về an ninh, bảo tồn, nâng cao được cung cấp cho việc triển lãm tác phẩm hoặc đối tượng thuộc nghệ thuật;

- điều kiện treo, vận chuyển và đóng gói các tác phẩm hoặc đối tượng nghệ thuật;
- các điều khoản thanh toán chi phí của người thụ hưởng khoản vay hoặc tiền gửi;
- cam kết của người thụ hưởng chấp nhận sự kiểm soát của những người đủ tiêu chuẩn do Bộ trưởng chỉ định

chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc của giám đốc Trung tâm Mỹ thuật Tạo hình Quốc gia;

- các điều khoản bảo hiểm cho các tác phẩm và đối tượng nghệ thuật theo các điều kiện quy định tại Điều 113-4;
- các thủ tục cần tuân theo trong trường hợp mất cắp hoặc mất tích;
- các điều kiện để phục hồi các tác phẩm hoặc đối tượng nghệ thuật;
- các căn cứ để chấm dứt thỏa thuận.

Điều D113-4

Khoản vay hoặc tiền gửi phát sinh, trước khi thực hiện, đối với việc đăng ký của người thụ hưởng

bảo hiểm cho việc vận chuyển và lưu lại tác phẩm hoặc đối tượng nghệ thuật nhằm bảo hiểm rủi ro trộm cắp,

biến mất, hư hỏng hoặc tiêu hủy, đối với một số tiền được xác định trong hợp đồng vay hoặc

tiền gửi.

Tuy nhiên, bộ trưởng phụ trách văn hóa có thể, theo yêu cầu của mình, phân phối hoàn toàn hoặc một phần

người mượn hoặc người giám sát nghĩa vụ bảo hiểm cho việc lưu lại tác phẩm hoặc đối tượng nghệ thuật, theo quan điểm

những đảm bảo mà nó trình bày.

Điều D113-5

I. - Người mượn hoặc người trông giữ thông báo ngay cho Trung tâm Nghệ thuật Tạo hình Quốc gia về bất kỳ

sự xuống cấp, biến mất hoặc phá hủy của tác phẩm hoặc đối tượng nghệ thuật. Trong trường hợp xấu đi, Trung tâm Quốc gia

của nghệ thuật tạo hình quyết định đến khả năng khôi phục và về tài chính và kỹ thuật để người vay hoặc người ký quỹ phụ trách việc khôi phục này.

II. - Việc khôi phục tác phẩm hoặc đối tượng nghệ thuật cho mượn hoặc ký gửi là trách nhiệm của người mượn hoặc

người trông coi và ủy nhiệm bởi anh ta. Nếu không, nó dẫn đến việc cấp một tiêu đề công thức tương ứng với

chi phí phục hồi nó. Nó chỉ có thể được thực hiện bởi một người được chỉ định bởi giám đốc của Trung tâm

nghệ thuật tạo hình dân tộc.

Trong trường hợp tác phẩm hoặc đối tượng nghệ thuật không thể khôi phục được, tiêu đề của biên lai tương ứng với số tiền

khấu hao.

III. - Bất kỳ sự biến mất hoặc phá hủy tác phẩm hoặc đối tượng nghệ thuật nào được cho mượn hoặc ký gửi đều làm phát sinh vấn đề, bởi

Trung tâm Nghệ thuật Tạo hình Quốc gia, một biên nhận tương ứng với giá trị của tác phẩm hoặc đối tượng nghệ thuật

ước tính tại thời điểm quan sát sự biến mất hoặc phá hủy của nó.

Điều D113-6

Việc thu hồi tác phẩm hoặc đối tượng nghệ thuật, cho mượn hoặc ký gửi, do Giám đốc Trung tâm Quốc gia

nghệ thuật tạo hình nếu các điều kiện có thể cho vay hoặc ký quỹ không còn được đáp ứng hoặc đối với bất kỳ

lý do khác liên quan đến việc không thực hiện hợp đồng cho vay hoặc ký quỹ. Phí rút tiền do

người vay hoặc người trông coi.

Tiểu mục 2: Các quy định cụ thể liên quan đến các khoản vay

Điều D113-7

Tác phẩm, công trình nghệ thuật thuộc Nhà nước giao cho Trung tâm Mỹ thuật tạo hình Quốc gia chăm sóc

có thể là đối tượng của khoản vay cho các tổ chức công hoặc cho các pháp nhân được điều chỉnh bởi luật tư cho

tổ chức các cuộc triển lãm tạm thời có tính chất văn hóa ở Pháp hoặc ở nước ngoài, đảm bảo

khả năng tiếp cận công chúng và quảng bá tác phẩm và tác giả của nó.

Điều D113-8

I. - Đề nghị vay vốn được gửi tới Giám đốc Trung tâm Mỹ thuật Tạo hình Quốc gia và bao gồm

bao gồm những điều sau:

- danh quyền các tác phẩm và đối tượng nghệ thuật mà khoản vay được yêu cầu;
- dự án văn hóa của người nộp đơn;
- các đảm bảo an ninh được áp dụng cho triển lãm, cũng như các điều kiện bảo quản theo kế hoạch

để vận chuyển và trong thời gian triển lãm;

- việc trình bày các hành động và tài liệu để quảng bá các tác phẩm hoặc đối tượng nghệ thuật được dự kiến.

II. - Khoản vay được cấp trong thời hạn ấn định trong thỏa thuận quy định tại Điều 113-2. Bất kì

việc gia hạn theo thỏa thuận rõ ràng của Giám đốc Trung tâm Mỹ thuật Tạo hình Quốc gia về

147

yêu cầu được gửi cho bên sau ít nhất một tháng trước ngày đến hạn của khoản vay theo thỏa thuận. Bà ấy

dẫn đến việc ký kết sửa đổi hợp đồng vay.

Tiểu mục 3: Các quy định cụ thể đối với tiền gửi

Điều D113-9

Tác phẩm, công trình nghệ thuật thuộc Nhà nước giao cho Trung tâm Mỹ thuật tạo hình Quốc gia chăm sóc

có thể được gửi:

1. Trong các bảo tàng Nhà nước hoặc thuộc chính quyền địa phương hoặc nhóm của họ;

2. Trong các bảo tàng được quản lý bởi các tổ chức, các hiệp hội được công nhận là công ích hoặc các tổ chức và các tổ chức văn hóa và phi lợi nhuận;
3. Trong các viện bảo tàng nước ngoài;
4. Tại các di tích lịch sử mở cửa cho công chúng và thuộc về công chúng;
5. Trong công viên, khu vườn và không gian tạo thành các công trình phụ của khu vực công cộng;
6. Trong dinh thự tổng thống, dinh thự giao cho Thủ tướng;
7. Trong các tòa nhà được giao cho các cơ quan hành chính Nhà nước ở Pháp và nước ngoài, cho chính quyền cơ quan hành chính, cơ sở công cộng quốc gia, hội đồng quốc hội, Hội đồng kinh tế, xã hội và môi trường và các khu vực pháp lý ngay khi công chúng tiếp cận được với chúng;
8. Trong các tòa nhà được giao cho các cơ quan châu Âu, quốc tế và liên chính phủ trong đó có Pháp là đại diện;
9. Trong các tòa nhà được giao cho chính quyền địa phương, nhóm của họ và cơ sở của họ công khai khi công chúng có quyền truy cập vào nó.

Điều D113-10

Thỏa thuận đặt cọc có thể được ký kết trong thời hạn tối đa là mười năm, có thể gia hạn.

Sáu tháng trước khi hết thời hạn ký quỹ, cơ quan lưu chiểu thông báo cho Giám đốc Trung tâm Quốc gia về

nghệ thuật tạo hình có ý định yêu cầu đổi mới hay không. Nếu không, khoản tiền gửi sẽ không còn đầy nữa

ngay khi hết hạn hợp đồng.

Việc gia hạn có thể được cấp bằng cách sửa đổi thỏa thuận ký quỹ được ký kết theo cùng các điều kiện.

so với khoản tiền gửi ban đầu.

Điều D113-10-1

Ngoài các nghĩa vụ quy định tại Điều 113-3, cơ quan lưu chiểu cam kết:

1. Bảo quản các tác phẩm và đối tượng nghệ thuật được lưu giữ theo quy định của Trung tâm Nghệ thuật Quốc gia chất dẻo;
2. Không sửa đổi, nếu không có sự đồng ý của Trung tâm Mỹ thuật Tạo hình Quốc gia, các điều kiện trình bày của tác phẩm và tác phẩm nghệ thuật ký gửi;
3. Hàng năm, gửi cho Trung tâm Nghệ thuật Tạo hình Quốc gia một bản kiểm kê chính xác về các tác phẩm và tác phẩm nghệ thuật mà nó là người trông coi;
4. Làm cho các tác phẩm và đối tượng nghệ thuật có sẵn theo yêu cầu của Trung tâm Nghệ thuật Tạo hình Quốc gia nhằm mục đích của một cuộc triển lãm tạm thời.

Điều D113-10-2

Các tác phẩm hoặc đồ vật nghệ thuật đã ký gửi có thể được cho mượn để triển lãm tạm thời. Các yêu cầu được gửi đến giám đốc Trung tâm Mỹ thuật Tạo hình Quốc gia và được hướng dẫn các điều kiện được cung cấp trong các Điều từ D. 113-2 đến D. 113-8.

Phần 2: Các quy định liên quan đến việc ký gửi các bộ sưu tập đồ nội thất Quốc gia

Điều D113-11

Việc ký gửi hàng hóa đã đăng ký trong kho của Nội Thất Toàn Quốc được ủy quyền cho các mục đích

bị bởi bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa:

1. Góp phần phát triển khách sạn và các khu nhà ở được Thủ tướng Chính phủ, các đại sứ quán giao ở Pháp, khách sạn cấp bộ, khách sạn cho chủ tịch hội đồng cũng như văn phòng làm việc

nguyên thủ các cơ quan lớn của nhà nước.

Các khoản tiền gửi này được giới hạn trong việc lắp đặt các phòng tiếp tân chính thức, văn phòng cá nhân và văn phòng.

Giám đốc Nội các thành viên Chính phủ;

2. Trong tất cả các trường hợp khác, sau khi tham vấn với ủy ban kiểm soát có thành phần được đặt ở

điều D. 113-22, theo yêu cầu của bộ trưởng chịu trách nhiệm về dịch vụ hoặc cơ quan yêu cầu.

Điều D113-12

Chỉ đồ nội thất và đồ vật có thể di chuyển được sản xuất sau năm 1800 mới có thể phải tuân theo

tiền gửi.

Điều D113-13

Các thành viên của cơ quan kiểm soát kinh tế và tài chính chung của các cơ quan hành chính nhà nước được gọi là

để thực hiện các giao dịch mua hoặc đơn đặt hàng trí các tòa nhà

149

được giao cho họ có thể khiếu nại lên cơ quan quản lý chung của National Furniture để kiểm soát

đặt hàng và nhận hàng.

Điều D113-14

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa có thể quyết định, theo đề xuất từ tổng giám đốc của Nội thất

quốc gia, đăng ký đồ đạc và đồ vật di chuyển phục vụ trong các cơ quan hành chính nhà nước và

không thuộc về quốc gia Mobilier, nhằm mục đích bảo vệ họ:

1. Có trong kho phụ lục do cơ quan quản lý chung của National Furniture lưu giữ;

2. Hoặc trong kho thông thường của National Furniture, trong các trường hợp ngoại lệ và sau khi tham khảo ý kiến của ủy ban

được đề cập trong điều D. 113-22, khi sở thích nghệ thuật hoặc lịch sử của họ biện minh cho điều đó.

Việc đăng ký trong bảng kiểm kê phụ lục là phù hợp với tất cả các đồ đạc và vật dụng di chuyển được sản xuất

trước năm 1800.

Điều D113-15

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa cũng có thể quyết định việc cho vay hoặc gửi tiền vào bảo tàng ở Pháp hoặc

một di tích lịch sử thuộc về công chúng, mở cửa cho công chúng, với đồ đạc hoặc đồ vật

trình bày, từ quan điểm lịch sử hoặc nghệ thuật, một nhân vật đặc biệt và được đăng ký trong kho thông thường

hoặc trong bảng kiểm kê phụ lục của Mobilier national. Anh ta có thể quyết định, theo cùng một thủ tục, để chấm dứt việc này

cho vay hoặc tiền gửi này.

Điều D113-16

Những việc sau được giao cho Mobilier quốc gia:

1. Kiểm soát việc kiểm tra kỹ thuật và các công việc bảo tồn, trùng tu các hiện vật được ghi

trong bản kiểm kê phụ lục được quy định tại Điều D. 113-14, và nói chung hơn về các đối tượng di chuyển của

lịch sử hoặc nghệ thuật thuộc về Nhà nước và được gửi vào các dịch vụ và cơ sở khác ngoài

bảo tàng và di tích lịch sử. Các xưởng của Nội thất Toàn Quốc chỉ có chất lượng để thi công, hoặc

thực hiện dưới sự kiểm soát của họ, công việc khôi phục được thực hiện trong các điều kiện quy định

báo giá được phê duyệt bởi đại diện đủ điều kiện của bộ phận hoặc cơ sở bị ảnh hưởng và với chi phí

cái này ;

2. Xác minh các đề xuất thanh toán cho ban quản lý các khu vực đồ đạc và đồ vật đồ đạc thuộc các cơ quan hành chính Nhà nước. Giao quyền quản trị các miền đối tượng

đồ nội thất dưới bất kỳ hình thức nào của các dịch vụ công phải được sự chấp thuận trước của người quản lý

Tổng công ty Mobilier quốc gia xác nhận rằng không ai trong số họ được công chúng quan tâm theo quan điểm

lịch sử hoặc nghệ thuật; nếu không, các đối tượng được trả lại, chống lại việc xả thải thông thường, cho chính quyền

General of the Mobilier quốc gia và được nó đăng ký trong kho của nó.

Điều D113-17

150

Phải trả chi phí sửa chữa, vận chuyển, bảo dưỡng và phục hồi đồ đạc, vật dụng di chuyển

tính phí các dịch vụ hoặc tổ chức được phép hưởng lợi từ tiền gửi từ Mobilier quốc gia. Hành chính

Tổng công ty Nội thất Quốc gia có thể yêu cầu họ mua bảo hiểm cho giá trị của những đồ vật này

mà nó sẽ xác định.

Điều D113-18

Việc ký gửi đồ đạc và các đồ vật có thể di chuyển được của cơ quan quản lý chung của National Furniture đòi hỏi,

đôi với người thụ hưởng, cam kết:

1.Đề trả lại những mảnh này theo yêu cầu đơn giản từ Mobilier national và ngay lập tức, khi chúng không còn nữa

đã sử dụng;

2.Không được thay đổi, nếu không có sự đồng ý của Người điều động quốc gia, địa điểm được giao cho họ vào thời điểm họ

đã được ký gửi;

Mọi thay đổi trong việc sử dụng đồ đạc, vật dụng di chuyển được nhập kho của Nội thất Toàn Quốc

can thiệp trái với các quy tắc được nêu trong các điều D. 113-11 và D. 113-12 tự động dẫn đến

trả lại của họ cho các khu dự trữ quốc gia Mobilier, ngoại trừ trường hợp miễn trừ trước do bộ trưởng chịu trách nhiệm

của nền văn hóa;

3.Để đảm bảo chúng được bảo dưỡng bình thường bằng cách thông báo cho National Furniture về sự hao mòn hoặc hư hỏng của chúng ngay khi

rằng nó được thành lập;

4.Không được thực hiện bất kỳ sửa chữa hoặc thay đổi nào mà không có sự cho phép trước của họ;

5.Để cung cấp, theo yêu cầu của Mobilier quốc gia, giấy chứng nhận bảo hiểm bao gồm giá trị của các đối tượng nói trên;

6.Để gửi cho Mobilier quốc gia, vào cuối mỗi năm, một tuyên bố về các đối tượng mà nó là người quản lý

hoặc xuất hiện trong bảng kê phụ lục, với chỉ dẫn về vị trí và tình trạng bảo tồn của chúng.

Điều D113-19

Việc phục hồi đồ đạc và các đồ vật di chuyển bị xuống cấp trong quá trình sử dụng do người thụ hưởng yêu cầu hoặc

quyết định, sau chuyên thăm kiểm tra của ban giám đốc của National Furniture trong mọi trường hợp tại

phí của người thụ hưởng nói trên.

Điều tương tự cũng áp dụng cho các đối tượng di chuyển được trả lại dứt khoát và có tình trạng kém được ghi nhận trong

của họ trở lại Mobilier quốc gia.

Điều D113-20

Trong trường hợp mất tích đồ đạc hoặc đồ vật có thể di chuyển được để ký gửi, phiếu thu tiền sẽ được cấp cho

chống lại cơ quan lưu chiểu về giá trị của bộ phận được ước tính tại thời điểm khi nó biến mất được ghi nhận bởi

Mobilier national, tức là Mobilier national đề xuất việc người lưu ký mua một phần tương đương sẽ được

sau đó được nhập vào kho đồ gỗ nội thất quốc gia

Điều D113-21

151

Tổng cục Nội thất Quốc gia thiết lập một bản kiểm kê đồ đạc và đồ vật 5 năm một lần.

được đặt trong tiền gửi, được nhóm theo dịch vụ lưu ký, với chỉ dẫn của tòa nhà nơi chúng được gửi và ngày của khoản tiền gửi.

Điều D113-22

Ủy ban được đề cập trong 2.điều D. 113-11 và D. 113-14 được cấu thành như sau:

- 1.Chủ tịch hội đồng hoặc cố vấn cấp cao của Tòa án Kiểm toán viên, chủ tịch;
- 2.Một thành viên của Hội đồng Nhà nước;
- 3.Một thành viên của thanh tra tài chính tổng hợp;
- 4.Tổng thư ký của bộ chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc người đại diện của ông;
- 5.Tổng giám đốc của National Furniture.

Ban thư ký của ủy ban được cung cấp bởi một thanh tra nội thất quốc gia.

Các thành viên của ủy ban được bổ nhiệm theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Hoa hồng, hoặc bất kỳ người nào được ủy quyền trực tiếp, có quyền truy cập vào cơ sở do các dịch vụ chiếm giữ

thường dân hoặc binh lính để thực hiện tất cả các cuộc điều tra cần thiết cho việc hoàn thành nhiệm vụ của mình.

Điều D113-23

Nghị định của Bộ trưởng phụ trách văn hóa quy định điều kiện ký gửi đồ đạc, vật dụng

nội thất của Mobilier quốc gia.

Phần 3: Các điều khoản khác

Điều D113-24

Bộ trưởng phụ trách văn hóa có thể đăng ký tác phẩm vào danh mục của Quỹ nghệ thuật đương đại quốc gia.

hoặc các tác phẩm nghệ thuật đã được đăng ký trước đó về dịch vụ của Nhà nước hoặc cơ sở công cộng quốc gia

bảo tồn các bộ sưu tập công cộng của Nhà nước.

Điều D113-25

Bộ trưởng phụ trách văn hóa có thể xóa tác phẩm khỏi kho của Quỹ nghệ thuật đương đại quốc gia.

hoặc các tác phẩm nghệ thuật để chúng được đăng ký trên cơ sở dịch vụ của Nhà nước hoặc cơ sở công cộng quốc gia

bảo tồn các bộ sưu tập công cộng của Quốc gia đã yêu cầu chúng.

Điều D113-26

152

Tiền ký quỹ của các tác phẩm và hiện vật nghệ thuật được đăng ký vào bản kiểm kê của Quỹ Nghệ thuật Đương đại Quốc gia được cấp

trước ngày 5 tháng 9 năm 2000 có thể được gia hạn vì lợi ích của các tổ chức công lập ban đầu

tiền gửi, tuân theo các nghĩa vụ được xác định trong các Điều từ D. 113-2 đến D. 113-5, D. 113-10 và

D. 113-10-1.

Điều D113-27

Ủy ban chứng minh tiền gửi các tác phẩm nghệ thuật, được đặt với Bộ trưởng phụ trách văn hóa, là

chịu trách nhiệm xác định phương pháp luận để kiểm kê tổng quát các tác phẩm nghệ thuật, để tổ chức

hoạt động và theo dõi tiến trình của họ. Nó có thể đề xuất với Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa các biện pháp

nhằm cải thiện việc bảo tồn và quản lý các tác phẩm nghệ thuật.

Các dịch vụ và cơ sở thuộc trách nhiệm của bộ trưởng phụ trách văn hóa, bộ trưởng bộ ngoại giao,

Bộ trưởng Bộ Tư pháp, Bộ trưởng Bộ Nội vụ, Bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quỹ, Bộ trưởng Bộ Quốc phòng

và Bộ trưởng chịu trách nhiệm về giáo dục thực hiện các hoạt động xác minh theo các chỉ thị và theo

kiểm soát hoa hồng. Sau đó có thể yêu cầu các cơ quan hoặc dịch vụ thanh tra nếu cần.

mà phụ thuộc vào các cục bộ khác.

Ủy ban nhận được thông báo về bất kỳ báo cáo thua lỗ nào được thiết lập bởi các tổ chức ký gửi.

Liên quan đến tiền gửi của các tác phẩm nghệ thuật, nó gắn liền với việc thực hiện xác minh hai năm một lần.

được quy định trong Điều L. 451-2 và nó nhận được thông báo định kỳ về kết quả xác minh này cho

những gì liên quan đến tác phẩm ký gửi.

Nó giám sát việc thực hiện xác minh được cung cấp bởi điều L. 451-9 và có tính đến kết quả của nó.

Nó đệ trình một báo cáo hoạt động hàng năm cho bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Nó có thể cung cấp hỗ trợ kỹ thuật cho các hoạt động kiểm kê tiền gửi của các tác phẩm nghệ thuật thuộc về

Tiểu bang và trực thuộc các cơ quan bộ khác với những cơ quan được đề cập trong đoạn thứ hai.

Điều D113-28

Hoa hồng kiểm tra tiền gửi các tác phẩm nghệ thuật được bao gồm như sau:

1. Một thẩm phán của Tòa tài khoản, được bổ nhiệm bởi chủ tịch đầu tiên của Tòa tài khoản, chủ tịch;

2. Mười đại diện của Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa:

a) Chánh Thanh tra Tổng cục Văn hóa;

b) Tổng thư ký;

c) Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc;

d) Người phụ trách bảo tàng của Pháp theo chỉ đạo chung về di sản, cảnh quan và kiến trúc;

e) Tổng giám đốc sáng tạo nghệ thuật;

153

f) Tổng giám đốc của Mobilier national;

g) Chủ tịch Trung tâm Di tích Quốc gia;

h) Giám đốc Quỹ Nghệ thuật Đương đại Quốc gia;

i) Giám đốc Bảo tàng Quốc gia về Nghệ thuật Hiện đại-Trung tâm Sáng tạo Công nghiệp của Trung tâm Nghệ thuật Quốc gia và

Văn hóa Georges-Pompidou;

j) Cục trưởng Cục Mỹ thuật trí;

3. Tổng thư ký Bộ Ngoại giao;

4. Tổng thư ký Bộ Tư pháp;

5. Tổng thư ký Bộ Nội vụ;

6. Tổng thư ký của bộ chịu trách nhiệm về ngân quyền ;

7. Tổng thư ký quản lý Bộ Quốc phòng;

8. Tổng thư ký của bộ chịu trách nhiệm về giáo dục.

Các thành viên của ủy ban không phải là chủ tịch có thể được đại diện.

Điều D113-29

Khi ủy ban kiểm tra các câu hỏi liên quan đến một bộ không có đại diện

trong đó, nó mời một đại diện của bộ trưởng liên quan. Người đại diện này ngồi với một giọng cố ý.

Chủ tịch ủy ban có thể ủy quyền cho các chuyên gia ngồi với tư cách cố vấn.

Các chức năng của chủ tịch và thành viên của ủy ban có thể làm phát sinh việc hoàn trả chi phí.

đi lại và lưu trú trong các điều kiện được cung cấp bởi các quy định áp dụng cho nhân viên

dân thường của nhà nước.

Tổng thống nhận được một khoản bồi thường một lần, số tiền được quy định để áp dụng sắc lệnh số 2004-71 của

Ngày 16 tháng 1 năm 2004 liên quan đến điều kiện thù lao cộng tác viên bên ngoài của Bộ trưởng Bộ Văn hóa

và giao tiếp.

Điều D113-30

Ban thư ký của ủy ban được cung cấp bởi bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và bởi

quản trị chung của Nội thất Quốc gia.

Tổng thư ký của ủy ban được bổ nhiệm theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa sau khi tham khảo ý kiến của

chủ tịch ủy ban.

Chương IV: Điều khoản hình sự

154

Điều R114-1

Các cơ quan có thẩm quyền ủy quyền cho các nhân viên được đề cập trong Điều L. 114-4, chịu trách nhiệm về

bảo tồn hoặc giám sát các tòa nhà, đồ vật hoặc tài liệu được đề cập trong Điều 322-3-1 của

bộ luật hình sự, là:

1.Đối với cán bộ nhà nước và cá nhân được phân công phụ trách, Bộ trưởng có trách nhiệm

văn hóa ;

2.Đối với những nhân viên được đề cập trong b của điều L. 114-4, các quận trưởng.

Nghị định của ủy ban xác định thẩm quyền lãnh thổ của người được ủy quyền.

Điều R114-2

Người được ủy quyền phải tuyên thệ trước tòa án mà anh ta

thực hiện các nhiệm vụ của mình hoặc, nếu có, trước một trong các phòng địa phương.

Việc hoàn thành hình thức này được đề cập trong nghị định về ủy ban.

Điều R114-3

Người được ủy quyền phải có khả năng biện minh cho ủy thác của mình trong quá trình hoàn thành

sứ mệnh.

Điều R114-4

Các cơ quan có thẩm quyền được định nghĩa trong điều R. 114-1; nó kết thúc trong chấm dứt các chức năng đã biện minh cho nó.

Điều R114-5

Các quy tắc liên quan đến hình phạt đối với hành vi xâm nhập vào các địa điểm lịch sử hoặc văn hóa được nêu trong điều R.

645-13 của bộ luật hình sự.

Điều R114-6

Các hiệp hội được đề cập trong Điều 2-21 của Bộ luật Tố tụng Hình sự chỉ có thể được chấp thuận nếu, tại

ngày nộp đơn xin phê duyệt, họ đã cung cấp bằng chứng cho ít nhất ba năm kể từ ngày tuyên bố của họ hoặc,

cho các sở Bas-Rhin, Haut-Rhin và Moselle, đăng ký của họ:

155

.

1. Hoạt động theo quy chế của họ;

2. Hoạt động quên mình trong lĩnh vực nghiên cứu và bảo vệ di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học;

3. Đủ các đảm bảo về mặt tổ chức.

Điều R114-7

Việc đáp ứng các điều kiện được đề cập trong điều R. 114-6 được chứng thực cụ thể bởi một số lượng đủ

đóng góp thành viên hoặc cá nhân hoặc thông qua các hiệp hội liên kết, theo quy định

hoạt động của các cơ quan hành chính của hiệp hội, theo tính thường xuyên của các tài khoản của hiệp hội và theo bản chất

và tầm quan trọng của các hoạt động thực tiễn của hiệp hội và các ấn phẩm của hội viên.

Điều R114-8

Các hiệp hội được công nhận là hoạt động công ích thực hiện các hoạt động theo luật định của họ trong lĩnh vực nghiên cứu

và việc bảo vệ các di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ yêu cầu sự cho phép được quy định trong Điều 2-21 của

thủ tục tổ tụng hình sự được miễn cung cấp các lý do được đề cập trong điều R. 114-7.

Điều R114-9

Yêu cầu phê duyệt được trình bày bởi chủ tịch của hiệp hội, được ủy quyền cho mục đích này bởi hội đồng.

hành chính.

Yêu cầu được đính kèm với một tệp bao gồm:

1. Bản trình bày của hiệp hội cho biết số lượng thành viên và truy tìm chính các hoạt động trong ba năm trước đó;

2. Bản sao hoặc bản sao có chứng thực của Tạp chí Chính thức của Cộng hòa Pháp có

phần chèn được đề cập trong điều 5 của luật ngày 1 tháng 7 năm 1901 liên quan đến hợp đồng liên kết, hoặc trong

các sở của Bas-Rhin, Haut-Rhin và Moselle, một bản sao được chứng thực của quyết định của

tòa án hoặc tòa án cấp cao hơn đăng ký hiệp hội;

3. Bản sao cập nhật của các quy chế;

4. Một danh quyền các thành viên chịu trách nhiệm điều hành hoặc quản lý hiệp hội, phù hợp với

quy định của điều 5 của luật ngày 1 tháng 7 năm 1901 hoặc, trong các sở Bas-Rhin, Haut-Rhin và

của Moselle, luật địa phương về các hiệp hội đã đăng ký;

5. Báo cáo đạo đức và báo cáo tài chính được thông qua tại đại hội đồng vừa qua; Báo cáo

tài chính phải bao gồm một bảng thể hiện các nguồn tài chính và chi phí của hiệp hội và

chỉ rõ (các) khoản đóng góp được yêu cầu từ các thành viên của hiệp hội và sản phẩm của những đóng góp này;

6. Chỉ dẫn về khuôn khổ địa lý, thành phố trực thuộc trung ương, liên bộ, sở, liên ngành,

khu vực, liên vùng hoặc quốc gia được yêu cầu công nhận.

156

Điều R114-10

Yêu cầu phê duyệt, được lập thành bốn bản, được gửi bằng thư bảo đảm kèm theo yêu cầu

thông báo về việc tiếp nhận cho cấp trưởng bộ phận mà hiệp hội có trụ sở chính. Lô hàng này có thể được

được thay thế bằng một khoản tiền gửi chống xả thải tại các văn phòng của tỉnh.

Điều R114-11

Trưởng phòng kiểm tra đơn xin phê duyệt và tham khảo ý kiến của Giám đốc kinh doanh khu vực

hoạt động văn hóa của vùng mà hiệp hội có trụ sở đăng ký. Ông thu thập ý kiến của Bộ trưởng Tư pháp

gần tòa án phúc thẩm mà hiệp hội có văn phòng đăng ký và ý kiến của thị trưởng của

đô thị nơi hiệp hội có trụ sở chính.

Điều R114-12

Các nhà chức trách đã tham khảo ý kiến khi áp dụng điều R. 114-11, thông báo cho tỉnh trưởng về ý kiến của họ trong vòng

sáu tháng. Nếu không có phản hồi trong thời gian này, ý kiến này được coi là thuận lợi.

Điều R114-13

Cảnh sát trưởng gửi hồ sơ cùng với ý kiến của mình cho cảnh sát trưởng khu vực.

Quyết định phê duyệt được thực hiện theo lệnh chung của tỉnh trưởng khu vực, trong vòng mười tháng kể từ

thông báo tiếp nhận hoặc xuất viện quy định tại Điều R. 114-10.

Sự chấp thuận được coi là đã được cấp nếu, vào cuối giai đoạn mười tháng, hiệp hội không nhận được thông báo về

phán quyết. Sau khi hết thời hạn này, một chứng chỉ xác nhận rằng không có quyết định tiêu cực

can thiệp vào một yêu cầu phê duyệt được cấp trong vòng hai tuần bởi quận trưởng khu vực cho tổng thống

của hiệp hội liên quan.

Quyết định từ chối phê duyệt có động cơ.

Điều R114-14

Quyết định phê duyệt được công bố trong tập hợp các hành vi hành chính của tỉnh khu vực. Nó là

tương tự như vậy, một bản sao của chứng chỉ được cung cấp trong Điều R. 114-13 khi không có quyết định tiêu cực nào

đã can thiệp.

Điều R114-15

Sự chấp thuận của một liên đoàn hoặc một liên hiệp các hiệp hội không đương nhiên kéo theo sự chấp thuận của các hiệp hội.

mà soạn nó.

157

Khi một số liên kết, ít nhất một trong số đó được chấp thuận, chuyển thành một liên kết duy nhất,

phê duyệt phải được yêu cầu một lần nữa.

Điều R114-16

Các hiệp hội được chấp thuận gửi báo cáo đạo đức của họ và báo cáo của họ cho tỉnh trưởng khu vực hàng năm.

tài chính thành hai bản. Báo cáo tài chính được trình bày theo quy định tại 5.của Điều R. 114-9.

Điều R114-17

Khi hiệp hội không tôn trọng nghĩa vụ được đề cập trong điều R. 114-16 hoặc không còn thực hiện nghĩa vụ

các điều kiện đã chứng minh sự chấp thuận, nó có thể bị đình chỉ theo quyết định của quận trưởng khu vực, vì

thời hạn tối đa là sáu tháng mà không cần thiết phải thực hiện các cuộc tham vấn được đề cập trong

Các điều R. 114-11 và R. 114-13.

Việc ủy quyền được rút lại sau khi tham vấn được đề cập trong các Điều R. 114-11 và R. 114-13.

Trước tiên hiệp hội phải được mời trình bày những quan sát của mình.

Quyết định thu hồi phê duyệt được công bố trong bộ sưu tập hành vi hành chính của tỉnh khu vực.

Điều R114-18

Bị trừng phạt với tiền phạt được cung cấp cho các vi phạm loại thứ năm, thực tế cho chủ sở hữu của một

kho báu quốc gia hoặc đại lý của nó:

1.Không được khai báo địa điểm bảo tồn bảo vật quốc gia hoặc thay đổi địa điểm bảo tồn

hoặc không xuất trình cho các đại lý được ủy quyền vì mục đích này, vi phạm các quy định tại Điều L.

111-7-1;

2.Thực hiện công việc sửa đổi hoặc khôi phục kho báu quốc gia mà không được phép trước

hoặc không thực hiện theo ủy quyền đã được cấp, vi phạm quy định tại Điều L.

111-7-2;

3.Chuyển nhượng theo lô hoặc mảnh một kho báu quốc gia được tạo thành bởi một quỹ lưu trữ, một bộ sưu tập hoặc một

tập hợp các hàng hóa văn hóa theo nghĩa của điều L. 111-7-3, vi phạm các quy định của cùng điều này.

Việc tái phạm các vi phạm quy định trong điều này sẽ bị trừng phạt theo các điều 132-11 và

132-15 của bộ luật hình sự.

Chương V: Ủy ban Khoa học Quốc gia về Bộ sưu tập

Điều R115-1

Ủy ban khoa học quốc gia về các bộ sưu tập được thành lập trong điều L. 115-1 có bốn trường cao đẳng,

năng lực của người được xác định như sau:

158

1.Trường đại học đầu tiên xác định các khuyến nghị được cung cấp trong 1.của điều L. 115-1 và trả lời các câu hỏi

được nộp cho nó để áp dụng cùng một điều khoản;

2.Trường đại học thứ hai đồng ý, được quy định trong 2.của Điều L. 115-1, về các đề xuất

ngừng hoạt động của hàng hóa thuộc bộ sưu tập của các viện bảo tàng ở Pháp;

3.Trường đại học thứ ba cho:

a) Sự đồng ý, được quy định tại 2.của Điều L. 115-1, về các đề xuất hạ cấp tác phẩm hoặc

các đối tượng được đăng ký trên bản kiểm kê của Quỹ Nghệ thuật Đương đại Quốc gia và được giao cho Trung tâm Quốc gia chăm sóc

nghệ thuật tạo hình;

b) Ý kiến đơn giản, được quy định trong 3.của Điều L. 115-1, về kế hoạch ngừng hoạt động của tài sản

nghệ thuật đương đại khu vực thuộc phạm vi công cộng;

c) Thông báo đơn giản, được quy định trong 4.của Điều L. 115-1, đối với các dự án bán tài sản từ các quỹ khu vực

nghệ thuật đương đại không thuộc phạm vi công cộng;

4.Trường đại học thứ tư đưa ra ý kiến đơn giản, được quy định trong 3.của Điều L. 115-1, về các đề xuất

giải mật tài sản thuộc về các bộ sưu tập trong miền công cộng ngoài những bộ sưu tập đã đề cập

ở 2.và 3.trên.

Điều R115-2

Mỗi trường cao đẳng của ủy ban khoa học quốc gia về các bộ sưu tập được tạo thành từ:

1.Bốn thành viên chính thức, đại diện của Bang:

a) Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc, Phó chủ tịch hoặc người đại diện của ông;

b) Tổng giám đốc sáng tạo nghệ thuật hoặc người đại diện của ông;

c) Người phụ trách dịch vụ bảo tàng của Pháp theo hướng chung về di sản, cảnh quan và kiến trúc, hoặc

Tiêu biểu;

d) Người phụ trách dịch vụ phụ trách di sản, cảnh quan và kiến trúc tại Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc, hoặc

Tiêu biểu;

2.Một phó và một thượng nghị sĩ;

3.Ba đại diện của chính quyền địa phương:

a) Đại diện của Hiệp hội các vùng của Pháp;

b) Một đại diện của Hội đồng các Khoa tiếng Pháp;

c) Đại diện của Hiệp hội Thị trường Pháp;

4.Bốn nhân vật được lựa chọn cho năng lực của họ trong lĩnh vực hoạt động của ủy ban

không nằm trong danh mục được đề cập trong 5 °;

5.Chín thành viên chuyên nghiệp của việc bảo tồn các bộ sưu tập được chọn như sau:

a) Trường cao đẳng thứ nhất: ba thành viên được chọn từ mỗi trường cao đẳng quy định tại b, c và d;

b) Cao đẳng thứ hai: trong số những người quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc nói chung thuộc chuyên ngành “bảo tàng”;

c) Cao đẳng thứ ba: trong số những người chịu trách nhiệm bảo tồn các tác phẩm và đồ vật được liệt kê trong danh quyền

của Quỹ nghệ thuật đương đại quốc gia, tài sản thuộc bộ sưu tập của quỹ nghệ thuật khu vực

bộ sưu tập đương đại và công cộng của nghệ thuật hiện đại và đương đại;

d) Trường đại học thứ tư: trong số những người chịu trách nhiệm về các bộ sưu tập công cộng với những người thuộc nhóm b và

c, các thành viên của phần thứ tư của Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia và

giám tuyển và giám tuyển chung di sản, cảnh quan và kiến trúc trong chuyên ngành khảo cổ học.

Điều R115-3

Chủ tịch ủy ban khoa học quốc gia của các bộ sưu tập được bổ nhiệm theo lệnh của bộ trưởng phụ trách

văn hóa giữa các nhân cách đủ tiêu chuẩn. Nếu chủ tịch vắng mặt hoặc không thể hành động, giám đốc

tổng của những người yêu nước triệu tập ủy ban và đảm nhận chức vụ chủ tịch; nếu cần, anh ấy sẽ sửa đơn hàng

trong ngày.

Các thành viên được đề cập trong 4.và 5.của Điều R. 115-2 được bổ nhiệm theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về

văn hóa trong thời gian tái tạo là năm năm.

Bất kỳ chỗ trống nào, vì bất kỳ lý do gì, hoặc mất năng lực mà các thành viên đã được bổ nhiệm làm phát sinh người thay thế trong thời gian còn lại của nhiệm kỳ. Nếu vị trí trống xảy ra ít hơn

sáu tháng trước khi hết hạn nhiệm vụ, không được thay thế.

Các thành viên của ủy ban thực hiện các chức năng của họ miễn phí. Tuy nhiên, chúng có thể được hoàn lại

chi phí vận chuyển và sinh hoạt của họ theo các điều kiện được cung cấp bởi các quy định áp dụng cho nhân sự nhà nước dân sự.

Điều R115-4

Ủy ban khoa học quốc gia về các bộ sưu tập hợp khi được triệu tập bởi chủ tịch của nó, người đặt

chương trình nghị sự. Lời mời này có thể được gửi bằng bất kỳ phương tiện nào, kể cả bằng fax hoặc thư.

điện tử. Điều tương tự cũng áp dụng cho các bộ phận hoặc tài liệu cần thiết cho việc chuẩn bị cuộc họp hoặc thiết lập

ở cuối nó.

Hoa hồng được triệu tập theo yêu cầu của chủ sở hữu quan tâm hoặc đại diện của họ để cung cấp cho

các thông báo được cung cấp trong 2 °, 3.và 4.của điều L. 115-1.

Ủy ban chỉ có thể cân nhắc hợp lệ với sự có mặt của ít nhất một nửa số thành viên.

Tất cả các cuộc thảo luận của ủy ban được thông qua bởi đa số 2/3 số phiếu của các thành viên.

mà soạn nó.

Phiếu bầu được thực hiện bằng hình thức bỏ phiếu kín.

Ủy ban có thể, theo đề xuất của chủ tịch, nghe bất kỳ chuyên gia nào có ích trong việc kiểm tra

các tập tin được gửi cho nó.

160

Ban thư ký của ủy ban được cung cấp bởi dịch vụ bảo tàng của Pháp với sự chỉ đạo chung của

những di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Chương VI: Quỹ nghệ thuật đương đại khu vực

Phần 1: Trao và thu hồi nhãn

Điều R116-1

I. - Các điều khoản để trao tặng nhãn "quỹ nghệ thuật đương đại khu vực", được gọi là "FRAC", được cung cấp trong bài viết

L. 116-1 được điều chỉnh bởi nghị định số 2017-432 ngày 28 tháng 3 năm 2017 liên quan đến nhãn và thỏa thuận

trong các lĩnh vực nghệ thuật biểu diễn và nghệ thuật tạo hình.

Công trình văn hóa nghệ thuật phải thể hiện theo quy định tại Điều 2 Nghị định này cũng xử lý

chiến lược làm phong phú, bảo tồn, nghiên cứu khoa học và phát triển bộ sưu tập.

Thỏa thuận nhiều năm bao gồm các mục tiêu liên quan đến những điểm này. Báo cáo quy định tại Điều 4 làm cho

tài khoản.

II. - Trong trường hợp pháp nhân thụ hưởng nhãn không tuân thủ các nghĩa vụ quy định trong

Bộ luật này và trong các điều 2, 4 và 5 của nghị định số 2017-432 ngày 28 tháng 3 năm 2017, Bộ trưởng phụ trách văn hóa,

sau khi tham khảo ý kiến của chính quyền địa phương đối tác, có thể đưa ra thông báo để tuân thủ các

nghĩa vụ trong thời hạn tối đa là sáu tháng.

Thông báo chính thức được thông báo cho người quản lý của pháp nhân. Đối tác chính quyền địa phương

được thông báo.

III. - Nếu thông báo chính thức được cung cấp trong II vẫn không có hiệu lực vào cuối kỳ, Bộ trưởng chịu trách nhiệm

Sau khi tham khảo ý kiến với chính quyền địa phương đối tác, văn hóa có thể ra lệnh đình chỉ

của nhãn.

Quyết định đình chỉ, được thúc đẩy, được thông báo cho người nhận nhãn. Cộng đồng

đối tác được thông báo.

Nhãn bị đình chỉ trong thời gian tối đa là một năm.

Trong thời gian đình chỉ, Bộ trưởng phụ trách văn hóa, sau khi tham khảo ý kiến của cộng đồng

các đối tác lãnh thổ, có thể quyết định việc rút một phần hoặc toàn bộ hỗ trợ tài chính từ Nhà nước.

Trong thời gian đình chỉ, cấu trúc không thể yêu cầu nhãn.

Hơn nữa, việc đình chỉ có thể được giữ lại để kích hoạt các điều khoản kiên quyết của thỏa thuận.

các mục tiêu nhiều năm và, nếu có, các thỏa thuận khác do Nhà nước ký kết với cơ cấu.

IV. - Nếu kết thúc thời hạn đình chỉ, các vi phạm vẫn tiếp diễn, Bộ trưởng chịu trách nhiệm

văn hóa, sau khi tham vấn với chính quyền địa phương đối tác và sau khi xác định các điều kiện

sau đó phân chia quyền sở hữu, bảo tồn và quản lý các tài sản của bộ sưu tập được quyền góp và thừa kế hoặc với sự hỗ trợ của Nhà nước hoặc cơ quan công quyền, có thể ra lệnh thu hồi

của nhãn, sau khi tham khảo ý kiến của Ủy ban Khoa học Quốc gia về Bộ sưu tập.

Quyết định thu hồi, được thúc đẩy, được thông báo cho pháp nhân nhận nhãn. Các cộng đồng đối tác được thông báo.

161

Điều R116-2

Đối với việc áp dụng 6.của điều 2 của nghị định được đề cập trong điều R. 116-1, pháp nhân

đơn đăng ký nhãn phải được hỗ trợ tài chính từ khu vực mà nhãn hiệu có trụ sở chính.

Điều R116-3

Ngoài các nghĩa vụ quy định tại các điều 2, 4 và 5 của nghị định được đề cập trong điều R. 116-1, người

các pháp nhân được hưởng lợi từ nhãn “FRAC” phải tuân theo các nghĩa vụ được quy định tại Điều R. 116-4 đến R.

116-7.

Phần 2: Làm giàu bộ sưu tập của các quỹ nghệ thuật khu vực đồng thời

Điều R116-4

Cơ quan được đề cập trong 1.của Điều L. 116-1 kiểm tra bất kỳ dự án nào để có được các tác phẩm hoặc đối tượng nghệ thuật

dự định tích hợp bộ sưu tập.

Nó được chủ trì bởi giám đốc của cơ cấu và bao gồm bốn đến sáu nhân vật đủ tiêu chuẩn trong

lĩnh vực nghệ thuật đương đại, bao gồm ít nhất một nghệ sĩ.

Đại diện của giám đốc phụ trách văn hóa khu vực và đại diện của hội đồng khu vực tham dự

tại các cuộc họp với tư cách cố vấn.

Phần 3: Quản lý bộ sưu tập của các quỹ nghệ thuật khu vực đồng thời

Điều R116-5

I. - Bộ sưu tập được trình bày và lưu trữ trong các điều kiện đảm bảo tính bảo mật và tính toàn vẹn của

làm.

II. - Người hợp pháp sở hữu bộ sưu tập hoặc có quyền quản lý nó thiết lập và cập nhật thường xuyên

một bản kiểm kê hàng hóa được mua, cho vay hoặc ký gửi.

Nó đăng ký hoạt động trên một cơ sở dữ liệu chung cho tất cả các cấu trúc.

được hưởng lợi từ nhân và có thể tiếp cận với các dịch vụ của Nhà nước.

Điều R116-6

162

Các khoản cho vay và đặt cọc đối với các tác phẩm và đồ vật nghệ thuật cấu thành bộ sưu tập “FRAC” làm phát sinh

việc thiết lập một thỏa thuận giữa giám đốc cơ cấu hưởng lợi từ nhân và người vay hoặc

người trông coi. Thỏa thuận này quy định cụ thể thời hạn của khoản vay hoặc tiền gửi, giá trị bảo hiểm của

công việc, các điều kiện xuất trình, cũng như các cam kết của người vay hoặc người gửi tiền.

Điều R116-7

Khoản vay hoặc tiền gửi phát sinh, trước khi thực hiện, đối với việc đăng ký của người thụ hưởng

bảo hiểm cho việc vận chuyển và lưu lại tác phẩm hoặc đối tượng nghệ thuật nhằm bảo hiểm rủi ro trộm cắp,

biến mất, hư hỏng hoặc tiêu hủy, đối với một số tiền được xác định trong hợp đồng vay hoặc

tiền gửi.

Thỏa thuận đặt cọc có thể được ký kết trong thời gian gia hạn lên đến năm năm.

Các khoản tiền gửi tăng lên để kiểm tra mỗi năm năm.

PHẦN II: QUY ĐỊNH SỞ HỮU VĂN HÓA

Chương I: Mua lại tài sản văn hóa có tính chất

Kho bạc quốc gia và bị từ chối cấp giấy chứng nhận xuất khẩu

Điều R121-1

Đề nghị mua hàng được quy định trong đoạn đầu tiên của Điều L. 121-1 được trình bày bởi Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa,

nếu có, sau khi tham khảo ý kiến của các cơ quan tư vấn có thẩm quyền.

Ưu đãi này đề cập đến, ngoài giá ước tính của bất động sản, thông tin liên quan đến giá đạt được, nếu

có thể áp dụng đối với hàng hóa tương đương trên thị trường quốc tế hoặc không áp dụng được bằng cách so sánh

điều đó có thể biện minh cho ước tính.

Khoảng thời gian dành cho chủ sở hữu tài sản theo khoản thứ hai của Điều L. 121-1 bắt đầu kết thúc kể từ

từ khi nhận được đề nghị mua hàng. Việc chủ sở hữu không có phản hồi bằng văn bản trong khoảng thời gian này cấu thành sự từ chối

của giám giá.

Điều R121-2

Quyết định của Bộ trưởng phụ trách văn hóa về việc xác định giá trị tài sản bằng cách thẩm định, trong trường hợp

đề nghị mua của nó đã không được chủ sở hữu chấp nhận, sẽ được thông báo cho người sau không muộn hơn hai tháng sau

nhận quyết định của Bộ trưởng về chủ sở hữu hoặc sau khi kết thúc thời hạn do

đoạn thứ hai của điều L. 121-1. Thông báo này bao gồm tên và địa chỉ của chuyên gia được

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Tên và địa chỉ của chuyên gia do chủ sở hữu lựa chọn được gửi tối đa cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa

không muộn hơn hai tháng sau khi nhận được thông báo này. Trong trường hợp thiếu, chủ tịch hội đồng tư pháp

chịu trách nhiệm về việc bổ nhiệm chuyên gia là chủ tịch tòa án tư pháp Paris; nó bị thu giữ bởi bộ trưởng

có trách nhiệm với văn hóa.

163

Điều R121-3

Các chuyên gia được trình bày với những điều tốt.

Báo cáo chung của họ xác định giá của hàng hóa hoặc, trong trường hợp có sự khác biệt giữa họ về giá trị của hàng hóa này,

nêu các yếu tố mà mỗi yếu tố dựa trên ước tính của chúng.

Trong trường hợp có sự bổ nhiệm thân thiện của các chuyên gia, báo cáo của họ sẽ được soạn thành hai bản gốc được gửi bởi

thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận, tương ứng với Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và

chủ nhân. Nếu một trong các chuyên gia đã được bổ nhiệm theo quyết định của tòa án, bản gốc của báo cáo sẽ được nộp cho cơ quan đăng ký

tòa án Paris và một bản sao được các chuyên gia gửi cho bộ trưởng và cho chủ sở hữu bởi

thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận.

Điều R121-4

Việc bổ nhiệm một chuyên gia mới, trong trường hợp có sự khác biệt giữa hai chuyên gia đầu tiên, cùng với

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và chủ sở hữu tài sản can thiệp trong vòng bốn tháng kể từ

ngày chậm nhất nhận được báo cáo của Bộ trưởng hoặc của chủ sở hữu. Không thành công, chủ tịch của

Tòa án tư pháp Paris đưa ra chỉ định này; nó được thu giữ bởi bên siêng năng nhất.

Các điều kiện để chuẩn bị và gửi báo cáo được quy định trong Điều R. 121-3.

Điều R121-5

Đề nghị mua hàng được quy định trong đoạn thứ năm của Điều L. 121-1 được trình bày bởi Bộ trưởng chịu trách nhiệm về

văn hóa.

Điều R121-6

Các đề nghị, yêu cầu và quyết định được cung cấp trong chương này phải được gửi bằng thư bảo đảm.

với yêu cầu xác nhận đã nhận hoặc không giao cho người nhận, do một hành vi của thừa phát lại tổng đạt.

Điều R121-7

Mọi đề nghị mua hàng hóa nhân danh dịch vụ Nhà nước không thuộc thẩm quyền của Bộ trưởng

Bộ trưởng này trình bày trách nhiệm về văn hóa hoặc nhân danh công chúng không phải là Nhà nước.

Các quy định của chương này được áp dụng cho anh ta.

Thanh toán giá mua và các chi phí của thủ tục ước tính và mua lại, cụ thể là chi phí thẩm định chuyên gia, do cơ quan nhà nước hoặc dịch vụ nhà nước chịu thủ tục được thực hiện.

Khi cá nhân hoặc dịch vụ Nhà nước thay mặt cho thủ tục đó được bắt đầu

việc mua lại từ bỏ việc theo đuổi nó, nó có thể được tiếp tục lại vì lợi ích của dịch vụ của Nhà nước khác hoặc người của công chúng khác.

164

Chương II: Các quy định về thuế

Điều D122-1

Các quy tắc liên quan đến việc thanh toán được quy định tại Điều 384 A của Phụ lục II của Quy tắc chung về thuế.

Điều D122-2

Các quy tắc liên quan đến việc tặng cho Nhà nước các tác phẩm nghệ thuật, quyền, đồ sưu tầm hoặc tài liệu, có giá trị nghệ thuật hoặc lịch sử cao được quy định tại Điều 310 G của phụ lục II của luật số thuế chung.

Điều D122-3

Các quy tắc liên quan đến các khoản thanh toán được thực hiện bởi các công ty cho phép Nhà nước mua lại tài sản

vật văn hóa có tính chất bảo vật quốc gia hoặc có lợi ích lớn đối với di sản, cảnh quan và kiến trúc quốc gia

từ quan điểm của lịch sử, nghệ thuật hoặc khảo cổ học cũng như các quy tắc áp dụng cho việc mua bằng

doanh nghiệp văn hóa phẩm thể hiện đặc tính của bảo vật quốc gia được quy định tại khoản VIII của

Chương VIII của Tiêu đề I của Phần đầu tiên của Quyển I của Phụ lục II về Bộ luật thuế chung.

Điều D122-4

Các quy tắc liên quan đến thuế bán kim loại quý, đồ sức và các tác phẩm nghệ thuật, đồ sưu tầm và

thời cổ đại được cố định bởi đoạn VI của phần I của chương I của tiêu đề I của phần một của

quyển 1 của phụ lục II luật số thuế chung.

Chương III: Tiền sử tài sản văn hóa

Điều R123-1

Bộ trưởng Bộ Văn hóa là cơ quan có thẩm quyền thực hiện quyền ưu tiên quy định tại Điều

L. 123-1.

Theo cách bãi nhiệm từ đoạn trước, Bộ trưởng phụ trách Bộ ngoại giao và Bộ trưởng các lực lượng vũ

thực hiện quyền ưu tiên đối với tài liệu lưu trữ thuộc bộ mình.

Khi Thư viện Quốc gia Pháp dự định thực hiện quyền ưu tiên được quy định trong đoạn thứ hai

của Điều L. 123-3, nó thông báo cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Trong trường hợp có các yêu cầu cạnh tranh, Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa quyết định việc thu thập công khai hoặc

tổ chức công vì lợi ích mà quyền ưu tiên được thực hiện.

165

Điều R123-2

Được coi là tài sản văn hóa đối với việc áp dụng các Điều L. 123-1 và L. 123-2 liên quan đến quyền

hàng hóa dùng trước thuộc một trong các loại sau:

1. Các đối tượng khảo cổ hơn một trăm năm tuổi từ các cuộc khai quật và khám phá trên đất liền và dưới

biển, địa điểm khảo cổ hoặc bộ sưu tập khảo cổ;

2. Các yếu tố trí từ sự phân chia của các tòa nhà theo bản chất hoặc theo điểm đến;

3. Tranh, màu nước, bột màu, phấn màu, bản vẽ, ảnh ghép, bản in, áp phích và ma trận của chúng

tương ứng;

4. Ảnh dương bản hay âm bản bất kể phương tiện nào và số lượng ảnh trên phương tiện này;

5. Tác phẩm điện ảnh và nghe nhìn;

6. Sản phẩm gốc của nghệ thuật tạc tượng hoặc các bản sao có được bằng cùng một quy trình và phong chữ mà bản in

được biểu diễn dưới sự kiểm soát của nghệ sĩ hoặc những người kế vị của anh ta trong danh hiệu và giới hạn ở một số lượng nhỏ hơn hoặc bằng

tám bằng chứng, cộng với bốn bằng chứng của nghệ sĩ, được đánh số;

7. Các tác phẩm nghệ thuật đương đại không thuộc các loại được đề cập trong 3. đến 6 °;

8. Đồ nội thất và đồ vật nghệ thuật trí;

9. Bản thảo, giấy in, quyền và các tài liệu in khác;

10. Bộ sưu tập và mẫu vật từ động vật học, thực vật học, khoáng vật học, bộ sưu tập giải phẫu,

các bộ sưu tập và hàng hóa có lợi ích lịch sử, cổ sinh vật học, dân tộc học hoặc số học;

11. Phương tiện vận chuyên;

12. Lưu trữ;

13. Bất kỳ đồ vật cổ nào khác không có trong các loại được đề cập trong 1. đến 12 °.

Điều R123-3

Trong trường hợp bán theo tư pháp, nếu khoảng thời gian mười lăm ngày được quy định tại khoản thứ ba của Điều L. 123-1 không thể

được quan sát thấy, viên chức nhà nước hoặc bộ trưởng, ngay sau khi anh ta được bổ nhiệm để tiến hành bán hàng, gửi

gửi cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa thông tin liên quan đến việc mua bán được đề cập trong đoạn thứ ba của

Điều nói trên.

Điều R123-4

Trong trường hợp đấu giá công khai từ xa bằng phương tiện điện tử, thông báo được đề cập trong đoạn thứ ba

của Điều L. 123-1 có thể được gửi đến Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa bằng phương tiện điện tử.

Điều R123-5

166

Thông báo được đề cập trong điều R. 123-4 chứa thông tin liên quan đến tác giả, bản chất,

thành phần, kích thước, xuất xứ và tuổi của hàng hoá được chào bán. Anh ấy cũng đề cập đến

ngày và giờ của cuộc đấu giá, ngày và giờ dự kiến kết thúc cuộc đấu giá cũng như khả năng sửa đổi thời hạn đã ấn định ban đầu cho các cuộc đấu giá.

Điều R123-6

Nếu Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa có ý định bảo lưu quyền sử dụng quyền ưu tiên quy định trong

Điều L. 123-1 và L. 123-2, đại diện của nó, được ủy quyền hợp lệ cho mục đích này hoặc, đối với hàng hóa đóng sẵn

theo các điều kiện quy định trong đoạn thứ hai của điều R. 123-1, Thư viện Quốc gia Pháp

ngay sau khi việc xét xử tài sản rao bán đã được tuyên bố, phải tuyên bố nó với công chức hoặc

Bộ hoặc nhà điều hành bán hàng tự nguyện chịu trách nhiệm thực hiện việc bán hàng hóa công khai.

Điều R123-7

Trong trường hợp đấu giá công khai từ xa bằng phương tiện điện tử, công chức hoặc viên chức cấp bộ hoặc

nhà điều hành bán hàng tự nguyện tổ chức bán hàng, khi kết thúc bán hàng, thông tin về

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa về việc chỉ định hàng hóa đấu giá, giá búa của chúng, ngày và giờ

của việc kết thúc bán hàng. Đại diện của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa phải, trong vòng bốn giờ

từ khi nhận được kết quả của cuộc đấu giá, thực hiện bằng mọi cách thích hợp để tuyên bố dự kiến

trong Điều R. 123-6 cho công chức hoặc viên chức cấp bộ hoặc nhà điều hành bán hàng tự nguyện tổ chức

giảm giá.

Điều R123-8

Trong các trường hợp quy định tại Điều R. 123-6 và R. 123-7, tuyên bố này được đề cập trong biên bản.

bán hàng.

Chương IV: Hủy bỏ việc mua lại tài sản văn hóa do

nguồn gốc bất hợp pháp của nó

Chương V: Chuyển giao quyền sở hữu tài sản văn hóa giữa mọi người

công cộng

Điều R125-1

Đối với việc áp dụng Điều L. 125-1, chủ sở hữu công cộng của tài sản văn hóa di động nhập

tỉnh trưởng khu vực đề phê duyệt việc chuyển giao bằng cách gửi cho anh ta một tệp bao gồm mô tả của

hàng hoá hoặc tất cả hàng hoá dự kiến chuyển giao, quyết định chuyển quyền sở hữu hàng hoá,

lý do cho quyết định này, cũng như quyết định chấp nhận các điều kiện lưu trữ và

167

về giá trị của tổ chức công được chuyển nhượng và phân bổ tài sản cho một bảo tàng ở Pháp hoặc cho một bảo tàng khác

dịch vụ công cộng văn hóa mà công chúng quản lý hoặc kiểm soát có thể tiếp cận được.

Điều R125-2

Quận trưởng khu vực quyết định về dự án chuyển nhượng tài sản văn hóa di động trong vòng hai

tháng kể từ khi nhận đủ hồ sơ.

Khi những người của công chúng, chủ sở hữu và người nhận chuyển nhượng, không ở cùng một khu vực, quận

khu vực có thẩm quyền là nơi đặt trụ sở của công nhân được chuyển giao.

Quyết định của quận trưởng khu vực chỉ định dịch vụ chịu trách nhiệm kiểm soát khoa học và kỹ thuật. Cô ấy là

được thông báo cho chủ sở hữu tổ chức công và tổ chức công nhận được chuyển nhượng.

Điều R125-3

Khi Nhà nước là chủ sở hữu hoặc người được chuyển nhượng tài sản văn hóa hoặc một nhóm tài sản văn hóa,

quyết định chuyển nhượng hoặc quyết định chấp nhận chuyển nhượng được thực hiện theo lệnh của tỉnh trưởng khu vực nơi

là người công sở hữu hoặc chuyển nhượng, không phải là Nhà nước. Trong trường hợp sau, nó có giá trị

cũng phê duyệt việc chuyển nhượng. Nó chỉ định dịch vụ chịu trách nhiệm kiểm soát khoa học và kỹ thuật.

PHẦN III: TIỀN GỬI HỢP PHÁP

Chương I: Mục tiêu và phạm vi ký quỹ hợp pháp

Điều R131-1

Các tài liệu được đề cập trong Điều L. 131-2 được lưu chiếu hợp pháp tại các tổ chức và

điều kiện do tiêu đề này đặt ra.

Cung cấp cho công chúng theo nghĩa của đoạn đầu tiên của Điều L. 131-2 có nghĩa là bất kỳ

giao tiếp, phân phối hoặc đại diện, bất kể quá trình và đối tượng dự định, do đó rằng cái sau vượt quá vòng kết nối gia đình.

Việc cung cấp cho công chúng theo nghĩa của khoản thứ hai của Điều L. 131-2 có nghĩa là bất kỳ điều khoản nào

bán, cho thuê hoặc phân phối, thậm chí miễn phí.

Điều R131-2

Thư viện Quốc gia Pháp, Trung tâm Điện ảnh và Hình ảnh Hoạt hình Quốc gia và Viện Quốc gia

của ngành nghe nhìn có trách nhiệm thu thập và bảo quản các loại tài liệu mà được ủy thác bởi chương này. Họ tạo thành và phổ biến các thư tịch quốc gia tương ứng

và cung cấp những tài liệu này cho công chúng để tham khảo ý kiến cho các mục đích nghiên cứu.

Điều R131-3

168

Theo điều R. 132-6 được phép các thư viện thể hiện một ơn gọi lịch sử, di sản, cảnh quan và kiến trúc nghệ thuật hoặc di sản, cảnh quan và kiến trúc và những người bao gồm, trong số nhân viên của họ, người quản lý thư viện chính thức hoặc nhân viên tương tự theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa. Danh quyền những

thư viện ủy quyền do Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa quyết định. Các thư viện này sưu tầm

và bảo tồn các tài liệu, đóng góp vào việc xây dựng các thư mục quốc gia và sự sẵn có công khai của các tài liệu để tham khảo ý kiến cho các mục đích nghiên cứu theo các thủ tục do

nghị định cho phép của họ.

Điều R131-4

Các tổ chức lưu chiểu đặt ra các điều kiện xử lý tài liệu.

Điều R131-5

Để hoàn thành sứ mệnh bảo tồn của chúng và trong phạm vi mà ma trận ban đầu hoặc

yếu tố về tồn tại, các tổ chức lưu chiểu có quyền truy cập vào chúng với sự đồng ý của các chủ sở hữu quyền.

Điều R131-6

Việc nộp các tài liệu được đề cập trong Tiêu đề này đi kèm với một tuyên bố được lập thành ba

các bản sao, các bản sao cụ thể được ấn định theo lệnh của Bộ trưởng phụ trách văn hóa.

Về các tài liệu nộp cho Viện Nghe nhìn Quốc gia, nghị định được ban hành bởi các bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và truyền thông.

Điều R131-7

Các tài liệu được đệ trình phải có chi tiết cụ thể, bản chất được xác định bởi các nghị định của bộ

được quy định trong các Điều R. 132-8, R. 132-14, R. 132-22, R. 132-32, R. 132-40 và R. 132-46.

Các nghị định này có thể quy định các chi tiết liên quan đến:

1. Đối với việc xác định người, tùy trường hợp, chỉnh sửa, in, sản xuất hoặc phân phối tài liệu;
2. Sự tồn tại và ngày ký quỹ hợp pháp;
3. Vào ngày tạo, ấn bản, sản xuất hoặc phân phối;
4. Luật nhận dạng tương ứng với các tiêu chuẩn quốc gia và quốc tế hiện hành.

Chương II: Thủ tục và tổ chức ký quỹ hợp pháp

Phần 1: Tiền gửi hợp pháp tại Thư viện Quốc gia Pháp

169

Tiểu phần 1: Lưu trữ bản in, đồ họa và

chụp ảnh

Điều R132-1

Tài liệu in hoặc đồ họa dưới bất kỳ hình thức nào, cụ thể là quyền , ấn phẩm định kỳ, tài liệu quảng cáo,

bản in, bản khắc, bưu thiếp, áp phích, bản đồ, kế hoạch, quả địa cầu và nền địa lý, điếm số

nhạc kịch, vũ đạo cũng như tài liệu ảnh, bất cứ thứ gì hỗ trợ tài liệu của chúng

và quy trình kỹ thuật sản xuất, xuất bản hoặc phân phối, được lưu trữ tại Thư viện Quốc gia của

Pháp ngay sau khi chúng được cung cấp cho công chúng với số lượng, miễn phí hoặc không phải trả tiền.

Điều R132-2

Các tài liệu in sau đây không phải chịu nghĩa vụ nộp đơn:

1. Cái gọi là công trình in ấn thành phố, thương mại hoặc hành chính;
2. Các tài liệu bầu cử được đề cập trong các điều R. 26, R. 29 và R. 30 của bộ luật bầu cử;
3. Các tài liệu được đề cập trong điều R. 132-1 và được nhập khẩu với số lượng dưới một trăm bản;
4. Bản nhạc và vũ đạo được nhập với số lượng ít hơn ba mươi bản;
5. Tài liệu in, đồ họa và ảnh mà việc nộp hồ sơ dự kiến sẽ kèm theo tài liệu nộp đơn tại các mục 1, 2 và 3 của chương này;
6. Bảng sáng chế, kiểu dáng công nghiệp hoặc kiểu mẫu;
7. Tập hợp các bản sao và sao chép các Điều hoặc văn bản khác;
8. Tái bản giống hệt nhau sau lần nộp hồ sơ đầu tiên;
9. Tập hợp các hành vi hành chính của các dịch vụ được phân cấp của Nhà nước, của các phái đoàn lãnh thổ của các cơ sở công cộng quốc gia của nó, các cơ sở công cộng của nó ngoài quốc gia, chính quyền địa phương lãnh thổ và các nhóm của chúng.

Điều R132-3

Các tài liệu được đề cập trong điều R. 132-1 được nộp bởi thể nhân hoặc pháp nhân

được đề cập trong a và b của Điều L. 132-2 hoặc bởi những người thực hiện chúng theo các điều kiện được xác định trong

trình bày phần phụ.

Điều R132-4

Tiền đặt cọc của nhà xuất bản là trách nhiệm của người chỉnh sửa tài liệu được cung cấp cho công chúng.

Khoản tiền gửi này được lập thành một bản, chậm nhất vào ngày tài liệu được đưa vào lưu hành, tại

Thư viện Quốc gia Pháp.

Điều R132-6

Việc đặt in tài liệu do người in tài liệu cung cấp cho công chúng chịu trách nhiệm.

Khoản tiền gửi này được lập thành một bản, sau khi hoàn thành việc in ấn hoặc sản xuất, tại Thư viện

quốc tịch Pháp đối với thể nhân có nơi cư trú hoặc pháp nhân có

trụ sở chính tại khu vực Ile-de-France và, theo điều R. 131-3, cho những người ở

ngoài khu vực này, đến các thư viện được ủy quyền theo nghị định của Bộ trưởng phụ trách văn hóa để nhận được

tiền gửi.

Khi việc tạo ra một cuốn quyển đòi hỏi sự hợp tác của một số nhà in hoặc nhà sản xuất, tiền đặt cọc

được thực hiện bởi bất kỳ ai thực hiện giao hàng cuối cùng cho nhà xuất bản.

Điều R132-7

Việc đặt cọc nhập khẩu là trách nhiệm của người nhập khẩu tài liệu được cung cấp cho công chúng.

Khoản tiền ký quỹ này được lập thành một bản, chậm nhất vào ngày tài liệu được đưa vào lưu hành trên

lãnh thổ quốc gia, tại Thư viện Quốc gia Pháp.

Điều R132-8

Bản lưu chiếu phải có chất lượng hoàn hảo và giống với bản lưu hành.

Bằng cách phủ định từ đoạn đầu tiên, Thư viện Quốc gia Pháp có thể yêu cầu gửi một tập tin

kỹ thuật số thay thế tiền gửi của tài liệu in, đồ họa hoặc ảnh. Các điều khoản của điều này

tiền gửi được xác định theo thỏa thuận với người gửi tiền.

Những người xuất bản tạp chí định kỳ được phép nhóm các tờ khai được quy định trong điều R. 131-6 lại với nhau.

trong một tuyên bố toàn cầu hàng năm trong ba lần đi kèm với số cuối cùng của mỗi năm.

Tuy nhiên, đối với các ấn phẩm định kỳ mới được tạo và những ấn phẩm đã trải qua sự thay đổi tiêu đề,

khai báo phải đi kèm với lô hàng đầu tiên.

Bộ trưởng phụ trách văn hóa ấn định bằng nghị định những điều cụ thể phải chịu các tài liệu nêu trong

tiêu mục này.

Tiểu mục 2: Kho phần mềm và cơ sở dữ liệu

Điều R132-9

171

Phần mềm và cơ sở dữ liệu được gửi vào Thư viện Quốc gia Pháp ngay khi chúng cung cấp cho công chúng, không phải trả tiền hoặc miễn phí, bằng cách phân phối hàng loạt hỗ trợ vật chất của bất kể bản chất.

Điều R132-10

Việc lưu ký phần mềm và cơ sở dữ liệu được xuất bản tại Pháp là trách nhiệm của người xuất bản các phương tiện truyền thông được đề cập trong điều R. 132-9.

Trong trường hợp không có nhà xuất bản, người sản xuất phần mềm và cơ sở dữ liệu sẽ phải đặt cọc.

Điều R132-11

Việc ký gửi phần mềm và cơ sở dữ liệu được nhập khẩu là trách nhiệm của nhà nhập khẩu.

Điều R132-12

Phần mềm và cơ sở dữ liệu được gửi thành hai bản cho các tài liệu đã chỉnh sửa

trên lãnh thổ quốc gia và trong một bản sao cho những thứ được nhập khẩu, chậm nhất là vào ngày

có sẵn cho công chúng, tại Thư viện Quốc gia Pháp.

Những người xuất bản phần mềm hoặc cơ sở dữ liệu định kỳ được phép nhóm tuyên bố quy định tại Điều R. 131-6 trong một tuyên bố toàn cầu hàng năm trong ba lần

đi kèm với điều khoản cuối cùng của mỗi năm. Tuy nhiên, đối với phần mềm hoặc cơ sở dữ liệu

Dữ liệu định kỳ mới được tạo và những dữ liệu đã được thay đổi tiêu đề, khai báo phải đi cùng chuyến hàng đầu tiên.

Điều R132-13

Kho lưu trữ phần mềm và cơ sở dữ liệu đạt được bằng cách cung cấp hoặc vận chuyển hỗ trợ phần cứng

cho phép công chúng sử dụng. Hỗ trợ đi kèm với các tài liệu liên quan đến sản phẩm.

Cả hai đều phải có chất lượng hoàn hảo và giống với bản sao được cung cấp cho công chúng.

Điều R132-14

Các tài liệu mà việc nộp đơn được điều chỉnh bởi các quy định của phần phụ này phải được

kèm theo mật khẩu và, nếu có, các khóa truy cập vào các tài liệu được bảo vệ cũng như

tất cả các dữ liệu kỹ thuật cần thiết cho việc bảo tồn và tham vấn của họ.

Bộ trưởng Bộ Văn hóa ấn định những nội dung cụ thể phải chịu các văn bản nêu tại Điều này.

phần phụ.

Điều R132-15

Bản ghi âm thuộc bất kỳ loại nào, bất kể phương tiện vật chất và quy trình kỹ thuật của chúng

sản xuất, xuất bản hoặc phân phối, được gửi vào Thư viện Quốc gia Pháp ngay khi chúng

cung cấp cho công chúng.

Điều R132-16

Các bản ghi hình, ngoại trừ những hình được đề cập trong điều R. 132-25, được gửi tại Thư viện

Nationale de France ngay sau khi chúng được cung cấp cho công chúng.

Nghĩa vụ quy định trong đoạn đầu tiên áp dụng cho các tài liệu điện ảnh được đề cập trong Điều R.

132-26 được cung cấp cho công chúng bằng một phương tiện khác ngoài hoạt động tại rạp

điện ảnh.

Nghĩa vụ tương tự cũng áp dụng đối với các bản ghi hình được đề cập trong điều R. 132-30, ngoài việc định hình chúng

trên môi trường quang hóa, được cung cấp cho công chúng bằng một phương tiện khác.

Nghĩa vụ tương tự cũng áp dụng đối với các tài liệu nghe nhìn được đề cập trong Điều R. 132-35 và R. 132-36

mà, ngoài việc phổ biến chúng theo các điều kiện nêu trong điều R. 132-34, được cung cấp cho công chúng

bằng một phương tiện khác.

Điều R132-17

Tài liệu đa phương tiện, bất kể quy trình sản xuất, chỉnh sửa hoặc

phân phối, được gửi vào Thư viện Quốc gia Pháp ngay sau khi chúng được cung cấp cho một

công cộng.

Tài liệu đa phương tiện theo nghĩa của Điều L. 131-2 được hiểu là bất kỳ tài liệu nào kết hợp cả hai hoặc

một số phương tiện được đề cập trong phần này, hoặc liên kết, trên cùng một phương tiện, hai hoặc nhiều

tài liệu có nghĩa vụ nộp đơn.

Điều R132-18

Việc lưu ký các bản ghi âm, ghi hình và tài liệu đa phương tiện được xuất bản tại Pháp là trách nhiệm của

người biên tập các tài liệu được đề cập trong các điều từ R. 132-15 đến R. 132-17.

173

Trong trường hợp không có nhà xuất bản, người sản xuất tài liệu hoặc đặt hàng sản xuất.

Điều R132-19

Việc ký gửi bản ghi âm, ghi hình và tài liệu đa phương tiện nhập khẩu thuộc trách nhiệm của nhà nhập khẩu.

Điều R132-20

Việc nộp bản ghi âm, ghi hình và tài liệu đa phương tiện được làm thành hai bản đối với tài liệu được xuất bản trên lãnh thổ quốc gia và ở một bản sao đối với tài liệu nhập khẩu, tối đa là

vào cuối ngày nó được công bố cho người nhận, tại Thư viện Quốc gia Pháp.

Những người chỉnh sửa bản ghi âm, ghi hình hoặc tài liệu đa phương tiện định kỳ được phép nhóm các khai báo được cung cấp trong điều R. 131-6 thành một tuyên bố toàn cầu hàng năm

trong ba lần cùng với bản phát hành cuối cùng của mỗi năm. Tuy nhiên, đối với bản ghi âm, bản ghi hình hoặc tài liệu đa phương tiện định kỳ mới được tạo và những tài liệu có

có thể thay đổi tiêu đề, tờ khai phải đi kèm với lô hàng đầu tiên.

Điều R132-21

Việc đặt cọc được đề cập trong điều R. 132-20 được thực hiện bằng cách chuyên giao hoặc gửi hỗ trợ vật chất

cho phép công chúng sử dụng. Hỗ trợ đi kèm với các tài liệu liên quan đến sản phẩm.

Cả hai đều phải có chất lượng hoàn hảo và giống với bản sao được cung cấp cho công chúng.

Chúng đặc biệt phải bao gồm túi, hộp, dây buộc và hướng dẫn đi kèm với chúng.

Điều R132-22

Các tài liệu mà việc nộp đơn được điều chỉnh bởi các quy định của phần phụ này phải được

kèm theo mật khẩu và, nếu có, các khóa truy cập vào các tài liệu được bảo vệ cũng như

tất cả các dữ liệu kỹ thuật cần thiết cho việc bảo tồn và tham vấn của họ.

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa đặt ra các thông tin cụ thể phải có trong các tài liệu được trích dẫn trong tiêu mục này.

phần.

Tiêu mục 4: Ký quỹ hợp pháp của các dịch vụ truyền thông cho công chúng điện tử

Điều R132-23

Phải chịu tiền gửi hợp pháp với Thư viện Quốc gia Pháp:

174

1. Trừ khi chúng được xuất bản bởi các dịch vụ được đề cập trong điều R. 132-34 hoặc chủ yếu dành cho

các chương trình do họ xuất bản, các dịch vụ truyền thông công cộng trực tuyến theo nghĩa IV của bài báo

1 của Luật số 2004-575 ngày 21 tháng 6 năm 2004 về niềm tin vào nền kinh tế kỹ thuật số, được đăng ký theo

tên miền. fr hoặc bất kỳ tên miền nào khác được đăng ký với (các) tổ chức của Pháp chịu trách nhiệm về

việc quản lý những tên này, được đăng ký bởi một người sống ở Pháp hoặc được sản xuất tại lãnh thổ

Người Pháp;

2. Trừ khi chúng được phát sóng bằng cách truyền thông trên mặt đất hoặc nếu chúng được cung cấp cho công chúng

các chương trình của các dịch vụ được đề cập trong 1. của điều R. 132-34, các dịch vụ phương tiện nghe nhìn

theo yêu cầu theo nghĩa của điều 2 luật số 86-1067 ngày 30 tháng 9 năm 1986 liên quan đến quyền tự do

thông tin liên lạc, được thành lập tại Pháp theo nghĩa của các điều 43-2 và 43-3 của cùng luật này.

Điều R132-23-1

I. - Tập hợp các dịch vụ truyền thông trực tuyến tới công chúng và các dịch vụ nghe nhìn để

yêu cầu được đề cập trong điều R. 132-23 được thực hiện ít nhất một lần một năm.

II. - Khi một dịch vụ truyền thông trực tuyến tới công chúng hoặc một dịch vụ nghe nhìn

yêu cầu được đề cập trong điều R. 132-23 không thể được thu thập đầy đủ theo thủ tục

tự động, nhà xuất bản, theo yêu cầu của Thư viện Quốc gia Pháp, cung cấp cho nó những từ

vượt qua và chìa khóa để truy cập các tài liệu được bảo vệ cần thiết cho bộ sưu tập của nó hoặc cung cấp cho anh ta một bản sao của những

các tài liệu. Trong cả hai trường hợp, nhà xuất bản cũng phải cung cấp tất cả các dữ liệu kỹ thuật cần thiết để

thông tin liên lạc và lưu trữ hồ sơ dài hạn. Cơ quan lưu chiếu và người gửi tiền

cùng xác định các thủ tục giải nén tệp.

III. - Dịch vụ liên lạc công cộng trực tuyến của Thư viện Quốc gia Pháp thông báo cho

công khai về các quy trình thu thập mà nó thực hiện và các thông số kỹ thuật của bộ sưu tập tự động mà nó sử dụng.

IV. - Các thư mục quốc gia về các dịch vụ truyền thông trực tuyến cho công chúng và

phương tiện nghe nhìn theo yêu cầu quy định tại b của Điều L. 131-1 dưới dạng một chỉ mục của

các dịch vụ này.

Điều R132-23-2

Tư vấn tại chỗ các dịch vụ truyền thông công cộng trực tuyến và các dịch vụ truyền thông

tài liệu nghe nhìn theo yêu cầu được thu thập được thực hiện:

1. Tại Thư viện Quốc gia Pháp và bất kỳ cơ quan nào được ủy quyền thực hiện tham vấn này

theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa;

2. Trên các máy trạm riêng lẻ được bị các giao diện truy cập, tìm kiếm và xử lý do Thư viện Quốc gia Pháp hoặc các tổ chức được ủy quyền, việc sử dụng được dành riêng cho

các nhà nghiên cứu được công nhận hợp lệ.

Tiểu mục 5: Các điều khoản khác

175

Mục 2: Ký quỹ hợp pháp tại Trung tâm Chiếu bóng Quốc gia sống động

Điều R132-24

Trung tâm Điện ảnh và Hoạt hình Quốc gia thực hiện các nhiệm vụ liên quan đến ký quỹ pháp lý.

được ủy thác bởi Tiêu đề III của Quy tắc I của Bộ luật này và 5.của Điều L. 111-2 của Bộ luật Điện ảnh và

hình ảnh động trong các điều kiện được thiết lập bởi phần này.

Điều R132-25

Các bản ghi hình được đề cập trong Điều R. 132-26 và R. 132-30 được gửi tại Trung tâm Quốc gia của

rap chiếu phim và hình ảnh chuyển động trong các điều kiện được chỉ ra trong phần này.

Điều R132-26

Các tài liệu điện ảnh dự định sử dụng lần đầu trong khán phòng

điện ảnh, một khi họ đã có được thị thực khai thác điện ảnh được quy định trong Điều L.

211-1 của Bộ luật Điện ảnh và Hình ảnh Chuyển động, phải chịu nghĩa vụ ký quỹ hợp pháp theo các điều kiện

cố định bởi phần này.

Điều R132-27

Việc đặt cọc do nhà sản xuất hoặc nhà phân phối thực hiện liên quan đến các tài liệu

phim điện ảnh nhập khẩu, trong vòng hai tháng kể từ khi được cấp thị thực hoạt động

điện ảnh. Nó được đính kèm với tóm tắt và bảng kỹ thuật. Khi tài liệu

tác phẩm điện ảnh được khai thác tại rạp, tiền ký quỹ còn kèm theo bộ tài liệu báo chí và

tài liệu quảng cáo, bao gồm đoạn giới thiệu, áp phích và hình ảnh.

Khoảng thời gian quy định trong đoạn trước là sáu tháng cho các tác phẩm điện ảnh kéo dài

ít hơn một giờ.

Điều R132-28

Đối với các tài liệu điện ảnh được cố định về hỗ trợ quang hóa nằm trong dự báo của

Điều R. 132-26, một bản sao phải được nộp dưới dạng một phần tử trung gian cho phép

nhận được một bản sao dương hoặc một ma trận âm hoặc, không đạt được, ở dạng một bản sao

tích cực mới của chất lượng kỹ thuật hoàn hảo. Bản sao lưu phải giống hệt trong cảnh quay của nó

và nội dung của nó đối với bản sao được ủy ban phân loại nộp để kiểm tra được quy định trong Điều 1

của nghị định số 90-174 ngày 23 tháng 2 năm 1990 áp dụng các điều từ 19 đến 22 của luật ngành

điện ảnh và liên quan đến phân loại tác phẩm điện ảnh.

Điều R132-28-1

Đối với các tài liệu điện ảnh ở dạng tệp kỹ thuật số nhập vào các dự báo của Điều R. 132-26, hai bản sao được nộp: một bản sao kỹ thuật số đáp ứng các yêu cầu

kỹ thuật theo quyết định của Chủ tịch Trung tâm Chiếu phim và Truyền hình Quốc gia thực hiện trên

cơ sở 2 của Điều L. 111-3 của Bộ luật Điện ảnh và Hình ảnh Hoạt hình và một bản sao trên phương tiện

Quang hóa tuân thủ các yêu cầu của điều R. 132-28.

Điều R132-29

Bất chấp các quy định của điều R. 132-28, việc nộp một bản sao đã là đối tượng của một

được phép khai thác đối với tác phẩm điện ảnh kéo dài dưới một giờ với điều kiện rằng bản sao được cung cấp có chất lượng kỹ thuật hoàn hảo.

Khi khoản tiền gửi được thực hiện dưới dạng một bản sao dương tính và nó không còn chất lượng nữa

đủ kỹ thuật, Trung tâm Điện ảnh và Hoạt hình Quốc gia tiếp cận được yếu tố trung gian

được đề cập trong điều R. 132-28 và bao gồm chi phí in ấn của một bản sao dương bản mới.

Điều R132-30

Các bản ghi hình được cố định về hỗ trợ quang hóa khác với những hỗ trợ được đề cập trong điều R. 132-26, và

đặc biệt là những thứ đáp ứng nhu cầu thông tin, đào tạo hoặc thăng tiến của mọi người

các thực thể tự nhiên hoặc pháp lý của luật công hoặc luật tư, phải chịu nghĩa vụ ký quỹ pháp lý khi họ

có sẵn cho công chúng bằng cách phân phối ít nhất sáu bản.

Khoản tiền đặt cọc được thực hiện bởi người đặt hàng hoặc sản xuất các video này và để làm gì

liên quan đến các đoạn video được nhập khẩu bởi nhà nhập khẩu hoặc nhà phân phối của họ.

Trong mọi trường hợp, việc ký quỹ được lập thành một bản với Trung tâm Điện ảnh và Hình ảnh Quốc gia

hoạt hình trong vòng một tháng kể từ buổi biểu diễn đầu tiên của tác phẩm đến công chúng và

nó được kèm theo tóm tắt và một tờ kỹ thuật. Các quy định tại đoạn thứ hai của Điều R.

132-29 có thể áp dụng cho các hình vẽ được đề cập trong bài viết này.

ĐiềuR132-31

Các đoạn phim nhập khẩu, được đề cập trong các điều R. 132-26 và R. 132-30, không được đặt cọc hợp pháp,

được sản xuất độc quyền ở nước ngoài khi đáp ứng một trong các điều kiện sau:

1.Đến từ các Quốc gia mà Pháp đã ký kết các hiệp định quốc tế quy định các điều kiện

có đi có lại liên quan đến phạm vi và điều khoản ký gửi hợp pháp của các bản ghi hình nhập khẩu;

2.Là đối tượng của việc nhập cảnh tạm thời vào lãnh thổ quốc gia trong các sự kiện công cộng từ

khi số lượng phiên hoạt động dưới ngưỡng quy định theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm

Văn hóa ;

3.Được phân phối trên toàn quốc với số lượng ít hơn sáu bản.

ĐiềuR132-32

177

Khi, đối với tài liệu điện ảnh được cố định trên giá đỡ quang hóa, có các định dạng khác nhau, định dạng đảm bảo định nghĩa tốt nhất và điều kiện lưu trữ tốt nhất phải đã nộp, ngoại trừ định dạng 70mm.

Bộ trưởng phụ trách văn hóa ấn định bằng nghị định những chi tiết cụ thể phải chịu các tài liệu được trích dẫn trong phần này.

Mục 3: Ký quỹ hợp pháp tại Viện Nghe nhìn Quốc gia

Điều R132-33

Căn cứ vào các Điều L. 131-2 và L. 132-3 và theo các điều kiện quy định trong phần này, Viện

Quốc gia nghe nhìn tự chịu trách nhiệm về việc thu thập, theo tiền gửi hợp pháp, tài liệu âm thanh và

phát thanh hoặc truyền hình; anh ấy tham gia với Thư viện Quốc gia Pháp trong bộ sưu tập,

dưới tiền gửi hợp pháp, dấu hiệu, tín hiệu, tác phẩm, hình ảnh, âm thanh hoặc thông điệp thuộc bất kỳ loại nào là chủ đề

giao tiếp trực tuyến công cộng. Viện quản lý tiền ký quỹ hợp pháp mà nó chịu trách nhiệm theo

mục tiêu và theo các điều kiện được xác định trong điều L. 131-1.

Điều R132-34

Các tài liệu nghe nhìn và âm thanh được đề cập trong các điều R. 132-35 và R. 132-36 được gửi tại

Viện Nghe nhìn Quốc gia khi chúng được phát bằng các dịch vụ được liệt kê dưới đây

những người cung cấp chương trình của họ trực tiếp cho công chúng:

1. Các dịch vụ truyền hình được thành lập ở Pháp theo nghĩa của các điều từ 43-2 đến 43-6 của luật ngày 30 tháng 9 năm 1986

ở trên với ngoại lệ:

a) Dịch vụ được ủy quyền trên cơ sở điều 28-3 của cùng một luật;

b) Các dịch vụ trả tiền cho mỗi lần xem theo nghĩa của điều 6-6 của nghị định số 90-66 ngày 17 tháng 1 năm 1990

đối với việc áp dụng 3.điều 27 và 2.điều 70 của luật số 86-1067 ngày 30 tháng 9 năm 1986

sửa đổi liên quan đến tự do giao tiếp và đặt ra các nguyên tắc chung liên quan đến việc phổ biến

tác phẩm điện ảnh và nghe nhìn của các biên tập viên dịch vụ truyền hình;

c) Các dịch vụ chủ yếu hoặc dành riêng cho việc mua sắm qua điện thoại theo nghĩa của các Điều 21, 32 và 33

của nghị định số 92-280 ngày 27 tháng 3 năm 1992 áp dụng các điều 27 và 33 của luật số 86-1067 của 30

Tháng 9 năm 1986 đã đề cập ở trên và thiết lập các nguyên tắc chung xác định nghĩa vụ của các nhà cung cấp dịch vụ

trong quảng cáo, tài trợ và bán hàng qua điện thoại;

2.Các dịch vụ vô tuyến, ngoại trừ:

a) Các dịch vụ nêu tại các điều 28-3 và 80 của luật nói trên ngày 30 tháng 9 năm 1986;

b) Các dịch vụ độc lập tại địa phương, khu vực và theo chủ đề được đề cập trong các điều 29 và 42-3 của điều này

luật tương tự;

3.Các dịch vụ phương tiện nghe nhìn theo yêu cầu được phát sóng bởi kênh hertzian trên mặt đất.

178

ĐiềuR132-35

I. - Các tài liệu nghe nhìn sau đây được lưu giữ đầy đủ và giữ nguyên bản gốc.

Tiếng Pháp theo nghĩa của điều R. 132-37 và được phát sóng lần đầu tiên bởi các dịch vụ truyền hình

được đề cập trong 1.của điều R. 132-34:

1.Tạp chí và chương trình phát sóng chủ yếu được sản xuất trên phim trường, trừ tiểu thuyết;

2.Chương trình phát sóng tin tức, ngoại trừ tin tức truyền hình;

3.Hoạt động nghe nhìn theo ý nghĩa của nghị định số 90-66 ngày 17 tháng 1 năm 1990 được áp dụng 3 °

của điều 27 và 2.của điều 70 luật số 86-1067 ngày 30 tháng 9 năm 1986 liên quan đến quyền tự do

giao tiếp và ấn định các nguyên tắc chung liên quan đến việc phân phối các tác phẩm điện ảnh và

nghe nhìn;

4.Chương trình đa dạng;

5.Thông điệp quảng cáo;

6.Các vấn đề nằm trong các nghĩa vụ cụ thể trong thông số kỹ thuật của các công ty quốc gia của

chương trình.

II. - Tất cả các tài liệu nghe nhìn của các dịch vụ tự quảng cáo theo nghĩa của điều 16-1 của

Nghị định số 92-280 ngày 27 tháng 3 năm 1992 đã được sửa đổi bổ sung để áp dụng các Điều 27 và 33 của Luật số 86-1067

ngày 30 tháng 9 năm 1986 liên quan đến tự do giao tiếp và đặt ra các nguyên tắc chung xác định

nghĩa vụ của các nhà xuất bản dịch vụ về quảng cáo, tài trợ và bán hàng qua điện thoại, cũng như

các vấn đề khác hoặc các yếu tố phát thải, được thu thập với tỷ lệ ít nhất bốn tài liệu cho mỗi bảo mật hoặc mỗi

môn thể thao hoặc theo thể loại, theo người gửi tiền và theo năm, ngoại trừ tin tức truyền hình được thu thập

với tốc độ ít nhất một ấn bản mỗi ngày và cho mỗi người gửi tiền.

Điều R132-36

I. - Được Viện Nghe nhìn Quốc gia sưu tầm đầy đủ và lưu giữ tài liệu âm thanh theo sau khi chúng có nguồn gốc từ tiếng Pháp theo nghĩa của điều R. 132-37 và là chủ đề của một

được phát sóng bởi các dịch vụ vô tuyến được đề cập trong 2.của điều R. 132-34:

1.Tác phẩm văn học, kịch và tài liệu;

2.Tác phẩm âm nhạc, ngoại trừ những tác phẩm được cố định trên bản ghi âm và ghi hình được phát tại

cho mục đích thương mại;

3.Các chương trình phát sóng thông tin, ngoại trừ báo đài;

4.Các cuộc phỏng vấn và tạp chí về văn hóa và khoa học;

5.Chương trình phát sóng đa dạng;

6.Thông điệp quảng cáo;

7.Các vấn đề được đề cập bởi các nghĩa vụ cụ thể trong thông số kỹ thuật của các công ty quốc gia của chương trình.

179

II. - Các khí thải hoặc các phần tử phát thải khác được thu thập với tỷ lệ ít nhất là bốn tài liệu /

tiêu đề hoặc theo bộ môn thể thao hoặc theo thể loại, theo người gửi tiền và theo năm, ngoại trừ các tờ báo được

được thu thập với tỷ lệ ít nhất một ấn bản mỗi ngày và cho mỗi người gửi tiền.

ĐiềuR132-37

Các tài liệu được đề cập trong các Điều R. 132-35 và R. 132-36 được coi là tài liệu gốc

Tiếng Pháp khi chúng được sản xuất hoàn toàn bởi một công ty được thành lập theo luật của Pháp hoặc khi một khoản đóng góp

nhà sản xuất hoặc việc mua trước bản quyền phát sóng do một công ty luật của Pháp thực hiện xuất hiện trong

ngân quyền cho việc sản xuất các tài liệu này.

ĐiềuR132-38

Người biên tập các dịch vụ được đề cập trong điều R. 132-34 liên hệ với Viện Nghe nhìn Quốc gia

chương trình của họ mười lăm ngày trước khi phát sóng công khai. Trước khi phát sóng này, Viện Quốc gia của

lĩnh vực nghe nhìn thông báo cho các nhà xuất bản này danh quyền các tài liệu sẽ được thu thập đầy đủ và

sẽ được chọn.

Những danh quyền này, trong trường hợp không có sửa đổi của Viện Nghe nhìn Quốc gia trong một khoảng thời gian không thể

vượt quá bảy ngày sau khi phát sóng, là cuối cùng trừ khi có lỗi hoặc thiếu sót do người gửi tiền.

Điều R132-39

Người biên tập các dịch vụ được đề cập trong điều R. 132-34, nộp hồ sơ cho Viện Nghe nhìn Quốc gia, trong

trong vòng mười lăm ngày kể từ lần đầu tiên thông báo cho công chúng, các tài liệu được đề cập trong

Các điều R. 132-35 và R. 132-36. Tuy nhiên, Viện Nghe nhìn Quốc gia có thể tiến hành thu

các tài liệu này theo thủ tục tự động.

Các điều kiện và phương thức gửi tiền hoặc thu tiền tự động cũng như các tiêu chuẩn kỹ thuật là

được thông qua bởi các bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và truyền thông theo đề xuất của Viện Quốc gia

nghe nhìn.

Khi không thể thu thập đầy đủ tài liệu được đề cập trong Điều R. 132-35 và R. 132-36

Theo thủ tục tự động, người nộp đơn phải, theo yêu cầu của Viện Nghe nhìn Quốc gia,

cung cấp mật khẩu và khóa truy cập cho các tài liệu được bảo vệ cần thiết cho bộ sưu tập hoặc cung cấp cho chúng

một bản sao của những tài liệu này. Trong cả hai trường hợp, anh ta cũng phải cung cấp tất cả các dữ liệu kỹ thuật

cần thiết cho việc liên lạc và bảo quản lâu dài tài liệu. Người gửi tiền và Viện

ngành công nghiệp nghe nhìn quốc gia cùng xác định các phương pháp thu thập theo các thủ tục khác

hơn tự động.

Điều R132-40

Người biên tập các dịch vụ được đề cập trong điều R. 132-34 cung cấp cho Viện Nghe nhìn Quốc gia

chỉ huy chương trình, báo cáo của người quản lý nhà ga, bản sao tuyên bố các quyền liên quan đến

các chương trình âm nhạc, các tài liệu đi kèm theo ý của họ, và đặc biệt là

báo chí, tóm tắt, tờ kỹ thuật và tài liệu quảng cáo.

180

Các bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và truyền thông ấn định bằng nghị định chung về các chi tiết

phải chịu các tài liệu được đề cập trong phần này.

Điều R132-41

Phải đặt cọc hợp pháp với Viện Nghe nhìn Quốc gia:

1. Các dịch vụ truyền thông công cộng trực tuyến được đề cập trong các quy định tại 1. của Điều R. 132-23,

khi chúng được xuất bản bởi các dịch vụ được đề cập trong điều R. 132-34 hoặc khi chúng chủ yếu là

dành cho các chương trình mà họ xuất bản;

2. Dịch vụ phương tiện nghe nhìn theo yêu cầu nằm trong dự báo 2. của điều R. 132-23,

khi họ thực hiện các chương trình của các dịch vụ được đề cập trong 1. của điều R. 132-34.

Điều R132-42

I. - Tập hợp các dịch vụ truyền thông trực tuyến tới công chúng và các dịch vụ nghe nhìn để

yêu cầu được đề cập trong điều R. 132-41 được thực hiện ít nhất một lần một năm.

II. - Khi một dịch vụ truyền thông trực tuyến tới công chúng hoặc một dịch vụ nghe nhìn

yêu cầu được đề cập trong điều R. 132-41 không thể được thu thập đầy đủ theo thủ tục

tự động, theo yêu cầu của Viện Nghe nhìn Quốc gia, nhà xuất bản phải cung cấp cho nó những từ

vượt qua và chìa khóa để truy cập các tài liệu được bảo vệ cần thiết cho bộ sưu tập của nó hoặc cung cấp cho anh ta một bản sao của những

các tài liệu. Trong cả hai trường hợp, nhà xuất bản cũng phải cung cấp tất cả các dữ liệu kỹ thuật cần thiết để

thông tin liên lạc và lưu trữ hồ sơ dài hạn. Cơ quan lưu chiếu và người gửi tiền cùng xác định các thủ tục giải nén tệp.

III. - Dịch vụ truyền thông công cộng trực tuyến của Viện Nghe nhìn Quốc gia thông báo tới công chúng

về các quy trình thu gom mà nó thực hiện và các thông số kỹ thuật của công cụ thu gom

tự động anh ta sử dụng.

IV. - Các thư mục quốc gia về các dịch vụ truyền thông trực tuyến cho công chúng và

phương tiện nghe nhìn theo yêu cầu quy định tại b của Điều L. 131-1 dưới dạng một chỉ mục của

các dịch vụ này.

Điều R132-43

Tư vấn tại chỗ các dịch vụ truyền thông công cộng trực tuyến và các dịch vụ truyền thông

tài liệu nghe nhìn theo yêu cầu được thu thập được thực hiện:

1. Tại Viện Nghe nhìn Quốc gia và bất kỳ cơ quan nào được phép thực hiện tham vấn này

theo lệnh của các bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và truyền thông;

2. Trên các máy trạm riêng lẻ được bị giao diện truy cập, nghiên cứu và xử lý do Viện cung cấp

cơ quan quốc gia hoặc cơ quan được ủy quyền về nghe nhìn, việc sử dụng được dành riêng cho các nhà nghiên cứu

được công nhận hợp lệ.

Phần 5: Các điều khoản khác

Điều R132-44

Theo Điều L. 132-1, các mục thư liên quan đến việc thực hiện các nghĩa vụ kết quả từ tiêu đề này được chấp nhận miễn phí theo các điều kiện do nghị định chung của

các bộ trưởng chịu trách nhiệm về bưu chính và văn hóa.

Điều R132-45

Các tuyên bố được đề cập trong Điều R. 131-6 và R. 132-8 có thể được tham khảo miễn phí bởi

người gửi tiền, tác giả và những người kế thừa tương ứng của họ.

Chương III: Điều khoản hình sự

Điều R133-1

Bị trừng phạt bằng tiền phạt được cung cấp cho các vi phạm loại thứ năm và, trong trường hợp tái phạm,

mức phạt được quy định đối với tái phạm trong lớp thứ năm:

1. Những người không đi cùng với việc nộp tờ khai của họ, đã hoàn thành hợp lệ, được quy định trong Điều R. 131-6;

2. Những thứ không đi kèm với việc nộp các tài liệu, hồ sơ, tài liệu và vật liệu được cung cấp bởi Điều R.

132-13, R. 132-14, R. 132-21, R. 132-22, R. 132-27, R. 132-30, R. 132-40;

3. Những người không bao gồm thông tin bắt buộc trên các tài liệu có nghĩa vụ nộp được cung cấp bởi tiêu đề này và các nghị định thi hành được quy định trong các Điều R. 131-7, R. 132-8, R. 132-14,

R. 132-22, R. 132-32, và R. 132-40;

4. Những người không nộp tài liệu đáp ứng các tiêu chuẩn chất lượng cho phép đạt được

các mục tiêu được cung cấp bởi các điều R. 132-8, R. 132-13, R. 132-21, R. 132-28, R. 132-29, R. 132-30 và R.

132-39.

Điều R133-1-1

Kế toán công có thẩm quyền được đề cập trong đoạn thứ tư của Điều L. 133-1 của bộ luật di sản, cảnh quan và kiến trúc

là kế toán của Tổng cục Tài chính công.

PHẦN IV: CÁC CƠ SỞ LIÊN QUAN ĐẾN DI SẢN

Chương I: Trung tâm Di tích Quốc gia

Mục 1: Quy định chung

Điều R141-1

Trung tâm Di tích Quốc gia được đặt dưới sự giám sát của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Trụ sở chính của nó ở Paris.

Điều R141-2

Để thực hiện các sứ mệnh của mình được quy định trong Điều L. 141-1, Trung tâm giải trí nationaux có thể:

1. Đảm bảo sản xuất và phân phối, miễn phí hoặc không phải trả tiền, các ấn phẩm, hình ảnh và

tài liệu nghe nhìn bao gồm cả những tài liệu do các dịch vụ của Nhà nước nắm giữ và nói chung

tất cả các hiện vật liên quan đến di sản, cảnh quan và kiến trúc, nếu áp dụng đối với di sản, cảnh quan và kiến trúc của nước ngoài; quản lý các điểm bán hàng của các sản phẩm này ;

2. Tạo và vận hành, trong các tòa nhà được đề cập trong đoạn thứ hai của điều L. 141-1 và trong điều

R. 141-3, hoặc trong các khu vực được sử dụng để chào đón công chúng, các cơ sở và dịch vụ như giải khát và

nhà hàng ăn uống;

3. Tổ chức các chuyến tham quan có hướng dẫn, triển lãm, trình diễn và tất cả các sự kiện khác tại

nhân vật giáo dục, văn hóa hoặc giải trí liên quan đến các tòa nhà được đề cập trong đoạn thứ hai của

Điều L. 141-1 và Điều R. 141-3 và, nếu có, nằm ngoài tầm kiểm soát của họ;

4. Thực hiện các nghiên cứu lịch sử và khoa học nhằm nâng cao kiến thức về di tích

quốc gia và bộ sưu tập của họ;

5. Cấp các hoạt động, ký hợp đồng thuê và cấp phép cho các cá nhân nhà nước hoặc tư nhân

chiếm giữ phạm vi công cộng trên các tòa nhà nhận được như một tài sản tặng cho hoặc có sẵn cho nó;

6. Thực hiện hoặc điều phối tất cả các nghiên cứu, tham vấn hoặc các cuộc thi có tính chất quốc gia hoặc

quốc tế và các công việc cần thiết để thực hiện các sứ mệnh của mình;

7. Nắm giữ tài chính và thành lập các công ty con, tham gia vào các nhóm lợi ích nền kinh tế, các nhóm lợi ích công, các công ty bán đại chúng hoặc các nhóm khác pháp nhân nhà nước hoặc tư nhân;

8. Cung cấp hỗ trợ kỹ thuật và hợp tác theo bất kỳ cách nào hữu ích với các cơ quan công quyền,

với bất kỳ người nào được điều chỉnh bởi luật công hoặc tư, Pháp hoặc nước ngoài theo đuổi các mục tiêu đáp ứng

nhiệm vụ hoặc đóng góp vào các hoạt động của nó;

9. Cùng phát triển, nếu cần thiết với các cá nhân nhà nước hoặc tư nhân, ở Pháp hoặc ở

ở nước ngoài, thông tin và các hoạt động xúc tiến hữu ích cho việc thực hiện sứ mệnh của mình.

Ông là người ký hợp đồng cho công việc thực hiện trên các di tích quốc gia.

183

Điều R141-3

Trung tâm Di tích Quốc gia có thể, bằng các thỏa thuận đã ký kết với những người công và

sau khi được sự chấp thuận của Bộ trưởng phụ trách văn hóa, giới thiệu cho công chúng các di tích lịch sử khác

so với những thứ nhận được như một món quà tặng hoặc được cung cấp cho nó, hoặc những bộ sưu tập thuộc về những người này và đề nghị

bất kỳ dịch vụ liên quan.

Cơ sở cũng có thể bị tính phí, bằng các thỏa thuận được ký kết khi áp dụng điều L. 2123-2 của quy tắc chung về tài sản của công dân, về quản lý nhà nước đối với các tòa nhà

được phân loại hoặc đăng ký thuộc về Tiểu bang khác với những quốc gia nhận được như một tài sản tặng cho hoặc được cung cấp cho nó, cũng như

việc quản lý nhà nước đối với các tòa nhà, được đề cập trong đoạn đầu tiên, không thuộc về Nhà nước. Những

các thỏa thuận có thể vi phạm các quy định của đoạn cuối I của điều R. 128-6 của luật miền

của Bang.

Các thỏa thuận được đề cập trong bài viết này chỉ rõ các điều kiện và giới hạn trong đó

cơ sở chịu chi phí hoạt động hiện tại của các tòa nhà nói trên. Họ không

có thể có tác dụng làm cho nó chịu gánh nặng bảo trì, bảo tồn hoặc

phục hồi các tòa nhà là chủ đề của nó.

Điều R141-4

Trung tâm Di tích Quốc gia cũng xuất bản trên tất cả các ấn phẩm truyền thông liên quan đến

sự gia trưởng. Nó có thể tham gia vào các hành động hợp tác quốc tế trong lĩnh vực di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Điều R141-5

Các di tích quốc gia là:

1. Di tích lịch sử đã được xếp hạng hoặc đăng ký là di tích lịch sử để đề nghị công nhận

II của Quyển VI của phần lập pháp của bộ luật này, thuộc về Tiểu bang, được trao tặng cho

cơ sở hoặc cung cấp cho cơ sở theo các điều kiện quy định tại Điều R. 141-6;

2. Di tích lịch sử được xếp hạng hoặc đăng ký là di tích lịch sử trong đơn

các quy định tương tự của bộ luật này tạo thành một phần tài sản riêng của cơ sở.

Điều R141-6

Trung tâm Di tích Quốc gia quản lý các tòa nhà thuộc về Nhà nước và cần thiết cho

việc thực hiện các nhiệm vụ được quy định trong khoản thứ hai của Điều L. 141-1 đã được trao cho nó như một sự ban cho hoặc

được cung cấp bởi thỏa thuận sử dụng theo các điều kiện quy định tại Điều R. 128-12 đến

R. 128-17 của luật miền Nhà nước. Nó chịu chi phí phát triển, phục hồi, sửa chữa và bảo trì các tòa nhà nhận được dưới dạng tài trợ hoặc sẵn sàng cho nó.

Điều R141-7

184

Căn cứ vào các quy định tại khoản thứ ba của Điều L. 141-1, cơ sở có thể được ủy thác

thẩm quyền giao khoán công tác trùng tu di tích lịch sử thuộc Nhà nước và bị ảnh hưởng

cho bộ chịu trách nhiệm về văn hóa không phải là di tích quốc gia. Bộ trưởng Bộ Văn hóa

xác định hàng năm bằng sắc lệnh danh quyền các công việc trùng tu các di tích lịch sử được tiến hành

dưới sự giám sát của cơ sở.

Điều R141-8

Trung tâm Di tích Quốc gia có thể thay mặt Nhà nước mua lại, miễn phí hoặc không phải trả tiền,

hàng hóa văn hóa như tác phẩm điêu khắc, tranh vẽ, thảm trí, đồ nội thất và các tác phẩm nghệ thuật, nhằm trưng bày tại

công chúng trong các di tích được đề cập trong đoạn thứ hai của Điều L. 141-1, cũng như trong các viện bảo tàng

từ đó nó nhận được doanh thu, trong các điều kiện theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Điều R141-9

Chính quyền văn hóa của Trung tâm des di tích nationaux, các hoạt động của nó và các khoản đầu tư nằm trong

năng lực phụ thuộc vào một hợp đồng nhiều năm về mục tiêu được ký kết với Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền .

Hợp đồng mục tiêu kéo dài nhiều năm này đặt ra các mục tiêu của cơ sở và cung cấp các phương tiện và công việc

được giao cho hoạt động của nó.

Theo các hướng dẫn này, khuôn khổ của các biện pháp can thiệp khu vực của cơ sở có thể được quy định.

bằng các thỏa thuận được ký kết với đại diện của Quốc gia trong khu vực, những người của công chúng và, nếu

cá nhân có liên quan.

Mục 2: Tổ chức hành chính

Điều R141-10

Trung tâm mô tả tượng đài nationaux do một tổng thống đứng đầu, được bổ nhiệm theo sắc lệnh trên một đề xuất từ

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa trong thời gian ba năm được gia hạn hai lần. Nó được quản lý bởi một

hội đồng quản trị do chủ tịch cơ sở làm chủ tịch.

Hội đồng quản trị, ngoài chủ tịch bao gồm:

1. Một thành viên của Hội đồng Nhà nước, do phó chủ tịch Hội đồng Nhà nước bổ nhiệm;

2. Một thành viên của Tòa án Kiểm toán viên, được bổ nhiệm bởi Chủ tịch thứ nhất của Tòa án Kiểm toán viên;

3. Một đại diện của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về du lịch;

4. Hai đại diện của Bộ chịu trách nhiệm về ngân quyền :

a) Người quản lý ngân quyền hoặc người đại diện của người đó;

b) Tổng cục trưởng Tổng cục Tài chính công hoặc người đại diện của ông;

5. Hai đại diện của Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa:

a) Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc người đại diện của ông;

b) Tổng thư ký hoặc đại diện của ông;

6. Năm nhân vật đủ tiêu chuẩn, bao gồm cả hai quan chức được bầu cử ở địa phương, được chọn vì năng lực của họ trong

lĩnh vực hoạt động của cơ sở do Bộ trưởng phụ trách văn hóa chỉ định;

7. Ba đại diện nhân viên được bầu theo các thủ tục theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm

văn hóa.

Điều R141-11

Tổng giám đốc của Trung tâm mô tả di tích nationaux, người kiểm soát ngân quyền hoặc đại diện của ông và

nhân viên kế toán cũng tham dự các cuộc họp của hội đồng quản trị với tư cách là cố vấn.

Chủ tịch có thể kêu gọi tham gia vào các cuộc họp của hội đồng quản trị với tư cách cố vấn bất kỳ

người có sự hiện diện mà anh ta cho là hữu ích.

Các thành viên của ban giám đốc được đề cập trong 1 °, 2 °, 3 °, 6. và 7. của điều R. 141-10 là

được bầu hoặc bổ nhiệm trong ba năm. Bất kỳ vị trí trống cố định nào xảy ra trong ban giám đốc cho

bất kỳ nguyên nhân nào, kể cả sự mất mát của một thành viên năng lực mà anh ta ngồi, là

lấp đầy trong vòng hai tháng. Nhiệm vụ của người thay thế hết hạn vào ngày mà nhiệm vụ của người tiền nhiệm.

Các chức năng của thành viên hội đồng quản trị, ngoại trừ các chức năng của chủ tịch, được thực hiện tại

tiêu đề miễn phí. Họ mở quyền được hoàn trả chi phí đi lại và sinh hoạt theo các điều kiện

được cung cấp bởi các quy định áp dụng cho viên chức Nhà nước.

Điều R141-12

Hội đồng quản trị họp bất cứ khi nào cần thiết và ít nhất hai lần một năm, theo sáng kiến

của chủ tịch hoặc ít nhất một phần ba số thành viên đương nhiệm. Chương trình nghị sự do tổng thống quyết định.

Hội đồng cân nhắc họp lệ khi có mặt một nửa số thành viên có quyền biểu quyết.

hoặc được đại diện bởi một giám đốc mà họ đã giao nhiệm vụ trong giới hạn của nhiệm vụ do

cùng một quản trị viên. Nếu không đạt được túc số này, hội đồng quản trị họp lần thứ hai

trên cùng một chương trình trong vòng mười lăm ngày. Nó cân nhắc họp lệ bất kể số lượng

các thành viên có mặt.

Các quyết định được thông qua bởi đa số các thành viên có mặt hoặc đại diện. Trong trường hợp chia đều

giọng nói của tổng thống là ưu tiên.

Điều R141-13

Ban giám đốc điều chỉnh các công việc của cơ sở thông qua các cuộc thảo luận của mình. Đặc biệt :

186

1.Nó xác định các mục tiêu của cơ sở và phê duyệt chương trình của mình trong khuôn khổ

chung do Nhà nước ấn định;

2.Nó cân nhắc về các điều kiện chung của tổ chức và hoạt động của cơ sở;

3.Nó thông qua báo cáo hoạt động hàng năm được trình lên Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa;

4.Nó biểu quyết về ngân quỹ và các sửa đổi của nó; nó được thông báo về việc lập trình công việc được thực hiện theo

quản lý dự án của cơ sở;

5.Nó đóng tài khoản tài chính cho năm đã kết thúc và quyết định việc phân bổ kết quả của năm;

6.Nó quyết định các khoản vay;

7.Anh ta chấp nhận hoặc từ chối các khoản quyền góp và di chúc không phải là những tài sản văn hóa dự định thực hiện

trong các bộ sưu tập;

8.Nó cho phép trợ cấp;

9.Nó cân nhắc về các kế hoạch mua và cho thuê các tòa nhà và hàng hóa mà cơ sở sở hữu công, các dự án mua bán và cho thuê các tòa nhà;

10.Nó đặt ra các điều kiện chung để trao hợp đồng, thỏa thuận và hợp đồng được ký kết bởi

sự thành lập;

11.Nó cân nhắc về chính quyền giá của cơ sở về phí vào cửa, các dịch vụ bổ sung và phí sử dụng trong các di tích quốc gia và các di tích được đề cập trong Điều R.

141-3;

12.Nó quyết định về việc thành lập các công ty con, mua lại, mở rộng và thanh lý các khoản đầu tư được đề cập trong 7.của

điều R. 141-2;

13.Nó xác định các điều kiện chung về việc làm và thù lao của nhân sự;

14.Anh ta cho phép các hành động và giao dịch hợp pháp;

15.Nó cân nhắc về hợp đồng các mục tiêu và các thỏa thuận được đề cập trong điều R. 141-9, cũng như về

các thỏa thuận được đề cập trong điều R. 141-3.

Hội đồng quản trị có thể ủy quyền cho chủ tịch, trong những điều kiện mà hội đồng quyết định, các quyết định

trong các vấn đề quyền góp và thừa kế, tài trợ, cho thuê, các hành động pháp lý và giao dịch.

Chủ tịch báo cáo về các quyết định được đưa ra tại cuộc họp gần nhất của hội đồng quản trị

trong khuôn khổ các ủy quyền được cấp cho nó.

Điều R141-14

Các quyết định của ban giám đốc được quy định trong 6.và 12.của điều R. 141-13 không có hiệu lực thi hành.

Chỉ sau khi phê duyệt theo lệnh chung của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền và Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Sự cân nhắc của ban giám đốc quy định trong 4 °, 5 °, 9 °, 10 °, 11.và 15.của điều R. 141-13

tự động có hiệu lực thi hành sau mười lăm ngày kể từ khi nhận được thông báo của các bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền và văn hóa, nếu một trong số họ không phản đối trong khoảng thời gian đó.

187

Các quyết định của ban giám đốc quy định tại 13.của điều R. 141-13 hoàn toàn có hiệu lực thi hành.

ngay ba mươi ngày sau khi nhận được thông báo của các bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền , văn hóa và công

công khai, nếu một trong số họ không phản đối nó trong khoảng thời gian này.

Các quyết định khác của Hội đồng quản trị có hiệu lực pháp lý sau mười lăm ngày kể từ ngày

nhận bởi Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, nếu bộ trưởng không phản đối nó trong thời gian này.

Điều R141-15

Chủ tịch của Trung tâm mô tả di tích nationaux đứng đầu cơ sở công cộng. Như vậy:

- 1.Anh ta chuẩn bị các cuộc thảo luận của hội đồng quản trị và đảm bảo việc thực hiện của họ;
- 2.Ông đại diện cho cơ sở trước tòa và trong mọi hành vi của đời sống dân sự;
- 3.Ông là cán bộ ủy quyền thu chi của cơ sở theo các điều kiện quy định của chức danh

I và III của Nghị định số 2012-1246 ngày 7 tháng 11 năm 2012 liên quan đến quản lý kế toán và ngân quyền công. anh ta

có thể chỉ định cán bộ ủy quyền thứ cấp có thể ủy quyền chữ ký của họ;

4.(Đã lặp lại);

5.Nó tạo ra các tài khoản tạm ứng và cơ quan quản lý doanh thu theo sự đồng ý của kế toán;

6.Anh ta có quyền đối với nhân viên và phân công họ trong cơ sở theo đề nghị của giám đốc

chung; nó quản lý và tuyển dụng nhân viên hợp đồng; nó xác định việc tổ chức các dịch vụ của cơ sở,

phù hợp với các hướng dẫn đã được thông qua bởi hội đồng quản trị;

7.Ông chủ trì ủy ban kỹ thuật chung và ủy ban sức khỏe, an toàn và điều kiện làm việc;

8.Anh ta ký các thỏa thuận ràng buộc việc thành lập và trao hợp đồng để đáp ứng nhu cầu của người sau;

9.Nó ấn định giá vé vào cửa, các dịch vụ do cơ sở cung cấp, phí

chiếm đóng các di tích quốc gia và di tích nêu trong điều R. 141-3, phù hợp với các hướng dẫn được thông qua bởi hội đồng quản trị;

10.Nó thay mặt cho Nhà nước quyết định các thương vụ mua lại được thực hiện theo các điều kiện quy định tại Điều R. 141-8. anh ta

chấp nhận hoặc từ chối các khoản quyên góp và di chúc bao gồm các văn hóa phẩm dự định đặt trong các bộ sưu tập

di tích quốc gia theo các điều kiện quy định của nghị định nêu tại điều R. 141-8;

11.Nó sửa chữa chương trình của các công trình trong các di tích quốc gia;

188

12.Anh ta báo cáo về tình hình quản lý của mình cho ban giám đốc.

Chủ tịch có thể ủy quyền chữ ký của mình cho Tổng giám đốc. Ngoại trừ các trường hợp được đề cập trong 4 °, anh ta có thể

cũng ủy quyền chữ ký của mình cho những người đứng đầu các dịch vụ của cơ sở.

Điều R141-16

Tổng thống được hỗ trợ bởi một tổng giám đốc được bổ nhiệm theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa trên

đề nghị của chủ tịch hội đồng quản trị.

Ông chịu trách nhiệm, dưới quyền của Chủ tịch về việc điều hành và quản lý cơ sở. Anh ấy chuẩn bị và

thực hiện các quyết định của chủ tịch và hội đồng quản trị.

Mục 3: Chế độ tài chính

Điều R141-17

Trung tâm Di tích Quốc gia tuân theo các quy định tại Tiêu đề I và III của Nghị định số 2012-1246

ngày 7 tháng 11 năm 2012 liên quan đến quản lý kế toán và ngân quyền công.

Kế toán phụ có thể được bổ nhiệm theo lệnh của các Bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền và

văn hóa, theo đề xuất của kế toán.

Điều R141-18

Các nguồn lực của tổ chức bao gồm:

1. Tiền thu được từ phí vào cửa và tham quan hội nghị tới các di tích, địa điểm hoặc bộ sưu tập

được đề cập trong đoạn thứ hai của Điều L. 141-1 và trong Điều R. 141-3 cũng như trong các di tích

tài sản lịch sử thuộc sở hữu của Nhà nước giao cho Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa và nguồn thu

dịp triển lãm thường xuyên hoặc tạm thời và các sự kiện văn hóa nghệ thuật;

2. Sản phẩm của quyền quay phim và quay phim, theo các điều kiện do luật tài chính quy định

của ngày 31 tháng 12 năm 1921 và số 70-1199 ngày 21 tháng 12 năm 1970;

3. Thu nhập từ hoạt động thương mại của cơ sở và nói chung, tất cả các khoản thu nhập khác

từ việc thực hiện các hoạt động của nó;

4. Tiền thu được từ việc nhượng quyền và chiếm đóng trong lĩnh vực di tích quốc gia hoặc do nó chịu trách nhiệm

để quản lý, áp dụng điều R. 141-3 cũng như sản phẩm của các khoản phí nhà nước do Nhà nước thu

áp dụng điều L. 2124-31 của quy tắc chung về tài sản của các tổ chức công;

5. Sản phẩm của thuế đậu xe và đường trong phạm vi quốc gia của Saint-Cloud được thiết lập

theo quy định liên bộ ngày 29 tháng 1 và ngày 14 tháng 3 năm 1921 và nói chung, sản phẩm của thuế

bị ảnh hưởng bởi nhà nước;

189

6. Tiền công cho các dịch vụ được thực hiện;

7. Thu nhập tài chính từ việc đầu tư các quỹ của mình;

8. Thu nhập từ động sản và bất động sản;

9. Thu nhập từ việc tham gia;

10. Sản phẩm của sự xa lánh;

11. Trợ cấp và trợ cấp từ Nhà nước, chính quyền địa phương và bất kỳ cơ quan nhà nước hoặc tư nhân nào,

và doanh thu tài trợ;

12. Quyên góp và thừa kế.

Điều R141-19

Các chi phí của cơ sở bao gồm:

1. Chi phí nhân viên của cơ sở;

2. Chi phí hoạt động;

3. Chi phí cho việc mua lại hàng hóa văn hóa được đề cập trong điều R. 141-8;

4. Chi phí liên quan đến thiết bị, công việc phát triển, bảo trì và phục hồi;

5. Thù lao của kế toán viên và kế toán phụ, nếu có;

6. Các khoản trả cho Nhà nước bằng các quỹ hỗ trợ, theo các điều kiện do nghị định chung quy định

bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền ;

7. Chi phí dưới bất kỳ hình thức nào liên quan đến các tòa nhà thuộc sở hữu của cơ sở công cộng;

8.Nói chung, tất cả các chi phí cần thiết cho hoạt động của cơ sở.

Điều R141-21

Doanh thu và quỹ tạm ứng có thể được lập theo các điều kiện được quy định bởi nghị định số.

2019-798 của ngày 26 tháng 7 năm 2019 liên quan đến doanh thu và tài khoản tạm ứng của các cơ quan công quyền.

Chương II: Thành phố kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc

Mục 1: Quy định chung

Điều R142-1

190

Thành phố Kiến trúc và Di sản, cảnh quan và kiến trúc, được quy định tại Điều L. 142-1, được đặt dưới sự giám sát của Bộ trưởng có trách nhiệm với văn hóa.

Trụ sở chính của nó được đặt tại Palais de Chaillot, ở Paris.

Điều R142-2

Đối với việc thực hiện các nhiệm vụ được định nghĩa trong đoạn thứ hai của Điều L. 142-1, Cité de l'Architecture et du

di sản, cảnh quan và kiến trúc đặc biệt nhằm mục đích:

1.Để bảo tồn, bảo vệ, khôi phục và giới thiệu với công chúng rộng rãi nhất có thể các bộ sưu tập được Nhà nước giao phó,

mà nó có được hoặc nó nhận được khi ký gửi và được nhập vào kho của nó; nó cấu thành và quản lý một

thư viện kiến trúc mở cửa cho công chúng;

2.Đóng góp vào việc thu thập, bảo tồn và tăng cường các tài liệu lưu trữ kiến trúc;

3.Đảm bảo mọi hoạt động phổ biến văn hóa kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc đến công chúng; đến cái này

tiêu đề, cụ thể có thể:

a) Tổ chức các cuộc triển lãm, hội thảo, hội nghị hoặc các sự kiện thuộc bất kỳ hình thức nào nhằm giới thiệu

công khai các dạng khác nhau của di sản, cảnh quan và kiến trúc và các phương pháp và kỹ thuật bảo tồn, tôn tạo và

nâng cao, thành tựu và các dự án minh chứng cho sự sáng tạo kiến trúc và đô thị ở Pháp và ở

thế giới;

b) Thu thập, chỉnh sửa, xuất bản và phân phối trên bất kỳ phương tiện nào thông tin liên quan đến nhiệm vụ của mình;

c) Thu hút sự tham gia của các chuyên gia kiến trúc và quy hoạch vào các hoạt động của nó, đóng góp vào

thông tin và tổ chức các cuộc tranh luận giữa các tác nhân này và người dân về môi trường sống;

d) Tham gia nỗ lực đào tạo và nâng cao nhận thức cộng đồng về văn hóa kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc,

đặc biệt là đối với giới trẻ;

4. Đóng góp vào hành động và phát triển mạng lưới địa phương, quốc gia và quốc tế để phổ biến,

bảo tồn và nâng cao văn hóa kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc;

5. Cung cấp các hoạt động đào tạo cho các chuyên gia nhà nước và tư nhân trong kiến trúc và

sự gia trưởng; như vậy:

a) Nó có thể được trao quyền bởi bộ trưởng chịu trách nhiệm về giáo dục đại học, một mình hoặc cùng với

các cơ sở giáo dục đại học khác, để cấp bằng tốt nghiệp giáo dục quốc gia

cấp trên ; nó cũng có thể phát hành văn bằng của riêng mình;

b) Nó tổ chức một chu kỳ nghiên cứu chuyên biệt cho các chuyên gia giải quyết vấn đề bảo tồn,

khôi phục, nâng cao và phát triển các tòa nhà và các khu đô thị và cảnh quan;

c) Nó có thể góp phần vào việc đào tạo liên tục các chuyên gia trong khu vực công và tư nhân.

Điều R142-3

Thành phố Kiến trúc và Di sản, cảnh quan và kiến trúc được tổ chức thành các phòng ban và dịch vụ được giao phó

các nhiệm vụ được xác định trong đoạn thứ hai của Điều L. 142-1. Khoa học, văn hóa và

sư phạm của cơ sở được thực hiện trong phạm vi các khoa.

Bảo tàng Di tích Pháp và Trung tâm des Hautes Etudes de Chaillot được gọi là "Ecole de Chaillot" là

mỗi người trực thuộc một bộ phận.

Điều R142-4

Thành phố Kiến trúc và Di sản, cảnh quan và kiến trúc có thể ký kết bất kỳ thỏa thuận nào hữu ích cho việc thực hiện các sứ mệnh của mình,

đặc biệt là với các tổ chức nghiên cứu và giáo dục đại học của Pháp hoặc nước ngoài.

Một thỏa thuận được ký với cơ quan quản lý lưu trữ, thay mặt cho Nhà nước, xác định các điều kiện

trong đó nó tham gia vào việc thu thập, bảo tồn và nâng cao các tài liệu lưu trữ kiến trúc.

Phần 2: Tổ chức và hoạt động

Điều R142-5

Thành phố Kiến trúc và Di sản, cảnh quan và kiến trúc được quản lý bởi một ban giám đốc, bao gồm, ngoài

chủ tịch của nó:

1. Sáu đại diện của Nhà nước:

a) Tổng cục trưởng quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc của Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc người đại diện của ông;

b) Vụ trưởng, Phó Tổng cục trưởng phụ trách di sản, cảnh quan và kiến trúc cấp Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa, hoặc

Tiêu biểu;

c) Tổng thư ký bộ chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc người đại diện của bộ đó;

- d) Người quản lý ngân quỹ hoặc người đại diện của người đó;
- e) Tổng cục trưởng tổng cục kế hoạch, nhà ở và tính chất ở bộ chịu trách nhiệm về quy hoạch thị xã hoặc đại diện của nó;
- f) Một đại diện của bộ trưởng chịu trách nhiệm về quy hoạch vùng do ông ta chỉ định;
- 2.Năm nhân cách Pháp hoặc nước ngoài được chọn vì năng lực của họ trong lĩnh vực này hoạt động của cơ sở, được bổ nhiệm theo nghị định của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa;
- 3.Ba đại diện của nhân viên, được bầu theo các điều kiện quy định tại Chương II của Tiêu đề II của Luật số.
- 83-675 ngày 26 tháng 7 năm 1983 liên quan đến việc dân chủ hóa khu vực công, hoặc các lĩnh vực thay thế chúng; tình trạng của họ là được định nghĩa trong Chương III của tiêu đề này.

Điều R142-6

192

Nhiệm kỳ của các thành viên được đề cập trong 2.và 3.của điều R. 142-5 được ấn định là năm năm. Nó có thể tái tạo

Một lần.

Trong trường hợp có vị trí tuyển dụng vĩnh viễn vì bất kỳ lý do gì, bao gồm cả việc giảm chất lượng theo

mà một thành viên đã được bổ nhiệm, xảy ra hơn ba tháng trước khi hết hạn nhiệm vụ, một

thành viên được bổ nhiệm theo các điều kiện tương tự và cho nhiệm kỳ còn lại của nhiệm kỳ.

Các chức năng của thành viên hội đồng quản trị không phải là của chủ tịch không được trả thù lao.

Tuy nhiên, chi phí đi lại và sinh hoạt của họ có thể được hoàn trả theo các điều kiện do

các quy định áp dụng đối với công chức.

Điều R142-7

Ba đại diện nhân viên được bầu trong hội đồng quản trị, mỗi người được hưởng lợi từ khoản tín dụng mười lăm

giờ mỗi tháng để thực hiện nhiệm vụ của họ, được phân phối nếu cần thiết cùng với các sản phẩm thay thế của họ.

Điều R142-8

Hội đồng quản trị họp ít nhất hai lần một năm khi được triệu tập bởi chủ tịch hội đồng quản trị, người quyết định

chương trình nghị sự.

Nó cũng có thể được triệu tập theo yêu cầu của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc của đa số

các thành viên.

Điều R142-9

Hội đồng quản trị chỉ có thể cân nhắc hợp lệ nếu có ít nhất một nửa số thành viên trình bày hoặc đại diện. Nếu không đạt đến số đại biểu, hội đồng sẽ được triệu tập lại trong thời gian tối đa

mười lăm ngày trong cùng một chương trình. Sau đó, nó cân nhắc hợp lệ bất kể số lượng thành viên

trình bày hoặc đại diện.

Trong trường hợp Chủ tịch Hội đồng quản trị vắng mặt hoặc không thể hoạt động, Hội đồng quản trị có thể

do phó giám đốc điều hành triệu tập. Trong trường hợp này, hội đồng quản trị bầu ra một chủ tịch

gặp gỡ giữa các tính cách được đề cập trong 2.của điều R. 142-5.

Các quyết định được thực hiện bởi đa số thành viên có mặt hoặc đại diện. Trong trường hợp chia đều

giọng nói của tổng thống là ưu tiên.

Phó Tổng giám đốc, các Trưởng phòng, Kiểm soát viên ngân quyền , Kế toán và

thư ký hội đồng công trình tham dự các cuộc họp của hội đồng quản trị với tư cách cố vấn.

Chủ tịch có thể kêu gọi tham gia vào các cuộc họp của hội đồng quản trị với tư cách cố vấn bất kỳ

người có sự hiện diện mà anh ta cho là hữu ích.

Điều R142-10

193

Hội đồng quản trị điều hành các công việc của cơ sở thông qua các cuộc thảo luận của mình.

Do đó, nó đặc biệt chú ý đến:

1. Các định hướng cũng như các biện pháp chung liên quan đến tổ chức và hoạt động của sự thành lập;
2. Các mục tiêu và hợp đồng thực hiện đã ký với Nhà nước và báo cáo thực hiện liên quan;
3. Định hướng chương trình hoạt động hàng năm của thành phố;
4. Dự án khoa học và báo cáo;
5. Các điều kiện nhập học của học sinh, các chương trình, các quy định của nghiên cứu và các kỳ thi, và trao bằng tốt nghiệp;
6. Các định hướng chung của chính quyền mua lại các công trình và đối tượng dự định thực hiện ở các bộ sưu tập;
7. Báo cáo hoạt động hàng năm;
8. Ngân quyền ;
9. Tài khoản tài chính;
10. Chính quyền giá của cơ sở;
11. Các kế hoạch mua, trao đổi, bán các tòa nhà và cho thuê và cho thuê các tòa nhà;
12. Đoàn công vụ;

13. Các khoản cho vay, mua lại, mở rộng và thanh lý các khoản nắm giữ, thành lập các công ty con và
tham gia vào các nhóm hoặc hiệp hội lợi ích công cộng;
14. Các điều kiện chung về việc làm và thù lao của nhân viên được cơ sở tuyển dụng;
15. Việc chấp nhận hoặc từ chối quà tặng và di sản, cảnh quan và kiến trúc không phải là những món quà bao gồm các tác phẩm hoặc đồ vật dành cho
diễn ra trong các bộ sưu tập;
16. Các hành động pháp lý và dàn xếp;
17. Các điều kiện chung để cấp quyền chiếm lĩnh miền công cộng và
giấy phép tạm thời chiếm giữ phạm vi công cộng và các lệ phí liên quan;
18. Các điều kiện chung để ký kết thỏa thuận;
19. Các quy định nội bộ của nó và của cơ sở.

Điều R142-11

Hội đồng quản trị đưa ra ý kiến về bất kỳ câu hỏi nào mà Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa
tham khảo ý kiến.

194

Hội đồng quản trị có thể, trong giới hạn mà ban giám đốc xác định, ủy quyền cho chủ tịch một số

quyền hạn được cung cấp trong 11 °, 12 °, 15.đến 18.của điều R. 142-10.

Chủ tịch báo cáo về các quyết định được đưa ra tại cuộc họp gần nhất của hội đồng quản trị

trong khuôn khổ các phái đoàn này.

Trong trường hợp khẩn cấp, các quyết định được đề cập trong 11.và 16.của điều R. 142-10 có thể được thực hiện sau

lấy ý kiến bằng văn bản của các thành viên hội đồng quản trị, theo các điều khoản được quy định trong quy chế

bên trong bảng này.

Điều R142-12

Các quyết định của Hội đồng quản trị khác với những quyết định được đề cập trong các đoạn sau là

có hiệu lực pháp luật, trong trường hợp không có phản đối rõ ràng, mười lăm ngày sau khi nhận được

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Các quyết định của chủ tịch được thực hiện bởi sự ủy quyền của hội đồng quản trị áp dụng

đoạn của điều R. 142-11 có hiệu lực thi hành theo các điều kiện tương tự.

Các cân nhắc liên quan đến ngân quyền được coi là đã được thông qua khi hết thời hạn mười lăm ngày.

sau khi tiếp nhận của họ bởi các bộ trưởng giám sát theo các điều kiện quy định tại điều 176 của nghị định số.

2012-1246 ngày 7 tháng 11 năm 2012 liên quan đến quản lý kế toán và ngân quyền công.

Các quyết định liên quan đến 14.của điều R. 142-10 có hiệu lực pháp luật một tháng sau

sự tiếp đón của họ bởi các bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và ngân quyền nếu không ai trong số họ phản đối

sự chậm trễ này.

Các quyết định liên quan đến các vấn đề được đề cập trong 11.và 13.của Điều R. 142-10 phải, để

có hiệu lực thi hành, là đối tượng của sự phê duyệt nhanh chóng của các bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và ngân quyền .

Điều R142-13

Chủ tịch của Thành phố Kiến trúc và Di sản, cảnh quan và kiến trúc được bổ nhiệm theo sắc lệnh dựa trên đề xuất của

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, trong thời gian ba năm được gia hạn hai lần.

Điều R142-14

Chủ tịch Thành phố Kiến trúc và Di sản, cảnh quan và kiến trúc chủ trì hội đồng quản trị. Nó đảm bảo

quản lý chung của cơ sở. Như vậy:

1. Ông triệu tập hội đồng quản trị, lập chương trình nghị sự, chuẩn bị các cuộc thảo luận và đảm bảo

chấp hành;

2. Anh ta chuẩn bị ngân quyền ;

3. Ông là người ủy quyền thu chi, chuẩn bị và ký kết các thỏa thuận của công ty và đảm bảo

ứng dụng tốt;

195

4. Nó có thể được thông qua giữa các cuộc họp của hội đồng quản trị, tùy thuộc vào sự cho phép của

kiểm soát ngân quyền , sửa đổi ngân quyền không có tác dụng tăng biên chế hoặc tổng số tiền chi tiêu, giảm tổng số thu nhập hoặc chuyển

tín dụng giữa các phong bì. Các quyết định này được Hội đồng quản trị thông qua vào lần kế tiếp

ngồi;

các quyết định này được thông qua bởi hội đồng quản trị tại cuộc họp tiếp theo;

5. Anh ta ký các thỏa thuận ràng buộc cơ sở;

6. Anh ta ấn định giá của các dịch vụ được cung cấp;

7. Anh ta ký giấy cho phép tạm thời chiếm giữ phạm vi công cộng;

8. Ông đại diện cho cơ sở trước tòa và trong mọi hành vi của đời sống dân sự;

9. Anh ta được ủy quyền giao dịch, theo ủy quyền của ban giám đốc;

10. Anh ta tuyển dụng và quản lý đội ngũ nhân viên của cơ sở;

11. Anh ta có quyền đối với nhân viên biệt phái hoặc biệt phái;

12. Anh ta quyết định chương trình hoạt động với sự tham khảo ý kiến của các trưởng bộ phận;

13. Theo điều R. 142-3, và tuân thủ các nguyên tắc do hội đồng quản trị đặt ra

hành chính, nó sửa chữa tổ chức hành chính của cơ sở trong các phòng ban và dịch vụ;

14. Ông thực hiện quyền hạn được giao cho Bộ trưởng phụ trách kiến trúc để thay mặt Nhà nước ký

bằng tốt nghiệp đại học quốc gia do cơ sở cấp và nhân danh cơ sở văn bằng của chính nó.

Chủ tịch báo cáo về hoạt động quản lý của mình trước hội đồng quản trị.

Tổng thống không thể ủy quyền chữ ký của mình liên quan đến 1 °, 4. và 14 °.

Trong các trường hợp khác, anh ta có thể ủy quyền chữ ký của mình, trong giới hạn mà anh ta xác định, cho tổng giám đốc.

đại diện và trưởng bộ phận và nếu họ không thể tham dự, các đại lý khác dưới quyền

nhiệm vụ.

Điều R142-15

Phó Tổng Giám đốc điều hành do Chủ tịch bổ nhiệm. Anh ta chịu trách nhiệm, dưới quyền của người sau,

điều hành và quản lý Thành phố Kiến trúc và Di sản, cảnh quan và kiến trúc. Anh ấy chuẩn bị và thực hiện

quyết định của chủ tịch và hội đồng quản trị.

Điều R142-16

Các trưởng bộ phận do chủ tịch bổ nhiệm, sau khi tham khảo ý kiến của ban giám đốc. Họ luyện tập

chức năng của họ dưới quyền của tổng thống.

196

Bằng cách phủ định, người phụ trách Bảo tàng Di tích Pháp và người phụ trách Trung tâm des Hautes

Nghiên cứu Chaillot được bổ nhiệm làm trưởng phòng, theo đề nghị của tổng thống, theo lệnh của bộ trưởng

chịu trách nhiệm về văn hóa trong thời gian tái tạo là ba năm.

Người phụ trách Bảo tàng tượng đài français chiếm một vị trí theo quy định của sắc lệnh số.

86-1370 ngày 30 tháng 12 năm 1986 đặt ra các điều khoản luật định áp dụng cho các vị trí quản lý nhất định

di sản, cảnh quan và kiến trúc chung.

Điều R142-17

Ban Cố vấn Khoa học đưa ra các đề xuất và đưa ra ý kiến về chính quyền văn hóa và

tổ chức, và đặc biệt là về dự án và báo cáo khoa học. Tổ chức của nó, nó thành phần và thủ tục tham vấn do hội đồng quản trị quyết định.

Điều R142-18

Ủy ban mua lại, có thành phần, tổ chức và nhiệm vụ được xác định theo thứ tự Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, được đặt cùng với tổng thống.

Đặc biệt, có trách nhiệm đưa ra ý kiến về các định hướng chung của chính quyền mua lại cũng như

hơn là các vụ mua lại do cơ sở công lập kế hoạch.

Điều R142-19

Hội đồng giáo dục của Centre des Hautes Etudes de Chaillot được đặt cùng với chủ tịch. Cô ấy

thành phần do bộ trưởng phụ trách văn hóa quy định sau khi tham khảo ý kiến của bộ trưởng phụ trách giáo dục

cấp trên. Các thành viên của nó được bổ nhiệm bởi tổng thống với nhiệm kỳ ba năm có thể gia hạn.

Người đứng đầu Trung tâm des Hautes Etudes de Chaillot là thành viên chính thức của hội đồng sư phạm.

Hội đồng giáo dục đưa ra ý kiến về các vấn đề được đề cập trong 5.của điều R. 142-10.

Điều R142-20

Thành phố Kiến trúc và Di sản, cảnh quan và kiến trúc có thể được hưởng lợi từ sự hỗ trợ của các quan chức Nhà nước,

dịch vụ công bệnh viện, dịch vụ công theo lãnh thổ theo cách biệt phái hoặc bố trí cung cấp, theo các điều kiện được quy định bởi quy chế của các đại lý liên quan.

Điều R142-21

Thành phố Kiến trúc và Di sản, cảnh quan và kiến trúc mua lại, xem xét hoặc miễn phí, và thay mặt cho

Nhà nước, trên các nguồn tài nguyên thuộc quyền sử dụng của mình, các tác phẩm và đồ vật dự định là một phần của bộ sưu tập.

197

Những vụ mua lại này do chủ tịch quyết định, theo đề xuất của người đứng đầu bộ phận liên quan, sau khi tham khảo ý kiến của hoa hồng mua lại.

Cơ sở nhận quyền giám hộ các bộ sưu tập thuộc về Tiểu bang và trước đây được lưu giữ tại Musée des

Tượng đài của Pháp.

Mục 3: Chế độ tài chính

Điều R142-22

Cơ sở tuân theo các quy định tại Tiêu đề I và III của Nghị định số 2012-1246 ngày 07 tháng 11 năm 2012

liên quan đến quản lý ngân quyền và kế toán công.

Điều R142-23

Ngân quyền được thành lập và thực hiện hàng năm từ ngày 1 tháng 1 đến ngày 31 tháng 12.

Điều R142-25

Các nguồn lực của Thành phố Kiến trúc và Di sản, cảnh quan và kiến trúc bao gồm:

1. Các khoản thu từ các sự kiện nghệ thuật, khoa học hoặc văn hóa mà nó tổ chức;
2. Sản phẩm của phí vào cửa cũng như liên quan đến việc sao chép tài liệu;
3. Thu nhập từ các cuộc triển lãm tạm thời hoặc các sự kiện dưới bất kỳ hình thức nào;
4. Thu từ các hoạt động giáo dục và dạy nghề, bao gồm cả phí học tại Trung tâm Nghiên cứu Cao cấp Chaillot;

5. Thu nhập từ hoạt động thương mại của nó và nói chung, tất cả các khoản thu nhập khác từ

việc thực hiện các hoạt động của nó;

6. Tiền thu được từ việc nhượng cho bên thứ ba các hoạt động liên quan đến hoạt động của nó;

7. Các khoản phí cho việc chiếm giữ và vận hành miền của nó cũng như các khoản phí phải trả theo

ủy quyền tạm thời chiếm giữ phạm vi công cộng của Quốc gia đã được giao cho quốc gia đó hoặc đặt tại

bố trí ;

8. Yêu cầu, quà tặng và thanh toán được thực hiện dưới dạng đăng ký cá nhân và tập thể;

9. Thu nhập từ tài sản, quỹ và chứng khoán;

10. Trợ cấp từ Nhà nước, chính quyền địa phương và tất cả các tổ chức công khác và

riêng tư;

11. Sản phẩm cho vay có thời hạn dưới 12 tháng;

12. Tất cả các khoản thu khác được pháp luật và quy định cho phép.

198

Điều R142-26

Các chi phí của Thành phố Kiến trúc và Di sản, cảnh quan và kiến trúc bao gồm:

1. Chi phí nhân viên;

2. Chi phí vận hành và thiết bị;

3. Việc thay mặt Nhà nước mua các tác phẩm và đối tượng nghệ thuật;

4. Thuế và các khoản đóng góp dưới bất kỳ hình thức nào;

5. Nói chung, tất cả các chi phí cần thiết để hoàn thành nhiệm vụ của mình.

Phần 4: Các điều khoản khác

Điều R142-27

Cơ sở công quản lý các tòa nhà thuộc về Nhà nước, cần thiết cho việc thực hiện các nhiệm vụ được cung cấp trong Điều L. 142-1, được cung cấp cho nó bởi một thỏa thuận người dùng được ký kết trong các điều kiện được cung cấp trong các điều từ R. 2313-1 đến R. 2313-5 và R. 4121-2 của luật chung về tài sản của nhân vật của công chúng.

Nó cung cấp quản lý dự án và tài trợ để khôi phục, sửa chữa, sửa đổi và bảo trì liên quan đến các tòa nhà và không gian này, ngoại trừ những công trình được bao bọc và có mái che.

Điều R142-28

Tài sản Nhà nước có thể di chuyển được, ngoại trừ tài sản văn hóa trước đây được giao cho các dịch vụ

quyền tài phán quốc gia được gọi là "Bảo tàng Di tích Pháp" và "Trung tâm Nghiên cứu Cao cấp ở

Chaillot ", cần thiết cho việc thực hiện các sứ mệnh của cơ sở, được cấp miễn phí cho nó với

bất kỳ tài sản nào.

Việc chuyển nhượng tài sản được xác lập theo thỏa thuận giữa cơ sở và Nhà nước.

Hàng hóa văn hóa trước đây được giao cho các dịch vụ có thẩm quyền quốc gia, Bảo tàng Di tích

Tiếng Pháp và Trung tâm des Hautes Etudes de Chaillot, cần thiết cho việc thực hiện các sứ mệnh của cơ sở,

được ủy thác và ký quỹ theo thỏa thuận đã ký với Nhà nước.

Chương III: Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc

Điều R143-1

Quỹ được gọi là Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc được công nhận là một cơ sở công ích.

Các nghị định liên quan đến nền móng được đề cập trong phụ lục 5-1 của quy phạm này.

Chương IV: Hội đồng Quốc gia về Tổng Kiểm kê Di sản, cảnh quan và kiến trúc

văn hóa

Điều D144-1

Hội đồng tổng kiểm kê di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa quốc gia báo cáo Bộ trưởng có trách nhiệm

văn hóa. Nhiệm vụ của nó là:

1.Đưa ra ý kiến về:

a) Các tiêu chuẩn quy định tại Điều 2 của Nghị định số 2005-835 ngày 20 tháng 7 năm 2005 được áp dụng theo điều

95 của luật số 2004-809 ngày 13 tháng 8 năm 2004 liên quan đến các quyền tự do và trách nhiệm của địa phương và liên quan đến

nhà nước khoa học và kỹ thuật trong các vấn đề kiểm kê chung di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa và cho Hội đồng

kiểm kê di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa quốc gia;

b) Chương trình nghiệp vụ kiểm kê quốc gia;

c) Bất kỳ câu hỏi nào liên quan đến việc kiểm kê chung di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa do Bộ trưởng chịu trách nhiệm chuyển đến

văn hóa, bất kỳ chính quyền địa phương nào hoặc bất kỳ nhóm chính quyền địa phương nào thực hiện

hoạt động kiểm kê;

d) Các tài liệu tham chiếu cần thiết để tiến hành các hoạt động kiểm kê tổng hợp;

2.Đánh giá:

a) Hoạt động kiểm kê quốc gia;

b) Kiểm kê tổng quát các hoạt động di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa, cụ thể là trên cơ sở báo cáo hàng năm

được đề cập trong điều 5 của nghị định số 2005-835 ngày 20 tháng 7 năm 2005;

c) Tình hình tiến độ tổng kiểm kê trên lãnh thổ quốc gia;

3.Xuất bản báo cáo hàng năm về hoạt động của nó.

Điều D144-2

Hội đồng Tổng kiểm kê di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa quốc gia do Bộ trưởng làm Chủ tịch Hội đồng

văn hóa và, khi vắng mặt, bởi tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Hội đồng này bao gồm, ngoài chủ tịch, gồm mười bốn thành viên:

1. Bốn thành viên chính thức:

a) Bộ trưởng chịu trách nhiệm nghiên cứu hoặc đại diện của bộ trưởng;

200

b) Bộ trưởng chịu trách nhiệm về thiết bị hoặc người đại diện;

c) Trưởng đoàn kiểm tra di sản, cảnh quan và kiến trúc ở Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc người đại diện;

d) Giám đốc đơn vị nghiên cứu chung André Chastel hoặc đại diện của ông;

2. Năm đại diện chính quyền địa phương:

a) Ba đại diện hoặc người thay thế họ, do Hiệp hội các vùng của Pháp chỉ định;

b) Một đại diện hoặc người thay thế anh ta, do Hội đồng các Bộ Pháp chỉ định;

c) Một đại diện hoặc cấp phó của người đó do Hiệp hội Thị trưởng Pháp chỉ định;

3. Năm nhân vật đủ tiêu chuẩn được bổ nhiệm vì kỹ năng khoa học của họ:

a) Ba do Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, bao gồm hai đại lý thực hiện các chức năng của họ trong

chịu trách nhiệm tổng kiểm kê di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa;

b) Một do hội nghị hiệu trưởng các trường đại học;

c) Một của Hiệp hội các vùng của Pháp.

Ngoại trừ các thành viên chính thức, các thành viên của Hội đồng Quốc gia được bổ nhiệm với nhiệm kỳ ba

năm theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Điều D144-3

Hội đồng quốc gia tổng kiểm kê di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa cũng bao gồm một bộ phận khoa học.

sáng tác:

1. Giám đốc đơn vị nghiên cứu chung André Chastel hoặc đại diện của ông;
2. Người đứng đầu cơ quan giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc tại Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc người đại diện của người đó;
3. Hai đại lý thực hiện chức năng của mình trong các bộ phận chịu trách nhiệm kiểm kê chung di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa, được đề cập trong 3. của điều D. 144-2;
4. Hai trong số những nhân vật đủ tiêu chuẩn khác được đề cập trong 3. của điều D. 144-2 do hội đồng chỉ định.

Chủ tịch hội đồng quốc gia yêu cầu trước khi được hội đồng quốc gia thẩm tra ý kiến về bộ phận

khoa học về các câu hỏi được đề cập trong a, b, d của 1. của điều D. 144-1 và b là 2. của cùng một

bài báo.

Điều D144-4

Ban thư ký Hội đồng quốc gia tổng kiểm kê di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa do cơ quan quản lý

di sản, cảnh quan và kiến trúc chung tại bộ chịu trách nhiệm về văn hóa.

Hội đồng quốc gia thiết lập các quy định nội bộ của nó.

201

.

Điều D144-5

Miễn phí tư cách thành viên của Hội đồng Tổng kiểm kê Di sản, cảnh quan và kiến trúc Văn hóa Quốc gia.

Tuy nhiên, chúng làm phát sinh việc hoàn trả chi phí đi lại và sinh hoạt theo các điều kiện

được ấn định bởi các quy định áp dụng đối với công chức của Nhà nước.

202

.

Phần quy định

QUYỂN II: SẮP XẾP

PHẦN I: CHẾ ĐỘ KIẾN TRÚC CHUNG

Chương I: Quy định chung

Chương II: Lưu trữ, bảo tồn và bảo vệ

Phần 1: Lưu trữ công cộng

Tiểu mục 1: Quy định chung

Điều R212-1

Dịch vụ liên bộ về lưu trữ của Pháp của tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc thuộc bộ

Văn hóa thực hiện tất cả các quyền hạn được giao phó cho việc quản lý tài liệu lưu trữ theo quy tắc này, ngoại trừ

những vấn đề liên quan đến kho lưu trữ của các bộ ngoại giao và quốc phòng, cũng như

các dịch vụ và cơ sở phụ thuộc hoặc gắn liền với nó.

Điều R212-2

Dịch vụ liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp về sự chỉ đạo chung của những người yêu nước đảm bảo sự kiểm soát

khoa học kỹ thuật về lưu trữ của các cơ sở, dịch vụ công của Nhà nước cũng như của các

pháp nhân được điều chỉnh bởi luật công, các cơ quan do luật tư điều chỉnh chịu trách nhiệm quản lý một dịch vụ công hoặc

của một nhiệm vụ công ích, và trên các biên bản và thư mục của các viên chức nhà nước hoặc cấp bộ.

Nó cũng đảm bảo sự kiểm soát về mặt khoa học và kỹ thuật của Nhà nước đối với tài liệu lưu trữ thuộc

chính quyền địa phương, các cơ sở công cộng và các nhóm của họ, cũng như những

được ủy thác áp dụng các Điều từ L. 212-6 đến L. 212-14.

Các quyền này được thực hiện đối với các kho lưu trữ hiện tại, trung gian và cuối cùng, như được định nghĩa trong

Các điều R. 212-10, R. 212-11 và R. 212-12.

Điều R212-3

Việc kiểm soát khoa học và kỹ thuật được thực hiện bởi cơ quan liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp

việc quản lý chung các di sản, cảnh quan và kiến trúc liên quan đến các điều kiện quản lý, thu thập, lựa chọn và

tiêu hủy cũng như xử lý, phân loại, bảo tồn và giao tiếp các tài liệu lưu trữ.

203

Nó nhằm đảm bảo tính bảo mật của các tài liệu, tôn trọng sự thống nhất của các quỹ và cấu trúc của chúng.

chất lượng hữu cơ, khoa học và kỹ thuật của dụng cụ nghiên cứu, tính tương thích của hệ thống nghiên cứu

đổi xử và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc lưu trữ.

Điều R212-4

Việc kiểm soát khoa học và kỹ thuật được đề cập trong Điều R. 212-3 được thực hiện trên các tài liệu hoặc tại chỗ bởi:

1. Dịch vụ liên bộ về lưu trữ của Pháp của tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc trong lĩnh vực của nó

kỹ năng;

2. Thành viên của dịch vụ giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc cho tất cả các dịch vụ và tổ chức;

3. Trưởng các cơ quan lưu trữ và các nhân viên khoa học và tài liệu khác được giao cho

cung cấp các dịch vụ của Nhà nước trung ương hoặc các cơ sở công cộng quốc gia, trong phạm vi quyền hạn của họ;

4. Giám đốc các dịch vụ lưu trữ của bộ và các đại lý của Nhà nước cung cấp cho cộng đồng

lãnh thổ trong giới hạn của các khu vực địa lý của họ, ngoại trừ các dịch vụ

tài liệu lưu trữ mà họ chịu trách nhiệm. Trong trường hợp có vị trí tạm thời cho chức vụ giám đốc bộ phận

lưu trữ của bộ, kiểm soát khoa học và kỹ thuật trong khu vực địa lý của nó có thể được

được thực hiện bởi một quan chức Nhà nước có sẵn cho một bộ phận khác, được bổ nhiệm bởi bộ trưởng chịu trách nhiệm

văn hóa.

Điều R212-4-1

Nhiệm vụ của dịch vụ lưu trữ công cộng là thu thập, bảo tồn, đánh giá, sắp xếp, mô tả,

đề truyền thông, nâng cao và phổ biến tài liệu lưu trữ công cộng phù hợp với I của Điều L.

212-4 và các điều L. 212-6, L. 212-6-1, L. 212-8, L. 212-11, L. 212-12, R. 212-5, R. 212-6 và R. 212-8.

Điều R212-5

Dịch vụ lưu trữ ngoại vụ quản lý tài liệu lưu trữ có nguồn gốc từ chính quyền

trụ sở chính, cơ quan ngoại giao, cơ quan lãnh sự cũng như các cơ sở thuộc quyền của

Bộ Trưởng Bộ Ngoại Giao.

Như vậy, họ đảm bảo:

1. Việc bảo tồn và phân loại các tài liệu lưu trữ hiện tại và trung gian;

2. Bảo tồn, lựa chọn, phân loại, kiểm kê và truyền đạt các tài liệu được lưu giữ trong kho trung tâm hoặc trong các kho phụ trợ của kho lưu trữ;

3. Việc bảo tồn, lựa chọn, phân loại, kiểm kê và truyền thông các tài liệu lưu trữ tư nhân là

được Bộ mua lại hoặc trao cho nó như một món quà, yêu cầu, chuyển nhượng, khoản tiền gửi có thể thu hồi hoặc

ation theo nghĩa của Điều 1131 và I của Điều 1716 bis của luật số thuế chung.

Điều R212-6

Dịch vụ lưu trữ thuộc Bộ Quốc phòng đảm bảo việc quản lý tài liệu lưu trữ từ của tất cả các lực lượng, dịch vụ, cơ sở và tổ chức của lực lượng vũ , cũng như các dịch vụ và các cơ sở trực thuộc Kho lưu trữ của Bộ này theo nghị định.

Như vậy, họ đảm bảo:

1. Kiểm soát việc bảo tồn các tài liệu lưu trữ hiện tại;
2. Việc bảo quản hoặc kiểm soát việc bảo quản các tài liệu lưu trữ trung gian;
3. Bảo tồn, lựa chọn, phân loại, kiểm kê và truyền đạt các tài liệu được lưu giữ trong các kho trung tâm và các phụ lục của kho lưu trữ;
4. Việc bảo tồn, lựa chọn, phân loại, kiểm kê và truyền thông các tài liệu lưu trữ tư nhân là

được Bộ mua lại hoặc trao cho nó như một món quà, yêu cầu, chuyển nhượng, khoản tiền gửi có thể thu hồi hoặc

datation theo nghĩa của Điều 1131 và I của Điều 1716 bis của luật số thuế chung.

Điều R212-7

Trước khi bắt đầu khiếu nại hoặc hành động bồi thường quy định tại Điều L. 212-1, chủ sở hữu,

cơ quan quản lý lưu trữ hoặc dịch vụ lưu trữ công cộng có thẩm quyền giữ các tài liệu lưu trữ được đề cập

địa chỉ, bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận, một thông báo chính thức cho chủ sở hữu của

kho lưu trữ. Khi tài liệu lưu trữ công cộng được đưa ra bán, thông báo chính thức được gửi đến người

người thực hiện việc bán hàng, nếu danh tính của người bán không được biết.

Điều R212-7-1

Yêu cầu viết lại quy định tại Điều L. 212-1-1 được gửi đến dịch vụ lưu trữ liên bộ của

Pháp của Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc bằng mọi cách thông báo một ngày nhất định cho ngày nhận của nó.

Yêu cầu này bao gồm tên hoặc tên công ty của người nộp đơn, địa chỉ của anh ta và tất cả thông tin về nguồn gốc

quyền sở hữu kho lưu trữ.

Trong trường hợp yêu cầu không đầy đủ, cơ quan liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp có một tháng để

từ khi nhận được yêu cầu thông báo danh quyền và nội dung của các tài liệu bổ sung đến

do người nộp đơn cung cấp. Trong trường hợp không có yêu cầu trong khoảng thời gian này, yêu cầu được coi là hoàn thành.

Khi yêu cầu hoàn tất, cơ quan liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp xác nhận đã nhận và

cho người yêu cầu biết dịch vụ lưu trữ mà anh ta có thể trình bày bản lưu trữ gốc. Anh ấy chỉ ra

cũng rằng thời hạn ba tháng quy định tại Điều L. 212-1-1 có hiệu lực kể từ ngày trình bày

kho lưu trữ gốc.

Đoạn 1: Tổ chức dịch vụ lưu trữ

Điều R212-8

Cơ quan Lưu trữ Quốc gia được tạo thành từ tất cả các dịch vụ có thẩm quyền quốc gia gắn liền với

dịch vụ liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp về phương hướng chung của di sản, cảnh quan và kiến trúc.

205

Cơ quan Lưu trữ Quốc gia thu thập, sắp xếp, phân loại, bảo tồn, giao tiếp và trưng bày:

1. Các văn bản đến từ các cơ quan hành chính trung ương của Nhà nước và các quyền lực được cấu thành từ

nguồn gốc;

2. Tài liệu từ các cơ sở công cộng quốc gia và các pháp nhân khác

các cơ quan luật pháp công cộng cũng như tư nhân chịu trách nhiệm quản lý dịch vụ công hoặc

dịch vụ công, có thẩm quyền mở rộng hoặc đã mở rộng ra toàn nước Pháp;

3. Tất cả các tài liệu khác đã hoặc được quy cho chúng, hoặc được phân phối không thanh toán hoặc miễn phí, tạm thời hoặc

dứt khoát, kể từ khi tạo ra chúng.

Điều R212-9

Các tài liệu được nộp cho các dịch vụ đăng ký đất đai trong hơn năm mươi năm cũng như

những người được sản xuất để sử dụng được trả cho các dịch vụ lưu trữ của bộ theo các điều kiện

được cung cấp bởi điều 10 của nghị định số 55-22 ngày 4 tháng 1 năm 1955 cải cách đăng ký ruộng đất.

Đoạn 2: Suu tầm và bảo tồn tài liệu lưu trữ công cộng

Điều R212-10

Các tài liệu thường được sử dụng cho hoạt động của dịch vụ, cơ sở và tổ chức đã sản xuất hoặc tiếp nhận chúng.

Việc bảo tồn tài liệu lưu trữ hiện nay là trách nhiệm, dưới sự giám sát của người phụ trách

Kho lưu trữ khoa học và kỹ thuật nhà nước, cho các dịch vụ, cơ sở và cơ quan có sản xuất hoặc nhận. Họ có thể gửi chúng theo các điều kiện được quy định trong Điều R. 212-19 đến R.

212-31.

Điều R212-11

Tài liệu nào:

1. Không còn được coi là tài liệu lưu trữ hiện tại;

2. Chưa thể, vì quyền lợi quản lý của họ, trở thành đối tượng của sự lựa chọn và loại bỏ

phù hợp với các quy định của điều R. 212-14.

Việc bảo quản các tài liệu lưu trữ trung gian có thể được đảm bảo trong các kho đặc biệt, được gọi là kho của

lưu trữ trước, đặt dưới sự kiểm soát của người chịu trách nhiệm về khoa học kỹ thuật của Nhà nước.

trên kho lưu trữ.

Trong trường hợp không lưu trữ trước, các tài liệu lưu trữ trung gian hoặc được lưu giữ trong khuôn viên của bộ phận của họ,

cơ sở hoặc cơ quan xuất xứ, dưới sự kiểm soát của người chịu trách nhiệm kiểm soát khoa học và

Dữ liệu kỹ thuật của nhà nước về tài liệu lưu trữ, hoặc được lưu giữ theo các điều kiện quy định tại Điều R. 212-19 đến R.

212-31.

206

Điều R212-12

Các tài liệu đã trải qua các lựa chọn và xóa đã xác định được coi là tài liệu lưu trữ cuối cùng.

trong các Điều R. 212-13 và R. 212-14 và phải được lưu giữ vô thời hạn.

Việc bảo tồn các tài liệu lưu trữ cuối cùng được đảm bảo trong các kho tài liệu lưu trữ theo dịch vụ

kho lưu trữ liên bộ của Pháp về định hướng chung của di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc được đặt dưới sự kiểm soát của

người chịu trách nhiệm quản lý khoa học và kỹ thuật của Nhà nước về tài liệu lưu trữ.

Tuy nhiên, các dịch vụ trung tâm của các cơ quan hành chính nhà nước, các cơ sở công cộng,

pháp nhân được điều chỉnh bởi luật công và các cơ quan do luật tư điều chỉnh chịu trách nhiệm quản lý một dịch vụ công

hoặc một nhiệm vụ công ích có thể được hưởng lợi từ việc miễn trừ nghĩa vụ phải trả cho một

tiền gửi lưu trữ được cung cấp trong I của điều L. 212-4. Điều này phụ thuộc vào việc ký kết một thỏa thuận

giữa cơ quan quản lý lưu trữ và dịch vụ hoặc cơ quan liên quan, nơi cung cấp các điều kiện quản lý,

bảo tồn và truyền thông cho công chúng các tài liệu lưu trữ, các yêu cầu khoa học và kỹ thuật của

dịch vụ liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp về định hướng chung của các lời khai áp dụng ở đó và

việc sử dụng một người có trách nhiệm đủ tiêu chuẩn về khoa học lưu trữ.

Điều R212-13

Được xác định theo thỏa thuận giữa dịch vụ, cơ sở hoặc tổ chức có liên quan và dịch vụ liên bộ

từ kho lưu trữ của Pháp của tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc:

1. Thời hạn sử dụng như tài liệu lưu trữ hiện tại;

2. Thời hạn lưu giữ như tài liệu lưu trữ trung gian;

3. Điểm đến cuối cùng khi kết thúc giai đoạn lưu giữ dưới dạng tài liệu lưu trữ trung gian, cụ thể là:

a) Loại bỏ ngay lập tức hoặc cuối cùng, toàn bộ hoặc một phần, có hoặc không có lựa chọn;

b) Chuyển, như là tài liệu lưu trữ cuối cùng, đến một kho lưu trữ theo dịch vụ liên bộ

của các kho lưu trữ của Pháp của tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc được đặt dưới sự kiểm soát của người

phụ trách quản lý khoa học kỹ thuật của Nhà nước về lưu trữ;

c) Bảo quản bởi dịch vụ, cơ sở hoặc tổ chức có liên quan, trong các điều kiện được cung cấp trong

điều R. 212-12.

Điều R212-14

Việc lựa chọn tài liệu là trách nhiệm của người chịu trách nhiệm về khoa học kỹ thuật của Nhà nước.

trên kho lưu trữ; tuy nhiên, đối với các danh mục tài liệu được xác định hạn chế, ủy quyền

việc lựa chọn và loại bỏ có thể được cấp cho các dịch vụ, cơ sở và tổ chức có bắt nguồn các tài liệu.

Người chịu trách nhiệm quản lý khoa học và kỹ thuật của Nhà nước về lưu trữ lập danh mục

các tài liệu mà nó đề xuất và nộp chúng để xin thị thực của cơ quan quản lý xuất xứ. Bất kì

việc thải bỏ bị cấm nếu không có thị thực này.

207

Các dịch vụ, cơ sở và tổ chức không được phản đối việc loại bỏ các tài liệu lưu trữ do họ cung cấp.

phần lưu trữ do người chịu trách nhiệm quản lý khoa học kỹ thuật của Nhà nước về lưu trữ

đó là do nhu cầu pháp lý.

Khi không có nhu cầu pháp lý nào biện minh cho việc từ chối loại bỏ, các dịch vụ, cơ sở và

tổ chức có thể lấy lại các tài liệu lưu trữ được đề xuất loại bỏ.

Tùy chọn này có thể được thực hiện trong vòng ba tháng, khi người chịu trách nhiệm kiểm soát kết thúc

Kho lưu trữ khoa học và kỹ thuật của nhà nước được trao quyền xử lý.

Khi các dịch vụ, cơ sở và tổ chức muốn loại bỏ các tài liệu mà họ cho là không cần thiết, họ

trình danh quyền xin thị thực của người chịu trách nhiệm quản lý khoa học kỹ thuật của Nhà nước về

kho lưu trữ. Mọi loại trừ đều bị cấm nếu không có thị thực này.

Trong mọi trường hợp, các tài liệu cần loại bỏ sẽ được tiêu hủy dưới sự kiểm soát kỹ thuật của dịch vụ.

liên bộ lưu trữ của Pháp về phương hướng chung của di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Điều R212-15

Khoảng thời gian mà các quan chức nhà nước hoặc bộ trưởng đảm bảo việc lưu giữ các biên bản của họ và

các thư mục trước khi chuyển đến một kho lưu trữ theo dịch vụ lưu trữ liên bộ của

Pháp thuộc Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc đặt dưới sự kiểm soát khoa học kỹ thuật của Nhà nước

trên kho lưu trữ được quy định là bảy mươi lăm cho các công chứng viên và hai mươi lăm cho các viên chức khác công hoặc bộ.

Tuy nhiên, viên chức nhà nước hoặc bộ có liên quan và cơ quan liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp

Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc có thể đồng ý giảm hoặc tăng thời hạn này bằng một thỏa thuận mà

thời hạn hiệu lực không được vượt quá mười năm và có thể gia hạn bằng thỏa thuận ngầm trong khoảng thời gian cùng thời hạn.

Điều R212-16

Khi chuyển tài liệu đến kho lưu trữ trước hoặc đến kho lưu trữ dưới

dịch vụ liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp của tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc, nó được thành lập

một phiếu mô tả, tùy từng trường hợp, dịch vụ xuất xứ của các tài liệu hoặc dịch vụ của

lưu trữ trước thực hiện thanh toán.

Việc thanh toán một tài liệu được soạn thảo trên phương tiện kỹ thuật số đi kèm với tất cả các thông tin

liên quan đến nó từ khi thành lập và cần thiết cho hoạt động của nó, chẳng hạn như dữ liệu cho phép

xác định nó, xác định đặc tính của nó và đảm bảo khả năng truy xuất nguồn gốc của nó.

Điều R212-17

Các dịch vụ lưu trữ công cộng liên lạc với các dịch vụ, cơ sở và cơ quan đã trả tiền cho họ

tài liệu liên quan đến công cụ hỗ trợ tìm kiếm.

Điều R212-18

Các tài liệu được lưu giữ trong các kho lưu trữ thuộc cơ quan liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp

quản lý chung di sản, cảnh quan và kiến trúc văn do dịch vụ, cơ sở hoặc tổ chức xử lý độc quyền

từ đó chúng có nguồn gốc trong chừng mực chúng không thể truyền được theo các điều khoản của Quyển III của Bộ luật

quan hệ giữa công chúng và chính quyền, và các Điều L. 213-1, L. 213-2 và L. 213-3.

Điều R212-18-1

I. - Để bảo tồn các tài liệu lưu trữ kỹ thuật số, một dịch vụ lưu trữ công cộng có thể gộp lại, dưới sự kiểm soát

trạng thái khoa học và kỹ thuật, với một cơ quan lưu trữ công cộng khác phục vụ toàn bộ hoặc một phần các nhiệm vụ kỹ thuật

hoặc chức năng được thực hiện trong một hệ thống lưu trữ điện tử. Sự gộp chung này làm phát sinh

tập hợp cơ sở hạ tầng, nhân sự hoặc nguồn lực vật chất, hậu cần hoặc tài chính.

Mỗi dịch vụ lưu trữ công cộng là một phần của tổng hợp vẫn chịu trách nhiệm về dữ liệu của nó.

II. - Một thỏa thuận xác định phạm vi tổng hợp, phân bổ nhiệm vụ giữa các bên và mức độ dịch vụ dự kiến, các nguồn lực điều hành và kỹ năng của các đại lý phụ trách

việc thực hiện các nhiệm vụ kỹ thuật hoặc chức năng. Nó thiết lập các chỉ số giám sát sẽ là chủ đề của

một báo cáo được lập hàng năm bởi mỗi dịch vụ lưu trữ công cộng chịu trách nhiệm về toàn bộ hoặc một phần của

gộp chung và giải quyết cho tất cả các bên liên quan gộp chung. Báo cáo này cũng được truyền đi

giao cho người chịu trách nhiệm quản lý khoa học kỹ thuật của Nhà nước về tài liệu lưu trữ.

Thỏa thuận này xác định khuôn khổ tài chính trong đó việc tổng hợp được thực hiện trên cơ sở chi phí

hoạt động và xác định phương pháp được sử dụng để xác định chi phí này.

III. - Người chịu trách nhiệm quản lý khoa học kỹ thuật của Nhà nước về tài liệu lưu trữ có thời hạn.

bốn tháng kể từ khi nhận được dự thảo thỏa thuận để xác minh sự tuân thủ của nó với các yêu cầu

được định nghĩa trong điều R. 212-18-2. Trường hợp thiếu sự phù hợp thì không thể ký kết thỏa thuận.

Người chịu trách nhiệm quản lý khoa học và kỹ thuật của Nhà nước về tài liệu lưu trữ là người nhận

bản sao của thỏa thuận đã ký.

Điều R212-18-2

Việc bảo quản chung các tài liệu lưu trữ kỹ thuật số đáp ứng các tiêu chuẩn, phù hợp với các quy tắc của nghệ thuật,

đặc biệt liên quan đến:

1. Tính bảo mật và dự phòng của cơ sở hạ tầng phần mềm và phần cứng;
2. Quản lý vòng đời của dữ liệu và siêu dữ liệu của nó;
3. Sự hiện diện của các cơ chế nhằm đảm bảo tính toàn vẹn và dễ đọc theo thời gian của thông tin;
4. Khả năng truy nguyên của tất cả các hành động được thực hiện trong hệ thống lưu trữ điện tử;
5. Đảm bảo khôi phục toàn bộ hoặc một phần dữ liệu và siêu dữ liệu của chúng, cũng như thông tin truy xuất nguồn gốc liên quan.

Đoạn 3: Lưu trữ tài liệu lưu trữ công cộng hiện tại và trung gian với người được ủy quyền

209

Điều R212-19

Tuyên bố về việc lưu giữ các tài liệu lưu trữ hiện tại và trung gian quy định tại II của Điều L. 212-4 được gửi,

bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận, gửi cho người phụ trách kiểm soát khoa học và

Kỹ thuật nhà nước về tài liệu lưu trữ.

Điều R212-20

Bản kê khai nộp lưu tài liệu lưu trữ hiện hành và trung gian có các thông tin sau:

1. Bối cảnh, mục tiêu, lịch trình và thời gian dự kiến của hoạt động;
2. Danh quyền và ngày kết thúc của các tài liệu lưu trữ đã gửi;
3. Khối lượng, cảnh phim tuyến tính hoặc số lượng tài liệu được lưu trữ.

Điều R212-21

Hợp đồng đặt cọc quy định tại II Điều khoản 212-4 được giao kết bằng văn bản. Bất kỳ điều khoản nào có xu hướng áp dụng

quyền lưu giữ trong các tài liệu lưu trữ được lưu chiếu được coi là bất thành văn.

Dự thảo hợp đồng được gửi cho người chịu trách nhiệm quản lý khoa học kỹ thuật của Nhà nước về

kho lưu trữ, có một tháng để bình luận. Việc ký kết hợp đồng không thể chỉ can thiệp vào cuối giai đoạn này.

Người chịu trách nhiệm quản lý khoa học và kỹ thuật của Nhà nước về tài liệu lưu trữ là người nhận

bản sao của hợp đồng đã ký.

Điều R212-22

Hợp đồng đặt cọc có các điều khoản liên quan đến:

1. Bản chất và sự hỗ trợ của các tài liệu lưu trữ được ký gửi;
2. Mô tả các dịch vụ được cung cấp: nội dung của các dịch vụ và kết quả mong đợi;
3. Mô tả các phương tiện được thực hiện bởi cơ quan lưu chiếu để cung cấp dịch vụ;
4. Các thiết bị để liên lạc vật lý và truy cập vào tài liệu lưu trữ của người gửi tiền;
5. Nếu cơ quan lưu chiếu thực hiện các thay đổi hoặc phát triển kỹ thuật, nghĩa vụ của cơ quan đó đối với người gửi tiền;
6. Thông tin về các bảo đảm giúp cơ quan lưu chiếu có thể bao gồm bất kỳ sự vỡ nợ nào;
7. Cơ chế khôi phục tài liệu lưu trữ được ký gửi khi kết thúc hợp đồng ký quỹ, kèm theo cam kết tiêu hủy hoàn toàn các bản sao mà người lưu chiếu có thể đã thực hiện trong thời hạn của hợp đồng;

8. Thông tin về các điều kiện sử dụng các nhà cung cấp dịch vụ bên ngoài cũng như các cam kết của

lưu chiểu để khoản bồi thường này đảm bảo mức độ bảo đảm tương đương đối với các nghĩa vụ cần

hoạt động bảo tồn;

9. Các hợp đồng bảo hiểm mà người trông coi thực hiện để bảo hiểm cho những thiệt hại và mất mát có thể

trải qua các kho lưu trữ đã được gửi đi; hợp đồng quy định rằng những điều này loại trừ rõ ràng các tài liệu lưu trữ được gửi từ

phạm vi của điều khoản từ bỏ;

10. Thời hạn của hợp đồng và các điều kiện có thể gia hạn.

Điều R212-23

Bất kỳ thể nhân hoặc pháp nhân nào muốn đảm bảo việc bảo tồn các tài liệu lưu trữ công cộng và hưởng lợi từ

sự chấp thuận quy định tại II của điều L. 212-4 phải đáp ứng các điều kiện sau:

1. Thực hiện hoạt động của mình theo các tiêu chuẩn liên quan đến dịch vụ lưu trữ và quản lý

gia công các tài liệu trên giấy cũng như những tài liệu liên quan đến lưu trữ điện tử, xác định theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa;

2. Giữ các tài liệu lưu trữ được giao phó trên lãnh thổ quốc gia, trong các cơ sở tuân thủ

quy định của liên bộ dịch vụ lưu trữ của Pháp của sự chỉ đạo chung của các yêu nước;

3. Sử dụng các chuyên gia có trình độ trong các vấn đề bảo mật và bảo quản tài liệu lưu trữ;

4. Đảm bảo lưu trữ an toàn bao gồm chính quyền bảo mật được dự định cụ thể để đảm bảo

bảo vệ chống lại sự truy cập trái phép và tính toàn vẹn và độ bền của tài liệu lưu trữ;

5. Cá nhân hóa trong tổ chức của mình hoạt động bảo tồn và các phương tiện dành riêng cho nó cũng như

quản lý cổ phiếu và các luồng tài liệu;

6. Xác định và cài đặt hệ thống thông tin về hoạt động bảo tồn nhằm các cơ quan lưu chiểu, đặc biệt trong trường hợp có sự sửa đổi đáng kể các điều kiện để thực hiện

Hoạt động;

7. Xác định những người chịu trách nhiệm về hoạt động bảo tồn, chỉ rõ mối liên kết hợp đồng ràng buộc họ với

người trông coi;

8. Nếu có thể, hãy xác định đại diện của nó trên lãnh thổ quốc gia theo nghĩa của điều 5 của luật số 78-17

ngày 6 tháng 1 năm 1978 liên quan đến xử lý dữ liệu, tệp và quyền tự do.

Điều R212-24

Sự chấp thuận quy định trong Điều R. 212-23 do Bộ trưởng phụ trách văn hóa cấp. Nó được thông báo cho

người thụ hưởng bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận. Nó được xuất bản trên Tạp chí Chính thức của

Cộng Hòa Pháp.

Điều R212-25

211

.

Người nộp đơn xin phê duyệt quy định tại Điều R. 212-23 gửi dịch vụ lưu trữ liên bộ của

Pháp từ Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc, bằng thư đăng ký với xác nhận đã nhận,

một tệp bao gồm các phần tử sau:

1. Danh tính và địa chỉ của người nộp đơn và, nếu có, của người đại diện của họ cũng như đối với những người

luật pháp, quy chế;

2. Các tài liệu hỗ trợ chứng minh trình độ và kinh nghiệm của nhân sự mà người nộp đơn tuyển dụng;

3. Các loại hỗ trợ cho các tài liệu lưu trữ được lưu giữ;

4. Mô tả chính quyền bảo tồn vật chất đã thực hiện;

5. Các sắp xếp được thực hiện để đảm bảo tính bảo mật của các tài liệu lưu trữ, đặc biệt là việc trình bày

quyền riêng tư và bảo mật, bao gồm kế hoạch khôi phục thảm họa và kế hoạch dự phòng thảm họa cho

kho lưu trữ, bất kể phương tiện của họ;

6. Các loại người, vì lý do chức năng của họ hoặc vì nhu cầu của dịch vụ, có quyền truy cập

tài liệu lưu trữ ký gửi;

7. Nếu có thể, một dấu hiệu về việc sử dụng các nhà cung cấp dịch vụ bên ngoài, các hợp đồng đã ký với họ và, cho

những người tự thực hiện một hoạt động bảo tồn, sự chấp thuận của chính họ;

8. Nếu có thể, mô tả các phương tiện được thực hiện để tiêu hủy tài liệu lưu trữ

được chỉ định bởi người lưu trữ, phân biệt giữa những phương tiện được sử dụng để lưu trữ trên phương tiện giấy và những phương tiện được áp dụng

truyền thông kỹ thuật số;

9. Mô tả các thủ tục và ứng dụng máy tính được sử dụng để quản lý tài liệu lưu trữ cũng như

rằng các cơ chế đảm bảo truy xuất nguồn gốc của tất cả các hoạt động liên quan đến việc quản lý này;

10. Các thủ tục trả lại tài liệu lưu trữ cho người lưu trữ hoặc gửi vào kho tài liệu lưu trữ tại

hết hạn hoặc chấm dứt hợp đồng;

11. Một tài liệu trình bày các tài khoản dự báo cho hoạt động dành cho

cũng như, trong trường hợp có yêu cầu gia hạn, báo cáo thu nhập và bảng cân đối liên quan đến

hoạt động này kể từ lần kiểm định cuối cùng.

Điều R212-26

Khi yêu cầu phê duyệt quy định trong Điều R. 212-23 để lưu trữ trên phương tiện giấy, người nộp đơn cũng cung cấp các yếu tố liên quan đến:

1.Mô tả khu đất và các tòa nhà được giao cho việc bảo tồn các kho lưu trữ công cộng,

kèm theo kế hoạch chi tiết các lắp đặt kỹ thuật: vị trí, đặc điểm và khu vực đặc điểm địa hình, môi trường, thiết bị chống xâm nhập; công suất và diện tích của mỗi

địa phương; truy cập, kiểm soát truy cập và thiết bị để ngăn chặn truy cập của bất kỳ người nào trái phép;

phòng cháy chữa cháy và chữa cháy, chống trộm và chống trộm, bảo vệ chống thấm nước; mô tả môi trường khí hậu (nhiệt độ và độ ẩm tương đối, thông gió và lưu thông không khí, thiết bị điều khiển, thiết bị lọc không khí); thiết bị sưởi ấm

và điều hòa không khí; thiết bị bảo vệ chống lại ánh sáng và bụi; mô tả các thiết bị và

đồ đạc lưu trữ, cụ thể là cấu trúc của đồ đạc và tải trọng sàn của các tầng;

2.Cảnh quay tuyến tính từ các kho lưu trữ trên giấy mà nó lưu giữ vào ngày yêu cầu;

212

3.Các thủ tục giao tiếp vật lý.

Điều R212-27

Khi yêu cầu phê duyệt quy định trong Điều R. 212-23 để lưu trữ trên phương tiện kỹ thuật số, người nộp đơn cũng cung cấp thông tin liên quan đến:

1.Mô tả những nơi tiến hành xử lý: đặc tính kỹ thuật, loại cung cấp điện, tổ máy phát điện, biến tần, bảo vệ chống cháy, nước, bụi, điện từ, môi trường khí hậu, loại sàn và trần giả, tải trọng mặt đất của

tầng lầu;

2.Mô tả về kiểu chữ và địa hình của mạng cũng như mô tả về

kết nối và bảo mật;

3.Mô tả phần mềm và cơ sở hạ tầng phần cứng được triển khai và tài liệu liên quan đến

những cái này;

4.Các chức năng được cung cấp bởi hệ thống;

5.Các thủ tục nhằm đảm bảo, tại thời điểm chuyển giao tài liệu lưu trữ, việc tiếp nhận an toàn và tính toàn vẹn

trong số này, việc đưa chúng vào nền tảng lưu trữ an toàn và giám sát điều này có tính đến

sạc điện ;

6.Các điều kiện để triển khai cảnh báo liên quan đến các định dạng luật hóa dữ liệu dành cho

thông báo cho người gửi tiền trong trường hợp định dạng này đã lỗi thời và có thể là các thủ tục nhằm thực hiện,

với sự ủy quyền và dưới sự kiểm soát của nó, di chuyển định dạng dữ liệu, nếu sau này không

làm cho nó có thể đảm bảo tính dễ đọc của thông tin, cũng như đảm bảo truy xuất nguồn gốc của những cuộc di cư này;

7.Lựa chọn phương tiện lưu trữ và các phương tiện được thực hiện để đảm bảo việc giám sát phương tiện

và khả năng di cư của họ;

8.Dự phòng, nhân rộng tại các địa điểm từ xa và các hệ thống sao lưu được thực hiện;

9.Các phương tiện được thực hiện để đảm bảo tính toàn vẹn của tài liệu lưu trữ được gửi (hệ thống dấu vân tay, hệ thống

dấu thời gian);

10.Khối lượng lưu trữ kỹ thuật số mà nó lưu giữ vào ngày yêu cầu;

11.Các phương pháp kỹ thuật để truy cập dữ liệu, cụ thể là giao tiếp với hệ thống thông tin

của người gửi tiền cho phép người gửi sau khôi phục dữ liệu được gửi sau khi nghiên cứu tài liệu trong

hệ thống thông tin riêng và các thiết bị đảm bảo niêm phong của hai hệ thống.

Điều R212-28

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa đưa ra quyết định trong vòng bốn tháng kể từ khi có yêu cầu

sự chấp thuận, được thừa nhận. Trong thời kỳ này, cơ quan liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp

Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc có thể tự mình hoặc bất kỳ người nào mà Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc chỉ định thực hiện

cho mục đích này, một tài liệu và kiểm tra tại chỗ thông tin do người nộp đơn cung cấp. Bốn khoảng lặn

tháng là một quyết định từ chối ngụ ý.

213

Điều R212-29

Sự chấp thuận quy định tại Điều R. 212-23 được cấp trong thời hạn năm năm; thời hạn này giảm xuống còn ba năm

khi nó được cấp, thậm chí một phần, để bảo quản tài liệu lưu trữ trong phương tiện kỹ thuật số.

Người được phê duyệt ngay lập tức thông báo cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa về bất kỳ thay đổi nào ảnh hưởng đến

thông tin được đề cập trong các Điều R. 212-25 đến R. 212-27 và mọi gián đoạn, tạm thời hoặc

dứt khoát, về hoạt động của nó.

Điều R212-30

Yêu cầu gia hạn ủy quyền được thực hiện chậm nhất là sáu tháng trước khi kết thúc thời hạn.

phê duyệt, với các điều kiện tương tự như những điều kiện áp dụng cho yêu cầu ban đầu. Nó được phán quyết về điều này

yêu cầu gia hạn theo thủ tục tương tự.

Điều R212-31

Khi xem xét rút lại ủy quyền theo II của Điều L. 212-4, Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa thông báo lý do cho người được phê duyệt, bằng thư bảo đảm kèm theo yêu cầu

xác nhận đã nhận, kêu gọi anh ta xây dựng trong vòng hai tháng những quan sát của anh ta, bằng văn bản hoặc, theo yêu cầu của anh ta, bằng miệng, và đề cập đến lựa chọn được cung cấp cho anh ta để được hỗ trợ hoặc đại diện bởi cố vấn mà anh ta lựa chọn.

Trong trường hợp tiết lộ trái phép tài liệu lưu trữ hoặc vi phạm nghiêm trọng nghĩa vụ của cơ quan lưu trữ

đặc biệt là đặt câu hỏi về tính bảo mật, tính toàn vẹn, tính bảo mật và tính bền vững của các tài liệu lưu trữ được gửi,

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa có thể, như một biện pháp phòng ngừa, trong khi chờ phán quyết cuối cùng về

kế hoạch thu hồi công nhận, đình chỉ công nhận vì nó làm cơ sở cho tiền gửi mới.

Quyết định rút lại phê duyệt được thông báo cho người được phê duyệt có liên quan, bằng thư bảo đảm với

yêu cầu xác nhận đã nhận. Nó được thúc đẩy và đề cập đến các phương tiện và thời hạn kháng cáo. Cô ấy kết thúc

toàn quyền đối với việc bảo tồn các tài liệu lưu trữ đã ký gửi và đòi hỏi chúng phải trả lại cho người gửi tiền. Chi phí

Việc thay thế các tài liệu lưu trữ đã gửi là trách nhiệm của cơ quan lưu trữ.

Các quyết định thu hồi và đình chỉ phê duyệt được đăng trên Tạp chí Chính thức của Cộng hòa

Người Pháp.

Đoạn 4: Xử phạt hành chính quy định tại Điều L. 214-10

Điều R212-32

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về lệnh cấm tiếp cận các cơ sở công cộng nơi các tài liệu lưu trữ được tư vấn

của nền văn hóa.

Điều R212-33

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa được giới thiệu bởi cơ quan hành chính, người quản lý cơ sở nơi

ghi nhận các sự kiện được đề cập trong Điều L. 214-10. Nó quyết định trên cơ sở một báo cáo được lập bởi một đại lý hoặc

một sĩ quan cảnh sát tư pháp hoặc bởi một đại lý được ủy quyền áp dụng Điều L. 114-4 và được gửi

đến cơ quan tư pháp.

Báo cáo, được lập vào thời điểm xác lập các sự kiện, mô tả chúng và các tình huống trong

mà họ đã xảy ra.

Điều R212-34

Bộ trưởng phụ trách văn hóa thông báo cho người bị tố cáo, bằng thư bảo đảm kèm theo yêu cầu

thông báo đã nhận, về thủ tục được bắt đầu với quan điểm ngăn cấm anh ta truy cập vào

cơ sở công cộng nơi các tài liệu lưu trữ được cung cấp trong Điều L. 214-10 được tham khảo. Thư này nêu rõ hình thức xử phạt

phát sinh và lý do của nó, kêu gọi người có liên quan biết những quan sát bằng văn bản hoặc bằng miệng của mình trong khoảng thời gian

mười lăm ngày và đề cập đến tùy chọn được cung cấp cho anh ta để đọc và sao chép các tài liệu trong tệp

và được hỗ trợ hoặc đại diện bởi cố vấn mà anh ta lựa chọn.

Bài viết R212-35

Bộ trưởng Bộ Văn hóa quyết định trong thời hạn tối đa là hai tháng kể từ ngày nhận được

của lá thư được cung cấp trong điều R. 212-34.

Bài viết R212-36

Bộ trưởng phụ trách văn hóa thông báo cho người có liên quan về quyết định của mình bằng thư bảo đảm kèm theo yêu cầu cho ý kiến.

tiếp nhận.

Nếu nó tuyên bố một lệnh cấm, quyết định có động cơ và đề cập đến các phương tiện và thời hạn kháng cáo. Cô ấy là

có hiệu lực thi hành ngay lập tức. Nó được thông báo tới các dịch vụ quản lý cơ sở nơi

kho lưu trữ công cộng.

Điều R212-37

Lệnh cấm truy cập vào cơ sở nơi các tài liệu lưu trữ công cộng được tham khảo kết thúc nếu bên quan tâm được lợi

sa thải do không đủ trách nhiệm, lệnh sa thải hoặc phán quyết về
thư thái.

Tiểu mục 2: Lưu trữ của Hội đồng Hiến pháp

ĐiềuR * 212-38

215

Để áp dụng điều 58 của sắc lệnh số 58-1067 ngày 7 tháng 11 năm 1958 về luật hữu cơ về

Hội đồng Hiến pháp cũng như các Điều từ L. 212-1 đến L. 212-4, L. 213-3 và L. 214-10, các điều kiện của

quản lý, thanh toán, lựa chọn và loại bỏ cũng như xử lý, phân loại,

bảo tồn và tham vấn các tài liệu lưu trữ của Hội đồng Hiến pháp được định nghĩa bởi tiêu

phần.

Hội đồng Hiến pháp được hưởng lợi từ hỗ trợ khoa học và kỹ thuật từ cơ quan liên bộ

cơ quan lưu trữ của Pháp thuộc tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc để đảm bảo an ninh cho các tài liệu,

tôn trọng sự thống nhất của các quỹ và cấu trúc hữu cơ của chúng, chất lượng khoa học và kỹ thuật của

công cụ nghiên cứu, sự tương thích của các hệ thống xử lý và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc của nó

kho lưu trữ.

Điều R * 212-39

Trước khi bắt đầu hành động cải tạo hoặc phục hồi được quy định bởi Điều L. 212-1, Hội đồng

hiến pháp hoặc dịch vụ liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp của tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc

địa chỉ, bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận, một thông báo chính thức cho chủ sở hữu của

các kho lưu trữ này. Bức thư này nhắc lại tính chất công khai và bất khả xâm phạm của kho lưu trữ của hội đồng và những điểm nổi bật

vẫn là người giữ để trả lại chúng mà không bị chậm trễ. Khi hồ sơ hội đồng được chào bán, danh quyền

mặc định cũng được gửi cho người thực hiện bán hàng.

Điều R * 212-40

Các tài liệu thường được sử dụng cho hoạt động của

Hội đồng Hiến pháp.

Tài liệu nào:

a) Không còn được coi là tài liệu lưu trữ hiện hành;

b) Chưa thể, vì lợi ích pháp lý hoặc hành chính của họ, không thể trở thành đối tượng được lựa chọn và

thải bỏ theo điều R. * 212-42.

Việc bảo tồn các tài liệu lưu trữ hiện tại và trung gian là trách nhiệm của Hội đồng Hiến pháp, với

hỗ trợ khoa học và kỹ thuật từ dịch vụ liên bộ của cơ quan lưu trữ Pháp thuộc tổng cục

di sản, cảnh quan và kiến trúc chung. Các tài liệu lưu trữ này có thể được gửi theo các điều kiện được cung cấp bởi II of Article

L. 212-4.

Điều R * 212-41

Các tài liệu đã được lựa chọn và xóa được coi là tài liệu lưu trữ cuối cùng.

được định nghĩa trong điều R. * 212-42 và sẽ được lưu giữ vô thời hạn.

Việc bảo tồn các tài liệu lưu trữ cuối cùng được đảm bảo bởi dịch vụ của Cục Lưu trữ có thẩm quyền quốc gia

Quốc gia.

Điều R * 212-42

216

Được xác định theo thỏa thuận giữa Hội đồng Hiến pháp và cơ quan liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp

của Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc:

1. Thời gian lưu giữ như một kho lưu trữ trung gian;
2. Điểm đến cuối cùng khi kết thúc giai đoạn lưu giữ dưới dạng tài liệu lưu trữ trung gian, cụ thể là:
 - a) Loại bỏ ngay lập tức hoặc cuối cùng, toàn bộ hoặc một phần, có hoặc không có lựa chọn;
 - b) Chuyển giao tài liệu lưu trữ cuối cùng cho Cục Lưu trữ quốc gia có thẩm quyền;
3. Các điều kiện để quản lý các tài liệu lưu trữ cuối cùng.

Điều R * 212-43

Khi chuyển giao tài liệu đến cơ quan có thẩm quyền của Cục Lưu trữ quốc gia, a phiếu chi của Hội đồng Hiến pháp.

Việc gửi một tài liệu điện tử đi kèm với tất cả các thông tin

liên quan đến nó từ khi thành lập và cần thiết cho hoạt động của nó, chẳng hạn như dữ liệu cho phép

xác định nó, xác định đặc tính của nó và đảm bảo khả năng truy xuất nguồn gốc của nó.

Điều R * 212-44

Dịch vụ có thẩm quyền quốc gia Cơ quan Lưu trữ Quốc gia liên lạc với Hội đồng Hiến pháp

tìm kiếm các hỗ trợ liên quan đến các tài liệu mà nó đã cung cấp.

ĐiềuR * 212-45

Các tài liệu do cơ quan có thẩm quyền quốc gia Lưu trữ Quốc gia lưu giữ vẫn thuộc quyền sử dụng

dành riêng cho Hội đồng Hiến pháp trong chừng mực họ không có sẵn để tham vấn theo Điều 58

của sắc lệnh số 58-1067 ngày 7 tháng 11 năm 1958 về luật cơ hữu về Hội đồng Hiến pháp.

ĐiềuR * 212-46

Khi Hội đồng Hiến pháp có kế hoạch lưu trữ các tài liệu lưu trữ hiện tại hoặc trung gian trong

điều kiện quy định tại II của Điều L. 212-4, tuyên bố đặt cọc được gửi bằng thư bảo đảm

với xác nhận đã nhận, dịch vụ liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp về chỉ đạo chung

gia tài.

Khai báo này chứa các thông tin sau:

1. Bối cảnh, mục tiêu, lịch trình và thời gian dự kiến của hoạt động;
2. Danh quyền và ngày kết thúc của các tài liệu lưu trữ đã gửi;

217

.

3. Khối lượng và cảnh phim tuyến tính hoặc số lượng tài liệu được gửi.

ĐiềuR * 212-47

Hợp đồng đặt cọc nêu tại II Điều khoản 212-4 được giao kết bằng văn bản. Bất kỳ điều khoản nào

có xu hướng áp dụng quyền lưu giữ đối với tài liệu lưu trữ do Hội đồng Hiến pháp ký gửi. Dịch vụ

kho lưu trữ liên bộ của Pháp thuộc Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc cung cấp hỗ trợ cho

Hội đồng hiến pháp soạn thảo hợp đồng đặt cọc. Cô ấy đang nhận được một bản sao của nó

sau khi các bên ký kết hợp đồng.

Hợp đồng đặt cọc có các điều khoản liên quan đến:

1. Bản chất và sự hỗ trợ của các tài liệu lưu trữ được ký gửi;
2. Mô tả các dịch vụ được cung cấp: nội dung của các dịch vụ và kết quả mong đợi;
3. Mô tả các phương tiện được thực hiện bởi cơ quan lưu trữ để cung cấp dịch vụ;
4. Các phương tiện liên lạc vật lý và tiếp cận các tài liệu lưu trữ của Hội đồng Hiến pháp;
5. Nếu cơ quan lưu trữ đưa ra các sửa đổi hoặc phát triển kỹ thuật, nghĩa vụ của cơ quan đó đối với Hội đồng Hiến pháp;
6. Thông tin về các bảo đảm giúp cơ quan lưu trữ có thể bao gồm bất kỳ sự vỡ nợ nào;
7. Cơ chế khôi phục tài liệu lưu trữ được ký gửi khi kết thúc hợp đồng ký quỹ, kèm theo cam kết tiêu hủy hoàn toàn các bản sao mà người lưu trữ có thể đã thực hiện trong thời hạn của hợp đồng;
8. Thông tin về các điều kiện sử dụng các nhà cung cấp dịch vụ bên ngoài cũng như các cam kết của lưu trữ để khoản bồi thường này đảm bảo mức độ bảo đảm tương đương đối với các nghĩa vụ của hoạt động bảo tồn;
9. Các hợp đồng bảo hiểm mà người trông coi thực hiện để bảo hiểm cho những thiệt hại và mất mát có thể trải qua các kho lưu trữ đã được gửi đi; hợp đồng quy định rằng những điều này loại trừ rõ ràng các tài liệu lưu trữ được gửi từ phạm vi của điều khoản từ bỏ;
10. Thời hạn của hợp đồng và các điều kiện có thể gia hạn.

Điều R * 212-48

Các quyết định được đưa ra trên cơ sở Điều L. 214-10 của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa nhằm

cấm một số người truy cập vào cơ sở nơi tư vấn tài liệu lưu trữ công cộng

được áp dụng cho các cơ sở của Hội đồng Hiến pháp ngay sau khi chúng được chuyển đến nó. Tuy nhiên, Hội đồng

cơ quan hiến định có thể cho phép những người này truy cập nó trong khuôn khổ việc thực hiện các nhiệm vụ

được Hiến pháp giao phó.

Tiểu mục 3: Tài liệu lưu trữ của chính quyền địa phương

Đoạn 1: Quy định chung

218

Bài viết R212-49

Kiểm soát khoa học và kỹ thuật của nhà nước đối với kho lưu trữ của chính quyền địa phương, được đề cập trong

Điều L. 212-10, được thực hiện theo các điều kiện được xác định trong các Điều R. 212-2, R. 212-3 và R. 212-4.

Bài viết R212-50

Kiểm soát khoa học và kỹ thuật đối với kho lưu trữ của chính quyền địa phương được thực hiện nhân danh Nhà nước

bởi các dịch vụ và đại lý được đề cập trong 1°, 2.và 4.của điều R. 212-4.

Giám đốc các dịch vụ lưu trữ của bộ và các đại lý nhà nước sẵn sàng cho các bộ các thủ phủ khu vực đảm bảo quyền kiểm soát đối với các kho lưu trữ khu vực như được định nghĩa trong Điều L.

212-6.

Điều R212-51

Cần có thị thực của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc người đại diện của ông để loại bỏ các tài liệu.

của chính quyền địa phương.

Điều R212-52

Các quan chức được đề cập trong điều R. 212-50 đảm bảo các biện pháp do chính quyền địa phương cung cấp

chính quyền lãnh thổ để bảo quản tài liệu lưu trữ của họ trong trường hợp nguy hiểm. Họ thông báo cho họ về kết luận của những điều khiển.

Điều R212-53

Chính quyền địa phương thông báo cho tỉnh trưởng về bất kỳ thảm họa, hành vi trộm cắp hoặc chiếm đoạt tài liệu lưu trữ nào.

Điều R212-54

Chính quyền địa phương thông báo cho tỉnh trưởng về bất kỳ việc xây dựng, mở rộng hoặc

lắp đặt các tòa nhà để sử dụng cho lưu trữ cũng như các dự án làm việc trong các tòa nhà này.

Vị cảnh sát trưởng có hai tháng để trình bày ý kiến của mình với chính quyền địa phương liên quan.

Công việc không thể bắt đầu trước khi truyền thông báo này.

Bất kỳ phân bổ trợ cấp nào áp dụng các điều L. 212-7 và L. 212-8 đều phải tuân theo thị thực

kỹ thuật của dịch vụ liên bộ của kho lưu trữ của Pháp của tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Bài viết R212-55

219

Trong năm sau khi ông ấy nhậm chức, cán bộ lưu trữ của mỗi chính quyền địa phương thiết lập một phiên tòa-

bằng lời nói về xác minh địa hình của các quỹ lưu trữ thay cho việc kiểm kê hồ trợ. Điều này

tài liệu, được ký bởi cơ quan lãnh thổ, được gửi đến tỉnh trưởng.

Điều R212-56

Mỗi năm, chính quyền địa phương nộp báo cáo cho tỉnh trưởng về tình hình, hoạt động

và hoạt động của dịch vụ lưu trữ của họ, kèm theo các yếu tố thống kê cần thiết để

việc chuẩn bị báo cáo hàng năm về lưu trữ công cộng ở Pháp, cũng như một chương trình làm việc cho trong năm tới.

Đoạn 2: Nộp tài liệu lưu trữ thành phố

Bài viết R212-57

Các cơ quan lưu trữ thành phố lưu giữ, sắp xếp, phân loại, kiểm kê và giao tiếp, tuân theo

quy định của các Điều từ L. 212-11 đến L. 212-13:

1. Tài liệu từ các cơ quan, chính quyền và các cơ sở công lập của thành phố;
2. Các tài liệu được trao cho họ không phải trả tiền hoặc miễn phí, tạm thời hoặc dứt điểm.

Điều R212-58

Giám đốc dịch vụ lưu trữ của bộ cung cấp cho thành phố, ngay khi có thể, một báo cáo

bản tóm tắt và sau đó là danh mục chi tiết các tài liệu do thị trường đệ trình.

Giám đốc dịch vụ lưu trữ cấp sở đảm bảo công tác bảo quản, phân loại và thông của những tài liệu này.

Điều R212-59

I. - Dự thảo thỏa thuận đặt cọc quy định tại 1. của Điều L. 212-11 và L. 212-12 được gửi cho Giám đốc

dịch vụ lưu trữ của bộ, có bốn tháng kể từ khi nhận được dự án cho ý kiến.

Thỏa thuận có thể quy định khoản bồi thường tài chính.

Thành phố thực hiện việc ký quỹ gửi cho giám đốc dịch vụ lưu trữ của bộ một bản sao của

thỏa thuận đặt cọc đã ký.

II. - Để đưa ra thỏa thuận quy định tại 2. của điều L. 212-11, giám đốc dịch vụ lưu trữ của bộ

có thời hạn bốn tháng kể từ khi nhận được tuyên bố của chính quyền đô thị gửi cho tỉnh trưởng.

Vào cuối giai đoạn này, thỏa thuận được coi là đã được trao.

Điều R212-61

Trong trường hợp được quy định tại Điều L. 212-13, thông báo chính thức được gửi đến thành phố bởi quận trưởng khi

giám đốc dịch vụ lưu trữ bộ thiết lập, trong một báo cáo bằng văn bản, rằng các điều kiện lưu trữ

các tài liệu được đề cập trong bài viết này khiến họ gặp rủi ro.

Việc nộp đơn tự động được cung cấp cho cùng một Điều có thể được quy định bởi cảnh sát trưởng nếu, khi hết thời hạn sáu

tháng sau thông báo chính thức, nó vẫn không có hiệu lực.

Đoạn 3: Lưu trữ cục bộ và khu vực và**Cộng đồng Corsica****Điều R212-62**

Các kho lưu trữ của bộ và dịch vụ lưu trữ của cộng đồng Corsican lưu giữ, sắp xếp, kiểm kê và giao tiếp:

1. Tài liệu từ chính quyền, tòa án, cơ sở và tổ chức thuộc mọi loại, trước Cách mạng Pháp, được quy cho họ theo luật;

2. Tài liệu từ hội đồng, cơ quan hành chính và các cơ sở công cộng kể từ năm 1789;

3. Tài liệu từ các dịch vụ Nhà nước được phân cấp và các cơ sở công cộng quốc gia hoạt động hoặc đã hoạt động trong lãnh thổ của bộ từ năm 1789, tuân theo các quy định

của điều R. 212-63;

4. Các biên bản và thư mục của các viên chức nhà nước hoặc cấp bộ đang hành nghề hoặc đã thực tập trong lãnh thổ của

Phòng ban;

5. Các tài liệu được đề cập trong điều L. 212-11, được miễn trừ được quy định trong điều này, và

Các điều L. 212-12 và L. 212-13;

6. Tất cả các tài liệu khác được cung cấp cho họ không phải trả tiền hoặc miễn phí, tạm thời hoặc dứt điểm.

Điều R212-63

Các tài liệu được đề cập trong Điều R. 212-8 và đến từ các dịch vụ, tổ chức và cơ sở tại

bên ngoài Paris có thể được lưu trữ bởi các cơ quan lưu trữ quốc gia trong kho lưu trữ của bộ với sự đồng ý của

hội đồng bộ môn của sở.

Điều R212-64

Các kho lưu trữ khu vực lưu giữ, sắp xếp, phân loại, kiểm kê và giao tiếp, tuân theo quy định của điều L. 212-6:

221

.

1. Tài liệu từ các hội đồng khu vực, chính quyền và các cơ sở công cộng;

2. Các tài liệu được trao cho họ không phải trả tiền hoặc miễn phí, tạm thời hoặc dứt điểm.

Tiểu mục 4: Lưu trữ quốc phòng

Điều R212-65

Các kho lưu trữ quốc phòng được tạo thành từ tất cả các kho được quản lý bởi các dịch vụ lưu trữ

báo cáo Bộ trưởng Bộ Quốc phòng hoặc người trực thuộc cơ quan lưu trữ Bộ Quốc phòng

được quy định bởi nghị định, bất cứ nơi nào các khoản tiền gửi này được thành lập.

Các dịch vụ này lưu giữ, sắp xếp, phân loại, kiểm kê và liên lạc tài liệu từ:

1. Bộ quốc phòng và các lực lượng, dịch vụ, cơ sở và cơ quan của các lực lượng vũ cũng như

các dịch vụ, cơ sở và các cơ quan trực thuộc Bộ này;

2. Tổng bí thư bảo vệ Tổ quốc.

Điều R212-66

Các kho lưu trữ quốc phòng được phân phối:

1. Trong kho lưu trữ hiện tại bao gồm các tài liệu thường dùng cho hoạt động của các dịch vụ, cơ sở và tổ chức sản xuất hoặc tiếp nhận chúng;

2. Trong kho lưu trữ trung gian bao gồm các tài liệu không còn được coi là tài liệu lưu trữ

hiện tại, chưa thể, vì lợi ích hành chính của họ, là đối tượng của việc phân loại và loại bỏ;

3. Trong kho lưu trữ cuối cùng được tạo thành từ các tài liệu đã trải qua quá trình phân loại và loại bỏ được xác định trong điều

R. 212-69 và được lưu giữ vô thời hạn.

Điều R212-67

Dịch vụ lưu trữ báo cáo Bộ trưởng Bộ Quốc phòng thực hiện các quyền hạn quy định tại Điều R.

212-6.

Điều R212-68

Các kho lưu trữ trung gian và cuối cùng được giữ trong các kho, danh quyền được cố định theo thứ tự của

Bộ trưởng quốc phòng. Mỗi lực lượng, dịch vụ, cơ sở hoặc tổ chức gửi tiền tại kho được chỉ định cho anh ta.

Tài liệu lưu trữ được chuyển đến kho lưu trữ khi chúng không còn được sử dụng làm tài liệu lưu trữ

chung.

222

Điều R212-69

Khi các lực lượng, dịch vụ, cơ sở hoặc tổ chức muốn loại bỏ các tài liệu mà họ cho là

không cần thiết, họ gửi danh quyền đến dịch vụ lưu trữ mà họ phụ thuộc vào. Tùy thuộc vào hoàn cảnh

bao gồm các điều khoản nêu trong tiểu mục 1 của mục 1 chương II của tiêu đề II của cuốn I của

phần thứ tư của Bộ luật Quốc phòng và những quy định nhằm bảo vệ, trong trường hợp khẩn cấp, bí mật của

bảo vệ quốc gia, bất kỳ sự loại bỏ nào đều bị cấm nếu không có sự thống nhất giữa các lực lượng, dịch vụ, cơ sở hoặc

các tổ chức và cơ quan lưu trữ nói trên.

Điều R212-70

Ủy ban Lưu trữ Quốc phòng nghiên cứu các vấn đề đặt ra bởi hiến pháp, quản lý và

sử dụng tài liệu lưu trữ quốc phòng và đưa ra bất kỳ ý kiến hoặc đề xuất nào.

Ủy ban này bao gồm, ngoài các nhân vật dân sự và quân sự do Bộ trưởng Bộ Quốc phòng bổ nhiệm,

đại diện Thủ tướng Chính phủ và Bộ trưởng phụ trách văn hóa.

Thành phần, tổ chức và chức năng của ủy ban này được xác định theo lệnh của Bộ trưởng Bộ

phòng thủ.

Tiểu mục 5: Lưu trữ ngoại vụ

Điều R212-71

Tài liệu lưu trữ của Bộ Ngoại giao bao gồm:

1. Bản chính của các cam kết quốc tế của Pháp;

2. Các kho lưu trữ của cơ quan hành chính trung ương, các cơ quan ngoại giao và lãnh sự, cơ quan đại diện của

Pháp với các tổ chức quốc tế, các cơ sở đặt dưới quyền của Bộ;

3. Các tài liệu lưu trữ tư nhân được Bộ mua lại như một món quà, di chúc, chuyển nhượng hoặc tặng cho

nghĩa của điều 1131 và điều I của điều 1716 bis của luật số thuế chung.

Điều R212-72

Bộ Ngoại giao cũng cung cấp quyền giám sát:

1. Tài liệu lưu trữ của các tổ chức quốc tế được bàn giao cho Pháp sau khi thanh lý các tổ chức;

2. Tài liệu lưu trữ tư nhân được bàn giao như một khoản tiền gửi có thể thu hồi.

Điều R212-73

223

Các tài liệu lưu trữ được đề cập trong các điều R. 212-71 và R. 212-72 được chia thành:

1. Trong các kho lưu trữ hiện tại được tạo thành từ các tài liệu được sử dụng liên tục cho các giám đốc, phòng ban, cơ sở hoặc tổ chức sản xuất hoặc tiếp nhận chúng;
2. Trong các kho lưu trữ trung gian, không còn được coi là tài liệu lưu trữ hiện tại, chưa thể là đối tượng của một phân loại cuối cùng;
3. Trong kho lưu trữ cuối cùng.

Lệnh của Bộ trưởng Bộ Ngoại giao đăng trên Tạp chí Chính thức của Cộng hòa Pháp khiến

công khai việc phân loại từng loạt tài liệu lưu trữ cuối cùng.

Điều R212-74

Cục lưu trữ Bộ Ngoại giao đảm bảo:

1. Kiểm soát các tài liệu lưu trữ hiện tại, bảo tồn, sắp xếp, phân loại, kiểm kê và truyền thông các kho lưu trữ trung gian, cũng như việc liên lạc các tài liệu lưu trữ cuối cùng;
2. Việc bảo tồn, sắp xếp, phân loại, kiểm kê và truyền thông các tài liệu lưu trữ tư nhân, chẳng hạn như đã được định nghĩa trong các Điều R. 212-71 và R. 212-72.

Điều R212-75

Tài liệu lưu trữ của cơ quan quản lý trung ương của Bộ Ngoại giao được chuyển giao cho bộ phận chịu trách nhiệm

tài liệu lưu trữ khi chúng không còn được sử dụng làm tài liệu lưu trữ hiện tại.

Điều R212-76

Lưu trữ các cơ quan ngoại giao, lãnh sự, cơ quan đại diện của Pháp cho các tổ chức

các tổ chức quốc tế và các định chế thuộc thẩm quyền của Bộ Ngoại giao được trả trong kho lưu trữ của Bộ này, trừ khi chúng tạo thành bản sao của các tài liệu được lưu giữ tại cơ quan hành chính

Trung tâm.

Điều R212-77

Việc loại bỏ các tài liệu trong các cơ quan hành chính trung ương, các cơ quan ngoại giao và

cơ quan lãnh sự, cơ quan đại diện của Pháp tại các tổ chức quốc tế, các cơ quan đặt thuộc thẩm quyền của Bộ Ngoại giao được thực hiện dưới sự kiểm soát của các dịch vụ chịu trách nhiệm

kho lưu trữ.

Phần 2: Lưu trữ Tư nhân

224

Tiểu mục 1: Phân loại là tài liệu lưu trữ lịch sử

Điều R212-78

Sáng kiến về thủ tục phân loại tài liệu lưu trữ tư nhân là tài liệu lưu trữ lịch sử nằm ở

chủ sở hữu của các kho lưu trữ, hoặc bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Nó cũng nằm trong giới hạn thẩm quyền của họ, đối với các Bộ trưởng Ngoại giao và Quốc phòng.

Điều R212-79

Khi chủ sở hữu tài liệu lưu trữ có sáng kiến về quy trình phân loại, họ nên liên hệ với

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa. Hội đồng Lưu trữ cấp cao, do Bộ trưởng đề cập, đưa ra ý kiến về

đề xuất phân loại trong thời hạn sáu tháng kể từ ngày nhận được đề xuất này.

Việc phân loại được phát biểu theo lệnh của bộ trưởng phụ trách văn hóa nhằm vào yêu cầu của chủ sở hữu và

ý kiến của Hội đồng Lưu trữ cấp trên.

Nghị định phân loại chỉ ra:

1. Bản chất của tài liệu lưu trữ đã được phân loại;

2. Tên và nơi ở của chủ sở hữu của họ và, nếu có, của chủ sở hữu của tòa nhà nơi họ ở

bảo quản.

Nghị định phân loại được thông báo cho chủ sở hữu dưới dạng hành chính.

Điều R212-80

Khi sáng kiến về thủ tục phân loại đến từ Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, Bộ trưởng sẽ thông báo cho

trong hình thức hành chính, đề xuất phân loại cho chủ sở hữu tài liệu lưu trữ hoặc đại diện của họ,

bằng cách thông báo cho anh ta rằng anh ta có khoảng thời gian một tháng, kể từ thông báo đã nói, để trình bày những quan sát của mình

bằng văn bản.

Nếu đề xuất không gây ra sự phản đối từ chủ sở hữu, thì phân loại được xác định bằng

sắc lệnh của Bộ trưởng phụ trách văn hóa, nhằm thông báo cho chủ sở hữu và không có sự phản đối

cái này.

Nội dung của đơn đặt hàng và thông báo của nó cho chủ sở hữu tuân thủ các quy định của điều R. 212-79.

Nếu đề xuất phân loại gây ra sự phản đối của chủ sở hữu, bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa sẽ đệ trình

vụ việc lên Hội đồng Lưu trữ cấp trên, trong vòng một tháng, quyết định xem có cần thiết phải tiếp tục

phân loại tự động.

Điều R212-81

Khi sáng kiến về thủ tục phân loại đến từ Bộ trưởng Bộ Ngoại giao hoặc Bộ trưởng Bộ trưởng liên quan, sau khi đã thông báo cho bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, thông báo trong

hành chính gửi đề xuất phân loại cho chủ sở hữu tài liệu lưu trữ, khuyên anh ta rằng anh ta có thời hạn

một tháng kể từ ngày thông báo để gửi các quan sát bằng văn bản.

Nếu đề xuất không gây ra sự phản đối từ chủ sở hữu, thì phân loại được xác định bằng

sắc lệnh của Bộ trưởng phụ trách văn hóa, nhằm thông báo cho chủ sở hữu và không có sự phản đối

cái này.

Nội dung của đơn đặt hàng và thông báo của nó cho chủ sở hữu tuân thủ các quy định của điều R. 212-79.

Nếu đề xuất gây ra sự phản đối của chủ sở hữu, Bộ trưởng đã chủ động thủ tục, sau khi đã thông báo cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, trình vụ việc lên Hội đồng Lưu trữ cấp trên

quyết định, trong khoảng thời gian một tháng, có tiếp tục phân loại chính thức hay không.

Điều R212-82

Việc phân loại tự động được xác định bằng nghị định với sự đồng ý của Hội đồng Nhà nước.

Nghị định công bố phân loại tự động chỉ ra:

1. Bản chất của tài liệu lưu trữ đã được phân loại;
2. Tên và nơi ở của chủ sở hữu của họ và, nếu có, của chủ sở hữu của tòa nhà nơi họ ở

bảo quản.

Điều R212-83

Các tài liệu lưu trữ được phân loại là lưu trữ lịch sử được nhập vào một danh quyển, được thành lập bởi bộ phận,

việc soạn thảo, cập nhật và bảo tồn được giao cho cơ quan liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp

của Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Một bản sao của danh quyền này được gửi cho các bộ trưởng ngoại giao và quốc phòng và cho tỉnh trưởng của mỗi bộ phận.

Danh quyền đề cập:

1. Bản chất của tài liệu lưu trữ đã được phân loại;
2. Nơi lưu giữ chúng;
3. Tên và nơi ở của chủ sở hữu của họ và, nếu có, của chủ sở hữu của tòa nhà nơi họ ở bảo quản;
4. Ngày hoặc tham chiếu của lệnh hoặc nghị định liên quan đến phân loại.

Danh quyền này được thông báo trên web cho những người yêu cầu nó bằng văn bản, giải thích danh tính.

Điều R212-84

226

Bất kỳ chủ sở hữu tài liệu lưu trữ đã phân loại nào có ý định sửa đổi, sửa chữa hoặc khôi phục toàn bộ hoặc một phần của tài liệu lưu trữ đó,

thông báo bằng văn bản cho Bộ trưởng phụ trách văn hóa, cung cấp cho ông mọi thông tin hữu ích về công việc

dự kiến. Bộ trưởng đưa ra quyết định của mình trong vòng hai tháng.

Nếu tình trạng của các tài liệu yêu cầu như vậy, công việc sửa chữa hoặc phục hồi có thể được thực hiện trong

các hội thảo chuyên ngành phụ thuộc vào dịch vụ liên bộ của các cơ quan lưu trữ của Pháp theo sự chỉ đạo chung của

lời tuyên bố, theo các điều khoản tài chính được thỏa thuận giữa chủ sở hữu và bộ trưởng, mục sư.

Sự tham gia của chủ sở hữu được liên kết bằng các quỹ hỗ trợ với ngân quyền của bộ trưởng chịu trách nhiệm

Văn hóa.

Điều R212-85

Quyền yêu cầu xuất trình tài liệu lưu trữ đã phân loại được thực hiện bởi những người được đề cập trong Điều R.

212-4.

Chủ sở hữu hoặc người sở hữu các tài liệu lưu trữ đã được phân loại được thông báo trước ít nhất hai tuần về

chuyến thăm của đại diện cơ quan liên bộ lưu trữ của Pháp theo chỉ đạo chung của lời khai hoặc người chịu trách nhiệm quản lý khoa học kỹ thuật của Nhà nước về tài liệu lưu trữ.

Trong trường hợp không trình bày tài liệu lưu trữ đã được phân loại, nó thuộc về Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, báo cáo

tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc, liên hệ với công tố viên để sau này có thể

khởi kiện chủ sở hữu hoặc người sở hữu tài liệu lưu trữ không được xuất trình.

Bài viết R212-86

Bất kỳ chủ sở hữu tài liệu lưu trữ đã phân loại nào có ý định vứt bỏ chúng ngoài mục đích bán công khai phải thông báo

dịch vụ liên bộ của kho lưu trữ của Pháp của tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc bằng thư

đã đăng ký với yêu cầu xác nhận đã nhận, ít nhất mười lăm ngày trước khi đề xuất chuyển đi. Các

tuyên bố đề cập đến tên và nơi ở của người mua, cũng như tất cả thông tin về nơi tài liệu lưu trữ sẽ được giữ lại sau khi xử lý.

Tên và địa chỉ của chủ sở hữu mới, cũng như nơi bảo tồn tài liệu lưu trữ mới, là ngay lập tức được nhập vào danh quyền được xác định trong điều R. 212-83.

Điều R212-87

Bất kỳ chủ sở hữu, người nắm giữ hoặc người quản lý tài liệu lưu trữ đã phân loại nào có kế hoạch di chuyển chúng từ nơi này đến nơi khác

một người khác trong lãnh thổ Pháp được yêu cầu thông báo cho dịch vụ lưu trữ liên bộ về

Pháp từ Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận

ít nhất mười lăm ngày trước chuyến đi dự kiến. Tuyên bố này đề cập đến địa chỉ của nơi

tài liệu lưu trữ sẽ được lưu giữ sau khi loại bỏ cũng như tên và địa chỉ của chủ sở hữu của tòa nhà.

Chuyến đi ngay lập tức được đề cập trong danh quyền được cung cấp trong điều R. 212-83.

Điều R212-88

227

Những mất mát do tai nạn, trộm cắp hoặc phá hủy các tài liệu lưu trữ đã được phân loại được thông báo nhanh chóng cho bộ trưởng chịu trách nhiệm của nền văn hóa.

Những mất mát, trộm cắp hoặc phá hủy ngẫu nhiên này cũng được đề cập đến trong danh quyền được định nghĩa trong Điều R. 212-83,

là sự phục hồi sau đó của các tài liệu lưu trữ bị mất hoặc bị đánh cắp

Điều R212-89

Bất kỳ thay đổi nào về quyền sở hữu, do thừa kế hoặc tặng cho, các tài liệu lưu trữ đã phân loại đều được thông báo trong

ba tháng kể từ khi chủ sở hữu mới chuyển giao cho Bộ trưởng phụ trách văn hóa.

Nó được đề cập trong danh quyền được xác định trong điều R. 212-83.

Điều R212-90

Tất cả các kho lưu trữ tư nhân đã được xếp hạng là di tích lịch sử hoặc được đăng ký theo

các di tích lịch sử trước ngày 3 tháng 1 năm 1979, theo đúng quy định, được xếp vào loại tài liệu lưu trữ

hồ sơ lịch sử theo quy định của pháp luật về lưu trữ và các quy định tại mục này.

Tiểu mục 2: Quyền tái sản xuất trước khi xuất khẩu

Tiểu mục 4: Các điều khoản khác

Điều R212-94

Phần này không vi phạm các điều khoản quy định chi phối, đối với các bộ đối ngoại và quốc phòng, thu hồi giấy tờ nhà nước.

Mục 3: Chuyển quyền sở hữu tài liệu lưu trữ giữa mọi người công cộng

Điều R212-95

Đối với việc áp dụng Điều L. 125-1, khi tài sản văn hóa là một kho lưu trữ có nguồn gốc tư nhân thuộc về

phạm vi công cộng, bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa thực hiện các quyền hạn được giao cho quận trưởng khu vực bởi

Các điều từ R. 125-1 đến R. 125-3.

Chương III: Chế độ thông tin liên lạc

Mục 1: Quy định chung

228

Điều R213-1

Giấy chứng nhận tuân thủ đối với các bản sao, bản sao và bản trích lục của các tài liệu được lưu giữ trong tiền gửi

tài liệu lưu trữ công cộng được phát hành dành riêng cho hành chính, tư pháp hoặc để thiết lập

bằng chứng về một quyền. Người nộp đơn phải đưa ra lý do cho yêu cầu của mình.

Điều R213-2

Công thức tạo nên đặc tính của sự phù hợp là: "Đã nhìn thấy và được chứng nhận là phù hợp với bản gốc. Tài liệu này có

không có giá trị xác thực theo nghĩa của điều 1369 của bộ luật dân sự ", tiếp theo là ngày cấp thị thực,

con dấu, con dấu hoặc con dấu và chữ ký của người đủ tiêu chuẩn theo các điều khoản của điều R. 213-5, hoặc

đại biểu của mình.

Điều R213-3

Các bản sao được chứng thực phải sao chép theo đúng nghĩa đen của văn bản gốc, không giải quyết các chữ viết tắt và

tôn trọng chính tả.

Chúng không được chứa bất kỳ khoảng trống, quá tải hoặc bổ sung nào vào phần nội dung của văn bản.

Các tham chiếu bên lề và các từ bị gạch bỏ trống phải được phê duyệt và ký tắt theo cách tương tự như

nội dung của văn bản.

Điều R213-4

Bản sao có chứng thực của kế hoạch phải được thực hiện trên cùng tỷ lệ với bản gốc.

Chúng chỉ có thể được thực hiện bởi những người có tay nghề cao.

Điều R213-5

Các bản sao, sao chép và trích lục chứng chỉ hợp quy được cấp:

- a) Đối với tài liệu lưu trữ của Cục Lưu trữ quốc gia do Giám đốc Sở lo âu;
- b) Đối với tài liệu do Cục Lưu trữ Bộ Ngoại giao lưu giữ hoặc của Bộ Quốc phòng, của Thủ trưởng cơ quan lưu trữ các Bộ;
- c) Đối với tài liệu do Lưu trữ khu vực, Chủ tịch Hội đồng khu vực lưu giữ;
- d) Đối với tài liệu lưu trữ của Sở lưu trữ do Giám đốc Sở văn thư lưu trữ cấp sở;

229

e) Đối với tài liệu được lưu giữ bởi các dịch vụ lưu trữ của các nhóm chính quyền địa phương,

chủ tịch của tập đoàn;

f) Đối với tài liệu do lưu trữ thành phố, thị trưởng lưu giữ;

g) Đối với tài liệu được lưu giữ như một kho lưu trữ trung gian của dịch vụ, cơ sở hoặc

cơ thể đã sản sinh ra chúng, bởi thẩm quyền mà chúng phụ thuộc vào; quy tắc tương tự áp dụng cho các tài liệu

do các dịch vụ, cơ sở và cơ quan được ủy quyền tự quản lý tài liệu lưu trữ của họ

áp dụng I của Điều L. 212-4 và các tài liệu lưu trữ được gửi theo các điều kiện quy định tại II của Điều tương tự

bài báo.

Điều R213-6

Nếu nguồn gốc của khoản thanh toán là không xác định, các quy định của Điều R. 213-5 áp dụng cho các lô hàng,

bản sao hoặc trích lục hành vi công chứng có niên hạn dưới bảy mươi lăm năm và có biên bản

được lưu giữ trong kho lưu trữ quốc gia hoặc bộ.

Điều R213-7

Điều kiện để dịch vụ đăng ký đất đai phát hành thông tin và bản sao của các tài liệu mà họ đảm bảo việc bảo tồn vẫn tuân theo các quy định của nghị định số 55-22 của 4

Tháng 1 năm 1955 cải cách đăng ký ruộng đất.

Điều R213-8

Các khoản phí quy định tại Điều L. 213-8 được thu:

a) Vì lợi ích của Nhà nước, tài liệu do cơ quan lưu trữ quốc gia lưu giữ hoặc do các dịch vụ lưu trữ thuộc Bộ Ngoại giao hoặc Bộ Quốc phòng, cũng như tài liệu do các cơ quan hành chính Nhà nước khác lưu giữ;

b) Vì lợi ích của pháp nhân được điều chỉnh bởi luật công hoặc các cơ quan được điều chỉnh bởi luật tư đối với tài liệu lưu trữ của họ

người trung gian, đối với các tài liệu lưu trữ mà họ được phép lưu giữ để áp dụng I of article

L. 212-4 và đối với những người nộp đơn áp dụng II của cùng một điều;

c) Vì lợi ích của các khu vực, các phòng ban, các nhóm cộng đồng và thành phố, tài liệu họ lưu giữ.

Điều R213-9

Một nghị định được ban hành dựa trên báo cáo của bộ trưởng liên quan và bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền, sửa biểu giá:

1. Phí thị thực được thu để chứng nhận bản sao xác thực của các kế hoạch được lưu giữ trong các bộ phận

tài liệu lưu trữ của Nhà nước và chính quyền địa phương, được thực hiện theo quy mô như bản chính tại

sự siêng năng của các bên quan tâm;

230

2. Phí thị thực được thu để chứng nhận bản sao đích thực của tất cả các bản sao của tài liệu

được giữ trong các phòng ban giống nhau.

Điều D213-10

Những điều sau đây được cố định ở mức ba euro cho mỗi đơn vị hoạt động, không bao gồm chi phí của con dấu hoặc bản sao:

1. Phí vận chuyển hoặc bản trích xuất xác thực của các tài liệu được lưu giữ trong kho lưu trữ của Nhà nước

báo cáo bộ chịu trách nhiệm về văn hóa và dịch vụ lưu trữ của các sở và xã;

2. Phí thị thực được thu để chứng nhận là xác thực các bản sao của kế hoạch được lưu giữ trong các bộ phận được đề cập trong

đoạn trên, được thực hiện với quy mô tương tự như bản gốc theo yêu cầu của các bên liên quan;

3. Phí thị thực được thu để xác thực các bản sao, bản sao và bản trích xuất của các tài liệu được lưu giữ trong

các kho lưu trữ này.

Phần 2: Các điều khoản đặc biệt

Tiểu mục 1: Bộ Quốc phòng

Điều R213-11

Mọi yêu cầu miễn điều kiện giao tiếp của tài liệu lưu trữ quốc phòng phải tuân theo:

1. Đối với Thủ tướng Chính phủ về tài liệu lưu trữ từ các cơ quan trực thuộc ông;

2. Đối với tài liệu lưu trữ khác của Bộ trưởng Bộ Quốc phòng.

Ủy quyền miễn trừ đề cập rõ ràng danh quyền các tài liệu có thể được thông báo, danh tính của những người được thừa nhận để nhận thức về nó và nơi có thể tham khảo các tài liệu.

Nó cũng chỉ định, nếu thích hợp, liệu các tài liệu có thể được sao chép và xác định thể thức.

Sự chấp thuận của cơ quan mà từ đó các tài liệu phát sinh, được đề cập trong Điều L. 213-3, được đưa ra bởi Đệ nhất

Bộ trưởng về kinh phí lưu trữ công của các Cục trực thuộc,
Bộ trưởng Bộ Quốc phòng cho các quỹ khác.

Tiểu mục 2: Bộ Ngoại giao

Điều R213-12

Giao tiếp của các kho lưu trữ được đề cập trong 3.của điều R. 212-71 và trong điều R. 212-72 diễn ra trong

các điều kiện do chứng thư chuyển giao cho Bộ Ngoại giao quy định. Nó không thể được mang từ

sửa đổi các điều kiện này mà không có sự đồng ý trước của các bên liên quan.

231

Điều R213-13

Mọi yêu cầu miễn trừ các điều kiện giao tiếp được đệ trình lên Bộ trưởng Bộ Kinh doanh

nhưng người nước ngoài.

Ủy quyền miễn trừ đề cập rõ ràng danh quyền các tài liệu có thể được thông báo, danh tính của những người được thừa nhận để nhận thức về nó và nơi có thể tham khảo các tài liệu.

Nó cũng chỉ định, nếu thích hợp, liệu các tài liệu có thể được sao chép và xác định thể thức.

Chương IV: Điều khoản hình sự

PHẦN II: CÁC KIẾN TRÚC NGHIÊN CỨU CỦA CÔNG LÝ

Chương I: Hiến pháp

Phần 1: Quyết định ghi lại các phiên điều trần

Điều R221-1

Yêu cầu nghe nhìn hoặc ghi âm buổi điều trần được trình bày bởi một yêu cầu bằng văn bản, gửi đến cơ quan được đề cập trong Điều L. 221-2, có thẩm quyền ra quyết định.

Yêu cầu và các tài liệu kèm theo nó được lập thành ba lần.

Điều R221-3

Một bản sao của yêu cầu được thông báo cho các cơ quan chức năng và những người mà họ phải quan sát

được thu thập theo đoạn thứ hai của Điều L. 221-3.

Các cơ quan và những người này được thông báo rằng họ có thể tham khảo ý kiến, tại cơ quan đăng ký hoặc tại ban thư ký

của tòa án có chủ tịch có thẩm quyền ra phán quyết đối với yêu cầu đăng ký, về tất cả

tệp đính kèm cho yêu cầu này.

Thông tin liên lạc được cung cấp trong bài viết này được thực hiện bằng cách chuyển tài liệu cho người nhận của họ,

hoặc bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận.

Điều R221-4

Trường hợp cơ quan có thẩm quyền không nắm bắt được yêu cầu từ các bên, đại diện của họ hoặc

truy tố và nó có kế hoạch quy định chính thức việc ghi âm một phiên điều trần, nó thông báo một

soạn thảo quyết định hợp lý cho các nhà chức trách và những người được đề cập trong đoạn đầu của Điều 221-3. Các

thông tin liên lạc được thực hiện theo các điều kiện quy định trong đoạn thứ ba của Điều R. 221-3.

Điều R221-5

Cơ quan có thẩm quyền quyết định bằng một quyết định hợp lý, được thông báo ngay lập tức cho các bên hoặc

đại diện, chủ tọa phiên tòa và kiểm sát viên. Khi quyết định yêu cầu đăng ký của phiên điều trần, nó cũng được thông báo cho Người giữ án, Bộ trưởng Bộ Tư pháp.

Điều R221-6

Quyết định ra lệnh hoặc từ chối ghi âm phiên điều trần có thể, trong vòng tám ngày kể từ ngày

thông báo, là chủ đề của một hành động hủy bỏ.

Lời kêu gọi này, không có tác dụng hồi hộp, được đưa ra:

1. Trước tòa án xung đột, khi phó chủ tịch của tòa án đó đã đưa ra quyết định;
2. Trước Hội đồng Nhà nước, khi quyết định được đưa ra bởi phó chủ tịch Hội đồng Nhà nước hoặc bởi chủ tịch tòa án hành chính;
3. Trước Tòa giám đốc thẩm, khi quyết định đã được đưa ra bởi chủ tịch đầu tiên của Tòa án giám đốc thẩm hoặc tòa án cấp phúc thẩm.

Kháng cáo được nộp, điều tra và xét xử theo các quy tắc hiện hành trước khi tòa án ra phán quyết;

trước Tòa giám đốc thẩm, việc khai báo đơn giản với Ban thư ký của Tòa án này và được kiểm tra

bởi cơ quan có thẩm quyền do tính chất của phiên tòa.

Điều R221-7

Trong trường hợp hủy bỏ quyết định yêu cầu ghi âm, thẩm phán có thể ra lệnh hủy bỏ quyết định này

ghi âm.

Phần 3: Tạo bản ghi âm

Điều D221-14

Việc ghi âm các phiên điều trần được đảm bảo bởi các dịch vụ của Bộ Tư pháp, không được thực hiện bởi một hoặc một số nhà thầu được lựa chọn theo các điều kiện quy định tại Chương III của Tiêu đề III của Bộ luật Thị trường công cộng.

Điều D221-15

233

Việc bố trí các thiết bị ghi âm bên trong phòng xử án được xác định phù hợp với chủ tọa phiên điều trần, trong khuôn khổ quyền lực cảnh sát của mình.

Điều R221-16

Các bản ghi âm được trả lại cho tổng thống vào cuối buổi điều trần. Chúng được gửi đến Tổng giám đốc của di sản, cảnh quan và kiến trúc với một báo cáo có chữ ký của chủ tịch phiên điều trần và đề cập đến các sự cố có thể có xảy ra trong quá trình thực hiện. Một bản sao của báo cáo này được lưu giữ tại cơ quan đăng ký hoặc ban thư ký của quyền tài phán.

Điều R221-17

Các thủ tục bảo quản, phân loại, kiểm kê và tham vấn tài liệu lưu trữ hệ thống tư pháp nghe nhìn được thiết lập bởi một nghị định chung của bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền, người bảo vệ con dấu, Bộ trưởng Bộ Tư pháp, Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Chương II: Giao tiếp và tái tạo

Điều R222-1

Yêu cầu sao chép hoặc phân phối toàn bộ hoặc một phần bản ghi âm nghe nhìn hoặc âm thanh của một phiên điều trần được trình bày cho chủ tịch hội đồng tư pháp Paris theo hình thức do

Điều 494 Bộ luật tố tụng dân sự đối với lệnh theo yêu cầu.

Điều R222-2

Sau khi thực hiện hoặc đã thực hiện các biện pháp điều tra mà mình cho là hữu ích, Chánh án

Tòa án Paris phán quyết yêu cầu bằng một lệnh hợp lý, biên bản của lệnh đó được lưu tại cơ quan đăng ký của

tòa án này. Nó có thể kèm theo các điều kiện đặc biệt đối với việc tái tạo hoặc phân phối bản ghi âm.

Sắc lệnh được thu hút sự chú ý của công chúng theo cách mà nó đặt ra, theo lệnh của

người nộp đơn.

Điều R222-3

Nếu lệnh chấp thuận yêu cầu, bất kỳ bên quan tâm nào có thể giới thiệu nó với thẩm phán, người đã đưa ra yêu cầu đó để phản đối.

trong thời hạn mà nó sửa chữa.

Thời gian kháng cáo là mười lăm ngày. Lời kêu gọi được thực hiện, lắng nghe và phán xét như một vấn đề của ân sủng.

Điều R222-4

234

.

Chủ tịch của tòa án tư pháp Paris có quyền giải cứu thí sinh khỏi bị tịch thu tài sản trong

điều kiện của Điều 540 Bộ luật tố tụng dân sự.

235

.

Phần quy định

QUYỂN III: THƯ VIỆN

PHẦN I: CÁC QUY ĐỊNH CHUNG

Điều R310-1

Các quy định của điều R. 311-1 áp dụng cho tất cả các thư viện có trong cuốn quyền này.

Các quy định của các Điều từ R. 311-2 đến R. 314-1 áp dụng cho các thư viện thuộc chính quyền địa phương lãnh thổ hoặc các nhóm của chúng.

Chương I: Tài liệu di sản, cảnh quan và kiến trúc

Phần 1: Các điều khoản chung

Điều R311-1

Theo mục đích của cuốn quyền này, các tài liệu di sản, cảnh quan và kiến trúc là tài sản do các thư viện nắm giữ

dưới một tổ chức công cộng, được công chúng quan tâm theo quan điểm của lịch sử, nghệ thuật,

khảo cổ học, khoa học hoặc kỹ thuật, đặc biệt là các bản sao được xác định của mỗi

các tài liệu mà việc nộp hồ sơ được quy định cho mục đích xây dựng bộ nhớ quốc gia theo Điều L. 131-2

của luật này và các tài liệu cũ, quý hiếm hoặc có giá trị. Áp dụng điều L. 2112-1 của bộ luật

tài sản chung của công chúng, những tài liệu di sản, cảnh quan và kiến trúc này là một phần của phạm vi công cộng

đồ đạc của chủ công.

Điều R311-2

Chính quyền địa phương hoặc nhóm của họ thông báo cho tỉnh trưởng khu vực về bất kỳ thảm họa, trừ

hoặc chiếm dụng sai ảnh hưởng đến tài liệu di sản, cảnh quan và kiến trúc được lưu giữ trong thư viện của họ.

Điều R311-3

Chính quyền địa phương hoặc nhóm của họ thông báo cho tỉnh trưởng khu vực về các dự án trùng tu

tài liệu di sản, cảnh quan và kiến trúc, trước khi ký hợp đồng được soạn thảo cho mục đích này hoặc, không thực hiện được, trước khi can thiệp,

khi số lượng ước tính lớn hơn một ngưỡng được xác định theo lệnh của Bộ trưởng phụ trách văn hóa. Các

tài liệu được cung cấp cho quận trưởng khu vực được ấn định theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Quận trưởng khu vực có ba tháng để cho phép các dự án trùng tu

tài liệu di sản, cảnh quan và kiến trúc thuộc sở hữu của Nhà nước hoặc để có ý kiến về dự án trùng tu

trên các tài liệu di sản, cảnh quan và kiến trúc thuộc chính quyền địa phương hoặc nhóm của họ. AT

vào cuối thời hạn này, việc ủy quyền được coi là đã được cấp hoặc ý kiến được cho là có lợi.

Công việc không thể bắt đầu trước khi cho phép hoặc thông báo.

Mục 2: Tài liệu di sản, cảnh quan và kiến trúc của chính quyền địa phương lãnh thổ hoặc nhóm của chúng

Điều R311-4

Việc chuyển giao tài sản giữa chính quyền địa phương hoặc nhóm của họ liên quan đến tài liệu

tài sản thuộc về chúng được vận hành theo các điều kiện do Điều R. 125-1 và R. 125-2 quy định.

Trong nhiệm vụ mới của họ, những tài liệu này được hưởng lợi từ các điều kiện lưu trữ và bảo vệ tại

ít thuận lợi hơn như những điều áp dụng cho họ trước đây.

Điều R311-5

Chính quyền địa phương hoặc nhóm của họ thông báo cho tỉnh trưởng khu vực về bất kỳ

hạ cấp các tài liệu di sản, cảnh quan và kiến trúc mà họ sở hữu.

Quận trưởng có ba tháng để công bố ý kiến của mình với cơ quan điều hành của chính quyền địa phương hoặc nhóm liên quan. Vào cuối thời kỳ này, ý kiến của tỉnh trưởng khu vực là

cho là thuận lợi. Hành động ngừng hoạt động đề cập đến thông báo.

Điều R311-6

Cho mượn hoặc ký gửi bên ngoài thư viện tài liệu di sản, cảnh quan và kiến trúc thuộc về cộng đồng

chính quyền hoặc nhóm của họ được ủy quyền bởi cơ quan điều hành của chính quyền địa phương hoặc

của nhóm liên quan, sau khi xác minh các đảm bảo an ninh và bảo tồn được cung cấp cho

vận tải, triển lãm và truyền thông.

Chương II: Các tài liệu của Nhà nước nộp vào thư viện chính quyền địa phương

Điều R312-1

Chính quyền địa phương hoặc nhóm của họ có quyền sử dụng các tài liệu thuộc về Nhà nước lưu trữ

trong thư viện của họ. Họ đảm nhận việc kiểm kê, báo cáo, xác minh, bảo tồn và giao tiếp.

Những tài liệu này có thể được Bộ trưởng phụ trách văn hóa thu hồi khỏi các thư viện trong trường hợp

chăm sóc không đầy đủ, không an toàn hoặc chuyển giao mà không có sự cho phép được đề cập trong điều R. 312-2.

237

Điều R312-2

Việc chuyển giao các tài liệu của Nhà nước giữa các thư viện lưu trữ thuộc các cộng đồng

các vùng lãnh thổ hoặc nhóm của chúng yêu cầu sự cho phép của quận trưởng khu vực. Chính quyền địa phương

hoặc nhóm muốn tự thoái tài liệu thuộc về Nhà nước chiếm giữ quận trưởng của khu vực

xác định chính quyền địa phương hoặc nhóm có khả năng nhận các tài liệu này để gửi tiền. Quận trưởng

của khu vực cho phép thay đổi thư viện lưu ký, sau khi được sự đồng ý của cộng đồng

lãnh thổ hoặc nhóm tiếp cận để nhận các tài liệu này thuộc về Nhà nước.

Điều R312-3

Cộng đồng hoặc nhóm của họ có thể cho mượn hoặc ký gửi bên ngoài thư viện của họ

tài liệu gia trưởng của Nhà nước theo ủy quyền của quận trưởng khu vực, được cấp sau khi xác minh

đảm bảo an ninh và bảo tồn được cung cấp cho vận chuyển, triển lãm và thông tin liên lạc.

Chương III: Kiểm soát khoa học và kỹ thuật

Điều R313-1

Nhà nước kiểm soát khoa học và kỹ thuật đối với hoạt động của các thư viện chính quyền địa phương hoặc

trong số các nhóm của chúng liên quan đến cấu tạo, xử lý, lưu trữ và giao tiếp

bộ sưu tập, việc tổ chức các dịch vụ được cung cấp cho công chúng và cách bố trí cơ sở của họ. Ông đang mặc

nói riêng về:

a) Chất lượng của các bộ sưu tập vật lý và kỹ thuật số, sự đổi mới của chúng, tính chất đa nguyên của chúng và

phong phú;

b) Kiểm kê, lập hồ sơ di sản, cảnh quan và kiến trúc;

c) Chất lượng của các dịch vụ cung cấp cho mọi đối tượng và khả năng tương tác của các hệ thống thông tin;

d) Tuân thủ các yêu cầu kỹ thuật và bảo mật liên quan đến việc truyền thông các bộ sưu tập, cụ thể là

tài liệu di sản, cảnh quan và kiến trúc, triển lãm, tái tạo, bảo trì, phục hồi và kho chứa của họ;

e) Khả năng tiếp cận của cơ sở đối với mọi đối tượng và cách bố trí các không gian.

Đối với các thư viện bộ, nó cũng bao gồm các dịch vụ được cung cấp cho các thư viện trong

mạng lưới.

Điều R313-2

Kiểm soát nhà nước về khoa học và kỹ thuật được thực hiện theo thẩm quyền của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, người

có thể giao các nhiệm vụ cho Tổng thanh tra giáo dục, thể thao và nghiên cứu cũng như

thành viên của cán bộ khoa học thư viện và cán bộ công chức dưới quyền, được lựa chọn

vì năng lực khoa học và kỹ thuật của họ.

238

Kiểm soát được thực hiện trên các tài liệu và tại chỗ.

Mỗi cuộc kiểm tra sẽ đưa ra một báo cáo cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, người sẽ chuyển nó cho Bộ trưởng của

khu vực để liên lạc với chính quyền địa phương hoặc cho nhóm chịu trách nhiệm về thư viện.

Chương IV: Báo cáo thường niên

Điều R314-1

Chính quyền địa phương hoặc các nhóm của họ đệ trình hàng năm cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa

các yếu tố thống kê cần thiết cho việc chuẩn bị báo cáo hàng năm về hoạt động của các thư viện của

chính quyền địa phương hoặc nhóm của họ.

PHẦN II: THƯ VIỆN MUNICIPAL VÀ

INTERCOMMUNAL

Điều D320-1

Áp dụng điều L. 320-1, các thư viện thành phố và liên thành phố được phân loại là:

1. Các thư viện thành phố có trụ sở chính đặt tại các thành phố sau:

-Aix-en-Provence, Angers, Avignon;

-Besançon, Bordeaux, Boulogne-sur-Mer, Bourges, Brest;

- Carpentras, Châlons-en-Champagne, Chalon-sur-Saône, Chambéry, Colmar, Compiègne;
 - Dijon, Douai;
 - Tuyệt vôi;
 - Le Havre, Le Mans, Lille, Limoges, Lyon;
 - Marseille, Metz, Mulhouse;
 - Nancy, Nantes, Nice, Nîmes;
 - Orléans;
 - Périgueux;
 - Reims, Roubaix, Rouen;
 - Thánh địa Etienne ;
 - Du lịch, Du lịch;
-

239

- Valenciennes, Versailles;
- 2.Thư viện liên thành phố có trụ sở chính tại các thành phố trực thuộc trung ương sau:
- Albi, Amiens, Autun;
 - Caen, Cambrai, Clermont-Ferrand;
 - Chia;
 - La Rochelle;
 - Montpellier, Moulins;
 - Pau, Poitiers;
 - Rennes;
 - Tranh;
 - Giá trị.

Điều R320-2

Các quy tắc liên quan đến đóng góp đặc biệt của khoản tài trợ phân cấp chung cho các thư viện

thành phố trực thuộc trung ương và liên thành phố được sửa bởi mục 2 của chương IV của tiêu đề I của cuốn VI của

phần đầu của quy tắc chung của chính quyền địa phương.

PHẦN III: THƯ VIỆN SỞ VÀ

BỘ SƯU TẬP CORSICA

Điều R330-1

Các quy tắc liên quan đến đóng góp đặc biệt của khoản tài trợ phân cấp chung cho các thư viện

bộ phận và cộng đồng của Corsica được cố định bởi phần 2 của chương IV của tiêu đề 1 của cuốn quyền

VI của phần đầu tiên của quy tắc chung của chính quyền địa phương.

Tiêu đề IV: THƯ VIỆN QUỐC GIA

Chương I: Thư viện Quốc gia Pháp

Mục 1: Quy định chung

Điều R341-1

240

Thư viện Quốc gia Pháp là một cơ sở hành chính công quốc gia, được đặt dưới sự giám sát của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa. Trụ sở chính của nó ở Paris.

Điều R341-2

Thư viện Quốc gia Pháp có các nhiệm vụ sau:

1. Thu thập, lập danh mục, bảo tồn và làm giàu trong mọi lĩnh vực tri thức, di sản, cảnh quan và kiến trúc

di sản, cảnh quan và kiến trúc quốc gia mà nó có quyền lưu giữ, đặc biệt là di sản, cảnh quan và kiến trúc Pháp ngữ hoặc những di sản, cảnh quan và kiến trúc liên quan đến nền văn minh

Người Pháp;

Như vậy:

a) Nó thực hiện, theo các Điều L. 132-3 và R. 132-1 đến R. 132-23-2, các nhiệm vụ liên quan đến việc nộp đơn

hợp pháp; nó thay mặt Nhà nước quản lý theo các điều kiện được quy định trong Tiêu đề III của Quyển I, khoản tiền gửi hợp pháp trong đó

nó là người trông coi. Nó tạo thành và phổ biến thư mục quốc gia;

b) Nó tập hợp lại, nhân danh và nhân danh Nhà nước, và biên mục các bộ sưu tập của Pháp và nước ngoài

bản in, bản thảo, tiền xu và huy chương, bản in, ảnh, bản đồ và kế hoạch,

âm nhạc, tài liệu liên quan đến chương trình, tài liệu âm thanh, nghe nhìn và đa phương tiện cũng như

phần mềm và cơ sở dữ liệu, ở dạng vật lý hoặc phi vật chất hóa;

c) Tham gia hoạt động khoa học trong nước và quốc tế;

2. Để đảm bảo quyền truy cập của số lượng lớn nhất vào các bộ sưu tập, tuân theo các bí mật được pháp luật bảo vệ, trong

các điều kiện phù hợp với luật sở hữu trí tuệ và tương thích với việc bảo tồn

những bộ sưu tập này;

Như vậy:

a) Nó thực hiện các chương trình nghiên cứu liên quan đến di sản, cảnh quan và kiến trúc mà nó chịu trách nhiệm,

đặc biệt là về thủ thư;

b) Nó hợp tác với các cơ quan công quyền cũng như với các cơ quan luật pháp công hoặc tư,

Người Pháp hoặc người nước ngoài, những người theo đuổi các mục tiêu đáp ứng công việc của họ;

c) Nó tham gia, trong khuôn khổ chính quyền do Nhà nước xác định, vào việc tổng hợp các nguồn lực

phim tài liệu từ các thư viện Pháp;

d) Nó cho phép tư vấn từ xa bằng cách sử dụng các công nghệ hiện đại nhất để truyền

dữ liệu;

e) Nó thực hiện tất cả các hành động để nâng cao các bộ sưu tập của mình và đặc biệt là thực hiện các hoạt động

văn hóa và thương mại liên quan đến việc thực hiện các sứ mệnh của mình;

3. Để đảm bảo việc quản lý các tòa nhà thuộc về Nhà nước hoặc các tòa nhà sau này được hưởng quyền lợi cần thiết

để thực hiện các nhiệm vụ của nó và được cung cấp cho nó bởi một thỏa thuận người dùng được ký kết trong

các điều kiện được cung cấp trong các điều từ R. 2313-1 đến R. 2313-5 và R. 4121-2 của luật chung về tài sản của

nhân vật của công chúng. Đặc biệt, nó đảm bảo thẩm quyền hợp đồng liên quan đến các tòa nhà này và hỗ trợ

chi phí tương ứng.

241

Điều R341-3

Để thực hiện các nhiệm vụ của mình, Thư viện Quốc gia Pháp có thể:

1. Có được tài sản di chuyển hoặc bất động cần thiết;

2. Thực hiện các nghiên cứu, thực hiện công việc xây dựng, phát triển và thiết bị của

các tòa nhà cần thiết, ký kết thỏa thuận với những người công cộng hoặc tư nhân khác của họ

đảm bảo một môi trường thích hợp;

3. Phân bổ, từ ngân quyền, trợ cấp hoặc tạm ứng, đặc biệt cho các hoạt động đồng xuất bản,

cho các cá nhân nhà nước hoặc tư nhân thực hiện các nghiên cứu, nghiên cứu hoặc làm việc trong khuôn khổ

việc hoàn thành nhiệm vụ của mình;

4. Hợp tác, đặc biệt bằng các thỏa thuận hoặc tham gia vào các nhóm lợi ích công cộng

hoặc lợi ích kinh tế, các cơ sở hợp tác văn hóa công cộng hoặc hiệp hội, với bất kỳ

cá nhân nhà nước hoặc tư nhân, người Pháp hoặc người nước ngoài, và đặc biệt với các tổ chức có nhiệm vụ

bổ sung cho chính nó hoặc cung cấp cho nó hỗ trợ;

5. Cấp các hoạt động và cấp quyền sử dụng miền công cộng cho những người công cộng hay tư nhân;

6. Giữ tài chính hoặc thành lập các công ty con;

7. Thực hiện bất kỳ hành vi hợp pháp nào của luật tư hữu ích cho việc thực hiện các sứ mệnh của mình;

8. Có được hoặc khai thác bất kỳ quyền sở hữu trí tuệ nào.

Theo đề nghị của Bộ trưởng Bộ Văn hóa, Bộ trưởng Bộ Ngoại giao hoặc Bộ trưởng Bộ chịu trách nhiệm

hợp tác, Thư viện Quốc gia Pháp tham gia, trong các lĩnh vực thuộc thẩm quyền của mình,

trong việc phát triển và thực hiện các quy tắc quốc gia, quy tắc cộng đồng và các thỏa thuận

các tổ chức quốc tế, cũng như cơ quan đại diện của Pháp trong tất cả các cơ quan quốc tế.

Điều R341-4

Cơ sở thu tiền, sử dụng các nguồn lực của mình và thay mặt Nhà nước, để mua lại các khoản thanh toán hoặc

miễn phí hàng hóa văn hóa nhằm mục đích làm phong phú thêm các bộ sưu tập đang được lưu giữ.

Việc mua lại do chủ tịch cơ sở quyết định. Đối với hàng hóa có giá trị lớn hơn một ngưỡng được xác định bởi sắc lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, quyết định của tổng thống được đưa ra sau khi tham khảo ý kiến của hoa hồng mua lại của tổ chức. Trong trường hợp có ý kiến bất lợi từ ủy ban mua lại và khi tổng thống duy trì ý chí tiếp thu, thì quyết định của bộ trưởng phụ trách văn hóa.

Việc mua lại được báo cáo hàng năm cho Hội đồng quản trị.

Điều R341-5

Thành phần và quy trình hoạt động của ủy ban mua lại, do

chủ tịch của cơ sở, được đặt ra theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

242

Điều R341-6

Chính quyền và chiến lược văn hóa của cơ sở, các hoạt động và đầu tư của cơ sở là chủ đề của

hợp đồng nhiều năm với Nhà nước.

Hợp đồng này đặt ra các mục tiêu hoạt động cho cơ sở liên quan đến các nhiệm vụ được giao và

có nghĩa là Nhà nước cam kết cung cấp cho nó. Một báo cáo hiệu suất báo cáo mỗi năm

tiến bộ trong việc đạt được các mục tiêu này.

Mục 2: Tổ chức hành chính

Điều R341-7

Ban giám đốc của Thư viện Quốc gia Pháp bao gồm, ngoài chủ tịch của thành lập, mười chín thành viên:

1. Tám thành viên chính thức:

- a) Tổng Giám đốc Công nghiệp Văn hóa và Truyền thông hoặc người đại diện của ông;
- b) Tổng thư ký của Bộ phụ trách văn hóa hoặc người đại diện của Bộ đó;
- c) Thủ trưởng cơ quan quản lý văn hóa cơ sở hoặc người đại diện;
- d) Người đứng đầu cơ quan quản lý nhà nước về quyền và dịch vụ đọc tại Bộ văn hóa hoặc người đại diện;
- e) Vụ trưởng phụ trách ngân quỹ của Bộ chủ quản ngân quỹ hoặc người đại diện;
- f) Giám đốc phụ trách thông tin khoa học kỹ thuật và thư viện trường đại học tại Bộ chịu trách nhiệm về giáo dục đại học hoặc đại diện của nó;

g) Giám đốc phụ trách nghiên cứu của Bộ chủ trì nghiên cứu hoặc người đại diện của Bộ chủ quản;

h) Vụ trưởng phụ trách quan hệ văn hóa quốc tế của Bộ Ngoại giao hoặc
Tiêu biểu;

2. Một thành viên của Hội đồng Nhà nước được bổ nhiệm theo lệnh của Bộ trưởng phụ trách văn hóa theo đề nghị của Thứ trưởng

Chủ tịch Hội đồng Nhà nước;

3. Bốn đại diện nhân viên được bầu theo các phương pháp xác định theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm

văn hóa ;

4. Bốn nhân cách từ thế giới văn hóa, khoa học và kinh tế được bổ nhiệm theo lệnh cấp bộ

có trách nhiệm với văn hóa;

5. Hai đại diện của người dùng được bầu theo các phương pháp xác định theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm

văn hóa.

Đối với mỗi thành viên được đề cập trong 3. và 5 °, một người thay thế được bầu chọn, với các điều kiện tương tự như

người giữ.

243

Các thành viên được đề cập ở 2 °, 4. và 5. được bổ nhiệm trong thời gian ba năm được gia hạn một lần.

Các thành viên được đề cập trong 3. được bổ nhiệm trong thời gian gia hạn là ba năm.

Trong trường hợp một ghế trống vĩnh viễn, vì bất kỳ lý do gì, một thành viên được bổ nhiệm trong

điều kiện tương tự, trong khoảng thời gian còn lại của nhiệm vụ.

Điều R341-8

Chủ tịch và các thành viên của hội đồng quản trị không được nhận hoặc giữ bất kỳ lợi ích nào trong hoặc

không giữ vị trí nào trong các công ty giao dịch với cơ sở cho các hợp đồng làm việc,

cung cấp và dịch vụ, cũng như cung cấp dịch vụ cho các công ty này.

Ngoại trừ những người của chủ tịch cơ sở, các chức năng của thành viên hội đồng quản trị

không được trả công. Tuy nhiên, chúng làm phát sinh quyền đi lại và trợ cấp sinh hoạt phí được cung cấp cho

bởi các quy định áp dụng đối với công chức của Nhà nước.

Các đại diện nhân viên được bầu trong hội đồng quản trị được hưởng lợi từ tín dụng mười lăm giờ mỗi

tháng để thực hiện sứ mệnh của họ.

Điều R341-9

Hội đồng quản trị họp ít nhất ba lần một năm khi được triệu tập bởi chủ tịch hội đồng quản trị.

Chương trình nghị sự. Nó cũng được triệu tập bởi chủ tịch của nó theo yêu cầu của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc tại

của một phần ba thành viên của nó.

Nếu chủ tịch vắng mặt hoặc không thể hoạt động, hội đồng quản trị có thể được triệu tập bởi

Tổng giám đốc. Hội đồng quản trị sau đó do tổng giám đốc truyền thông làm chủ tịch và

các ngành công nghiệp văn hóa.

Các câu hỏi mà bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc một phần ba số thành viên của hội đồng quản trị

yêu cầu đưa vào chương trình nghị sự được nhập đúng.

Tổng giám đốc, Chủ tịch hội đồng khoa học, thành viên cơ quan kiểm soát chung đại lý kinh tế tài chính và kế toán cũng như bất kỳ người nào có hội đồng quản trị hoặc chủ tịch hội đồng quản trị

mong muốn có được ý kiến tham dự các phiên họp với tư cách cố vấn.

Hội đồng quản trị chỉ có thể cân nhắc hợp lệ nếu có ít nhất một nửa số thành viên hoặc

đại diện hoặc thay thế có mặt. Nếu không đạt đủ số đại biểu, hội đồng được triệu tập lại

với cùng một chương trình trong vòng tám ngày. Sau đó, nó cân nhắc mà không có điều kiện tức số.

Các quyết định được thực hiện bởi đa số phiếu của các thành viên có mặt hoặc đại diện. Trong trường hợp chia sẻ

phiếu bầu bằng nhau, của tổng thống là ưu tiên.

Mỗi giám đốc được đề cập trong 2 °, 4.và 5.của điều R. 341-7 có thể đưa ra một nhiệm vụ, bằng văn bản,

giám đốc khác, trong phạm vi hai quyền hạn do một giám đốc nắm giữ.

Trong trường hợp khẩn cấp, các quyết định được đề cập trong 8 °, 9 °, 12.và 13.của điều R. 341-10 có thể

được thực hiện sau khi tham khảo ý kiến bằng văn bản với các thành viên của hội đồng quản trị, theo các thủ tục được xác định bởi

quy chế nội bộ.

244

Điều R341-10

Hội đồng quản trị điều hành các công việc của cơ sở thông qua các cuộc thảo luận của mình. Nó cố ý đặc biệt

chắc chắn rồi :

- 1.Các định hướng của cơ sở, cũng như chương trình hoạt động và đầu tư của nó;
- 2.Dự án hợp đồng nhiều năm được quy định trong Điều R. 341-6, về việc thực hiện trong đó một tài khoản được thực hiện báo cáo hàng năm;
- 3.Ngân quyền và những sửa đổi của nó cho tất cả các hoạt động của cơ sở công lập cũng như tài chính và phân bổ kết quả trong năm;
- 4.Báo cáo hoạt động hàng năm;
- 5.Tổ chức chung của các dịch vụ và danh quyền các giám đốc và các phái đoàn;

6. Dự thảo thỏa thuận sử dụng tòa nhà được ký kết áp dụng 3.của điều R. 341-2;
 7. Có kế hoạch mua hoặc thuê các tòa nhà và tài sản mà cơ sở công lập là chủ sở hữu, các dự án bán và cho thuê các tòa nhà;
 8. Việc chấp nhận các khoản tài trợ và di chúc;
 9. Việc thực hiện các hành động pháp lý và giao dịch;
 10. Các điều kiện chung để trao hợp đồng, thỏa thuận và hợp đồng do cơ sở ký kết;
 11. Mua lại, mở rộng và thanh lý nắm giữ, thành lập các công ty con và tham gia vào nhóm lợi ích công cộng, nhóm lợi ích kinh tế, đến các cơ sở công cộng của hợp tác hoặc hiệp hội văn hóa;
 12. Chính quyền giá của cơ sở và việc ấn định phí nhập cảnh và giá dịch vụ;
 13. Phê duyệt hợp đồng nhượng quyền, cho phép chiếm giữ và vận hành khu vực công khai và số tiền bản quyền của họ.
- Hội đồng quản trị được hỏi ý kiến về các quy định nội bộ của cơ sở và các điều kiện mở cửa cho công chúng.
- Trong các vấn đề được liệt kê trong 7.liên quan đến dự thảo hợp đồng thuê xây dựng đối với tài sản mà cơ sở công lập là chủ sở hữu, 8 °, 9.và 12 °, ban giám đốc có thể ủy quyền một phần của quyền hạn của mình đối với chủ tịch của cơ sở.

Điều R341-11

Các quyết định của hội đồng quản trị khác với những quyết định được đề cập trong các đoạn sau trở thành có hiệu lực pháp luật, trong trường hợp không có sự chấp thuận rõ ràng được thông báo trong vòng mười lăm ngày kể từ ngày tiếp đón bởi Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, nếu không có phản đối trong thời gian này.

Các quyết định liên quan đến 3. khác với tài khoản tài chính, 5 °, 7 °, 10 °, 12. và 13. của bài báo

tiền lệ tự động có hiệu lực thi hành, trong trường hợp không có sự chấp thuận rõ ràng được thông báo trong vòng mười lăm

những ngày sau khi nhận được thông báo của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc Bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền và, trong

giới hạn quyền hạn của họ, Bộ trưởng chịu trách nhiệm về kinh tế và Bộ trưởng chịu trách nhiệm về lĩnh vực này, nếu họ không

không có phản đối trong thời gian này.

Các cân nhắc liên quan đến 11. của cùng một điều phải, để có hiệu lực thi hành, phải là chủ đề của một

thể hiện sự chấp thuận của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền và trong giới hạn của

của Bộ trưởng phụ trách kinh tế.

Điều R * 341-12

Chủ tịch Thư viện Quốc gia Pháp được bổ nhiệm theo sắc lệnh trong Hội đồng Bộ trưởng cho một

thời hạn năm năm gia hạn hai lần mỗi lần ba năm, theo đề nghị của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về

văn hóa.

Điều R341-13

Chủ tịch Thư viện Quốc gia Pháp đứng đầu cơ sở công cộng.

Như vậy:

1. Anh ta lập chương trình nghị sự cho các cuộc họp của Hội đồng quản trị, chuẩn bị các cuộc thảo luận và đảm bảo

chấp hành;

2. Anh ta thực hiện tất cả các hành vi không dành riêng cho hội đồng quản trị theo các quy định của

điều R. 341-10;

3. Anh ấy quản lý nhân viên. Nó tuyển dụng nhân viên hợp đồng. Nó đưa ra ý kiến về việc phân bổ

nhân viên của cơ sở, trừ trường hợp được phân công theo một kỳ thi cạnh tranh. Anh ấy có thẩm quyền

trên tất cả các nhân viên của cơ sở và phân công họ cho các bộ phận khác nhau;

4. Ông là người có thẩm quyền về thu nhập và chi tiêu của cơ sở;

5. Anh ta ký các công ước, hợp đồng và hợp đồng ràng buộc cơ sở;

6. Anh ta đại diện cho cơ sở trước tòa và trong mọi hành vi của đời sống dân sự.

Anh ta báo cáo về tình hình quản lý của mình cho ban giám đốc.

Anh ta có thể ủy quyền chữ ký của mình cho Giám đốc điều hành, trong giới hạn mà anh ta xác định.

Nếu tổng thống không thể tham dự, vì bất kỳ lý do gì, các chức năng của viên chức ủy quyền

việc thực hiện hàng ngày về thu và chi của cơ sở cũng như của cơ quan có thẩm quyền

hợp đồng do tổng giám đốc thực hiện.

Điều R341-14

246

Tổng giám đốc Thư viện Quốc gia Pháp được bổ nhiệm theo sắc lệnh, theo đề nghị của

chủ tịch của cơ sở.

Anh ta hỗ trợ tổng thống trong các chức năng của mình và như vậy, có thể nhận từ anh ta bất kỳ phái đoàn nào để đảm bảo

quản lý các dịch vụ của cơ sở.

Anh ta có thể ủy quyền, trong giới hạn mà anh ta xác định, chữ ký của mình cho những người đứng đầu các dịch vụ được đặt dưới quyền của anh ta.

Điều R341-15

Hội đồng khoa học của Thư viện Quốc gia Pháp bao gồm mười sáu thành viên:

1. Hai thành viên chính thức:

- trưởng phòng nghiên cứu, giáo dục đại học và công nghệ tại bộ chịu trách nhiệm

của nền văn hóa;

- người đứng đầu nhiệm vụ khoa học và kỹ thuật của Bộ chịu trách nhiệm về giáo dục đại học và

nghiên cứu ;

2.Hai thành viên của cơ quan phụ trách thư viện và được phân công vào Thư viện Nationale de France do đồng nghiệp của họ bầu chọn theo các thủ tục do nội bộ quy định

sự thành lập;

3.Hai thành viên đại diện cho các cán bộ khoa học và kỹ thuật khác của cơ sở do các đồng nghiệp của họ theo các quy trình được xác định bởi các quy định nội bộ của tổ chức;

4.Ba nhân cách đủ tiêu chuẩn được bổ nhiệm theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa;

5.Bảy đại diện của các tổ chức khoa học và tài liệu, Pháp và nước ngoài, được bổ nhiệm bởi

lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Chủ tịch thành lập, tổng giám đốc, tổng giám đốc truyền thông và ngành

các tổ chức văn hóa hoặc đại diện của ông và giám đốc phụ trách thông tin khoa học kỹ thuật và

thư viện đại học tại Bộ chịu trách nhiệm về giáo dục đại học hoặc đại diện của bộ hỗ trợ

tại các cuộc họp với tư cách cố vấn.

Điều R341-16

Chủ tịch hội đồng khoa học được bổ nhiệm vào hội đồng này theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm

văn hóa.

Các thành viên không phải là thành viên chính thức được bổ nhiệm trong thời hạn ba năm, gia hạn một lần

thời gian. Trong trường hợp một ghế trống vĩnh viễn, vì bất kỳ lý do gì, một thành viên được bổ nhiệm trong

điều kiện tương tự, trong khoảng thời gian còn lại của nhiệm vụ.

Chủ tịch và các thành viên của hội đồng khoa học không được chiếm dụng hoặc giữ lại bất kỳ lợi ích, sự chiếm dụng nào.

không có chức năng trong các công ty giao dịch với cơ sở cho các công trình, vật tư

và dịch vụ, cũng không cung cấp dịch vụ cho các công ty này, ngoại trừ các công ty xuất bản.

247

Các chức năng thành viên hội đồng khoa học không được trả thù lao. Tuy nhiên, chi phí của chúng

Việc đi lại và ăn ở để tham dự các cuộc họp của hội đồng khoa học có thể được hoàn trả trong

các điều kiện theo quy định đối với công chức của Nhà nước.

Điều R341-17

Hội đồng khoa học họp ít nhất mỗi năm một lần, do chủ tịch triệu tập, người đặt chương trình nghị sự. Nó được tư vấn về tất cả các câu hỏi liên quan đến các định hướng của chính quyền khoa học và

văn hóa của tổ chức và các hoạt động nghiên cứu của nó và đưa ra tất cả các đề xuất liên quan đến chính quyền

nhà khoa học thành lập.

Mục 3: Chế độ tài chính

Điều R341-18

Cơ sở tuân theo các quy định tại Tiêu đề I và III của Nghị định số 2012-1246 ngày 07 tháng 11 năm 2012

liên quan đến quản lý ngân quyền và kế toán công.

Điều R341-19

Các nguồn lực của tổ chức bao gồm:

1. Các khoản trợ cấp, ứng trước, quỹ cạnh tranh hoặc các khoản đóng góp được Nhà nước phân bổ,

cộng đồng địa phương, các cơ sở công cộng và các công ty quốc gia và các cá nhân tư nhân;

2.Sản phẩm của phí vào cửa và thăm quan;

3.Các khoản quyên góp và di chúc không phải là những khoản dành cho mục đích đưa vào các bộ sưu tập được đề cập trong điều R. 341-2 của nghị định này;

4.Sản phẩm của sự nhượng bộ;

5.Thu nhập từ việc tham gia;

6.Sản phẩm của sự xa lánh;

7.Thu nhập từ bất động sản và bất động sản và các khoản phí do ủy quyền chiếm dụng tạm thời các tòa nhà tặng cho cơ sở công cộng;

8.Thu nhập từ hoạt động thương mại của cơ sở và nói chung, tất cả các khoản thu nhập khác

từ việc thực hiện các hoạt động của nó;

9.Tất cả các khoản thu hoặc tài nguyên khác được luật pháp và quy định hiện hành cho phép.

Điều R341-20

248

.

Các chi phí của cơ sở bao gồm:

1.Chi phí nhân viên;

2.Chi phí hoạt động;

3.Chi phí học tập;

4.Chi phí thiết bị;

5.Nói chung, tất cả các chi phí cần thiết để hoàn thành nhiệm vụ của mình.

Điều R341-21

Bảng tạm ứng và doanh thu có thể được tạo ra với cơ sở theo các điều kiện được cung cấp

bởi Nghị định số 2019-798 ngày 26 tháng 7 năm 2019 liên quan đến hệ thống quản lý doanh thu và tạm ứng của các tổ chức công cộng.

Chương II: Thư viện thông tin công cộng

Mục 1: Quy định chung

ĐiềuR342-1

Thư viện Thông tin Công cộng là một cơ sở hành chính công quốc gia với nhân cách dân sự và quyền tự chủ tài chính, được đặt dưới sự giám sát của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và bị ràng buộc bởi thỏa thuận với việc thành lập công khai của Trung tâm nghệ thuật và văn hóa quốc gia Georges-Pompidou.

ĐiềuR342-2

Thư viện Thông tin Công cộng là một thư viện quốc gia. Nhiệm vụ của nó là:

- a) Làm phong phú, bảo tồn và cung cấp cho mọi đối tượng, miễn phí và ở mức tối đa có thể truy cập mở, lựa chọn cập nhật liên tục các bộ sưu tập, tiếng Pháp và nước ngoài, của thông tin tổng hợp và tài liệu chuyên đề;
- b) Hợp tác với các thư viện và cơ sở văn hóa, Pháp và nước ngoài, và tiến hành chương trình nghiên cứu thư viện và đọc;
- c) Thúc đẩy hợp tác giữa các thư viện công cộng;
- d) Cung cấp một loạt các hoạt động và hòa giải trong lĩnh vực văn hóa và nghệ thuật, với sự phối hợp với chương trình của Trung tâm văn hóa quốc gia Georges Pompidou.

ĐiềuR342-3

Thư viện Thông tin Công cộng tham gia vào các hoạt động của quần thể văn hóa của Trung tâm Nghệ thuật Quốc gia

và văn hóa Georges-Pompidou.

Nó sử dụng các dịch vụ chung của mình, theo các điều kiện do thỏa thuận ràng buộc hai cơ sở đặt ra.

Giám đốc thư viện tham gia vào các cơ quan quản lý và lập trình của Trung tâm Quốc gia

nghệ thuật và văn hóa Georges Pompidou theo các thể thức được quy định bởi quy chế của cơ sở này.

Điều R342-4

Chính quyền và chiến lược văn hóa của cơ sở, các hoạt động và đầu tư của cơ sở là chủ đề của

hợp đồng nhiều năm với Nhà nước. Hợp đồng này đặt ra các mục tiêu hoạt động cho cơ sở tại

liên quan đến các nhiệm vụ được giao và các phương tiện mà Nhà nước cam kết thực hiện theo ý của mình. Một báo cáo về

báo cáo hiệu suất hàng năm về tiến độ đạt được trong việc đạt được các mục tiêu này.

Mục 2: Tổ chức hành chính

Điều R342-5

Thư viện Thông tin Công cộng được quản lý bởi một hội đồng quản trị và đứng đầu là

giám đốc.

Điều R342-6

Ngoài chủ tịch của Trung tâm văn hóa quốc gia Georges-Pompidou, chủ tịch, hội đồng

quản trị bao gồm:

1. Ba thành viên chính thức.

a) Phó chủ tịch Thư viện Quốc gia Pháp;

b) Tổng Giám đốc Công nghiệp Văn hóa và Truyền thông hoặc người đại diện của ông;

c) Người quản lý ngân quyền hoặc người đại diện của họ;

2. Chín thành viên được bổ nhiệm:

a) Đại diện của Thị trưởng Paris;

- b) Đại diện của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về giáo dục quốc dân;
- c) Đại diện của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về giáo dục đại học;
- d) Một thành viên của Hội đồng Nhà nước, do Hội đồng Nhà nước bổ nhiệm;

250

- e) Một thành viên của Tòa án kiểm toán do Tòa án bổ nhiệm kiểm toán viên;
- f) Bốn nhân cách được Bộ trưởng phụ trách văn hóa bổ nhiệm theo thẩm quyền của họ;

3. Ba đại diện nhân viên và những người thay thế của họ, được bầu theo các thủ tục đặt ra theo trình tự của

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Các thành viên được đề cập ở d, e và f của 2. có thể ủy quyền bằng văn bản cho một thành viên khác để

đại diện trong phiên. Mỗi thành viên chỉ có thể nhận một nhiệm vụ.

Các thành viên được đề cập ở mục 2. và 3. được bổ nhiệm hoặc bầu trong thời hạn ba năm có thể gia hạn.

Bất kỳ vị trí tuyển dụng nào vì bất kỳ lý do gì hoặc giảm chất lượng mà họ đã được bổ nhiệm,

xảy ra hơn sáu tháng trước nhiệm kỳ thông thường của nhiệm kỳ, dẫn đến việc thay thế cho thời hạn của

ủy nhiệm vẫn chạy.

Giám đốc thư viện, kiểm soát viên tài chính tham dự các cuộc họp hội đồng với tư cách là cố vấn

và kế toán, cũng như bất kỳ người nào khác có ý kiến hữu ích đối với chủ tịch.

Các chức năng của chủ tịch và thành viên hội đồng quản trị là miễn phí.

Điều R342-7

Hội đồng quản trị họp ít nhất hai lần một năm khi được Chủ tịch Hội đồng quản trị triệu tập. Hơn nữa, nó

gặp gỡ theo yêu cầu của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, chủ tịch hoặc giám đốc thư viện.

Chủ tọa lập chương trình cho mỗi cuộc họp sau khi tham khảo ý kiến của Giám đốc. Anh ta đảm bảo việc thực hiện

quyết định của hội đồng quản trị.

Các cuộc thảo luận của hội đồng quản trị chỉ có hiệu lực nếu có ít nhất một nửa số thành viên đương nhiệm

trình bày hoặc đại diện. Nếu không đạt đến con số này, hội đồng quản trị có thể được triệu tập lại khi hết thời gian

thời gian tối thiểu tám ngày. Sau đó, nó cân nhắc một cách hợp lệ, bất kể số lượng thành viên có mặt hoặc

đại diện. Các quyết định được thực hiện bởi đa số phiếu của các thành viên có mặt hoặc đại diện. Trong trường hợp

số phiếu ngang nhau, tổng thống là người đứng đầu.

Các nghị định của hội đồng quản trị có hiệu lực sau mười lăm ngày kể từ ngày truyền thông xét xử.

bằng lời nói với Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, trừ khi Bộ trưởng phản đối điều đó. Tuy nhiên, những cân nhắc

liên quan đến các khoản vay, mua lại, trao đổi và chuyển nhượng các tòa nhà chỉ có hiệu lực sau khi

đã được phê duyệt theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền và Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Điều R342-8

Các thành viên của hội đồng quản trị không được nhận hoặc giữ bất kỳ lợi ích nào hoặc chiếm bất kỳ

có chức năng trong các công ty giao dịch với cơ sở cho các công trình, vật tư và cung cấp dịch vụ hoặc cung cấp dịch vụ cho các công ty này, trừ khi được cung cấp rõ ràng

được sự ủy quyền trước của ban giám đốc. Trừ khi được hội đồng ủy quyền rõ ràng quản lý và ngoại trừ đại diện nhân viên, họ có thể không cung cấp hỗ trợ như tốn kém cho cơ sở. Các chức năng của thành viên hội đồng quản trị cho phép hưởng lương thưởng

đi lại và lưu trú theo quy định đối với công chức của Nhà nước.

Các đại diện nhân viên được bầu trong hội đồng quản trị nhận được tín dụng năm ngày mỗi năm

để thực hiện sứ mệnh của họ.

251

Điều R342-9

Hội đồng quản trị điều hành các công việc của cơ sở thông qua các cuộc thảo luận của mình. Nó cố ý đặc biệt

chắc chắn rồi :

1.Chính quyền chung của cơ sở;

2.Dự án hợp đồng nhiều năm được quy định trong Điều R. 342-4, về việc thực hiện trong đó một tài khoản được thực hiện

báo cáo hàng năm;

3.Ngân quyền và những sửa đổi của nó cho tất cả các hoạt động của cơ sở công lập cũng như

tài chính và phân bổ kết quả trong năm;

4.Báo cáo hoạt động hàng năm;

5.Các nguyên tắc tổ chức của cơ sở;

6.Việc thực hiện các hành động pháp lý và giao dịch;

7.Các loại hợp đồng và thỏa thuận, theo bản chất của chúng hoặc số tiền tài chính của chúng

cam kết, phải được đệ trình lên nó để phê duyệt và những cam kết mà nó ủy quyền cho

sự thành lập;

8.Việc mua lại, mở rộng và thanh lý cổ phần, thành lập các công ty con và tham gia vào

các nhóm lợi ích công cộng, các nhóm lợi ích kinh tế, các tổ chức công của hợp tác hoặc hiệp hội văn hóa;

9.Chính quyền giá của cơ sở;

10.Việc chấp thuận cho phép chiếm hữu và sử dụng miền công cộng và sự nhượng bộ.

Hội đồng quản trị được hỏi ý kiến về các quy định nội bộ của cơ sở và các điều kiện

mở cửa cho công chúng.

Trong các vấn đề được liệt kê trong 6 °, 9.và 10 °, hội đồng quản trị có thể ủy quyền một phần

quyền hạn đối với giám đốc cơ sở.

ĐiềuR342-10

Giám đốc thư viện được bổ nhiệm theo nghị định theo đề nghị của Bộ trưởng phụ trách văn hóa, sau khi

ý kiến của chủ tịch hội đồng quản trị, trong thời gian ba năm được gia hạn hai lần. Anh ấy được chọn

giữa các cán bộ khoa học của các thư viện.

Bằng sự ủy quyền của tổng thống mà ông ấy báo cáo về các hành động của mình, ông ấy chỉ đạo việc thành lập và đảm bảo việc thực hiện

sự cân nhắc của ban giám đốc.

Anh ta thuê nhân viên mà việc bổ nhiệm không được dành cho người có thẩm quyền khác.

Anh ta có quyền đối với tất cả nhân viên. Anh ta đưa ra các quy tắc nội bộ của thư viện.

252

.

Ông đại diện cho cơ sở trước tòa và trong mọi hành vi của đời sống dân sự. Anh ấy ký thay mặt cho

việc thiết lập thỏa thuận quy định tại Điều 342-1. Ông là người ủy quyền thu chi cho

sự thành lập.

Anh ta có thể ủy quyền, trong giới hạn mà anh ta xác định, chữ ký của mình cho các đại lý được đặt dưới quyền của anh ta.

ĐiềuR342-11

Trách nhiệm đảm bảo tốt an ninh trật tự trong khuôn viên của Thư viện Thông tin Công cộng là

được giao cho chủ tịch của Trung tâm văn hóa quốc gia Georges-Pompidou.

Điều R342-12

Nhân viên thư viện bao gồm các quan chức chính phủ được chỉ định và đại lý và đại lý theo hợp đồng của cơ sở.

Mục 3: Chế độ tài chính

Điều R342-13

Ngân quyền của cơ sở bao gồm doanh thu:

1. Các khoản trợ cấp, ứng trước, quỹ cạnh tranh hoặc các khoản đóng góp được Nhà nước phân bổ, cộng đồng địa phương, các cơ sở công cộng và các công ty quốc gia và các cá nhân tư nhân;
2. Các khoản quyên góp và thừa kế và thu nhập có thể có của họ;
3. Thu nhập từ việc thực hiện các hoạt động dành riêng cho thư viện và thu nhập từ việc tham gia;
4. Tiền thu từ phí vào cửa tham quan triển lãm, chiếu phim và các sự kiện được tổ chức bởi thư viện cũng như hoạt động của triển lãm và phòng họp và cơ sở được dành riêng cho anh ta;
5. Thu nhập từ bán hàng và dịch vụ dưới bất kỳ hình thức nào được cung cấp cho người dùng và đặc biệt là thu nhập từ bán các ấn phẩm;
6. Các khoản đóng góp đã thanh toán và chuyển tiền do Trung tâm văn hóa quốc gia Georges-Pompidou theo các điều kiện được cung cấp bởi thỏa thuận giữa hai cơ sở;
7. Nói chung, bất kỳ khoản thu nhập nào khác từ việc thực hiện các hoạt động của nó.

Điều R342-14

Ngân quyền của cơ sở bao gồm các chi phí:

1. Chi phí vận hành về thiết bị và nhân sự;

2. Chi phí thiết bị;

3. Các khoản đóng góp được thanh toán và hoàn trả vì lợi ích của Trung tâm Nghệ thuật và Văn hóa Quốc gia

Georges-Pompidou theo các điều kiện được cung cấp bởi thỏa thuận;

4. Nói chung, tất cả các chi phí cần thiết cho hoạt động của nó.

Điều R342-15

Thư viện Thông tin Công cộng tuân theo các quy định tại Tiêu đề I và III của Nghị định số.

2012-1246 ngày 7 tháng 11 năm 2012 liên quan đến quản lý kế toán và ngân quyền công.

Điều R342-16

Bảng tạm ứng và doanh thu có thể được tạo ra với cơ sở theo các điều kiện được cung cấp

bởi Nghị định số 2019-798 ngày 26 tháng 7 năm 2019 liên quan đến hệ thống quản lý doanh thu và tạm ứng của các tổ chức

công cộng.

Phần quy định

QUYỂN IV: BẢO TÀNG

PHẦN I: QUY ĐỊNH CHUNG

**Một chương: Các quy định chung cho các bảo tàng ở Pháp
dưới tiểu bang**

Phần đơn: Giá cả và tổ chức các chuyến thăm

Điều R411-1

Đối với chuyến thăm các viện bảo tàng của Pháp thuộc Nhà nước cũng như các bộ sưu tập và di tích thuộc

Nhà nước, lệ phí nhập cảnh và mức phí cho các dịch vụ liên quan được quy định bởi nghị định chung

Bộ trưởng liên quan và Bộ trưởng ngân quyền khi thu phí và lệ phí thay mặt cho nhà nước.

Điều R411-2

Trong các viện bảo tàng của Nhà nước Pháp, những người dưới mười tám tuổi được miễn quyền

lối vào cho phép truy cập vào các khu vực trình bày của các bộ sưu tập cố định.

Điều R411-3

Nhân viên đủ điều kiện để thực hiện các chuyến tham quan có hướng dẫn viên trong các bảo tàng ở Pháp thuộc

Nhà nước là những người được đề cập trong Điều R. 221-1 của Bộ luật Du lịch.

PHẦN II: BẢO TÀNG QUỐC GIA

Chương I: Bảo tàng quốc gia trực thuộc Bộ chịu trách nhiệm

văn hóa

Điều R421-1

Danh quyền các bảo tàng quốc gia được ấn định theo nghị định, theo đề nghị của Bộ trưởng phụ trách văn hóa.

Điều R421-2

255

Các bảo tàng quốc gia sau đây là đối tượng của các dự án mua lại, các khoản vay và tiền gửi,

các điều khoản quy định trong các Điều R. 422-5 và R. 423-1 đến D. 423-18:

1. Bảo tàng Louvre, bao gồm các khoa cổ vật Hy Lạp, Etruscan và La Luật,

Cổ vật Ai Cập, cổ vật phương đông, khoa hội họa, khoa điêu khắc

từ thời Trung cổ, thời kỳ Phục hưng và thời hiện đại, bộ phận đồ vật nghệ thuật thời Trung cổ,

Thời đại Phục hưng và Hiện đại, Khoa Nghệ thuật Đồ họa, Khoa Đạo Hồi;

2.The Musée de l'Orangerie des Tuileries (Walter Guillaume và bộ sưu tập Nymphéas của Claude Monet);

3.Bảo tàng thời Trung cổ - phòng tắm nước nóng và Hôtel de Cluny;

4.Bảo tàng gốm sứ ở Sèvres;

5.Bảo tàng Nghệ thuật Châu Á Guimet;

6.Bảo tàng các nền văn minh Châu Âu và Địa Trung Hải;

7.Bảo tàng lâu đài Versailles và Trianon;

8.Phòng Jeu de Paume ở Versailles (phụ lục của Cung điện Versailles và bảo tàng Trianon);

9.Bảo tàng huấn luyện viên (phụ lục của bảo tàng lâu đài Versailles và Trianon);

10.Bảo tàng khảo cổ học quốc gia (từ nguồn gốc đến năm 1000) - Lâu đài Saint-Germain-en-Laye;

11.Bảo tàng lâu đài Malmaison và Bois-Préau;

12.Bảo tàng Bonaparte House ở Ajaccio (phụ lục của bảo tàng Malmaison);

13.Bảo tàng lâu đài Compiègne;

14.Bảo tàng xe hơi và du lịch ở Compiègne (phụ lục của bảo tàng lâu đài Compiègne);

15.Bảo tàng Château de Fontainebleau;

16.Bảo tàng lâu đài Pau;

17.Bảo tàng Pháp-Mỹ tại Château de Blérancourt;

18.Bảo tàng Gustave Moreau;

19.Bảo tàng phong cảnh;

20.Bảo tàng Rodin;

21.Bảo tàng Jean-Jacques Henner;

22.Bảo tàng Magnin ở Dijon;

23.Bảo tàng Adrien Dubouché ở Limoges;

24.Bảo tàng Clemenceau và Lattre de Tassigny ở Mouilleron-en-Pareds;

25. Bảo tàng Napoléon và bảo tàng Châu Phi trên đảo Aix, nền Gourgaud (phụ lục của bảo tàng

Nhà xấu);

26. Bảo tàng Fernand Léger ở Biot;

27. Bảo tàng Marc Chagall ở Nice;

28. Bảo tàng Eugène Delacroix;

29. Bảo tàng Vallauris (Chiến tranh và Hòa bình của Picasso);

30. Bảo tàng Port-Royal des Champs ở Magny-les-Hameaux;

31. Bảo tàng tiền sử của Eyzies-de-Tayac;

32. Bảo tàng thời kỳ Phục hưng - Château d'Ecouen;

33. Bảo tàng Hébert;

34. Bảo tàng Picasso ở Paris;

35. The Musée d'Orsay.

Điều R421-3

Các bảo tàng quốc gia sau đây là đối tượng của các dự án mua lại, tuân theo các quy định của điều

R. 422-5:

1. Bảo tàng Quai Branly;

2. Bảo tàng âm nhạc (Cité de la musique);

3. Bảo tàng Lịch sử Di dân Quốc gia (National City of the History of Di dân).

Điều R421-4

Các bảo tàng quốc gia khác trực thuộc Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa là:

1. Bảo tàng Nghệ thuật Hiện đại Quốc gia (National Center of Art and Culture Georges Pompidou);

2. Bảo tàng Di tích Pháp (Thành phố Kiến trúc và Di sản, cảnh quan và kiến trúc);

3. Bảo tàng kế hoạch và phù điêu.

Điều D421-5

Danh quyền các văn bản liên quan đến các bảo tàng quốc gia có tư cách là cơ sở công lập được nêu trong phụ lục 3 của luật này.

257

Chương II: Lời khuyên và chuyên môn

Phần 1: Các bộ phận di sản, cảnh quan và kiến trúc chính

Điều R422-1

Danh quyền các cơ quan di sản, cảnh quan và kiến trúc chính được thiết lập theo nghị định, trên một đề xuất của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Các phòng ban lớn điền theo yêu cầu của người phụ trách dịch vụ của các viện bảo tàng của Pháp tại

quản lý chung về di sản, cảnh quan và kiến trúc, học tập, nghiên cứu và các nhiệm vụ tư vấn trong lĩnh vực

lịch sử của nghệ thuật và bảo tồn tài sản văn hóa. Họ cũng hoàn thành các nhiệm vụ liên quan đến

các bộ sưu tập do họ chịu trách nhiệm.

Điều R422-2

Do đó, các phòng ban lớn được gọi là:

- 1.Cục Cổ vật dân tộc;
- 2.Bộ phận cổ vật Hy Lạp, Etruscan và La Luật;
- 3.Khoa cổ vật Ai Cập;
- 4.Sở cổ vật phương đông;
- 5.Khoa tranh;
- 6.Bộ phận điêu khắc thời Trung cổ, Phục hưng và hiện đại;
- 7.Bộ phận của các tác phẩm nghệ thuật từ thời Trung cổ, thời kỳ Phục hưng và thời hiện đại;

- 8.Khoa nghệ thuật đồ họa (tủ bản vẽ, chalcography và bộ sưu tập các bản khắc và Bản vẽ của Edmond de Rothschild);
- 9.Bộ phận Versailles và Trianons;
- 10.Khoa nghệ thuật châu Á (bảo tàng nghệ thuật châu Á Guimet);
- 11.Bộ phận của Orsay;
- 12.Bộ Nghệ thuật và Văn minh Châu Phi, Châu Á, Châu Đại Dương và Châu Mỹ (musée du quai Căm);
- 13.Bộ phận của thế kỷ XX (bảo tàng quốc gia về nghệ thuật hiện đại của Trung tâm Nghệ thuật Quốc gia và Georges Pompidou, Bảo tàng quốc gia Picasso-Paris, Musée de l'Orangerie, Musée Fernand Léger in Biot, bảo tàng Marc Chagall ở Nice);
- 14.Sở Văn minh Châu Âu và Địa Trung Hải;

258

15.Khoa Nghệ thuật Hồi giáo.

Điều R422-3

Các phòng ban lớn được quản lý bởi các chuyên gia, theo nghĩa của Điều L. 442-8, được bổ nhiệm tại

các điều kiện được xác định trong điều 1 của nghị định số 86-1370 ngày 30 tháng 12 năm 1986 ấn định

các quy định pháp luật áp dụng cho một số chức vụ trong Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc. Họ mang chức danh bếp trưởng

của bộ phận lớn.

Phần 2: Cơ quan tham vấn

Tiểu mục 1: Ủy ban Khoa học của Viện Bảo tàng Quốc gia

Điều D422-4

Cuộc họp của những người đứng đầu các bộ phận chính được đề cập trong điều D. 422-2 hình thành Ủy ban

nhà khoa học từ các bảo tàng quốc gia. Nó tư vấn cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa về bất kỳ câu hỏi nào liên quan đến

chính quyền bảo tàng.

Ủy ban Khoa học của các Bảo tàng Quốc gia được Giám đốc tham khảo ý kiến, khi cần thiết

Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc người đứng đầu bộ phận bảo tàng Pháp, theo yêu cầu của chủ tịch

Hội đồng nghệ thuật của các bảo tàng quốc gia theo các điều kiện quy định tại điều R. 422-5, hoặc theo đa số

thành viên của hội đồng này, về các dự án mua lại các bảo tàng quốc gia không phải trả tiền hoặc miễn phí.

Là một phần của sứ mệnh tư vấn về các khoản cho vay và tiền gửi hàng hóa tạo thành một phần của bộ sưu tập

bảo tàng quốc gia được liệt kê trong điều D. 421-2, ủy ban xác minh cụ thể tình trạng bảo tồn

hàng hóa cũng như các đảm bảo an ninh được cung cấp cho việc vận chuyển và địa điểm triển lãm trong

các điều kiện quy định tại Điều R. 423-7 và D. 423-13.

Tiểu mục 2: Hội đồng nghệ thuật của Viện bảo tàng quốc gia

Điều R422-5

Hội đồng Nghệ thuật của Bảo tàng Quốc gia xem xét các dự án mua lại các bảo tàng quốc gia,

được liệt kê trong các Điều D. 421-2 và D. 421-3, vượt quá ngưỡng được đặt ra theo Điều D. 423-2. anh ta

cũng được tham vấn bởi Bộ trưởng phụ trách văn hóa về các nguyên tắc chung xác định chính quyền

mua lại quốc gia và hàng năm kiểm tra kết quả của việc mua lại.

Điều D422-6

Hội đồng Nghệ thuật của Bảo tàng Quốc gia bao gồm 21 thành viên sau:

1. Bốn thành viên chính thức:

a) Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc, hoặc người đứng đầu bộ phận bảo tàng Pháp, người đại diện cho ông ta,

ai là phó chủ tịch;

b) Chủ tịch ủy ban phê duyệt liên bộ về bảo tồn di sản, cảnh quan và kiến trúc nghệ thuật

Quốc gia;

c) Chủ tịch Ủy ban Tư vấn về Kho báu Quốc gia;

d) Giám đốc Trung tâm Nghiên cứu và Phục hồi các Bảo tàng ở Pháp;

2. Bốn người bảo quản chung các tài sản hiện tại hoặc danh dự;

3. Năm chủ tịch của ủy ban mua lại cơ sở công cộng;

4. Tám tính cách được chọn cho năng lực của họ, bao gồm ít nhất một thành viên của Hội đồng Nhà nước

là tổng thống.

Các tính cách được đề cập trong phạm vi 2. đến 4. được bổ nhiệm theo lệnh của Bộ trưởng phụ trách văn hóa cho một

thời hạn bốn năm, gia hạn một lần.

Chủ tịch thành lập công khai Hội nghị các Bảo tàng Quốc gia và Cung điện Grand Palais-

Elysées, hoặc đại diện của nó, tham dự các cuộc họp hội đồng nghệ thuật với tư cách cố vấn.

Bất kỳ vị trí nào, vì bất kỳ lý do gì, hoặc mất năng lực đối với các thành viên của

Ủy ban đã được chỉ định, sẽ thay thế cho phần còn lại của nhiệm kỳ. Nếu

vị trí trống xảy ra ít hơn sáu tháng trước khi kết thúc nhiệm vụ, không có sự thay thế nào được thực hiện.

Điều D422-7

Hội đồng Nghệ thuật của Bảo tàng Quốc gia họp ít nhất sáu lần một năm khi được triệu tập bởi

Chủ tịch. Nó cũng có thể đáp ứng theo yêu cầu của tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc của đa số

thành viên của mình.

Điều D422-7-1

Hội đồng Nghệ thuật của Bảo tàng Quốc gia bao gồm một phái đoàn thường trực chịu trách nhiệm kiểm tra, trong trường hợp

khẩn trương, các dự án mua lại các bảo tàng quốc gia được liệt kê trong Điều D. 421-2.

Phái đoàn thường trực bao gồm bảy thành viên sau:

1. Chủ tịch của Hội đồng Nghệ thuật của Viện Bảo tàng Quốc gia, người chủ trì nó;
2. Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc, hoặc người đứng đầu cơ quan bảo tàng của Pháp, người đại diện;
3. Ba thành viên được chỉ định trong số những người được đề cập ở 2. và 3. của Điều D. 422-6;
4. Hai thành viên được bổ nhiệm trong số các nhân vật được đề cập trong 4. của điều D. 422-6.

260

Các thành viên của phái đoàn thường trực được đề cập trong 3. và 4. được bổ nhiệm theo lệnh của Bộ trưởng

chịu trách nhiệm về văn hóa trong thời gian bốn năm, gia hạn một lần. Thành viên thay thế là

được chỉ định trong các điều kiện tương tự.

Điều D422-8

Cơ quan Bảo tàng Pháp tại Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc cung cấp ban thư ký của Hội đồng

nghệ thuật của các bảo tàng quốc gia.

Điều D422-9

I. - Các thành viên của hội đồng nghệ thuật và của phái đoàn thường trực quy định tại Điều 422-7-1

không tham gia vào các cuộc thảo luận khi đề xuất mua lại là chủ đề của nó

sự phong phú của các bộ sưu tập quốc gia được giao phó cho việc chăm sóc bảo tàng nơi chúng thực hiện

trách nhiệm.

II. - Các thành viên của Hội đồng nghệ thuật của Viện bảo tàng quốc gia và bất kỳ người nào được kêu gọi tham dự

các phiên họp được yêu cầu để giữ bí mật về nội dung của các cuộc thảo luận.

III. - Các thành viên của ủy ban và của phái đoàn thường trực thực hiện chức năng của mình miễn phí.

Tuy nhiên, chi phí đi lại và sinh hoạt của họ có thể được hoàn trả theo các điều kiện do

các quy định đối với công chức của Nhà nước.

Chương III: Hiện trạng sưu tập của các bảo tàng quốc gia

Phần 1: Mua lại

Điều R423-1

Việc mua lại để chống lại việc thanh toán tài sản văn hóa dự định giao cho các bảo tàng quốc gia chăm sóc là

quyết định một trong hai:

1. Đối với bảo tàng được thành lập như một dịch vụ có thẩm quyền quốc gia, theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa

sau khi có ý kiến của ủy ban thu mua có thẩm quyền và, nếu giá trị của hàng hóa cao hơn ngưỡng cố định

áp dụng Điều 423-2 của Hội đồng Nghệ thuật của Bảo tàng Quốc gia;

2. Đối với bảo tàng được thành lập là cơ sở công lập theo quyết định của cơ quan có thẩm quyền

cơ sở, sau khi tham khảo ý kiến của ủy ban mua lại của cơ sở hoặc chịu trách nhiệm về

cơ sở và nếu giá trị của hàng hóa lớn hơn các ngưỡng được đặt ra theo Điều D. 423-2, của

Hội đồng nghệ thuật của các Bảo tàng Quốc gia nói trên, tuân theo các quy định của điều R.

423-3.

Điều tương tự cũng được áp dụng, tuân theo các quy định của Điều L. 1121-2 và L. 1121-3 của Bộ luật Chung về

tài sản của công chúng, chấp nhận đóng góp cho các bảo tàng quốc gia, khi những quà tặng bao gồm các hàng hóa văn hóa được dự định đặt trong các bộ sưu tập quốc gia hoặc các khoản tiền rõ ràng dành cho việc mua hàng của họ.

261

Điều D423-2

Một nghị định của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa đặt ra các ngưỡng giá trị ước tính cho các vụ mua lại là
đặt tiền hoặc miễn phí, dưới mức tham khảo ý kiến của Hội đồng nghệ thuật của Viện bảo tàng quốc gia
bắt buộc.

Điều R423-3

Bằng cách phủ nhận các quy định tại 2.của điều R. 423-1, bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa được ủy quyền
có được, sử dụng tài nguyên của Réunion des Musées Nationaux, tài sản văn hóa dành cho
đối với các bảo tàng quốc gia, số lượng dưới ngưỡng quy định của Hội đồng nghệ thuật.
Những vụ mua lại này được thực hiện thay mặt cho Nhà nước bởi sự thành lập công khai của Réunion des Musées
và Grand Palais des Champs-Élysées theo các điều kiện được xác định bởi sắc lệnh luật định của
cơ quan công lập, các tài liệu tham khảo xuất hiện trong phụ lục 3 của quy phạm này.

Điều D423-4

Nhà nước thực hiện quyền ưu tiên bán công khai đối với bảo tàng quốc gia, trừ trường hợp
các điều khoản luật đặc biệt, theo ý kiến của Hội đồng Nghệ thuật của Bảo tàng Quốc gia.

Điều D423-5

Trong trường hợp khẩn cấp, dự án mua lại được kiểm tra bởi phái đoàn thường trực quy định tại Điều D.

422-7-1.

Chủ tịch báo cáo ý kiến của phái đoàn thường trực cho Ủy ban Tiếp thu trong thời gian

phiên theo sau họ.

Phần 2: Các khoản cho vay và tiền gửi

Điều D423-6

Các tác phẩm thuộc các bộ sưu tập được ủy thác cho các bảo tàng quốc gia trông coi, danh quyền được ấn định tại

Điều R. 421-2 có thể được cho mượn để tổ chức các cuộc triển lãm tạm thời có tính chất văn hóa, trong

Pháp hoặc nước ngoài, bởi các cơ quan nhà nước hoặc các cơ quan tư nhân có năng lực văn hóa,

hành động không vì lợi nhuận.

Điều R423-7

Quyết định về việc cho vay các tác phẩm ủy thác cho bảo tàng quốc gia chăm sóc được thực hiện sau khi tham khảo ý kiến của

Ủy ban Khoa học của Bảo tàng Quốc gia:

262

1. Đối với các bảo tàng được thành lập như một dịch vụ có thẩm quyền quốc gia, bởi người đứng đầu các cơ quan này;

2. Đối với bảo tàng do cấp có thẩm quyền quyết định thành lập cơ sở công lập.

Các khoản cho vay chỉ có thể được cấp nếu người thụ hưởng chấp nhận rằng, trong suốt thời gian của nó, một sự kiểm soát là

được bảo hiểm bởi người chịu trách nhiệm, theo nghĩa của Điều L. 442-8, đối với các bộ sưu tập của bảo tàng cho mượn hoặc đại diện của người đó,

hoặc đại diện của Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc, về các biện pháp phòng ngừa tốt nhất

bảo vệ công việc cho vay.

Điều D423-8

Các khoản cho vay, ngoài những khoản cấp cho các bảo tàng Nhà nước, phát sinh trước

cấp của họ, khi người thụ hưởng mua bảo hiểm bao gồm các rủi ro trộm cắp, mất mát hoặc

sự xuống cấp của công việc cho vay, với số tiền do Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa xác định.

Tuy nhiên, bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, theo quan điểm của các đảm bảo được trình bày bởi người thụ hưởng khoản vay, có thể

miễn sau khi mua bảo hiểm.

Điều D423-9

Các tác phẩm được giao cho các bảo tàng quốc gia chăm sóc được liệt kê trong Điều D. 421-2 có thể phải tuân theo

tiền đặt cọc để hiển thị công khai:

1. Trong các viện bảo tàng của Pháp;

2. Trong các viện bảo tàng nước ngoài;

3. Tại các di tích lịch sử thuộc chính quyền địa phương không được giao cho bảo tàng,

miễn là chúng được mở cho công chúng;

4. Trong các công viên và vườn của các miền quốc gia.

Điều D423-10

Về các bảo tàng của Pháp và các di tích lịch sử thuộc chính quyền địa phương

lãnh thổ hoặc nhóm của họ, yêu cầu đặt cọc được đưa ra bởi hội đồng thảo luận có thẩm quyền.

Các yêu cầu phải có cam kết chịu các chi phí dưới bất kỳ hình thức nào do tiền đặt cọc gây ra

và đặc biệt là hậu quả của hành vi trộm cắp, mất mát và thiệt hại. Ký hợp đồng bảo hiểm

có thể được yêu cầu.

Điều D423-11

Không thể đặt cọc tại một trong những nơi được đề cập trong Điều D. 423-9, nơi không đáp ứng

các điều kiện sau:

1.Được cung cấp nhân viên bảo tồn khoa học hoặc được đặt dưới sự giám sát thường xuyên của

nhân viên như vậy;

263

2.Trình bày các đảm bảo an ninh cần thiết cho các công trình đã ký gửi.

Các nhân viên khoa học bảo tồn có trách nhiệm, theo nghĩa của Điều L. 442-8, chịu trách nhiệm đặc biệt về

lưu giữ việc kiểm kê tiền ký quỹ và bảo đảm việc lưu giữ và bảo tồn các tác phẩm đã ký quỹ. Anh ấy phải thông báo

không chậm trễ Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa của bất kỳ nguy cơ xấu đi của tác phẩm.

Việc phục hồi tác phẩm đã lưu chiếu chỉ có thể được thực hiện bởi một người được Bộ trưởng chỉ định

có trách nhiệm với văn hóa.

Điều D423-12

Cơ quan Bảo tàng của Pháp tại Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc giám sát buổi thuyết trình và

bảo tồn tác phẩm ký gửi.

Nó nghiên cứu và đề xuất sửa đổi các khoản tiền gửi của các công trình thuộc sở hữu của Nhà nước, vì lợi ích của

phân phối các tác phẩm này.

Anh ta có thể yêu cầu sự hỗ trợ của việc kiểm tra di sản, cảnh quan và kiến trúc của cơ quan quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc chung.

Điều R423-13

I.- Quyết định lưu chiếu tác phẩm được đưa ra sau khi có ý kiến tư vấn của Ủy ban Khoa học của Viện bảo tàng

Quốc gia:

1.Đối với các bảo tàng được thành lập như một dịch vụ có thẩm quyền quốc gia, bởi người đứng đầu các cơ quan này;

2.Đối với bảo tàng do cấp có thẩm quyền quyết định thành lập cơ sở công lập.

II.-Việc ký quỹ bảo trì công trình phải được xác nhận bằng quyết định thực hiện theo các điều kiện quy định tại I.

Quyết định duy trì tiền ký quỹ được đưa ra trước khi hết thời hạn tối đa là năm năm kể từ ngày

ngày, tháng, năm ký quyết định ký quỹ.

Điều R423-14

Người thụ hưởng tiền ký quỹ có thể được phép cho mượn tác phẩm đã ký gửi để triển lãm

tạm thời theo các điều kiện được quy định trong các Điều từ D. 423-6 đến D. 423-8. Ủy quyền này là của họ

được cấp, sau lời khuyên từ Ủy ban Khoa học của Viện Bảo tàng Quốc gia:

1.Đối với các bảo tàng được thành lập như một dịch vụ thuộc thẩm quyền quốc gia, theo quyết định của người đứng đầu các cơ sở này;

2.Đối với bảo tàng được thành lập là cơ sở công lập theo quyết định của cơ quan có thẩm quyền

các cơ sở.

Điều R423-15

I.- Các quyết định chuyển tiền gửi có thể được thực hiện:

1.Đối với các bảo tàng được thành lập như một dịch vụ có thẩm quyền quốc gia, bởi người đứng đầu các cơ quan này;

2.Đối với bảo tàng do cấp có thẩm quyền quyết định thành lập cơ sở công lập.

II.-Các quyết định rút tiền cuối cùng có thể được thực hiện, sau khi tham khảo ý kiến của Ủy ban Khoa học

bảo tàng quốc gia:

1.Đối với các bảo tàng được thành lập như một dịch vụ có thẩm quyền quốc gia, bởi người đứng đầu các cơ quan này;

2.Đối với bảo tàng do cấp có thẩm quyền quyết định thành lập cơ sở công lập.

Việc rút tiền là bắt buộc, vì không được chăm sóc đầy đủ, không an toàn hoặc chuyển nhượng mà không được phép

bên ngoài nơi ký gửi hoặc nếu tác phẩm không được trưng bày cho công chúng.

Điều D423-17

Các công việc được giao cho các bảo tàng quốc gia chăm sóc, bao gồm cả Ủy ban Khoa học của Bảo tàng Quốc gia

cho rằng chúng không cần thiết cho việc trình bày các bộ sưu tập quốc gia có thể được gửi tại

Đồ đạc quốc gia có nó theo các điều kiện do các quy định hiện hành.

Các tác phẩm ký gửi với Mobilier National phải chịu sự kiểm soát hoặc kiểm tra kỹ thuật của

cán bộ khoa học có trách nhiệm, theo nghĩa của điều L. 442-8, về các bộ sưu tập của bảo tàng lưu ký. Của chúng

việc phục hồi được thực hiện theo các điều kiện quy định tại Điều D. 423-11.

Điều D423-18

Các tác phẩm được giao cho các bảo tàng quốc gia trông coi mà quyết định lưu giữ chúng được thực hiện từ ngày 1

Tháng 1 năm 1929 và ngày 13 tháng 3 năm 1981 phải tuân theo chế độ pháp lý được xác định trong phần này, khi và

như các ủy quyền nộp đơn đã cấp trước đây hết hạn.

Sau khi đến hạn các khoản tiền gửi, được đề cập trong đoạn trước, và bất chấp các quy định của

Điều D. 423-9, các tác phẩm thuộc bộ sưu tập của các bảo tàng quốc gia đã được lưu chiểu

trước ngày 13 tháng 3 năm 1981 có thể được duy trì, trong các điều kiện tương tự, theo quyết định của

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, trong các tòa nhà thuộc Nhà nước hoặc chính quyền địa phương, dưới

dự trữ mà các tác phẩm này được trưng bày cho công chúng.

PHẦN III: HỘI ĐỒNG BẢO TÀNG CAO CẤP CỦA PHÁP

Điều R430-1

Hội đồng cấp cao của các viện bảo tàng của Pháp được thành lập theo Điều L. 430-1 do Bộ trưởng chủ trì chịu trách nhiệm về

văn hóa. Nó cũng bao gồm:

1. Một phó và một thượng nghị sĩ;

2. Năm đại diện của Nhà nước:

a) Tổng giám đốc Di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc đại diện của ông chịu trách nhiệm về dịch vụ của Bảo tàng Pháp,

Phó Tổng Thống;

b) Một đại diện khác của dịch vụ bảo tàng của Pháp tại Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc

Tiêu biểu;

265

c) Giám đốc bảo tàng thuộc bộ chủ trì nghiên cứu hoặc người đại diện của người đó;

d) Giám đốc phụ trách di sản, cảnh quan và kiến trúc ở Bộ Quốc phòng hoặc người đại diện;

e) Giám đốc phụ trách văn hóa khu vực;

3. Năm đại diện của chính quyền địa phương:

a) Ba thị trưởng hoặc chủ tịch các cơ sở hợp tác công lập liên tỉnh do chủ tịch bổ nhiệm

Hiệp hội Thị trưởng Pháp;

b) Chủ tịch của hội đồng bộ phận do chủ tịch của Hội đồng

Nước Pháp;

c) Chủ tịch hội đồng khu vực do chủ tịch Hiệp hội các khu vực của Pháp bổ nhiệm;
4.Năm đại diện của các nhà chuyên môn được đề cập trong Điều L. 442-8 và L. 452-1:

a) Hai người quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc chung;

b) Người bảo tồn di sản, cảnh quan và kiến trúc theo lãnh thổ;

c) Người phụ trách hoặc người chịu trách nhiệm về các bộ sưu tập khoa học và kỹ thuật được chỉ định theo đề xuất của

Bộ trưởng phụ trách nghiên cứu;

d) Một chuyên gia phục hồi, được chọn trong số những người được đề cập trong Điều R. 452-10, R.

452-11 và R. 452-12;

5.Năm nhân cách đủ tiêu chuẩn trong các lĩnh vực thẩm quyền của Hội đồng cấp cao bao gồm:

a) Hai đại diện của pháp nhân được điều chỉnh bởi luật tư nhân sở hữu các bộ sưu tập của một "bảo tàng

Pháp ", một người được bổ nhiệm theo đề xuất chung của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về giáo dục đại học và

Bộ trưởng phụ trách nghiên cứu;

b) Đại diện các hiệp hội đại diện cho công chúng;

c) Người được bổ nhiệm theo đề nghị của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về giáo dục.

Điều R430-2

Hội đồng cấp cao của các Viện bảo tàng của Pháp có thể được tham khảo ý kiến hoặc đưa ra các khuyến nghị về bất kỳ

câu hỏi liên quan đến các bảo tàng của Pháp.

Nó đưa ra các khuyến nghị về việc lưu thông, trao đổi và cho vay hàng hoá cấu thành

các bộ sưu tập giữa các bảo tàng được hưởng lợi từ tên gọi Musée de France.

Điều R430-3

Các thành viên của Hội đồng Bảo tàng Cấp cao của Pháp ngoài những người được đề cập trong 1.và trong một đến d là 2 °

của điều R. 430-1 được bổ nhiệm theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, trong thời hạn bốn năm

gia hạn một lần.

266

Đối với mỗi thành viên được chỉ định, một người thay thế được chỉ định theo cùng một điều kiện. Bất kỳ vị trí nào

hoặc mất năng lực mà họ đã được bổ nhiệm dẫn đến việc thay thế trong thời gian của

thời hạn của nhiệm kỳ, nếu nó xảy ra hơn sáu tháng trước khi hết hạn thông thường của nó.

Các thành viên của Hội đồng cấp cao thực hiện các chức năng của họ miễn phí. Tuy nhiên, chi phí đi lại của họ

và thời gian lưu trú có thể được hoàn trả theo các điều kiện được cung cấp bởi các quy định áp dụng cho

nhân sự nhà nước dân sự.

Điều R430-4

Hội đồng cấp cao của các Viện bảo tàng của Pháp họp ít nhất mỗi năm một lần.

Hội đồng cấp cao chỉ có thể cân nhắc một cách hợp lệ nếu ít nhất một phần ba số thành viên của nó có mặt hoặc

đại diện. Nếu không đạt đủ số đại biểu, Hội đồng cấp cao sẽ được triệu tập lại trong vòng mười lăm

ngày trong cùng một chương trình.

Điều R430-5

Hội đồng cấp cao của các viện bảo tàng của Pháp thiết lập các quy định nội bộ của nó. Nó đưa ra một báo cáo hàng năm

phát hành.

Ban thư ký của nó được cung cấp bởi dịch vụ bảo tàng của Pháp theo hướng chung của di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Điều R430-6

Sự đồng ý của Hội đồng cấp cao của Bảo tàng Pháp về quyết định rút khỏi

tên "Musée de France" trong ứng dụng của điều L. 442-3 được đăng trên Tạp chí Chính thức của

Cộng Hòa Pháp.

Các ý kiến mà nó đưa ra khi áp dụng các Điều L. 442-1, L. 451-8, L. 451-9, L. 451-10, L. 452-2 và L. 452-3

được xuất bản trên Tạp chí Chính thức dưới dạng một bài trích.

PHẦN IV: CHẾ ĐỘ CỦA CÁC BẢO TÀNG CỦA PHÁP

Chương I: Định nghĩa và nhiệm vụ

Chương II: Tên gọi "bảo tàng của Pháp"

Phần 1: Các điều kiện để ghi nhận và thu hồi chỉ định

"bảo tàng của Pháp"

Điều R442-1

267

Chủ sở hữu pháp nhân hợp pháp của các bộ sưu tập yêu cầu chỉ định "Musée de France" theo

theo các quy định của Điều L. 442-1, gửi yêu cầu tới Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và, nếu có,

cho bộ trưởng chịu trách nhiệm về bảo tàng hoặc người chịu trách nhiệm về nó.

Yêu cầu cụ thể kèm theo:

1. Bản kiểm kê hàng hoá được giao cho các bộ sưu tập của bảo tàng, chỉ rõ nguồn gốc sở hữu hàng hoá đó;

2. Quyết định của cơ quan chủ trì có thẩm quyền yêu cầu chỉ định "Bảo tàng Pháp";

3. Một tài liệu định hướng chỉ rõ các mục tiêu khoa học và văn hóa của bảo tàng cũng như

các điều kiện và phương tiện được dự kiến để thực hiện chúng, đặc biệt là về các bộ sưu tập,

cá nhân, ngâm thơ, giáo dục, phổ biến và nghiên cứu.

Điều R442-2

Khi yêu cầu đến từ một pháp nhân được điều chỉnh bởi luật riêng, tập cũng bao gồm:

1. Một tuyên bố của đại diện hợp pháp của pháp nhân xác nhận về danh dự của họ rằng

không phải tuân theo các thủ tục tái tổ chức hoặc thanh lý khi áp dụng Quy tắc VI của Bộ luật

buôn bán và không có hàng hóa nào tạo nên bộ sưu tập được chỉ định để đảm bảo một khoản nợ;

2. Giấy xác nhận của cơ quan có thẩm quyền đề cập đến việc không đăng ký biện pháp bảo đảm thực tế trên

hàng hóa, trong trường hợp chúng có thể là đối tượng của đăng ký đó;

3. Lý do cho việc xuất bản, trên một tờ báo được ủy quyền nhận thông báo pháp lý thay vì trụ sở chính

xã hội, một thông báo đề cập đến yêu cầu cấp danh hiệu "Musée de France" và tính nhất quán của

hàng tồn kho được tạo ra để hỗ trợ yêu cầu này;

4. Một bản sao của các Điều của hiệp hội cung cấp việc phân bổ không thể thu hồi để trình bày trước công chúng, trong khuôn khổ

của một "bảo tàng của Pháp", hàng hóa có được do quyên góp và di chúc hoặc với sự hỗ trợ của Nhà nước hoặc cộng đồng

lãnh thổ.

Điều R442-3

Tên "bảo tàng của Pháp" được gán và nếu cần thiết, rút lại, theo lệnh của bộ trưởng phụ trách

de la culture, đăng trên Tạp chí Chính thức của Cộng hòa Pháp. Nếu có, nghị định này được ban hành

cùng với bộ trưởng chịu trách nhiệm về bảo tàng được đề cập hoặc ai chịu trách nhiệm về nó.

Khi tên được gán cho một cá nhân, nghị định đề cập đến việc chèn thông báo được cung cấp trong 3 °

của điều R. 442-2. Nếu hàng tồn kho của bộ sưu tập bao gồm tài sản thực, đơn đặt hàng và hàng tồn kho

cũng được công bố trong hồ sơ bất động sản.

ĐiềuR442-4

Khi một pháp nhân của luật tư nhân mua lại, sau khi ghi công của tên "bảo tàng de France ", một tài sản nhằm làm phong phú thêm các bộ sưu tập mà nó sở hữu, nó đảm bảo sự vắng mặt

đăng ký biện pháp bảo đảm thực tế đối với tài sản trong trường hợp tài sản đó có thể là đối tượng của việc đăng ký đó.

268

Tài sản được đề cập cũng là đối tượng được công khai ít nhất hàng năm với các điều kiện tương tự như hàng tồn kho ban đầu.

Mục 2: Những quy định chung liên quan đến tên gọi "bảo tàng của Pháp "

Tiểu mục 1: Trình độ nhân sự

ĐiềuR442-5

Không ảnh hưởng đến các quy định dành riêng cho các bảo tàng ở Pháp có các bộ sưu tập thuộc về Nhà nước,

và đặc biệt là các quy định liên quan đến bảo tàng quốc gia, trình bày các tiêu chuẩn cần thiết cho

thực hiện trách nhiệm đối với các hoạt động khoa học của một bảo tàng ở Pháp có các bộ sưu tập thuộc về

một người của công chúng:

1.Công chức thuộc các cơ quan hoặc giám đốc điều hành việc làm có nhiệm vụ theo luật định để thực hiện

bảo tồn hoặc các nhiệm vụ khoa học khác liên quan đến các bộ sưu tập trong các bảo tàng công cộng;

2.Tùy thuộc vào bản chất của các chức năng hoặc nhu cầu của các dịch vụ của bảo tàng ở Pháp, những người hoặc

những hạng người được thừa nhận theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và, nếu có,

Bộ trưởng chịu trách nhiệm hoặc giám sát bảo tàng được đề cập là có trình độ tương đương với các quan chức được đề cập trong 1 °.

Điều R442-6

Ngoài những người được đề cập trong điều R. 442-5, có đủ trình độ cần thiết để thực hiện

trách nhiệm đối với các hoạt động khoa học của một bảo tàng ở Pháp có các bộ sưu tập thuộc về

pháp nhân tư nhân:

1. Những người có bằng tốt nghiệp tiếng Pháp hoặc được cấp tại một Quốc gia Thành viên của Liên minh Châu Âu,

dẫn đến chu kỳ thứ hai của giáo dục đại học hoặc một chức danh hoặc bằng tốt nghiệp cùng cấp chứng minh

đào tạo ban đầu hoặc liên tục, hoặc kinh nghiệm chuyên môn ít nhất ba năm tại một trong các

Những khu vực sau:

- a) Khảo cổ học;
- b) Nghệ thuật đương đại;
- c) Nghệ thuật trí;
- d) Nghệ thuật đồ họa;
- e) Dân tộc học;
- f) Lịch sử;
- g) Tranh;

269

h) Khoa học tự nhiên và đời sống;

i) Khoa học và công nghệ;

j) Điêu khắc;

2. Những người đã thực hiện trách nhiệm tương đương ít nhất ba năm trước đây

vào ngày 29 tháng 4 năm 2002 trong một viện bảo tàng được kiểm soát áp dụng các luật và quy định hiện hành

trước ngày đó và thuộc về một pháp nhân được điều chỉnh bởi luật tư nhân hoặc trong một bảo tàng nước ngoài.

Các bảo tàng ở Pháp thuộc về một pháp nhân được điều chỉnh bởi luật tư nhân có thể được hưởng lợi từ

cung cấp công chức theo các điều kiện quy định tại Điều 42 của luật số 84-16 ngày 11 tháng 1 năm 1984

đặt ra các điều khoản luật định liên quan đến dịch vụ dân sự của Nhà nước và điều 62 của luật số 84-53 của

Ngày 26 tháng 1 năm 1984 về các điều khoản luật định liên quan đến dịch vụ dân sự lãnh thổ.

ĐiềuR442-10

Không ảnh hưởng đến các quy định dành riêng cho các bảo tàng ở Pháp có bộ sưu tập thuộc về

với Nhà nước, trình bày các tư cách cần thiết để thực hiện trách nhiệm đối với các hoạt động tiếp nhận của

công khai, phổ biến, hoạt hình và hòa giải văn hóa trong các bảo tàng của Pháp có bộ sưu tập

thuộc về một tổ chức công:

1.Các chuyên gia được đề cập trong điều L. 442-8;

2.Nhân sự của các cơ quan khác:

a) Bảo tồn di sản, cảnh quan và kiến trúc;

b) Giáo dục;

c) Nghiên cứu;

d) Dịch vụ văn hóa;

e) Tài liệu thuộc về cơ quan công vụ Nhà nước và của những người điều hành việc làm trong ngành

văn hóa công vụ lãnh thổ.

Các trách nhiệm này được thực hiện theo các điều kiện được xác định bởi các quy chế cụ thể của những nhân viên này.

ĐiềuR442-11

Ngoài những tiêu chuẩn được định nghĩa trong Điều R. 442-10, trình độ của nhân viên chịu trách nhiệm

tiếp nhận công chúng, truyền bá, hoạt hình và hòa giải văn hóa trong các bảo tàng của Pháp

các bộ sưu tập thuộc về một pháp nhân của luật tư nhân và, ngoại trừ, theo bản chất của các chức năng

hoặc nhu cầu dịch vụ, trong các bảo tàng ở Pháp có bộ sưu tập thuộc về một người công khai, được trình bày bởi:

1. Những người có chức danh và bằng cấp cần thiết để tiếp cận với các cơ quan việc làm và giám đốc điều hành

được đề cập trong điều R. 442-10, có được ở một trong các trường sau:

a) Khảo cổ học;

270

b) Nghệ thuật đương đại;

c) Nghệ thuật trí;

d) Nghệ thuật đồ họa;

e) Dân tộc học;

f) Lịch sử;

g) Tranh;

h) Thực hành nghệ thuật;

i) Khoa học tự nhiên và đời sống;

k) Khoa học và công nghệ;

k) Điêu khắc;

l) Cũng như trong các lĩnh vực tiếp nhận công chúng, phổ biến, hoạt hình và hòa giải văn hóa,

du lịch và truyền thông;

2. Những người có thể dựa vào kinh nghiệm chuyên môn trong các lĩnh vực tương tự.

Tiểu mục 2: Mạng và quy ước

Điều D442-12

Đối với việc hoàn thành các sứ mệnh đã dựa trên chúng khi áp dụng điều L. 441-2, viện bảo tàng của Pháp có thể thiết lập, dưới hình thức thỏa thuận, quan hệ đối tác với pháp nhân luật tư nhân phi lợi nhuận có mục đích đóng góp vào việc hỗ trợ và ảnh hưởng của viện bảo tàng của Pháp.

Tiểu mục 3: Kiểm soát khoa học và kỹ thuật

Điều D442-13

Kiểm soát khoa học và kỹ thuật của nhà nước được thực hiện theo sáng kiến của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc bộ trưởng có thẩm quyền, theo yêu cầu của cơ quan sở hữu hoặc ủy thác các bộ sưu tập của bảo tàng có liên quan.

Điều D442-14

Các đoàn kiểm tra, thanh tra chung được thực hiện bởi cơ quan quản lý chung về di sản, cảnh quan và kiến trúc, cùng với các cuộc thanh tra cấp bộ và các dịch vụ kỹ thuật liên quan, nếu thích hợp.

271

Điều D442-15

Việc cấp trợ cấp của nhà nước cho một dự án xây dựng, mở rộng hoặc tái phát triển bảo tàng de France phải được phê duyệt trước bởi cơ quan hành chính có thẩm quyền cấp khoản tài trợ, cho một dự án khoa học và văn hóa, một chương trình bảo tồn và trình bày bộ sưu tập cũng như một chương trình kiến trúc. Cơ quan quản lý được hỏi ý kiến trước khi bắt đầu mỗi giai đoạn của dự án.

kiến trúc và kiến trúc theo định nghĩa của luật số 85-704 ngày 12 tháng 7 năm 1985 liên quan đến

quản lý dự án công và mối quan hệ của nó với quản lý dự án tư nhân. Cô ấy có một khoảng thời gian

hai tháng kể từ ngày chủ bảo tàng giới thiệu ý kiến kỹ thuật

của Nhà nước trên mỗi giai đoạn này. Sau giai đoạn này, ý kiến có lợi của Nhà nước được coi là đã được tiếp thu.

Điều D442-16

Các bảo tàng của Pháp được hưởng lợi khi thực hiện các hoạt động của họ từ lời khuyên và chuyên môn của các dịch vụ

của Nhà nước và các cơ sở công cộng.

PHẦN V: BỘ SƯU TẬP CÁC BẢO TÀNG CỦA PHÁP

Chương I: Tình trạng của các bộ sưu tập

Phần 1: Mua lại

Tiểu mục 1: Quy định chung

Điều D451-1

Đối với các bảo tàng ở Pháp có bộ sưu tập của Nhà nước và tuân theo các quy định xuất hiện trong điều R. 423-1 áp dụng cho các bảo tàng ở Pháp có tư cách là bảo tàng quốc gia,

các cơ quan khoa học tham khảo ý kiến trước khi quyết định mua lại được xác định bởi các điều khoản

cụ thể cho các bảo tàng này. Trong trường hợp không có các quy định như vậy, Hội đồng Nghệ thuật của Bảo tàng Quốc gia đã quy định

Điều R. 422-5 có thẩm quyền.

Điều R451-2

Đối với các bảo tàng ở Pháp có bộ sưu tập không thuộc về Nhà nước, bất kỳ quyết định mua lại nào, như

miễn phí hoặc chống lại việc thanh toán, trước đó là ý kiến của Ủy ban Khoa học Khu vực về Bộ sưu tập

viện bảo tàng của Pháp.

Ủy ban này kiểm tra các dự án mua lại.

Khi hai hoặc nhiều quận trưởng khu vực đưa ra đề xuất, bộ trưởng phụ trách văn hóa có thể

thành lập một ủy ban khoa học liên vùng cho các bộ sưu tập của các viện bảo tàng ở Pháp thay vì

hoa hồng khu vực từ các khu vực được xem xét.

Tiểu mục 3: Các quy định áp dụng cho hoa hồng khoa học khu vực hoặc liên vùng

Điều R451-7

Ủy ban Khoa học Khu vực về Bộ sưu tập Bảo tàng ở Pháp, chịu trách nhiệm về mua lại bao gồm:

1. Năm đại diện của Nhà nước:

- a) Giám đốc phụ trách văn hóa khu vực hoặc người đại diện của ông;
- b) Đại biểu khu vực về nghiên cứu và công nghệ hoặc đại diện của họ;
- c) Cố vấn bảo tàng cho Ban giám đốc khu vực văn hóa hoặc đại diện của người đó;
- d) Người phụ trách dịch vụ bảo tàng của Pháp theo hướng chung của di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc

Tiêu biểu;

e) Người đứng đầu của một trong các bộ phận chính nêu tại Điều 422-2, do Tổng giám đốc bổ nhiệm

những di sản, cảnh quan và kiến trúc;

2. Mười nhân cách do tỉnh trưởng khu vực bổ nhiệm, tập thể dục hoặc đã thực hiện các hoạt động khoa học

tương ứng ở một trong các lĩnh vực sau:

- a) Khảo cổ học;
- b) Nghệ thuật đương đại;
- c) Nghệ thuật trí;
- d) Nghệ thuật đồ họa;
- e) Dân tộc học;

- f) Lịch sử;
- g) Tranh;
- h) Khoa học tự nhiên và đời sống;
- i) Khoa học và công nghệ;
- j) Điêu khắc.

Các tính cách được đề cập trong 2. được chỉ định, ít nhất là một nửa, từ trong số các chuyên gia

được đề cập trong các Điều R. 442-5 và R. 442-6. Họ được chọn, cũng cho ít nhất một nửa, bên ngoài của lãnh thổ của khu vực.

273

Bằng cách phủ nhận các quy định tại điều 57 của nghị định số 2004-374 ngày 29 tháng 4 năm 2004 liên quan đến

các quận trưởng, tổ chức và hành động của các dịch vụ Nhà nước ở các khu vực và các ban ngành, tổng thống

của ủy ban do giám đốc phụ trách văn hóa khu vực đảm bảo.

Điều R451-8

Trong trường hợp khẩn cấp, đặc biệt là đối với các dự án mua lại kèm theo yêu cầu thực hiện

quyền ưu tiên trước khi bán công khai vì lợi ích của một bảo tàng ở Pháp không thuộc về Nhà nước, dự án

việc mua lại được kiểm tra bởi một phái đoàn thường trực bao gồm:

1. Chủ tịch ủy ban khoa học khu vực có thẩm quyền về các bộ sưu tập bảo tàng ở Pháp

trong điều kiện mua lại;

2. Hai thành viên được bầu trong ủy ban được đề cập trong 1 °;

3. Từ cố vấn cho các viện bảo tàng đến ban giám đốc khu vực văn hóa;

4. Từ người đứng đầu cơ quan bảo tàng của Pháp đến định hướng chung về di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc

Tiêu biểu.

Những người thay thế được chỉ định theo các điều kiện tương tự như các thành viên đầy đủ được bầu chọn.

Chủ tịch báo cáo các ý kiến của đoàn với các thành viên của ủy ban trong cuộc họp toàn thể

kế tiếp.

Điều D451-9

Ủy ban Khoa học Khu vực về Bộ sưu tập Bảo tàng ở Pháp, chịu trách nhiệm về việc mua lại đáp ứng ít nhất hai lần một năm. Ban thư ký của nó được cung cấp bởi ban giám đốc khu vực của

các vấn đề văn hóa.

Ý kiến của ủy ban khu vực hoặc phái đoàn thường trực quy định tại Điều R. 451-8 được thông báo, tại

tháng sau cuộc họp của nó, cho pháp nhân sở hữu các bộ sưu tập của bảo tàng được đề cập, ai có thể, trong

trường hợp có ý kiến không thuận lợi, thu giữ dịch vụ của viện bảo tàng của Pháp để phân xử trong tháng sau

thông báo. Dịch vụ bảo tàng của Pháp sau đó đưa ra ý kiến trong vòng một tháng và ý kiến thay thế

của ủy ban khu vực hoặc liên vùng.

Dịch vụ của các bảo tàng của Pháp cũng có thể được tiếp cận bởi chủ tịch của một ủy ban khu vực hoặc

giữa bất kỳ câu hỏi nào cần tham vấn thêm.

Ý kiến của ủy ban khu vực hoặc phái đoàn thường trực bị đình chỉ trong thời gian kiểm tra.

bởi dịch vụ bảo tàng của Pháp.

Điều R451-10

Ủy ban khoa học liên vùng được đề cập trong đoạn cuối của điều R. 451-2 bao gồm:

1. Ba thành viên do bộ trưởng phụ trách văn hóa chỉ định:

- a) Chủ tịch phụ trách văn hóa khu vực;
 - b) Phó Giám đốc phụ trách văn hóa khu vực;
 - c) Một trong những đại biểu khu vực về nghiên cứu và công nghệ;
2. Các cố vấn cho bảo tàng của các sở văn hóa khu vực liên quan;
3. Người phụ trách dịch vụ của các viện bảo tàng của Pháp theo hướng chung về di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc của mình

Tiêu biểu;

4. Người đứng đầu một trong những bộ phận chính được đề cập trong Điều D. 422-2, do Tổng giám đốc bổ nhiệm

những di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Nó cũng bao gồm mười nhân vật khoa học được chỉ định như đã nêu trong 2. của điều R. 451-7,

theo quyết định của các quận trưởng khu vực liên quan.

Tổng thống có thể kêu gọi các giám đốc khu vực quan tâm về các vấn đề văn hóa tham gia vào các phiên họp.

những người không phải là thành viên của ủy ban.

Ban giám đốc khu vực phụ trách các vấn đề văn hóa mà ủy ban này có trách nhiệm ban thư ký của sau này.

Điều R451-11

Trong trường hợp khẩn cấp, đặc biệt là đối với các dự án mua lại kèm theo yêu cầu thực hiện

quyền ưu tiên trước khi bán công khai vì lợi ích của một bảo tàng ở Pháp không thuộc về Nhà nước, dự án

việc mua lại được kiểm tra bởi một phái đoàn thường trực bao gồm:

- 1. Chủ tịch và phó chủ tịch ủy ban khoa học liên vùng;
- 2. Ba thành viên được bầu từ bên trong nó;
- 3. Cố vấn cho các bảo tàng trong các cơ quan quản lý văn hóa khu vực;

4. Từ người đứng đầu bộ phận phụ trách bảo tàng ở Pháp đến Tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc

Tiêu biểu.

Điều D451-12

Các phương pháp tổ chức và hoạt động khác của ủy ban khoa học liên vùng của các bộ sưu tập của các viện bảo tàng của Pháp là những bộ sưu tập áp dụng cho các ủy ban khu vực được quy định trong Điều R.

451-7 đến D. 451-9.

Điều D451-13

Các thành viên của các ủy ban được quy định trong phần này, ngoài các thành viên chính thức, được bổ nhiệm

trong thời gian gia hạn là năm năm.

275

Đối với mỗi thành viên được chỉ định, một người thay thế được chỉ định theo cùng một điều kiện. Bất kỳ vị trí nào

hoặc mất năng lực mà họ đã được bổ nhiệm dẫn đến việc thay thế trong thời gian của

thời hạn của nhiệm kỳ, nếu nó xảy ra hơn sáu tháng trước khi hết hạn thông thường của nó.

Các thành viên của ủy ban khoa học thực hiện chức năng của họ miễn phí. Tuy nhiên, chi phí của chúng

đi lại và lưu trú có thể được hoàn trả theo các điều kiện được quy định bởi các quy định

áp dụng cho nhân viên nhà nước dân sự.

Điều D451-14

Chương trình họp của từng ủy ban khoa học do chủ tịch ấn định và được gửi đến các thành viên của ủy ban ít nhất một tháng trước mỗi cuộc họp. Nó cũng được gửi đến giám đốc

di sản, cảnh quan và kiến trúc chung.

Các ủy ban khoa học quyết định bằng cách bỏ phiếu kín, bởi đa số thành viên có mặt hoặc

đại diện. Trong trường hợp có một cuộc bỏ phiếu hòa, ý kiến của tổng thống là quyết định.

Tổng thống có thể kêu gọi tham gia các cuộc họp mà không có quyền biểu quyết, bất kỳ chuyên gia khoa học nào mà ông ấy đánh giá

sự hiện diện hữu ích, đặc biệt là những người đứng đầu bộ phận dịch vụ và cố vấn của ban quản lý kinh doanh khu vực

văn hóa.

Biên bản cuộc họp của các ủy ban khu vực hoặc liên vùng được truyền đi, trong tháng sau, gửi cho tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc và nếu có thể, cho người phụ trách bảo tàng tại

bộ phụ trách nghiên cứu.

Phần 2: Chuyển nhượng và sở hữu các bộ sưu tập

Tiểu mục 1: Quy định chung

Điều D451-15

Các bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và nghiên cứu đặt ra các tiêu chuẩn kỹ thuật bằng nghị định chung

liên quan đến việc lưu giữ hàng tồn kho và sổ đăng ký tiền gửi, cũng như các nguyên tắc chung của việc đánh số,

nhận dạng, đánh dấu và kiểm chứng hàng hóa bảo tàng ở Pháp.

Đoạn đơn: Các tiêu chuẩn kỹ thuật liên quan đến việc thực hiện

kiểm kê và đăng ký tiền gửi

Điều D451-16

Pháp nhân sở hữu các bộ sưu tập của một bảo tàng ở Pháp thiết lập và thường xuyên cập nhật

kiểm kê hàng hóa được giao cho các bộ sưu tập của bảo tàng này.

Trách nhiệm chuẩn bị và bảo quản hàng tồn kho được giao cho các chuyên gia được đề cập trong Điều L. 442-8.

Điều D451-17

Bản kiểm kê hàng hóa được giao cho bộ sưu tập của một viện bảo tàng ở Pháp là một tài liệu độc nhất, chống giả mạo,

có tiêu đề, ngày tháng và ký tắt bởi chuyên gia chịu trách nhiệm về bộ sưu tập, liệt kê tất cả các hàng hóa theo thứ tự

vào các bộ sưu tập.

Hàng tồn kho được lưu giữ trong khuôn viên của bảo tàng.

Bản sao của bản kiểm kê được gửi vào dịch vụ lưu trữ có thẩm quyền; nó được cập nhật một lần mỗi

năm.

Điều D451-18

Hàng tồn kho được làm bằng bất kỳ hàng hóa nào được mua miễn phí hoặc thanh toán cho các bộ sưu tập của Musée de France bởi một

hành động xuất phát từ pháp nhân sở hữu tài sản.

Số kiểm kê được chỉ định cho mỗi tài sản ngay sau khi nó được chỉ định. Số này, có thể nhận dạng trên sản phẩm,

được sử dụng cho bất kỳ hoạt động nào ảnh hưởng đến tài sản được kiểm kê. Hàng hóa mà bảo tàng là người trông coi

được liệt kê trên một sổ đăng ký riêng.

Đối với hàng hóa được mua cả để xem xét và miễn phí sau ngày 5 tháng 5 năm 2002, hàng tồn kho

đề cập đến hành động mua lại, ngày tháng và ý nghĩa của ý kiến của cơ quan khoa học đã tham khảo trước đó

phù hợp với các quy định của Điều L. 451-1, cũng như, nếu có, giá mua và các cuộc thi

công chúng mà việc mua lại được hưởng lợi.

Pháp nhân sở hữu các bộ sưu tập của một viện bảo tàng ở Pháp có

các chuyên gia được đề cập trong Điều L. 442-8 cho các hoạt động cần thiết để biên soạn các bộ sưu tập bao gồm

nó là chủ sở hữu hoặc người trông coi và cập nhật hàng tồn kho và sổ đăng ký tiền gửi.

Điều D451-19

Việc hủy niêm yết một tài sản xuất hiện trong kho bảo tàng của Pháp chỉ có thể can thiệp vào các trường hợp

tiếp theo:

1. Tàn phá tài sản;
2. Nhập hàng tồn kho quá hạn;
3. Thay đổi nhiệm vụ giữa hai bảo tàng ở Pháp thuộc cùng một pháp nhân;
4. Chuyển quyền sở hữu khi áp dụng các điều L. 451-8 và L. 451-9, cũng như đoạn đầu tiên của Điều L. 451-10;
5. Hạ cấp khi áp dụng điều L. 451-5.

Khi các bộ sưu tập không thuộc về Nhà nước, việc hủy bỏ một tài sản được cho phép bởi chính quyền có thẩm quyền cân nhắc và thông báo cho quận trưởng khu vực.

Điều D451-20

277

Trong trường hợp trộm cắp tài sản được giao cho bộ sưu tập của một viện bảo tàng ở Pháp, chủ sở hữu pháp nhân chịu

trách nhiệm với cảnh sát có thẩm quyền về mặt lãnh thổ hoặc dịch vụ hiến binh. Cơ quan này ngay lập tức khuyến

hỏi phòng trung ương về đấu tranh chống buôn bán hàng hóa văn hóa được quy định trong Điều R. 112-2 và quản lý chung

tài sản, cũng như, nếu có, các bộ trưởng có thẩm quyền.

Điều D451-21

Người hợp pháp sở hữu tài sản được giao cho các bộ sưu tập của bảo tàng ở Pháp bằng tiền ký quỹ

có thể, bất cứ lúc nào, tiến hành xác minh và, trừ khi có thỏa thuận khác trong hợp đồng, quyết định

chuyển nhượng, hoặc rút tiền cuối cùng, đặc biệt nếu các điều kiện tiếp xúc được xác định ban đầu,

các điều kiện an ninh hoặc bảo tồn của tài sản không được tôn trọng.

Tiểu phần 2: Bộ sưu tập công khai

Điều D451-22

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa quyết định các đề nghị bán hàng hóa hạ cấp, thông báo cho Nhà nước trong

ứng dụng của đoạn đầu tiên của điều L. 451-6.

Điều R451-23

Bộ trưởng phụ trách văn hóa quyết định, sau khi tham khảo ý kiến của Hội đồng cấp cao của các viện bảo tàng của Pháp, về

chuyển giao quyền sở hữu các bộ sưu tập giữa các tổ chức công được quy định tại Điều 451-8.

Điều R451-24

Vào cuối quá trình xác minh của họ, hàng hóa thuộc phạm vi điều chỉnh của điều L. 451-9 phải tuân theo

đề xuất chuyển nhượng tài sản do Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa gửi tới cộng đồng

lãnh thổ quan tâm.

Đối với việc áp dụng khoản thứ hai của Điều L. 451-9, Bộ trưởng chỉ định chính quyền địa phương

chuyển quyền sở hữu tài sản nào có thể được đề xuất. Ý kiến của Hội đồng Bảo tàng Cấp cao của Pháp

được cung cấp bởi các điều khoản tương tự là hợp lý.

Trong trường hợp có sự chấp nhận của cơ quan thẩm quyền địa phương thì hành vi chuyển giao tài sản

dưới hình thức một sắc lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, được đăng trên Tạp chí Chính thức của Cộng hòa

Người Pháp.

Kể từ khi công bố lệnh chuyển quyền sở hữu, hàng hóa được xóa khỏi hàng tồn kho của Nhà nước.

và được đăng ký, bởi cộng đồng chủ sở hữu mới, trên kho của bảo tàng thụ hưởng của Pháp
của quyết định.

278

Nếu có thể, quyền hạn được quy cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa theo điều này được thực hiện

cùng với bộ trưởng chịu trách nhiệm về bảo tàng được đề cập hoặc ai chịu trách nhiệm về nó.

Tiểu phần 3: Tập hợp tư nhân

Điều R451-25

Việc chuyển nhượng hàng hóa từ các bộ sưu tập của các viện bảo tàng ở Pháp thuộc về các pháp nhân

tư nhân phi lợi nhuận, phù hợp với các quy định của Điều L. 451-10, chỉ có thể can thiệp sau khi

sự chấp thuận của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và, nếu có thể, bộ trưởng liên quan, sau khi tham khảo ý kiến của Cấp cao

Hội đồng Bảo tàng của Pháp.

Phần 3: Các khoản cho vay và tiền gửi

Tiểu mục 1: Các khoản cho vay và ký quỹ do bảo tàng cấp

Điều R451-26

Quyết định cho vay và đặt cọc hàng hóa tạo thành một phần của bộ sưu tập của các bảo tàng ở Pháp thuộc về

cho Nhà nước được thực hiện, sau khi có ý kiến của một ủy ban khoa học cụ thể có lợi cho các tổ chức được đề cập

trong các Điều D. 423-6 và D. 423-9 và cho các mục đích được xác định bởi các điều này.

Hoa hồng này đặc biệt kiểm tra tình trạng bảo quản của hàng hóa cũng như các đảm bảo an ninh.

cung cấp cho vận chuyển và địa điểm triển lãm.

Điều R451-27

Các khoản cho vay và tiền gửi chỉ có thể được cấp nếu người thụ hưởng chấp nhận điều đó, trong suốt thời gian của họ,

việc kiểm tra được thực hiện bởi bất kỳ người đủ năng lực nào được cơ quan có thẩm quyền chỉ định về các điều kiện

triển lãm, an ninh hoặc bảo tồn tài sản và liệu nó có cam kết chịu chi phí trùng tu trong trường hợp đó hay không

sự xuống cấp của tài sản. Việc đăng ký hợp đồng bảo hiểm có thể được yêu cầu.

Điều R451-28

Bất kỳ sự biến mất hoặc hư hỏng nào của tài sản cho vay hoặc tài sản ký gửi đều được người ký gửi thông báo cho người gửi tiền.

Nó làm phát sinh vấn đề, bởi cơ quan có thẩm quyền, về một chứng từ thu tiền tương ứng với giá trị của

tài sản, ước tính tại thời điểm biến mất, hoặc số lượng tài sản bị hao mòn sau khi xuống cấp.

Khi công việc khôi phục là cần thiết, cơ quan lưu chiểu trình người gửi tiền phê duyệt, trước khi

việc bắt đầu công việc, dự án trùng tu và tên của người trùng tu được đề xuất. Các quy định của

Điều L. 452-1 được áp dụng.

279

Tiểu mục 2: Tiền gửi của cá nhân cấp cho

bảo tàng của Pháp

Điều R451-29

Các hợp đồng quy định tại Điều L. 451-11 được ký kết giữa cơ quan có thẩm quyền để ký hợp đồng thay mặt cho

bảo tàng của Pháp thuộc về Nhà nước và chủ sở hữu tài sản văn hóa được ký gửi.

Trong trường hợp gửi tiền vào bảo tàng quốc gia theo nghĩa của Điều R. 421-1, cơ quan này có

trước khi có ý kiến của Ủy ban Khoa học của Bảo tàng Quốc gia, Ủy ban này cũng quyết định khi

tài sản được cho người khác mượn để triển lãm tạm thời. Sau đó, hợp đồng cung cấp các điều kiện

trong đó tài sản văn hóa, với sự đồng ý của chủ sở hữu, có thể cho người khác mượn để

triển lãm tạm thời.

Điều R451-30

Tình trạng bảo tồn tác phẩm nghệ thuật hoặc vật phẩm của nhà sưu tập, được thiết lập trước đó bởi các dịch vụ của

việc quản lý chung di sản, cảnh quan và kiến trúc, được phụ lục vào hợp đồng.

Điều R451-31

Hợp đồng nêu rõ ghi nhận tác giả và tiêu đề của tác phẩm hoặc đối tượng được ký gửi, các chi tiết được đưa vào

tài liệu liên quan, địa điểm và các điều khoản giới thiệu nó với công chúng cũng như các điều kiện

bảo tồn của nó.

Điều R451-32

Hợp đồng không bao gồm bất kỳ khoản thù lao nào vì lợi ích của người đặt cọc.

Điều R451-33

Hợp đồng đưa ra các điều khoản mà theo đó người gửi tiền được bảo hiểm trước những rủi ro mất cắp, mất mát

hoặc sự xuống cấp của tác phẩm hoặc đồ vật được ký gửi trong quá trình vận chuyển và trong suốt thời gian ký gửi. Ngoại trừ

quy định ngược lại, chi phí vận chuyển và bảo hiểm do người ký gửi chịu trách nhiệm.

Điều R451-34

Hợp đồng được giao kết trong một thời hạn cố định không được dưới năm năm. Nó có thể được gia hạn

bằng cách sửa đổi trong thời gian ít nhất một năm. Nó có thể dự đoán các điều kiện mà theo đó

chủ sở hữu có thể thu hồi tác phẩm hoặc vật đã ký gửi trong một thời hạn nhất định sau khi được cơ quan lưu chiểu đồng ý.

Tiểu mục 3: Điều kiện nhận giải thưởng và thu hồi “Pôle tài liệu tham khảo quốc gia ” và “ Trung tâm tham chiếu số quốc gia ”

Điều R451-35

Nhãn "Cực tham chiếu quốc gia" hoặc "Cực tham chiếu kỹ thuật số quốc gia" được trao, trong

nhằm tập hợp, bảo tồn và nâng cao các bộ sưu tập không được giới thiệu cho công chúng, cho một pháp nhân

hưởng lợi từ tên gọi "Musée de France" yêu cầu nó và đáp ứng các điều kiện tiếp theo:

1. Trình bày một dự án khoa học và văn hóa cụ thể chứng minh cho việc thành lập một trung tâm tham chiếu quốc gia trong

bắt đầu từ một trong những chủ đề chủ đạo của bộ sưu tập Bảo tàng Pháp;

2. Có một người chịu trách nhiệm về bộ phận có đủ năng lực cần thiết để thực hiện nhiệm vụ tạm giữ theo nghĩa của điều R. 442-5 hoặc điều R. 442-6 hoặc biện minh cho chuyên môn

khoa học liên quan đến đối tượng thu thập của yêu cầu;

3. Đối với nhãn "Trung tâm tham chiếu kỹ thuật số quốc gia":

a) Đã số hóa bộ sưu tập mà anh ấy sở hữu và bộ sưu tập anh ấy đang đăng ký nhãn trên một web

bằng cách đảm bảo tái tạo độ nét cao và cho phép truy cập vào web này từ công danh mục

tập thể bảo tàng ở Pháp;

b) Tiến hành số hóa các bộ sưu tập do các bảo tàng khác ở Pháp cung cấp cho anh ta nộp đơn xin nhãn trong một khoảng thời gian quy định trong dự án khoa học và văn hóa.

Nhãn được trao trong thời hạn mười năm.

Điều R451-36

Người hợp pháp đăng ký nhãn "Cực tham chiếu quốc gia" hoặc "Cực tham chiếu quốc gia"

kỹ thuật số" gửi yêu cầu đến Bộ trưởng Bộ Văn hóa.

Yêu cầu kèm theo:

1. Một dự án khoa học và văn hóa cụ thể đề ra chương trình, chủ đề và nguồn lực phân bổ cho hiến pháp của cực;

2. Bản kiểm kê hàng hóa của đối tượng thu tiền theo yêu cầu;

3. Đối với yêu cầu trao giải thưởng nhãn "Trung tâm Tham khảo Quốc gia", danh quyền và các tài liệu hỗ trợ

các khoản cho vay hoặc đặt cọc do các viện bảo tàng khác ở Pháp cấp để giúp dựng cột;

4. Đối với yêu cầu trao giải thưởng nhãn "Cực tham chiếu kỹ thuật số quốc gia", các tài liệu hỗ trợ

thiết lập thỏa thuận của chủ sở hữu đối với việc sao chép và phân phối hình ảnh các tác phẩm của họ trên web

Internet của bảo tàng, tuân thủ bản quyền hiện hành.

Điều R451-37

281

I. - Bộ trưởng phụ trách văn hóa thừa nhận đã nhận được hồ sơ ngay khi hồ sơ có các yếu tố được định nghĩa trong điều R. 451-36 hoặc, nếu có, thông báo cho người nộp đơn về các tài liệu còn thiếu.

Trong trường hợp không có thông tin như vậy trong vòng một tháng sau khi được giới thiệu đến Bộ trưởng,

ứng dụng được coi là hoàn thành.

II. - Chậm nhất là bốn tháng kể từ khi nhận đủ hồ sơ, chuyên

bộ phận di sản, cảnh quan và kiến trúc liên quan lập một báo cáo về sự tuân thủ các điều kiện của đơn xin nhãn

được nêu trong điều R. 451-35.

III. - Chậm nhất là tám tháng kể từ khi nhận đủ hồ sơ, Hội đồng cấp cao của các viện bảo tàng của Pháp đưa ra ý kiến của mình về yêu cầu nhả. Sau khoảng thời gian này, anh ta được coi là đã đưa ra thông báo thuận lợi.

IV. - Chậm nhất là chín tháng kể từ khi nhận đủ hồ sơ, Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa thông báo cho người nộp đơn về quyết định của mình.

V. - Nghị định của Bộ trưởng Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa tặng nhả nêu rõ tên nhả trong

tùy thuộc vào chủ đề được chọn bởi Musée de France. Nó được xuất bản trên Tạp chí Chính thức của Cộng hòa

Người Pháp.

Điều R451-38

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa có thể rút lại, bằng sắc lệnh, nhả hiệu sau khi có ý kiến hợp lý từ Hội đồng cấp cao của

bảo tàng của Pháp:

1. Hoặc tự mình chủ động, khi quan sát thấy rằng các điều kiện cho phép phân bố chúng không

hoàn thành hơn. Trong trường hợp này, một báo cáo được lập bởi bộ phận di sản, cảnh quan và kiến trúc lớn. Nó được truyền đến

người thụ hưởng nhả có khả năng thực hiện các quan sát của mình trước ý kiến của

Hội đồng cấp cao của các Viện bảo tàng của Pháp;

2. Hoặc theo yêu cầu của Musée de France đã trao nhả hiệu.

Chương II: Bảo tồn và phục hồi

Mục 1: Quy định chung

Điều R452-1

Việc khôi phục, theo nghĩa của các quy định của Điều 452-1 và của chương này, mở rộng đến các hành vi

được thực hiện như một phần của hoạt động bảo tồn phòng bệnh hoặc chữa bệnh.

Điều R452-2

Trong trường hợp một vật phẩm nằm trong bộ sưu tập của một viện bảo tàng ở Pháp gặp nguy hiểm, thông báo chính thức về

chủ sở hữu và sau đó, nếu có thể, các biện pháp bảo vệ hữu ích, được quy định trong Điều L. 452-2, thuộc thẩm quyền của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

282

Phần 2: Các cơ quan khoa học có thẩm quyền trong các vấn đề sự phục hồi

Điều D452-3

Đối với việc trùng tu các bộ sưu tập của các viện bảo tàng Pháp thuộc Nhà nước, các cơ quan chức năng

các nhà khoa học có năng lực được xác định, khi họ không bị cố định bởi các quy định cụ thể của

bảo tàng, theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và, nếu có thể, bộ trưởng chịu trách nhiệm về bảo tàng trong

nguyên nhân hoặc ai chịu trách nhiệm về nó.

Điều D452-4

Đối với các bảo tàng ở Pháp không thuộc Nhà nước, cơ quan có thẩm quyền cho các dự án trùng tu

là ủy ban khoa học khu vực cho các bộ sưu tập của các viện bảo tàng ở Pháp trong việc đào tạo trùng tu.

Điều R452-5

Ủy ban khoa học khu vực về các bộ sưu tập của các viện bảo tàng của Pháp đang thành lập

có thẩm quyền cho các dự án khôi phục bao gồm, ngoài các đại diện của Nhà nước được đề cập từ a đến c

1. của Điều R. 451-7:

1. Năm thành viên do tỉnh trưởng khu vực chỉ định:

a) Ba nhà chuyên môn được đề cập trong các Điều R. 442-5 và R. 442-6;

b) Hai nhân cách được chọn cho các kỹ năng của họ trong việc phục hồi và bảo tồn

phòng ngừa, bao gồm ít nhất một chuyên gia được đề cập trong điều R. 452-10;

2. Người phụ trách dịch vụ của các viện bảo tàng của Pháp theo hướng chung của di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc

Tiêu biểu;

3. Người phụ trách trung tâm nghiên cứu và trùng tu các bảo tàng của Pháp, hoặc người đại diện của ông ta;

4. Đại biểu nghiên cứu và công nghệ khu vực, hoặc đại diện của họ.

Mỗi dự án được trình bày trước ủy ban bởi chuyên gia chịu trách nhiệm về bảo tàng liên quan hoặc

Tiêu biểu.

Điều R452-6

Trong trường hợp khẩn cấp, dự án trùng tu được kiểm tra bởi một phái đoàn thường trực bao gồm:

1. Chủ tịch ủy ban khoa học khu vực có thẩm quyền về các bộ sưu tập bảo tàng ở Pháp

cho các dự án trùng tu;

2. Hai thành viên được bầu trong ủy ban được đề cập trong 1 °;

283

3. Từ cố vấn cho các viện bảo tàng đến ban giám đốc khu vực văn hóa;

4. Một trong những thành viên do tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc bổ nhiệm.

Những người thay thế được chỉ định với các điều kiện tương tự như các thành viên đầy đủ.

Chủ tịch báo cáo các ý kiến của đoàn với các thành viên của ủy ban trong cuộc họp toàn thể

kế tiếp.

Điều D452-7

Ý kiến của Ủy ban Khoa học Khu vực về Bộ sưu tập Bảo tàng ở Pháp, chịu trách nhiệm về

các dự án khôi phục hoặc của phái đoàn thường trực quy định tại Điều R. 452-6 được thông báo cho người đó

chủ sở hữu hợp pháp của các bộ sưu tập của bảo tàng được đề cập, trong trường hợp có ý kiến không thuận lợi, có thể tham khảo

bảo tàng ở Pháp để phân xử trong vòng một tháng kể từ khi thông báo. Dịch vụ bảo tàng

của Pháp sau đó đưa ra ý kiến trong vòng một tháng, thay thế ý kiến của ủy ban khu vực hoặc

giữa các vùng.

Dịch vụ của các bảo tàng của Pháp cũng có thể được tiếp cận bởi chủ tịch của một ủy ban khu vực hoặc

giữa bất kỳ câu hỏi nào cần tham vấn thêm.

Ý kiến của ủy ban khu vực hoặc phái đoàn thường trực bị đình chỉ trong thời gian kiểm tra.

bởi dịch vụ bảo tàng của Pháp.

Điều D452-8

Khi ủy ban khoa học liên vùng được quy định trong Điều R. 451-2 đặt vấn đề phục vụ ăn uống, nó cũng bao gồm các thành viên được đề cập trong 1.đến 3.của điều R. 451-10.

Trong trường hợp khẩn cấp, dự án trùng tu được kiểm tra bởi một phái đoàn thường trực bao gồm

phù hợp với các quy định của điều R. 451-11.

Điều D452-9

Các ủy ban khoa học được đề cập trong phần này hoạt động theo quy định của các Điều D. 451-13 và D. 451-14.

Phần 3: Các bằng cấp cần thiết trong phục vụ ăn uống

Điều R452-10

Sau đây có thể tiến hành việc khôi phục một tài sản nằm trong bộ sưu tập của các bảo tàng của Pháp:

1.Những người có bằng tốt nghiệp tiếng Pháp cho các mục đích chuyên nghiệp trong ngành dịch vụ ăn uống

di sản, cảnh quan và kiến trúc, phát hành sau năm năm đào tạo giáo dục đại học chuyên cùng

lĩnh vực cấp bằng thạc sĩ hoặc đáp ứng các điều kiện theo quy định của nghị định cấp bộ

284

·
có trách nhiệm với văn hóa. Trong trường hợp thứ hai này, một nghị định từ bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa xác nhận sự tuân thủ của

văn bằng trong các điều kiện này;

2.Những người có kinh nghiệm thu được trong việc trùng tu di sản, cảnh quan và kiến trúc đã được xác nhận

theo các điều kiện quy định tại các Điều L. 335-5, L. 335-6, L. 613-3 và L. 613-4 của Bộ luật Giáo dục;

3.Những người có bằng tốt nghiệp tiếng Pháp cho các mục đích chuyên nghiệp trong ngành dịch vụ ăn uống

di sản, cảnh quan và kiến trúc, công nhận một trình độ ít nhất tương đương với bốn năm học và kết thúc một giây

chu kỳ học đại học, đạt trước ngày 29 tháng 4 năm 2002;

4.Những người, trong khoảng thời gian từ ngày 28 tháng 4 năm 1997 đến ngày 29 tháng 4 năm 2002, khôi phục tài sản từ các bảo tàng đã nhận

hoặc có khả năng nhận được tên "bảo tàng của Pháp" và đã được Bộ trưởng ủy quyền

chịu trách nhiệm về văn hóa để đảm bảo các hoạt động trùng tu trên tài sản của các bảo tàng ở Pháp;

5.Công chức thuộc các cơ quan có thẩm quyền theo luật định để đảm bảo công việc trùng tu.

Điều R452-11

I. - Có thể yêu cầu công nhận trình độ chuyên môn của họ để tiếp tục

phục hồi tài sản tạo thành một phần của bộ sưu tập bảo tàng ở Pháp, cho các dịch vụ được cung cấp

trong khuôn khổ cơ sở ở Pháp, công dân của một Quốc gia Thành viên của Liên minh Châu Âu hoặc

từ một Quốc gia thành viên khác của Hiệp định về Khu vực Kinh tế Châu Âu, những người nắm giữ hoặc chứng thực:

1. Bằng tốt nghiệp chứng nhận đào tạo giáo dục đại học do cơ quan có thẩm quyền cấp

các cơ quan có thẩm quyền của một Quốc gia Thành viên hoặc của Quốc gia khác tham gia Hiệp định về Khu vực Kinh tế Châu Âu,

rằng Pháp, quốc gia quy định quyền tiếp cận hoạt động phục chế hàng hóa của các bộ sưu tập của các bảo tàng quan tâm

nói chung hoặc việc thực hiện nó, và cho phép thực hiện hợp pháp hoạt động này ở Quốc gia đó;

2. Chứng chỉ đào tạo do Quốc gia thứ ba cấp, chứng chỉ này đã được công nhận ở Quốc gia thành viên hoặc ở quốc gia khác

Quốc gia thành viên của thỏa thuận về Khu vực Kinh tế Châu Âu và cho phép họ thực hiện hợp pháp hoạt động của

khôi phục các bộ sưu tập bảo tàng được quan tâm chung ở Bang này trong một thời gian tối thiểu

trong ba năm, với điều kiện kinh nghiệm chuyên môn này được chứng nhận bởi Tiểu bang nơi nó đã

mua;

3. Việc thực hiện hoạt động phục hồi các bộ sưu tập bảo tàng được quan tâm chung trong thời gian

toàn thời gian trong một năm hoặc bán thời gian với tổng thời gian tương đương trong mười năm

trước đó, tại một Quốc gia thành viên hoặc Quốc gia thành viên của Hiệp định về Khu vực Kinh tế Châu Âu, ngoài

Pháp, không quy định quyền truy cập hoặc thực hiện hoạt động này, với điều kiện là người nộp đơn

có bằng tốt nghiệp chứng nhận khóa học giáo dục đại học do cơ quan chức năng cấp

các cơ quan có thẩm quyền của một Quốc gia Thành viên hoặc của Quốc gia thành viên khác của Khu vực Kinh tế Châu Âu và chứng thực

chuẩn bị cho hoạt động này. Điều kiện tập thể dực toàn thời gian trong một năm hoạt động

không yêu cầu khôi phục các đồ vật có lợi ích chung của nhà sưu tập khi bằng cấp do

các chế tài áp dụng quy định đào tạo ở Nước xuất xứ.

II. - Trong các trường hợp quy định tại Điều này, đương sự gửi Bộ trưởng Bộ Văn hóa yêu cầu

sự công nhận về trình độ chuyên môn của họ.

1.Nếu trong quá trình kiểm tra yêu cầu này, các khác biệt đáng kể xuất hiện giữa đào tạo và yêu cầu ở Pháp, Bộ trưởng xác minh rằng kiến thức, kỹ năng và có được bởi người nộp đơn trong kinh nghiệm chuyên môn của mình hoặc học tập trong suốt

cuộc sống, và đã là chủ thể, vì mục đích này, được cơ quan có thẩm quyền xác nhận hợp lệ, trong

một Quốc gia Thành viên hoặc ở một nước thứ ba có thể tạo ra tất cả hoặc một phần của những khác biệt này. Nếu vậy

285

không đúng như vậy, Bộ trưởng có thể yêu cầu người nộp đơn áp dụng một biện pháp bồi thường, bao gồm, theo tùy chọn

của thứ hai, hoặc trong giai đoạn thích nghi hoặc trong một bài kiểm tra năng khiếu;

2.Nếu người nộp đơn có chứng chỉ chứng nhận chu kỳ học trung học theo nghĩa b của

Điều 11 của Chỉ thị 2005/36 / EC ngày 7 tháng 9 năm 2005 về việc công nhận bằng cấp

về chuyên môn, Bộ trưởng có thể quy định thời gian thích ứng hoặc kỳ thi năng khiếu;

3.Nếu bên liên quan có chứng chỉ năng lực theo nghĩa của điều 11 của chỉ thị

2005/36 / CE ngày 07 tháng 9 năm 2005 về việc công nhận bằng cấp chuyên môn, Bộ trưởng

có thể từ chối tiếp cận với nghề nghiệp và việc thực hiện nó đối với chủ sở hữu.

Điều R452-12

Cũng có thể tiến hành khôi phục một tài sản tạo thành một phần của bộ sưu tập của các viện bảo tàng của Pháp,

đối với các dịch vụ được cung cấp trên cơ sở tạm thời và không thường xuyên, công dân của một Quốc gia Thành viên của

Liên minh Châu Âu hoặc của một Quốc gia được thành lập hợp pháp khác thành viên của Hiệp định về Khu vực Kinh tế Châu Âu

tại một trong những Quốc gia này để thực hiện hoạt động phục hồi các bộ sưu tập bảo tàng quan tâm

chung.

Khi cả hoạt động cũng như việc đào tạo dẫn đến hoạt động này đều không được quy định tại Quốc gia mà họ

được thành lập hợp pháp, họ phải thực hành tại Bang đó ít nhất một năm, toàn thời gian

hoặc bán thời gian, trong mười năm trước khi phục vụ.

Người có liên quan đăng ký, trước khi thực hiện dịch vụ đầu tiên của mình, một tuyên bố với bộ trưởng chịu trách nhiệm về

Văn hóa. Tuyên bố này được gia hạn mỗi năm một lần nếu nhà cung cấp dịch vụ dự định tiếp tục hoạt động của mình.

thỉnh thoảng trong năm được đề cập hoặc trong trường hợp có sự thay đổi quan trọng trong

hoàn cảnh của mình.

Dịch vụ được cung cấp dưới chức danh nghề nghiệp của Quốc gia thành lập khi chức danh đó tồn tại trong

trạng thái này. Chức danh này được thể hiện bằng ngôn ngữ chính thức của Quốc gia thành lập. Trong trường hợp không tồn tại

chức danh nghề nghiệp ở Quốc gia thành lập, nhà cung cấp dịch vụ đề cập đến chức danh đào tạo của mình trong

ngôn ngữ chính thức của tiểu bang đó.

Điều R452-12-1

I. - Quyền truy cập một phần vào một hoạt động nghề nghiệp thuộc nghề khôi phục sản phẩm tốt

một phần của bộ sưu tập của các bảo tàng ở Pháp, một nghề được quản lý theo nghĩa của Chỉ thị 2005/36 / EC

của Nghị viện Châu Âu và của Hội đồng ngày 7 tháng 9 năm 2005 về việc công nhận các văn bằng

chuyên nghiệp, trong việc áp dụng các quy định của quy tắc này, có thể được cấp theo từng trường hợp để

công dân của một quốc gia thành viên của Liên minh Châu Âu hoặc của một quốc gia thành viên khác của Thỏa thuận không gian

Nền kinh tế Châu Âu khi có đủ ba điều kiện sau:

1.Chuyên gia có đầy đủ điều kiện để thực hiện, tại Quốc gia xuất xứ, hoạt động nghề nghiệp cho

truy cập một phần nào được yêu cầu;

2.Sự khác biệt giữa hoạt động nghề nghiệp được thực hiện hợp pháp ở Nước xuất xứ và nghề nghiệp

ở Pháp quy định về người khôi phục tài sản tạo thành một phần của bộ sưu tập của các bảo tàng của Pháp là như vậy

rằng việc áp dụng các biện pháp bồi thường sẽ dẫn đến việc yêu cầu người nộp đơn tuân theo

hoàn thành chương trình giáo dục và đào tạo cần thiết ở Pháp để có toàn quyền truy cập vào

nghề quy định;

286

3.Hoạt động nghề nghiệp khác biệt với (các) hoạt động khác thuộc ngành nghề được quy định,

đặc biệt là trong chừng mực nó được thực hiện độc lập tại Nước xuất xứ.

II. - Quyền truy cập một phần có thể bị từ chối vì lý do quan trọng hơn là lợi ích chung, nếu sự từ chối này là

tương xứng với việc bảo vệ quyền lợi đó.

III. - Các yêu cầu truy cập một phần được xem xét, nếu thích hợp, như các yêu cầu

thành lập hoặc tự do cung cấp các dịch vụ tạm thời và không thường xuyên cho nghề nghiệp liên quan.

Điều R452-13

Quy trình kiểm tra các yêu cầu được đề cập trong Điều R. 452-10 và R. 452-11, các điều kiện

mà văn bằng được đề cập trong 1.của Điều R. 452-10 phải tuân thủ, quy trình và nội dung

giai đoạn thích nghi và bài kiểm tra năng khiếu được đề cập trong đoạn thứ năm của điều R. 452-11 cũng như

nội dung và phương pháp nộp tuyên bố nêu trong điều R. 452-12 được quy định theo lệnh của Bộ

có trách nhiệm với văn hóa.

287

Phần quy định

QUYÊN V: KIẾN TRÚC

PHẦN I: ĐỊNH NGHĨA VỀ DI SẢN NGHỆ THUẬT

PHẦN II: CÔNG NGHỆ PHÒNG NGỪA

Chương I: Định nghĩa

Chương II: Phân bổ quyền lực: Nhà nước và cộng đồng lãnh thổ

Phần 1: Vai trò của Nhà nước

Điều R522-1

Quận trưởng khu vực ban hành các quy định về khảo cổ học, cấp phép khai quật và chỉ định

quản lý khoa học của bất kỳ hoạt động khảo cổ học phòng ngừa nào. Nó thu thập ý kiến của ủy ban

nghiên cứu khảo cổ học lãnh thổ.

Kiểm soát hoạt động được thực hiện dưới quyền của quận trưởng khu vực theo các điều kiện quy định trong

phần 8 của chương III của tiêu đề này.

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa thực hiện các quyền hạn được trao cho quận trưởng khu vực khi hoạt động

phát triển hoặc các công trình nằm trong phạm vi công cộng trên biển và vùng tiếp giáp.

Mục 2: Vai trò của chính quyền địa phương

Mục 3: Bản đồ khảo cổ học quốc gia

Điều R522-3

Bản đồ khảo cổ học quốc gia bao gồm:

1. Các yếu tố chung về kiến thức và vị trí của di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ có thể

được sử dụng bởi các cơ quan có thẩm quyền để cấp giấy phép làm việc và thông báo cho

công cộng;

2. Tình trạng hoàn chỉnh của việc kiểm kê bằng máy tính về kiến thức và vị trí của di sản, cảnh quan và kiến trúc

khảo cổ học.

288

Điều R522-4

Các yếu tố chung về kiến thức và vị trí của di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ được truyền đạt

bởi quận trưởng khu vực hoặc, đối với lĩnh vực công cộng hàng hải, bởi cơ quan chịu trách nhiệm nghiên cứu

hải quân, theo yêu cầu của họ, đến các cơ quan hành chính chịu trách nhiệm chuẩn bị các tài liệu

lập kế hoạch hoặc kiểm tra các yêu cầu ủy quyền các công trình có khả năng ảnh hưởng đến di sản, cảnh quan và kiến trúc

khảo cổ học. Họ cũng có thể được tư vấn tại ban giám đốc khu vực về các vấn đề văn hóa.

có thẩm quyền về mặt lãnh thổ hoặc, đối với lĩnh vực công cộng trên biển, với dịch vụ nói trên, bởi bất kỳ

người yêu cầu nó.

Điều R522-5

Tình trạng hoàn chỉnh của việc kiểm kê kiến thức và vị trí của di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ được vi tính hóa

có thể tiếp cận với các cơ quan của Nhà nước, Viện Nghiên cứu Khảo cổ Phòng ngừa Quốc gia,

dịch vụ khảo cổ và các dịch vụ di sản, cảnh quan và kiến trúc khác của chính quyền địa phương, cho bất kỳ chủ sở hữu

sự công nhận được điều chỉnh bởi phần 4 của chương này cũng như đối với giáo viên và nhà nghiên cứu từ các tổ chức

giáo dục đại học công lập hoặc nghiên cứu, để thực hiện các sứ mệnh của họ. Cậu ấy cũng là

thông báo cho những người biện minh rằng họ đang thực hiện nghiên cứu khoa học. Thông tin

liên quan đến một thửa đất địa chính cũng có thể được tiếp cận với chủ sở hữu của sau này hoặc người

do anh ta ủy nhiệm, nếu họ báo cáo một dự án công trình có khả năng ảnh hưởng đến di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học.

Điều R522-6

Các phương thức phối hợp giữa dịch vụ Nhà nước, chính quyền địa phương và cơ sở

công chúng được đề cập trong Điều L. 522-5, để thành lập bản đồ khảo cổ, được xác định bởi

các quy ước.

Các quy ước này xác định cụ thể các phương pháp đóng góp, tiêu chuẩn hóa dữ liệu

số hóa cũng như các điều kiện tương hỗ của việc truy cập cơ sở dữ liệu.

Phần 4: Phê duyệt các nhà khai thác khảo cổ học phòng ngừa

Phần phụ 1

Phần phụ 2

Điều R522-8

Sự chấp thuận được cấp, tuân theo các quy định của Điều L. 522-1, cho bất kỳ người nào được điều chỉnh bởi luật công.

hoặc tư nhân khác với các dịch vụ khảo cổ của chính quyền địa phương được quy định tại Điều L. 522-7. anh ta

cho phép thực hiện các cuộc khai quật phòng ngừa trên toàn lãnh thổ quốc gia. Nó có thể bị giới hạn ở một số

khu vực hoặc thời kỳ nghiên cứu khảo cổ học. Yêu cầu ủy quyền có thể chỉ định thời kỳ hoặc khu vực mong muốn.

289

Tiểu mục 3

Điều R522-9

Sự chấp thuận quy định tại Điều R. 522-8 được ban hành theo lệnh chung của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và

từ bộ trưởng chịu trách nhiệm nghiên cứu đến các dịch vụ luật công hoặc tư và những người, những người có

nhân viên thường trực chứng minh các trình độ cần thiết về khảo cổ học và bảo tồn tài sản, cũng như năng lực hành chính, kỹ thuật và tài chính để thực hiện các hoạt động

của khảo cổ học phòng ngừa có thể được giao phó cho họ, với các điều kiện theo yêu cầu của chức danh này.

Các trình độ cần thiết được quy định theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Điều R522-10

Hồ sơ đăng ký công nhận bao gồm:

1. Sự trình bày của tổ chức và cán bộ khoa học giải thích sự chấp thuận cho các giai đoạn và

khu vực có nhu cầu;

2. Bằng cấp, chuyên môn và kinh nghiệm chuyên môn, trong lĩnh vực nghiên cứu khảo cổ học và bảo tồn di sản, cảnh quan và kiến trúc, nhân sự do tổ chức được công nhận

được yêu cầu;

3. Giấy chứng nhận nêu rõ bản chất của hợp đồng lao động hoặc chứng minh lời hứa tuyển dụng

cá nhân;

4. Dự án khoa học mà tổ chức đề xuất phát triển hoặc thực hiện trong thời gian công nhận;

5. Việc trình bày các phương tiện kỹ thuật và vận hành sẵn có cho tổ chức để thực hiện các cuộc khai quật

phòng ngừa;

6. Tất cả các tài liệu giúp thiết lập năng lực tài chính của tổ chức và cụ thể là các tài khoản được chứng nhận và bằng chứng về việc họ nộp đơn lên tòa án thương mại;

7. Tài liệu đánh giá rủi ro quy định tại Điều R. 4121-1 của Bộ luật Lao động;

8. Tuyên bố tuyên thệ quy định tại Điều 48 của nghị định số n.2016-360 ngày 25 tháng 3 năm 2016 liên quan đến

thị trường công cộng;

9. Và khi một hiệp hội yêu cầu phê duyệt:

a) Một bản sao hoặc một bản sao của Tạp chí Chính thức của Cộng hòa Pháp có phần phụ

được đề cập trong điều 5 của luật ngày 1 tháng 7 năm 1901 liên quan đến hợp đồng liên kết, hoặc trong

các sở của Bas-Rhin, Haut-Rhin và Moselle, bản sao quyết định của tòa án hoặc của tòa án cấp trên đăng ký hiệp hội;

b) Thay vì các tài liệu được cung cấp trong 6 °, báo cáo đạo đức và báo cáo tài chính được phê duyệt trong

đại hội lần cuối.

Điều R522-11

Yêu cầu phê duyệt được gửi đến bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa bằng thư bảo đảm kèm theo yêu cầu.

xác nhận đã nhận.

Khi hồ sơ chưa đầy đủ, Bộ trưởng yêu cầu bổ sung hồ sơ còn thiếu theo mẫu. Thất bại đó

xuất trình các tài liệu này trong vòng một tháng kể từ khi nhận được thư của Bộ trưởng, người nộp đơn được coi là

đã từ bỏ yêu cầu của anh ấy.

Bộ trưởng phụ trách văn hóa và bộ trưởng phụ trách nghiên cứu quyết định sau khi tham khảo ý kiến

của Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ Quốc gia, trong vòng sáu tháng kể từ khi nhận được

hoàn chỉnh hồ sơ. Việc không có quyết định rõ ràng vào cuối giai đoạn này cấu thành sự chấp thuận.

Nghị định ban hành phê duyệt đặt ra các điều kiện để phê duyệt được cấp. Nó được thông báo cho

người nộp đơn và được đăng trên Tạp chí chính thức của Cộng hòa Pháp.

Điều R522-12

Phê duyệt được cấp trong thời hạn năm năm.

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa được người được phê duyệt thông báo ngay lập tức về bất kỳ thay đổi quan trọng nào

ảnh hưởng đến các điều kiện mà sự chấp thuận đã được cấp.

Người được phê duyệt hàng năm gửi cho Bộ trưởng phụ trách văn hóa một báo cáo về hoạt động của mình trong

trong khảo cổ học phòng ngừa, được thiết lập theo Điều L. 523-8-1.

Nó bao gồm cụ thể:

- bản trình bày về các hoạt động khảo cổ đã hoàn thành và đang tiến hành, kèm theo, cho phần sau,

báo cáo về công việc và nghiên cứu sẽ được thực hiện, ngày tạm thời để hiển thị báo cáo hoạt động và

tuyên bố về chi phí ước tính cần thiết để thực hiện chúng cũng như các tài liệu chứng minh

năng lực tài chính của người được ủy quyền để hoàn thành các nghiệp vụ này;

- các tài khoản được chứng nhận trong năm qua;

- một báo cáo xã hội;

- một chương trình hàng năm để ngăn ngừa rủi ro nghề nghiệp và cải thiện điều kiện làm việc,

theo nghĩa của Điều L. 4612-16 của Bộ luật Lao động;

- sơ đồ tổ chức và tuyên bố nhân sự cập nhật.

Điều R522-12-1

Trong thời gian ủy quyền có hiệu lực, các khoảng thời gian hoặc khu vực có thể được sửa đổi theo yêu cầu của

người thụ hưởng, theo thủ tục quy định tại Điều R. 522-11.

Hồ sơ bao gồm các tài liệu theo yêu cầu của điều R. 522-10 cho các giai đoạn hoặc lĩnh vực

gạ tình.

Điều R522-12-2

291

Trong trường hợp có yêu cầu gia hạn, hồ sơ cũng bao gồm một báo cáo khoa học về hoạt động

được thực hiện trong thời gian của lần kiểm định trước. Báo cáo này trình bày kết quả theo thời kỳ hoặc lĩnh vực

của các hoạt động được thực hiện bởi nhà điều hành trong khuôn khổ sự cho phép của họ cũng như các triển vọng

các nhà khoa học mà anh ta định phát triển.

Điều R522-12-3

I. - Tất cả hoặc một phần phê duyệt có thể bị đình chỉ theo quyết định hợp lý của Bộ trưởng phụ trách

văn hóa và bộ trưởng chịu trách nhiệm nghiên cứu, được thực hiện sau lời khuyên từ Hội đồng Nghiên cứu Quốc gia

khảo cổ học, khi người được phê duyệt không tuân thủ các nghĩa vụ quy định trong phần này hoặc

tạm thời không còn có thể thực hiện tất cả hoặc một phần các hoạt động mà nó đã đạt được

sự chấp thuận.

Bộ trưởng phụ trách văn hóa thông báo cho chủ sở hữu biết lý do tạm dừng

phê duyệt và cho nó một khoảng thời gian ít nhất mười lăm ngày để trình bày các quan sát của mình

bằng văn bản.

II. - Đình chỉ có thời hạn không quá sáu tháng. Nó được thông báo cho người có sự chấp thuận bị đình chỉ bằng thư bảo đảm với xác nhận đã nhận.

Việc dỡ bỏ biện pháp được thông báo sau khi có ý kiến của Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ Quốc gia.

III. - Trong thời gian bị đình chỉ ủy quyền, người được ủy quyền không được giao kết hợp đồng với

các nhà lập kế hoạch để thực hiện các cuộc khai quật phòng ngừa liên quan đến các giai đoạn hoặc khu vực

Huyền phù.

Điều R522-13

Phê duyệt có thể bị rút lại theo lệnh chung của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và Bộ trưởng chịu trách nhiệm về

nghiên cứu khi cơ quan được phê duyệt không còn đáp ứng một trong các điều kiện mà cơ quan đó đã được phê duyệt,

rằng trong trường hợp không tuân thủ các nghĩa vụ được quy định trong phần này, vi phạm nghiêm trọng hoặc nhiều lần

trong việc thực hiện các hoạt động khảo cổ hoặc các thông báo chính thức được ban hành theo bài báo

R. 523-61 và vẫn không thành công. Nó có thể được rút lại sau khi quyết định đình chỉ ủy quyền

khi lý do dẫn đến quyết định này vẫn tồn tại. Việc rút tiền có thể liên quan đến toàn bộ ủy quyền hoặc

trong một phần của thời kỳ hoặc khu vực.

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa thông báo cho chủ sở hữu lý do dự kiến rút phê duyệt và đặt thời hạn, có thể không dưới một tháng, để trình bày các quan sát của mình

bằng văn bản, được Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học, tham khảo ý kiến

trước quyết định thu hồi. Lệnh rút tiền được thông báo cho người nộp đơn và đăng trên Tạp chí chính thức

của Cộng hòa Pháp.

Phần 5: Cho phép các dịch vụ khảo cổ của cộng đồng

lãnh thổ

Điều R522-14

292

Sự ủy quyền được cấp theo lệnh chung của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và Bộ trưởng chịu trách nhiệm về

nghiên cứu, tuân thủ các quy định của Điều L. 522-1, đối với các dịch vụ của chính quyền địa phương,

hoặc nhóm của họ mà năng lực đã được chuyển giao, có nhân viên thường trực

biện minh cho các bằng cấp cần thiết trong khảo cổ học và bảo tồn di sản, cảnh quan và kiến trúc, cũng như

năng lực kỹ thuật để thực hiện các hoạt động khảo cổ học phòng ngừa có thể được giao cho họ,

trong các điều kiện yêu cầu của tiêu đề này. Các trình độ yêu cầu được quy định theo lệnh của Bộ trưởng

có trách nhiệm với văn hóa.

Điều R522-15

Việc ủy quyền cho phép:

1. Thực hiện các hoạt động chẩn đoán được quy định trong phạm vi lãnh thổ của cộng đồng hoặc

nhóm các cộng đồng chịu trách nhiệm về dịch vụ khảo cổ học;

2. Thực hiện các hoạt động khai quật được quy định trên lãnh thổ của khu vực mà cộng đồng hoặc nhóm cộng đồng mà dịch vụ khảo cổ chịu trách nhiệm;

3. Thực hiện các hoạt động chẩn đoán được quy định và nằm trong một phần lãnh thổ của cộng đồng

lãnh thổ theo các điều kiện được xác định trong khoản thứ năm của Điều L. 523-4;

4. Thực hiện các hoạt động khai quật được quy định bên ngoài khu vực mà cộng đồng gắn bó

lãnh thổ theo các điều kiện được xác định trong đoạn thứ ba của Điều L. 522-8.

Nó có thể được giới hạn trong một số khu vực hoặc giai đoạn nghiên cứu khảo cổ nhất định. Yêu cầu

ủy quyền có thể chỉ định các khoảng thời gian hoặc khu vực mong muốn.

Điều R522-16

Tập yêu cầu ủy quyền bao gồm:

1. Tình trạng cũng như bằng cấp, chuyên môn và kinh nghiệm chuyên môn trong lĩnh vực

nghiên cứu khảo cổ và bảo tồn di sản, cảnh quan và kiến trúc, nhân viên làm việc cho dịch vụ bao gồm

ủy quyền được yêu cầu;

2. Dự án khoa học mà dịch vụ đề xuất phát triển trong phạm vi quyền hạn theo lãnh thổ của mình;

3. Tên của các cán bộ khoa học chịu trách nhiệm về từng thời kỳ và lĩnh vực được yêu cầu;

4. Cam kết rằng tài liệu đánh giá rủi ro chuyên nghiệp duy nhất cho cộng đồng và chương trình hàng năm để ngăn ngừa rủi ro nghề nghiệp và cải thiện điều kiện làm việc

tính đến những rủi ro vốn có trong hoạt động khảo cổ;

5. Việc trình bày các phương tiện kỹ thuật và vận hành có sẵn cho dịch vụ để thực hiện

hoạt động khảo cổ học phòng ngừa;

6. Mô tả về tổ chức hành chính của dịch vụ trong cộng đồng hoặc nhóm của cộng đồng mà nó báo cáo;

293

7. Một công ước dự thảo được soạn thảo với quận trưởng khu vực có thẩm quyền trong khu vực phù hợp với

Điều L. 522-8.

Điều R522-17

I. - Yêu cầu ủy quyền được gửi tới Bộ trưởng phụ trách văn hóa bằng thư bảo đảm với

yêu cầu xác nhận đã nhận. Khi hồ sơ chưa đầy đủ, Bộ trưởng yêu cầu hồ sơ còn thiếu

trong các hình thức giống nhau. Trong trường hợp không sản xuất các bộ phận này trong tháng sau khi nhận được thư từ

Bộ trưởng, người nộp đơn được coi là đã từ bỏ đơn của mình.

II. - Bộ trưởng phụ trách văn hóa và bộ trưởng chịu trách nhiệm nghiên cứu quyết định sau khi tham khảo ý kiến

của Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ Quốc gia, trong vòng ba tháng kể từ khi nhận được

hoàn chỉnh hồ sơ. Việc không có quyết định rõ ràng vào cuối giai đoạn này cấu thành sự ủy quyền. Lệnh phát hành

ủy quyền đưa ra các điều kiện để ủy quyền được cấp. Nó được thông báo cho người nộp đơn và

đăng trên Tạp chí Chính thức của Cộng hòa Pháp.

Điều R522-18

Sự ủy quyền được cấp không giới hạn thời gian.

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa được thông báo nhanh chóng bằng dịch vụ được ủy quyền về bất kỳ thay đổi đáng kể nào

ảnh hưởng đến các điều kiện mà ủy quyền đã được cấp.

Dịch vụ được ủy quyền sẽ gửi cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa một báo cáo về hoạt động của nó 5 năm một lần.

trong khảo cổ học phòng ngừa, được thiết lập theo Điều L. 522-8 và đặc biệt bao gồm:

1. Bản trình bày, theo thời kỳ và theo lĩnh vực, về các kết quả khoa học của các hoạt động được thực hiện bởi

dịch vụ trong khuôn khổ sự công nhận của anh ấy cũng như các quan điểm khoa học mà anh ấy dự định phát triển;

2. Bản trình bày về các hoạt động khảo cổ đang diễn ra, kèm theo tình trạng công việc và các nghiên cứu để

thực hiện và dự báo ngày kết xuất báo cáo hoạt động;

3. Một tuyên bố về các phương tiện kỹ thuật và hoạt động có sẵn cho dịch vụ để thực hiện các hoạt động mà nó yêu cầu

được giao phó;

4. Sơ đồ tổ chức và báo cáo nhân sự cập nhật;

5. Tài liệu đánh giá rủi ro nghiệp vụ chuyên nghiệp được cập nhật duy nhất;

6. Báo cáo tài chính về hoạt động của mình trong lĩnh vực khảo cổ học dự phòng.

Điều R522-19

Khoảng thời gian hoặc lĩnh vực mà ủy quyền đã được cấp có thể được sửa đổi theo yêu cầu của

người thụ hưởng, theo thủ tục quy định tại Điều R. 522-17.

Hồ sơ bao gồm các tài liệu được yêu cầu trong điều R. 522-16 cho các giai đoạn hoặc lĩnh vực

gạ tình.

294

Điều R522-20

I. - Toàn bộ hoặc một phần ủy quyền có thể bị đình chỉ bởi một quyết định chung hợp lý của bộ trưởng phụ trách

văn hóa và bộ trưởng chịu trách nhiệm nghiên cứu, được thực hiện sau lời khuyên từ Hội đồng Nghiên cứu Quốc gia

khảo cổ học, khi dịch vụ được ủy quyền không tuân thủ các nghĩa vụ được quy định trong phần này

hoặc tạm thời không còn có thể thực hiện tất cả hoặc một phần các hoạt động mà anh ta đã có được

Trao quyền.

Bộ trưởng phụ trách văn hóa thông báo cho chủ sở hữu biết lý do tạm dừng

ủy quyền và đặt ra một thời hạn, có thể không dưới mười lăm ngày, để trình bày các quan sát của mình

bằng văn bản, được Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ học Quốc gia chú ý đến.

II. - Đình chỉ có thời hạn không quá sáu tháng. Nó được thông báo cho chủ sở hữu của ủy quyền bằng thư bảo đảm với xác nhận đã nhận.

Việc dỡ bỏ biện pháp được thông báo sau khi có ý kiến của Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ Quốc gia.

III. - Quyết định đình chỉ ủy quyền khắc phục lĩnh vực hoạt động bị đình chỉ có thể bao gồm

sự không thể xảy ra đối với dịch vụ:

1.Được chỉ định đơn thuốc chẩn đoán;

2.Ký kết hợp đồng với nhà phát triển để thực hiện các cuộc khai quật phòng ngừa;

3.Hoặc thực hiện hoạt động khai quật mà chính quyền địa phương đảm bảo việc quản lý dự án

hoặc nhóm các cộng đồng mà năng lực đã được chuyển giao.

Điều R522-21

Việc ủy quyền có thể được rút lại theo lệnh chung của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và Bộ trưởng chịu trách nhiệm về

nghiên cứu khi dịch vụ được ủy quyền không còn đáp ứng một trong các điều kiện mà nó được ủy quyền,

cũng như trong trường hợp không tuân thủ các nghĩa vụ được quy định trong phần này hoặc vi phạm nghiêm trọng hoặc

lặp lại trong việc thực hiện các hoạt động khảo cổ học hoặc các thông báo chính thức được ban hành để áp dụng

điều R. 523-61 và vẫn không thành công. Nó có thể được rút lại sau một quyết định đình chỉ

ủy quyền được thực hiện trên cơ sở điều R. 522-20 nếu các lý do dựa trên quyết định này tiếp tục.

Việc rút tiền có thể liên quan đến toàn bộ ủy quyền hoặc một phần của các giai đoạn hoặc khu vực.

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa thông báo cho chủ sở hữu lý do dự kiến rút ủy quyền và cho anh ta một thời hạn, có thể không dưới một tháng, để trình bày những quan sát của anh ta

bằng văn bản, được Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học, tham khảo ý kiến

trước quyết định thu hồi. Lệnh rút tiền được thông báo cho người nộp đơn và đăng trên Tạp chí chính thức

của Cộng hòa Pháp.

Chương III: Thực hiện các hoạt động khảo cổ học phòng ngừa

Phần 1: Phạm vi

295

Điều R523-1

Hoạt động phát triển, xây dựng hoặc công trình, do vị trí của họ, về bản chất hoặc tầm quan trọng của chúng, ảnh hưởng hoặc có khả năng ảnh hưởng đến các yếu tố của di sản, cảnh quan và kiến trúc

địa điểm khảo cổ chỉ có thể được thực hiện tuân thủ các biện pháp phát hiện và, nếu thích hợp,

bảo tồn và bảo vệ thông qua nghiên cứu khoa học cũng như các yêu cầu sửa đổi tính nhất quán của hoạt động phát triển.

Điều R523-3

Vì mục đích của tiêu đề này, những thứ sau được gọi là:

a) "Chủ đầu tư" người dự kiến thực hiện công việc;

b) "Người điều hành" những người thực hiện các hoạt động khảo cổ.

Điều R523-4

Trong phạm vi của điều R. 523-1:

1. Khi chúng được thực hiện trong các lĩnh vực được quy định trong Điều R. 523-6 và liên quan, nếu có, với

dầu chân lớn hơn ngưỡng được xác định bởi luật phân vùng, các công trình có mức độ hoàn thành là

cấp dưới:

a) Giấy phép xây dựng theo Điều 421-1 của Bộ luật quy hoạch thị trấn;

b) Giấy phép lập kế hoạch theo điều L. 421-2 của cùng một luật;

c) Có giấy phép phá dỡ áp dụng điều L. 421-3 cùng luật;

d) Quyết định thành lập một khu vực phát triển phối hợp áp dụng các điều R. 311-7 và

sau cùng một luật;

2. Việc tạo ra các khu vực phát triển phối hợp được tạo ra theo Điều L. 311-1 của Bộ luật

quy hoạch thị trấn và ảnh hưởng đến diện tích lớn hơn hoặc bằng 3 ha;

3. Hoạt động phân bổ được điều chỉnh bởi Điều R. 442-1 và tiếp theo của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn, ảnh hưởng đến

có diện tích lớn hơn hoặc bằng 3 héc ta;

4. Công việc phải được khai báo trước khi áp dụng điều R. 523-5;

5. Các dự án và công trình được miễn phép lập kế hoạch, cho dù có hoặc không tuân theo quy định khác

ủy quyền hành chính, phải được thực hiện trước bởi một nghiên cứu tác động áp dụng điều L. 122-1

của bộ luật môi trường;

6. Làm việc trên các tòa nhà được xếp hạng là di tích lịch sử được miễn ủy quyền lập kế hoạch nhưng phải được ủy quyền khi áp dụng điều L. 621-9.

Cũng trong phạm vi của điều R. 523-1, các giao dịch được đề cập trong điều R. 523-7 và R.

523-8.

Điều R523-5

Công việc được liệt kê dưới đây phải được khai báo trước với tình trưởng khu vực khi

không phải xin phép xây dựng, cho phép quy hoạch hoặc tuyên bố trước khi áp dụng

luật quy hoạch thị trấn và chúng không có trước nghiên cứu tác động áp dụng điều L. 122-1 của

luật môi trường:

1.Cọ rửa, san lấp mặt bằng hoặc nâng đất liên quan đến các hoạt động phát triển với diện tích lớn hơn 10.000 m² và ảnh hưởng đến đất đến độ sâu hơn 0,50 mét;

2.Công việc chuẩn bị đất hoặc trồng cây hoặc dây leo ảnh hưởng đến đất trên sâu hơn 0,50 mét và trên diện tích hơn 10.000 m²;

3.Công việc nhổ hoặc phá hủy các gốc cây hoặc dây leo trên diện tích hơn 10.000 m²;

4.Làm hồ chứa nước hoặc kênh tưới tiêu có độ sâu lớn hơn 0,50 mét và có diện tích hơn 10.000 m².

Khi giả định về sự hiện diện của hài cốt trong tầng hầm chứng minh điều đó, thì ngưỡng 10 000 m² và

Có thể giảm 0,50 mét theo lệnh của quận trưởng khu vực ở tất cả hoặc một phần các khu vực được giới hạn bởi

áp dụng điều R. 523-6.

ĐiềuR523-6

Các dự án phát triển ảnh hưởng đến lòng đất được thực hiện trong các khu vực được cung cấp bởi các điều khoản

của đoạn thứ hai của Điều L. 522-5 được cho là đối tượng của các quy định khảo cổ

trước khi họ nhận ra. Các khu vực này được xác định là một phần của việc thành lập bản đồ

khảo cổ học quốc gia, theo lệnh của quận trưởng khu vực, sau lời khuyên từ ủy ban lãnh thổ của

nghiên cứu khảo cổ học, dựa trên thông tin khoa học để xem xét sự hiện diện các yếu tố của di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học.

Lệnh của quận trưởng khu vực được gửi đến quận trưởng của bộ hoặc các phòng ban quan tâm đến việc phân vùng

đề xuất bản trong bộ sưu tập các hành vi hành chính của tỉnh, cũng như cho thị trưởng của các thành phố

thủ vị. Nó được trưng bày trong tòa thị chính trong một tháng kể từ ngày nó được nhận. Nó là

được cung cấp cho công chúng ở các quận và tòa thị chính.

Điều R523-7

Khi anh ta có thông tin cho anh ta biết rằng một dự án chưa được truyền cho anh ta để áp dụng

Tuy nhiên, lệnh được đề cập trong điều R. 523-6 có trách nhiệm ảnh hưởng đến các yếu tố của di sản, cảnh quan và kiến trúc

khảo cổ học, tỉnh trưởng khu vực có thể yêu cầu thị trưởng giao tiếp với ông ta trong quá trình điều tra,

tùy từng trường hợp, hồ sơ xin giấy phép xây dựng, giấy phép phát triển, giấy phép phá dỡ hoặc

hiện thực hóa vùng phát triển phối hợp tương ứng với dự án này.

Vì lý do tương tự, anh ta có thể yêu cầu thị trưởng gửi cho anh ta hồ sơ của một tuyên bố trước.

áp dụng điều L. 421-4 của luật quy hoạch thị trấn.

297

Điều R523-8

Ngoài các trường hợp được quy định trong 1.của điều R. 523-4, các cơ quan có thẩm quyền cho phép

cải tiến, công trình hoặc công trình được đề cập trong cùng một bài viết, hoặc đề nhận được tuyên bố đã đề cập

trong đoạn cuối của điều R. 523-7, có thể quyết định chuyển vấn đề lên thủ trưởng khu vực dựa trên

các yếu tố về vị trí của di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học mà họ nhận thức được.

Phần 2: Phương thức giới thiệu

Điều R523-9

Trong các trường hợp được đề cập trong 1.đến 5.của điều R. 523-4, quận trưởng khu vực được gọi là:

1.Đối với giấy phép xây dựng, giấy phép phát triển và giấy phép phá dỡ, bởi Quận trưởng của

Phòng ban; cái này sẽ gửi cho tỉnh trưởng của khu vực, ngay sau khi anh ta nhận được các yếu tố do thị trưởng chuyển đến

áp dụng các Điều R. 423-7 đến R. 423-9 của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn, các tài liệu bổ sung được cung cấp bởi

các đơn đặt hàng được đề cập trong đoạn cuối của điều R. 423-2 của cùng một luật hiện thị cụ thể

vị trí dự kiến của công trình trên lô đất nền, khu vực của chúng, tác động của chúng đến lòng đất;

2.Đối với các khu phát triển phối hợp, do cơ quan công quyền đã chủ động tạo

Khu vực ; sau đó gửi cho quận trưởng khu vực tệp triển khai đã được phê duyệt, được cung cấp trong điều R. 311-7 của

luật quy hoạch thị trấn;

3.Đối với công việc được liệt kê trong điều R. 523-5, bởi chủ sở hữu đất và, nếu anh ta không phải là chính mình

thực hiện công việc do người phụ trách. Tệp khai báo đã được gửi đến quận

khu vực bao gồm một kế hoạch lô đất, tài liệu tham khảo địa chính, (các) khu vực liên quan, mô tả

nơi làm việc, điểm đến và vị trí của họ trên địa điểm hoạt động cũng như thông báo xác định cụ thể các phương pháp kỹ thuật được dự kiến để thực hiện và tác động của chúng đối với lớp đất nền;

4.Đối với việc lắp đặt và cấu trúc được đề cập trong 5.của điều R. 523-4 tuân theo

ủy quyền hành chính khác với ủy quyền quy hoạch đô thị, bởi dịch vụ chịu trách nhiệm nhận

yêu cầu ủy quyền; sau đó gửi cho quận trưởng khu vực một bản sao của tệp cho yêu cầu này;

5.Đối với việc lắp đặt và cấu trúc được đề cập trong 5.của điều R. 523-4 không tuân theo

ủy quyền hành chính của nhà phát triển; sau đó gửi cho quận trưởng khu vực một tệp mô tả

công việc có kế hoạch, cụ thể là vị trí dự kiến của họ trên cơ sở, khu vực của họ, tác động của họ đến

tầng hầm và cho biết ngày họ bị bắt.

Điều R523-10

Đối với công việc về các di tích lịch sử được liệt kê được đề cập trong 6.của điều R. 523-4, giới thiệu của

quận trưởng khu vực theo sự ủy quyền theo yêu cầu của điều L. 621-9 tương đương với giấy giới thiệu theo chương này.

Điều R523-11

298

Khi anh ta nhận được một tệp, trưởng khu vực sẽ giao cho cơ quan đã giới thiệu nó cũng như cho nhà phát triển

xác nhận đã nhận cho biết ngày mà các giới hạn thời gian quy định trong điều R. 523-18 chạy hoặc,

nếu có thể, trong đoạn thứ ba của điều R. 523-19.

Điều R523-12

Các nhà phát triển, trước khi gửi đơn đăng ký có thể nhận được các ủy quyền theo yêu cầu của pháp luật và

các quy định hoặc trước khi bắt đầu bất kỳ thủ tục nào khác, hãy chuyển vấn đề này lên tỉnh trưởng khu vực để xem xét liệu dự án của họ

có khả năng làm phát sinh các đơn thuốc khảo cổ.

Để đạt được mục đích này, họ tạo ra một tệp bao gồm sơ đồ khu đất và các tài liệu tham khảo địa chính,

mô tả về dự án và vị trí của nó trên khu vực cơ sở cũng như, nếu có, một thông báo nêu rõ

các phương thức kỹ thuật dự kiến để thực hiện các công việc.

Nếu quận trưởng khu vực nhận thấy rằng dự án có khả năng ảnh hưởng đến các yếu tố của di sản, cảnh quan và kiến trúc

khảo cổ học, nó thông báo cho người nộp đơn, trong vòng hai tháng kể từ khi nhận được yêu cầu,

rằng dự án mà anh ta đã trình bày với anh ta sẽ làm phát sinh các đơn thuốc khảo cổ học.

Điều R523-13

Bên ngoài các khu vực được đề cập trong điều R. 523-6, trong trường hợp có phản hồi tiêu cực hoặc không có phản hồi trong

thời hạn quy định tại Điều R. 523-12, thủ trưởng khu vực được coi là đã từ bỏ nhu cầu chỉ định chẩn đoán về

cùng một địa điểm và cho dự án làm việc được đề cập đến trong thời gian năm năm, trừ khi được sửa đổi

dự án đáng kể hoặc kiến thức khảo cổ học trên lãnh thổ của đô thị.

Các sửa đổi liên quan đặc biệt đến bố cục, chiều sâu

hoặc các phương pháp nền móng của các công trình dự kiến.

Nếu tình trạng kiến thức khảo cổ học trên lãnh thổ của đô thị dẫn đến việc quận trưởng khu vực

sửa đổi đánh giá của anh ta về nhu cầu chẩn đoán, anh ta làm cho người lập kế hoạch biết điều này, bằng cách

hành động hợp lý, càng sớm càng tốt và thông báo cho thị trưởng.

Điều R523-14

Nếu thủ trưởng khu vực đã biết, khi áp dụng điều R. 523-12, sự cần thiết của một cuộc phẫu thuật

địa điểm khảo cổ, nhà phát triển có thể yêu cầu đơn thuốc trước.

Sau đó, quận trưởng khu vực quy định, theo các điều kiện quy định trong chương này, việc thực hiện

chẩn đoán khảo cổ và, nếu các yếu tố của di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ hiện diện trên địa điểm đã

đã biết, thực hiện các biện pháp khác được quy định trong Điều R. 523-15.

Phí khảo cổ phòng ngừa tương ứng là do người nộp đơn phải trả, phù hợp với đoạn của Điều L. 524-4.

Phần 3: Các biện pháp khảo cổ học phòng ngừa

Điều R523-15

299

Các đơn thuốc khảo cổ có thể bao gồm:

1. Thực hiện chẩn đoán nhằm mục đích, thông qua các nghiên cứu, khảo sát hoặc thực địa, đưa vào

bằng chứng và mô tả đặc điểm các yếu tố của di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ có thể hiện diện trên địa điểm và

trình bày kết quả trong một báo cáo;

2. Tiến hành khai quật nhằm mục đích, thông qua các nghiên cứu, công việc thực địa và phòng thí nghiệm, để thu thập

dữ liệu khảo cổ học hiện có trên địa điểm, để phân tích nó, đảm bảo sự hiểu biết và hiện

tất cả các kết quả trong một báo cáo cuối cùng;

3. Nếu có thể, một dấu hiệu về việc sửa đổi tính nhất quán của dự án làm cho nó có thể tránh được tất cả hoặc

một phần của cuộc khai quật; những sửa đổi này có thể liên quan đến bản chất của nền tảng, các phương pháp của

xây dựng hoặc phá dỡ, thay đổi cơ sở hoặc bất kỳ bố trí kỹ thuật nào khác cho phép

giám sát dụng của công trình đối với hài cốt.

Các đơn thuốc được thúc đẩy.

Điều R523-15-1

Việc thực hiện đánh giá khảo cổ học trên biển áp dụng 2.điều L. 524-6 nhằm mục đích

nghiên cứu, khảo sát hoặc chuyên môn trong việc đắm mình, để làm nổi bật và mô tả các yếu tố

di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ có khả năng bị ảnh hưởng bởi các công trình hoặc dự án phát triển và

trình bày kết quả trong một báo cáo.

Điều R523-16

Khi quy hoạch, xây dựng hoặc hoạt động công trình được đề cập trong Điều R.

523-1 liên quan đến vùng đất có di tích khảo cổ mà lợi ích của nó đòi hỏi bảo tồn vị trí cản trở sự phát triển, quận trưởng khu vực yêu cầu phân loại theo

di tích lịch sử của toàn bộ hoặc một phần khu đất. Trong trường hợp này, Bộ trưởng phụ trách văn hóa thông báo

gửi cho chủ đất một đề xuất về việc phân loại theo các điều kiện do luật quy định về

di tích lịch sử.

Mục 4: Chế độ kê đơn

Điều R523-17

Khi các đơn thuốc khảo cổ đã được xây dựng hoặc thủ trưởng khu vực đã biết

ý định hình thành nó, các cơ quan có thẩm quyền cấp các ủy quyền được đề cập trong bài báo

R. 523-4 bao gồm một tuyên bố chỉ rõ rằng việc thực hiện các đơn thuốc này là điều kiện tiên quyết để

thực hiện các công việc.

Điều R523-17-1

300

Khi nhà phát triển sửa đổi dự án quy hoạch, xây dựng hoặc công trình của mình và các sửa đổi không phải là để yêu cầu nộp đơn mới để được cấp phép hoặc

yêu cầu sửa đổi ủy quyền đã cấp, anh ta gửi cho quận trưởng khu vực một thông báo kỹ thuật

phác thảo nội dung của những thay đổi được đề xuất.

Quận trưởng khu vực ban hành lệnh theo đơn để sửa đổi tính nhất quán của dự án, phù hợp với

3.của điều R. 523-15.

Điều R523-18

Quận trưởng khu vực có khoảng thời gian một tháng kể từ khi nhận được đầy đủ hồ sơ đến

kê đơn việc thực hiện chẩn đoán hoặc cho biết ý định đưa ra đơn thuốc cho các cuộc khám xét

hoặc yêu cầu sửa đổi tính nhất quán của dự án. Khoảng thời gian này được kéo dài đến hai tháng khi

các dự án phát triển, cấu trúc hoặc công trình là đối tượng của một nghiên cứu tác động.

Trong trường hợp không có thông báo về các đơn thuốc trong thời hạn áp dụng theo đoạn trước, quận trưởng

khu vực được coi là đã từ bỏ việc ban hành những điều này.

Khi quận trưởng khu vực thông báo cho cơ quan có thẩm quyền cấp phép và cho nhà phát triển

ý định ban hành quy định khai quật hoặc yêu cầu sửa đổi tính nhất quán của

dự án, anh ta phải thông báo nội dung của đơn thuốc này trong khoảng thời gian không quá ba tháng kể từ

ngày nhận hồ sơ. Sau khoảng thời gian này, anh ta được coi là đã từ bỏ việc cấp các đơn thuốc như vậy.

Điều R523-19

Quận trưởng khu vực có ba tháng kể từ khi nhận được báo cáo chẩn đoán.

hoàn thành để thông báo nội dung đơn thuốc sau chẩn đoán.

Ngày nhận được báo cáo chẩn đoán đầy đủ được thông báo bởi quận trưởng khu vực cho cơ quan

kiểm tra yêu cầu ủy quyền và nhà phát triển.

Trong trường hợp chẩn đoán đã được thực hiện theo điều R. 523-14, thì thời gian ba tháng sẽ có hiệu lực

từ khi nhận được hồ sơ bởi quận trưởng khu vực theo các điều kiện quy định trong điều R. 523-9

và R. 523-10 hoặc xác nhận của nhà phát triển về ý định thực hiện các cải tiến, hoạt động

hoặc công việc có kế hoạch.

Trong trường hợp không có thông báo trong giai đoạn này, thủ trưởng khu vực được coi là đã từ bỏ việc ban hành

đơn thuốc.

Điều R523-20

Khi các quy định khảo cổ học được thông qua nhân dịp thành lập khu vực phát triển phối hợp hoặc ủy quyền cho một phân khu, không thể kê đơn bổ sung được áp dụng trong quá trình kiểm tra các yêu cầu cho phép lập kế hoạch cần thiết để thực hiện

hoạt động. Điều tương tự cũng áp dụng nếu tỉnh trưởng khu vực, được thông báo thường xuyên về dự án để hiện thực hóa khu vực

hoặc phân khu, đã thông báo cho nhà phát triển rằng dự án của anh ta không kêu gọi sự can thiệp của khảo cổ học

phòng ngừa.

301

.

Nếu quận trưởng khu vực, bị bắt giữ do áp dụng điều R. 523-14, quy định việc thực hiện chẩn đoán

khảo cổ học, nó chỉ có thể đưa ra các đơn thuốc được đề cập ở 2. hoặc 3. của điều R. 523-15 khi

nhận được, theo các điều kiện quy định tại Điều R. 523-9 và R. 523-10, một tệp liên quan đến cùng một giao dịch.

Điều tương tự cũng được áp dụng khi, áp dụng điều R. 523-14, bị bắt giữ, anh ta đã quy định các biện pháp tiếp theo

chẩn đoán; sau đó nó không thể đưa ra bất kỳ đơn thuốc bổ sung nào khi nó nhận được, trong các điều kiện

được cung cấp trong Điều R. 523-9 và R. 523-10, một tệp liên quan đến cùng một giao dịch.

Điều R523-21

Khi quá trình phát triển, hoạt động xây dựng hoặc công trình được thực hiện theo từng giai đoạn

kế tiếp, thời gian biểu tạm thời cho việc hoàn thành của họ được nhà phát triển thông báo cho Quận trưởng của

khu vực có thể quyết định quy định các biện pháp được quy định trong Điều R. 523-15 cho toàn bộ dự án,

hoặc trong quá trình thực hiện từng giai đoạn hoạt động. Trong trường hợp thứ hai, nó xác định bằng sắc lệnh các thời hạn

giới thiệu của nó và bản chất của các tài liệu sẽ được cung cấp.

Tuy nhiên, các hoạt động chẩn đoán được thực hiện cho toàn bộ dự án nếu người thực hiện

dự án yêu cầu nó.

Phần 5: Trách nhiệm khoa học đối với hoạt động

Điều R523-22

Người quản lý khoa học là người đối thoại của tình trạng khu vực và là người bảo đảm chất lượng khoa học của

hoạt động khảo cổ học. Như vậy, trong khuôn khổ việc thực hiện dự án can thiệp của

người điều hành, các quyết định liên quan đến tiến hành khoa học của hoạt động và việc chuẩn bị báo cáo mà anh ta

chỉ đạo ban biên tập. Nó có thể khác nhau để thực hiện chẩn đoán và thực hiện các cuộc khai quật.

Phần 6: Thực hiện chẩn đoán

Tiểu mục 1: Nội dung của các yêu cầu chẩn đoán

Điều R523-23

Khi kê đơn chẩn đoán được quy định trong 1.của điều R. 523-15, quận trưởng khu vực xác định:

- 1.Các mục tiêu theo đuổi;
- 2.Ảnh hưởng của hoạt động;

3. Các nguyên tắc phương pháp luận cần tuân thủ;
4. Trình độ của người quản lý khoa học.

Tiểu mục 2: Chỉ định của người điều hành chịu trách nhiệm chẩn đoán

302

Điều R523-24

Các đơn thuốc chẩn đoán khảo cổ học được thông báo cho cơ quan có thẩm quyền cấp

sự ủy quyền của các công trình, cho nhà phát triển, cho cả Viện Nghiên cứu Khảo cổ Phòng ngừa Quốc gia

rằng, nếu họ có dịch vụ khảo cổ được ủy quyền, cho chính quyền địa phương hoặc các nhóm

chính quyền địa phương trong lãnh thổ mà hoạt động phát triển phải thực hiện toàn bộ hoặc một phần.

Điều R523-25

Chính quyền địa phương hoặc nhóm chính quyền địa phương có dịch vụ khảo cổ học

được trao quyền có thể quyết định:

1. Để thực hiện chẩn đoán khảo cổ học dự phòng cho một hoạt động phát triển hoặc các công trình

thực hiện toàn bộ hoặc một phần trên lãnh thổ của họ;

2. Thực hiện tất cả các chẩn đoán khảo cổ học phòng ngừa được quy định cho các hoạt động

phát triển hoặc công việc được thực hiện trong lãnh thổ của họ.

Điều R523-26

Các cộng đồng hoặc các nhóm cộng đồng được đề cập trong Điều R. 523-25 có ý định thực hiện

chẩn đoán khảo cổ học phòng ngừa cho một cuộc phẫu thuật, áp dụng 1. của điều này, phải thực hiện

biết quyết định của họ về hiệu lực này, được thực hiện theo các quy định của Điều L. 523-4, cho Quận trưởng

khu vực trong khoảng thời gian mười bốn ngày kể từ khi nhận được thông báo về việc kê đơn

chẩn đoán. Trong trường hợp không có thông báo về quyết định của họ trong giai đoạn này, các cộng đồng hoặc nhóm này

cộng đồng được coi là đã từ bỏ thực hiện quyền này.

Điều R523-27

Quyết định của chính quyền địa phương hoặc nhóm chính quyền địa phương thành lập,

phù hợp với 2.của điều R. 523-25, tất cả các chẩn đoán được quy định trong lãnh thổ của họ đều đặt thời hạn

trong thời gian áp dụng, có thể không dưới ba năm. Nó được thông báo cho tỉnh trưởng khu vực,

quận trưởng, chính quyền địa phương khác bao gồm trong lãnh thổ của chính quyền địa phương hoặc

nhóm cũng như Viện Nghiên cứu Khảo cổ học Phòng ngừa Quốc gia.

Điều R523-28

Việc thực hiện, bởi một dịch vụ khảo cổ lãnh thổ, về một chẩn đoán được chỉ định trong quá trình làm việc

được thực hiện thay mặt cho chính quyền địa phương khác hoặc các nhóm của họ hoặc Nhà nước phải tuân theo

sự đồng ý của các cộng đồng này hoặc các nhóm của họ hoặc của Nhà nước. Thỏa thuận này được coi là đương nhiên, ngoại trừ

quyết định từ chối nhanh chóng được thông báo cho tỉnh trưởng khu vực trong vòng một tuần sau khi nhận được

của đơn thuốc chẩn đoán.

Điều R523-29

Khi hết thời hạn đề cập trong các điều R. 523-26 và R. 523-28, cảnh sát trưởng khu vực sẽ thông báo

phân bổ chẩn đoán cho nhà điều hành có thẩm quyền và thông báo cho nhà phát triển danh tính của họ.

Theo các quy định của điều R. 523-28, nhà điều hành có thẩm quyền được xếp theo thứ tự ưu tiên:

1. Thành phố hoặc nhóm mà năng lực đã được chuyển giao;
2. Vụ, cơ quan liên khoa hoặc cơ quan liên khoa;
3. Khu vực hoặc thỏa thuận giữa các vùng hoặc ở Corsica, cộng đồng Corsica;
4. Viện Nghiên cứu Khảo cổ Phòng ngừa Quốc gia.

Tiểu mục 3: Điều kiện để thực hiện chẩn đoán

Điều R523-30

Trong vòng một tháng kể từ khi nhận được thông báo về việc chỉ định chẩn đoán, người điều hành

lập một kế hoạch can thiệp chi tiết việc thực hiện đơn thuốc và trình lên Quận trưởng của

khu vực để phê duyệt. Nếu dự án được đệ trình không tuân thủ quy định mà nó đã ban hành,

vùng yêu cầu nhà điều hành thay đổi nó. Không quan sát một phần của quận trưởng trong vòng một tháng,

sự chấp thuận được coi là đã được cấp.

Ngay sau khi kế hoạch can thiệp được phê duyệt và chậm nhất là hai tháng sau khi nhận được thông báo của

phân bổ chẩn đoán, nhà điều hành gửi cho nhà phát triển một thỏa thuận dự thảo chỉ rõ các điều kiện

thực hiện chẩn đoán, như được cung cấp trong Điều R. 523-31.

Sau khi gửi bản thảo thỏa thuận cho nhà phát triển và không muộn hơn ba tháng sau khi thông báo

khi chẩn đoán được chỉ định, nhà điều hành và nhà phát triển ký một thỏa thuận chỉ định các điều kiện cho

thực hiện chẩn đoán, như được cung cấp trong Điều R. 523-31.

Trong trường hợp không có chữ ký của thỏa thuận trong khoảng thời gian quy định ở đoạn trước hoặc trong trường hợp không đồng ý về

các yếu tố được cung cấp trong điều R. 523-31, tình trạng khu vực có thể được liên hệ với bên siêu năng nhất. bên trong

15 ngày kể từ ngày giới thiệu, quận trưởng khu vực đặt ra thời hạn để thực hiện chẩn đoán trong

trường hợp bất đồng.

Điều R523-31

Thỏa thuận quy định tại Điều R. 523-30 xác định cụ thể:

1. Thời hạn thực hiện chẩn đoán và nộp báo cáo chẩn đoán;

2. Các điều kiện và thời hạn để nhà phát triển có đất và chuẩn bị cho hoạt động của người điều hành cũng như các điều kiện trả lại đất, nếu có;

3. Chỉ ra các vật liệu, thiết bị và tài nguyên được cung cấp bởi nhà phát triển và, nếu có,

điều khoản hỗ trợ tài chính của họ bởi nhà điều hành;

304

4. Số tiền phạt mỗi ngày chậm trễ do nhà điều hành phải chịu trong trường hợp vượt quá thời hạn

được xác định trong 1. hoặc bởi nhà phát triển trong trường hợp vượt quá thời hạn quy định trong 2 °.

Điều R523-32

Thỏa thuận quy định trong Điều R. 523-30 không thể dẫn đến việc nhà điều hành tiếp quản

cải tiến công việc hoặc địa điểm ngụ ý, trong mọi trường hợp, việc thực hiện dự án.

Điều R523-33

Thời hạn để thực hiện chẩn đoán và gửi báo cáo chẩn đoán được quy định trong 1. của Điều R.

523-31 chạy từ việc cung cấp đất với các điều kiện cho phép tham gia vào hoạt động khảo cổ, như được xác định trong 2. của cùng một bài báo.

Điều R523-35

Thỏa thuận quy định trong điều R. 523-30 được gửi tới thủ trưởng khu vực.

Điều R523-36

Quận trưởng khu vực có khoảng thời gian một tháng kể từ khi nhận được báo cáo chẩn đoán

kiểm tra sự tuân thủ của nó với các tiêu chuẩn được đề cập trong điều R. 546-4. Khi báo cáo chẩn đoán là

không đầy đủ, quận trưởng khu vực yêu cầu các tài liệu còn thiếu từ nhà điều hành trong cùng khoảng thời gian.

Khi trưởng khu vực cho rằng báo cáo chẩn đoán là tuân thủ, ông sẽ gửi báo cáo đó cho nhà phát triển.

Điều R523-37

Khoảng thời gian trôi đi đối với đơn thuốc chẩn đoán được quy định trong đoạn thứ ba của Điều L. 523-7 là một

tháng kể từ ngày hoàn thành khảo cổ học đã được thỏa thuận. Sự chậm trễ này được kéo dài đến hai tháng khi chẩn đoán đã được chỉ định trong quá trình làm việc theo một nghiên cứu tác động trong

áp dụng bộ luật môi trường.

Các thời hạn quy định trong đoạn trước và trong điều R. 523-30 bị đình chỉ trong trường hợp bất khả kháng.

Điều R523-38

Ngay khi có vẻ như việc chẩn đoán không thể được thực hiện đúng thời hạn, người điều hành sẽ thông báo cho Trưởng phòng

khu vực. Nó cho biết liệu bất kỳ hài cốt nào đã được phát hiện và cung cấp đặc điểm đầu tiên.

Nếu chẩn đoán chưa hoàn thành đã xác định sự hiện diện của các di tích khảo cổ học hoặc việc phát hiện ra chúng được thực hiện

trong quá trình lắp ráp, chúng phải tuân theo các quy định của Điều L. 531-14 và L. 531-15.

Tuy nhiên, để bảo tồn hoặc bảo vệ chúng, cảnh sát trưởng khu vực có thể ban hành một trong các quy định

sau chẩn đoán được cung cấp trong điều R. 523-15.

Mục 6 bis: Thực hiện đánh giá khảo cổ học trên biển

Điều R523-38-1

Ngoài các yếu tố được đề cập trong 2.của điều L. 524-6, thỏa thuận đánh giá khảo cổ học trên biển

định nghĩa:

- 1.Ảnh hưởng địa lý của việc đánh giá;
- 2.Các giai đoạn cần thiết để thực hiện đánh giá và phương pháp luận được thực hiện cho từng của họ;
- 3.Chất lượng của dữ liệu địa vật lý cần thiết cho việc đánh giá khảo cổ học;
- 4.Các điều kiện mà nhà phát triển cung cấp dữ liệu địa vật lý cho Nhà nước.

Điều R523-38-2

Cơ quan nhà nước phụ trách khảo cổ học dưới nước giải thích dữ liệu địa vật lý nhằm mục đích

xác định các mục tiêu, ảnh hưởng và các nguyên tắc phương pháp luận của chuyên môn trong việc ngâm mình cần thiết.

ĐiềuR523-38-3

Chuyên môn về ngâm được thực hiện bởi Viện Nghiên cứu Khảo cổ Phòng ngừa Quốc gia,

ngoại trừ khi bộ trưởng phụ trách văn hóa quyết định giao họ cho cơ quan nhà nước phụ trách khảo cổ

dưới nước.

ĐiềuR523-38-4

Trong vòng hai tháng kể từ khi thực hiện thỏa thuận đánh giá, giám đốc sở nghiên cứu khảo cổ học dưới nước và dưới nước thông báo cho nhà phát triển nội dung của

các yêu cầu sau đánh giá được đề cập trong 2.và 3.của điều R. 523-15. Trong trường hợp không có

thông báo trong khoảng thời gian này, anh ta được coi là đã từ bỏ việc cấp các đơn thuốc như vậy.

Mục 7: Tiến hành khai quật

Tiểu mục 1: Nội dung của các đơn thuốc khai quật

Điều R523-39

306

Khi thủ trưởng khu vực quy định, theo các điều kiện được quy định bởi điều R. 523-19 hoặc R. 523-21,

thực hiện một cuộc khai quật, anh ta đồng hành với việc chỉ định một hoặc nhiều giai đoạn hoạt động và

một đặc điểm kỹ thuật khoa học:

1.Xác định các mục tiêu, dữ liệu khoa học cũng như các nguyên tắc phương pháp luận và kỹ thuật của

sự can thiệp và các nghiên cứu sẽ được thực hiện;

2.Chỉ định trình độ của người quản lý khoa học của hoạt động và, nếu có, của các chuyên gia cần thiết của nhóm can thiệp;

3.Xác định bản chất có thể thấy trước của công việc được yêu cầu bởi hoạt động khảo cổ và, nếu có,

lát cắt có điều kiện. Nó chỉ định, đối với mỗi lát, thời lượng tối thiểu và cung cấp một bộ cục

chỉ dẫn của đội;

4.Xác định các biện pháp cần thực hiện để bảo tồn ngăn ngừa hài cốt được khai quật;

5.Đặt thời hạn nộp báo cáo cuối cùng.

Tiểu mục 2: Điều kiện tiến hành khai quật

Điều R523-40

Lệnh khai quật khảo cổ học được thông báo cho cơ quan có thẩm quyền để ban hành

ủy quyền công việc và cho nhà phát triển.

Điều R523-41

Các hoạt động khai quật khảo cổ do tỉnh trưởng khu vực quy định hoặc, cho các hoạt động theo

thủy quân lục chiến, do Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, được thực hiện dưới sự giám sát của nhà phát triển.

Điều R523-42

Hoạt động khai quật có thể được giao cho Viện Nghiên cứu Khảo cổ Quốc gia các biện pháp phòng ngừa, cho một dịch vụ khảo cổ lãnh thổ được ủy quyền hoặc cho bất kỳ người nào khác được ủy quyền

được quy định trong Phần 4 của Chương II của Tiêu đề này.

Điều R523-43

Nếu nhà phát triển là người phải tuân theo Sắc lệnh số 2015-899 ngày 25 tháng 7 năm 2015 liên quan đến thị trường

hợp đồng công khai, việc trao hợp đồng khai quật được điều chỉnh bởi các văn bản liên quan đến hợp đồng công khai.

Điều R523-43-1

307

I. - Trước khi nhà phát triển lựa chọn nhà điều hành, nhà phát triển sau đó sẽ gửi tất cả các đề nghị có thể chấp nhận đến

tỉnh trưởng khu vực, cho dù họ thuộc hợp đồng luật tư hay hợp đồng công. Trong trường hợp cuối cùng này,

nhà phát triển cũng gửi các quy định tham vấn.

Những đề nghị này đặc biệt bao gồm dự án can thiệp khoa học và các điều kiện để thực hiện dự án.

tác phẩm nghệ thuật. Dự án này xác định các phương thức thực hiện các hoạt động khảo cổ được quy định, cụ thể là

các phương pháp và kỹ thuật được sử dụng, các biện pháp phòng ngừa rủi ro, các biện pháp phòng ngừa

về sức khỏe và an toàn, cũng như nguồn nhân lực và vật lực được cung cấp. Nó được thành lập bởi

người vận hành, trên cơ sở các thông số kỹ thuật khoa học được đề cập trong điều R. 523-39.

Căn cứ vào đoạn thứ ba của điều L. 523-9, cảnh sát trưởng khu vực gửi cho người lập kế hoạch ý kiến của mình

được thúc đẩy trên mỗi phiếu mua hàng trong vòng một tháng kể từ khi nhận được tất cả các phiếu mua hàng.

II. - Khi nhà phát triển có một dịch vụ được ủy quyền để thực hiện quy trình khai quật và anh ta

giao phó, anh ta chuyển cho tỉnh trưởng khu vực dự án can thiệp khoa học mà anh ta đã vạch ra và các điều kiện của

việc thực hiện nó, như đã nêu trong đoạn thứ hai. Việc truyền tải này tạo thành một yêu cầu ủy quyền

các cuộc khai quật.

Điều R523-44

Nhà phát triển ký hợp đồng với nhà điều hành, trong đó chỉ định:

1. Ngày bắt đầu dự kiến của hoạt động khai quật, thời hạn của nó và giá thực hiện khai quật;

2. Các điều kiện và thời hạn cung cấp đất của nhà phát triển và sự can thiệp của người điều hành;

3. Do một hoặc bên kia bồi thường trong trường hợp vượt quá thời hạn đã thỏa thuận;

4. Ngày gửi báo cáo hoạt động cuối cùng.

Hợp đồng bao gồm, trong phụ lục, dự án can thiệp khoa học và các tài liệu chứng minh các điều kiện

của nhà quản lý khoa học đề xuất cho hoạt động.

Nếu nhà phát triển là người phải tuân theo Sắc lệnh số 2015-899 ngày 25 tháng 7 năm 2015 liên quan đến thị trường

công khai, hợp đồng cũng chứa thông tin bắt buộc được cung cấp bởi các văn bản liên quan đến hợp đồng

công cộng.

Điều R523-45

Hợp đồng quy định tại Điều R. 523-44, có chữ ký của cả hai bên và kèm theo bằng chứng ủy quyền

hoặc sự chấp thuận của nhà điều hành, được nhà phát triển gửi đến quận trưởng khu vực. Sự truyền tải này có giá trị

yêu cầu cho phép khai quật được cung cấp trong đoạn thứ tư của điều L. 523-9.

Khi người lập kế hoạch là một người riêng tư, việc truyền tải được hoàn thành bằng một lời tuyên thệ

ghi ngày và ký hợp lệ chứng thực rằng các điều kiện quy định trong điều R. 523-49 được đáp ứng.

Điều R523-46

308

I. - Quận trưởng khu vực có thời hạn một tháng kể từ khi nhận được tệp được chuyển đến

áp dụng điều R. 523-45 để cấp phép khai quật hoặc từ chối nó khi

các yếu tố hợp đồng được đề cập trong điều R. 523-44 không cho phép quy định

các cuộc khai quật. Sự vắng mặt của một quyết định được thông báo trong khoảng thời gian nói trên cấu thành sự ủy quyền.

Khi nhà phát triển chưa gửi tất cả các đề nghị được đề cập trong điều R. 523-43-1 hoặc gửi

yêu cầu ủy quyền khai quật trước khi nhận được ý kiến hợp lý của tỉnh trưởng khu vực hoặc trước khi hết hạn

trong khoảng thời gian một tháng được đề cập trong đoạn cuối của điều R. 523-43-1, khoảng thời gian quy định trong đoạn đầu tiên là

ba tháng.

II. - Khi nhà phát triển có một dịch vụ được ủy quyền để thực hiện quy định khai quật và anh ta

giao cho anh ta, tỉnh trưởng khu vực có thời hạn một tháng kể từ khi nhận được tệp được chuyển đến

áp dụng đoạn cuối của điều R. 523-43-1 để cấp phép khai quật hoặc từ chối nó

trong trường hợp không tuân thủ các thông số kỹ thuật khoa học của dự án. Sự vắng mặt của một quyết định được thông báo trong thời hạn nói trên cấu thành sự ủy quyền.

III. - Lệnh ủy quyền bao gồm tên của người quản lý khoa học của cuộc khai quật, do tỉnh trưởng bổ nhiệm theo đề xuất của nhà điều hành.

Điều R523-47

Khi tiến độ hoạt động cho thấy sự cần thiết phải sửa đổi đáng kể dự án can thiệp khoa học, một dự án sửa đổi được đệ trình lên tỉnh trưởng khu vực, người có thời hạn mười lăm ngày để phê duyệt hoặc yêu cầu thay đổi. Sự vắng mặt của một quyết định được thông báo trong khoảng thời gian nói trên cấu thành sự ủy quyền.

Trong trường hợp phát hiện ra trong quá trình hoạt động dẫn đến nghi ngờ kết quả của

chẩn đoán và dữ liệu khoa học của các thông số kỹ thuật, thủ trưởng khu vực có thể xây dựng

Các yêu cầu bổ sung.

Khi nào, trong quá trình vận hành, người vận hành cần sử dụng nhà thầu phụ để việc thực hiện các dịch vụ khoa học, sau đó tuyên bố nó với tỉnh trưởng khu vực trước khi

lời cam kết.

Các sửa đổi và kê đơn bổ sung được đề cập trong các đoạn trước không thể dẫn đến

để sửa đổi cấu trúc chung của hợp đồng được đề cập trong điều R. 523-44.

Điều R523-48

Trong trường hợp phát hiện ra tầm quan trọng đặc biệt xảy ra trong một cuộc phẫu thuật, Cảnh sát trưởng có thể, thông qua

quyết định hợp lý được đưa ra sau khi có ý kiến của ủy ban lãnh thổ nghiên cứu khảo cổ học, mở rộng

thời gian can thiệp và nếu cần thiết, yêu cầu sửa đổi dự án xây dựng hoặc

phát triển. Chi phí bổ sung có thể có của việc khai quật khảo cổ gây ra bởi những quyết định này có thể được tài trợ từ

tín dụng từ Quỹ Quốc gia cho Khảo cổ học Phòng ngừa.

Điều R523-49

309

Khi nhà phát triển là một người tư nhân, anh ta không thể ủy thác hoạt động khảo cổ theo quy định cho một

điều hành mà anh ta hoặc một trong những cổ đông của anh ta kiểm soát, trực tiếp hoặc gián tiếp.

Điều R523-50

Để thiết lập sự độc lập của nhà điều hành so với nhà phát triển trước khi phát hành khai quật, tỉnh trưởng khu vực có thể yêu cầu thông báo các tài liệu sau:

1. Mô tả thành phần vốn cổ phần;

2. Phân phối quyền biểu quyết cho hội đồng quản trị hoặc ban kiểm soát của nhà điều hành;

3. Báo cáo thu nhập được chứng nhận trong ba năm trước và ngân quyền tạm thời cho năm trong

tất nhiên ghi rõ nguồn gốc của biên lai, khi đó không phải là tiền công nhận được để đổi lại

các hoạt động đào dự phòng được thực hiện;

4. Mô tả về đóng góp vật chất hoặc đóng góp lao động mà từ đó người điều hành phần của bên thứ ba.

Điều R523-51

Trong trường hợp không có nhà điều hành nào áp dụng cho việc tìm kiếm hoặc không đáp ứng các điều kiện cho

thực hiện, nhà phát triển yêu cầu Viện Nghiên cứu Khảo cổ học Phòng ngừa Quốc gia thực hiện

giao tiếp các đơn thuốc tương ứng.

Trong vòng hai tháng kể từ khi nhận được yêu cầu, Viện Nghiên cứu Khảo cổ học Quốc gia

các biện pháp ngăn chặn gửi cho người nộp đơn dự thảo hợp đồng có các điều khoản được quy định trong điều R. 523-44. anh ta

Sau đó áp dụng các quy định của điều R. 523-45 và R. 523-46.

Tiểu mục 3: Thủ tục trọng tài

ĐiềuR523-52

Nếu, trong trường hợp được đề cập trong Điều R. 523-51, các bên không đồng ý về các điều kiện thực hiện

hoặc về tài chính cho các cuộc khai quật, họ chỉ định theo thỏa thuận chung một trọng tài trong số những người xuất hiện trên

danh quyển được lập theo điều R. 523-53.

ĐiềuR523-53

Các trọng tài viên được bổ nhiệm trong thời hạn ba năm có thể gia hạn theo lệnh của tỉnh trưởng khu vực,

lập danh quyển .

ĐiềuR523-54

310

Nếu trọng tài cho rằng tính độc lập hoặc không thiên vị của mình không được đảm bảo trong tranh chấp được đề cập, anh ta phải

thông báo cho các bên. Sau đó, họ có thể quyết định chọn một trọng tài khác.

Trừ khi có thỏa thuận giữa các bên, việc phân công của trọng tài không được vượt quá ba tháng kể từ ngày

anh ấy đã được bổ nhiệm.

ĐiềuR523-55

Trọng tài thu thập các quan sát của các bên, ấn định ngày mà từ đó không có yêu cầu

không còn được hình thành cũng như bất kỳ cách nào được nâng lên. Anh ta có thể nhờ đến các chuyên gia mà anh ta lựa chọn.

Quyết định của trọng tài đưa ra một cách cô đọng các khiếu kiện tương ứng của các bên và phương tiện của họ. Bà ấy

cũng bao gồm các thông tin được quy định tại Điều 1472 của Bộ luật tố tụng dân sự.

Quyết định được thúc đẩy và ký bởi trọng tài.

Điều R523-56

Đối với mỗi vụ việc được xử lý, các trọng tài viên nhận được một khoản bồi thường một lần, số tiền này phải trả bằng

các bữa tiệc, được đặt ra theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Điều R523-57

Quyết định của trọng tài, ngay sau khi nó được đưa ra, có thẩm quyền về dữ liệu tư pháp liên quan đến tranh chấp.

rằng nó cất và phân chia nó.

Tuy nhiên, trọng tài có quyền giải thích quyết định, khắc phục những sai sót và thiếu sót trọng yếu

ảnh hưởng đến nó và bổ sung nó khi nó không thành công trong việc xác nhận quyền sở hữu.

Điều R523-58

Quyết định của trọng tài được đề cập trong Điều R. 523-55 và R. 523-57 có thể bị tranh chấp trước Hội đồng.

của tiểu bang.

Tiểu mục 4: Hoàn thành khai quật

Điều R523-59

Trong vòng mười lăm ngày kể từ ngày thông báo của nhà phát triển về việc hoàn thành các hoạt động khai quật trên

web, tình trưởng khu vực cấp cho anh ta một giấy chứng nhận giải phóng đất. Không thông báo trong này

thời hạn cho chứng chỉ, nó được coi là đã đạt được. Sau đó, bất kỳ bên nào quan tâm có thể yêu cầu quận trưởng khu vực

cấp cho anh ta một giấy chứng nhận rằng không có quyết định tiêu cực nào được thực hiện.

Phần 8: Khoa học và kỹ thuật kiểm soát hoạt động khảo cổ học phòng ngừa

Điều R523-60

Các hoạt động khảo cổ học phòng ngừa được thực hiện dưới sự kiểm soát khoa học và kỹ thuật của các dịch vụ

nhà nước phụ trách khảo cổ học. Nhà phát triển và điều hành can thiệp khảo cổ được yêu cầu

thông báo cho các bộ phận liên quan về ngày bắt đầu và kết thúc của chẩn đoán khai quật, ít nhất là năm

ngày làm việc trước khi bắt đầu hoạt động.

Viên chức khoa học được đề cập trong điều R. 523-22 thông báo bằng văn bản cho các cơ quan Nhà nước chịu trách nhiệm về

khảo cổ học về sự tiến hóa của hoạt động trong những điều kiện do chúng xác định.

Các quan sát của các cơ quan Nhà nước phụ trách khảo cổ học được thực hiện vào cuối các chuyến thăm kiểm soát hoặc

các cuộc họp hiện trường được thông báo bằng văn bản cho người điều hành và người quản lý khoa học, cũng như trong

trong trường hợp khai quật, cho nhà phát triển.

Nhà phát triển, nhà điều hành và người quản lý khoa học của hoạt động đảm bảo, mỗi người cho những gì

mối quan tâm, việc thực hiện hiệu quả các quan trắc của các dịch vụ Nhà nước phụ trách khảo cổ học.

Điều R523-61

Trong trường hợp không tuân thủ các quan sát của các cơ quan nhà nước chịu trách nhiệm về khảo cổ học, quận trưởng khu vực

yêu cầu người quản lý khoa học và người điều hành phải tuân thủ. Nó cũng làm như vậy trong trường hợp

cản trở sự kiểm soát. Nhà phát triển được thông báo về thông báo chính thức này.

Nếu các bên liên quan không thực hiện các biện pháp được yêu cầu trong thời gian quy định, quận trưởng khu vực có thể:

1. Trong trường hợp không thành công do người quản lý khoa học, chỉ định người mới;

2. Trong trường hợp có vi phạm do nhà điều hành, hãy thông báo cho anh ta rằng anh ta dự định rút lại việc phân bổ

chẩn đoán hoặc cho phép khai quật. Hoạt động sau đó bị gián đoạn và nhà phát triển và nhà điều hành

thực hiện tất cả các biện pháp hữu ích để bảo tồn các sản phẩm đã khai quật và cho sự an toàn của địa điểm. Người điều hành

có mười lăm ngày để trình bày các quan sát của mình. Chỉ có thể tiếp tục hoạt động khi có quyết định

thể hiện từ quận trưởng khu vực. Tuy nhiên, nếu người sau không đưa ra quyết định trong vòng ba tháng về

theo ý định của nó để gây ra sự rút lui, hoạt động có thể được tiếp tục trong các điều kiện đã đặt

theo toa.

Trong trường hợp rút lại công nhận chẩn đoán hoặc cho phép khai quật vì người điều hành, điều này không

có thể yêu cầu không bồi thường vì bị trục xuất hoặc chi phí mà anh ta phải gánh chịu.

Chương IV: Tài trợ cho khảo cổ học phòng ngừa

Phần 1: Các quy định liên quan đến phí khảo cổ

phòng ngừa

Điều R524-3

312

Khi lệ phí liên quan đến một hoạt động khác với những hoạt động được đề cập trong đoạn a của điều L. 524-4

được thực hiện theo từng giai đoạn công việc, giấy chứng nhận doanh thu và thông báo thuế được cấp

ở đầu mỗi giai đoạn được quy định trong ủy quyền quản trị.

Tiền bản quyền được thu cho mỗi đợt.

Điều R524-4

Khi nộp hồ sơ đề nghị cơ quan có thẩm quyền, người

kế hoạch thực hiện công việc không phải nộp lệ phí phải đính kèm trong hồ sơ các yếu tố

biện minh rằng họ được hưởng lợi từ một hoặc các trường hợp miễn trừ này.

Điều R524-5

Các khiếu nại liên quan đến cơ sở của phí được dịch vụ thanh lý điều tra theo

trong Tiêu đề III của Quyển Thủ tục Thuế. Dịch vụ thanh lý gửi một bản sao của các yêu cầu cho

xuất viện hoặc cứu trợ cho tỉnh trưởng khu vực.

Điều R524-6

Các quyết định về việc cứu trợ và bãi nhiệm được gửi cho thủ quỹ tổng chi trả. Họ đề cập

các tham chiếu của tiêu đề công thức ban đầu.

Điều R524-7

Kế toán kho bạc tính số tiền cứu trợ hoặc xuất kho vào số tiền bảo đảm

được hỗ trợ ban đầu.

Điều R524-8

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền bổ nhiệm kế toán Kho bạc có thẩm quyền theo Điều L. 524-8.

Điều R524-9

Việc tăng quy định tại Điều 1761 của Bộ luật thuế chung cũng như các chi phí truy tố đều được thanh toán

trong bang.

Điều R524-10

Mức phí, như được quy định trong Điều L. 524-7, do Bộ trưởng quy định chịu trách nhiệm về văn hóa, vào ngày 1 tháng 1 hàng năm, có tính đến chỉ số cuối cùng của chi phí xây dựng được xuất bản bởi Viện Thống kê và Nghiên cứu Kinh tế Quốc gia với tiêu đề "trung bình được liên kết ". Mức chiết khấu được áp dụng có hai chữ số thập phân sau dấu thập phân. Giá trị được làm tròn thành Phần trăm euro gần nhất, phần bằng 0,005 được tính là 0,01.

Điều R524-11

Yêu cầu học lại được quy định trong Điều L. 524-7-1 nêu rõ tên hoặc tên công ty của người nộp đơn, địa chỉ cũng như các tham chiếu địa chính của đơn vị đất đai là đối tượng của yêu cầu. Nó chỉ ra

các quy định pháp luật mà người nộp đơn dự định sẽ được hưởng lợi. Nó được kèm theo một bài thuyết trình

kế hoạch làm việc chính xác và đầy đủ là chủ đề của yêu cầu cũng như tất cả các thông tin và

tài liệu cần thiết để chính quyền đánh giá các quy tắc pháp lý áp dụng cho tình huống của mình.

Yêu cầu được gửi bằng bất kỳ phương tiện nào với một ngày nhất định khi nhận:

1.Theo sự phục vụ của Nhà nước có thẩm quyền nêu tại điều R. 331-9 của bộ luật quy hoạch thị trấn khi công trình

dự kiến thuộc điều L. 524-2;

2.Phục vụ Nhà nước phụ trách các vấn đề văn hóa trong khu vực, khi các công trình được quy hoạch nằm trong

b hoặc c của Điều L. 524-2 và nằm trong vùng đất liền và vùng nội thủy không không thuộc lĩnh vực hàng hải công cộng;

3.Đến bộ phận nghiên cứu khảo cổ học dưới nước và dưới nước khi công việc dự kiến

tuân theo b hoặc c của Điều L. 524-2 và nằm trong phạm vi hàng hải công cộng hoặc trong khu vực

liền kề nhau.

Trong trường hợp yêu cầu không đầy đủ, dịch vụ sẽ mời người yêu cầu, theo các hình thức giống như yêu cầu, cung cấp thông tin bổ sung cần thiết.

Thời hạn ba tháng quy định tại Điều L. 524-7-1 có hiệu lực kể từ ngày nhận được yêu cầu của

dịch vụ có thẩm quyền hoặc việc nhận thông tin bổ sung được yêu cầu.

Khi công việc đã lên kế hoạch thuộc Điều L. 524-2, quyết định về yêu cầu học lại là

được thực hiện bởi các đại lý của các dịch vụ nêu tại điều R. 331-9 của luật quy hoạch thị trấn. Cô ấy gắn bó

của người nộp đơn trong hồ sơ xin phép xây dựng, xin phép quy hoạch hoặc kê khai

trước.

Phần 2: Các quy định liên quan đến Quỹ khảo cổ quốc gia phòng ngừa

Tiểu mục 2: Trợ cấp từ Quỹ Khảo cổ học Quốc gia phòng ngừa

Điều R524-17

Các khoản tài trợ do Quỹ Quốc gia về Khảo cổ học Phòng ngừa được trao, theo Điều L. 524-14, theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Điều R524-18

314

Các quy định của nghị định số 99-1060 ngày 16 tháng 12 năm 1999 liên quan đến trợ cấp của nhà nước cho các dự án

các khoản đầu tư áp dụng cho các khoản trợ cấp được quy định tại Điều L. 524-14 theo các quy định của

trình bày phần phụ.

Điều R524-19

Đơn xin tài trợ được trình bày bởi nhà phát triển hoặc đại diện hợp pháp của họ cùng lúc với

đã chuyển giao hợp đồng được quy định trong điều R. 523-45, việc trình bày hợp đồng đó cấu thành đơn xin phép khai quật. Các

nội dung của đơn xin tài trợ cũng như các tài liệu cần xuất trình để tạo thành một hồ sơ hoàn chỉnh

được xác định theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền .

Công việc khai quật có thể bắt đầu ngay khi nhận được giấy phép khai quật, điều này không cấu thành

cấp lời hứa.

Điều R524-20

Yêu cầu trợ cấp được gửi đến quận trưởng khu vực có thẩm quyền của cuộc khám xét.

Quận trưởng chuyển hồ sơ cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa cùng với ý kiến của ông.

ĐiềuR524-21

Đối với mỗi quyết định trao giải, số tiền dự báo tối đa của khoản tài trợ không được vượt quá 50%

số tiền ước tính chi tiêu hợp lệ.

Chi phí ước tính đủ điều kiện là giá ước tính của việc đào được thỏa thuận giữa nhà phát triển và

người điều hành.

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa sẽ quyết định giải thưởng và thông báo cho nhà phát triển.

Điều R524-22

Nếu, theo đơn thuốc bổ sung từ quận trưởng khu vực về cơ bản làm thay đổi số dư giá trị kinh tế của dự án khai quật, chi phí thực tế lớn hơn chi phí hợp lệ ước tính, a trợ cấp bổ sung có thể được phân bổ. Đây là chủ đề của một quyết định phân bổ mới.

Điều R524-23

Việc thanh toán trợ cấp được thực hiện bằng cách trích từ Quỹ Quốc gia về Khảo cổ học

ngăn chặn, khi được nhà phát triển chứng minh về việc thực hiện hoạt động khai quật khảo cổ học.

Theo yêu cầu của nhà phát triển, một khoản tạm ứng, không được vượt quá 30% số tiền ước tính được phân bổ, có thể được thanh toán khi bắt đầu thực hiện.

315

Tiền đặt cọc có thể được thanh toán khi hoạt động đào được thực hiện.

Số tiền tích lũy của các khoản tạm ứng và trả trước không được vượt quá 80% số tiền ước tính của

ban cho.

Số dư được thanh toán sau khi nhà phát triển chứng chỉ nộp báo cáo hoạt động cuối cùng về sản xuất hoặc

chứng chỉ được cung cấp trong điều R. 523-59 và hóa đơn mà anh ta đã trả để xác định chi phí thực của việc khám xét.

Tiểu mục 3: Phạm vi khai quật

Điều R524-24

Khi công việc khai quật khảo cổ học thuộc phạm vi quy định của trong đoạn cuối của điều L. 524-14, nhà phát triển gửi cho quận trưởng khu vực một yêu cầu về

tính chi phí của chúng cùng lúc với yêu cầu ủy quyền khai quật.

Nội dung yêu cầu hỗ trợ cũng như các tài liệu cần xuất trình để lập hồ sơ được xác định bởi một sắc lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền .

Điều R524-25

Quận trưởng khu vực có thời hạn ba tháng kể từ khi nhận được yêu cầu mà ông ta thừa nhận

tiếp nhận, để kiểm tra xem các điều kiện quy định trong Điều L. 524-14 đối với phạm vi bảo hiểm có được đáp ứng hay không.

Tuy nhiên, Bộ trưởng có thể, bằng quyết định hợp lý được gửi cho nhà phát triển, kéo dài thời hạn trong ba tháng.

Chỉ dẫn. Trong trường hợp không có thông báo về quyết định trong khoảng thời gian này, việc giả định trách nhiệm sẽ bị ảnh hưởng.

Điều R524-26

Nếu, vào cuối thời hạn hai năm kể từ khi có quyết định nhanh chóng để phụ trách hoặc

sự ra đời của quyết định ngầm, cuộc tìm kiếm không nhận được bất kỳ sự bắt đầu thực hiện nào, vị cảnh sát trưởng lưu ý

quyết định hết hiệu lực và thông báo cho người quản lý Quỹ Quốc gia về Khảo cổ học Dự phòng.

Tuy nhiên, thủ trưởng khu vực có thể đặt ra một thời hạn ngắn hơn hoặc, đặc biệt, gia hạn hiệu lực của

quyết định cho thời hạn không quá một năm.

Điều R524-27

Quyết định tiếp quản nhanh chóng bao gồm cụ thể, ngoài số tiền ước tính

phí, các điều khoản thanh toán cũng như các điều khoản hoàn trả. Nó liên quan đến hợp đồng được quy định trong Điều R.

523-44.

Điều R524-27-1

Số tiền hỗ trợ tạm thời được tính dựa trên mức chi tạm thời đủ điều kiện.

316

Chi phí ước tính đủ điều kiện là giá ước tính của việc đào được thỏa thuận giữa nhà phát triển và

nhà điều hành đã ấn định một tỷ lệ tương ứng với tỷ lệ của khu vực xây dựng dự kiến dành cho

chỗ ở làm phát sinh quyền được chăm sóc theo cách áp dụng đoạn cuối của Điều 524-14.

Đối với các khu phát triển tổng hợp và các phân khu phải được phép quy hoạch theo

Điều L. 421-2 của Bộ luật Quy hoạch thị xã, mức hỗ trợ bằng 50% mức chi tiêu hợp lệ ước tính.

Đối với việc xây dựng nhà ở xã hội nêu tại 1.điều L. 331-12 của bộ luật quy hoạch thị trấn, tại

tỷ lệ diện tích xây dựng thực tế dự định cho thuê, số lượng được đặt ở mức 75% số tiền ước tính đủ điều kiện chi tiêu.

Trong các trường hợp khác được đề cập trong điều L. 524-14, số tiền hỗ trợ bằng 100%

số tiền ước tính chi tiêu hợp lệ.

ĐiềuR524-28

Số tiền hỗ trợ tạm thời được ấn định sau khi được Bộ trưởng xác minh về giá trị của

số lượng yêu cầu. Điều này được đánh giá dựa trên các thông số kỹ thuật khoa học của đơn thuốc

và bản chất của hoạt động khảo cổ học.

ĐiềuR524-29

Số tiền phân bổ có thể được sửa đổi nếu các đơn thuốc bổ sung từ quận trưởng khu vực dẫn đến

chi phí cuối cùng của hoạt động khai quật khảo cổ học vượt quá 5% chi phí ước tính của

quyết định chăm sóc. Bất kỳ hỗ trợ bổ sung nào tùy thuộc vào quyết định mới.

ĐiềuR524-30

Việc thanh toán hỗ trợ tương ứng với chi phí thực của hoạt động đào, được giới hạn ở số tiền

dự báo về chi phí được bảo hiểm.

Việc thanh toán hỗ trợ được thực hiện bằng cách trích từ các khoản trích lập của Quỹ Quốc gia cho

khảo cổ học phòng ngừa, khi được nhà phát triển chứng minh về việc thực hiện hoạt động khai quật.

Ngoại trừ các yêu cầu dự báo được đưa ra cho các khu phát triển phối hợp và

các phần nhỏ, một khoản tạm ứng có thể được thanh toán khi bắt đầu thực hiện, số tiền này không được vượt quá 30%

số tiền tạm phân bổ.

Tiền đặt cọc có thể được thanh toán khi hoạt động đào được thực hiện.

Số tiền tích lũy của các khoản tạm ứng và trả trước không được vượt quá 80% số tiền ước tính của

sạc điện.

317

.

Số dư được nhà phát triển thanh toán khi sản xuất, trong vòng sáu tháng kể từ ngày giao hàng

báo cáo cuối cùng, giấy chứng nhận giải phóng mặt bằng hoặc giấy chứng nhận quy định tại Điều R. 523-59 và

hóa đơn mà anh ta đã trả để xác định chi phí thực của việc tìm kiếm.

Điều R524-31

Cá nhân xây dựng cho mình và tổ chức xây dựng nhà ở nêu trên

đoạn cuối của Điều L. 524-14 có thể yêu cầu nhà điều hành thu thập

số tiền được cấp cho việc đảm nhận trách nhiệm và anh ta sẽ chuyển, nếu cần, để hoàn trả toàn bộ hoặc một phần của họ

theo yêu cầu của tình trạng khu vực. Sự ủy thác này phải được gửi cho người sau cùng lúc với yêu cầu.

ủng hộ. Trong trường hợp này, số dư được thanh toán bằng cách trích từ các khoản trích lập của Quỹ Quốc gia cho

khảo cổ học phòng ngừa, khi sản xuất của đại lý của hóa đơn xác lập chi phí thực của cuộc khai quật

kèm theo giấy chứng nhận giải phóng mặt bằng hoặc giấy chứng nhận quy định tại Điều R. 523-59.

Điều R524-32

Khi một quyết định ngầm chịu trách nhiệm được đưa ra theo điều R. 524-25,

các phương thức thực hiện được xác định bởi thủ trưởng khu vực bằng cách tham khảo, khi cần thiết,

Các điều từ R. 524-27 đến R. 524-31.

Điều R524-33

Quận trưởng khu vực yêu cầu hoàn trả toàn bộ hoặc một phần số tiền được phân bổ nếu hoạt động không được thực hiện

theo các điều kiện được cung cấp trong quyết định chăm sóc.

Phần 3: Các quy định liên quan đến các khoản tài trợ được trao cho dịch vụ chính quyền địa phương

Điều R524-34

Các khoản trợ cấp được đề cập trong điều L. 524-11 được phân bổ theo lệnh của quận trưởng khu vực. Những

trợ cấp được trả khi hoạt động.

Đơn xin trợ cấp được gửi hàng năm không muộn hơn ngày 31 tháng 12 cho tỉnh trưởng khu vực bởi

chính quyền địa phương hoặc nhóm các chính quyền địa phương được đề cập trong điều L. 523-4.

Điều R524-35

Số tiền trợ cấp được quy định trên cơ sở giá trị cố định trên mỗi mét vuông bề mặt của

các hoạt động chẩn đoán khảo cổ học phòng ngừa do quận trưởng khu vực quy định và được thực hiện trong một

Thời kỳ tham chiếu.

318

Giá trị tỷ lệ cố định được đề cập trong đoạn đầu tiên được tăng lên theo mức độ phức tạp của

các hoạt động.

Khoảng thời gian tham chiếu, giá trị tiêu chuẩn trên một mét vuông và hệ số tăng được cố định bởi

lệnh chung của các bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và ngân quỹ .

Điều R524-36

Khi trợ cấp được cấp, nó là đối tượng của một khoản thanh toán duy nhất.

Khoản thanh toán này được thông báo muộn nhất vào ngày 31 tháng 1 của năm theo yêu cầu. Thông báo này là

kèm theo một bản tóm tắt về các bề mặt là đối tượng của hoạt động chẩn đoán khảo cổ

phòng ngừa.

PHẦN III: CÁC THỬ NGHIỆM KIẾN TRÚC LẬP LỊCH VÀ KHÁM PHÁ TÌNH HUỐNG

Chương I: Khảo cổ học trên cạn và dưới nước

Mục 1: Nhà nước cho phép khai quật

Điều R531-1

Quận trưởng khu vực cấp giấy phép cho các cuộc khai quật hoặc khảo sát được quy định trong Điều L. 531-1, trong một

hai tháng sau khi nộp đơn yêu cầu.

Nó thu thập ý kiến của ủy ban lãnh thổ nghiên cứu khảo cổ học.

Điều R531-2

Quận trưởng khu vực cấp phép cho các cuộc khảo sát giới hạn trong một tháng. Nó cho phép các cuộc khảo sát

có hệ thống, không liên quan đến khai quật hoặc khảo sát.

Điều R531-2-1

Khi các cuộc khai quật, khảo sát nằm trong chu vi rừng phòng hộ được xếp vào đơn

của Điều L. 141-1 của Bộ luật Lâm nghiệp, yêu cầu ủy quyền bao gồm các tài liệu được đề cập trong 1.đến 5 °

của điều R. 141-38-2 cùng luật.

Điều R531-3

Việc khai quật, khảo sát và khảo sát được phép áp dụng các điều R. 531-1 và R. 531-2 được thực hiện

dưới sự kiểm soát của quận trưởng khu vực phù hợp với các đơn thuốc kèm theo ủy quyền.

Phần 2: Thực hiện khám xét của Nhà nước

Điều R531-5

Các quyết định tiến hành khai quật hoặc khảo sát quy định tại Điều L. 531-9 do Quận trưởng thực hiện

khu vực.

Trong trường hợp không có thỏa thuận thân thiện với chủ sở hữu đất, các cuộc khai quật được tuyên bố là công ích bởi

quyết định của tỉnh trưởng khu vực cho phép tạm thời chiếm đất trừ khi Bộ trưởng có

quyết định thảo luận vấn đề. Nghề nghiệp tạm thời được chỉ định theo lệnh của tỉnh trưởng.

Điều R531-6

Căn cứ vào Điều L. 531-10, cơ quan hành chính có thẩm quyền theo đuổi việc phân loại

đất thuộc di tích lịch sử hoặc thu hồi của họ là do Bộ trưởng Bộ Văn hóa chịu trách nhiệm.

Điều R531-7

Khi Điều L. 531-13 được áp dụng, Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa sẽ thông báo cho chủ sở hữu

xây dựng ý định theo đuổi việc chiếm đoạt tài sản.

Sau khi công bố công năng sử dụng, tòa nhà có thể được xếp hạng là di tích lịch sử mà không

hình thức theo lệnh của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Phần 3: Khám phá tình cờ

Điều R531-8

Trong trường hợp tình cờ phát hiện ra, phải thông báo cho tỉnh trưởng khu vực, áp dụng điều L. 531-14. anh ấy có thể

để hiển thị các địa điểm.

Điều R531-9

Cảnh sát trưởng khu vực, trên cơ sở tạm thời, có thể ra lệnh đình chỉ các cuộc khám xét được quy định trong điều L.

531-15 và quy định bất kỳ biện pháp hữu ích nào cho việc nghiên cứu và bảo tồn các hài cốt được phát hiện.

Chương II: Tài sản văn hóa hàng hải

320

Phần 1: Sự cố phát hiện và bắt cóc tài sản văn hóa hàng hải

Điều R532-1

Cơ quan quản lý được đề cập trong Điều L. 532-3 và L. 532-4 là người quản lý doanh nghiệp

hàng hải, trưởng phòng hàng hải quận, huyện gần nơi phát hiện hoặc cảng đến đầu tiên.

Điều R532-2

Tuyên bố phát hiện tài sản văn hóa hàng hải được quy định tại Điều L. 532-3 chỉ ra vị trí của

khám phá và bản chất của tài sản này.

Tuyên bố vô tình loại bỏ tài sản văn hóa hàng hải, quy định tại Điều L. 532-4, chỉ ra vị trí và

các tình huống khác của vụ bắt cóc.

Điều R532-3

Cục Hàng hải gửi các khai báo được quy định trong Điều L. 532-3 và L. 532-4 tới bộ phụ trách văn hóa. Điều này xác định tài sản văn hóa biển.

Điều R532-4

Số tiền thưởng được quy định trong Điều L. 532-6 và L. 532-13 do Giám đốc

Cục nghiên cứu khảo cổ dưới nước và dưới nước, sau khi tham vấn với Hội đồng quốc gia

nghiên cứu khảo cổ học, tùy thuộc vào sở thích của tài sản, trong giới hạn mức trần được quy định bởi nghị định

chung của các bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền và văn hóa. Khi phân thưởng được quy định trong điều L. 532-6

được phân bổ bằng hiện vật, giá trị được ấn định theo thủ tục tương tự.

Mục 2: Các biện pháp công khai đối với việc áp dụng điều L.

532-2

Điều R532-5

Việc công khai quy định tại khoản thứ hai của Điều L. 532-2 do Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa cung cấp.

Quảng cáo này liên quan đến mô tả của tài sản và, càng xa càng tốt, để nhận dạng ai sở hữu nó khi nó mất quyền sở hữu. Nó được thực hiện, trong vòng sáu tháng sau

xác định tài sản văn hóa hàng hải, bằng cách xuất bản trên Tạp chí chính thức của Cộng hòa Pháp

và một tờ báo quốc gia hàng ngày.

321

Khoảng thời gian quy định trong đoạn thứ hai của Điều L. 532-2 tính từ lần xuất bản cuối cùng

đã đề cập trong đoạn trước.

Phần 3: Nghiên cứu khảo cổ học dưới nước

Điều R532-6

Khi tỉnh trưởng hàng hải hoặc đại biểu chính phủ bổ nhiệm theo nghị định số 2005-1514 của 6

Tháng 12 năm 2005 liên quan đến việc tổ chức ở nước ngoài các hành động của Nhà nước trên biển, theo quyền hạn của mình

cảnh sát hành chính tổng hợp, các biện pháp cấm hoặc hạn chế giao thông và

neo tàu, làm việc dưới nước và lặn dưới nước tại địa điểm có tài sản di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa biển, nó thông báo cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Cơ quan có thẩm quyền nói trên có thể thực hiện các biện pháp được xác định trong đoạn trước theo yêu cầu của

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Điều R532-7

Các yêu cầu ủy quyền được quy định trong Điều L. 532-7 nêu rõ danh tính, kỹ năng và kinh nghiệm

tác giả của yêu cầu, thành phần của nhóm nghiên cứu, địa điểm, mục tiêu khoa học, nguồn lực vật chất và phương thức tài trợ đã được lên kế hoạch cũng như khoảng thời gian thực hiện công việc

đảm nhận.

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, người mà các yêu cầu này được đệ trình, thu thập ý kiến của tỉnh trưởng

hàng hải hoặc đại biểu Chính phủ được chỉ định bởi nghị định số 2005-1514 ngày 6 tháng 12 năm 2005 liên quan đến

việc tổ chức hành động của Nhà nước trên biển ở nước ngoài.

Điều R532-8

Giấy phép khai quật và di chuyển tài sản văn hóa biển do giám đốc cấp của Sở Nghiên cứu Khảo cổ Dưới nước và Dưới nước, sau khi tham khảo ý kiến của ủy ban

khu vực nghiên cứu khảo cổ có thẩm quyền về mặt lãnh thổ.

Việc ủy quyền ấn định các quy định mà theo đó các công việc phải được thực hiện.

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa cũng có thể:

1. Cho phép việc kiểm tra và khảo sát khách hàng tiềm năng được thực hiện bằng thiết bị chuyên dụng để có thể thiết lập

vị trí của tài sản văn hóa biển;

2. Cho phép di dời và di chuyển khẩn cấp tài sản văn hóa hàng hải.

Các ủy quyền được cung cấp trong 1. có giá trị trong một tháng kể từ khi bắt đầu hoạt động.

Điều R532-9

Các quyết định tiến hành khai quật thuộc trách nhiệm của Nhà nước do giám đốc bộ phận nghiên cứu khảo cổ học dưới nước và dưới nước, sau khi tham vấn với ủy ban

khu vực nghiên cứu khảo cổ có thẩm quyền về mặt lãnh thổ.

Điều R532-10

Người được ủy quyền hoặc người thụ hưởng quyết định phải xuất trình, theo bất kỳ yêu cầu nào của cơ quan có thẩm quyền

các cơ quan có thẩm quyền, bản sao các tài liệu này.

Điều R532-11

Công việc được ủy quyền theo Điều L. 532-7 được thực hiện dưới sự kiểm soát của Bộ trưởng chịu trách nhiệm

văn hóa. Chúng là chủ đề của một báo cáo hoạt động bao gồm đặc biệt là kiểm kê của các đối tượng được phát hiện.

Điều R532-12

Bằng nghị định hợp lý được thực hiện với sự đồng ý của ủy ban lãnh thổ nghiên cứu khảo cổ

có thẩm quyền về mặt lãnh thổ, giám đốc bộ phận nghiên cứu khảo cổ học dưới nước và

tàu ngầm rút lại giấy phép được cấp theo điều R. 532-8:

1. Trong trường hợp không tuân thủ nghiêm trọng hoặc lặp lại các quy định được áp dụng để thực hiện nghiên cứu,

tuyên bố hoặc bảo quản các phát hiện;

2. Khi tầm quan trọng của các khám phá chứng minh rằng chính Quốc gia tiếp tục thực hiện các công việc hoặc

kêu gọi chuyển giao quyền sở hữu tài sản văn hóa biển vì lợi ích của nó.

Khi lý do rút tiền là do không tuân thủ nghiêm trọng hoặc lặp đi lặp lại các yêu cầu đặt ra để thực hiện

nghiên cứu, nó được đặt trước bởi một thông báo chính thức kèm theo thời hạn.

Điều R532-13

Cục trưởng cục nghiên cứu khảo cổ học dưới nước và dưới nước truyền các quyết định được đưa ra theo điều R. 532-12 cho cảnh sát trưởng hàng hải, người thông báo cho các đại diện thực hiện các nhiệm vụ trên biển.

Điều R532-14

Khi việc rút lại ủy quyền được thúc đẩy bởi việc không tuân thủ nghiêm trọng hoặc liên tục các yêu cầu đã đặt ra, tác giả của tác phẩm không thể đòi bất kỳ khoản bồi thường nào. Tuy nhiên, anh ta được hoàn lại giá của các công trình và hệ thống lắp đặt sẽ được Nhà nước sử dụng để tiếp tục các cuộc khai quật.

Điều R532-15

323

Khi rút lại giấy phép để Nhà nước tiếp tục khai quật, tác giả của tác phẩm đã quyền được hoàn trả, khi xuất trình các tài liệu chứng minh, các chi phí phát sinh trực tiếp cho việc thực hiện công việc mà anh ta đã đảm nhận. Anh ta cũng có thể yêu cầu trợ cấp đặc biệt mà các điều khoản thanh toán được quy định bởi nghị định chung của các bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và ngân quyền sau khi có ý kiến của ủy ban nghiên cứu khảo cổ học có thẩm quyền theo lãnh thổ.

Điều R532-16

Yêu cầu hoàn trả hoặc bồi thường được đề cập trong Điều R. 532-14 và R. 532-15 phải được đệ trình trong vòng ba tháng kể từ khi thông báo rút lui cho giám đốc của bộ phận nghiên cứu khảo cổ học dưới nước và dưới nước.

Điều R532-17

Khi Điều L. 532-9 được áp dụng, mọi ủy quyền sẽ tự động vô hiệu kể từ ngày mà chủ sở hữu tài sản văn hóa hàng hải thông báo cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa về việc thu hồi thỏa thuận bằng văn bản cho sự can thiệp vào tài sản này.

Điều R532-18

Các biện pháp phòng ngừa quy định tại Điều L. 532-10 do Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa thực hiện,

người, ngoại trừ trường hợp khẩn cấp, tư vấn cho ủy ban lãnh thổ nghiên cứu khảo cổ học

có năng lực.

Điều R532-19

Biện pháp khai báo công ích được đề cập trong điều L. 532-11 được thực hiện, sau khi có ý kiến của

ủy ban lãnh thổ nghiên cứu khảo cổ học với thẩm quyền theo lãnh thổ, do bộ trưởng chịu trách nhiệm

Văn hóa.

Bộ trưởng thông báo cho chủ sở hữu tài sản văn hóa hàng hải bằng thư bảo đảm kèm theo yêu cầu thông báo về

biên nhận, ý định của anh ta để có được tài sản và số tiền anh ta đề nghị.

Trong trường hợp không có sự đồng ý của chủ sở hữu trong vòng ba tháng, tiện ích công cộng được tuyên bố theo nghị định trong

Hội đồng quản trị nhà nước.

Đau đớn vì sắc lệnh mất hiệu lực trong vòng ba tháng kể từ khi được công bố, tòa án xét xử có thẩm quyền

trong đó có tài sản văn hóa hàng hải do Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa chuyển đến để phát âm

chuyển nhượng tài sản vì lợi ích của Nhà nước.

PHẦN IV: ĐIỀU KHOẢN TUYỆT VỜI

Chương I: Chế độ tài sản đối với di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học

Phần 1: Bất động sản khảo cổ học

Điều R541-1

Khi bất động sản khảo cổ được khai quật trên đất mà quyền sở hữu đã được thu hồi sau khi công bố luật số 2001-44 ngày 17 tháng 1 năm 2001 liên quan đến khảo cổ học phòng ngừa, một nghị định của

Quận trưởng khu vực lưu ý rằng tài sản này là tài sản của Nhà nước theo Điều L. 541-1. Nghị định này là

công bố trong hồ sơ bất động sản theo các điều kiện của thông luật.

Điều R541-2

Quận trưởng khu vực có thể, sau khi tham khảo ý kiến của ủy ban lãnh thổ nghiên cứu khảo cổ,

thực hiện một nghiên cứu khoa học về dấu tích trên web hoặc khi nó đã được đưa vào miền

công khai của Nhà nước và bản chất của nó cho phép, hãy loại bỏ nó để nó có thể tiếp tục nghiên cứu khoa học của mình hoặc

trình bày của nó cho công chúng.

Nếu anh ta quyết định giữ hài cốt tại chỗ, anh ta có thể thực hiện, theo các điều kiện của luật thông thường,

thủ tục thu hồi đất nơi nó tọa lạc.

Điều R541-3

Số tiền bồi thường quy định trong khoản thứ hai của Điều L. 541-1 được quy định theo lệnh của Quận trưởng

khu vực, với khoảng thời gian mà các dịch vụ của Nhà nước cho rằng họ phải tiếp cận

đến dấu tích sau khi hoàn thành cuộc khai quật.

Trong trường hợp không thống nhất được, mức bồi thường do tòa án có thẩm quyền giải quyết

định vị quỹ, bị chiếm đoạt bởi bên siêng năng nhất.

Điều R541-4

Người phát minh ra dấu tích bất động sản tình cờ được phát hiện và tuyên bố với thị trường của thành phố được đề cập có thể

nhận phần thưởng, bản chất và số lượng của phần thưởng được quy định bởi Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, sau

ý kiến của Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ học Quốc gia, phù hợp với các điều khoản do nghị định chung của

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và Bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền .

Điều R541-5

Khi một dấu tích bất động sản được phát hiện tình cờ dẫn đến việc khai thác, người điều hành và người phát minh

phù hợp:

1. Thanh toán cho nhà phát minh, với chi phí của nhà điều hành, khoản bồi thường một lần liên quan đến lãi suất

khám phá khảo cổ học;

325

2. Nếu không đạt được điều đó, một sự khuyến khích cho nhà phát minh trong hoạt động trong ba mươi năm, dưới dạng phần trăm

kết quả của năm đầu tiên hoạt động; sự khuyến khích này phụ thuộc vào tầm quan trọng của khảo cổ học

khám phá.

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa do bên siêng năng nhất tiếp cận sẽ đánh giá sau khi tham khảo ý kiến của Hội đồng quốc gia về

nghiên cứu khảo cổ học, tầm quan trọng của việc khám phá theo một quy mô chung cho các phương thức

được đề cập trong 1. và 2 °. Trong trường hợp quy định trong 2 °, việc chia sẻ lợi nhuận không được vượt quá 25% kết quả.

Điều R541-6

Các quy định của Điều R. 541-4 và R. 541-5 không áp dụng đối với cán bộ và cá nhân

làm việc thay mặt cho các nhà điều hành được ủy quyền để khám phá các di tích khảo cổ học bất động sản

mà họ thực hiện trong việc thực hiện các chức năng của họ.

Điều R541-7

Thủ trưởng khu vực quyết định, theo điều L. 541-2, về các biện pháp cuối cùng được thực hiện đối với

tài sản khảo cổ bất động được khai quật.

Phần 2: Di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học

Tiểu mục 1: Thuộc tính

ĐiềuR541-8

Ủy ban gồm các chuyên gia khoa học có thẩm quyền đánh giá mức độ quan tâm của tài sản khảo cổ di động

được phát hiện một cách tình cờ, khi áp dụng điều L. 541-4, là ủy ban nghiên cứu lãnh thổ

địa điểm khảo cổ của phát hiện.

Điều R541-9

Việc công nhận mối quan tâm khoa học của đối tượng được ghi nhận bởi một lệnh của tỉnh trưởng khu vực.

ĐiềuR541-10

Căn cứ vào điều khoản L. 541-5, đối với hàng hóa được đưa ra ánh sáng kể từ khi luật có hiệu lực vào ngày 7 tháng 7

2016 liên quan đến quyền tự do sáng tạo, kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc, cảnh sát khu vực thông báo các quyền của mình đối với

chủ sở hữu đất và, trong trường hợp tình cờ phát hiện ra, gửi cho nhà phát minh bằng thư đăng ký kèm theo yêu cầu

xác nhận đã nhận.

Điều R541-11

326

Nếu, vào cuối khoảng thời gian một năm kể từ khi thông báo được quy định trong đoạn thứ ba của Điều L. 541-5,

chủ sở hữu đất hoặc, nếu có thể, nhà phát minh đã không khẳng định quyền của mình, quận trưởng khu vực

lưu ý về sự từ bỏ của nó. Nó thiết lập bằng sắc lệnh quyền sở hữu của Nhà nước đối với các tài liệu khảo cổ

của hoạt động được đề cập, đã được từ bỏ, bản kiểm kê được phụ lục vào nghị định này. Anh ấy thông báo cho

chủ sở hữu đất và người phát minh, nếu có thể.

Tiểu phần 2: Quyền thể khảo cổ có thể di chuyển được và sự xa lánh của động sản

Điều R541-12

Công nhận tính nhất quán của một tập hợp các tài sản khảo cổ di động do lợi ích của nó

khoa học phụ thuộc vào quyết định của tỉnh trưởng khu vực, người có thể tham khảo trước ủy ban.

khu vực nghiên cứu khảo cổ có thẩm quyền.

Điều R541-13

Một sắc lệnh từ bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa đặt ra mô hình quốc gia cho tuyên bố trước được quy định trong

đoạn thứ hai của điều L. 541-6.

Tuyên bố nêu rõ:

1. Danh tính của (các) người khai báo;

2. Các điều khoản của việc chuyển nhượng hoặc phân chia thành các lô hoặc các phần được dự kiến;

3. Trong trường hợp xa lạ, việc mô tả tài sản khảo cổ di động như nó xuất hiện trong bản kiểm kê

của hoạt động khảo cổ tương ứng hoặc trong quyết định công nhận

bộ sưu tập đồ đạc khảo cổ học;

4. Về việc phân chia theo lô hoặc một phần của tập hợp khảo cổ có thể di chuyển được, việc mô tả lô hoặc

vật phẩm có liên quan xuất hiện trong bản kiểm kê khoa học của hoạt động khảo cổ học tương ứng;

5. Địa chỉ của tòa nhà nơi lưu giữ tài sản khảo cổ di động hoặc quyền thể khảo cổ

nội thất liên quan.

Điều R541-14

Chủ sở hữu kê khai chậm nhất một tháng trước ngày dự kiến chuyển giao bất động sản.

Phần 3: Chuyển nhượng và quyền khai hoang

Điều R541-15

327

Đối với việc áp dụng Điều L. 125-1 đối với tài sản khảo cổ di động thuộc phạm vi công cộng

của Quốc gia, quyết định chuyển giao được thực hiện theo các điều kiện quy định tại Điều R. 125-3. Tuy nhiên, đối với

tài sản văn hóa hàng hải, bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa thực hiện các quyền hạn được trao cho quận trưởng

khu vực.

Điều R541-16

Quận trưởng khu vực có thẩm quyền yêu cầu tài sản khảo cổ di chuyển được khi áp dụng điều

L. 541-8.

Điều R541-17

Để áp dụng Điều L. 541-8, một danh quyền các chuyên gia đại diện cho các lĩnh vực khoa học khác nhau

cấu thành ngành khảo cổ học do Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học lập ra.

Điều R541-18

Quyết định yêu cầu quyền sở hữu di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học được thông báo cho chủ sở hữu

bởi quận trưởng khu vực bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận.

Trong trường hợp không có phản hồi hoặc trong trường hợp chủ sở hữu từ chối số tiền bồi thường cho tài sản khảo cổ

đề đạt vào cuối khoảng thời gian hai tháng sau khi nhận được đề xuất, quận trưởng khu vực sẽ chọn

một hoặc nhiều chuyên gia trong danh quyền do Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học lập và thông báo

sự lựa chọn của nó bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận từ chủ sở hữu tài sản khảo cổ

đề nội thất.

Khi quận trưởng đề xuất một số chuyên gia, chủ sở hữu sẽ chọn một trong số họ.

Trong trường hợp không có phản hồi hoặc trong trường hợp bị chủ sở hữu tài sản khảo cổ di động từ chối khi hết hạn

hai tháng sau khi nhận được đề nghị, tỉnh trưởng khu vực bắt giữ thẩm phán tư pháp.

Điều R541-19

Chuyên gia thông báo cho chủ sở hữu và người phụ trách dịch vụ khảo cổ ít nhất mười lăm ngày

tạm ứng bằng thư bảo đảm với xác nhận đã nhận được ngày họp chuyên gia.

Điều R541-20

Chuyên gia ghi lại kết quả chuyên môn của mình trong một báo cáo. Anh ta gửi báo cáo của mình thành bao nhiêu bản

rằng có các bên quan tâm đến thủ trưởng khu vực, trong thời hạn do người đứng đầu quy định và ai, ngoại trừ

trường hợp ngoại lệ, không được quá ba tháng. Quận trưởng khu vực ngay lập tức gửi một

bản sao của báo cáo cho mỗi bên quan tâm.

Phần 4: Các điều khoản khác

Khi nhà phát triển hoặc chủ sở hữu ủy quyền cho hoạt động theo kế hoạch không phải là chủ sở hữu của

đất hoặc khi hoạt động khảo cổ liên quan đến các mảnh đất thuộc về một số chủ sở hữu,

nhà phát triển hoặc nhà điều hành hoặc chủ sở hữu của hoạt động theo kế hoạch thông báo cho quận trưởng khu vực về danh tính

chủ đất chậm nhất khi nộp báo cáo hoạt động.

Quận trưởng khu vực thông báo cho mỗi chủ đất có liên quan và trong trường hợp tình cờ phát hiện ra,

người phát minh, quyền tài sản đối với các đối tượng khảo cổ được khai quật. Hàng tồn kho của những hàng hóa này là

phụ lục vào thông báo.

Chương II: Sử dụng máy dò kim loại

Điều R542-1

Giấy phép sử dụng thiết bị cho phép phát hiện các vật thể kim loại, được quy định trong Điều L. 542-1,

được cấp, theo yêu cầu của bên quan tâm, theo lệnh của quận trưởng của khu vực mà đất sẽ được

tiềm năng.

Yêu cầu ủy quyền nêu rõ danh tính, kỹ năng và kinh nghiệm của tác giả của nó cũng như

địa điểm, mục tiêu khoa học và thời gian thực hiện khảo sát.

Khi điều tra phải được thực hiện trên đất không thuộc về người nộp đơn, điều này người sau phải đính kèm vào hồ sơ của mình văn bản đồng ý của chủ sở hữu đất và nếu có,

người yêu cầu bồi thường khác.

Điều R542-2

Nghị định cho phép đặt ra các điều kiện mà các cuộc khảo sát phải được thực hiện.

Khi người được ủy quyền không tuân thủ các yêu cầu, quận trưởng khu vực sẽ tuyên bố

rút lại ủy quyền.

Chương III: Các điều khoản về thuế

Chương IV: Điều khoản hình sự

Phần 1: Các quy định liên quan đến tài sản văn hóa hàng hải

Điều R544-1

329

Để tìm kiếm hoặc theo dõi các vi phạm áp dụng điều L. 544-8, các cơ quan của Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa được tuyên thệ và ủy nhiệm đặc biệt theo các điều kiện do

Các điều từ R. 114-1 đến R. 114-4.

Điều R544-2

Người lập báo cáo vi phạm pháp luật về sở hữu văn hóa hàng hải thông báo không chậm trễ Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Phần 2: Các quy định liên quan đến máy dò kim loại

Điều R544-3

Bất kỳ ai sử dụng, cho mục đích nghiên cứu được đề cập trong Điều L. 542-1, thiết bị cho phép phát hiện

các đồ vật bằng kim loại mà không được phép quy định tại Điều R. 542-1 hoặc không tuân theo

yêu cầu của ủy quyền này có thể bị trừng phạt bằng tiền phạt áp dụng cho các vi phạm của điều 5

lớp học.

Điều R544-4

Bất kỳ ai quảng cáo hoặc sản xuất hoặc phải viết hướng dẫn sử dụng liên quan đến thiết bị cho phép phát hiện các vật kim loại bất chấp các quy định của điều L. 542-2

bị trừng phạt với mức phạt áp dụng cho các hành vi vi phạm hạng 5.

Chương V: Các điều khoản khác

Phần 1: Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học

Tiểu mục 1: Sự hình thành toàn thể của Hội đồng Quốc gia

ngiên cứu khảo cổ học

Điều R545-1

Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ học Quốc gia báo cáo Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Nó được chủ trì bởi bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc, khi ông vắng mặt, bởi phó chủ tịch được bổ nhiệm trong các điều kiện quy định trong điều R. 545-4.

Phó chủ tịch nêu ý kiến được đề cập trong điều R. 545-42 của bộ luật này.

Điều R545-2

330

Hội đồng nghiên cứu khảo cổ quốc gia kiểm tra và đề xuất bất kỳ biện pháp nào liên quan đến nghiên cứu

ngiên cứu khoa học về di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học và kiểm kê của nó, công bố và phổ biến các kết quả của

ngiên cứu cũng như bảo vệ, bảo tồn và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc này.

Như vậy, Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học:

1.Đề xuất các mục tiêu chung của nghiên cứu cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, đảm bảo sứ mệnh của

tầm nhìn xa về mặt khoa học cũng như sự hài hòa quốc gia về các vấn đề và chương trình liên vùng

tư vấn về các nguyên tắc, phương pháp và tiêu chuẩn nghiên cứu khảo cổ học;

2.Có thể được hỏi ý kiến về bất kỳ hồ sơ nào do tỉnh trưởng của một khu vực gửi cho bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa,

trụ sở của ủy ban lãnh thổ nghiên cứu khảo cổ học, đặc biệt là về các hồ sơ liên quan đến

Vài khu vực;

3.Đóng góp vào việc thiết lập mạng lưới khoa học và quan hệ đối tác ở cấp quốc gia và

Quốc tế ;

4. Tham gia phản ánh về khảo cổ học trong khuôn khổ hợp tác Châu Âu và quốc tế và đánh giá cao tác dụng của nó, đặc biệt trong lĩnh vực đào tạo và trao đổi chuyên môn;

5. Thực hiện bất kỳ đánh giá khoa học nào theo yêu cầu của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa;

6. Lập danh quyền các chuyên gia có thẩm quyền xác định giá trị của các đối tượng từ cuộc khai quật

những phát hiện khảo cổ và tình cờ.

Nó cũng đưa ra các ý kiến được đề cập trong các Điều R. 522-11, R. 522-17, R. 541-4 và R. 541-5.

Điều R545-3

Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ học Quốc gia phát triển định kỳ, nhằm lập trình Nghiên cứu Khảo cổ học Quốc gia, một báo cáo chi tiết về tình trạng nghiên cứu khảo cổ học được thực hiện

trên lãnh thổ quốc gia.

Nó có thể nhờ đến các nhân vật bên ngoài để thực hiện các nhiệm vụ chuyên gia.

Các báo cáo của các phái bộ được đề cập trong đoạn trước cũng như các biên bản cuộc họp của

ủy ban liên vùng nghiên cứu khảo cổ học, hội đồng khoa học của Viện quốc gia

nghiên cứu khảo cổ học phòng ngừa cũng như, nếu có, các báo cáo do các tổ chức này soạn thảo

đây là địa chỉ.

Điều R545-4

Ngoài chủ tịch, Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ học Quốc gia bao gồm:

1. Năm đại diện của Bang, các thành viên chính thức:

a) Tổng cục trưởng quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc thuộc Bộ văn hóa;

b) Đại diện Tổng cục Di sản, cảnh quan và kiến trúc tại Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa;

c) Đại diện Ban Bí thư ở Bộ phụ trách văn hóa;

d) Giám đốc phụ trách nghiên cứu của Bộ chủ trì nghiên cứu;

e) Vụ trưởng phụ trách giáo dục đại học của Bộ quản lý giáo dục đại học;

2. Mười ba nhân cách đủ tiêu chuẩn, được bổ nhiệm theo nghị định của Bộ trưởng phụ trách văn hóa, được lựa chọn vì

kỹ năng khoa học của họ trong khảo cổ học, bao gồm:

a) Hai thành viên được chọn, theo đề nghị của Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc, từ các cơ quan của

người quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc chung, người quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc, kỹ sư nghiên cứu và kỹ sư

nghiên cứu có năng lực về khảo cổ học và được giao cho ban giám đốc khu vực văn hóa,

Tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc cơ quan có thẩm quyền quốc gia trực thuộc tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc;

b) Một thành viên được chọn, theo đề nghị của Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc, trong số những người quản lý

các tướng lĩnh di sản, cảnh quan và kiến trúc và người quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc khuôn khổ việc làm của những người phụ trách lãnh thổ

di sản, cảnh quan và kiến trúc, được giao cho một viện bảo tàng ở Pháp bảo tồn các bộ sưu tập khảo cổ;

c) Hai thành viên được lựa chọn theo đề nghị của Hội đồng khoa học Viện Nghiên cứu quốc gia

khảo cổ học phòng ngừa, trong số các tác nhân nằm trong ý nghĩa của nghị định số 2002-450 ngày 2 tháng 4 năm 2002

các điều khoản áp dụng cho nhân viên của Viện Nghiên cứu Khảo cổ Phòng ngừa Quốc gia,

loại 4 hoặc loại 5 của ngành khoa học và kỹ thuật của cơ sở công lập này;

d) Hai thành viên được chọn trong số những người quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc tùy viên bảo tồn

di sản, cảnh quan và kiến trúc làm việc trong dịch vụ khảo cổ của chính quyền địa phương, bao gồm ít nhất một

trong một cơ quan được ủy quyền áp dụng điều L. 522-8;

e) Hai thành viên được chọn, theo đề nghị của Bộ trưởng chịu trách nhiệm nghiên cứu, trong số các giám đốc của

cán bộ, kỹ sư nghiên cứu của Trung tâm Nghiên cứu Khoa học Quốc gia,

có thẩm quyền trong các vấn đề khảo cổ của lãnh thổ quốc gia, sau khi tham khảo ý kiến của các bộ phận có thẩm quyền của Ủy ban

nghiên cứu khoa học cấp quốc gia, tỷ lệ một thành viên trên một bộ phận;

f) Hai thành viên được chọn, theo đề nghị của bộ trưởng chịu trách nhiệm về giáo dục đại học, trong số

các giáo sư và giảng viên từ các trường đại học hoặc nhân viên được đồng hóa với họ, có năng lực

trong các vấn đề khảo cổ học quốc gia, sau khi tham khảo ý kiến của các bộ phận có thẩm quyền của Hội đồng quốc gia

các trường đại học;

g) Một thành viên được chọn trong số các nhà nghiên cứu chuyên về khảo cổ thực hiện chức năng của họ trong

các tổ chức nước ngoài;

h) Một thành viên được chọn trong số các nhà nghiên cứu chuyên về khảo cổ học làm việc trong một

cấu trúc được chấp thuận áp dụng điều L. 523-8-1;

3. Mười hai thành viên được bầu từ trong số họ bởi các ủy ban nghiên cứu khảo cổ liên vùng trong

tỷ lệ hai thành viên mỗi ủy ban;

Phó chủ tịch Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ học Quốc gia được bổ nhiệm theo lệnh của Bộ trưởng phụ trách

về văn hóa sau khi có sự thống nhất của Bộ trưởng phụ trách nghiên cứu giữa các thành viên được đề cập trong 2 °.

Điều R545-5

Nhiệm kỳ của các thành viên của Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ Quốc gia khác với nhiệm kỳ

được đề cập trong 1.của điều R. 545-4 là bốn năm. Trong trường hợp có vị trí tuyển dụng xảy ra hơn sáu tháng trước

ngày mà nhiệm vụ của đương sự thông thường sẽ hết hạn, một thành viên mới được bổ nhiệm vào

điều kiện tương tự cho thời gian còn lại của nhiệm kỳ. Không ai có thể phục vụ nhiều hơn hai điều khoản

đầy liên tiếp.

Điều R545-6

Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học họp ít nhất hai lần một năm theo hình thức toàn thể.

Tiểu mục 2: Phái đoàn thường trực Hội đồng dân tộc nghiên cứu khảo cổ học

Điều R545-7

Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học có thể ủy quyền quyền hạn của mình được đề cập trong Điều R.

522-11 và R. 522-17 cho phái đoàn thường trực được quy định trong điều R. 545-8.

Điều R545-8

Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ Quốc gia bao gồm một phái đoàn thường trực, do Phó Chủ tịch Hội đồng này, thành phần như sau:

1. Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc của bộ chịu trách nhiệm về văn hóa và giám đốc nghiên cứu tại

Bộ phụ trách nghiên cứu, các thành viên chính thức;

2. Sáu thành viên được bầu bởi Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ Quốc gia, trong số các thành viên của nó, có tính đến

sự phân bổ cân đối giữa các lĩnh vực khoa học khác nhau có liên quan và theo một quy trình

xác định trong các quy định nội bộ của nó.

Nhiệm kỳ của các thành viên được bầu của phái đoàn thường trực là hai năm. Nó có thể tái tạo.

Điều R545-9

Khi phái đoàn thường trực đưa ra ý kiến được đề cập trong các Điều R. 522-11 và R. 522-17, chủ tọa

trong trường hợp khẩn cấp có thể thực hiện tham vấn bằng văn bản của các thành viên, kể cả bằng phương tiện điện tử.

Phái đoàn thường trực báo cáo về công việc của mình trước sự thành lập toàn thể của Hội đồng Quốc gia

ngiên cứu khảo cổ học.

Tiểu mục 3: Ủy ban hoạt động tàu ngầm

Điều R545-10

333

Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học bao gồm một ủy ban cho các hoạt động dưới nước,

do phó chủ tịch hội đồng quốc gia nghiên cứu khảo cổ làm chủ tịch.

Nó cũng bao gồm:

1. Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc tại Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa;

2. Hai thành viên được chọn trong số các nhân cách đủ tiêu chuẩn được đề cập trong 2. của điều R. 545-4 và hai

những nhân vật đủ tiêu chuẩn được chọn cho kỹ năng của họ trong khảo cổ học dưới nước,

được bổ nhiệm bởi bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa;

3. Năm đại diện do các ủy ban nghiên cứu khảo cổ học miền Tây, miền Nam bầu ra Tây, Đông Nam, Trung Bắc và nước ngoài, với tỷ lệ một đại diện cho mỗi ủy ban.

Điều R545-11

Ủy ban hoạt động tàu ngầm chịu trách nhiệm xác định các chương trình nghiên cứu quốc gia

lĩnh vực khảo cổ học trong khảo cổ học dưới nước.

Nó có trách nhiệm thay mặt cho Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ Quốc gia ban hành một ý kiến:

1. Về mức thưởng cho người có công khai phá tài sản văn hóa hàng hải mà tài sản của nó thuộc về Nhà nước, phù hợp với điều R. 532-4;
 2. Về bản chất và số lượng phần thưởng được quy định trong điều R. 541-4 và, áp dụng điều R. 541-5, về đánh giá tầm quan trọng của hải cốt, trong trường hợp tài sản văn hóa hàng hải;
 3. Về các hoạt động của tàu ngầm được thực hiện trong phạm vi hàng hải công cộng hoặc dưới đáy biển trong vùng tiếp giáp, theo nghĩa của Điều 532-12.
- Báo cáo hoạt động hàng năm của dịch vụ chịu trách nhiệm nghiên cứu khảo cổ học tàu ngầm cho Bộ Văn hóa trình nó để xin ý kiến.

Tiểu mục 4: Các quy định chung cho Hội đồng Quốc gia về nghiên cứu khảo cổ học, phái đoàn thường trực và ủy ban hoạt động tàu ngầm

Điều R545-12

Trong quá trình thảo luận của Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học, phái đoàn thường trực và

ủy ban hoạt động tàu ngầm, mỗi thành viên không được có nhiều hơn hai quyền hạn.

Việc bỏ phiếu kín được thực hiện khi được ít nhất một phần ba số thành viên có mặt hoặc đại diện yêu cầu.

Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học thông qua các quy định nội bộ.

334

Ngoại trừ phó chủ tịch, các thành viên của Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học,

Ủy ban thường trực và Ủy ban hoạt động tàu ngầm thực hiện các chức năng của họ như

miễn phí.

Tuy nhiên, chi phí đi lại và sinh hoạt của họ được hoàn trả theo các điều kiện do các quy định áp dụng đối với công chức.

Phó chủ tịch nhận một khoản tiền bồi thường một lần, số tiền này được ấn định theo lệnh của Bộ trưởng

văn hóa và bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quỹ .

Điều R545-13

Trong trường hợp không có chủ tịch của phái đoàn thường trực hoặc của ủy ban hoạt động tàu ngầm,

một chủ tịch được bầu từ trong số các thành viên của họ.

Điều R545-14

Theo yêu cầu của chủ tịch, các thành viên của cơ quan giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc có thẩm quyền

khảo cổ học tham dự các cuộc họp của Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ học Quốc gia với tư cách cố vấn.

Các báo cáo viên được bổ nhiệm trong số các thành viên, tùy từng trường hợp, của Hội đồng Nghiên cứu Quốc gia

địa điểm khảo cổ, ủy ban hoạt động dưới nước hoặc phái đoàn thường trực của chủ tịch của các thành lập này.

Điều R545-15

Ban thư ký của Hội đồng Quốc gia về Nghiên cứu Khảo cổ học, phái đoàn thường trực và

ủy ban hoạt động dưới nước được cung cấp bởi tiểu ban giám đốc phụ trách khảo cổ học tại

tổng cục di sản, cảnh quan và kiến trúc tại bộ chịu trách nhiệm về văn hóa.

Phần 2: Ủy ban nghiên cứu khảo cổ giữa các vùng

Điều R545-16

Có sáu ủy ban nghiên cứu khảo cổ lãnh thổ. Quyền tài phán theo lãnh thổ của các khoản phí này được quy định trong phụ lục 6 của bộ luật này. Ghế của mỗi ủy ban được đặt theo thứ tự

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Họ được chủ trì bởi tỉnh trưởng của khu vực mà ủy ban liên vùng có trụ sở, hoặc bởi

đại diện của mình.

Điều R545-17

335

Mỗi ủy ban nghiên cứu khảo cổ khu vực thực hiện đánh giá khoa học về hoạt động khảo cổ và kết quả của chúng. Nó kiểm tra kết quả của năm qua cho từng khu vực

và chương trình cho năm tới và đưa ra bất kỳ đề xuất và ý kiến nào về toàn bộ hoạt động

khảo cổ học, bao gồm cả việc phát triển các nghiên cứu và xuất bản.

Nó tham gia vào việc phát triển các chương trình khoa học và đưa ra một báo cáo, khi kết thúc nhiệm vụ của mình

về hoạt động nghiên cứu khảo cổ học trong phạm vi quyền hạn của mình.

Như vậy, ủy ban liên vùng, do tỉnh trưởng khu vực gọi là:

1.Đưa ra ý kiến về yêu cầu cho phép khai quật theo các điều kiện của điều L. 531-1 và của

Điều R. 531-1 cũng như về các hoạt động khai quật phòng ngừa được phép áp dụng

đoạn thứ tư của Điều L. 523-9;

2.Gửi sự đồng ý trước khi rút lại nhiệm vụ chẩn đoán hoặc ủy quyền khai quật theo các điều kiện của điều L. 531-6 và điều R. 523-61;

3.Đưa ra ý kiến về các dự án xác định các khu vực giả định quy chế khảo cổ học phòng ngừa theo các điều kiện của điều R. 523-6;

4.Lập đề xuất về số tiền bồi thường đặc biệt trong trường hợp rút việc khai quật vì lợi ích của Nhà nước theo điều L. 531-8;

5.Đưa ra ý kiến trước bất kỳ quyết định nào kéo dài thời gian can thiệp khảo cổ học phòng ngừa trong trường hợp

phát hiện có tầm quan trọng đặc biệt theo các điều kiện của điều R. 523-48;

6.Đánh giá các báo cáo khai quật phòng ngừa phù hợp với điều R. 523-63;

7.Đưa ra ý kiến trước các quyết định liên quan đến các di vật được nêu trong điều R. 541-2;

8.Đưa ra ý kiến về mối quan tâm khoa học của một công trình khảo cổ di động được phát hiện tình cờ ở

điều kiện đặt ra bởi điều L. 541-4.

Theo yêu cầu của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, nó đưa ra ý kiến về các hoạt động khảo cổ phụ.

hải quân trong các trường hợp được xác định trong các Điều R. 532-8, R. 532-9, R. 532-12, R. 532-15, R. 532-18 và R. 532-19.

Điều R545-18

Ủy ban nghiên cứu khảo cổ học liên vùng cũng có thể được tham vấn về bất kỳ câu hỏi nào.

do tình trạng khu vực đệ trình, cụ thể là trong các trường hợp sau:

1.Trước khi ấn định thời hạn thực hiện chẩn đoán và thời hạn nộp báo cáo, trong trường hợp không thống nhất

giữa nhà điều hành và nhà phát triển, theo các điều kiện của điều R. 523-34;

2.Trước khi bắt đầu một thủ tục thực hiện chính thức đối với các cuộc khai quật hoặc khảo sát, quy định tại Điều L.

531-9;

3.Trước khi áp dụng các biện pháp để đảm bảo việc bảo tồn hài cốt, đặc biệt là trong trường hợp

khám phá đặc biệt;

4.Trước khi quyết định yêu cầu sử dụng thiết bị cho phép phát hiện các đối tượng có thể

quan tâm đến Tiền sử, Tiền sử, lịch sử, nghệ thuật hoặc khảo cổ học;

336

5.Trước khi từ bỏ việc kê đơn khai quật trên một địa điểm được chẩn đoán hoặc tiết lộ và bị đe dọa

sự phá hủy.

Điều R545-19

I. - Các ủy ban nghiên cứu khảo cổ học theo lãnh thổ của Trung tâm - Bắc, Đông, Tây Nam

và Đông Nam mỗi bên bao gồm, ngoài chủ tịch của họ, mười thành viên có thẩm quyền nghiên cứu

địa điểm khảo cổ, do tình trạng khu vực chỉ định theo đề nghị của giám đốc phụ trách văn hóa khu vực

của khu vực đặt trụ sở của ủy ban, cụ thể là:

a) Một giám đốc nghiên cứu, một nhà nghiên cứu hoặc một kỹ sư từ Trung tâm Nghiên cứu Quốc gia

khoa học, sau khi có ý kiến từ các bộ phận liên quan của Ủy ban Nghiên cứu Khoa học Quốc gia;

b) Một giáo sư, một giảng viên đại học hoặc một nhân viên của họ

đồng hóa, sau khi tham khảo ý kiến các bộ phận liên quan của Hội đồng Quốc gia các trường đại học;

c) Người quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc chung, người quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc, kỹ sư nghiên cứu,

kỹ sư nghiên cứu hoặc một kỹ sư trợ lý có năng lực về khảo cổ học và được giao cho một bộ phận

bộ phận văn hóa khu vực, bộ phận di sản, cảnh quan và kiến trúc chung hoặc bộ phận có

quốc gia của liên quan đến;

d) Đại diện của chính quyền địa phương có thẩm quyền về khảo cổ học và làm việc trong một dịch vụ

được ủy quyền áp dụng Điều L. 522-8;

e) Bốn chuyên gia được chọn vì chuyên môn của họ trong lĩnh vực khảo cổ học;

f) Đại diện ngành khoa học kỹ thuật của Viện nghiên cứu khảo cổ học quốc gia phòng ngừa, sau khi tham khảo ý kiến của hội đồng khoa học của cơ sở công lập này;

g) Một nhà nghiên cứu chuyên về khảo cổ học thực hiện các chức năng của mình trong một cấu trúc được phê duyệt để áp dụng

Điều L. 523-8-1.

Một thành viên của dịch vụ giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc có năng lực về khảo cổ học, được bổ nhiệm bởi

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, tham dự các cuộc họp với tư cách cố vấn.

Trong mỗi ủy ban, ít nhất ba thành viên không có nơi cư trú hành chính trong phạm vi quyền hạn của

các vùng trong lãnh thổ mà quyền tài phán của nó được thực hiện.

II. - Ủy ban lãnh thổ nghiên cứu khảo cổ ở phương Tây bao gồm, ngoài chủ tịch, tám

các thành viên có thẩm quyền nghiên cứu khảo cổ học, được bổ nhiệm theo các điều kiện được cung cấp trước

đoạn của điều R. 545-19.

Thành phần của nó giống với thành phần được cung cấp trong I, ngoại trừ các chuyên gia được chọn vì

năng lực về khảo cổ học trong đó có hai.

Điều R545-20

Ban thư ký của ủy ban liên vùng nghiên cứu khảo cổ do ban quản lý cung cấp văn phòng các vấn đề văn hóa khu vực trong khu vực mà nó đặt.

337

Các phương tiện cần thiết cho hoạt động của ủy ban nghiên cứu khảo cổ liên vùng được cung cấp bởi hướng này.

Điều R545-21

Các thành viên của ủy ban nghiên cứu khảo cổ liên vùng được bổ nhiệm có tính đến

sự cân bằng giữa các lĩnh vực khoa học khác nhau cấu thành ngành học.

Nhiệm kỳ của họ là bốn năm. Trong trường hợp có vị trí tuyển dụng, bất kể nguyên nhân gì hoặc giám chất lượng

theo đó ông được bổ nhiệm, xảy ra hơn sáu tháng trước ngày mà đương sự được ủy quyền

thông thường sẽ hết hạn, một thành viên mới được bổ nhiệm theo các điều kiện tương tự trong thời gian của ủy nhiệm vẫn chạy.

Các thành viên của ủy ban nghiên cứu khảo cổ liên vùng không được thực hiện nhiều hơn hai số hạng đầy đủ liên tiếp.

Điều R545-22

Mỗi ủy ban liên vùng về nghiên cứu khảo cổ họp ít nhất hai lần một năm.

Các nhà quản lý khoa học của các dịch vụ phụ trách khảo cổ học trong các cơ quan quản lý khu vực

các vấn đề văn hóa của từng khu vực liên quan và trưởng phòng nghiên cứu

các địa điểm khảo cổ dưới nước và dưới nước, hoặc đại diện của họ tham dự với tư cách cố vấn

các cuộc họp.

Mỗi ủy ban liên vùng có thể mời tham gia vào các cuộc họp của mình bất kỳ người nào

sự hiện diện hữu ích; nó có thể nghe thấy các chuyên gia được chọn bên ngoài nó hoặc chỉ định một số cho bất kỳ nhiệm vụ nào

mà nó cho là cần thiết, đặc biệt là trong số các nhân vật đủ tiêu chuẩn được đề cập trong 2.của điều R.

545-10.

Chủ tịch ủy ban nghiên cứu khảo cổ học liên vùng có thể ủy quyền cho một hoặc nhiều

thành viên của ủy ban mà anh ta chọn vì chuyên môn của họ, để thực hiện bất kỳ nhiệm vụ, vấn đề

bất kỳ khuyến nghị khoa học và kỹ thuật. Anh ta thông báo cho các thành viên khác của ủy ban. Một hoặc nhiều

các thành viên do đó đã chỉ định báo cáo về sứ mệnh của họ và các khuyến nghị của họ ở

cuộc họp Ủy ban.

Mỗi ủy ban liên vùng về nghiên cứu khảo cổ thông qua các quy định nội bộ.

Điều R545-23

Trong trường hợp khẩn cấp, và đặc biệt là trong các trường hợp được quy định trong Điều R. 523-48, các khuyến nghị do

các thành viên được chỉ định áp dụng đoạn thứ tư của điều R. 545-22 tạo thành ý kiến của ủy ban

giữa các vùng.

Phần 3: Viện Nghiên cứu Khảo cổ học Phòng ngừa Quốc gia

Điều R545-24

338

Viện Nghiên cứu Khảo cổ Phòng ngừa Quốc gia được thành lập bởi Điều L. 523-1 được đặt dưới sự giám sát của

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và Bộ trưởng chịu trách nhiệm về nghiên cứu.

Ghế của nó được thiết lập theo lệnh chung của các bộ trưởng có trách nhiệm.

Điều R545-25

Viện Nghiên cứu Khảo cổ học Dự phòng Quốc gia thực hiện tất cả các hoạt động liên quan

trực tiếp hoặc gián tiếp đến việc hoàn thành các sứ mệnh được xác định bởi các điều L. 523-1 và sau đây.

Cụ thể anh ta có thể:

1. Để chào đón các nhân viên thuộc các cơ quan khảo cổ của chính quyền địa phương,

các cơ sở nghiên cứu công lập hoặc giáo dục đại học hoặc cho các pháp nhân Pháp khác

hoặc nước ngoài;

2. Cung cấp các dịch vụ để xem xét bổ sung cho các sứ mệnh của mình;

3. Khai thác các quyền trực tiếp và phái sinh từ kết quả hoạt động của mình;

4. Tham gia vào bất kỳ nhóm hoặc hợp lực với bất kỳ pháp nhân nào.

Điều R545-25-1

Chính quyền khoa học và văn hóa của Viện Nghiên cứu Khảo cổ Phòng ngừa Quốc gia,

các hoạt động và đầu tư được thực hiện theo hợp đồng nhiều năm với Nhà nước.

Hợp đồng này đặt ra các mục tiêu hoạt động cho cơ sở liên quan đến các nhiệm vụ được giao cho nó.

và các phương tiện mà Nhà nước cam kết thực hiện theo ý của mình. Một báo cáo hiệu suất báo cáo về mỗi

năm tiến bộ trong việc đạt được những mục tiêu này.

Điều R545-26

Viện Nghiên cứu Khảo cổ Dự phòng Quốc gia thực hiện các hoạt động chẩn đoán cần thiết cho nó

được ủy thác và các hoạt động khai quật áp dụng Điều L. 523-1.

Điều R545-27

Khi người quản lý khoa học được bổ nhiệm áp dụng điều L. 522-1 không thuộc biên chế

của cơ sở, một thỏa thuận xác định các điều khoản hợp tác của cơ sở với cơ sở.

Điều R545-28

339

Khi các dịch vụ khảo cổ của chính quyền địa phương, cơ sở nghiên cứu công hoặc giáo dục đại học hoặc các pháp nhân khác được điều chỉnh bởi luật công có liên quan đến việc thực hiện

hoạt động khảo cổ học phòng ngừa, các điều khoản của hiệp hội này là đối tượng của một thỏa thuận.

Điều R545-29

Viện Nghiên cứu Khảo cổ Phòng ngừa Quốc gia xác định, đối với việc tổ chức các dịch vụ của mình

trên toàn lãnh thổ quốc gia, một khuôn khổ thích hợp để hoàn thành các sứ mệnh của mình, trong một

để tạo điều kiện thuận lợi cho mối quan hệ của mình với các cơ quan chỉ đạo khu vực về các vấn đề văn hóa, các dịch vụ khảo cổ

chính quyền địa phương và các pháp nhân khác được điều chỉnh bởi luật công cũng như hợp tác với

cơ sở nghiên cứu và giáo dục đại học công lập.

Điều R545-30

Viện Nghiên cứu Khảo cổ Phòng ngừa Quốc gia được điều hành bởi một ban giám đốc và

ưu đãi với một hội đồng khoa học. Nó được đứng đầu bởi một chủ tịch được hỗ trợ bởi một phó giám đốc điều hành.

Hội đồng khoa học giúp việc cho chủ tịch và hội đồng quản trị.

Chủ tịch hội đồng quản trị và hội đồng khoa học. Nó cung cấp quản lý chung của sự thành lập.

Điều R545-31

Chủ tịch của Viện Nghiên cứu Khảo cổ Phòng ngừa Quốc gia được chọn sau khi có lời kêu gọi

ứng cử, trong số các nhân vật có năng lực trong lĩnh vực khảo cổ học, trên cơ sở một dự án khoa học có tính đến, nếu có thể và trong thời gian thực hiện còn lại, các cam kết của cơ sở trong hợp đồng nhiều năm với Nhà nước. Anh ta được bổ nhiệm theo sắc lệnh

theo đề xuất chung của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và bộ trưởng chịu trách nhiệm nghiên cứu về một

thời hạn ba năm gia hạn hai lần.

Trong trường hợp gia hạn nhiệm vụ, việc kêu gọi ứng cử viên không được thực hiện.

Một nghị định chung của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và bộ trưởng chịu trách nhiệm nghiên cứu quy định

tổ chức kêu gọi ứng cử viên.

Điều R545-32

Tổng thống đứng đầu Viện Nghiên cứu Khảo cổ Phòng ngừa Quốc gia. Như vậy:

1. Ông triệu tập hội đồng quản trị, lập chương trình nghị sự, chuẩn bị các cuộc thảo luận và đảm bảo

chấp hành;

2. Anh ta chuẩn bị và thực hiện ngân quyền của cơ sở;

340

3. Ông là nhân viên ủy quyền thu chi; anh ta có thể bổ nhiệm các viên chức ủy quyền thứ cấp và

giao quyền hạn của mình, trong giới hạn mà mình xác định, trong các vấn đề mua sắm công;

4. Anh ta có quyền đối với tất cả các dịch vụ và nhân viên của cơ sở. Anh ấy quản lý nhân viên. Anh ấy tuyển dụng

nhân viên hợp đồng. Nó đưa ra ý kiến của mình về việc phân công nhân viên thường trực, khi họ

được giao cho cơ sở, trừ trường hợp việc chuyển nhượng sau một cuộc thi. Nó ảnh hưởng đến nhân viên

trong các phòng ban khác nhau của cơ sở;

5. Anh ấy làm động và điều phối sự phản ánh dẫn đến định nghĩa về chính quyền chung của cơ sở và

quan hệ của nó với các tổ chức khoa học khu vực, quốc gia và quốc tế khác. Anh ấy đảm bảo

sự hoàn thành nhiệm vụ của anh ta;

6. Ông trình bày trước ban giám hiệu, trên cơ sở công việc của ban khoa học, chương trình

thành lập và chương trình hợp tác của nó, đặc biệt là với chính quyền địa phương cơ sở nghiên cứu khu vực và công lập hoặc cơ sở giáo dục đại học;

7. Ông đại diện cho cơ sở trước tòa và trong mọi hành vi của đời sống dân sự;

8. Anh ta ký các hợp đồng ràng buộc cơ sở;

9. Anh ta kết thúc các giao dịch, phù hợp với các điều khoản do ban giám đốc đặt ra;

10. Nó đặt giá của các dịch vụ và dịch vụ do cơ sở cung cấp, phù hợp với các điều khoản đã đặt ra

của ban giám đốc;

11. Nó thực hiện các quyết định trao trợ cấp của Nhà nước và các quyết định nhận chi phí được tài trợ bởi Quỹ Quốc gia về Khảo cổ học Phòng ngừa, cũng như bất kỳ quyết định liên quan nào khác

quản lý quỹ;

12. Ông chủ trì ủy ban kỹ thuật và ủy ban sức khỏe, an toàn và điều kiện làm việc;

13. Anh ta báo cáo về tình hình quản lý của mình cho ban giám đốc.

Điều R545-33

Ngoại trừ liên quan đến điểm 1 của điều R. 545-32, tổng thống có thể, trong giới hạn mà ông ấy xác định,

ủy quyền chữ ký của mình cho Phó Tổng Giám đốc điều hành và cho các đại lý khác được đặt dưới quyền của mình. Anh ấy thông báo

ban giám đốc.

Trong trường hợp chủ tọa bị khuyết hoặc không thể hoạt động, vì bất kỳ lý do gì, các chức năng

cán bộ ủy quyền do Phó Giám đốc điều hành tạm thời thực hiện để thực hiện hàng ngày

thu chi của cơ sở.

Điều R545-34

Hội đồng quản trị, ngoài chủ tịch bao gồm:

1. Bảy đại diện của Nhà nước:

a) Tổng thư ký của Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc người đại diện của Bộ;

341

b) Tổng cục trưởng quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc của Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc người đại diện của ông;

c) Giám đốc phụ trách nghiên cứu của Bộ chủ trì nghiên cứu hoặc người đại diện của Bộ chủ quản;

d) Vụ trưởng phụ trách giáo dục đại học của Bộ quản lý giáo dục đại học hoặc Tiêu biểu;

e) Vụ trưởng phụ trách ngân quỹ của Bộ chủ quản ngân quỹ hoặc người đại diện;

f) Tổng giám đốc phát triển, nhà ở và thiên nhiên tại Bộ chịu trách nhiệm về quy hoạch thị xã hoặc

đại diện của nó;

g) Một giám tuyển khu vực về khảo cổ học do Bộ trưởng phụ trách văn hóa chỉ định;

2. Hai đại diện của các tổ chức nghiên cứu và giáo dục đại học:

a) Tổng Giám đốc Trung tâm Nghiên cứu Khoa học Quốc gia hoặc người đại diện của ông;

b) Chủ tịch hội nghị hiệu trưởng trường đại học hoặc một thành viên khác của cơ quan này do anh ta ;

3. Hai đại diện của chính quyền địa phương, do bộ trưởng cùng chịu trách nhiệm bổ nhiệm văn hóa và bộ trưởng chịu trách nhiệm nghiên cứu;

4. Hai đại diện của nhà nước và tư nhân liên quan đến khảo cổ học phòng ngừa, được chỉ định cùng một bộ trưởng;

5. Bốn thành viên do nhân viên của cơ sở và giữa họ bầu ra;

6. Bốn nhân cách đủ tiêu chuẩn trong lĩnh vực khảo cổ học:

a) Hai do Bộ trưởng phụ trách văn hóa bổ nhiệm;

b) Hai do Bộ trưởng chỉ định chịu trách nhiệm nghiên cứu.

Phó Tổng cục trưởng, Giám đốc phụ trách khoa học và kỹ thuật, Kiểm soát viên ngân quỹ, kế toán cũng như bất kỳ người nào mà sự hiện diện của chủ tịch coi là hữu ích tham dự các phiên họp với tư cách cố vấn.

Điều R545-35

Hội đồng quản trị điều hành các công việc của cơ sở thông qua các cuộc thảo luận của mình. Nó có ý đặc biệt chắc chắn rồi :

1. Chính quyền chung của cơ sở và theo đề xuất của hội đồng khoa học, chương trình của nó hoạt động khoa học cũng như các điều kiện chung để thực hiện các thỏa thuận được quy định trong khoản thứ tư của Điều L. 523-1;

2. Tổ chức chung của cơ sở, cụ thể là tổ chức lãnh thổ của cơ sở, và các quy định của cơ sở Nội địa;

3. Ngân quỹ và các sửa đổi của nó;

4. Tài khoản tài chính và phân bổ kết quả của năm tài chính;
5. Các điều kiện chung để trao các thỏa thuận và hợp đồng;
6. Các điều khoản về giá cho các dịch vụ và dịch vụ do cơ sở cung cấp;
7. Mua lại, chuyển nhượng và trao đổi các tòa nhà;
8. Các khoản cho vay cũng như mua lại, thanh lý hoặc mở rộng sở hữu và thành lập các công ty con và tham gia vào các nhóm lợi ích công cộng, các cơ sở hợp tác văn hóa công cộng hoặc các hiệp hội phi lợi nhuận;
9. Việc chấp nhận hoặc từ chối các khoản tài trợ và thừa kế;
10. Giao dịch;
11. Các hành động pháp lý, trong các điều kiện nó xác định;
12. Báo cáo hoạt động hàng năm;
13. Dự thảo các thỏa thuận sử dụng tòa nhà được ký kết theo các điều kiện quy định trong các điều R. 2313-1 đến R. 2313-5 và R. 4121-2 của luật chung về tài sản của công chúng;
14. Dự thảo hợp đồng nhiều năm và báo cáo kết quả hoạt động hàng năm, được đề cập trong điều R. 545-25-1. Đối với các vấn đề được liệt kê trong 6 °, 9 °, 10 và 11 °, hội đồng quản trị có thể ủy quyền hạn đối với tổng thống trong giới hạn mà ông ta xác định. Tổng thống báo cáo cho anh ta, trong thời gian tiếp theo cuộc họp, về các quyết định mà nó đã thực hiện dựa trên cơ sở của phái đoàn này.

Điều R545-36

Hội đồng quản trị họp ít nhất hai lần một năm. Nó cũng có thể được triệu tập bởi chủ tịch của nó theo yêu cầu của ít nhất một phần ba thành viên của nó hoặc của một trong những bộ trưởng chịu trách nhiệm giám sát.

Nếu chủ tịch vắng mặt hoặc không thể hoạt động, hội đồng quản trị được triệu tập và chương trình do Phó Tổng Giám đốc điều hành đặt ra. Chủ tọa phiên họp sau đó được bầu bởi các thành viên của hội đồng trong số những người có trình độ.

Hội đồng chỉ có thể cân nhắc hợp lệ nếu ít nhất một nửa số thành viên của hội đồng có mặt hoặc đại diện. Nếu không đạt đủ số đại biểu, hội đồng sẽ được triệu tập lại trong vòng mười lăm ngày trong cùng một chương trình nghị sự. Sau đó, nó cân nhắc một cách hợp lệ, bất kể số lượng thành viên có mặt.

Các cuộc thảo luận được thực hiện bởi đa số các thành viên có mặt. Trong trường hợp có một cuộc bỏ phiếu hòa, tổng thống là quyết định.

Điều R545-37

Ngoại trừ những người có thể được thay thế theo điều R. 545-50, các thành viên của hội đồng quản trị không thể tham dự cuộc họp có thể ủy quyền cho một thành viên khác của hội đồng để bỏ phiếu thay cho họ. Không ai có thể nắm giữ nhiều hơn một quyền lực.

Điều R545-38

Trong trường hợp khẩn cấp, các quyết định được đề cập trong 7 °, 10.và 11.của điều R. 545-35 có thể được thực hiện sautham văn bằng văn bản của các thành viên của hội đồng quản trị, theo các điều khoản được xác định trước đó bởi cái này.

Điều R545-39

Các quyết định của hội đồng quản trị được đề cập trong 1 °, 2 °, 6 °, 9 °, 11.và 12.của điều R. 545-35có hiệu lực thi hành, trong trường hợp không có sự chấp thuận nhanh chóng được thông báo trong khoảng thời gian này, mười lăm ngày sau khi nhận được các bộ trưởng chịu trách nhiệm giám sát, nếu không ai trong số họ biết được sự phản đối của ông trong giai đoạn này.

Các quyết định được đề cập trong 5 °, 7.và 10.của cùng một điều khoản sẽ có hiệu lực thi hành, không thực hiện được điều nàyphê duyệt nhanh được thông báo trong khoảng thời gian này, mười lăm ngày sau khi nhận được của các bộ trưởng chịu trách nhiệm về cơ quan giám sát và bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền , nếu cả hai đều không có ý kiến phản đối trong giai đoạn này.

Các quyết định của hội đồng quản trị được đề cập trong 8.của cùng điều này phải, để trở thành có hiệu lực thi hành, là đối tượng của sự chấp thuận nhanh chóng của các bộ trưởng chịu trách nhiệm giám sát và trong giới hạn sự phân bổ của nó, của bộ trưởng phụ trách ngân quyền .

Trong trường hợp khẩn cấp, các Bộ trưởng chịu trách nhiệm giám sát có thể cho phép thực hiện ngay lập tức sự cân nhắc.

Các quyết định liên quan đến ngân quyền và tài khoản tài chính có hiệu lực thi hành theo các điều kiện do Mục III của Nghị định số 2012-1246 ngày 7 tháng 11 năm 2012 liên quan đến quản lý kế toán và ngân quyền công.

Các quy định của điều này được áp dụng cho các quyết định của tổng thống được thực hiện bởi sự ủy quyền củaban giám đốc.

Điều R545-40

Phó tổng giám đốc của cơ sở được bổ nhiệm theo lệnh liên tịch của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và bộ trưởng chịu trách nhiệm nghiên cứu, theo đề xuất của tổng thống, nhiệm kỳ 3 nămgia hạn một lần.

Điều R545-41

Phó Tổng Giám đốc chịu trách nhiệm, dưới quyền của Chủ tịch, điều hành và quản lý sự thành lập. Ông cũng hỗ trợ tổng thống trong việc chuẩn bị và thực hiện các quyết định của mình.

Điều R545-42

Giám đốc phụ trách các vấn đề khoa học và kỹ thuật do Chủ tịch cơ sở bổ nhiệm, sau khi tham khảo ý kiến của hội đồng khoa học cơ sở và phó chủ tịch hội đồng nghiên cứu quốc gia khảo cổ học.

Điều R545-43

Viện tuân theo các quy định tại Tiêu đề I và III của Nghị định số 2012-1246 ngày 7 tháng 11 năm 2012 liên quan đến quản lý ngân quyền và kế toán công.

Điều R545-45

Hội đồng khoa học ngoài Chủ tịch cơ sở bao gồm:

1. Phó chủ tịch Hội đồng quốc gia nghiên cứu khảo cổ học;

2. Bảy người được bầu từ mỗi loại nhân viên sau đây

các nhà khoa học trong lĩnh vực khảo cổ học, bao gồm:

a) Hai là cán bộ giảng dạy và nghiên cứu làm việc trong các tổ chức giáo dục đại học;

b) Hai do cán bộ nghiên cứu làm việc trong cơ sở nghiên cứu;

c) Hai do nhân viên thực hiện chức năng của họ trong các dịch vụ quản trị trung tâm hoặc

phi tập trung phụ trách khảo cổ học;

d) Một do nhân viên của chính quyền địa phương thực hiện chức năng của mình trong một dịch vụ khảo cổ

đến trực thuộc chính quyền địa phương;

3. Bốn người được chọn vì các kỹ năng của họ trong lĩnh vực khảo cổ học phòng ngừa:

a) Hai do Bộ trưởng phụ trách văn hóa bổ nhiệm;

b) Hai do Bộ trưởng chịu trách nhiệm nghiên cứu bổ nhiệm;

4. Năm thành viên do cán bộ của cơ sở thuộc ngành khoa học kỹ thuật bầu và trong số họ.

Điều R545-46

Hội đồng khoa học hỗ trợ chủ tịch và hội đồng quản trị xác định chính quyền nhà khoa học thành lập. Nó đảm bảo việc đánh giá các hoạt động của sau này về mặt nghiên cứu và khai thác các kết quả của nó, đào tạo, phổ biến văn hóa và quảng bá khảo cổ học.

Do đó, nó đặc biệt chú ý đến:

1. Dự án chương trình hoạt động khoa học của cơ sở và các báo cáo hoạt động tương ứng;
2. Các điều kiện chung để thực hiện các thỏa thuận được quy định trong đoạn thứ tư của Điều L. 523-1;
3. Các khuyến nghị chung về các phương pháp thực hiện chẩn đoán và khai quật và về phương pháp thực hiện khoa học bằng cách xác lập quyền tạm giữ đồ vật đồ nội thất khảo cổ học;
4. Các hướng dẫn chính quyền của tổ chức về công bố và phổ biến kết quả;
5. Trình độ của nhân viên thuộc lĩnh vực khoa học và kỹ thuật, cũng như các chương trình đào tạo khoa học cho những nhân sự này;
6. Đánh giá, trong quá trình tuyển dụng, thăng chức và yêu cầu nghỉ nghiên cứu, các hoạt động cùng một nhân viên.

Ngoài ra, nó đưa ra ý kiến được đề cập trong điều R. 545-42 của bộ luật này.

Điều R545-47

Hội đồng khoa học họp ít nhất hai lần một năm, do chủ tịch hội đồng triệu tập.

Tổng thống có thể thành lập các ủy ban chịu trách nhiệm nghiên cứu các câu hỏi thuộc thẩm quyền của hội đồng khoa học. Các ủy ban này có thể bao gồm những người không thuộc hội đồng này, được bổ nhiệm làm chuyên gia.

Điều R545-48

Phó Tổng cục trưởng hoặc người đại diện của ông, Giám đốc chịu trách nhiệm về khoa học và kỹ thuật và bất kỳ người nào mà sự hiện diện của chủ tịch coi là hữu ích sẽ tham dự các cuộc họp của hội đồng khoa học và các ủy ban của nó trong vai trò cố vấn. Giám đốc phụ trách các vấn đề khoa học và kỹ thuật chuẩn bị công việc của hội đồng khoa học và các ủy ban của nó và cung cấp ban thư ký của họ.

Điều R545-49

Biên bản của Ủy ban nghiên cứu khảo cổ học theo lãnh thổ và Hội đồng quốc gia củanghiên cứu khảo cổ được truyền cho cơ sở công cộng. Chúng được tạo sẵn cho hội đồng quản trịhà khoa học.

ĐiềuR545-50

Nhiệm kỳ của thành viên hội đồng quản trị là ba năm. Không ai có thể tập thể dực nhiều hơnhai số hạng liên tiếp.

Các quy định của khoản trên không áp dụng cho các đại diện của Quốc gia trong hội đồng.cách sử dụng được đề cập trong khoảng từ a đến f của điều R. 545-34.

Các điều khoản về chức vụ của các thành viên được đề cập trong 5.của điều R. 545-34 có hiệu lực vào ngày đầu tiêncuộc họp sau cuộc bầu cử của họ.

Điều R545-50-1

Nhiệm kỳ của thành viên Hội đồng khoa học là bốn năm. Không ai có thể tập thể dực nhiều hơn haicác điều khoản liên tiếp.

Nhiệm kỳ của tất cả các thành viên trong hội đồng khoa học có hiệu lực kể từ ngày họp đầu tiên.của hội đồng quản trị được đổi mới. Chúng kết thúc vào cùng một ngày đối với tất cả các thành viên khi kết thúc khoảng thời gian bốnnăm cố định trong đoạn đầu tiên.

Các quy định của hai khoản trên không áp dụng cho phó chủ tịch Hội đồng quốc gia củanghiên cứu khảo cổ học.

Điều R545-50-2

Đối với các thành viên của ban giám đốc được đề cập trong 3.đến 5.của điều R. 545-34 và đối với những người củahội đồng khoa học được đề cập trong 2.đến 4.của điều R. 545-45, một người thay thế được chỉ định trong cùngđiều kiện mà người nắm giữ.

Bất kỳ vị trí tuyển dụng nào, vì bất kỳ lý do gì, bao gồm cả việc không có sẵn hơn một năm hoặc mấtchất lượng liên quan đến các thành viên của hội đồng đã được bổ nhiệm, dẫn đến việc thay thếthời hạn của nhiệm kỳ, nếu nó xảy ra hơn sáu tháng trước khi hết hạn thông thường của nó.

Điều R545-51

Các phương thức bầu thành viên hội đồng quản trị và hội đồng khoa học đã nêutrung ứng ở 5.của điều R. 545-34 và ở 2.và 4.của điều R. 545-45 được cố định theo nghị định chungBộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và Bộ trưởng chịu trách nhiệm về nghiên cứu.

ĐiềuR545-52

Ngoại trừ Chủ tịch, các thành viên của Hội đồng quản trị và Hội đồng khoa học thực hiện chức năng miễn phí. Tuy nhiên, chi phí đi lại và sinh hoạt của họ có thể được hoàn trả trong vòng các điều kiện theo quy định đối với công chức.

Điều R545-53

Kế toán phụ có thể được bổ nhiệm theo lệnh chung của các bộ trưởng chịu trách nhiệm về ngân quyền, văn hóa và nghiên cứu, với sự đồng ý của kế toán.

Điều R545-55

Ngoài những nguồn được đề cập trong điều L. 524-1, các nguồn lực của cơ sở bao gồm:

1. Các khoản quyên góp và thừa kế và doanh thu tài trợ;
2. Sản phẩm của các hoạt động được định nghĩa trong điều R. 545-25;
3. Thu nhập từ động sản và bất động sản;
4. Sản phẩm của các khoản ứng trước, các khoản cho vay có thời hạn dưới mười hai tháng, các khoản tham gia, chuyển nhượng;
5. Nói chung, tất cả các khoản thu được pháp luật và quy định cho phép.

Điều R545-56

Các chi phí của cơ sở bao gồm:

1. Chi phí nhân viên;
2. Chi phí hoạt động;
3. Thiết bị và chi phí đầu tư;
4. Thù lao của các thỏa thuận và hợp đồng và chi phí của hợp đồng phụ;
5. Thuế và các khoản đóng góp dưới bất kỳ hình thức nào;
6. Nói chung là tất cả các chi phí cần thiết cho các hoạt động của cơ sở.

Điều R545-57

Tài khoản tạm giữ và cơ quan quản lý doanh thu có thể được tạo bởi chủ tịch, với sự đồng ý của đại lý kế toán, theo các điều kiện quy định tại Nghị định số 2019-798 ngày 26 tháng 7 năm 2019 liên quan đến biên lai và tài khoản tạm ứng của các cơ quan công quyền.

Điều R545-58

Chi tiêu và thu nhập của Quỹ Quốc gia về Khảo cổ học Dự phòng, việc thành lập Quỹ đảm bảo quản lý được bao gồm trong một ngân quyền phụ lục vào ngân quyền của tổ chức.

Điều R545-59

Một mệnh lệnh chung của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, bộ trưởng chịu trách nhiệm nghiên cứu và bộ trưởng chịu trách nhiệm của ngân quyền quy định các phương thức cụ thể mà theo đó cán bộ kế toán được ủy quyền cấp ứng trước cho những người có thẩm quyền can thiệp vào các địa điểm khảo cổ. Những tiến bộ này quan tâm đến chi phí đi lại cũng như chi phí hoạt động liên quan đến chi tiêu hiện tại của các hoạt động.

Chương VI: Báo cáo hoạt động và dữ liệu khoa học

Điều R546-1

Khi kết thúc bất kỳ hoạt động nào, dữ liệu khoa học của hoạt động, kèm theo báo cáo hoạt động, được giao cho nhà nước.

Dữ liệu khoa học của một hoạt động khảo cổ bao gồm các di vật khảo cổ học được đưa về trước ngày và tài liệu khảo cổ về hoạt động.

Điều R546-2

Trong thời gian lưu giữ dữ liệu khoa học, dưới sự kiểm soát khoa học và kỹ thuật của các dịch vụ của Nhà nước chịu trách nhiệm về khảo cổ học, người phụ trách hoạt động hoặc người được ủy quyền hoạt động được lập trình để đảm bảo an ninh cho các di tích khảo cổ học, bảo tồn ngăn ngừa chúng và như một nhu cầu, sự chuẩn bị của họ cho việc học. Nó đưa ra một kho dữ liệu khoa học và phụ lục của báo cáo hoạt động.

Sau khi gửi báo cáo hoạt động, các dữ liệu khoa học được tổng hợp trong quá trình hoạt động sẽ được đệ trình đến tỉnh trưởng khu vực.

Điều R546-3

Các tiêu chuẩn để xác định, kiểm kê, phân loại và đóng gói dữ liệu khoa học kết quả từ các hoạt động khảo cổ được xác định theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Điều R546-4

Các tiêu chuẩn về nội dung, cách trình bày và truyền tải báo cáo hoạt động được xác định theo thứ tự của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Điều R546-5

Người điều hành hoặc người nắm giữ ủy quyền cho hoạt động theo lịch trình nộp báo cáo cho quận trưởng khu vực hoạt động, được phát triển sau khi phân tích và sử dụng dữ liệu khoa học, dưới quyền của quản lý khoa học của hoạt động, trong thời hạn quy định của hợp đồng hoặc bởi quận trưởng khu vực.

Quận trưởng khu vực kiểm tra sự phù hợp của báo cáo với các tiêu chuẩn được đề cập trong điều R. 546-4 và đưa ra thực hiện đánh giá khoa học của ủy ban lãnh thổ nghiên cứu khảo cổ học.

Nó thông báo cho người lập kế hoạch, người điều hành, người phụ trách hoạt động hoặc người nắm giữ sự tuân thủ này. sự cho phép của hoạt động theo kế hoạch và địa chỉ của họ, nếu có, các khuyến nghị chokhai thác khoa học của báo cáo. Quận trưởng khu vực truyền báo cáo ở định dạng kỹ thuật số đến chính quyền địa phương với dịch vụ khảo cổ trên lãnh thổ mà hoạt động diễn ra tất cả hoặc một phần đạt được.

Khi báo cáo được đệ trình như một phần của hoạt động phòng ngừa, cảnh sát khu vực cũng truyền báo cáo ở định dạng kỹ thuật số cho nhà phát triển, cho Viện Nghiên cứu Khảo cổ học Quốc gia phòng ngừa nếu anh ta không phải là người điều hành và dịch vụ công của các cơ quan lưu trữ.

Điều R546-6

Nhà nước thông báo cho chủ sở hữu đất và trong trường hợp tình cờ phát hiện ra, người kiểm kê rằng báo cáo hoạt động có sẵn theo yêu cầu từ bộ phận phụ trách khảo cổ của nó.

Điều R546-7

Khi tài sản khảo cổ di chuyển là tài sản văn hóa hàng hải thì Giám đốc Sở nghiên cứu khảo cổ dưới nước và dưới nước thực hiện các quyền hạn được trao cho tỉnh trưởng khu vực của chương này.

Phần quy định

QUYỂN VI: CÁC TIÊU SỬ LỊCH SỬ, CÁC ĐỊA ĐIỂM

DI SẢN VÀ CHẤT LƯỢNG NỔI BẬT

KIẾN TRÚC

PHẦN I: QUY ĐỊNH CHUNG

Chương I: Thể chế

Phần 1: Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia

Điều R611-1

Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia có bảy bộ phận:

1. Phần thứ nhất: các di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý và môi trường xung quanh;
2. Phần thứ hai: bảo vệ các công trình là di tích lịch sử, các lĩnh vực quốc gia và chuyển nhượng tài sản Nhà nước;
3. Phần thứ ba: các dự án kiến trúc và công trình xây dựng;
4. Mục thứ tư: bảo vệ vật thể di chuyển đối với di tích, công trình lịch sử;
5. Mục thứ năm: bảo vệ nhạc cụ là di tích, công trình lịch sử;
6. Mục thứ sáu: bảo vệ các hang động được trí làm di tích và công trình lịch sử;
7. Phần thứ bảy: công viên và vườn.

Nó cũng bao gồm một ủy ban bộ phận xem xét các vấn đề khác với những vấn đề nằm trong phạm vi năng lực của các bộ phận và được tham khảo ý kiến theo các điều kiện quy định tại Điều R. 611-12.

Điều R611-2

Ủy ban di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc quốc gia bao gồm các thành viên chính thức và các thành viên bổ nhiệm theo nghị định của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa trong thời hạn năm năm.

Đối với mỗi thành viên được bổ nhiệm không phải là những nhân vật đủ tiêu chuẩn, một người thay thế được chỉ định trong các điều kiện giống nhau; nó nằm trong trường hợp vắng mặt hoặc mất khả năng của người giữ. Thành viên thay thế

Người nắm giữ được bổ nhiệm dựa trên chức vụ bầu cử địa phương của mình có thể được chọn trong số các thành viên của hội đồng khác với cái mà thành viên đầy đủ thuộc về.

Các thành viên đầy đủ được chọn cho nhiệm vụ bầu cử địa phương của họ, cũng như những người thay thế họ, được bổ nhiệm sau khi tham vấn, tùy từng trường hợp, với chủ tịch Hiệp hội các thị trưởng Pháp, Hội đồng các cộng đồng của Pháp, Hiệp hội các Bộ của Pháp hoặc Hiệp hội Nước Pháp.

Các thành viên có thể thuộc nhiều hơn một phần. Họ không thể ngồi trong cùng một phần cho các tiêu đề khác nhau.

Điều R611-3

Một phó và một thượng nghị sĩ được bổ nhiệm là thành viên đầy đủ của Di sản, cảnh quan và kiến trúc quốc gia và ngành kiến trúc. Một phó và một thượng nghị sĩ được chỉ định thành viên thay thế.

Chủ tịch của ủy ban được bổ nhiệm từ trong số hai nghị sĩ đầy đủ theo lệnh bộ trưởng có trách nhiệm với văn hóa.

Nếu tổng thống không thể tham dự, các chức năng của ông được thực hiện bởi tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc đại diện của mình.

Điều R611-4

Phần “các khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý và môi trường xung quanh” bao gồm các thành viên sau:

1. Mười đại diện của Bang:

a) Sáu thành viên chính thức:

- Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- Tổng giám đốc kế hoạch, nhà ở và thiên nhiên;
- giám đốc môi trường sống, quy hoạch thị trấn và cảnh quan;
- trưởng bộ phận kiến trúc;
- người đứng đầu giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- Phó giám đốc khu di tích lịch sử và khu bảo tồn;

b) Bốn thành viên được chỉ định:

- một thành viên của Hội đồng Nhà nước được bổ nhiệm theo đề nghị của Phó Chủ tịch Hội đồng Nhà nước;
- một thành viên của thanh tra di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- hai thành viên của các dịch vụ phi tập trung của bộ chịu trách nhiệm về văn hóa, bao gồm ít nhất một kiến trúc sư của

Tòa nhà của Pháp;

2. Năm thành viên nắm giữ nhiệm vụ tự chọn:

- hai thành viên nắm giữ nhiệm vụ bầu cử quốc gia, được bổ nhiệm theo các điều kiện quy định tại Điều R.611-3;
- ba thành viên nắm giữ một nhiệm vụ bầu cử địa phương, được bổ nhiệm theo các điều kiện được quy định trong điều R. 611-2;

3. Năm đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có mục đích quảng bá kiến trúc, bảo vệ, bảo tồn và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc;

4. Sáu nhân vật đủ tiêu chuẩn, bao gồm ít nhất hai kiến trúc sư có chuyên môn về

quy hoạch di sản, cảnh quan và kiến trúc và thị trấn và ít nhất một nhân cách có kỹ năng về nhà ở.

Điều R611-5

Mục “bảo vệ các công trình kiến trúc là di tích lịch sử, lĩnh vực quốc gia và sự xalánhtài sản của Nhà nước ”bao gồm các thành viên sau:

1.Mười đại diện của Bang:

a) Năm thành viên chính thức:

- Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- Tổng giám đốc tài chính công;
- người đứng đầu giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- Phó giám đốc khu di tích lịch sử và khu bảo tồn;
- Trưởng đoàn công tác tổng kiểm kê di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa;

b) Năm thành viên được chỉ định:

- một thành viên của Hội đồng Nhà nước được bổ nhiệm theo đề nghị của Phó Chủ tịch Hội đồng Nhà nước;
- hai thành viên của thanh tra di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- hai thành viên của các dịch vụ phi tập trung của bộ chịu trách nhiệm về văn hóa, bao gồm ít nhất một người phụ tráchdi tích lịch sử khu vực;

2.Năm thành viên nắm giữ nhiệm vụ tự chọn:

- hai thành viên nắm giữ nhiệm vụ bầu cử quốc gia, được bổ nhiệm theo các điều kiện quy định tại Điều R.611-3;
- ba thành viên nắm giữ một nhiệm vụ bầu cử địa phương, được bổ nhiệm theo các điều kiện được quy định trong điều R. 611-2;

3.Năm đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có mục đích quảng bá kiến thức,bảo vệ, bảo tồn và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc;

4.Sáu nhân cách đủ tiêu chuẩn.

Điều R611-6

Mục “dự án kiến trúc và công trình xây dựng” bao gồm các thành viên sau:

1.Mười đại diện của Bang:

a) Năm thành viên chính thức:

- Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc;

- trưởng bộ phận kiến trúc;
- người đứng đầu giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- Phó giám đốc khu di tích lịch sử và khu bảo tồn;
- phó giám đốc khảo cổ học;

b) Năm thành viên được chỉ định:

- ba thành viên của thanh tra di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- hai thành viên của các dịch vụ phi tập trung của bộ chịu trách nhiệm về văn hóa, bao gồm cả một kiến trúc sư xây dựng đến từ Pháp và là người phụ trách khu di tích lịch sử;

2. Năm thành viên nắm giữ nhiệm vụ tự chọn:

- hai thành viên nắm giữ nhiệm vụ bầu cử quốc gia, được bổ nhiệm theo các điều kiện quy định tại Điều R.611-3;
- ba thành viên nắm giữ một nhiệm vụ bầu cử địa phương, được bổ nhiệm theo các điều kiện được quy định trong điều R. 611-2;

3. Năm đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có mục đích quảng bá kiến thức, bảo vệ, bảo tồn và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc;

4. Sáu nhân vật đủ tiêu chuẩn, bao gồm ít nhất hai kiến trúc sư trưởng của các di tích lịch sử và một kiến trúc sư khác.

Điều R611-7

Mục “Bảo vệ các vật thể di chuyển đối với các công trình và di tích lịch sử” bao gồm các thành viên sau:

1. Mười đại diện của Bang:

a) Năm thành viên chính thức:

- Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- người đứng đầu cơ quan bảo tàng ở Pháp;
- người đứng đầu giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- Phó giám đốc khu di tích lịch sử và khu bảo tồn;

- Trưởng đoàn công tác tổng kiểm kê di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa;

b) Năm thành viên được chỉ định:

- ba thành viên của thanh tra di sản, cảnh quan và kiến trúc;

- hai thành viên của các dịch vụ phi tập trung của bộ chịu trách nhiệm về văn hóa, bao gồm ít nhất một người phụ trách di sản, cảnh quan và kiến trúc đặc sản di tích lịch sử;

2. Ba thành viên giữ nhiệm vụ tự chọn:

- hai thành viên nắm giữ nhiệm vụ bầu cử quốc gia, được bổ nhiệm theo các điều kiện quy định tại Điều R.611-3;

- một thành viên giữ chức vụ dân cử địa phương, được bổ nhiệm theo các điều kiện quy định tại Điều R. 611-2;

3. Ba đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có mục đích quảng bá kiến thức, bảo vệ, bảo tồn và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc;

4. Mười nhân vật đủ tiêu chuẩn bao gồm ít nhất một người quản lý đồ cổ và tác phẩm nghệ thuật.

Điều R611-8

Mục "Bảo vệ nhạc cụ là di tích, công trình lịch sử" bao gồm các thành viên sau:

1. Mười đại diện của Bang:

a) Năm thành viên chính thức:

- Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc;

- Tổng giám đốc sáng tạo nghệ thuật;

- người đứng đầu giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc;

- Phó giám đốc khu di tích lịch sử và khu bảo tồn;

- Trưởng đoàn công tác tổng kiểm kê di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa;

b) Năm thành viên được chỉ định:

- hai thành viên của thanh tra di sản, cảnh quan và kiến trúc;

- thành viên của thanh tra sáng tạo nghệ thuật;

- hai thành viên của các dịch vụ phi tập trung của bộ chịu trách nhiệm về văn hóa, bao gồm ít nhất một người phụ trách di sản, cảnh quan và kiến trúc đặc sản di tích lịch sử;

2. Ba thành viên giữ nhiệm vụ tự chọn:

- hai thành viên nắm giữ nhiệm vụ bầu cử quốc gia, được bổ nhiệm theo các điều kiện quy định tại Điều R.611-3;

- một thành viên giữ chức vụ dân cử địa phương, được bổ nhiệm theo các điều kiện quy định tại Điều R. 611-2;

3. Ba đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có mục đích quảng bá kiến thức, bảo vệ, bảo tồn và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc;

4. Mười nhân vật đủ tiêu chuẩn bao gồm ít nhất một người quản lý đồ cổ và tác phẩm nghệ thuật.

Điều R611-9

Phần “bảo vệ các hang động được trí như di tích và công trình lịch sử” bao gồm các thành viên sau:

1. Mười đại diện của Bang:

a) Năm thành viên chính thức:

- Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- người đứng đầu giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- phó giám đốc khảo cổ học;
- Phó giám đốc khu di tích lịch sử và khu bảo tồn;
- Trưởng phòng Nghiên cứu Di tích Lịch sử;

b) Năm thành viên được chỉ định:

- ba thành viên của thanh tra di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- hai thành viên của các dịch vụ phi tập trung của bộ chịu trách nhiệm về văn hóa, bao gồm ít nhất một người phụ trách di sản, cảnh quan và kiến trúc của chuyên ngành khảo cổ học;

2. Ba thành viên giữ nhiệm vụ tự chọn:

- hai thành viên nắm giữ nhiệm vụ bầu cử quốc gia, được bổ nhiệm theo các điều kiện quy định tại Điều R.611-3;
- một thành viên giữ chức vụ dân cử địa phương, được bổ nhiệm theo các điều kiện quy định tại Điều R. 611-2;

3. Ba đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có mục đích quảng bá kiến thức, bảo vệ, bảo tồn và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc;

4. Mười nhân cách đủ tiêu chuẩn.

Điều R611-10

Phần "công viên và vườn" bao gồm các thành viên sau:

1. Mười đại diện của Bang:

a) Sáu thành viên chính thức:

- Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- Tổng giám đốc sáng tạo nghệ thuật;
- tổng giám đốc về hoạt động kinh tế và môi trường của các công ty;
- Tổng giám đốc kế hoạch, nhà ở và thiên nhiên;
- người đứng đầu giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- Phó giám đốc khu di tích lịch sử và khu bảo tồn;

b) Bốn thành viên được chỉ định:

- hai thành viên của các dịch vụ phi tập trung của bộ chịu trách nhiệm về văn hóa, bao gồm cả một kiến trúc sư xây dựng đến từ Pháp và là người phụ trách di sản, cảnh quan và kiến trúc chuyên về di tích lịch sử;
- một thành viên của thanh tra di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- một người làm vườn đứng đầu;

2. Năm thành viên nắm giữ nhiệm vụ tự chọn:

- hai thành viên nắm giữ nhiệm vụ bầu cử quốc gia, được bổ nhiệm theo các điều kiện quy định tại Điều R.611-3;
- ba thành viên nắm giữ một nhiệm vụ bầu cử địa phương, được bổ nhiệm theo các điều kiện được quy định trong điều R. 611-2;

3. Năm đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có mục đích quảng bá kiến trúc, bảo vệ, bảo tồn và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc;

4. Sáu nhân vật đủ tiêu chuẩn trong đó có ít nhất một kiến trúc sư trưởng của di tích lịch sử.

Điều R611-11

Ủy ban Mục bao gồm các thành viên sau:

1. Sáu thành viên chính thức:

- chủ tịch ủy ban;
- Tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- trưởng bộ phận kiến trúc;
- người đứng đầu giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc;

- Phó giám đốc khu di tích lịch sử và khu bảo tồn;
- phó giám đốc khảo cổ học;

2. Một thành viên của Hội đồng Nhà nước được bổ nhiệm theo đề nghị của phó chủ tịch Hội đồng Nhà nước;

3. Hai đại diện của mỗi phần, ngoài những người được đề cập ở 1. và 2. °, được chỉ định bởi nghị định của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, bao gồm ít nhất năm đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức đối tượng thúc đẩy tri thức, bảo vệ, bảo tồn và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Điều R611-12

Sau khi có ý kiến của cấp ủy các bộ phận, nội quy của cấp ủy được sửa, đề nghị tổng thống, theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Điều R611-13

Các bộ phận và ủy ban bộ phận họp khi được chủ tịch triệu tập.

Tổng thống cũng triệu tập một bộ phận hoặc ủy ban bộ phận theo yêu cầu của bộ trưởng chịu trách nhiệm văn hóa hoặc đa số thành viên ủy ban bộ phận hoặc bộ phận.

Một số phần có thể được tập hợp lại với nhau khi được chủ tịch triệu tập.

Chương trình nghị sự do chủ tịch và tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc Tiêu biểu.

Điều R611-14

Giám đốc khu vực phụ trách các vấn đề văn hóa hoặc người đại diện của ông được Ủy ban Quốc gia của di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khi xem xét các trường hợp thuộc thẩm quyền lãnh thổ của mình.

Điều R611-15

Bỏ phiếu kín là quyền phát biểu ý kiến khi được ít nhất một phần ba tổng số thành viên yêu cầu. hiện tại.

Điều R611-16

Ban thư ký của Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia được cung cấp bởi ban quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc chung. Biên bản cuộc họp có chữ ký của chủ tọa cuộc họp.

Phần 2: Ủy ban Khu vực về Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc

Điều R611-17

Ủy ban khu vực về di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc có ba bộ phận:

1. Phần thứ nhất: bảo vệ và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc kiến trúc và bất động sản;

2. Phần thứ hai: các dự án kiến trúc và công việc trên các tòa nhà;

3. Phần thứ ba: bảo vệ các đối tượng và công trình có thể di chuyển được.

Phần đầu tiên chịu trách nhiệm bảo vệ các tòa nhà dưới di tích kế hoạch quảng bá lịch sử, kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc, trao giải nhân, chu vi được phân định bởi môi trường xung quanh và tài liệu quy hoạch thị trấn.

Phần thứ hai chịu trách nhiệm về các dự án kiến trúc, nghiên cứu và hoạt động về các tòa nhà, trong trường hợp có sự bất đồng giữa cơ quan có trách nhiệm lập kế hoạch cho phép và kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp và trong trường hợp có sự thay đổi từ tài liệu quy hoạch thị trấn cho các dự án có thành tựu được công chúng quan tâm về chất lượng cũng như đổi mới hoặc sáng tạo kiến trúc.

Phần thứ ba chịu trách nhiệm bảo vệ các vật thể di chuyển dưới di tích lịch sử, bảo tồn phòng ngừa, nghiên cứu và các công trình liên quan.

Ủy ban khu vực về di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc cũng bao gồm một ủy ban gồm các bộ phận kiểm tra các câu hỏi không thuộc thẩm quyền của các phần.

Điều R611-18

Ủy ban khu vực về di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc bao gồm các thành viên chính thức và các thành viên bổ nhiệm theo lệnh của tỉnh trưởng khu vực trong thời hạn năm năm.

Đối với mỗi thành viên được bổ nhiệm không phải là những nhân vật đủ tiêu chuẩn, một người thay thế được chỉ định trong các điều kiện giống nhau; nó nằm trong trường hợp vắng mặt hoặc mất khả năng của người giữ. Thành viên thay thế

Chủ sở hữu được bổ nhiệm vì lý do của nhiệm vụ bầu cử quốc gia hoặc địa phương của mình, trong trường hợp là nhiệm vụ bầu cử địa phương, có thể được chọn từ các thành viên của hội đồng địa phương khác với hội đồng mà hội viên đầy đủ thuộc về.

Các thành viên đầy đủ được chọn cho nhiệm vụ bầu cử quốc gia hoặc địa phương của họ, cũng như những người thay thế họ, trong trường hợp là một nhiệm vụ bầu cử địa phương, được bổ nhiệm sau khi tham vấn, tùy từng trường hợp, với chủ tịch của Hiệp hội các thị trưởng của Pháp, Hiệp hội các cộng đồng của Pháp, Hiệp hội của các cơ quan của Pháp và Hiệp hội các vùng của Pháp.

Các thành viên có thể thuộc nhiều hơn một phần. Họ không thể ngồi trong cùng một phần cho các tiêu đề khác nhau.

Điều R611-19

Chủ tịch của ủy ban kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc khu vực được chọn bởi tỉnh trưởng khu vực giữa các thành viên nắm giữ nhiệm vụ bầu cử quốc gia hoặc địa phương.

Nếu tổng thống không thể tham dự, các chức năng của ông được thực hiện bởi quận trưởng khu vực hoặc đại diện của ông.

Điều R611-20

Mục “bảo vệ và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc kiến trúc và bất động sản” bao gồm các thành viên tiếp theo:

1. Chính đại diện của Nhà nước:

a) Sáu thành viên chính thức:

- quận trưởng khu vực;
- giám đốc khu vực phụ trách văn hóa;
- Giám đốc khu vực về môi trường, quy hoạch và nhà ở;
- người đứng đầu giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- người quản lý khu di tích lịch sử;
- người phụ trách khảo cổ học khu vực;

b) Ba thành viên được chỉ định:

- một kiến trúc sư của Tòa nhà của Pháp;
- người quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc cho chuyên ngành di tích lịch sử;
- người quản lý dịch vụ phi tập trung chịu trách nhiệm về kiến trúc;

2. Sáu thành viên nắm giữ một nhiệm vụ bầu cử quốc gia hoặc địa phương, bao gồm cả chủ tịch của ủy ban;

3. Sáu đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có mục đích quảng bá kiến trúc, bảo vệ, bảo tồn và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc;

4. Sáu nhân vật đủ tiêu chuẩn, bao gồm ít nhất hai kiến trúc sư và một thành viên của dịch vụ khu vực chịu trách nhiệm về ngành nghề kiểm kê di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa.

Điều R611-21

Mục "đồ án kiến trúc và công trình xây dựng" gồm các thành viên sau:

1.Chính đại diện của Nhà nước:

a) Sáu thành viên chính thức:

- quận trưởng khu vực;
- giám đốc khu vực phụ trách văn hóa;
- Giám đốc khu vực về môi trường, quy hoạch và nhà ở;
- người đứng đầu giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- người quản lý khu di tích lịch sử;
- người phụ trách khảo cổ học khu vực;

b) Ba thành viên được chỉ định:

- một kiến trúc sư của Tòa nhà của Pháp;
- người quản lý dịch vụ phi tập trung chịu trách nhiệm về kiến trúc;
- người quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc cho chuyên ngành di tích lịch sử;

2.Sáu thành viên nắm giữ một nhiệm vụ bầu cử quốc gia hoặc địa phương, bao gồm cả chủ tịch của ủy ban;

3.Sáu đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có mục đích quảng bá kiến trúc, bảo vệ, bảo tồn và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc;

4.Sáu nhân cách đủ tiêu chuẩn, trong đó có ít nhất ba kiến trúc sư.

Điều R611-22

Mục "bảo vệ vật thể và công trình di chuyển" bao gồm các thành viên sau:

1.Chính đại diện của Nhà nước:

a) Năm thành viên chính thức:

- quận trưởng khu vực;
- giám đốc khu vực phụ trách văn hóa;
- người đứng đầu giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- người quản lý khu di tích lịch sử;
- người phụ trách khảo cổ học khu vực;

b) Bốn thành viên được chỉ định:

- hai người quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc trong đó có ít nhất một trong những chuyên ngành di tích lịch sử;
 - một kiến trúc sư của Tòa nhà của Pháp;
 - một thành viên của cảnh sát quốc gia hoặc hiến binh;
- 2.Sáu thành viên nắm giữ một nhiệm vụ bầu cử quốc gia hoặc địa phương, bao gồm cả chủ tịch của ủy ban;
- 3.Sáu đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có mục đích quảng bá kiến thức, bảo vệ, bảo tồn và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- 4.Sáu nhân vật đủ tiêu chuẩn bao gồm ít nhất hai người quản lý đồ cổ và tác phẩm nghệ thuật và một thành viên dịch vụ khu vực chịu trách nhiệm kiểm kê di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa.

Điều R611-23

Trong mỗi phần của ủy ban kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc khu vực, một phái đoàn thường trực có thể kiểm tra các yêu cầu hoặc đề xuất nằm trong các quy định của phần. Cô ấy có thể thay mặt ủy ban đưa ra ý kiến bất lợi hoặc quyết định việc giới thiệu các yêu cầu này hoặc đề xuất trước khi phần được tập hợp trong hình thành toàn thể.

Điều R611-24

Phái đoàn thường trực của mỗi bộ phận bao gồm các thành viên sau:

1.Bốn đại diện của Nhà nước:

a) Hai thành viên chính thức;

- giám đốc khu vực phụ trách văn hóa;

- người quản lý khu di tích lịch sử;

b) Hai thành viên do quận trưởng khu vực chỉ định trong số các thành viên được chỉ định của khu liên quan;

2.Hai thành viên nắm giữ nhiệm vụ bầu cử quốc gia hoặc địa phương:

- chủ tịch ủy ban;

- một thành viên được bổ nhiệm bởi quận trưởng khu vực trong số những người nắm giữ chức vụ dân cử địa phương hoặc quốc gia khác

các thành viên của phần liên quan;

3.Hai đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có mục đích quảng bá kiến thức,

bảo vệ, bảo tồn và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc, do tình trạng khu vực bổ nhiệm trong số đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức của phần liên quan;

4. Hai nhân vật đủ tiêu chuẩn được bổ nhiệm bởi quận trưởng khu vực trong số những nhân vật đủ tiêu chuẩn của phần có liên quan.

Điều R611-25

Ủy ban Mục bao gồm các thành viên sau:

1. Bốn thành viên chính thức:

- chủ tịch ủy ban;
- quận trưởng khu vực;
- giám đốc khu vực phụ trách văn hóa;
- người quản lý khu di tích lịch sử;

2. Hai thành viên của mỗi khu vực, ngoài các thành viên chính thức, được bổ nhiệm bởi quận trưởng khu vực có ít nhất hai đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có mục đích quảng bá kiến trúc, bảo vệ, bảo tồn và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Điều R611-26

Sau khi có ý kiến của cấp ủy các bộ phận, nội quy của cấp ủy được sửa, đề nghị tổng thống, theo lệnh của quận trưởng khu vực

Điều R611-27

Các bộ phận và phái đoàn thường trực của họ họp khi được chủ tịch triệu tập.

Tổng thống cũng triệu tập một bộ phận hoặc ủy ban bộ phận theo yêu cầu của quận trưởng khu vực hoặc đa số thành viên của bộ phận hoặc của ủy ban bộ phận.

Một số phần có thể được tập hợp lại với nhau khi được chủ tịch triệu tập.

Chương trình nghị sự do tổng thống và quận trưởng khu vực hoặc đại diện của ông ấy cùng thiết lập.

Điều R611-28

Đô thị hoặc cơ sở hợp tác công lập giữa các thành phố chịu trách nhiệm lập kế hoạch địa phương quy hoạch thị trấn, văn bản quy hoạch thị trấn thay cho thể thành phố, cũng như cơ quan có thẩm quyền

trong các vấn đề của ủy quyền quy hoạch thị trấn được thông báo về chương trình nghị sự mà họ quan tâm và được lắng nghe bởi hoa hồng nếu họ yêu cầu.

Kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp và người quản lý đồ cổ và các tác phẩm nghệ thuật được nghe bởi ủy ban khi kiểm tra các vụ việc thuộc thẩm quyền.

Điều R611-29

Bỏ phiếu kín là quyền phát biểu ý kiến khi được ít nhất một phần ba tổng số thành viên yêu cầu. hiện tại.

Điều R611-30

Ban thư ký của ủy ban do ban giám đốc khu vực phụ trách các vấn đề văn hóa cung cấp. Các thử nghiệm-

biên bản cuộc họp có chữ ký của chủ tọa cuộc họp.

Quận trưởng khu vực lập một báo cáo hàng năm về các hoạt động của ủy ban, được gửi đến

Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Phần 3: Hội đồng các địa điểm Corsica

Điều D611-31

Các quy tắc liên quan đến thành phần và hoạt động của Hội đồng các Corsican được quy định trong

Các điều từ R. 4421-1 đến R. 4421-15 của quy tắc chung của chính quyền địa phương.

Chương II: Các quy định liên quan đến tài sản di sản, cảnh quan và kiến trúc toàn cầu

Điều R612-1

Đảm bảo duy trì Giá trị Phổ quát Nổi bật của các tài sản được công nhận là Di sản, cảnh quan và kiến trúc Thế giới di sản, cảnh quan và kiến trúc thế giới, Nhà nước và chính quyền địa phương hoặc các nhóm của họ bảo vệ những tài sản này và ở đâu thích hợp, toàn bộ hoặc một phần vùng đệm của chúng bằng cách áp dụng các quy định của cuốn quyền này, cuốn III của Bộ luật Môi trường hoặc Quyền I của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn.

Điều R612-2

Chu vi của vùng đệm và kế hoạch quản lý quy định tại Điều L. 612-1 được xác định bởi Quận trưởng củakhu vực. Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia và Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc Khu vực

và kiến trúc có thể được xem trên chu vi vùng đệm và kế hoạch quản lý.

Khi chu vi của bất động sản hoặc vùng đệm của nó hoặc khi kế hoạch quản lý liên quan đến một số vùng, quận trưởng khu vực có thẩm quyền do Thủ tướng Chính phủ bổ nhiệm.

Chương III: Các điều khoản khác

Điều D613-1

Các quy tắc liên quan đến các web được liệt kê và phân loại được trình bày trong Chương I của Tiêu đề IV của Quyển III có tên “Các khu vực tự nhiên” của phần quy định của luật môi trường.

Điều R613-2

Căn cứ vào khoản đầu tiên của Điều L. 611-1, trong trường hợp có đề xuất chuyển nhượng tài sản thuộc về Nhà nước ở nước ngoài và thể hiện một giá trị lịch sử hoặc văn hóa cụ thể, Bộ trưởng chịu trách nhiệm miễn bất cứ chủ tịch Ủy ban quốc gia về thừa kế và kiến trúc. Ủy ban chính phủ quốc gia có sáu tháng để đưa ra quyết định. Ý kiến của nó được chuyển đến bộ trưởng chịu trách nhiệm miễn với quan điểm về việc truyền tải của nó tới ủy ban liên bộ được đề cập trong Điều D. 1221-3 và D. 3221-12 của bộ luật chung về tài sản của công chúng.

PHẦN II: QUAN SÁT LỊCH SỬ

Chương I: Tòa nhà

Phần 1: Phân loại tòa nhà
Tiểu mục 1: Thủ tục phân loại, thẩm quyền phân loại và hạ cấp

Điều R621-1

Khi chủ sở hữu của tòa nhà hoặc, đối với bất kỳ tòa nhà nào thuộc về Nhà nước, thuộc sở hữu nhà nước của mình đồng ý, việc xếp hạng là di tích lịch sử do Bộ trưởng Bộ chịu trách nhiệm văn hóa.

Điều R621-2

Yêu cầu phân loại tòa nhà được trình bày bởi chủ sở hữu hoặc bất kỳ người nào có quan tâm. Yêu cầu phân loại tòa nhà thuộc Nhà nước cũng có thể được trình bày bởi quận trưởng sau khi tham khảo ý kiến của chủ đất.

Đề xuất phân loại tòa nhà cũng có thể được thực hiện bởi bộ trưởng chịu trách nhiệm văn hóa hoặc của quận trưởng khu vực.

Điều R621-3

Các yêu cầu phân loại tòa nhà được gửi tới quận trưởng của khu vực mà tòa nhà tọa lạc tòa nhà.

Yêu cầu kèm theo mô tả về tòa nhà, các yếu tố liên quan đến lịch sử của nó và kiến trúc, cũng như ảnh và tài liệu đồ họa thể hiện toàn bộ và dưới những khía cạnh thú vị nhất của nó từ quan điểm của lịch sử và nghệ thuật.

Điều R621-4

Quận trưởng khu vực thu thập ý kiến của ủy ban di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khu vực hoặc ủy quyền thường trực đối với các yêu cầu được đề cập đến, sau khi đã kiểm tra tính đầy đủ của hồ sơ, cũng như về các đề xuất phân loại mà nó chủ động.

Sau khi tham khảo cuộc họp ủy ban kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc khu vực trong phiên họp toàn thể, nó có thể hoặc đề xuất một biện pháp phân loại cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, hoặc đăng ký tòa nhà theo di tích lịch sử. Trong mọi trường hợp, anh ta thông báo cho người nộp đơn về quyết định của mình.

Khi thủ trưởng khu vực đề xuất với Bộ trưởng việc phân loại toàn bộ hoặc một phần của tòa nhà, ông có thể đồng thời, thực hiện một lệnh đăng ký đối với tòa nhà này.

Điều R621-5

Bộ trưởng quyết định, sau khi có ý kiến của Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia, về đề xuất của tỉnh trưởng khu vực cũng như về bất kỳ đề xuất phân loại nào mà anh ấy chủ động. anh ta thông báo cho Ủy ban, trước khi nó đưa ra ý kiến của mình, về ý kiến của chủ sở hữu hoặc người thụ hưởng đất về đề xuất phân loại. Bộ trưởng chỉ có thể đưa ra quyết định phân loại theo quan điểm hồ sơ bao gồm sự đồng ý của chủ sở hữu đối với biện pháp này.

Ông thông báo ý kiến của Ủy ban và quyết định của Ủy ban cho tỉnh trưởng khu vực.

Điều R621-6

Khi bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa quyết định mở một cơ quan phân loại để áp dụng điều L. 621-7, anh ta thông báo cho cơ quan phân loại cho chủ sở hữu của tòa nhà, khuyên anh ta rằng anh ta có thời hạn hai tháng để nộp các quan sát bằng văn bản. Thông báo được gửi cho đại lý di sản, cảnh quan và kiến trúc trong trường hợp công trình thuộc sở hữu Nhà nước.

Điều R621-7

Quyết định phân loại đề cập đến:

1. Tên hoặc ký hiệu của tòa nhà;
2. Địa chỉ hoặc vị trí của tòa nhà và tên của thành phố nơi nó tọa lạc;
3. Toàn bộ hoặc một phần phạm vi phân loại với các tham chiếu địa chính của các mảnh đất, chỉ định, nếu phân loại là một phần, các bộ phận của tòa nhà mà nó áp dụng;
4. Tên và nơi ở của chủ sở hữu với sự chỉ định của chứng thư quyền sở hữu.

Điều R621-8

Quyết định phân loại tòa nhà được thông báo bởi quận trưởng khu vực cho chủ sở hữu. Điều này là bắt buộc để thông báo cho những người thụ hưởng kế tiếp hoặc những người cư ngụ về điều đó.

Quyết định này được thông báo với dấu hiệu về mức độ dễ dàng bảo vệ cho thị trường và, nếu cần thiết, gửi cho chủ tịch của cơ sở hợp tác liên thành phố công chịu trách nhiệm lập kế hoạch phòng kế hoạch thành phố, nơi bổ sung cho quy hoạch này, khi nó tồn tại, theo các điều kiện quy định tại Điều L. 153-60 của luật quy hoạch thị trấn.

Điều R621-9

Yêu cầu bồi thường của chủ sở hữu tòa nhà được tự động xếp vào nhóm thứ ba của đoạn của điều L. 621-6 được gửi tới quận trưởng của khu vực nơi tài sản tọa lạc.

Trong trường hợp không có một thỏa thuận thân thiện trong vòng sáu tháng kể từ ngày yêu cầu, thẩm phán việc trung thu có thể được thực hiện theo các điều kiện được quy định trong đoạn thứ ba của Điều R. 311-9 của Bộ luật trung thu vì công ích.

Điều R621-10

Cơ quan hành chính có thẩm quyền đề xuất ngừng hoạt động của một tòa nhà được phân loại là di tích lịch sử là bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa. Việc hạ cấp diễn ra sau khi thu thập các quan sát của chủ sở hữu, nếu anh ta không phải là nguồn gốc của đề xuất và sau khi tham khảo ý kiến của hoa hồng di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khu vực cũng như Di sản, cảnh quan và kiến trúc quốc gia và kiến trúc được thu thập trong các điều kiện tương tự như để phân loại.

Tiểu mục 2: Làm việc trên một tòa nhà đã được phân loại

Điều R621-11

Các công trình được ủy quyền áp dụng khoản đầu tiên của Điều L. 621-9 là công trình xây dựng hoặc công việc thuộc bất kỳ bản chất nào có khả năng ảnh hưởng đến tính nhất quán hoặc hình thức của được phân loại một phần của tòa nhà, hoặc để ảnh hưởng đến việc bảo tồn tòa nhà này. Đặc biệt cấu thành công việc như vậy:

1. Cọ rửa hoặc chần nuôi trong đất đã phân loại;
 2. Phá rừng hoặc dọn đất trên đất đã phân loại;
 3. Công việc có đối tượng hoặc tác dụng loại bỏ nước, củng cố, lắp ráp, phục hồi, theo tiêu chuẩn, nâng cao, dọn dẹp hoặc dọn dẹp một tòa nhà được liệt kê cũng như công việc lợp mái tạm thời hoặc che chở, trừ trường hợp nguy hiểm tức thời;
 4. Công việc đổi mới;
 5. Làm việc trên các bộ phận bên trong đã phân loại của các tòa nhà, đặc biệt là sửa đổi khối lượng hoặc phân phối ngang hoặc dọc, sửa đổi, phục hồi, thay thế hoặc tạo các yếu tố hoàn thiện hoặc đồ trí, sàn nhà, đồ gỗ, tranh tường, quét vôi, kính màu hoặc tác phẩm điêu khắc;
 6. Làm việc nhằm mục đích lắp đặt vĩnh viễn một vật thể di chuyển trong một tòa nhà được liệt kê cũng như những thứ nhằm mục đích đặt các công trình lắp đặt ở mặt tiền hoặc trên mái của tòa nhà;
 7. Làm việc để thiết lập các công trình hoặc công trình lắp đặt tạm thời có diện tích lớn hơn hai mươi mét vuông và kéo dài hơn một tháng trên đất đã phân loại.
- Đối với các cuộc khai quật khảo cổ được quy định trong 1°, sự cho phép được quy định trong Điều L. 523-9 hoặc trong Điều L. 531-1 thay thế cho điều đó được quy định trong Điều L. 621-9.

Các công việc bảo trì và sửa chữa không được phép.

Điều R621-12

Yêu cầu ủy quyền cho công việc trên một tòa nhà được liệt kê được quy định trong Điều L. 621-9 được trình bày bởi chủ sở hữu hoặc người đại diện của họ hoặc bởi một người cung cấp bằng chứng về quyền sở hữu cho phép anh ta thực hiện hoạt động theo kế hoạch hoặc đủ điều kiện để hưởng lợi từ việc trưng thu vì mục đích công ích.

Yêu cầu và tệp kèm theo được gửi, dưới dạng bốn bản sao, đến dịch vụ phi tập trung, chịu trách nhiệm về kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Tệp này bao gồm:

1.Chương trình hoạt động mô tả và biện minh cho công việc đã lên kế hoạch và thiết kế sơ bộ cuối cùng bao gồm một báo cáo trình bày, một mô tả định lượng chi tiết và tất cả các tài liệu đồ họa và chụp ảnh cho phép hiểu về công việc được lên kế hoạch;

2.Các nghiên cứu khoa học và kỹ thuật trước khi thực hiện công việc, tùy theo tính chất,tầm quan trọng và sự phức tạp của những điều này.

Một nghị định của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa đặt ra, tùy thuộc vào đối tượng của công việc, các mô hình nhu cầu và quy định danh quyền các tài liệu cần đính kèm vào tập.

Dịch vụ phi tập trung phụ trách kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc truyền tải không chậm trễ hai bản sao của yêu cầu và hồ sơ gửi cho tỉnh trưởng khu vực để kiểm tra theo cuốn quyền này và khi công việc yêu cầu thỏa thuận của mình, một bản sao cho cơ quan có thẩm quyền để phán quyết về các ứng dụng để xây dựng.

Nếu cảnh sát trưởng khu vực cho rằng hồ sơ chưa hoàn chỉnh, ông sẽ thông báo cho người nộp đơn trong thời hạn một tháng kể từ khi nhận được yêu cầu của dịch vụ phi tập trung chịu trách nhiệm về kiến trúc và tài sản, danh quyền và nội dung của các tài liệu bổ sung cần cung cấp. Trong trường hợp không có yêu cầu về các bộ phận bổ sung trong khoảng thời gian này, tập được coi là hoàn chỉnh.

Khi hồ sơ hoàn tất, quận trưởng khu vực thông báo cho người nộp đơn và cơ quan có thẩm quyền quy định về đơn xin cấp phép xây dựng, ngày và số đăng ký nhu cầu của dịch vụ phi tập trung chịu trách nhiệm về kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc. Khi các bộ phận

bổ sung đã được yêu cầu trong khoảng thời gian một tháng được quy định trong đoạn trước, trong trường hợp không nhận được các tài liệu này trong vòng hai tháng, yêu cầu sẽ bị từ chối một cách ngầm.

Văn bản thỏa thuận của cơ quan có thẩm quyền về việc xin cấp phép xây dựng đối với trường hợp có thể áp dụng loại bỏ các quy tắc của quy hoạch đô thị địa phương, áp dụng điều L. 152-4 của bộ luật quy hoạch thị trấn, được gửi đến tỉnh trưởng khu vực trong vòng hai tháng kể từ khi nhận được hồ sơ hoàn thành bởi cơ quan này. Trong trường hợp không có phản hồi từ cơ quan này khi hết thời hạn ấn định, thỏa thuận của nó được coi là được. Mọi thay đổi về tính chất và mức độ của công việc phải là đối tượng của yêu cầu ủy quyền.

Tin tức.

Điều R621-13

Sự cho phép làm việc tại một tòa nhà đã được niêm yết được cấp bởi quận trưởng khu vực, trừ khi Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa quyết định thảo luận vấn đề.

Quận trưởng khu vực quyết định trong vòng sáu tháng kể từ ngày đăng ký được thông báo trong áp dụng đoạn thứ chín của điều R. 621-12. Tuy nhiên, nếu bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa đã quyết định, trong thời hạn được giao cho quận trưởng khu vực để nâng cao hồ sơ, ủy quyền được cấp bởi ông trong mười hai tháng kể từ cùng ngày. Nó thông báo cho người nộp đơn theo đó. Không có phản hồi từ quận trưởng của khu vực hoặc Bộ trưởng khi hết thời hạn ấn định, ủy quyền được coi là đã được cấp.

Quyết định ủy quyền có thể kèm theo đơn thuốc, bảo lưu hoặc các điều kiện để thực hiện khoa học và kỹ thuật kiểm soát hoạt động của các dịch vụ chịu trách nhiệm về di tích lịch sử. Bà ấy có tính đến bất kỳ yêu cầu nào do cơ quan có thẩm quyền đưa ra để đưa ra quy định về hồ sơ xin phép xây dựng.

Điều R621-14

Sau khi hết thời hạn được quy định bởi điều R. 621-13, quận trưởng hoặc bộ trưởng khu vực ban hành người quan tâm yêu cầu nó, trong vòng một tháng kể từ khi nhận được, một chứng chỉ xác nhận, tùy từng trường hợp, rằng một quyết định tiêu cực hoặc tích cực đã được thực hiện và chỉ rõ, nếu có, các yêu cầu nêu trong quyết định cấp phép.

Điều R621-15

Bằng cách loại bỏ các quy định của Điều R. 621-12 và R. 621-13, nếu dự án lắp đặt công việc các công trình hoặc công trình lắp đặt tạm thời có diện tích bề mặt trên hai mươi mét vuông và kéo dài quá một tháng không thuộc phạm vi của giấy phép xây dựng, giấy phép phá dỡ, giấy phép lập kế hoạch hoặc tuyên bố trước, yêu cầu và tệp được gửi bản sao đến dịch vụ phi tập trung chịu trách nhiệm về kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc. Người sau gửi một bản sao cho tỉnh trưởng của khu vực quyết định trong vòng một tháng. Không có phản hồi từ quận trưởng khu vực khi kết thúc việc này chậm trễ, ủy quyền được coi là được cấp.

Trong các trường hợp khác, yêu cầu liên quan đến một dự án công việc để thiết lập cài đặt hoặc công trình xây dựng tạm thời có diện tích bề mặt lớn hơn hai mươi mét vuông và kéo dài hơn một tháng được trình bày và điều tra theo các điều kiện nêu trong điều R. 621-12 và quyết định được đưa ra trong vòng điều kiện quy định trong điều R. 621-13. Tuy nhiên, quận trưởng khu vực sau đó sẽ quyết định trong vòng ba tháng.

Điều R621-16

Giấy phép làm việc trên một tòa nhà được liệt kê, được quy định trong Điều L. 621-9, được hiển thị trên web, có thể nhìn thấy từ bên ngoài, bởi người thụ hưởng, ngay sau khi ủy quyền được thông báo, trong bất kỳ thời lượng của công việc. Một

ngợi định của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa quy định các hình thức trưng bày.

Điều R621-16-1

I. - Giấy phép cho công việc trên một tòa nhà được liệt kê đã hết hạn nếu công việc không được thực hiện trong vòng ba năm kể từ ngày thông báo quyết định hoặc kể từ ngày quyết định đã can thiệp một cách ngầm. Khi bắt đầu công việc phải được ủy quyền hoặc thủ tục do một luật khác quy định, thời hạn này sẽ bắt đầu từ ngày mà công việc có thể bắt đầu theo luật này nếu ngày đó muộn hơn thông báo đã nói.

Việc ủy quyền cũng hết hạn nếu sau khoảng thời gian này, công việc bị gián đoạn trong một khoảng thời gian hơn một năm.

II. - Việc ủy quyền có thể được gia hạn một năm, theo yêu cầu của người thụ hưởng.

Yêu cầu gia hạn được gửi bằng thư đã đăng ký hoặc gửi đến dịch vụ phi tập trung chịu trách nhiệm kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc ít nhất bốn tháng trước khi hết thời hạn hiệu lực.

Việc gia hạn được cấp cho người thụ hưởng ủy quyền nếu không có quyết định trái ngược nào được gửi cho người đó trong vòng hai tháng kể từ ngày nhận được thông báo qua bưu điện hoặc thông báo của cơ quan có thẩm quyền có thẩm quyền để phán quyết theo yêu cầu. Việc gia hạn có hiệu lực khi hết hiệu lực của quyết định ban đầu.

III. - Thời hạn nêu trong I và II bị đình chỉ trong trường hợp có khiếu kiện pháp lý chống lại việc ủy quyền.

Điều R621-17

Sự tuân thủ của công việc được thực hiện trên một tòa nhà đã được phân loại với sự ủy quyền đã được xác minh bởi các dịch vụ phi tập trung của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa trong vòng sáu tháng sau khi hoàn thành. Bà ấy, nếu có, làm phát sinh giấy chứng nhận từ quận trưởng khu vực về việc thanh toán số dư trợ cấp công cộng.

Khi công việc hoàn thành, hồ sơ tài liệu về các công việc đã thực hiện được nộp thành bốn bản sao của người quản lý dự án cho khách hàng, người này chuyển tiếp ba bản sao tới dịch vụ phân cấp phụ trách kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc. Tập này bao gồm một bộ nhớ mô tả kèm theo các tài liệu đồ họa và ảnh, một bản sao tóm tắt trả cho các công ty cũng như bất kỳ tài liệu đính kèm hình ảnh nào do họ cung cấp, báo cáo của các bên liên quan chuyên biệt, danh quyền các vật liệu được sử dụng và nguồn gốc của chúng. Về can thiệp vào tác phẩm nghệ thuật, tranh vẽ tranh tường, tác phẩm điêu khắc, cửa sổ kính màu được kết hợp vào tòa nhà, tập tài liệu bao gồm các bản sao của các giao thức can thiệp của các chủ nhà

hàng đề cập đến các sản phẩm được sử dụng và các tài liệu được hiển thị trình bày công việc trước, trong và sau khi trùng tu. Các tài liệu chuẩn bị, các nghiên cứu khoa học hoặc các kỹ thuật và chẩn đoán được đính kèm trong tệp nếu chúng làm sáng tỏ một cách hữu ích công việc được thực hiện.

Tiểu mục 3: Kiểm soát khoa học và kỹ thuật

Điều R621-18

Kiểm soát khoa học và kỹ thuật được cung cấp bởi các dịch vụ Nhà nước chịu trách nhiệm về di tích lịch sử là dự định cho:

1. Định kỳ kiểm tra tình trạng của các di tích lịch sử đã được liệt kê và các điều kiện để bảo tồn chúng để tính bền vững của chúng được đảm bảo;
2. Kiểm tra và đảm bảo rằng các biện pháp can thiệp vào các tòa nhà đã được phân loại, được quy định trong Điều L. 621-9 là tương thích với tình trạng của di tích lịch sử được công nhận cho các tòa nhà này khi áp dụng phần này, không làm tổn hại đến lợi ích của nghệ thuật hoặc lịch sử đã biện minh cho việc phân loại chúng là di tích lịch sử và không làm tổn hại đến việc bảo tồn tốt của chúng với mục đích truyền tải chúng cho các thế hệ tương lai.

Điều R621-19

Các dịch vụ của Nhà nước chịu trách nhiệm về các di tích lịch sử xác định, theo các đặc điểm của các tòa nhà liên quan, các điều kiện khoa học và kỹ thuật theo đó can thiệp vào di tích lịch sử được nghiên cứu, tiến hành và là đối tượng của các tài liệu thích hợp. Họ đảm bảo thực hiện của họ.

Điều R621-20

Khi nó liên quan đến hoạt động, kiểm soát khoa học và kỹ thuật của các dịch vụ Nhà nước chịu trách nhiệm di tích lịch sử được thực hiện ngay từ khi bắt đầu nghiên cứu tài liệu và các kỹ thuật chuẩn bị được thực hiện, nếu họ đã được quy định, trước khi yêu cầu ủy quyền, sau đó trong suốt công việc được ủy quyền cho đến khi hoàn thành.

Điều R621-21

Khi chủ sở hữu, người thụ hưởng, người đại diện của anh ta hoặc bất kỳ người nào chứng minh quyền sở hữu cho phép anh ta có công việc được thực hiện thông báo cho tỉnh trưởng khu vực về ý định thực hiện một dự án công việc một tòa nhà được liệt kê, quận trưởng khu vực cung cấp cho anh ta tình trạng kiến trúc theo ý của anh ta và tòa nhà được đề cập và chỉ ra cho nó những ràng buộc về quy định, kiến trúc và kỹ thuật mà dự án sẽ phải tôn trọng.

Quận trưởng khu vực chỉ định, tùy thuộc vào tính chất, tầm quan trọng và mức độ phức tạp của công việc dự kiến, các nghiên cứu khoa học và kỹ thuật phải được thực hiện trước khi xác định của chương trình điều hành.

Quận trưởng khu vực cũng chỉ ra cho anh ta những kỹ năng và kinh nghiệm mà các kiến trúc sư là ứng cử viên quản lý dự án của công trình này, được xác định dựa trên các đặc thù của hoạt động theo điều R. 621-29.

Điều R621-22

Trước khi gửi yêu cầu để được cấp phép theo Điều L. 621-9, cơ quan ký hợp đồng gửi cho quận trưởng khu vực dự thảo chương trình kèm theo chẩn đoán hoạt động. Sau, trường hợp nếu cần thiết, một cuộc tranh luận đối đầu, cảnh sát trưởng khu vực thông báo cho ông ta về những quan sát và đề xuất của ông ta.

Điều R621-23

Kiểm soát khoa học và kỹ thuật đối với công việc đang tiến hành trong tòa nhà được liệt kê được thực hiện trên các bộ phận và tại chỗ cho đến khi tuyên bố tuân thủ được quy định trong đoạn đầu tiên của Điều R. 621-17.

Các dịch vụ Nhà nước chịu trách nhiệm về di tích lịch sử được thông báo bởi cơ quan hợp đồng của ngày bắt đầu công việc và các cuộc họp mặt.

Điều R621-24

Đối với việc thực hiện kiểm soát khoa học kỹ thuật của các cơ quan Nhà nước có trách nhiệm về di tích mang tính lịch sử, như một phần trong sứ mệnh giám sát các tòa nhà được liệt kê hoặc trong quá trình thực hiện công việc trên các tòa nhà được liệt kê, chủ sở hữu hoặc người thụ hưởng được yêu cầu cho phép đại lý của các dịch vụ này để truy cập các cơ sở.

Việc kiểm tra tại chỗ các tòa nhà được liệt kê được thực hiện với sự có mặt của chủ sở hữu, người được chuyển nhượng hoặc Tiêu biểu. Trường hợp vắng mặt thì thực hiện theo thỏa thuận của họ.

Tiểu mục 4: Quản lý dự án

Điều R621-25

Công việc sửa chữa các tòa nhà đã được phân loại của Tiểu bang, cho dù chúng có sẵn sàng hay không các cơ sở công cộng, được đề xuất, theo thỏa thuận với người thụ hưởng việc cung cấp tòa nhà, bởi kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp có thẩm quyền về mặt lãnh thổ. Điều này do ban quản lý dự án chịu trách nhiệm.

Tuy nhiên:

1. Đối với các tòa nhà đã phân loại được cung cấp cho dịch vụ có thẩm quyền quốc gia hoặc cho một cơ sở công, quản lý dự án cũng có thể được cung cấp bởi một kiến trúc sư - nhà quy hoạch đô thị của Nhà nước chuyên ngành "quyền gia trưởng" được chỉ định cho dịch vụ hoặc cơ sở này;

2. Đối với các di tích lịch sử đã được liệt kê được cung cấp cho các bộ khác ngoài bộ chịu trách nhiệm văn hóa, quản lý dự án cũng có thể được cung cấp bởi một công chức kiến trúc sư có bằng tốt nghiệp chuyên môn hóa và đi sâu về kiến trúc đề cập đến "kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc".

Điều R621-26

Ủy thác quản lý dự án sửa chữa công trình nhà ở đã niêm yết không thuộc Nhà nước cho một kiến trúc sư có bằng chuyên môn và chuyên sâu về kiến trúc, hãy đề cập đến "kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc" hoặc bất kỳ văn bản nào khác được công nhận có trình độ tương đương.

Theo yêu cầu của chủ sở hữu hoặc chủ sở hữu đất và theo quyết định của tỉnh trưởng khu vực, kiến trúc sư des Bâtiments de France có thể là nhà thầu chính cho công việc này, với điều kiện là tình huống nguy hiểm cho các tòa nhà hoặc nguy hiểm sắp xảy ra cho con người, tức là thiếu nguồn cung cấp nhân hoặc công cộng. Sự thiếu hụt này không thể được thiết lập, đối với những người tuân theo luật thị trường công khai hoặc theo Sắc lệnh số 2005-649 ngày 6 tháng 6 năm 2005 liên quan đến các hợp đồng do một số người trao công hoặc tư không phải tuân theo luật mua sắm công, chỉ sau khi thực hiện quảng cáo và cạnh tranh được cung cấp bởi các văn bản này và theo các điều khoản và điều kiện mà chúng cung cấp.

Điều R621-27

Kiến trúc sư trưởng của di tích lịch sử có thẩm quyền theo lãnh thổ đảm bảo việc quản lý dự án của công việc trùng tu các tòa nhà được liệt kê của Bang, cho dù chúng có sẵn sàng hay không của một cơ sở công lập đảm bảo sự giám sát theo quy định tại II Điều 3 của Nghị định số 2007-1405 ngày 28 tháng 9 năm 2007 về tình trạng đặc biệt của cơ quan kiến trúc sư trưởng của di tích hồ sơ lịch sử và sự thích ứng với luật Cộng đồng về các quy tắc áp dụng cho việc trùng tu các tòa nhà đã phân loại.

Điều R621-28

Quản lý dự án để phục hồi các công trình được liệt kê không thuộc về Nhà nước là được cung cấp bởi một kiến trúc sư trưởng của các di tích lịch sử, hoặc bởi một kiến trúc sư từ một Quốc gia thành viên của Liên minh Châu Âu hoặc thành viên của Hiệp định về Khu vực Kinh tế Châu Âu, được thành lập tại một trong các của

các Quốc gia này và trình bày các điều kiện cần thiết để tham gia các kỳ kiểm tra của cuộc thi do 2.1 của điều 2 của nghị định số 2007-1405 ngày 28 tháng 9 năm 2007 về tình trạng đặc biệt của cơ quan kiến trúc sư trưởng của các di tích lịch sử và sự thích ứng với luật Cộng đồng về các quy tắc áp dụng việc khôi phục các tòa nhà đã phân loại cũng như những tòa nhà được yêu cầu đăng ký trên danh quyền khu vực Điều 10 của Luật số 77-2 ngày 3 tháng 1 năm 1977 về ngành kiến trúc. Đối với mỗi hoạt động, chủ sở hữu hoặc người được giao chỉ định rõ ràng các kỹ năng do người quản lý dự án yêu cầu.

Điều R621-29

Đối với việc thực hiện kiểm soát khoa học và kỹ thuật được xác định bởi các điều R. 621-18 và R. 621-21, quận trưởng khu vực đảm bảo rằng các lý do được đưa ra là để cho phép hoạt động được thực hiện trong điều kiện phù hợp với sự bảo tồn tốt của tòa nhà được đề cập.

Để đạt được mục tiêu này, chủ sở hữu hoặc người thụ hưởng thông báo với trưởng khu vực những lý do có thể thiết lập rằng việc đào tạo và kinh nghiệm chuyên môn của người quản lý dự án được chọn chứng thực kiến thức lịch sử, kiến trúc và kỹ thuật cần thiết cho việc thiết kế và tiến hành các công trình trên tòa nhà phải được phục hồi.

Thông tin này được cung cấp, trong mọi trường hợp, trước khi nộp đơn ủy quyền làm việc được cấp trong áp dụng Điều L. 621-9 và trước khi ký hợp đồng quản lý dự án. Cho chủ dự án theo quy định của luật mua sắm công, thông tin này được truyền trước khi hoàn thành thủ tục quy định tại Điều 79 và 80 của Bộ luật Mua sắm công, trong các Điều 44 và 45 của nghị định số 2005-1308 ngày 20 tháng 10 năm 2005 liên quan đến các hợp đồng do các tổ chức ký kết trao được đề cập trong Điều 4 của Pháp lệnh số 2005-649 ngày 6 tháng 6 năm 2005 liên quan đến các hợp đồng do một số cá nhân nhà nước hoặc tư nhân không phải tuân theo luật mua sắm công và các điều 45 và 46 của Nghị định số 2005-1742 ngày 30 tháng 12 năm 2005 quy định các quy tắc áp dụng cho các hợp đồng do cơ quan ký hợp đồng được đề cập trong điều 3 của sắc lệnh này.

Điều R621-30

Khi kiến trúc sư không có đủ các kỹ năng cần thiết để thực hiện nhiệm vụ của mình quản lý dự án, nó có thể kêu gọi các chuyên gia trong hợp đồng phụ hoặc bằng cách tạo nhóm mà anh ấy là đại diện.

Điều R621-31

Kiến trúc sư trưởng có thẩm quyền về mặt lãnh thổ của các di tích lịch sử cũng đảm bảo việc kiểm soát công trình di tích lịch sử đã được xếp hạng không thuộc

Nhà nước, khi không có người giám sát công việc, đặc biệt là những công việc được đề cập trong điều 5 của nghị định số 2007-1405 ngày 28 tháng 9 năm 2007 về địa vị đặc biệt của cơ quan kiến trúc sư trưởng của các di tích lịch sử và sự thích ứng với pháp luật Các quy tắc cộng đồng áp dụng cho việc khôi phục các tòa nhà được liệt kê và các điều R. 621-28 và R.621-30, không thể được khách hàng giữ lại.

Trong trường hợp này, những người phải tuân theo luật mua sắm công hoặc theo pháp lệnh số 2005-649 ngày 6 tháng 6 năm 2005 liên quan đến các hợp đồng được trao bởi một số cá nhân nhà nước hoặc tư nhân không tuân theo luật mua sắm

công chúng trước hết phải thực hiện các thủ tục công khai và cạnh tranh được cung cấp bởi các văn bản này và đã tuyên bố chúng không thành công do không có đề nghị hoặc không phù hợp của các đề nghị này.

Điều R621-32

Các hoạt động khôi phục trên các tòa nhà được liệt kê phải tuân theo:

1. Một nghiên cứu đánh giá, khi mức độ khôi phục theo kế hoạch yêu cầu một cái nhìn tổng thể chung về tình trạng của tòa nhà. Nó bao gồm xác định kiến trúc và lịch sử của di tích, đánh giá sức khỏe, và kèm theo một đề xuất nhiều năm cho công việc cũng như một bộ sưu tập các nghiên cứu phim tài liệu khoa học, kỹ thuật và lịch sử mà nó là chủ đề;

2. Một nghiên cứu chẩn đoán cho mỗi hoạt động theo lịch trình, được bổ sung bởi chuyên môn kỹ thuật, khoa học và lịch sử nếu tính chất, tầm quan trọng và tính phức tạp của công việc chứng minh cho nó;

3. Nhiệm vụ quản lý dự án, các yếu tố được nêu trong điều R. 621-34.

Chương trình dự thảo đi kèm với chẩn đoán hoạt động và, nếu có thể, nghiên cứu đánh giá được đệ trình để quan sát cho tình trạng khu vực theo các điều kiện được quy định tại Điều R. 621-22.

Bản thảo cuối cùng phải được ủy quyền trước khi bắt kỳ công việc nào bắt đầu, trong các điều kiện được quy định bởi các điều R. 621-11, R. 621-12, R. 621-13, R. 621-14, R. 621-15, R. 621-16 và R.621-17.

Điều R621-33

Quản lý dự án là phản ứng kiến trúc, kỹ thuật và kinh tế cho chương trình thạc sĩ của cuốn quyền. Quản lý dự án cho công việc trùng tu trên các tòa nhà được liệt kê bao gồm việc thực hiện các phần tử nhiệm vụ không thể tách rời và có thể là các yếu tố nhiệm vụ độc lập.

Điều R621-34

Đối với mỗi hoạt động, người quản lý dự án được giao một nhiệm vụ cơ bản có các yếu tố không thể tách rời như sau:

1. Các nghiên cứu thiết kế sơ bộ, được chia thành thiết kế sơ bộ tóm tắt và thiết kế sơ bộ cuối cùng;
2. Nghiên cứu dự án;
3. Hỗ trợ được cung cấp cho cơ quan ký hợp đồng để trao (các) hợp đồng công trình;
4. Kiểm tra sự phù hợp với dự án của các nghiên cứu thực hiện do nhà thầu thực hiện và thị thực của họ;
5. Hướng thực hiện (các) hợp đồng công trình;
6. Sự hỗ trợ được cung cấp cho khách hàng trong các hoạt động lễ tân và trong quá trình đảm bảo hoàn thành hoàn hảo.

Các yếu tố này, tùy thuộc vào tính chất công việc hoặc mức độ phức tạp của hoạt động, có thể được nhóm thành một hoặc nhiều pha. Họ là chủ thể của một hợp đồng duy nhất.

Điều R621-35

Người quản lý dự án có thể chịu trách nhiệm về việc lập lịch trình, điều phối và quản lý công trường (OPC).

Ngoài ra, anh ta có thể chịu trách nhiệm về toàn bộ hoặc một phần của nghiên cứu đánh giá sơ bộ cũng như, nếu có, các nghiên cứu chẩn đoán.

Điều R621-36

Ngoại trừ nghiên cứu đánh giá, nội dung của các yếu tố được đề cập trong các điều R. 621-33, R. 621-34 và R. 621-35 được định nghĩa trong tiêu mục 2 của nghị định số 93-1268 ngày 29 tháng 11 năm 1993 liên quan đến nhiệm vụ quản lý dự án do nhà thầu công ủy thác cho các nhà cung cấp luật tư nhân.

Điều R621-37

Trong trường hợp thất bại của người quản lý dự án, người nắm giữ nhiệm vụ cơ bản, khách hàng giao phó giao một phần cho người quản lý dự án khác để tiếp tục hoạt động, tất cả các yếu tố của nhiệm vụ, những nhiệm vụ được thực hiện bởi người nắm giữ hợp đồng đầu tiên và những người được giao phó cho người quản lý dự án mới, phải tôn trọng nội dung của nhiệm vụ cơ bản.

Điều R621-38

Khi công việc trùng tu được thực hiện trên các phần đã phân loại của một tòa nhà đạt đến đã đăng ký không thể phân chia được, nhiệm vụ quản lý dự án trên các

phần đã đăng ký được giao cho kiến trúc sư chuyên biệt như được định nghĩa trong các điều R. 621-27, R. 621-28, R. 621-29, R. 621-30 và R. 621-31.

Điều R621-39

Một mặt, hợp đồng quản lý dự án quy định các phương pháp mà chi phí dự báo về công việc cùng với ngưỡng chịu đựng mà người quản lý dự án cam kết, và mặt khác, những hậu quả đối với anh ta của những cam kết đã thực hiện.

Điều R621-40

Hợp đồng quản lý dự án cung cấp cam kết của người quản lý dự án về việc tôn trọng chi phí ước tính của công trình bị dừng chậm nhất trước khi bắt đầu thủ tục trao (các) hợp đồng làm việc.

Việc tuân thủ cam kết này được kiểm tra sau khi tham khảo ý kiến của các công ty xây dựng. Trong trường hợp vượt quá ngưỡng chịu đựng, khách hàng có thể yêu cầu người quản lý dự án điều chỉnh các nghiên cứu của mình, không có thù lao bổ sung.

Điều R621-41

Hợp đồng quản lý dự án cũng cung cấp cam kết của người quản lý dự án về việc tôn trọng chi phí hoạt động, với một ngưỡng dung sai mới, là kết quả của các hợp đồng làm việc được ký bởi chủ của cuốn quyền. Sự tuân thủ với cam kết này được kiểm tra sau khi thực hiện xong các công việc cần thiết cho thực hiện công việc có tính đến tổng chi phí cuối cùng của công việc do các quyết toán cuối cùng và hóa đơn kinh doanh.

Để giám sát việc tuân thủ cam kết, hợp đồng quản lý dự án quy định các điều khoản của tính đến những thay đổi của điều kiện kinh tế.

Trong trường hợp vượt quá ngưỡng chịu đựng do hợp đồng quản lý dự án quy định, tiền công quản lý dự án được giảm bớt. Hợp đồng quản lý dự án xác định các phương pháp tính toán này giảm, không được vượt quá 15% thù lao của người quản lý dự án tương ứng với các yếu tố của các nhiệm vụ sau khi trao hợp đồng làm việc.

Điều R621-42

Trong trường hợp sửa đổi chương trình hoặc dịch vụ do cơ quan hợp đồng quyết định, cụ thể là tại sau những khám phá tình cờ, hợp đồng quản lý dự án là đối tượng của một bản sửa đổi khiến chương trình dừng lại sửa đổi và chi phí ước tính của công việc có liên quan bởi sửa đổi này, và điều chỉnh thù lao của giám đốc dự án và các điều khoản cam kết của anh ta về chi phí ước tính.

Điều R621-43

Hợp đồng quản lý dự án ấn định mức thù lao cố định của người quản lý dự án.

Thù lao tương ứng với nhiệm vụ quản lý dự án cơ bản, được chia thành nhiệm vụ, có tính đến:

1. Phạm vi của nhiệm vụ, được đánh giá cụ thể liên quan đến số lượng và khối lượng dịch vụ được yêu cầu, phạm vi của các nguồn lực được thực hiện, phương pháp phân chia công việc, thời hạn sự phân công và cam kết của người quản lý dự án về việc tôn trọng chi phí ước tính của công việc;
2. Mức độ phức tạp của nhiệm vụ này, được đánh giá cụ thể về loại hình và kỹ thuật công việc, yêu cầu chương trình và các ràng buộc;
3. Chi phí ước tính của công việc dựa trên ước tính tạm thời của công việc được thiết lập bởi người quản lý dự án trong quá trình nghiên cứu thiết kế sơ bộ ban đầu hoặc về ước tính dự báo cuối cùng công việc được thiết lập trong quá trình nghiên cứu thiết kế sơ bộ cuối cùng.

Khi chưa xác định được chi phí ước tính của công việc khi hợp đồng được ký kết với người quản lý dự án, số tiền tạm tính thù lao của người quản lý dự án dựa trên phần được phân bổ cho làm việc từ phong bì tài chính tạm thời do cơ quan ký hợp đồng quy định. Số tiền cuối cùng của nó là cố định khi người quản lý dự án cam kết tôn trọng chi phí ước tính của công việc.

Điều R621-44

Khi tác phẩm được dự kiến bởi chủ sở hữu hoặc người thụ hưởng công cộng bao gồm một sửa đổi trong ý nghĩa của điều L. 621-9:

1. Nếu phần công việc mới là ngẫu nhiên, công việc này được bao gồm trong nhiệm vụ của kiến trúc sư chuyên ngành như được định nghĩa trong các điều R. 621-27, R. 621-28 và R. 621-31;
2. Nếu công việc mới là chủ yếu, thì các nhiệm vụ quản lý dự án tương ứng với công việc này là được khách hàng phân bổ cho người quản lý dự án do anh ta lựa chọn tuân thủ các quy tắc hiện hành.

Khi chúng có tính chất tác động đến quyền lợi được bảo vệ của tòa nhà, thì áp dụng Điều R.621-19, các dịch vụ của Nhà nước xác định các ràng buộc về kiến trúc và lịch sử cần được tôn trọng.

Tiểu mục 5: Công việc chính thức

Điều R621-45

Đối với việc áp dụng Điều L. 621-11, cơ quan hành chính có thẩm quyền là tỉnh trưởng khu vực.

Điều R621-46

Áp dụng điều L. 621-12, khi việc bảo tồn một tòa nhà được xếp hạng là di tích lịch sử bị tổn hại nghiêm trọng do không thực hiện công việc sửa chữa hoặc bảo trì, khu vực, hoặc bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa trong trường hợp vụ việc được nêu ra, có một báo cáo được đưa ra lưu ý sự cần thiết phải thực hiện công việc, mô tả và ước tính công việc này và báo cáo này được đệ trình để lấy ý kiến Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia.

Thông báo chính thức cho chủ sở hữu thời hạn mười lăm ngày để chọn người quản lý dự án chịu trách nhiệm thực hiện công việc. Nếu không, quận trưởng khu vực hoặc bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa ở trường hợp loại bỏ tệp, tiến hành chỉ định của nó.

Nghị định quy định thời hạn kể từ ngày phê duyệt dự án, các công trình phải được đảm nhận và thực hiện.

Điều R621-47

Khi tỉnh trưởng khu vực hoặc bộ trưởng phụ trách văn hóa, trong trường hợp có vụ việc được nêu ra, quyết định, phù hợp với các quy định của Điều L. 621-13, để công việc được tiến hành chính thức, anh ta phải thông báo cho quyết định cho chủ sở hữu.

Chủ sở hữu của một tòa nhà đã được phân loại có thời hạn một tháng kể từ khi nhận được thông báo về đoạn trước để yêu cầu cảnh sát trưởng bắt đầu thủ tục tịch thu được quy định trong điều L.621-13. Yêu cầu bao gồm một dấu hiệu về giá được đưa ra để bán tòa nhà của anh ta. Quận trưởng xem xét yêu cầu theo các điều kiện quy định tại Điều R. 10 của Bộ luật Tên miền Nhà nước và quyết định thời hạn tối đa là sáu tháng kể từ khi nhận được. Vào cuối giai đoạn này, sự thiếu phản ứng tương đương với một quyết định từ chối.

Điều R621-48

Trong trường hợp chuyển khoản để thanh toán cho một tòa nhà được liệt kê trong đó công việc được thực hiện tự động, quận trưởng khu vực thông báo cho chủ sở hữu nếu Tiểu bang chấp nhận việc thay thế người mua trong các nghĩa vụ của mình con nợ của Nhà nước để thực hiện công việc này.

Khi chủ sở hữu muốn thanh toán khoản nợ của mình bằng cách chuyển giao tòa nhà của mình cho Nhà nước, bằng cách áp dụng các quy định của khoản thứ hai của Điều L. 621-14, ông gửi cho quận trưởng khu vực tuyên bố từ bỏ mà anh ta cam kết ký vào hành vi hành chính xác thực tuyên bố này.

Nhà nước tiến hành thanh lọc các khoản thế chấp và các đặc quyền được đăng ký thường xuyên trên tòa nhà bỏ hoang, trong giới hạn giá trị thị trường của tòa nhà này.

Tiểu mục 6: Giảm nhẹ thông thường

Điều R621-49

Sự chấp thuận được quy định trong đoạn thứ hai của Điều L. 621-16, cần thiết để thiết lập một thỏa thuận theo thỏa thuận về một tòa nhà được phân loại, thuộc thẩm quyền của tỉnh trưởng khu vực. Trong trường hợp không có điều này phê duyệt, Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa thực hiện các hành động cho sự vô hiệu.

Tiểu mục 7: Tước quyền sử dụng công ích

Điều R621-50

Căn cứ vào Điều L. 621-20, cơ quan hành chính có thẩm quyền trình bày các quan sát của mình trước khi đưa một tòa nhà đã được phân loại hoặc được đề xuất để phân loại trong một cuộc khảo sát nhằm mục đích tước quyền sở hữu cho công ích là quận trưởng khu vực, trừ khi Bộ trưởng đã quyết định nâng thư mục.

Điều R621-51

Khi cảnh sát trưởng quyết định trưng dụng một tòa nhà được phân loại theo điều L. 621-13 hoặc điều L. 621-18, việc bồi thường được ấn định, trong trường hợp không có thỏa thuận thân thiện, bởi tòa án có thẩm quyền trong các vấn đề trưng thu.

Nếu công việc được thực hiện một cách chính thức theo Điều L. 621-12 và L. 621-14, phần chi phí do Nhà nước gánh chịu được khấu trừ vào số tiền bồi thường cho việc sung công đã được ấn định.

Tiểu phần 8: Ngoại tộc

Điều R621-52

Trong trường hợp có đề xuất chuyển nhượng một tòa nhà được liệt kê thuộc về chính quyền địa phương hoặc một trong những cơ sở công cộng, quận trưởng khu vực trình bày những quan sát của mình trong vòng hai tháng sau thông báo của chủ sở hữu tòa nhà, áp dụng điều L. 621-22.

Phần 2: Đăng ký tòa nhà

Tiểu mục 1: Thủ tục đăng ký và hủy niêm yết đăng ký

Điều R621-53

Đơn đăng ký xây dựng do chủ sở hữu hoặc bất kỳ người nào có quan tâm. Yêu cầu đăng ký một tòa nhà thuộc về Bang cũng có thể được trình bày bởi Quận trưởng sau khi tham khảo ý kiến với đại lý bất động sản.

Sáng kiến về một đề xuất niêm yết tài sản cũng có thể được thực hiện bởi bộ trưởng chịu trách nhiệm văn hóa, Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia hoặc quận trưởng khu vực.

Điều R621-54

Việc đăng ký một tòa nhà là di tích lịch sử được tuyên bố theo lệnh của tỉnh trưởng khu vực sau khi tham khảo ý kiến của ủy ban di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khu vực, họp trong phiên họp toàn thể.

Tuy nhiên, khi sáng kiến đăng ký đến từ Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa hoặc từ Ủy ban di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc quốc gia hoặc khi các phần khác nhau của cùng một tòa nhà chủ đề, một số đề xuất phân loại, một số đề cử, quyết định được thực hiện theo lệnh của bộ trưởng này, sau khi tham vấn với Di sản, cảnh quan và kiến trúc Quốc gia và ngành kiến trúc.

Điều R621-55

Yêu cầu đăng ký một tòa nhà như một di tích lịch sử được gửi đến quận trưởng của khu vực mà tòa nhà tọa lạc.

Yêu cầu kèm theo mô tả về tòa nhà, các yếu tố liên quan đến lịch sử của nó và kiến trúc, cũng như ảnh và tài liệu đồ họa thể hiện toàn bộ và dưới những khía cạnh thú vị nhất của nó từ quan điểm của lịch sử và nghệ thuật.

Điều R621-56

Quận trưởng khu vực thu thập ý kiến của ủy ban di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khu vực hoặc ủy quyền thường trực đối với các yêu cầu được đề cập đến, sau khi đã kiểm tra tính đầy đủ của hồ sơ, và về các đề cử mà nó chủ động.

Nếu anh ta đưa ra quyết định từ chối, quận trưởng khu vực sẽ thông báo cho người nộp đơn.

Điều R621-57

Quyết định đăng ký đề cập:

1. Tên hoặc ký hiệu của tòa nhà;

2. Địa chỉ hoặc vị trí của tòa nhà và tên của thành phố nơi nó tọa lạc;
3. Toàn bộ hoặc một phần phạm vi đăng ký với các tài liệu tham khảo địa chính của các mảnh đất, chỉ rõ, nếu đăng ký là một phần, các phần của tòa nhà mà nó áp dụng;
4. Tên và nơi ở của chủ sở hữu với sự chỉ định của chứng thư quyền sở hữu.

Điều R621-58

Quyết định đăng ký tòa nhà được thông báo bởi quận trưởng khu vực cho chủ sở hữu. Điều này là bắt buộc để thông báo cho những người thụ hưởng kế tiếp hoặc những người cư ngụ về điều đó.

Quyết định này được thông báo với dấu hiệu về mức độ dễ dàng bảo vệ cho thị trường và, nếu cần thiết, gửi cho chủ tịch của cơ sở hợp tác liên thành phố công chịu trách nhiệm lập kế hoạch phòng kế hoạch thành phố bổ sung cho quy hoạch này, khi nó tồn tại, theo các điều kiện quy định tại Điều L. 153-60 của luật quy hoạch thị trấn.

Điều R621-59

Việc hủy bỏ đăng ký của một tòa nhà được thông báo và thông báo theo cùng một thủ tục và trong các hình thức giống như dòng chữ.

Tiểu phần 2: Làm việc trên một tòa nhà được liệt kê Điều R621-60

Khi nó được lên kế hoạch thực hiện trên một công trình xây dựng được liệt kê hoặc công việc khác, một mặt, công việc bảo dưỡng hoặc sửa chữa thông thường được miễn mọi hình thức và mặt khác, các công trình xây dựng hoặc công trình được đề cập trong khoản thứ hai của Điều L. 621-27, tuyên bố quy định tại đoạn đầu tiên của cùng một Điều được đăng ký ít nhất bốn tháng trước ngày nhận ra chúng.

Tuyên bố này được thông báo trùng lặp tới dịch vụ phi tập trung chịu trách nhiệm về kiến trúc và quyền gia sản của nơi đặt tòa nhà bởi chủ sở hữu tòa nhà, người đại diện của họ hoặc bởi bất kỳ người biện minh cho một chức danh cho phép anh ta thực hiện công việc theo kế hoạch hoặc có khả năng hưởng lợi từ trung thu vì công ích. Dịch vụ phi tập trung chịu trách nhiệm về kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc gửi ngay một bản sao của tờ khai và hồ sơ cho tỉnh trưởng khu vực.

Các tài liệu đính kèm với tuyên bố là những tài liệu được đề cập trong 1. của điều R. 621-12.

Điều R621-61

Thời hạn bốn tháng được đề cập trong đoạn đầu tiên của Điều L. 621-27 có hiệu lực kể từ ngày đăng ký tờ khai. Để phản đối công việc này, trước khi hết hạn, tỉnh

trường khu vực phải trong khoảng thời gian bốn tháng, bắt đầu quy trình phân loại được quy định trong Điều R. 621-1 và tiếp theo. Nó không báo cho người yêu cầu.

Điều R621-62

Đối với các cuộc khai quật khảo cổ học trên đất đã đăng ký, tuyên bố quy định tại Điều R. 621-61 được coi là đã được thực hiện khi ủy quyền quy định tại Điều L. 523-9 hoặc trong Điều L. 531-1 đã được cấp.

Tiểu mục 3: Kiểm soát khoa học và kỹ thuật

Điều R621-63

Kiểm soát khoa học và kỹ thuật được cung cấp bởi các dịch vụ Nhà nước chịu trách nhiệm về di tích lịch sử là dự định cho:

1. Định kỳ kiểm tra tình trạng của các di tích lịch sử đã được liệt kê và các điều kiện để bảo tồn chúng để tính bền vững của chúng được đảm bảo;
2. Kiểm tra và đảm bảo rằng các biện pháp can thiệp vào các tòa nhà được liệt kê, được quy định trong Điều L. 621-27, là tương thích với tình trạng của di tích lịch sử được công nhận cho các tòa nhà này khi áp dụng quy tắc này, không ảnh hưởng đến mối quan tâm của nghệ thuật hoặc lịch sử, điều này đã biện minh cho dòng chữ của họ là tượng đài lịch sử và không làm tổn hại đến việc bảo tồn tốt của chúng với mục đích truyền tải chúng cho các thế hệ tương lai.

Điều R621-64

Các dịch vụ của Nhà nước chịu trách nhiệm về các di tích lịch sử xác định, theo các đặc điểm của các tòa nhà đã đăng ký liên quan, các điều kiện khoa học và kỹ thuật theo đó các biện pháp can thiệp về các di tích lịch sử này được nghiên cứu, tiến hành và là đối tượng của các tài liệu thích hợp. Họ đảm bảo việc thực hiện chúng.

Điều R621-65

Việc kiểm soát khoa học và kỹ thuật của các dịch vụ Nhà nước có trách nhiệm về di tích lịch sử được thực hiện trong suốt các công trình được ủy quyền cho đến khi hoàn thành.

Điều R621-66

Khi chủ sở hữu, người thụ hưởng, người đại diện của anh ta hoặc bất kỳ người nào chứng minh quyền sở hữu cho phép anh ta có công việc được thực hiện thông báo cho tỉnh trưởng khu vực về ý định thực hiện một dự án công việc một tòa nhà đã đăng ký, quận trưởng khu vực cung cấp cho anh ta trạng thái kiến thức mà anh ta

có vênhhi vắn và chỉ ra cho anh ta những ràng buộc về quy định, kiến trúc và kỹ thuật mà dự án sẽ phải sử dụng.

Điều R621-67

Kiểm soát khoa học và kỹ thuật đối với công việc dở dang được thực hiện trên tài liệu và tại chỗ cho đến khi cung cấp bằng chứng cho các tòa nhà được liệt kê theo điều R. 462-7 của bộ luật quy hoạch thị trấn.

Các dịch vụ Nhà nước chịu trách nhiệm về di tích lịch sử được thông báo bởi cơ quan hợp đồng của ngày bắt đầu công việc và các cuộc họp mặt.

Điều R621-68

Đối với việc thực hiện kiểm soát khoa học và kỹ thuật của các dịch vụ chịu trách nhiệm về các di tích lịch sử, như một phần trong sứ mệnh giám sát các tòa nhà được liệt kê, tức là khi thực hiện công việc các tòa nhà, chủ sở hữu hoặc người thụ hưởng đã đăng ký được yêu cầu cho phép các đại lý của các dịch vụ này để truy cập các cơ sở.

Việc kiểm soát tại chỗ các tòa nhà đã đăng ký được thực hiện với sự có mặt của chủ sở hữu, người được chuyển nhượng hoặc đại diện của họ. Trường hợp vắng mặt thì thực hiện theo thỏa thuận của họ.

Phần 3: Các quy định chung cho các tòa nhà được liệt kê và tòa nhà đã đăng ký

Tiểu mục 1: Người quản lý các di tích lịch sử thuộc

Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa và các cơ sở công cộng

Điều R621-69

Người trông coi tòa nhà được bảo vệ thuộc về Nhà nước, được đặt dưới quyền sử dụng của bộ chịu trách nhiệm văn hóa hoặc một cơ sở công cộng được đặt dưới sự giám sát của nó, được bổ nhiệm, trong số các kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp tại chức trong dịch vụ phi tập trung chịu trách nhiệm về kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc lãnh thổ có thẩm quyền, theo quyết định của quận trưởng khu vực, theo đề nghị của giám đốc phụ trách văn hóa khu vực ban hành sau khi có ý kiến của người đứng đầu ngành được phân cấp chịu trách nhiệm về kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc. Nó là đáng chú ý chịu trách nhiệm giám sát việc thực hiện bảo trì và sửa chữa thông thường hoặc sửa chữa bảo dưỡng của những tòa nhà này.

Một nhà quy hoạch đô thị-kiến trúc của Nhà nước chuyên về "di sản, cảnh quan và kiến trúc", được giao cho một cơ sở công cộng hoặc một dịch vụ với thẩm quyền quốc gia thuộc bộ chịu trách nhiệm về văn hóa, có thể là người quản lý một hoặc nhiều trung tâm có sẵn cho cơ sở hoặc dịch vụ.

Tiểu mục 2: Hỗ trợ quản lý dự án

Điều R621-70

Nhiệm vụ hỗ trợ miễn phí được quy định trong đoạn thứ hai của Điều L. 621-29-2 được thực hiện bởi Các dịch vụ nhà nước chịu trách nhiệm về các di tích lịch sử theo các điều kiện được xác định trong Điều R. 621-71, R.621-75, R. 621-76 và R. 621-77, dưới hình thức quản lý vận hành toàn bộ hoặc một phần, như nó vốn có được định nghĩa trong điều 6 của luật số 85-704 ngày 12 tháng 7 năm 1985 liên quan đến quản lý dự án công và quan hệ với ban quản lý dự án tư nhân, với chủ sở hữu và người sử dụng đất của các tòa nhà được bảo vệ như di tích lịch sử.

Điều R621-71

Hỗ trợ quản lý dự án có thể được cấp miễn phí cho chủ sở hữu hoặc cho chủ đất công:

1. Trong trường hợp không đủ nguồn lực của người nộp đơn, được đánh giá:

a) Nếu đó là chính quyền địa phương hoặc một nhóm, liên quan đến tiềm năng thuế của nó, như đã định nghĩa trong điều L. 2334-4 của bộ luật chung của chính quyền địa phương, số di tích lịch sử trên lãnh thổ của nó và bất kỳ yếu tố vật chất và kinh tế quan trọng nào khác;

b) Đối với chủ sở hữu tư nhân, về thu nhập của anh ta liên quan đến ba năm trước khi yêu cầu;

c) Nếu là cơ sở công lập, xét về các yếu tố liên quan đến tình hình tài chính của sự thành lập;

2. Trong trường hợp mức độ phức tạp của hoạt động, được đánh giá, dựa trên các phương tiện sẵn có cho chủ sở hữu hoặc người được giao, liên quan đến nhu cầu và mức độ can thiệp vào các cấu trúc hoặc yếu tố các đặc điểm biện minh cho việc bảo vệ tòa nhà theo quyền này và do sự phức tạp bản chất kỹ thuật hoặc cải tiến của các kỹ thuật được sử dụng, cũng như sự tồn tại của các rủi ro hoặc những phiền toái đặc biệt đáng kể cho khu vực lân cận hoặc môi trường được xây dựng.

Điều R621-72

Hỗ trợ quản lý dự án, theo đoạn thứ ba của Điều L. 621-29, có thể được cấp cho chủ sở hữu tài sản hoặc người thụ hưởng không đáp ứng các điều kiện để hưởng lợi từ Hỗ trợ quản lý dự án miễn phí được cung cấp bởi các dịch vụ Nhà nước chịu trách nhiệm về di tích lịch sử, dưới hình thức quản lý điều hành toàn bộ hoặc một phần, như được định nghĩa trong Điều 6 của Luật số 85-704 ngày 12 tháng 7 năm 1985 liên quan đến quản lý dự án công và mối quan hệ của nó với công việc tư nhân, đổi lại được trả thù lao theo các điều kiện quy định tại Điều R. 621-73.

Hỗ trợ này chỉ có thể được cấp cho chủ sở hữu tài sản hoặc người thụ hưởng trong giới hạn

sự sẵn có của các nguồn lực của Nhà nước và với điều kiện là họ thiết lập sự thiếu hụt của bất kỳ tư nhân hoặc công chúng, có thẩm quyền trong các vấn đề về di tích lịch sử, để đáp ứng nhu cầu của họ. Sự thiếu hụt này không thể được thành lập, cho những người thuộc đối tượng của luật mua sắm công hoặc theo sắc lệnh số 2005-649 của 6 Tháng 6 năm 2005 liên quan đến các hợp đồng được trao bởi một số cá nhân nhà nước hoặc tư nhân không tuân theo quy tắc hợp đồng công khai chỉ sau khi thực hiện các thủ tục công khai và cạnh tranh do các văn bản và theo thể thức mà họ cung cấp.

Điều R621-73

Thù lao cho dịch vụ được cung cấp trong Điều R. 621-72 dẫn đến việc áp dụng thang điểm được thiết lập tại tỷ trọng chi phí bao gồm:

- a) Chi phí vật chất và tiền lương liên quan đến việc thực hiện dịch vụ;
- b) Phần chi phí chung của các dịch vụ của Nhà nước do hoạt động kinh doanh.

Điều R621-74

Doanh thu từ thù lao của các phái đoàn hỗ trợ quản lý dự án do các dịch vụ cung cấp Nhà nước quản lý các di tích lịch sử phải tuân theo thủ tục phân bổ sản phẩm theo nghị định thực hiện báo cáo Bộ trưởng Bộ Tài chính theo phương thức quy định tại khoản III Điều 17 của Luật hữu cơ số 2001-692 ngày 1 tháng 8 năm 2001 liên quan đến luật tài chính.

Điều R621-75

Yêu cầu hỗ trợ từ các cơ quan Nhà nước chịu trách nhiệm về các di tích lịch sử cần được giải quyết cho quận của chủ sở hữu hoặc của đại lý di sản, cảnh quan và kiến trúc, bằng thư có lý do.

Thủ trưởng khu vực quyết định theo từng trường hợp cụ thể về nội dung của các nhiệm vụ hỗ trợ có thể được cung cấp bởi

Nhà nước miễn phí hoặc không thanh toán, theo các điều kiện được xác định trong Điều R. 621-71 và R. 621-72.

Điều R621-76

Mối quan hệ giữa cơ quan ký hợp đồng và Nhà nước được xác định bằng hợp đồng bằng văn bản, cụ thể là:

- a) Công việc, công trình là đối tượng của hợp đồng;

- b) Các nhiệm vụ quản lý vận hành do Nhà nước đảm nhận;
- c) Các điều kiện theo đó cơ quan ký kết ghi nhận việc hoàn thành các nhiệm vụ do dịch vụ nhà nước;
- d) Điều khoản chấm dứt hợp đồng;
- e) Các điều khoản thanh toán cho các dịch vụ của Nhà nước nếu có.

Điều R621-77

Việc thực hiện các nhiệm vụ được xác định trong các điều R. 621-70 và R. 621-72 được thực hiện bởi các dịch vụ phi tập trung của Bộ phụ trách các di tích lịch sử, theo quyết định của tỉnh trưởng khu vực hoặc bởi thẩm quyền quốc gia, theo quyết định của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về di tích lịch sử.

Tiểu phần 3: Trợ cấp

Điều R621-78

Bằng cách loại bỏ các quy định của nghị định số 99-1060 ngày 16 tháng 12 năm 1999 liên quan đến trợ cấp nhà nước đối với các dự án đầu tư:

- a) Một khoản tạm ứng có thể được thanh toán khi bắt đầu thực hiện từng đợt của một công việc thực hiện trên các di tích lịch sử và có thể vượt quá 5% trong giới hạn 30% số tiền dự báo về trợ cấp;
- b) Khi công việc được trợ cấp là công việc củng cố khẩn cấp di tích hoặc các công trình được tài trợ bởi Nhà nước theo điều 4 của luật số 2009-122 ngày 4 tháng 2 năm 2009 về tài chính trong năm 2009, số tiền tạm ứng có thể lên tới 50% số tiền tài trợ ước tính.

Điều R621-79

Phần còn lại của khoản trợ cấp được thanh toán sau khi thiết lập chứng chỉ phù hợp cho các tòa nhà phân loại và sau khi kiểm chứng cho các tòa nhà đã đăng ký.

Tiểu mục 4: Công khai các biện pháp bảo vệ

Điều R621-80

Việc phân loại hoặc giáng cấp quyết định do Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa công bố trên Bản tin quan chức của bộ. Các lệnh đăng ký hoặc hủy bỏ được công bố trong bộ sưu tập các hành vi cơ quan hành chính của tỉnh khu vực.

Danh quyền các tòa nhà được phân loại, ngừng hoạt động, đăng ký hoặc hủy bỏ trong một năm được đăng trên Tạp chí chính thức của Cộng hòa Pháp trước khi kết thúc học kỳ đầu tiên của năm sau.

Quyết định phân loại hoặc đăng ký, hạ cấp hoặc hủy đăng ký được công bố bởi sự quan tâm của quận trưởng khu vực đối với hồ sơ bất động sản về tình hình của tòa nhà được phân loại hoặc đăng ký. Điều này xuất bản, không làm phát sinh bất kỳ khoản thu nào vì lợi ích của Kho bạc, được thực hiện dưới các hình thức và cách thức do luật và các quy định liên quan đến đăng ký đất đai quy định.

Điều R621-81

Danh quyền chung các tòa nhà đã được phân loại và đăng ký, do Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa thành lập và xuất bản, bao gồm:

1. Tên hoặc ký hiệu của tòa nhà;
2. Tên của đô thị nơi nó nằm;
3. Toàn bộ hoặc một phần phạm vi phân loại hoặc đăng ký với các tham chiếu địa chính của các lô, khi có sẵn, chỉ rõ, nếu việc phân loại hoặc đăng ký là một phần, thì các phần của tòa nhà áp dụng biện pháp bảo vệ;
4. Tình trạng công cộng hoặc tư nhân của chủ sở hữu và đối với một tòa nhà thuộc về Nhà nước, người thụ hưởng khoản cung cấp;
5. Ngày và bản chất của quyết định phân loại hoặc đăng ký.

Tiểu mục 5: Đóng góp tài chính của Nhà nước cho các công trình bảo trì, sửa chữa hoặc phục hồi

Điều R621-82

Khi Nhà nước đóng góp tài chính để duy tu, sửa chữa hoặc phục hồi công trình tòa nhà đã phân loại hoặc đã đăng ký, tầm quan trọng của sự hỗ trợ của nó được xác định có tính đến các đặc điểm chi tiết của tòa nhà này, tình trạng hiện tại của nó, bản chất của công việc được lên kế hoạch và cuối cùng, được sự đồng ý của chủ sở hữu hoặc bất kỳ người nào khác quan tâm đến việc bảo tồn di tích.

Tiểu phần 6: Khám phá tình cờ

Điều R621-83

Bất kỳ khám phá nào được thực hiện một cách tình cờ hoặc trong quá trình làm việc trên một tòa nhà đã được phân loại hoặc đã đăng ký và liên quan đến một yếu tố mới liên quan đến lịch sử, kiến trúc hoặc trí của tòa nhà được báo cáo ngay lập tức cho quận trưởng khu vực, tùy từng trường hợp, người có thể quyết định hoặc tư vấn về các biện pháp tự vệ.

Tiểu phần 7: Ngoại tộc

Điều R621-84

Bất kỳ sự chuyển nhượng nào đối với một tòa nhà đã được phân loại hoặc đã đăng ký đều được thông báo, trong vòng mười lăm ngày kể từ ngày của nó, cho Quận trưởng của khu vực, bởi một người đã đồng ý với nó. Thông báo đề cập đến tên và nơi ở của chủ sở hữu mới cũng như ngày xa lánh.

Điều R621-84-1

Trong trường hợp có đề xuất chuyển nhượng một tòa nhà đã được phân loại hoặc đã đăng ký thuộc về Bang hoặc một trong những cơ sở công cộng, bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa trình bày những quan sát của mình, sau khi tham khảo ý kiến của Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia, trong vòng sáu tháng kể từ khi thông báo được đưa ra của bộ trưởng phụ trách lĩnh vực, theo điều L. 621-29-9.

Tiểu mục 8: Thông báo

Điều R621-85

Thông báo về các quyết định, thông tin, chứng chỉ hoặc yêu cầu được quy định trong các Điều R. 621-4, R.621-6, R. 621-8, đoạn đầu tiên, R. 621-10, R. 621-12, đoạn thứ hai, thứ tám và thứ chín, R. 621-13, đoạn thứ hai, R. 621-14, R. 621-15, R. 621-17, R. 621-47, R. 621-48, R. 621-49, R. 621-57, R. 621-59, R. 621-60, R. 621-61, R. 621-62, R. 621-63, R. 621-83 và R. 621-84 được thực hiện, theo sự lựa chọn của người gửi, bằng cách giao trực tiếp cho người nhận, người đưa ra biên lai hoặc thư được giao không có chữ ký.

Khi người nhận đã đồng ý nhận trước đó và rõ ràng tại một địa chỉ email, nó cũng có thể được gửi qua e-mail. Trong trường hợp này, người nhận được coi là có nhận được thông báo này vào ngày mà anh ta tham khảo ý kiến bằng thủ tục điện tử. Bị tô cao biên lai điện tử được gửi đến cơ quan có thẩm quyền tại thời điểm lấy ý kiến của văn bản.

Việc mở liên kết có chứa thông báo hoặc chứng chỉ tạo thành một xác nhận đã nhận. Thất bại đó tham vấn vào cuối thời hạn tám ngày sau khi gửi, người nhận được coi là đã nhận được thông báo. Một nghị định của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa quy định các đặc tính kỹ thuật của thủ tục điện tử để truyền tải, đảm bảo độ tin cậy của việc xác định người nộp đơn và cơ quan có thẩm quyền, cũng như tính toàn vẹn của các tài liệu được gửi đi, tính bảo mật và bí mật của các trao đổi.

Tiểu mục 9: Hiện thị ủy quyền

Điều R621-86

Giấy phép đăng được quy định trong Điều L. 621-29-8 có thể được cấp trong quá trình làm việc bên ngoài.

trên các tòa nhà đã được phân loại hoặc đã đăng ký yêu cầu lắp đặt giàn giáo. Yêu cầu được thực hiện bởi chủ dự án, nếu cần thiết sau khi được chủ sở hữu đồng ý.

Điều R621-87

Cơ quan có thẩm quyền cho phép đăng bài này là quận trưởng khu vực hoặc bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa trong trường hợp trực xuất tập. Quyết định được đưa ra sau khi tham khảo ý kiến của tỉnh trưởng và, nếu cần, sự đồng ý của người thờ phượng.

Điều R621-88

Khi công việc liên quan đến một tòa nhà được liệt kê, yêu cầu ủy quyền hiện thị sẽ được gửi đến hai bản sao, cùng với hồ sơ ủy quyền làm việc trên các tòa nhà được phân loại, tại dịch vụ được phân cấp phụ trách kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc, người chuyên ngay lập tức một bản sao cho tỉnh trưởng của khu vực. Quyết định được đưa ra trong thời hạn quy định tại Điều R. 621-13.

Khi công việc liên quan đến một tòa nhà được liệt kê, yêu cầu ủy quyền hiện thị sẽ được gửi bản sao, cùng với hồ sơ thỏa thuận cho các công việc trên các tòa nhà đã đăng ký, gửi cho cơ quan được đề cập trong Điều R *. 423-1 của luật quy hoạch thị trấn, ngay lập tức gửi một bản sao đến dịch vụ phân cấp chịu trách nhiệm về kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc và một bản sao cho tỉnh trưởng khu vực. Quyết định là được thực hiện trong thời hạn quy định trong điều R *. 423-66 của cùng một luật.

Khi không thể gửi yêu cầu ủy quyền hiện thị cùng lúc với tập ủy quyền hoặc thỏa thuận cho công việc hoặc khi dự kiến sửa đổi màn hình được ủy quyền, yêu cầu được gửi bản sao đến dịch vụ phi tập trung chịu trách nhiệm về kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc và được hướng dẫn trong những điều kiện như nhau. Quyết định được thông qua trong vòng hai tháng kể từ khi nhận được yêu cầu.

Trong mọi trường hợp, nếu không có phản hồi trong thời hạn đã đặt, yêu cầu được coi là bị từ chối.

Quyết định được thông báo cho thị trưởng bởi quận trưởng khu vực.

Điều R621-89

Yêu cầu ủy quyền hiện thị bao gồm chỉ dẫn vị trí của giàn giáo, diện tích bề mặt và thời gian lắp đặt, chỉ dẫn vị trí của tấm bạt, tên và địa chỉ hoặc tên hoặc tên công ty của những người muốn đính kèm hoặc đã dán tin nhắn và số tiền các khoản thu dự kiến từ màn hình, cũng như các bản phác thảo hoặc hình ảnh của các thông điệp đã lên kế hoạch và dấu hiệu của vị trí dự kiến cho họ trên tấm bạt.

Trong trường hợp liên tiếp sử dụng cùng một không gian bởi một số thông báo, nó sẽ bao gồm thông tin này cho mỗi tin nhắn.

Điều R621-90

Ủy quyền hiển thị được cấp dựa trên tính tương thích của nội dung hiển thị, khối lượng của nó và đồ họa của nó với đặc điểm lịch sử và nghệ thuật của di tích và môi trường của nó, điểm đến và việc sử dụng nó bởi công chúng, có tính đến các ràng buộc bảo mật.

Nó có thể kèm theo đơn thuốc hoặc thông số kỹ thuật. Nó xác định cụ thể, theo kích thước của giàn giáo và tượng đài, giới hạn của khu vực trưng bày, không được vượt quá 50% tổng diện tích của tấm hỗ trợ, vị trí hiển thị trên tính cũng như thời gian sử dụng, không được vượt quá thời gian sử dụng thực tế của giàn giáo.

Nó có thể quy định rằng tấm bạt tái tạo, trên các bề mặt được để trống, hình ảnh của di tích bị che khuất bởi các công trình.

Các tham chiếu của ủy quyền này cũng như chỉ dẫn về ngày tháng và các khu vực được đề cập trong đoạn thứ hai thấy từ đường công cộng, trong suốt công dụng của nó.

Điều R621-91

Trợ cấp công được tính sau số doanh thu thu được từ quảng cáo hoặc, khi một phần của công trình không được hưởng trợ cấp công, thì phần doanh thu này tương ứng tỷ lệ với khối lượng công việc được trợ cấp so với tổng khối lượng công việc đã thực hiện, là được khấu trừ vào số lượng công việc đủ điều kiện.

Nếu biên lai nhận được để đăng bài, vào cuối hoạt động, một phần thặng dư ước tính ban đầu, chúng được phân phối theo các nguyên tắc tương tự để thanh toán số dư trợ cấp có thể làm phát sinh khả năng hoàn trả trong trường hợp trả quá mức.

Nếu tổng doanh thu thanh toán thu được lớn hơn số lượng công việc, phần vượt quá này sẽ được tính đến. khi xem xét đơn xin tài trợ cho các công việc tiếp theo trên cùng một tòa nhà.

Tiểu mục 10: Việc tháo rời một vật có thể di chuyển được gắn vào nơi ở vĩnh viễn

Điều R621-91-1

Các ủy quyền được quy định trong đoạn thứ hai của Điều L. 621-9 và trong đoạn thứ ba của Điều L. 621-27 được cấp bởi quận trưởng khu vực theo các điều kiện quy định trong các Điều từ R. 621-11 đến R. 621-23.

Phần 4: Xung quanh

Tiểu mục 1: Tạo và sửa đổi chu vi được phân định củangoại ô

Điều R621-92

Khi một đô thị hoặc một cơ sở hợp tác công lập liên thành phố có thẩm quyền kế hoạch quy hoạch thị trấn địa phương, tài liệu quy hoạch thị trấn thay cho hoặc thể thành phố dự định đề xuất một chu vi được phân định với môi trường xung quanh phù hợp với đoạn đầu tiên của Điều L. 621-31, nó truyền tải điều này để xuất với kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp để có được sự đồng ý của anh ta.

Điều R621-92-1

Trước khi đăng ký một tòa nhà là một di tích lịch sử, cảnh sát trưởng khu vực đã vào cuộc kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp và thông báo cho thành phố hoặc cơ sở hợp tác công cộng cơ quan liên thành phố chịu trách nhiệm về quy hoạch thị trấn địa phương, tài liệu quy hoạch thị trấn thay cho hoặc của thể thành phố để họ có thể đề xuất, nếu cần, một dự án có phạm vi phân định của khu vực xung quanh.

Điều R621-93

I. - Không ảnh hưởng đến điều R. 621-92, khi đô thị hoặc cơ sở hợp tác công cộng công ty liên thành phố có thẩm quyền phát triển, sửa đổi hoặc sửa đổi theo ý nghĩa của 1.điều L. 153-31 củathị trấn lập kế hoạch quy hoạch thị trấn địa phương hoặc tài liệu quy hoạch thị trấn thay cho hoặc khi nó được lập hoặc sửa lại bản đồ thành phố, cảnh sát trưởng bắt giữ kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp để ông đề xuất, nếu cần thiết, một dự án có chu vi được giới hạn bởi môi trường xung quanh.

II. - Cơ quan có thẩm quyền quyết định đối với dự án phân định ranh giới xung quanh đồng thời lập dự thảo quy hoạch đô thị địa phương phù hợp với điều L. 153-14 của bộ luật quy hoạch thị trấn sau khi đã tham khảo ý kiến, nếu cần, các thành phố trực thuộc trung ương có liên quan. Trong trường hợp đồng ý củakiến trúc sư của Tòa nhà của Pháp và cơ quan có thẩm quyền này về dự án giới hạn chu vi củakhu vực xung quanh, cuộc điều tra công khai được cung cấp bởi điều L. 153-19 của cùng một luật bao gồm cả dự thảo quy hoạch thị trấn địa phương và dự án phân định theo chu vi của khu vực xung quanh.

Khi đo vẽ, chỉnh lý bản đồ thành phố, cơ quan chủ trì của cơ quan có thẩm quyền quyết định về dự án cho chu vi giới hạn của khu vực xung quanh sau khi đã tham khảo ý kiến, nếu có, các thành phố có liên quan. Trong trường hợp được sự đồng ý của kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp và cơ quan này có thẩm quyền đối với dự án phân định chu vi xung quanh, cuộc điều tra công khai được cung cấp bởi điều L. 163-5 củaluật quy hoạch thị trấn bao gồm cả dự án bản đồ thành phố và dự án vành đai phân định vùng lân cận.

Khi sửa đổi một quy hoạch đô thị địa phương hoặc một văn bản thay thế nó, cơ quan chủ trì của cơ quan có thẩm quyền quyết định về dự thảo chu vi được phân định của môi trường xung quanh sau khi tham khảo ý kiến, áp dụng, các thành phố trực thuộc trung ương có liên quan. Trong trường hợp được sự đồng ý của kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp và điều này cơ quan có thẩm quyền về dự án khoanh vùng xung quanh, thị trường hoặc chủ tịch của cơ sở hợp tác công cộng liên thành phố có thẩm quyền tiến hành một cuộc điều tra công khai duy nhất bao gồm cả hai dự thảo sửa đổi tài liệu quy hoạch thị trấn và về chu vi được phân định của khu vực xung quanh.

Trong tất cả các trường hợp khác, Quận trưởng tổ chức một cuộc điều tra công khai theo các điều kiện do Chương III quy định của Tiêu đề II của Quyển I của Bộ luật Môi trường.

III. - Khi dự án chu vi được phân định của môi trường xung quanh liên quan đến một số bộ phận, cuộc khảo sát có thể được mở và tổ chức bởi một quyết định chung của các quận trưởng liên quan để mở và tổ chức cuộc điều tra. Trong trường hợp này, quận trưởng chịu trách nhiệm phối hợp tổ chức khảo sát và tập trung kết quả được chỉ định phù hợp với các quy định tại Điều 69 của nghị định số 2004-374 ngày 29 tháng 4 năm 2004 liên quan đến các quận trưởng, tổ chức và hành động của các dịch vụ Nhà nước ở các khu vực và các sở.

IV. - Ủy viên điều tra tham khảo ý kiến của chủ sở hữu hoặc người sử dụng đất của di tích lịch sử liên quan. Kết quả của cuộc tham vấn này xuất hiện trong báo cáo của ủy viên điều tra. Sau khi nhận được báo cáo và kết luận hợp lý từ ủy viên điều tra hoặc ủy ban điều tra, quận trưởng tìm kiếm sự đồng ý của cơ quan có thẩm quyền về các vấn đề quy hoạch đô thị của địa phương, tài liệu quy hoạch thị trấn thay cho hoặc thể thành phố và kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp trên dự thảo chu vi được phân định của môi trường xung quanh, có thể được sửa đổi để tính đến các kết luận của điều tra công khai. Trong trường hợp có sự thay đổi về chu vi đề xuất được phân định trong vùng lân cận, cơ quan có thẩm quyền tham khảo ý kiến một lần nữa, nếu cần thiết, các thành phố trực thuộc trung ương liên quan.

Trong trường hợp không có phản hồi trong vòng ba tháng kể từ khi họ được giới thiệu, cơ quan có thẩm quyền và kiến trúc sư của *Bâtiments de France* được coi là đã đưa ra sự đồng ý của họ.

Trong trường hợp sửa đổi chu vi được phân định của môi trường xung quanh, kiến trúc sư của *Bâtiments de France* sẽ cũng được tư vấn.

Điều R621-94

Trong trường hợp có sự đồng ý của chính quyền hoặc cơ sở hợp tác công lập liên thành phố có thẩm quyền về quy hoạch quy hoạch thị trấn địa phương, tài liệu quy hoạch thị trấn thay cho thể thành phố và kiến trúc sư của *Bâtiments de France*, chu

vi được phân định của khu vực xung quanh được tạo ra theo lệnh của tỉnh trưởng khu vực.

Trường hợp chưa được cấp có thẩm quyền đồng ý về phương án quy hoạch thị trấn tại địa phương, văn bản quy hoạch thị trấn thay cho thể thành phố hoặc của kiến trúc sư của Bâtiments de France, chủ vi được phân định của môi trường xung quanh được tạo ra theo lệnh của quận trưởng khu vực hoặc theo nghị định của Hội đồng Nhà nước với các điều kiện quy định trong đoạn thứ hai của Điều L. 621-31.

Điều R621-95

Quyết định tạo ra một vành đai phân định của khu vực xung quanh được thông báo bởi quận trưởng khu vực cho đô thị hoặc đến cơ sở hợp tác công liên cộng đồng có thẩm quyền trong quy hoạch thị trấn địa phương, của tài liệu quy hoạch thị trấn thay cho và thể thành phố.

Nó phải tuân theo các biện pháp công khai và cung cấp thông tin được quy định tại điều R. 153-21 của luật quy hoạch thị trấn. Khi lãnh thổ liên quan được bao phủ bởi một quy hoạch đô thị địa phương, một tài liệu quy hoạch thị trấn sẽ đưa vào vị trí hoặc bản đồ thành phố, cơ quan có thẩm quyền bổ sung cách bố trí các vành đai mới vào quy hoạch này, trong các điều kiện quy định tại Điều L. 153-60 hoặc L. 163-10 của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn.

Tiểu mục 2: Chế độ làm việc trong vùng lân cận

Điều R621-96

Sự cho phép được quy định trong Điều L. 621-32 cho các công trình nằm gần các di tích lịch sử không tùy thuộc vào sự cho phép theo Bộ luật Môi trường hoặc Bộ luật Quy hoạch Thị trấn được điều chỉnh bởi điều này phân phụ.

Điều R621-96-1

Yêu cầu ủy quyền công việc được gửi bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận hoặc nộp tại tòa thị chính của thị trấn nơi công việc được lên kế hoạch:

1. Do chủ sở hữu đất, người đại diện của họ hoặc người chứng nhận rằng họ được họ ủy quyền thực hiện các công trình;
2. Trong trường hợp sở hữu chung, bởi một hoặc nhiều chủ sở hữu chung hoặc người đại diện của họ;
3. Bởi một người có quyền hưởng lợi từ việc trưng thu vì công ích.

Điều R621-96-2

Một nghị định từ bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa đặt ra mô hình quốc gia cho yêu cầu ủy quyền. Yêu cầu ủy quyền cụ thể:

1. Danh tính của (các) người nộp đơn;
2. Vị trí và diện tích bề mặt của (các) khu đất;
3. Bản chất của công việc dự kiến.

Yêu cầu cũng bao gồm chứng chỉ từ (các) người khai rằng họ đáp ứng các điều kiện được nêu trong điều R. 621-96-1.

Điều R621-96-3

Tệp đính kèm với yêu cầu ủy quyền bao gồm:

- a) Bản mô tả công việc theo kế hoạch chỉ ra các vật liệu được sử dụng và phương pháp thực hiện;
- b) Phương án cho phép biết tình hình mặt bằng trong xã;
- c) Sơ đồ mặt bằng thể hiện các công trình xây dựng, hàng rào, thảm thực vật và các yếu tố cảnh quan hiện có và được quy hoạch khi công việc liên quan đến sự phát triển hoặc sửa đổi của đất đai;
- d) Hai tài liệu ảnh giúp xác định vị trí đất tương ứng trong môi trường gần và trong cảnh xa.

Điều R621-96-4

Yêu cầu ủy quyền và tệp đi kèm được lập thành ba lần.

Điều R621-96-5

Thị trưởng chỉ định một số đăng ký cho yêu cầu và cấp giấy biên nhận theo các điều kiện được cung cấp theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Biên nhận ghi rõ số đăng ký, cũng như các điều kiện và thời hạn mà quyết định Cơ quan có thẩm quyền được thực hiện, tùy thuộc vào việc hồ sơ có đầy đủ hay không, bằng cách áp dụng Điều R.621-96-9.

Điều R621-96-6

Khi yêu cầu chỉ định rằng người yêu cầu đồng ý nhận phản hồi của cơ quan có thẩm quyền, thông báo có thể được gửi đến nó bằng e-mail.

Trong trường hợp này, người nộp đơn được coi là đã nhận được những thông báo này vào ngày mà anh ta tư vấn cho họ khi sử dụng thủ tục điện tử. Một xác nhận điện tử đã nhận được gửi đến cơ quan có thẩm quyền vào thời điểm tham khảo ý

kiến của tài liệu. Trong trường hợp không tham vấn vào cuối khoảng thời gian tám ngày sau khi gửi, người nộp đơn được coi là đã nhận được thông báo như vậy.

Điều R621-96-7

Trong vòng mười lăm ngày kể từ ngày nộp đơn yêu cầu và trong thời gian điều tra yêu cầu ở đây, thị trưởng tiến hành đăng ở tòa thị chính một thông báo gửi tiền yêu cầu ủy quyền, nêu rõ đặc điểm thiết yếu của dự án, trong các điều kiện theo lệnh của Bộ trưởng Bộ Văn hóa.

Điều R621-96-8

Thị trưởng giữ một bản sao của hồ sơ và gửi vào tuần sau khi nộp đơn yêu cầu, bản sao của yêu cầu và hồ sơ cho kiến trúc sư của Tòa nhà của Pháp và một bản sao cho tỉnh trưởng.

Điều R621-96-9

Khi hồ sơ hoàn tất, cảnh sát trưởng giữ im lặng trong hai tháng kể từ khi nộp hồ sơ yêu cầu cấu thành sự ủy quyền áp dụng điều L. 231-1 của quy tắc quan hệ giữa công chúng và hành chính.

Khi hồ sơ chưa hoàn chỉnh, cảnh sát trưởng sẽ thông báo cho người nộp đơn trong vòng một tháng kể từ đăng ký yêu cầu, tài liệu bị thiếu trong hồ sơ của mình. Trong trường hợp này, thời hạn được đề cập trong đoантиen lệ chạy từ việc nộp các tài liệu này. Nếu người nộp đơn không nộp các tài liệu này với từ thị trưởng trong vòng ba tháng kể từ khi nhận được thông báo này, yêu cầu được coi là bị từ chối.

Điều R621-96-10

Kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp có thời gian một tháng kể từ khi được giới thiệu để đưa ra quyết định. Nếu không, anh ta được coi là đã đồng ý.

Nếu anh ta cho rằng hồ sơ chưa hoàn chỉnh, anh ta sẽ thông báo cho tỉnh trưởng, trong vòng mười lăm ngày kể từ ngày giới thiệu. Sau đó, cảnh sát trưởng áp dụng đoạn thứ hai của điều R. 621-96-9.

Điều R621-96-11

Thị trưởng gửi người đứng đầu cơ quan nhà nước phân cấp chịu trách nhiệm về kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc ý kiến của mình trên mỗi yêu cầu. Ý kiến này được coi là thuận lợi nếu nó không được đưa ra trong khoảng thời gian một tháng kể từ nộp đơn tại tòa thị chính.

Kiến trúc sư của các tòa nhà của Pháp gửi dự thảo quyết định cho tỉnh trưởng.

Điều R621-96-13

Bất kỳ quyết định rõ ràng nào được thực hiện bởi phán quyết của cấp trên về yêu cầu ủy quyền, bao gồm cả việc từ chối hoặc đơn thuốc, là hợp lý.

Điều R621-96-14

Quyết định của cảnh sát trưởng được thông báo cho người nộp đơn bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận, hoặc bằng cách truyền điện tử với yêu cầu xác nhận đã nhận.

Điều R621-96-15

Đề cập đến việc ủy quyền phải được hiển thị trên web, theo cách có thể nhìn thấy từ bên ngoài, bởi sự quan tâm của người thụ hưởng của nó, từ thông báo về đơn đặt hàng hoặc từ ngày mà ủy quyền được nhận và trong thời gian toàn bộ thời lượng của công việc.

Ngoài ra, trong vòng tám ngày kể từ ngày cấp phép, một bản trích dẫn của ủy quyền này sẽ được xuất bản bởi cách đăng tòa thị chính trong hai tháng. Việc thực hiện hình thức này được đề cập trong Sổ đăng ký theo thứ tự thời gian của các hành vi công bố và thông báo các nghị định của thị trưởng được quy định trong điều R.2122-7 của bộ luật chung của chính quyền địa phương.

Nội dung và hình thức trưng bày giấy ủy quyền được ấn định theo lệnh của Bộ trưởng phụ trách văn hóa.

Điều R621-96-16

Giấy ủy quyền sẽ hết hạn nếu công việc không được thực hiện trong khoảng thời gian hai năm kể từ về thông báo về quyết định hoặc về ngày đưa ra quyết định ngầm. Khi mà bắt đầu công việc tùy thuộc vào sự cho phép hoặc theo một thủ tục do người khác cung cấp pháp luật, giai đoạn này sẽ bắt đầu từ ngày mà công việc có thể bắt đầu áp dụng luật này nếu ngày này là sau thông báo nói trên.

Việc ủy quyền cũng hết hạn nếu sau khoảng thời gian này, công việc bị gián đoạn nhiều hơn một năm.

Điều R621-96-17

Việc ủy quyền có thể được gia hạn một năm, theo yêu cầu của người thụ hưởng.

Yêu cầu gia hạn được lập thành hai bản và được gửi bằng thư bảo đảm hoặc nộp tại Tòa thị chính ít nhất hai tháng trước khi hết thời hạn hiệu lực.

Việc gia hạn được cấp cho người thụ hưởng ủy quyền nếu không có quyết định nào được gửi cho người đó trong thời hạn hai tháng kể từ ngày nhận được thông báo qua bưu điện hoặc thông báo của cơ quan có thẩm quyền để cai trị theo yêu cầu. Việc gia hạn có hiệu lực khi hết hiệu lực của quyết định ban đầu.

Phần 5: Các điều khoản khác

Điều R621-97

Cơ quan hành chính được đề cập trong đoạn đầu tiên và đoạn thứ hai của điều L. 621-33 là tỉnh trưởng củakhu vực.

Cơ quan hành chính được đề cập trong đoạn thứ ba và thứ tư của điều L. 621-33 là bộ trưởng có trách nhiệm với văn hóa.

Phần 6: Các miền quốc gia

ĐiềuR621-98

Các miền quốc gia theo nghĩa của điều L. 621-34 như sau:

1. Domaine de Chambord (Loir-et-Cher);
2. Domaine du Louvre và Tuileries (Paris);
3. Domaine de Pau (Pyrénées-Atlantiques);
4. Château d'Angers (Maine-et-Loire);
5. Cung điện Elysée (Paris);
6. Palais du Rhin (Bas-Rhin).

Chu vi của các tên miền quốc gia được xác định trong phụ lục 7 của quy phạm này.

ĐiềuR621-99

Bộ trưởng phụ trách văn hóa có thể thực hiện quyền ưu tiên quy định tại Điều L. 621-39 trong điều kiện và theo các phương pháp được xác định trong các điều L. 213-2 và R. 213-4 đến D. 213-13-4 của luật của quy hoạch đô thị.

ĐiềuR621-100

Các điều kiện tài chính của việc sử dụng thương mại hình ảnh của các yếu tố thuộc các lĩnh vực quốc gia thuộc sở hữu của Nhà nước và giao cho cơ sở công lập do người có thẩm quyền quy định sự thành lập.

Trong các trường hợp khác, thủ lĩnh ấn định các điều kiện tài chính của các hành vi hoặc hợp đồng đơn phương liên quan đến việc sử dụng cho các mục đích thương mại của hình ảnh tài sản thuộc sở hữu nhà nước được bao gồm trong chu vi của một miền quốc gia.

Chương II: Đối tượng di chuyển

Phần 1: Phân loại vật thể di chuyển

Tiểu mục 1: Thủ tục phân loại, thẩm quyền phân loại và hạ cấp

Điều R622-1

Việc phân loại các đối tượng có thể di chuyển và các bộ di chuyển lịch sử thuộc về Nhà nước hoặc của một Thành lập công của nhà nước được tuyên bố theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa. Sự phân loại trở thành cuối cùng nếu bộ trưởng liên quan hoặc cơ sở công sở hữu hoặc chỉ định nó đã không thông báo bắt đầu trong vòng sáu tháng kể từ khi thông báo đơn đặt hàng. Trong trường hợp không thống nhất, việc phân loại ngoại lệ có thể được tuyên bố bằng sắc lệnh trong Hội đồng Nhà nước theo đề xuất của Bộ trưởng phụ trách văn hóa.

Tuy nhiên, kể từ ngày thông báo, tất cả các ảnh hưởng của phân loại áp dụng tự động cho đối tượng di chuyển hoặc tập hợp di chuyển lịch sử được xem xét.

Việc phân loại các đối tượng có thể di chuyển và các bộ di chuyển lịch sử không thuộc về Nhà nước hoặc đối với một trong những cơ sở công cộng của nó được tuyên bố theo lệnh của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa khi chủ sở hữu đồng ý.

Điều R622-1-2

Cơ quan hành chính được đề cập trong khoản đầu tiên của Điều L. 622-1-2 là Bộ trưởng chịu trách nhiệm văn hóa.

Cơ quan hành chính được đề cập trong đoạn thứ hai của cùng một Điều Là tỉnh trưởng khu vực. Quyết định ủy quyền đề cập đến thời gian của chuyến đi được ủy quyền.

Điều R622-2

Yêu cầu phân loại một đối tượng có thể di chuyển hoặc một bộ di chuyển lịch sử có thể được gửi bởi chủ sở hữu của nó hoặc bởi bất kỳ người nào quan tâm đến nó.

Chủ sở hữu trình bày yêu cầu về việc tạo ra một phương tiện bảo trì trong khuôn viên. Sáng kiến của một đề xuất phân loại một đối tượng có thể di chuyển hoặc một tập hợp có thể di chuyển lịch sử, hoặc việc tạo ra một sự dễ dàng bảo trì trong cơ sở cũng có thể được thực hiện bởi bộ trưởng chịu trách nhiệm của văn hóa hoặc của quận trưởng khu vực. Sau này không thể đưa ra một trong những biện pháp này cho hàng hóa chỉ thuộc về Nhà nước sau khi tham khảo ý kiến của chủ đất.

Điều R622-3

Yêu cầu phân loại một đối tượng có thể di chuyển hoặc một tập hợp có thể di chuyển lịch sử, hoặc yêu cầu việc tạo ra một sự dễ dàng bảo trì trong cơ sở được gửi tới quận trưởng của khu vực mà ở đó giữ lại tài sản liên quan.

Yêu cầu kèm theo mô tả hàng hóa và hình ảnh.

Điều R622-4

I. - Quận trưởng khu vực trình xin ý kiến ủy ban di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khu vực yêu cầu phân loại các đối tượng có thể di chuyển và các bộ di chuyển lịch sử và các yêu cầu tạo các biện pháp bảo trì ở những nơi được giới thiệu đến anh ta, sau khi xác minh tính đầy đủ của tệp, cũng như các đề xuất về phân loại hoặc tạo ra các thiết bị bảo trì ở những nơi chủ động. Theo quan điểm của ủy ban kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc khu vực, quận trưởng của khu vực có thể gửi tệp cho bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, nhằm phân loại khả thi, hoặc có thể tạo ra một sự dễ dàng bảo trì trong cơ sở. Trong mọi trường hợp, anh ta thông báo cho người nộp đơn và chủ sở hữu.

Khi yêu cầu hoặc đề xuất phân loại liên quan đến một cơ quan, cảnh sát trưởng khu vực sẽ chuyển nó gửi cho Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, người lấy ý kiến về Di sản, cảnh quan và kiến trúc quốc gia và ngành kiến trúc. Trước hết, quận trưởng có thể lấy ý kiến của ủy ban khu vực của di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc.

II. - Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, được giới thiệu bởi quận trưởng khu vực với một yêu cầu hoặc một đề xuất phân loại hoặc tạo ra một phương tiện bảo dưỡng dễ dàng tại các địa điểm, tượng sau khi đã có ý kiến của Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia. Ông cũng tham vấn cho Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia khi đưa ra sáng kiến này. phân loại hoặc tạo ra một phương tiện bảo trì trong cơ sở.

Anh ta thông báo cho ủy ban, trước khi nó đưa ra ý kiến của mình, về ý kiến của chủ sở hữu hoặc người thụ hưởng thuộc sở hữu nhà nước.

Bộ trưởng thông báo cho tỉnh trưởng khu vực về ý kiến của ủy ban và quyết định của ủy ban.

III. - Bộ trưởng không được phân loại hiện vật, di tích lịch sử không thuộc Nhà nước hoặc tạo ra một sự dễ dàng bảo trì trong cơ sở chỉ khi xem một tệp có chứa thỏa thuận của chủ sở hữu.

Điều R622-5

Thông báo về quyết định mở cơ quan phân loại liên quan đến vật thể di chuyển được đưa vào việc áp dụng Điều L. 622-5 được thực hiện theo các thủ tục quy định tại Điều R. 621-6.

Điều R622-6

Quyết định phân loại một đối tượng có thể di chuyển hoặc một tập hợp di chuyển lịch sử hoặc quyết định tạo ra một sự dễ dàng bảo trì trong cơ sở đề cập đến:

1. Mệnh giá hoặc ký hiệu và các đặc điểm chính của đối tượng hoặc quần thể lịch sử nội thất và, trong trường hợp một bộ đồ nội thất lịch sử, bản kiểm kê chi tiết của các đồ vật bao gồm nó;

2. Địa chỉ hoặc vị trí của tòa nhà và tên của thành phố nơi nó được lưu giữ;

3. Tên và nơi ở của chủ sở hữu.

Điều R622-7

Quyết định phân loại đối tượng có thể di chuyển hoặc bộ di chuyển lịch sử được thông báo bởi Quận trưởng của khu vực cho chủ sở hữu. Sau này được yêu cầu thông báo cho người được chuyển nhượng hoặc người trông coi về việc đó.

Quyết định tạo ra sự dễ dàng bảo trì trong cơ sở được thông báo bởi quận trưởng khu vực cho chủ nhân. Sau đó được yêu cầu thông báo cho người được chuyển nhượng.

Điều R622-8

Sự hạ cấp của một đối tượng có thể di chuyển được hoặc của một tập hợp lịch sử có thể di chuyển được hoặc sự cho phép phân chia hoặc sự xa lánh quy định trong đoạn thứ hai của Điều L. 622-1-1 được phát biểu theo cùng một thủ tục và trong các hình thức tương tự như phân loại.

Điều R622-9

Danh quyền chung các vật thể có thể di chuyển và các bộ di chuyển lịch sử đã được phân loại, được thành lập và xuất bản bởi Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa, bao gồm:

1. Tên gọi hoặc ký hiệu và các đặc điểm chính của các đối tượng và bộ này nội thất lịch sử;

2. Dấu hiệu của tòa nhà và thành phố nơi chúng được lưu giữ, và nếu có, sự dễ dàng của bảo trì trong cơ sở gắn liền với đối tượng di chuyển hoặc đối với bộ di chuyển lịch sử có liên quan. Tuy nhiên, nếu vật có thể di chuyển hoặc bộ di chuyển lịch sử thuộc về chủ sở hữu tư nhân, người này có thể yêu cầu rằng chỉ có dấu hiệu của bộ phận được đề cập;

3. Tình trạng công cộng hoặc tư nhân của chủ sở hữu của họ và, nếu có, chủ sở hữu đất;

4. Ngày ra quyết định phân loại.

Điều R622-10

Căn cứ vào Điều L. 622-5, tất cả các tác động của phân loại tự động áp dụng cho đối tượng đồ nội thất được xem xét kể từ ngày mà bộ trưởng chịu trách nhiệm văn hóa thông báo cho chủ sở hữu của xếp hạng.

Tiểu mục 2: Làm việc trên một đối tượng di chuyển được phân loại

Điều R622-11

Giấy phép làm việc trên một vật thể di chuyển đã phân loại được quy định tại Điều L. 622-7 được cấp bởi Quận trưởng củakhu vực, trừ khi bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa đã quyết định thảo luận vấn đề.

Điều R622-12

Yêu cầu ủy quyền làm việc trên một vật thể di chuyển được phân loại không phải là một cơ quan được gửi đến hai bản sao của chủ sở hữu, người đại diện di sản, cảnh quan và kiến trúc, người gửi tiền hoặc người giữ vật tạingười phụ trách đồ cổ, đồ mỹ nghệ trong khoa. Nó được kèm theo một tập mô tả công việc được lên kế hoạch bao gồm báo cáo tình trạng, các đề xuất chẩn đoán và can thiệp cũng như ảnh cho phép đánh giá cao trạng thái của đối tượng và dự án làm việc.

Yêu cầu cho phép làm việc trên một cơ quan được liệt kê được chủ sở hữu gửi thành hai bản. hoặc giao cơ quan cho dịch vụ phân cấp phụ trách kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc. Cô ấy là kèm theo một tập bao gồm chương trình vận hành mô tả và giải thích công việc dự án và dự án kỹ thuật, bao gồm các yếu tố sau: báo cáo trình bày, mô tả định lượng chi tiết, tất cả các tài liệu đồ họa và ảnh cần thiết để hiểu Công việc theo kế hoạch. Nó bao gồm các nghiên cứu khoa học và kỹ thuật cần thiết để thực hiện công việc và đánh giá sức khỏe của cơ quan.

Điều R622-13

Một nghị định của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa đặt ra, tùy thuộc vào đối tượng của công việc, các mô hình nhu cầu và quy định danh quyền các tài liệu được đính kèm với tập được cung cấp trong Điều R. 622-12.

Người quản lý đồ cổ và tác phẩm nghệ thuật hoặc dịch vụ phân cấp phụ trách kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc ngay lập tức gửi một bản sao của yêu cầu và hồ sơ cho tỉnh trưởng khu vực.

Nếu quận trưởng khu vực cho rằng hồ sơ chưa hoàn chỉnh, ông sẽ thông báo cho người nộp đơn, trong vòng một tháng kể từ khi nhận được yêu cầu, danh quyền và nội dung các tài liệu cần cung cấp thêm. ATN Nếu không yêu cầu bổ sung tài liệu trong khoảng thời gian này, hồ sơ được coi là hoàn chỉnh.

Khi hồ sơ hoàn tất, quận trưởng khu vực thông báo cho người nộp đơn về ngày tháng và số đăng ký yêu cầu của mình. Khi các tài liệu bổ sung được yêu cầu trong

một tháng được cung cấp trong đoạn trước, không nhận được các tài liệu này trong vòng ba tháng, yêu cầu là chủ đề của một quyết định từ chối ngầm.

Điều R622-14

Mọi thay đổi về tính chất và mức độ công việc đều phải có yêu cầu ủy quyền.

Tin tức.

Điều R622-15

Khi yêu cầu ủy quyền liên quan đến một đối tượng di chuyển được phân loại không phải là một cơ quan, Quận trưởng của khu vực quyết định trong vòng sáu tháng kể từ ngày đăng ký yêu cầu được thông báo phù hợp với đoạn thứ tư của điều R. 622-13. Tuy nhiên, nếu bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa có quyết định, trong thời hạn này, để nâng cao hồ sơ, ủy quyền được cấp bởi anh ta trong thời hạn mười hai tháng kể từ cùng một ngày. Nó thông báo cho người nộp đơn theo đó.

Khi yêu cầu ủy quyền liên quan đến một cơ quan được phân loại, quận trưởng khu vực hoặc bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, nếu đã quyết định thảo luận vấn đề, quyết định trong vòng mười hai tháng kể từ ngày đăng ký yêu cầu.

Nếu không có phản hồi từ quận trưởng khu vực hoặc bộ trưởng vào cuối thời hạn đã định, ủy quyền được coi là được cấp.

Quyết định ủy quyền có thể kèm theo đơn thuốc, bảo lưu hoặc các điều kiện để thực hiện kiểm soát khoa học hoặc kỹ thuật đối với hoạt động của các dịch vụ chịu trách nhiệm về di tích lịch sử.

Điều R622-16

Sau khi hết thời hạn được phân bổ cho anh ta trong điều R. 622-15, quận trưởng khu vực hoặc bộ trưởng ban hành bất kỳ người nào quan tâm đến dự án yêu cầu nó, trong vòng một tháng kể từ khi nhận được, chúng chỉ xác nhận, tùy từng trường hợp, rằng một quyết định tiêu cực hoặc tích cực đã được thực hiện, cùng với, nếu có, một chứng chỉ chỉ ra các yêu cầu được đề cập trong quyết định cấp phép.

Điều R622-17

Sự tuân thủ của công việc được thực hiện trên một vật thể di chuyển được phân loại với sự cho phép được xác nhận bởi các dịch vụ phi tập trung của bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa trong vòng sáu tháng sau khi hoàn thành. Bà ấy, nếu có, làm phát sinh giấy chứng nhận từ quận trưởng khu vực về việc thanh toán số dư trợ cấp công cộng.

Sau khi hoàn thành công việc, ba bản sao của tập tin tài liệu về công việc đã thực hiện được trao của khách hàng cho người quản lý đồ cổ và tác phẩm nghệ thuật hoặc cho dịch vụ phi tập trung chịu trách nhiệm kiến trúc và di sản, cảnh quan và

kiến trúc trong trường hợp làm việc trên một cơ quan được liệt kê. Tập này bao gồm một bản sao bản tóm tắt trả cho các công ty và một bản sao các quy trình can thiệp từ các chủ nhà hàng đề cập đến các sản phẩm được sử dụng và các tài liệu minh họa trình bày công việc trước, trong và sau khi trùng tu. Các tài liệu chuẩn bị, nghiên cứu khoa học hoặc kỹ thuật và chẩn đoán được đính kèm với tập nếu chúng làm rõ hữu ích cho công việc đã thực hiện.

Tiểu mục 3: Kiểm soát khoa học và kỹ thuật

Điều R622-18

Kiểm soát khoa học và kỹ thuật được cung cấp bởi các dịch vụ Nhà nước chịu trách nhiệm về di tích lịch sử là dự định cho:

1. Kiểm tra và đảm bảo rằng các biện pháp can thiệp vào các vật thể di chuyển đã phân loại, được quy định trong Điều L. 622-7 và L. 622-8 tương thích với tình trạng của di tích lịch sử được công nhận cho các thuộc tính này khi áp dụng luật này, không ảnh hưởng đến mối quan tâm của nghệ thuật hoặc lịch sử đã chứng minh sự phân loại của chúng theo di tích lịch sử và không làm ảnh hưởng đến việc bảo tồn tốt của chúng nhằm mục đích truyền tải chúng tới các thế hệ tương lai ;

2. Kiểm tra xem chuyển động của các vật thể di chuyển đã phân loại có diễn ra trong các điều kiện đảm bảo bảo tồn tốt.

Điều R622-19

Các dịch vụ của Nhà nước chịu trách nhiệm về các di tích lịch sử xác định, theo các đặc điểm của các đối tượng di chuyển được phân loại có liên quan, các điều kiện khoa học và kỹ thuật theo đó những can thiệp vào các di tích lịch sử này được nghiên cứu, thực hiện và là chủ đề của tài liệu thích hợp. Họ thấy việc thực hiện của họ.

Điều R622-20

Khi nó liên quan đến hoạt động, kiểm soát khoa học và kỹ thuật của các dịch vụ Nhà nước chịu trách nhiệm di tích lịch sử được thực hiện ngay từ khi bắt đầu nghiên cứu tài liệu và các kỹ thuật chuẩn bị được thực hiện, nếu họ đã được quy định, trước khi yêu cầu ủy quyền, sau đó trong suốt công việc được ủy quyền cho đến khi hoàn thành.

Điều R622-21

Khi chủ sở hữu, người được chuyển nhượng, người đại diện của anh ta hoặc bất kỳ người nào biện minh cho một chức danh trao quyền cho anh ta làm thực hiện công việc thông báo cho tỉnh trưởng khu vực về ý định thực hiện một dự án công việc trên một đối tượng đồ nội thất hoặc một cơ quan được liệt kê, tỉnh trưởng khu vực cung cấp cho anh ta trạng thái kiến thức theo ý của anh ta đối với tài sản được đề

cấp và chỉ ra cho nó những ràng buộc về quy định, kiến trúc và kỹ thuật mà dự án sẽ phải tôn trọng.

Quận trưởng khu vực chỉ ra cho anh ta, tùy thuộc vào tính chất, tầm quan trọng và mức độ phức tạp của công việc dự kiến, các nghiên cứu khoa học và kỹ thuật phải được thực hiện trước khi xác định của chương trình điều hành.

Điều R622-22

Trước khi gửi yêu cầu để được cấp phép theo Điều L. 622-7, cơ quan ký hợp đồng gửi cho quận trưởng khu vực các thông số kỹ thuật cho hoạt động, nếu nó là một đối tượng di chuyển được phân loại, hoặc chương trình dự thảo của hoạt động, trong trường hợp của một cơ quan đã được phân loại. Sau đó, nếu cần, một cuộc tranh luận mâu thuẫn, cảnh sát trưởng khu vực thông báo cho anh ta về những quan sát và khuyến nghị của anh ta.

Điều R622-23

Kiểm soát khoa học và kỹ thuật đối với công việc dở dang được thực hiện trên tài liệu và tại chỗ cho đến khi tuyên bố tuân thủ được cung cấp cho các đối tượng di chuyển được phân loại, theo đoạn đầu tiên của Điều R.622-17.

Các dịch vụ Nhà nước chịu trách nhiệm về di tích lịch sử được thông báo bởi cơ quan hợp đồng của ngày bắt đầu công việc và các cuộc họp mặt.

Điều R622-24

Việc trình bày các vật thể di chuyển đã được phân loại, được thực hiện theo yêu cầu của các cơ quan nhà nước có trách nhiệm về di tích lịch sử theo đoạn thứ hai của Điều L. 622-8, được thực hiện tại địa điểm thông thường của sự bảo tồn. Tuy nhiên, chủ sở hữu, người chuyển nhượng, người nắm giữ hoặc người trông coi các đồ vật này có thể yêu cầu bài thuyết trình này diễn ra ở một nơi khác.

Việc kiểm soát tại chỗ đối với tài sản được bảo vệ được thực hiện với sự có mặt của chủ sở hữu, người được chuyển nhượng hoặc Tiêu biểu. Trường hợp vắng mặt thì thực hiện theo thỏa thuận của họ.

Điều R622-25

Người quản lý đồ cổ và tác phẩm nghệ thuật tiến hành kiểm kê đồ vật ít nhất 5 năm một lần đồ nội thất được phân loại.

Quận trưởng công nhận các đại lý mà chủ sở hữu hoặc chủ sở hữu của các đối tượng này là yêu cầu, theo đoạn thứ hai của Điều L. 622-8, để trình bày chúng.

Tiểu mục 4: Các biện pháp bảo vệ

Điều R622-26

Cảnh sát trưởng có thể bắt buộc áp dụng các biện pháp của đoạn thứ ba Điều L. 622-9 cần thiết khi việc lưu giữ hoặc bảo tồn một vật thể di chuyển đã phân loại thuộc về một cộng đồng lãnh thổ hoặc một trong các cơ sở công cộng của nó bị xâm phạm.

Quyết định này được đưa ra sau khi có thông báo chính thức từ tỉnh trưởng không có hiệu lực khi hết thời hạn một tháng sau khi nhận.

Việc tự động nhập chi tiêu tương ứng trong ngân quyền của chính quyền địa phương được coi là có hiệu lực khi áp dụng các quy định của các điều L. 1612-15 và L. 1612-16 của bộ luật chung về cộng đồng lãnh thổ.

Điều R622-27

Khi việc bảo tồn hoặc an ninh của một đối tượng di chuyển được phân loại thuộc về chính quyền địa phương hoặc đối với một cơ sở công cộng đang bị đe dọa, Thủ hiến quy định, với chi phí của Nhà nước, các biện pháp bảo vệ hoặc việc chuyển giao tạm thời đối tượng này được quy định tại Điều 622-10. Đơn đặt hàng được thông báo cho cộng đồng lãnh thổ hoặc tổ chức công và, nếu có, người thụ hưởng hoặc cơ quan lưu trữ.

Trong trường hợp tạm thời chuyển giao đối tượng, chính quyền địa phương hoặc cơ sở công lập và nếu có nơi, người được giao hoặc người trông coi, được mời tham dự chuyên đi của mình. Các điều kiện cần thiết cho việc lưu giữ và bảo tồn đối tượng ở vị trí ban đầu là được thông qua bởi cảnh sát trưởng sau khi thỏa thuận của ủy ban quy định tại điều L. 612-2 trong vòng ba tháng kể từ khi chuyển giao tạm thời này.

Tiểu phần 5: Ngoại tộc

Điều R622-28

Vật thể di chuyển được phân loại thuộc sở hữu của chính quyền địa phương hoặc cơ sở công ích công chúng không thể bị xa lánh nếu không có sự đồng ý của tỉnh trưởng khu vực. Bản khai có ý định xa lánh được anh gửi trước hai tháng.

Điều R622-29

Bất kỳ sự chuyển nhượng nào đối với một vật thể di chuyển được phân loại sẽ được thông báo, trong vòng mười lăm ngày kể từ ngày của nó, cho tỉnh trưởng khu vực bởi một người đã đồng ý với nó. Thông báo đề cập đến tên và nơi ở của chủ sở hữu mới cũng như ngày xử lý.

Điều R622-30

Quận trưởng khu vực thông báo cho bộ trưởng chịu trách nhiệm văn hóa về bất kỳ sự xa lạ nào liên quan đến một vật thể di chuyển phân loại cũng như bất kỳ sự chuyển giao đối tượng này từ nơi này sang nơi khác. Những sửa đổi này được chuyển sang danh quyển chung các đối tượng đã phân loại được đề cập trong điều R. 622-9.

Điều R622-31

Cơ quan hành chính có thẩm quyền thực hiện các hành động vô hiệu hoặc cải tạo được cung cấp bởi điều L. 622-17 là bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa.

Mục 2: Đăng ký vật thể di chuyển

Tiểu mục 1: Thủ tục đăng ký và hủy niêm yết đăng ký

Điều R622-32

Cơ quan có thẩm quyền đăng ký vật thể di chuyển là di tích lịch sử là tình trạng của vùng mà đối tượng di động được giữ. Nó đưa ra quyết định sau khi có ý kiến, tùy từng trường hợp, về Ủy ban di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khu vực hoặc di sản, cảnh quan và kiến trúc quốc gia và kiến trúc, đã được thu thập. Nếu đối tượng này thuộc về một cá nhân, thứ tự đăng ký không được chỉ được xem xét trong một hồ sơ bao gồm thỏa thuận của chủ sở hữu về biện pháp đăng ký.

Điều R622-33

Yêu cầu đăng ký vật di chuyển do chủ sở hữu hoặc bất kỳ người nào có quan tâm.

Sáng kiến đề cử một đối tượng di chuyển cũng có thể được thực hiện bởi bộ trưởng chịu trách nhiệm của văn hóa hoặc của quận trưởng khu vực. Khi nó liên quan đến một đối tượng di chuyển thuộc về Nhà nước, nó trình bày sau khi tham khảo ý kiến của người được giao.

Điều R622-34

Yêu cầu đăng ký một vật có thể di chuyển được là di tích lịch sử được gửi tới thủ trưởng của vùng mà đối tượng di động được giữ.

Yêu cầu kèm theo mô tả về vật thể di chuyển và ảnh chụp. Tổng trưởng thu thập ý kiến của ủy ban kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc khu vực về các yêu cầu đăng ký các đối tượng di chuyển không phải là một cơ quan trước anh ta, sau khi đã xác minh tính đầy đủ của hồ sơ, cũng như về đề cử của cùng một đối tượng mà anh ta chủ động.

Khi tình trạng nhận được yêu cầu đăng ký cơ quan là di tích lịch sử hoặc sáng kiến đăng ký này, ông chuyển yêu cầu đến Bộ trưởng phụ trách văn hóa, người xin ý kiến của

Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia. Trước tiên, cảnh sát trưởng có thể lấy ý kiến của Ủy ban di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khu vực.

Điều R622-35

Quyết định ghi danh di tích là di tích lịch sử đề cập đến:

1. Tên gọi hoặc ký hiệu và các đặc điểm chính của đối tượng;
2. Địa chỉ hoặc vị trí của tòa nhà và tên của thành phố nơi nó được lưu giữ;
3. Tên và nơi ở của chủ sở hữu.

Điều R622-36

Quyết định đăng ký vật thể di chuyển được quận trưởng khu vực thông báo cho chủ sở hữu. Nó là cần phải thông báo cho người được chuyển nhượng hoặc người ký gửi về việc đó.

Điều R622-37

Việc hủy đăng ký đối tượng di chuyển được tuyên bố theo lệnh của tỉnh trưởng khu vực theo cùng thủ tục và các hình thức giống như đăng ký.

Điều R622-38

Quận trưởng khu vực lập một danh quyền các đối tượng có thể di chuyển được đăng ký của khu vực có cùng thông tin hơn những thông tin được liệt kê trong điều R. 622-9.

Một bản sao của danh quyền này, được cập nhật, được nộp cho bộ chịu trách nhiệm về văn hóa, bộ phận văn hóa khu vực và với người quản lý đồ cổ và tác phẩm nghệ thuật.

Tiểu mục 2: Làm việc trên một đối tượng di chuyển đã đăng ký

Điều R622-39

Tuyên bố trước về công việc sửa đổi, sửa chữa hoặc khôi phục trên một Vật thể di chuyển đã đăng ký được gửi trước hai tháng cho người quản lý đồ cổ và đồ vật nghệ thuật của bộ phận cổ vấn cho quận trưởng khu vực. Kèm theo đó là một tệp mô tả công việc đã lên kế hoạch trong đó bao gồm báo cáo tình trạng, đề xuất chẩn đoán và can thiệp cũng như các bức ảnh cho phép đánh giá đúng trạng thái của đối tượng và dự án công trình.

Tuyên bố trước về công việc sửa đổi, sửa chữa hoặc phục hồi trên cơ quan đã đăng ký được gửi trước hai tháng tới dịch vụ phi tập trung chịu trách nhiệm về kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc,

thông báo cho quận trưởng khu vực. Nó được kèm theo một tệp bao gồm các yếu tố được đề cập trong phần thứ hai đoạn của điều R. 622-12.

Tiểu mục 3: Kiểm soát khoa học và kỹ thuật

Điều R622-40

Kiểm soát khoa học và kỹ thuật được cung cấp bởi các dịch vụ Nhà nước chịu trách nhiệm về di tích lịch sử là dự định cho:

1. Kiểm tra và đảm bảo rằng các biện pháp can thiệp trên các vật thể di chuyển đã đăng ký tương thích với trạng thái di tích lịch sử được công nhận đối với các tài sản này khi áp dụng quy tắc này, không ảnh hưởng đến lợi ích nghệ thuật hoặc lịch sử đã biện minh cho việc đăng ký của họ là di tích lịch sử và không nhân nhượng bảo tồn tốt của họ với mục đích truyền tải của họ cho các thế hệ tương lai;

2. Kiểm tra sự di chuyển của các vật thể di chuyển đã đăng ký, khi được chủ sở hữu thực hiện, người nhận, người giữ hoặc người trông coi, diễn ra trong các điều kiện đảm bảo tốt cho việc bảo tồn chúng.

Điều R622-41

Các dịch vụ của Nhà nước chịu trách nhiệm về các di tích lịch sử xác định, theo các đặc điểm của các đối tượng di chuyển liên quan, các điều kiện khoa học và kỹ thuật mà các biện pháp can thiệp về các di tích lịch sử này được nghiên cứu, tiến hành và là đối tượng của các tài liệu thích hợp. Họ đảm bảo việc thực hiện chúng.

Điều R622-42

Khi chủ sở hữu, người được chuyển nhượng, người đại diện của anh ta hoặc bất kỳ người nào biện minh cho một chức danh trao quyền cho anh ta làm thực hiện công việc thông báo cho tỉnh trưởng khu vực về ý định thực hiện một dự án công việc trên một đối tượng đồ nội thất hoặc một cơ quan đã đăng ký, quận trưởng khu vực cung cấp cho anh ta trạng thái kiến thức theo ý của anh ta đối với tài sản được đề cập và chỉ ra cho nó những ràng buộc về quy định, kiến trúc và kỹ thuật mà dự án sẽ phải tôn trọng.

Tiểu phần 4: Ngoại tộc

Điều R622-43

Chuyển nhượng vật thể di chuyển được đăng ký là di tích lịch sử thuộc về cộng đồng lãnh thổ hoặc một trong những cơ sở công cộng của nó không thể diễn ra nếu không có quận trưởng khu vực thông báo trước hai tháng. Trong trường hợp không có tuyên bố này, Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa hành động vô hiệu.

Điều R622-44

Bất kỳ việc chuyển nhượng một vật thể di chuyển đã đăng ký nào đều được thông báo cho tỉnh trưởng khu vực trong vòng mười lăm ngày kể từ ngày chuyển nhượng bởi một người đã đồng ý với nó. Thông báo đề cập đến tên và nơi ở của chủ sở hữu mới cũng như ngày xử lý.

Phần 3: Các quy định chung cho các đối tượng di chuyển được phân loại và đối tượng ghi

Tiểu mục 1: Hỗ trợ quản lý dự án

Điều R622-45

Nhiệm vụ hỗ trợ miễn phí quy định tại Điều L. 622-25 được thực hiện bởi các dịch vụ của Nhà nước chịu trách nhiệm về di tích lịch sử theo các điều kiện được xác định trong các Điều R. 622-46, R. 622-50, R. 622-51 và R. 622-52, dưới hình thức quản lý vận hành toàn bộ hoặc một phần, như được định nghĩa trong điều 6 của Luật số 85-704 ngày 12 tháng 7 năm 1985 về quản lý dự án công và mối quan hệ của nó với quản lý dự án tư nhân, với chủ sở hữu và người sử dụng đất của các đối tượng được bảo vệ theo di tích lịch sử.

Điều R622-46

Hỗ trợ quản lý dự án có thể được cấp miễn phí cho chủ sở hữu hoặc cho chủ đất công:

1. Trong trường hợp không đủ nguồn lực của người nộp đơn, được đánh giá:

a) Nếu đó là chính quyền địa phương hoặc một nhóm, liên quan đến tiềm năng thuế của nó, như đã định nghĩa trong điều L. 2334-4 của bộ luật chung của chính quyền địa phương, số di tích lịch sử trên lãnh thổ của nó và bất kỳ yếu tố vật chất và kinh tế quan trọng nào khác;

b) Đối với chủ sở hữu tư nhân, về thu nhập của anh ta liên quan đến ba năm trước khi yêu cầu;

c) Nếu là cơ sở công lập, xét về các yếu tố liên quan đến tình hình tài chính của sự thành lập;

2. Trong trường hợp mức độ phức tạp của hoạt động, được đánh giá, dựa trên các phương tiện sẵn có cho chủ sở hữu hoặc người được giao, liên quan đến nhu cầu và mức độ can thiệp vào các cấu trúc hoặc yếu tố các đặc điểm biện minh cho việc bảo vệ đối tượng hoặc cơ quan, theo quy tắc này và với tỷ lệ tầm quan trọng của các can thiệp được thực hiện, khả năng triển khai các công nghệ nghiên cứu mới và phương pháp điều trị và số lượng nhân viên chuyên môn cần liên hệ.

Điều R622-47

Hỗ trợ quản lý dự án có thể được cấp cho chủ sở hữu hoặc chủ sở hữu đất không đáp ứng các điều kiện để được hưởng lợi từ hỗ trợ quản lý dự án miễn phí do Dịch vụ nhà nước quản lý di tích lịch sử, dưới hình thức quản lý vận hành toàn diện hoặc một phần, như được định nghĩa trong điều 6 của luật số 85-704 ngày 12 tháng 7 năm 1985 liên quan đến các công trình công cộng và mối quan hệ của nó với ban quản lý dự án tư nhân, đổi lại được một khoản thù lao cố định theo các điều kiện quy định trong điều R. 622-48. Hỗ trợ này không thể được cấp cho chủ sở hữu hoặc người sử dụng đất chỉ trong giới hạn nguồn lực Nhà nước sẵn có và với điều kiện họ thiết lập việc thiếu bất kỳ đề nghị tư nhân hoặc công khai nào, có thẩm quyền trong lĩnh vực di tích lịch sử, để thỏa mãn nhu cầu của họ. Sự thiếu hụt này không thể được thiết lập, đối với những người tuân theo luật thị trường công khai hoặc theo Sắc lệnh số 2005-649 ngày 6 tháng 6 năm 2005 liên quan đến các hợp đồng do một số người trao công hoặc tư không phải tuân theo luật mua sắm công, chỉ sau khi thực hiện quảng cáo và cạnh tranh được cung cấp bởi các văn bản này và theo các điều khoản và điều kiện mà chúng cung cấp.

Điều R622-48

Thù lao cho dịch vụ được cung cấp trong điều R. 622-47 dẫn đến việc áp dụng thang điểm được thiết lập tại tỷ trọng chi phí bao gồm:

- a) Chi phí vật chất và tiền lương liên quan đến việc thực hiện dịch vụ;
- b) Phần chi phí chung của các dịch vụ của Nhà nước do hoạt động kinh doanh.

Điều R622-49

Doanh thu từ thù lao của các phái đoàn hỗ trợ quản lý dự án do

Các dịch vụ nhà nước chịu trách nhiệm về di tích lịch sử phải tuân theo thủ tục phân bổ sản phẩm phù hợp với III của điều 17 luật hữu cơ số 2001-692 ngày 1 tháng 8 năm 2001 liên quan đến luật của tài chính.

Điều R622-50

Yêu cầu hỗ trợ từ các cơ quan Nhà nước chịu trách nhiệm về các di tích lịch sử cần được giải quyết cho quận của chủ sở hữu hoặc của đại lý di sản, cảnh quan và kiến trúc, bằng thư có lý do.

Thủ trưởng khu vực quyết định theo từng trường hợp cụ thể về nội dung của các nhiệm vụ hỗ trợ có thể được cung cấp bởi Nhà nước miễn phí hoặc không thanh toán, theo các điều kiện được xác định trong Điều R. 622-46 và R. 622-47.

Điều R622-51

Mối quan hệ giữa cơ quan ký hợp đồng và Nhà nước được xác định bằng hợp đồng bằng văn bản, cụ thể là:

- a) Công việc, công trình là đối tượng của hợp đồng;
- b) Các nhiệm vụ quản lý vận hành do Nhà nước đảm nhận;
- c) Các điều kiện theo đó cơ quan ký kết ghi nhận việc hoàn thành các nhiệm vụ do dịch vụ nhà nước;
- d) Điều khoản chấm dứt hợp đồng;
- e) Các điều khoản thanh toán cho các dịch vụ của Nhà nước nếu có.

Điều R622-52

Việc thực hiện các nhiệm vụ được xác định trong các điều R. 622-45 và R. 622-47 được thực hiện bởi các dịch vụ phi tập trung của Bộ phụ trách các di tích lịch sử, theo quyết định của tỉnh trưởng khu vực hoặc bởi thẩm quyền quốc gia theo quyết định của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về di tích lịch sử.

Tiểu phần 2: Trợ cấp

Điều R622-53

Khi Nhà nước tham gia tài chính vào việc sửa chữa, khôi phục vật thể di chuyển phân loại hoặc đăng ký, tầm quan trọng của cạnh tranh được xác định có tính đến các đặc điểm cụ thể của đối tượng này, trạng thái hiện tại của nó, bản chất của công việc được lên kế hoạch, sự tồn tại của một dự án phát triển với việc giới thiệu đối tượng này với công chúng và cuối cùng là những nỗ lực của chủ sở hữu hoặc bất kỳ người nào khác người quan tâm đến việc bảo tồn đối tượng.

Điều R622-54

Bằng cách loại bỏ các quy định của nghị định số 99-1060 ngày 16 tháng 12 năm 1999 liên quan đến trợ cấp nhà nước đối với các dự án đầu tư:

- a) Một khoản tạm ứng có thể được thanh toán khi bắt đầu thực hiện từng đợt của một công việc thực hiện trên các di tích lịch sử và có thể vượt quá 5% trong giới hạn 30% số tiền dự báo về trợ cấp;
- b) Khi công việc được trợ cấp là công việc củng cố khẩn cấp di tích hoặc các công trình được tài trợ bởi Nhà nước theo điều 4 của luật số 2009-122 ngày 4 tháng 2 năm 2009 về tài chính trong năm 2009, số tiền tạm ứng có thể lên tới 50% số tiền tài trợ ước tính.

Điều R622-55

Phần còn lại của khoản trợ cấp được thanh toán sau khi thiết lập chứng nhận phù hợp cho các đối tượng di chuyển và các cơ quan đã được phân loại.

Tiểu phần 3: Khám phá tình cờ

Điều R622-56

Bất kỳ phát hiện nào được thực hiện một cách tình cờ hoặc trong quá trình làm việc về một vật thể di chuyển đã được phân loại hoặc đăng ký vạiên quan đến một yếu tố mới ngay lập tức được báo cáo cho cảnh sát trưởng, người có thể, tùy trường hợp, quyết định hoặctr vấn về các biện pháp tự vệ.

Tiểu mục 4: Du lịch

ĐiềuR622-57

Chủ sở hữu, người giao, người trông giữ di vật đã được xếp hạng, đăng ký di tíchai có ý định di chuyển đối tượng này từ nơi này đến nơi khác phải thông báo trước hai thángtỉnh trưởng trước. Tuyên bố chỉ ra các điều kiện vận chuyển, điều kiện bảo tồn vàan ninh trong tòa nhà mới nơi vật sẽ được ký gửi cũng như tênvà chỗ ở của chủ sở hữu,người được chuyển nhượng hoặc người sử dụng tòa nhà này.

Thời hạn này được kéo dài đến bốn tháng khi chủ sở hữu tuyên bố vào dipyêu cầu cho mượn để triển lãm tạm thời.

Nếu các điều kiện vận chuyển hoặc bảo quản và an toàn tại chỗ không thỏa luậtnbảo quản hiện vật được xếp hạng di tích lịch sử, tỉnh trưởng khu vực quy định việccác biện pháp phòng ngừa trước khi vận chuyển đối tượng cũng như các điều kiện cụ thể để vận chuyển vàsự trình bày.

Nếu nó là một đối tượng được đăng ký là một di tích lịch sử, cảnh sát trưởng quy định các biện pháp được cung cấp trongđoạn trước với cùng điều kiện.

Tiểu mục 5: Thông báo

ĐiềuR622-58

Thông báo về các quyết định, thông tin, chứng chỉ hoặc yêu cầu được quy định trong Điều R. 622-4, trướcđoạn văn, R. 622-5, R. 622-7, R. 622-8, R. 622-12, R. 622-13, R. 622-14, R. 622-15, R. 622-16, R. 622-17, R.622-26, R. 622-27, R. 622-28, R. 622-29, R. 622-36, R. 622-37, R. 622-39, R. 622-43, R. 622- 44, R. 622-56và R. 622-57 được thực hiện theo một trong các phương pháp được quy định trong điều R. 621-85.

Tiểu mục 6: Quản lý dự án công việc của các cơ quan

ĐiềuR622-59

I. - Quản lý dự án các công việc sửa chữa, nâng hạ và phục hồi được thực hiện trên bộvà các bộ phận âm thanh của các cơ quan được phân loại và ghi cũng như trên các bộ phận không được bảo vệ của các cơ quandược bảo vệ một phần được đảm bảo:

1. Hoặc do kỹ thuật viên tư vấn được Nhà nước chấp thuận theo các điều kiện theo nghị định;

2. Hoặc, trên một giao dịch nhất định, bởi một công dân Pháp hoặc bởi một công dân của một Quốc gia khác thành viên của Liên minh Châu Âu hoặc của một quốc gia thành viên khác trong thỏa thuận về Khu vực kinh tế Châu Âu được thành lập tại một trong các Quốc gia này, bao gồm đào tạo và kinh nghiệm chuyên môn, toàn thời gian hoặc bán thời gian, có được từ các hoạt động sửa chữa, nâng và phục hồi các cơ quan di sản, cảnh quan và kiến trúc gần đây ở Pháp hoặc ở nước ngoài, chứng thực kiến thức lịch sử, kỹ thuật và hành chính cần thiết cho thiết kế và tiến hành các công việc thuộc phạm vi hợp đồng quản lý dự án. Khi không hoạt động, cũng không phải việc đào tạo dẫn đến hoạt động này được quy định tại tiểu bang mà chúng được hợp pháp được thành lập, họ phải thực hiện nó ở một hoặc nhiều Quốc gia Thành viên ít nhất một năm trong mười năm trước khi dịch vụ.

Trong các trường hợp được đề cập trong 2 °, bên quan tâm tuyên bố Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa. Tuyên bố này được gia hạn mỗi năm một lần nếu nhà cung cấp dịch vụ có kế hoạch thỉnh thoảng thực hiện hoạt động nghề nghiệp của mình trong năm được đề cập hoặc trong trường hợp thay đổi vật chất trong hoàn cảnh của mình. Nội dung và cách thức nộp tờ khai này được thiết lập theo lệnh của Bộ trưởng phụ trách văn hóa.

II. - Tiếp cận một phần hoạt động chuyên môn thuộc nghề nghiệp của kỹ thuật viên tư vấn được chứng nhận đối với các cơ quan được bảo vệ như di tích lịch sử, một nghề được quy định theo ý nghĩa của chỉ thị 2005/36 / EC của Nghị viện Châu Âu và của Hội đồng ngày 7 tháng 9 năm 2005 về việc công nhận trình độ chuyên môn, để áp dụng các quy định của điều này, có thể được cấp trong trường hợp trong từng trường hợp cụ thể đối với công dân của một Quốc gia Thành viên của Liên minh Châu Âu hoặc của Quốc gia thành viên khác của thỏa thuận về

Khu vực Kinh tế Châu Âu do Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa khi ba điều kiện sau hoàn thành:

1. Chuyên gia có đầy đủ điều kiện để thực hiện, tại Quốc gia xuất xứ, hoạt động nghề nghiệp cho truy cập một phần nào được yêu cầu;

2. Sự khác biệt giữa hoạt động nghề nghiệp được thực hiện hợp pháp ở Nước xuất xứ và nghề nghiệp được quy định tại Pháp của các kỹ thuật viên tư vấn được phê duyệt cho các cơ quan được bảo vệ như di tích dữ liệu lịch sử quan trọng đến mức việc áp dụng các biện pháp bồi thường sẽ dẫn đến việc áp đặt người nộp đơn theo chương trình giáo dục và đào tạo đầy đủ bắt buộc ở Pháp phải có tiếp cận đầy đủ với nghề được quy định;

3. Hoạt động nghề nghiệp khác biệt với (các) hoạt động khác thuộc ngành nghề được quy định,

đặc biệt là trong chừng mực nó được thực hiện độc lập tại Nước xuất xứ.

Quyền truy cập một phần có thể bị từ chối vì lý do quan trọng hơn là lợi ích chung, nếu việc từ chối này tương xứng với bảo vệ quyền lợi đó.

Các yêu cầu truy cập một phần được coi là, nếu thích hợp, như các yêu cầu thành lập hoặc tự do cung cấp các dịch vụ tạm thời và không thường xuyên cho nghề nghiệp liên quan.

Điều R622-59-1

I. - Khi chủ sở hữu, người thụ hưởng việc cung cấp nhà ở của tòa nhà, cơ quan của mình đại diện hoặc bất kỳ người nào biện minh cho một chức danh ủy quyền cho anh ta thực hiện công việc thông báo cho Quận trưởng của khu vực mà anh ta dự định thực hiện một dự án làm việc trên một cơ quan được bảo vệ, cảnh sát trưởng khu vực chỉ ra cho anh ta các kỹ năng và kinh nghiệm mà các ứng viên quản lý dự án của công việc này phải có, được xác định liên quan đến các đặc thù của hoạt động.

II. - Trong trường hợp không có đủ thẩm quyền hoặc đơn xin khẩn cấp, khách hàng gọi kỹ thuật viên tư vấn được phê duyệt bởi Quốc gia có thẩm quyền lãnh thổ, người sau đó được yêu cầu để đảm bảo việc quản lý dự án công tác khôi phục. Khi cơ quan ký hợp đồng là cơ quan có thẩm quyền ký kết hợp đồng, thì mức độ khẩn cấp phải đủ điều kiện bắt buộc do các tình huống không lường trước được đối với cơ quan ký hợp đồng và không xong rồi.

Điều R622-60

Quản lý dự án sửa chữa, nâng và phục hồi các cơ quan được bảo vệ trong danh hiệu di tích lịch sử cũng như trên các bộ phận không được bảo vệ của các cơ quan được bảo vệ một phần bao gồm, đối với mỗi hoạt động, các yếu tố nhiệm vụ sau:

1. Nghiên cứu trước khi vận hành công việc nâng hoặc phục hồi;

2. Các yếu tố nhiệm vụ không thể tách rời sau đây:

a) Lập dự án kỹ thuật và hồ sơ tư vấn kinh doanh;

b) Hỗ trợ cơ quan ký hợp đồng giao thầu công trình;

c) Kiểm tra sự phù hợp với dự án của các nghiên cứu thực hiện được thực hiện bởi người xây dựng cơ quan và nhà thầu hoặc nhà cung cấp dịch vụ liên kết;

d) Việc chỉ đạo thực hiện hợp đồng công trình, hạch toán kế toán và xác minh tài khoản;

e) Hỗ trợ khách hàng trong quá trình nghiệm thu công trình và khoản thanh toán cuối cùng của họ và trong suốt thời gian đảm bảo hoàn thành hoàn hảo;

f) Thành phần hồ sơ tài liệu về các tác phẩm đã thi công.

Các yếu tố nhiệm vụ này có thể, tùy thuộc vào tính chất của công việc hoặc mức độ phức tạp của hoạt động, được thực hiện trong một hoặc nhiều giai đoạn. Nội dung của chúng được xác định bởi một nghị định của Bộ có trách nhiệm với văn hóa.

Điều R622-61

Thù lao của các nhiệm vụ quản lý dự án thay mặt Nhà nước được đề cập trong các bài báo R. 622-59 và R. 622-60, cũng như các quy định được thực hiện trong ứng dụng II của điều R. 622-59-1, được tính trong các điều kiện do nghị định chung của các Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và ngân quyền quy định.

Chương III: Các điều khoản về thuế

Điều D623-1

Các quy tắc liên quan đến các khoản phí được khấu trừ liên quan đến động sản và bất động sản được đề cập trong điều này tiêu đề được cố định trong I của phần 2 của chương I của tiêu đề I của phần đầu tiên của cuốn I của phụ lục III Luật số thuế.

Điều D623-2

Các quy tắc liên quan đến các chế độ đặc biệt và miễn trừ liên quan đến động sản và bất động sản được điều chỉnh bởi tiêu đề này được quy định trong điều 281 bis và 281 điều của phụ lục III về luật số thuế chung.

Chương IV: Điều khoản hình sự

Điều R624-1

Tiền phạt được cung cấp cho tiền phạt hạng năm có thể bị trừng phạt do không hiển thị trên việc cho phép các công trình trên một tòa nhà đã được liệt kê, vi phạm điều R. 621-16.

Việc lặp lại điều trái luật này sẽ bị trừng phạt theo quy định của các điều 132-11 và 132-15 của Bộ luật hình sự.

Điều R624-2

Bị trừng phạt với mức phạt được cung cấp cho các khoản tiền phạt hạng thứ năm thực tế đăng không phù hợp với ủy quyền đăng được cấp khi áp dụng các điều R. 621-86, R. 621-87, R. 621-88, R. 621-89 và R. 621-90.

PHẦN III: CÁC ĐỊA ĐIỂM DI SẢN NỘI BẬT

Chương I: Phân loại các khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý

Phần 1: Phân loại và quy trình sửa đổi

Điều R631-1

Khi bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa yêu cầu sự đồng ý của thành phố hoặc cơ sở công cộng của hợp tác liên thành phố chịu trách nhiệm về quy hoạch thị trấn địa phương, tài liệu quy hoạch thị trấn trong thay cho thẻ thành phố, trong một dự án phân loại các khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý áp dụng khoản đầu tiên của Điều L. 631-2, thỏa thuận này được coi là được đưa ra trong trường hợp không có phản hồi trong ba tháng kể từ khi được giới thiệu.

Điều R631-2

Quận trưởng tổ chức một cuộc điều tra công khai theo các điều kiện được quy định bởi Chương III của Tiêu đề II của Quyển I của luật môi trường.

Khi dự án khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý liên quan đến một số bộ phận, cuộc điều tra có thể được mở và tổ chức bởi một quyết định chung của các quận trưởng liên quan để mở và tổ chức cuộc điều tra. Trong trường hợp này, quận trưởng chịu trách nhiệm phối hợp tổ chức khảo sát và tập trung kết quả được chỉ định phù hợp với các quy định tại Điều 69 của nghị định số 2004-374 ngày 29 tháng 4 năm 2004 liên quan đến các quận trưởng, tổ chức và hành động của các dịch vụ Nhà nước ở các khu vực và các sở.

Điều R631-3

Khi dự án được sửa đổi vào cuối cuộc lấy ý kiến của công chúng, Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa sẽ thu thập ý kiến của

Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia về dự án sửa đổi.

Điều R631-4

Quyết định phân loại địa điểm di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý được thông báo bởi tỉnh trưởng khu vực cho thành phố hoặc đến cơ sở hợp tác công liên cộng đồng có thẩm quyền trong quy hoạch thị trấn địa phương, của tài liệu quy hoạch thị trấn thay cho và thẻ thành phố.

Nó phải tuân theo các biện pháp công khai và cung cấp thông tin được quy định tại điều R. 153-21 của luật quy hoạch thị trấn.

Khi lãnh thổ liên quan được bao phủ bởi một quy hoạch đô thị địa phương, một tài liệu quy hoạch đô thị trong thay cho thẻ thành phố, thành phố hoặc thành lập công cộng hợp tác giữa các thành phố có thẩm quyền bổ sung bố trí của khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý vào kế hoạch này, theo các điều kiện được quy định trong các điều L. 153-60 hoặc L. 163-10 của luật quy hoạch thị trấn.

Điều D631-5

Ủy ban địa phương được quy định trong II của điều L. 631-3 do thị trưởng của thành phố hoặc chủ tịch cơ sở hợp tác công liên thành phố trực thuộc trung ương có thẩm quyền lập kế hoạch quy hoạch thị trấn địa phương, tài liệu quy hoạch thị trấn thay cho và thể thành phố. Chủ tịch của hoa hồng có thể được giao cho thị trưởng của thành phố liên quan khi đây không phải là cơ quan có thẩm quyền có năng lực. Trong trường hợp vắng mặt hoặc gặp trở ngại, chủ tịch có thể ủy quyền cho một thành viên khác của cơ quan nắm giữ một nhiệm vụ tự chọn.

Khi một đô thị hoặc một cơ sở hợp tác công lập giữa các thành phố có một số địa điểm di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý, một ủy ban địa phương duy nhất có thể được thành lập cho tất cả các địa điểm này bằng cách thỏa thuận với thị trưởng hoặc chủ tịch của cơ sở hợp tác công cộng liên thành phố có thẩm quyền.

Hoa hồng địa phương bao gồm:

1. Thành viên chính thức:

- chủ tịch ủy ban;
- (các) thị trưởng của các thành phố trực thuộc trung ương có liên quan đến một địa điểm di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý;
- quận trưởng;
- giám đốc khu vực phụ trách văn hóa;
- kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp;

2. Tối đa mười lăm thành viên được bổ nhiệm bao gồm:

- một phần ba số đại diện được bổ nhiệm bởi hội đồng thành phố từ bên trong nó hoặc, nếu có thể, được bổ nhiệm bởi

trong cơ quan có thẩm quyền của cơ sở hợp tác giữa các thành phố trực thuộc trung ương có thẩm quyền;

- một phần ba đại diện của các hiệp hội có mục đích bảo vệ, thúc đẩy hoặc nâng cao

sự gia trưởng;

- một phần ba số cá nhân đủ tiêu chuẩn.

Đại diện các hiệp hội và các cá nhân đủ tiêu chuẩn được cơ quan có thẩm quyền chỉ định kế hoạch quy hoạch thị trấn địa phương, tài liệu quy hoạch thị trấn thay cho và bản đồ thành phố sau khi thông báo của tỉnh trưởng.

Đối với mỗi thành viên được chỉ định, một người thay thế được chỉ định với các điều kiện như nhau; anh ấy ngồi trong trường hợp vắng mặt hoặc trở ngại của chủ sở hữu.

Ủy ban địa phương phê duyệt một điều luật khắc phục các điều kiện hoạt động của nó.

Phần 2: Quy trình lập, xem xét và sửa đổi kế hoạch quảng bá kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc

Điều R631-6

Khi địa điểm di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý liên quan đến một số thành phố tự trị hoặc cơ sở công cộng của hợp tác giữa các thành phố trực thuộc trung ương có thẩm quyền trong lĩnh vực quy hoạch thị trấn địa phương, tài liệu quy hoạch thị trấn bằng cách thay thế thể thành phố, mỗi cơ quan có thẩm quyền có thể lập kế hoạch khôi phục kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc kế hoạch bảo vệ và nâng cao bao gồm một phần của địa điểm di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý liên quan đến nó.

Kế hoạch tăng cường và bảo vệ được lập theo các điều kiện quy định trong Chương III của Tiêu đề I của Quyển III của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn và kế hoạch quảng bá kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc trong các điều kiện quy định trong điều L. 631-4 của bộ luật này và trong phần 2 và 3 của chương này.

Điều D631-7

Thị trưởng hoặc chủ tịch của cơ sở hợp tác liên cộng đồng công cộng có thẩm quyền trong các vấn đề kế hoạch quy hoạch thị trấn địa phương, tài liệu quy hoạch thị trấn thay cho và thể thành phố trực thuộc trung ương khu vực của dự án kế hoạch nâng cao kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc được thông qua để lấy ý kiến của Ủy ban kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc khu vực được quy định trong đoạn thứ hai của II điều L. 631-4.

Điều D631-8

Sự im lặng được giữ trong ba tháng bởi những người công cộng được tham vấn để kiểm tra chung về dự thảo kế hoạch nâng cao kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc áp dụng II của điều L. 631-4 là hợp lệ kiến thuận lợi.

Điều D631-9

Cuộc điều tra công khai được quy định trong đoạn thứ hai của III Điều L. 631-4 được thực hiện theo

Chương III của Tiêu đề II của Quyển I của Bộ luật Môi trường.

Điều D631-10

Đối với việc áp dụng II và III của Điều L. 631-4, kế hoạch tạo, sửa đổi hoặc sửa đổi kế hoạch quảng bá kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc phải được phê duyệt bởi quận trưởng khu vực vào cuối cuộc điều tra công khai.

Điều D631-11

Việc cân nhắc phê duyệt kế hoạch tôn tạo kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc là chủ đề của các biện pháp công khai và thông tin quy định tại Điều R. 153-21 của luật quy hoạch thị trấn.

Khi lãnh thổ liên quan được bao phủ bởi một quy hoạch đô thị địa phương, một tài liệu quy hoạch đô thị trong thay cho thẻ thành phố, thành phố hoặc thành lập công cộng hợp tác giữa các thành phố cơ quan có thẩm quyền phê duyệt kế hoạch nâng cao kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc theo các điều kiện quy định tại

Điều L. 153-60 hoặc L. 163-10 của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn.

Phần 3: Nội dung của kế hoạch nâng cao kiến trúc và gia sản

Điều D631-12

Chẩn đoán được cung cấp trong 1.I của điều L. 631-4 bao gồm:

- kiểm kê di sản, cảnh quan và kiến trúc lịch sử, đô thị, kiến trúc, khảo cổ, nghệ thuật và cảnh quan;
- phân tích kiến trúc theo tòa nhà hoặc theo nhóm tòa nhà trình bày các đặc điểm các yếu tố kiến trúc đồng nhất, bao gồm các yếu tố trí, phương pháp xây dựng và vật liệu.

Điều D631-13

Các quy định được đề cập trong 2.I của điều L. 631-4 có thể cung cấp khả năng điều chỉnh nhỏ của yêu cầu của nó khi kiểm tra đơn xin cấp giấy phép lao động theo Điều L. 632-1. Trong trường hợp thực hiện khả năng này, sự đồng ý của kiến trúc sư của Tòa nhà Pháp là động cơ đặc biệt về điểm này.

Điều D631-14

Mô hình chú giải cho tài liệu đồ họa được cung cấp trong 2.I của điều L. 631-4 được đặt theo thứ tự Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa, sau khi tham khảo ý kiến của Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia.

Chương II: Chế độ làm việc

Điều D632-1

Sự cho phép được quy định trong điều L. 632-1 đối với công việc được bao gồm trong chu vi của khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý là không được ủy quyền theo luật môi trường hoặc luật quy hoạch thị trấn là được điều chỉnh bởi tiểu mục 2 của phần 4 chương I của tiêu đề II của cuốn quyền này.

Chương III: Các điều khoản về thuế

Điều D633-1

Các quy tắc liên quan đến hoạt động phục hồi bất động sản trong phạm vi chu vi của khu di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý được sửa trong Điều 41 DO của Phụ lục III về luật số thuế chung.

PHẦN IV: ĐIỀU KHOẢN VÀ XỬ PHẠT

HÀNH CHÍNH

Chương I: Điều khoản hình sự

Điều R641-1

Thực tế cho bất kỳ người nào khác ngoài Tiểu bang hoặc một trong những cơ sở công cộng của nó, từ bỏ một tòa nhà nằm trong phạm vi của một miền quốc gia mà không có tuyên bố trước được quy định trong điều R. 621-98 sẽ bị trừng phạt bởi tiền phạt được cung cấp cho các vi phạm hạng năm.

Tái phạm quy định trong điều này bị trừng phạt theo các điều 132-11 và 132-15 của bộ luật hình sự.

Chương II: Xử phạt hành chính

Điều R642-1

Quận trưởng nơi quan sát thấy vi phạm được quy định trong Điều L. 642-1 và L. 642-2 thông báo cho người đó thách thức những bất bình mà anh ta bị buộc tội và các hình phạt phải chịu và mời anh ta trình bày quan sát trong vòng một tháng. Thông báo được thực hiện bằng thư bảo đảm với yêu cầu ý kiến tiếp nhận.

Trong khoảng thời gian được đề cập trong đoạn đầu tiên, bên liên quan có thể đọc và sao chép các tài liệu của nộp hồ sơ và được hỗ trợ hoặc đại diện bởi bất kỳ cố vấn nào mà anh ta lựa chọn.

Quyết định xử phạt được thông báo cho đương sự bằng thư bảo đảm có xác nhận đã nhận. Các khoản tiền phạt được quy định trong các điều L. 642-1 và L. 642-2 được tuyên bố theo lệnh của cảnh sát trưởng. Họ đưa ra tiền ra với việc ban hành một văn bản thu thập có hiệu lực thi hành, do nó thiết lập và thu thập vì lợi ích của Nhà nước bởi phân công người phụ trách kế toán theo đúng quy trình đối với các khoản phải thu nước ngoài về thuế và về lĩnh vực.

PHẦN V: CHẤT LƯỢNG KIẾN TRÚC

Điều R650-1

Nhãn "Kiến trúc đương đại đáng chú ý", được đề cập trong điều L. 650-1, được trao cho các tòa nhà, nhóm kiến trúc, cấu trúc và phụ kiện, trong số những thành tựu dưới một trăm năm tuổi, thiết kế của nó đủ quan tâm đến kiến trúc hoặc kỹ thuật. Điều này tiền lệ được đánh giá dựa trên các tiêu chí sau:

1. Tính kỳ dị của tác phẩm;
2. Bản chất sáng tạo hoặc thử nghiệm của kiến trúc, đô thị, cảnh quan hoặc thành tựu kỹ thuật, hoặc vị trí của nó trong lịch sử kỹ thuật;
3. Sự nổi tiếng của tác phẩm, đặc biệt đối với các ấn phẩm mà nó là chủ đề hoặc đề cập đến nó;
4. Tính mẫu mực của công việc trong việc tham gia vào chính quyền công;
5. Giá trị biểu hiện của tác phẩm do nó thuộc về một phong trào kiến trúc hoặc ý tưởng được công nhận;
6. Thuộc bộ hoặc tác phẩm mà tác giả là đối tượng được quốc gia công nhận hoặc địa phương.

Điều R650-2

Yêu cầu ghi nhận tác giả của nhãn được trình bày bởi chủ sở hữu hoặc bởi bất kỳ người nào quan tâm đến nhãn quận trưởng của khu vực nơi có tài sản.

Tỉnh trưởng khu vực cũng có thể thực hiện sáng kiến này.

Một nghị định từ Bộ trưởng phụ trách văn hóa sửa đổi thành phần của hồ sơ.

Điều R650-3

I. - Quận trưởng khu vực xác nhận đã nhận được hồ sơ ngay sau khi hồ sơ hoàn chỉnh, hoặc, nếu có thể, thông báo cho người nộp đơn về các tài liệu còn thiếu. Trong trường hợp không có thông tin như vậy trong mười lăm ngày sau khi được giới thiệu, hồ sơ được coi là hoàn tất.

II. - Khi người nộp đơn không phải là chủ sở hữu, quận trưởng khu vực sẽ thu thập ý kiến của họ trước thẩm tra yêu cầu của ủy ban di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khu vực.

III. - Quận trưởng khu vực thông báo cho chủ sở hữu quyết định của mình, sau khi tham khảo ý kiến ủy ban khu vực của di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc.

Điều R650-4

Quyết định trao tặng nhãn đề cập:

1. Các lý do đề trao nhãn;
2. Ngày xây dựng tài sản, nếu có do di sản, cảnh quan và kiến trúc khu vực quyết định và kiến trúc có thẩm quyền và ngày hết hạn của nhãn;
3. Tên hoặc tên gọi của tài sản;
4. Tên của kiến trúc sư hoặc người thiết kế công trình;
5. Địa chỉ hoặc vị trí của tài sản và tên của thành phố nơi nó nằm;
6. Phạm vi của nhãn với các tài liệu tham khảo địa chính của các mảnh đất, chi rõ, nếu có, các phần của tốt mà nó áp dụng;
7. Tên và địa chỉ của (các) chủ sở hữu.

Quyết định trao nhãn nhắc nhở chủ sở hữu về các nghĩa vụ thông tin quy định tại Điều R.650-6.

Điều R650-5

Bản sao quyết định tặng nhãn được gửi đến cơ quan có thẩm quyền cấp quyền lập kế hoạch và cho thị trưởng của thành phố nơi có tài sản khi ông không phải là người có thẩm quyền có thẩm quyền cấp phép quy hoạch thị trấn. Kiến trúc sư hoặc nhà thiết kế của công trình hoặc người thụ hưởng được thông báo về quyết định trao nhãn.

Điều R650-6

I. - Khi tài sản được dán nhãn không được bảo vệ trong môi trường xung quanh và các khu vực di sản, cảnh quan và kiến trúc đáng chú ý hoặc được xác định trong việc áp dụng Điều L. 151-19 của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn, chủ sở hữu của thông báo cho quận trưởng khu vực bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận, hai tháng ít nhất là trước khi nộp đơn xin cấp phép hoặc tuyên bố trước, về ý định thực hiện làm việc có khả năng sửa đổi nó. Anh ta đính kèm vào lá thư của mình một thông báo mô tả trình bày bản chất và tác động làm việc theo kế hoạch trên tài sản. Một nghị định của Bộ trưởng phụ trách văn hóa nêu rõ nội dung của việc này để ý.

Nếu anh ta cho rằng nó hữu ích, cảnh sát trưởng khu vực đưa ra các quan sát và đề xuất cho chủ sở hữu trong hai tháng sau khi nhận được thư của chủ sở hữu, nếu có sau khi tham vấn với ủy ban di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khu vực.

II. - Chủ sở hữu bất động sản được dán nhãn thông báo cho quận trưởng khu vực về bất kỳ thay đổi nào trong quyền sở hữu tài sản này trong một thời hạn theo lệnh của Bộ Văn hóa.

Điều R650-7

Không bao gồm các trường hợp rút tiền tự động theo các điều kiện được điều chỉnh bởi đoạn đầu tiên của Điều L. 650-1, quận trưởng khu vực tuyên bố rút nhãn, sau khi tham khảo ý kiến của các di sản, cảnh quan và kiến trúc khu vực và kiến trúc, khi tài sản bị xuống cấp đến mức mất đi sự thú vị mà mình chứng cho việc giải nhãn.

Phần quy định

QUYỂN VII: CÁC QUY ĐỊNH LIÊN QUAN ĐẾN NƯỚC NGOÀI

PHẦN I: CÁC QUY ĐỊNH ĐẶC BIỆT TRONG GUADELOUPE, IN GUIANA, IN MARTINIQUE VÀ GẶP GỠ

Điều R710-1

Đối với ứng dụng ở Guyana, Martinique và Mayotte của điều R. 116-1, các từ: "Quỹ khu vực" được thay thế bằng các từ: "Quỹ lãnh thổ".

Điều R710-1-1

Tại Guadeloupe, Guyana, Martinique và La Réunion, ủy ban khoa học khu vực chobộ sưu tập của các bảo tàng ở Pháp, được quy định trong Điều R. 451-7 và tiếp theo và Điều R. 452-5 và sau đây, chịu trách nhiệm về việc mua lại tài sản văn hóa và khôi phục các bộ sưu tập, bao gồm,

Ngoài giám đốc văn hóa, chủ tịch:

1. Năm người được bổ nhiệm từ bên ngoài khu vực, nếu cần thiết, bởi đại diện của Quốc gia, bao gồm:

a) Ba từ các chuyên gia được đề cập trong các Điều R. 442-5 và R. 442-6;

b) Hai nhân cách được chọn để có kỹ năng thuộc một trong các lĩnh vực khoa học sau:

khảo cổ học, nghệ thuật đương đại, nghệ thuật trí, nghệ thuật đồ họa, dân tộc học, lịch sử, hội họa, khoa học về thiên nhiên và cuộc sống, khoa học và công nghệ, điều khác;

2. Một người được bổ nhiệm bởi tổng giám đốc di sản, cảnh quan và kiến trúc trong cơ quan bảo tàng của Pháp tại sự quản lý chung của di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc trung tâm nghiên cứu và trùng tu của các viện bảo tàng của Pháp.

Điều R710-2

Trong trường hợp khẩn cấp, ý kiến về các dự án mua lại tài sản văn hóa và phục hồi các bộ sưu tập là được đưa ra bởi một phái đoàn thường trực bao gồm chủ tịch

ủy ban khoa học khu vực củabộ sưu tập của các viện bảo tàng ở Pháp, một thành viên được bầu từ trong số đó và thành viên do Tổng giám đốc bổ nhiệmgia tài.

Chủ nhiệm Ủy ban báo cáo ý kiến của Đoàn tại phiên họp toàn thể tiếp theo.

Điều R710-3

Đối với việc áp dụng Quyên V ở Guadeloupe, Guyana, Martinique và Réunion, các quy định củaỦy ban liên vùng về nghiên cứu khảo cổ được thực hiện bởi ủy ban liên vùng đối với nghiên cứu khảo cổ học ở nước ngoài.

Điều R710-4

Ủy ban liên vùng về nghiên cứu khảo cổ học ở nước ngoài bao gồm, ngoài chủ tịch của nó,bảy thành viên có thẩm quyền nghiên cứu khảo cổ học, do đại diện của quốc gia chủ trì bổ nhiệmủy ban, theo đề nghị của giám đốc phụ trách văn hóa của khu vực mà ủy ban có chỗ ngồi của nó, cụ thể là:

a) Ba chuyên gia, người Pháp hoặc người nước ngoài, trong đó có ít nhất một giáo sư, một giảng viên từcác trường đại học hoặc một thành viên trong đội ngũ nhân viên được đồng hóa của họ, được chọn vì năng lực của họ trong nghiên cứu khoa học ở nước ngoài;

b) Người quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc chung, người quản lý di sản, cảnh quan và kiến trúc, kỹ sư nghiên cứu,kỹ sư nghiên cứu hoặc một kỹ sư trợ lý có năng lực về khảo cổ học và được giao cho một bộ phậnbộ phận văn hóa khu vực hoặc trong bộ phận văn hóa, tổng giám đốc củalời khai hoặc trong một dịch vụ có thẩm quyền quốc gia theo;

c) Đại lý ngành khoa học kỹ thuật của Viện Nghiên cứu khảo cổ học quốc giaphòng ngừa, sau khi tham khảo ý kiến của hội đồng khoa học của cơ sở công lập này;

d) Một đại lý có năng lực về khảo cổ học thực hiện chức năng của mình trong một dịch vụ cộng đồngchính quyền khu vực được ủy quyền áp dụng Điều L. 522-8;

e) Một nhà nghiên cứu chuyên về khảo cổ học thực hiện các chức năng của mình trong một cấu trúc đã được phê duyệt để áp dụng

Điều L. 523-8-1.

Một thanh tra di sản, cảnh quan và kiến trúc có năng lực về khảo cổ học do bộ trưởng bổ nhiệm chịu trách nhiệmvăn hóa tham dự các phiên họp với tư cách cố vấn.

Điều R710-6

Ủy ban khu vực về di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc bao gồm, ở Guadeloupe, Guyana,

Martinique và Réunion mười tám thành viên:

1. Bảy đại diện của Nhà nước:

a) Bốn thành viên chính thức:

- đại diện của Nhà nước tại cộng đồng;
- Giám đốc phụ trách văn hóa;
- Giám đốc môi trường, kế hoạch và nhà ở;
- người đứng đầu giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc;

b) Ba thành viên được chỉ định:

- một kiến trúc sư của Tòa nhà của Pháp;
- một quan chức nhà nước được giao nhiệm vụ chỉ đạo các vấn đề văn hóa;
- một thành viên của cảnh sát quốc gia hoặc hiến binh;

2. Bốn người nắm giữ chức vụ bầu cử quốc gia hoặc địa phương;

3. Hai đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có mục đích quảng bá kiến trúc, bảo vệ và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc;

4. Năm cá nhân đủ điều kiện bao gồm một thành viên của bộ phận chịu trách nhiệm về hoạt động kiểm kê tài sản nhà văn hóa và người quản lý đồ cổ và tác phẩm nghệ thuật;

Điều R710-7

Tại Guadeloupe, Guyana, Martinique và Réunion, phái đoàn thường trực của ủy ban di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khu vực được quy định trong Điều R. 611-23 bao gồm tám thành viên:

1. Ba đại diện của Bang, các thành viên chính thức:

a) Giám đốc Văn hóa;

b) Kiến trúc sư của Tòa nhà của Pháp được chỉ định ở b của 1.điều R. 710-6;

c) Công chức được chỉ định tại điểm b của 1.Điều R. 710-6;

2. Hai thành viên nắm giữ nhiệm vụ bầu cử quốc gia hoặc địa phương:

a) Chủ tịch nước;

b) Một thành viên được chỉ định bởi đại diện của Quốc gia trong số các thành viên được bầu khác của ủy ban khu vực của

di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc;

3. Một thành viên được chỉ định bởi đại diện của Nhà nước trong số các đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức được đề cập trong 3 của điều R. 710-6;

4. Hai thành viên do đại diện của Bang bổ nhiệm trong số các nhân vật đủ tiêu chuẩn được đề cập trong 4 ° của điều R. 710-6.

PHẦN II: CÁC QUY ĐỊNH ĐẶC BIỆT ĐỐI VỚI SAINT-PIERRE- VÀ-MIQUELON

Điều R720-1

Điều R. 111-23 không áp dụng cho Saint-Pierre-et-Miquelon.

Điều R720-1-1

Đối với ứng dụng trong Saint-Pierre-et-Miquelon của điều R. 116-1, các từ: "quỹ khu vực" là được thay thế bằng các từ: "quỹ lãnh thổ".

Điều D720-2

Các điều từ D. 122-1 đến D. 122-4 không áp dụng cho Saint-Pierre-et-Miquelon.

Điều R720-3

Khi Bảo tàng Pháp được đặt tại Saint-Pierre-et-Miquelon, cơ quan có thẩm quyền đưa ra ý kiến về các dự án mua lại hàng hóa văn hóa và phục hồi các bộ sưu tập là ủy ban khoa học bộ sưu tập khu vực của các viện bảo tàng của Pháp ở Brittany.

Điều R720-4

Đối với việc áp dụng Quyển V ở Saint-Pierre-et-Miquelon, quyền hạn của ủy ban liên vùng của nghiên cứu khảo cổ học được thực hiện bởi ủy ban liên vùng nghiên cứu khảo cổ học của các dịch vụ ở nước ngoài được cung cấp trong Điều R. 710-4.

Điều R720-5

Đối với ứng dụng trong Saint-Pierre-et-Miquelon của các điều R. 523-5, R. 523-7 và R. 523-9, các tham chiếu đến các điều khoản của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng mục đích áp dụng tại địa phương.

Điều R720-6

Trong việc thực hiện các sứ mệnh quan tâm chung là bảo vệ và nghiên cứu các di sản, cảnh quan và kiến trúc khảo cổ học, đương nhiệm về Nhà nước trong khuôn khổ quyền hạn của mình trong lĩnh vực khảo cổ học phòng ngừa, Điều R. 524-3 theo R. 524-11 được áp dụng cho Saint-Pierre-et-Miquelon.

Điều R720-7

Đối với ứng dụng trong Saint-Pierre-et-Miquelon của điều R. 524-5, hãy tham khảo quyền quy trình thuế được thay thế bằng việc tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều R720-8

Đối với việc áp dụng cho Saint-Pierre-et-Miquelon của điều R. 532-13, các tham chiếu đến thủ trưởng hàng hải là được thay thế bằng các tham chiếu đến Quận trưởng Saint-Pierre-et-Miquelon trong vùng biển thuộc chủ quyền và dưới

Quyền tài phán của Pháp giáp với quần đảo Saint-Pierre-et-Miquelon, được hỗ trợ bởi tư lệnh khu vực Hàng hải Đại Tây Dương.

Điều R720-9

Các điều từ R. 611-17 đến R. 611-30 không được áp dụng cho Saint-Pierre-et-Miquelon.

Điều R720-10

Đối với Saint-Pierre-et-Miquelon, Ủy ban Di sản, cảnh quan và kiến trúc và Kiến trúc Quốc gia thực hiện quyền hạn được trao cho ủy ban di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc khu vực theo điều L. 611-2.

Điều D720-12

Các điều D. 623-1, D. 623-2 và D. 634-1 không áp dụng cho Saint-Pierre-et-Miquelon.

Điều R720-12-1

Các điều từ R. 621-92 đến R. 621-96-17 không được áp dụng cho Saint-Pierre-et-Miquelon.

Điều R720-13

Để áp dụng tại Saint-Pierre-et-Miquelon các điều R. 611-28, R. 612-1, R. 621-8, R. 621-58, R. 621-67, R. 621-88, R. 621-98, R. 631-1, R. 631-4 và R. 631-6, tham chiếu đến luật quy hoạch thị trấn, để quy hoạch đô thị địa phương và kế hoạch tăng cường và bảo vệ được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng mục đích áp dụng tại địa phương.

Điều D720-13-1

Đối với ứng dụng tại Saint-Pierre-et-Miquelon của các điều D. 631-5, D. 631-7, D. 631-11 và D. 632-1, tham chiếu đến luật quy hoạch thị trấn, quy hoạch thị trấn địa phương và kế hoạch bảo vệ và nâng cao được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều R720-14

Đối với ứng dụng trong Saint-Pierre-et-Miquelon của các điều R. 621-71 và R. 622-46, các tham chiếu đến bài báo L. 2334-4 của quy tắc chung của chính quyền địa phương được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng một đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều R720-15

Đối với việc áp dụng phần quy định của quy tắc trong tập thể lãnh thổ của Saint-Pierre-et-Miquelon, các điều khoản liệt kê bên dưới được thay thế như sau:

- a) Các từ: "Tòa án xét xử" bằng các từ: "Tòa án cấp sơ thẩm";
- b) Dòng chữ: "Tòa phúc thẩm" bằng các từ: "Tòa án cấp trên";
- c) Các từ: "bộ phận" hoặc "khu vực" bằng từ: "tập thể";
- d) Các từ: "tỉnh trưởng" hoặc "tỉnh trưởng khu vực" bằng các từ: "đại diện của Nhà nước tại cộng đồng";
- e) Dòng chữ: "Sắc lệnh tỉnh" bằng dòng chữ: "Sắc lệnh của cơ quan đại diện Nhà nước tại cộng đồng".

Điều R720-16

Trong trường hợp không có sự điều chỉnh, các tham chiếu được đưa ra bởi các điều khoản của quy tắc này áp dụng cho Saint-Pierre-et-Miquelon đối với các điều khoản không áp dụng được trong đó được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng mục đích áp dụng tại địa phương.

PHẦN III: CÁC QUY ĐỊNH CỤ THỂ ĐỐI VỚI MAYOTTE

Điều R730-1

I. - Điều R. 212-9 không áp dụng cho Mayotte.

II. - Các tài liệu được nộp để bảo tồn tài sản bất động sản cho hơn năm mươi năm cũng như những thứ được sản xuất để khai thác được chuyển sang dịch vụ lưu trữ sau các thủ tục được xác định theo lệnh của đại diện của Nhà nước. Điều khoản này không áp dụng cho đăng ký trước.

Các tài liệu được lưu giữ trên các phương tiện thay thế hoặc ở dạng phi tài liệu hóa sẽ được chuyển, dưới hình thức này, tại dịch vụ của các cơ quan lưu trữ.

Điều R730-2

Đối với việc áp dụng điều R. 213-7, các từ: "dịch vụ đăng ký đất đai" được thay thế bằng các từ: "các dịch vụ bảo tồn tài sản bất động" và các từ: "của nghị định số 55-22 của 4

Tháng 1 năm 1955 cải cách đăng ký ruộng đất "được thay thế bằng các từ:" của nghị định số 2008-1086 ngày 23 tháng 10 năm 2008 liên quan đến việc đăng ký và đăng ký quyền tài sản tại Mayotte".

Điều R730-3

Khi Bảo tàng Pháp được đặt tại Mayotte, cơ quan có thẩm quyền đưa ra ý kiến về các dự án mua lại tài sản văn hóa và khôi phục các bộ sưu tập là ủy ban khoa học khu vực các bộ sưu tập của các bảo tàng Pháp ở Réunion.

Điều R730-4

Để áp dụng Quyển V, quyền hạn của ủy ban liên vùng nghiên cứu khảo cổ học được thực hiện bởi ủy ban liên vùng về nghiên cứu khảo cổ học ở nước ngoài được xác định trong bài báo

R. 710-4.

Điều R730-6

Ủy ban khu vực về di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc có mười tám thành viên ở Mayotte:

1. Bảy đại diện của Nhà nước:

a) Bốn thành viên chính thức:

- quận trưởng của Mayotte;
- Giám đốc phụ trách văn hóa;
- Giám đốc môi trường, kế hoạch và nhà ở;
- người đứng đầu giám định di sản, cảnh quan và kiến trúc;

b) Ba thành viên được chỉ định:

- một kiến trúc sư của Tòa nhà của Pháp;
- một quan chức nhà nước được giao nhiệm vụ chỉ đạo các vấn đề văn hóa;
- một thành viên của cảnh sát quốc gia hoặc hiến binh;

2. Bốn người nắm giữ chức vụ bầu cử quốc gia hoặc địa phương;

3. Hai đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức có mục đích quảng bá kiến thức, bảo vệ và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc;

4. Năm tính cách đủ tiêu chuẩn.

Điều R730-7

Tại Mayotte, phái đoàn thường trực của ủy ban kiến trúc và di sản, cảnh quan và kiến trúc khu vực dự kiến

Điều R. 611-23 bao gồm tám thành viên:

1. Ba đại diện của Bang, các thành viên chính thức:

a) Giám đốc Văn hóa;

b) Kiến trúc sư của các Tòa nhà của Pháp được chỉ định ở b của 1.điều R. 730-6;

c) Viên chức nhà nước được chỉ định tại điểm b điểm 1.của Điều R. 730-6;

2. Hai thành viên nắm giữ nhiệm vụ bầu cử quốc gia hoặc địa phương:

a) Chủ tịch nước;

b) Một thành viên do tỉnh trưởng Mayotte bổ nhiệm trong số các thành viên được bầu khác của ủy ban khu vực củadi sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc;

3. Một thành viên do tỉnh trưởng Mayotte bổ nhiệm trong số các đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức được đề cập trong 3.của điều R. 730-6;

4. Hai thành viên được bổ nhiệm bởi Quận trưởng Mayotte trong số những nhân vật đủ tiêu chuẩn được đề cập trong 4.củađiều R. 730-6.

Điều R730-10

Đối với việc áp dụng phân quy định của luật trong Mayotte, các điều khoản được liệt kê bên dưới được thay thế như sau :

a) Các từ: "tỉnh trưởng" hoặc "tỉnh trưởng khu vực" bằng các từ: "tỉnh trưởng Mayotte";

b) Dòng chữ: "tòa phúc thẩm" bằng dòng chữ: "Phòng phúc thẩm Mamoudzou";

c) Dòng chữ: "Ban giám đốc văn hóa khu vực" bằng dòng chữ: "Ban giám đốc sở văn hóa";

d) Dòng chữ: "Giám đốc Văn hóa khu vực" bằng các từ: "Giám đốc Văn hóa";

e) Các từ: "Hội đồng khu vực" bằng các từ: "Hội đồng chung";

f) Dòng chữ: "hồ sơ bất động sản" bằng dòng chữ: "sổ đăng ký ruộng đất".

Điều R730-11

Trong trường hợp không có sự điều chỉnh, các tham chiếu được đưa ra theo các điều khoản của quy tắc này áp dụng cho Mayotte các điều khoản không được áp dụng trong đó được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

PHẦN IV: CÁC QUY ĐỊNH MỚI ÁP DỤNG

CALEDONIA

Điều R740-1

Các quy định của các điều R. 112-27, R. 112-28, R. 123-1 đến R. 123-8 và R. 131-1 đến R. 133-1 là áp dụng ở New Caledonia trong cách diễn đạt từ nghị định số 2018-630 ngày 17 tháng 7 năm 2018 Các điều khoản khác được xác định bằng R áp dụng ở New Caledonia theo tiêu đề này là những từ ngữ có hiệu lực do nghị định số 2017-933 ngày 10 tháng 5 năm 2017.

Điều D740-1-1

Các điều khoản được xác định bởi một D áp dụng ở New Caledonia theo tiêu đề này là những từ ngữ có hiệu lực trong các từ ngữ của họ do nghị định số 2016-1497 ngày 4 tháng 11 năm 2016.

Điều D740-2

Các điều từ D. 113-2 đến D. 113-30 được áp dụng tự động ở New Caledonia.

Điều R740-3

I. - Các điều R. 112-27 và R. 112-28 có thể áp dụng ở New Caledonia trong chừng mực chúng liên quan đến tài sản thuộc sở hữu của Nhà nước.

Các điều từ R. 123-1 đến R. 123-8 và R. 131-1 đến R. 133-1 được áp dụng ở New Caledonia.

II. - Đối với việc áp dụng điều R. 112-27, các từ: “một trong những người được đề cập trong đoạn thứ ba của Điều L. 212-1” được thay thế bằng các từ: “Nhà nước hoặc bất kỳ cơ quan lưu trữ công cộng có thẩm quyền nào”.

Điều R740-4

Các điều R. 113-1, R. 221-1 đến R. 221-17 và R. 222-1 đến R. 222-4 được áp dụng tự động trong New Caledonia.

Điều R740-5

Để áp dụng ở New Caledonia các điều R. 222-1 và R. 222-4, các tham chiếu đến các điều của Bộ luật tổ tụng dân sự được thay thế bằng việc viện dẫn các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều R740-6

I. - Các điều từ R. 532-1 đến R. 532-19 có thể áp dụng ở New Caledonia trong chừng mực họ quan tâm

tài sản nằm trong vùng biển công cộng của Quốc gia hoặc dưới đáy biển trong vùng tiếp giáp trong nghĩa của Điều L. 532-12.

II. - Để áp dụng các quy định này, quyền hạn của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa được thực hiện bởi Cao ủy Cộng hòa.

III. - Khi có ý kiến của Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ học Quốc gia, Cao ủy của Republic có thể lấy ý kiến của các dịch vụ chịu trách nhiệm về các vấn đề văn hóa ở mỗi tỉnh liên quan.

Điều R740-7

Để áp dụng các Điều R. 532-1 và R. 532-3, các tham chiếu đến người quản lý các vấn đề hàng hải, người đứng đầu cấp huyện hoặc sở hàng hải, hoặc sở hàng hải bị thay thế bằng cách tham khảo người quản lý các vấn đề hàng hải, người đứng đầu lực lượng hải quân buôn bán và nghề cá biển.

Điều R740-8

Sự công khai được cung cấp trong điều R. 532-5 cũng được thực hiện bằng cách xuất bản trên Tạp chí Chính thức của Mới Caledonia. Nó được bổ sung bằng cách xuất bản trên một tờ báo hàng ngày hoặc bằng cách phân phối trên một phương tiện chương trình phát thanh bao gồm toàn bộ New Caledonia.

Điều R740-9

Để áp dụng các điều R. 532-8, R. 532-9, R. 532-12, R. 532-15, R. 532-18 và R. 532-19, tài liệu tham khảo ủy ban liên vùng nghiên cứu khảo cổ được thay thế bằng tham chiếu đến ủy ban của các hoạt động dưới nước của Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ Quốc gia.

Điều R740-10

Đối với việc áp dụng điều R. 532-13, các tham chiếu đến quận trưởng hàng hải được thay thế bằng các tham chiếu Cao ủy Cộng hòa do Tư lệnh khu giúp việc.

Điều R740-11

Đối với việc áp dụng điều R. 532-19, viện dẫn đến ủy ban tư pháp được thay thế bằng viện dẫn tới tòa sơ thẩm.

Điều R740-12

.

Điều R. 544-1 và R. 544-2 có thể áp dụng ở New Caledonia trong chừng mực mà họ quan tâm tài sản nằm trong phạm vi hàng hải công cộng của Quốc gia hoặc dưới đáy biển trong vùng tiếp giáp với nghĩa là Điều L. 532-12.

Điều R740-13

Các điều R. 545-10 và R. 545-11 được áp dụng ở New Caledonia.

Điều R740-14

Đối với việc áp dụng phần quy định của quy tắc ở New Caledonia, các điều khoản được liệt kê bên dưới được thay thế như sau:

- a) Các từ: "sở" hoặc "vùng" bằng các từ: "New Caledonia" hoặc "tỉnh";
- b) Các từ: "tòa phúc thẩm" bằng các từ: "tòa phúc thẩm Nouméa";
- c) Các từ: "tỉnh trưởng" hoặc "tỉnh trưởng khu vực" bằng các từ: "cao ủy nước Cộng hòa".

Điều R740-15

Trong trường hợp không có sự điều chỉnh, các tham chiếu được đưa ra bởi các quy định của quy tắc này áp dụng trong New Caledonia đối với các điều khoản không được áp dụng trong đó được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng một đối tượng áp dụng tại địa phương.

PHẦN V: CÁC ĐIỀU KHOẢN ÁP DỤNG TẠI POLYNESIA

NGƯỜI PHÁP

Điều R750-1

Các quy định của các điều R. 112-27 và R. 112-28, R. 113-1, R. 123-1 đến R. 123-8, R. 221-1 đến R. 221-17 và R. 222-1 đến R. 222-4 có thể áp dụng ở Polynesia thuộc Pháp trong cách diễn đạt của chúng xuất phát từ nghị định số.2018-630 ngày 17 tháng 7 năm 2018.

Các điều khoản khác được xác định bằng chữ R áp dụng ở Polynesia thuộc Pháp theo tiêu đề này là những người có hiệu lực trong từ ngữ của họ do nghị định số 2016-1497 ngày 4 tháng 11 năm 2016.

Điều D750-1-1

Các điều khoản được xác định bởi một D áp dụng ở Polynesia thuộc Pháp theo tiêu đề này là những người có hiệu lực trong các từ ngữ của họ do nghị định số 2016-1497 ngày 4 tháng 11 năm 2016.

Điều D750-2

Các điều từ D. 113-2 đến D. 113-30 được áp dụng tự động ở Polynesia thuộc Pháp.

Điều R750-3

I. - Các điều R. 112-27 và R. 112-28 có thể áp dụng ở Polynesia thuộc Pháp cho đến khi chúng liên quan đến tài sản thuộc sở hữu của Nhà nước, Điều R. 113-1, R. 123-1 đến R. 123-8, R. 221-1 đến R. 221-17 và R. 222-1 thành R. 222-4 được tự động áp dụng ở Polynesia thuộc Pháp.

II. - Đối với việc áp dụng điều R. 112-27, các từ: “một trong những người được đề cập trong đoạn thứ ba của Điều L. 212-1” được thay thế bằng các từ: “Nhà nước hoặc bất kỳ cơ quan lưu trữ công cộng có thẩm quyền nào”.

Điều R750-4

Đối với ứng dụng ở Polynesia thuộc Pháp của các điều R. 222-1 và R. 222-4, các tham chiếu đến các điều của Bộ luật tố tụng dân sự được thay thế bằng việc viện dẫn các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều R750-5

I. - Các điều từ R. 532-1 đến R. 532-19 có thể áp dụng ở Polynesia thuộc Pháp trong chừng mực họ quan tâm tài sản nằm trong phạm vi hàng hải công cộng của Quốc gia hoặc dưới đáy biển trong vùng tiếp giáp, trong phạm vi nghĩa của Điều L. 532-12.

II. - Để áp dụng các quy định này, quyền hạn của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa được thực hiện bởi Cao ủy Cộng hòa.

Điều R750-6

Việc công khai được cung cấp trong điều R. 532-5 cũng được thực hiện bằng cách xuất bản trên Tạp chí Chính thức của Polynesia.

Người Pháp. Nó được bổ sung bằng cách xuất bản trên một tờ báo hàng ngày hoặc bằng cách phân phối trên một phương tiện đài phát thanh bao gồm toàn bộ Polynesia thuộc Pháp.

Điều R750-7

Để áp dụng các điều R. 532-8, R. 532-9, R. 532-12, R. 532-15, R. 532-18 và R. 532-19, tài liệu tham khảo ủy ban liên vùng nghiên cứu khảo cổ được thay thế bằng tham chiếu đến ủy ban của các hoạt động dưới nước của Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ Quốc gia.

Điều R750-8

Đối với việc áp dụng điều R. 532-13, các tham chiếu đến quận trưởng hàng hải được thay thế bằng các tham chiếu cho Cao ủy Cộng hòa tại vùng biển Polynesia thuộc Pháp và trong vùng biển thuộc chủ quyền và thuộc quyền tài phán của Pháp

giáp với đảo Clipperton, được hỗ trợ bởi chỉ huy khu vực phân hàng hải của Polynesia thuộc Pháp.

Điều R750-9

Đối với việc áp dụng điều R. 532-19, viện dẫn đến ủy ban tư pháp được thay thế bằng viện dẫn tới tòa sơ thẩm.

Điều R750-10

Các điều R. 544-1 và R. 544-2 có thể áp dụng ở Polynesia thuộc Pháp trong chừng mực họ quan tâm tài sản nằm trong phạm vi hàng hải công cộng của Quốc gia hoặc dưới đáy biển trong vùng tiếp giáp với nghĩa là Điều L. 532-12.

Điều R750-11

Các điều R. 545-10 và R. 545-11 được áp dụng ở Polynesia thuộc Pháp.

Điều R750-12

Đối với việc áp dụng phần quy định của luật ở Polynesia thuộc Pháp, các điều khoản được liệt kê bên dưới được thay thế như sau:

- a) Các từ: "bộ phận" hoặc "khu vực" bởi các từ: "lãnh thổ của Polynésie thuộc Pháp";
- b) Các từ: "tỉnh trưởng" hoặc "tỉnh trưởng khu vực" bằng các từ: "cao ủy nước Cộng hòa";
- c) Các từ: "hội đồng chung" hoặc "hội đồng khu vực" bằng các từ: "hội đồng Polynesia thuộc Pháp".

Điều R750-13

Trong trường hợp không có sự điều chỉnh, các viện dẫn được đưa ra theo các quy định của bộ luật này có thể áp dụng ở Polynesia thuộc Pháp đối với các điều khoản không được áp dụng trong đó được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng một đối tượng áp dụng tại địa phương.

PHẦN VI: CÁC ĐIỀU KHOẢN ÁP DỤNG TẠI CÁC ĐẢO

WALLIS VÀ FUTUNA

Điều R760-1

Các quy định của Điều R. 112-27, R. 112-28, R. 113-1 và R. 123-1 được áp dụng tại Quần đảo Wallis và Futuna trong từ ngữ của họ là kết quả của nghị định số 2018-630 ngày 17 tháng 7 năm 2018.

Các quy định của điều R. 212-7-1 được áp dụng tại Quần đảo Wallis và Futuna trong cách diễn đạt của chúng.kết quả từ nghị định số 2018-1227 ngày 24 tháng 12 năm 2018.

Các điều khoản khác được xác định bằng chữ R có thể áp dụng ở Quần đảo Wallis và Futuna theo tiêu đề này có hiệu lực trong từ ngữ của họ do nghị định số 2017-933 của ngày 10 tháng 5 năm 2017.

Điều D760-1-1

Các điều khoản được xác định bằng điểm D áp dụng ở Quần đảo Wallis và Futuna theo tiêu đề này dành cho những người có hiệu lực trong từ ngữ của họ do nghị định số 2016-1497 ngày 4 tháng 11 năm 2016.

Điều D760-2

Các điều từ D. 113-2 đến D. 113-30 được áp dụng tại Quần đảo Wallis và Futuna.

Điều R760-3

Các điều R. 112-27, R. 112-28, R. 113-1, R. 123-1 đến R. 123-8 và R. 131-1 đến R. 133-1 được áp dụng trong quần đảo Wallis và Futuna.

Điều D760-4

Các điều từ R. 212-1 đến R. 212-7-1, R. 212-8 đến R. 212-18, R. 212-19 đến R. 212-37 và R. 213-1 đến D. 213- 10 được áp dụng ở Quần đảo Wallis và Futuna cho các tài liệu lưu trữ thuộc các dịch vụ công cộng và các cơ sở của Nhà nước và các pháp nhân chịu trách nhiệm quản lý dịch vụ công thuộc thẩm quyền của Nhà nước.

Điều D760-4-1

Các điều R. 212-4-1, R. 212-18-1 và R. 212-18-2 được áp dụng tại Quần đảo Wallis và Futuna để các dịch vụ lưu trữ công cộng thuộc thẩm quyền của Nhà nước, các cơ sở công lập và pháp nhân chịu trách nhiệm quản lý dịch vụ lưu trữ công thay mặt Nhà nước.

Điều R760-5

Các điều từ R. 212-65 đến R. 212-94, R. 213-11 đến R. 213-13, R. 221-1 đến R. 221-17 và R. 222-1 đến R. 222-4 là áp dụng ở quần đảo Wallis và Futuna.

Điều R. 212-69 được áp dụng trong cách diễn đạt từ nghị định số 2020-133 ngày 18 tháng 2 năm 2020 liên quan đến các quy định khác nhau liên quan đến bảo vệ lợi ích quốc phòng.

Điều R760-6

I. - Các điều từ R. 532-1 đến R. 532-19 được áp dụng tại Quần đảo Wallis và Futuna.

II. - Để áp dụng các quy định này, quyền hạn của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa được thực hiện bởi quản trị viên cấp cao.

III. - Khi có ý kiến của Hội đồng nghiên cứu khảo cổ quốc gia, quản trị viên cấp cao có thể lấy ý kiến của các cơ quan lãnh thổ chịu trách nhiệm về các vấn đề văn hóa.

Điều R760-7

Để áp dụng điều R. 532-1, các tham chiếu đến người quản lý các vấn đề hàng hải, người đứng đầu khu vực hoặc dịch vụ hàng hải, được thay thế bằng các tham chiếu đến người đứng đầu các vấn đề hàng hải, cảng, hải đăng và đèn hiệu. Sau này cũng thực hiện các quyền hạn được cung cấp trong Điều R. 532-3.

Điều R760-8

Việc công khai quy định trong Điều R. 532-5 cũng được thực hiện bằng cách xuất bản trên Tạp chí Chính thức của lãnh thổ Quần đảo Wallis và Futuna. Nó được bổ sung bằng cách xuất bản trên một tờ báo hàng ngày hoặc bằng cách phân phối trên một tờ vô tuyến bao phủ toàn bộ lãnh thổ.

Điều R760-9

Đối với ứng dụng ở Quần đảo Wallis và Futuna, các điều R. 532-8, R. 532-9, R. 532-12, R. 532-15, R. 532-18 và R. 532-19, tham chiếu đến ủy ban liên vùng nghiên cứu khảo cổ học là được thay thế bằng tham chiếu đến Ủy ban Hoạt động Dưới nước của Hội đồng Nghiên cứu Quốc gia khảo cổ học.

Điều R760-10

Đối với việc áp dụng điều R. 532-13, các tham chiếu đến quận trưởng hàng hải được thay thế bằng các tham chiếu đại biểu Chính phủ về các hoạt động của Nhà nước trên biển.

Điều R760-11

Đối với việc áp dụng điều R. 532-19, viện dẫn đến ủy ban tư pháp được thay thế bằng viện dẫn tới tòa sơ thẩm.

Điều R760-12

Các điều R. 544-1, R. 544-2, R. 545-10 và R. 545-11 được áp dụng tại Quần đảo Wallis và Futuna.

Điều R760-13

Đối với việc áp dụng phần quy định của luật ở Quần đảo Wallis và Futuna, các điều khoản được liệt kê bên dưới sau khi được thay thế như sau:

a) Các từ: "bộ phận" hoặc "khu vực" bằng từ: "lãnh thổ";

b) Các từ: "tỉnh trưởng" hoặc "tỉnh trưởng" bằng các từ: "quản trị viên cấp cao".

Điều R760-14

Trong trường hợp không có sự điều chỉnh, các viện dẫn được đưa ra bởi các điều khoản của quy tắc này có thể áp dụng trong

Quần đảo Wallis và Futuna đối với các điều khoản không được áp dụng trong đó được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng mục đích áp dụng tại địa phương.

PHẦN VII: CÁC QUY ĐỊNH ÁP DỤNG ĐỐI VỚI ĐẤT

PHÁP MIỀN NAM VÀ ANTĐ

Điều R770-1

Các điều khoản được xác định bằng chữ R có thể áp dụng ở Lãnh thổ Nam và Nam Cực của Pháp nhờ của tiêu đề này là những tiêu đề có hiệu lực trong từ ngữ của họ do nghị định số 2017-933 ngày 10 tháng 5 năm 2017.

Tuy nhiên, các quy định của điều R. 212-7-1 được áp dụng ở Lãnh thổ phía Nam và Nam Cực. Tiếng Pháp trong từ ngữ của họ là kết quả của nghị định số 2018-1227 ngày 24 tháng 12 năm 2018.

Điều D770-1-1

Các điều khoản được xác định bằng điểm D áp dụng ở Lãnh thổ Nam và Nam Cực của Pháp nhờ của tiêu đề này là những tên có hiệu lực trong từ ngữ của họ do nghị định số 2016-1497 ngày 4 tháng 11

2016.

Điều D770-2

Các điều từ D. 113-1 đến D. 113-30 được áp dụng ở Lãnh thổ Nam và Nam Cực của Pháp.

Điều R770-3

Các điều R. 113-1, R. 131-1 đến R. 133-1 được áp dụng ở Vùng đất phía Nam và Nam Cực Người Pháp.

Điều R770-4

Các điều từ R. 212-1 đến R. 212-37, R. 212-65 đến R. 212-94 và R. 213-1 đến R. 213-13 được áp dụng trong

Vùng đất Nam Cực và Nam Cực thuộc Pháp. Điều R. 212-69 được áp dụng trong cách diễn đạt từ nghị định số 2020-133 ngày 18 tháng 2 năm 2020 liên quan đến các quy định khác nhau liên quan đến bảo vệ lợi ích quốc phòng.

Điều R770-5

I. - Các điều từ R. 532-1 đến R. 532-19 được áp dụng ở Lãnh thổ Nam và Nam Cực thuộc Pháp.

II. - Để áp dụng các quy định này, quyền hạn của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa được thực hiện bởi quản trị viên cấp cao.

Điều R770-6

Việc công khai được quy định trong điều R. 532-5 cũng được thực hiện bằng cách xuất bản trên Tạp chí Đất đai Chính thức Nam Cực thuộc Pháp và Nam Cực.

Điều R770-7

Đối với việc áp dụng trong các Lãnh thổ Nam và Nam Cực thuộc Pháp của Điều R. 532-8, R. 532-9, R. 532-12, R. 532-15, R. 532-18 và R. 532-19, tham chiếu đến ủy ban nghiên cứu liên vùng địa điểm khảo cổ được thay thế bằng tham chiếu đến Ủy ban hoạt động dưới nước của Hội đồng Nghiên cứu Khảo cổ học Quốc gia.

Điều R770-8

Đối với việc áp dụng điều R. 532-13, các tham chiếu đến quận trưởng hàng hải được thay thế bằng các tham chiếu đến quận Reunion trong vùng biển phía nam Ấn Độ Dương và trong vùng biển giáp ranh với Lands Các vùng Nam Cực và Nam Cực thuộc Pháp, do Tư lệnh Vùng Hàng hải Nam Ấn Độ Dương hỗ trợ.

Điều R770-9

Các điều R. 544-1, R. 544-2, R. 545-10 và R. 545-11 có thể áp dụng ở Lãnh thổ phía Nam và Nam Cực thuộc Pháp.

Điều R770-10

Đối với việc áp dụng phần quy định của luật ở Lãnh thổ Nam và Nam Cực thuộc Pháp, các điều khoản được liệt kê bên dưới được thay thế như sau:

a) Các từ: "bộ phận" hoặc "khu vực" bằng từ: "lãnh thổ";

b) Các từ: "tỉnh trưởng" hoặc "tỉnh trưởng" bằng các từ: "quản trị viên cấp cao".

Điều R770-11

Trong trường hợp không có sự điều chỉnh, các viện dẫn được đưa ra bởi các điều khoản của quy tắc này có thể áp dụng trong Vùng đất Nam Cực và Nam Cực thuộc Pháp đối với các điều khoản không áp dụng trong đó được thay thế bằng

tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

PHẦN VIII: CÁC QUY ĐỊNH ĐẶC BIỆT ĐỐI VỚI SAINT-BARTHÉLEMY

Điều R780-1

Điều R. 111-23 không áp dụng cho Saint-Barthélemy.

Điều R780-1-1

Đối với đơn xin Saint-Barthélemy của điều R. 116-1, các từ: "quỹ khu vực" được thay thế bằng các từ: "quỹ lãnh thổ".

Điều D780-2

Các điều từ D. 122-1 đến D. 122-4 không được áp dụng cho Saint-Barthélemy.

Điều R780-3

I. - Đối với ứng dụng ở Saint-Barthélemy của điều R. 212-57:

1. Các tài liệu lưu trữ của cộng đồng Saint-Barthélemy được đồng hóa với các kho lưu trữ thành phố;

2. Danh quyền các tài liệu được đề cập trong điều R. 212-57 được bổ sung bởi các tài liệu sau:

- tài liệu từ tòa án, các dịch vụ phân cấp của Nhà nước và các cơ sở của nó công cộng;

- các biên bản và thư mục của các viên chức nhà nước hoặc cấp bộ đang hành nghề hoặc đã thực hành trong lãnh thổ của cộng đồng;

- tài liệu từ những người được điều chỉnh bởi luật tư nhân được ủy thác cho một nhiệm vụ công ích;

- các tài liệu được đề cập trong các Điều từ L. 212-11 đến L. 212-13.

II. - Các điều từ R. 212-58 và R. 212-62 đến R. 212-64 không được áp dụng cho Saint-Barthélemy.

Điều R780-4

Để áp dụng điều R. 312-1, các thư viện của Saint-Barthélemy được đồng hóa với thư viện thành phố.

Điều R780-5

Khi Bảo tàng Pháp được đặt tại Saint-Barthélemy, cơ quan có thẩm quyền đưa ra ý kiến về các dự án mua lại tài sản văn hóa và phục hồi các bộ sưu tập là ủy ban khoa học bộ sưu tập khu vực của các bảo tàng Pháp ở Réunion.

Điều R780-6

Đối với việc áp dụng cuốn quyển V cho Saint-Barthélemy, sự phân bổ của ủy ban liên vùng của nghiên cứu khảo cổ học được thực hiện bởi ủy ban liên vùng nghiên cứu khảo cổ học của Hải ngoại.

Điều L780-7

Đối với ứng dụng cho Saint-Barthélemy của điều R. 523-5, tham chiếu đến điều L. 122-1 của bộ luật của môi trường được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều R780-8

Đối với việc áp dụng cho Saint-Barthélemy của các điều R. 523-5, R. 523-7 và R. 523-9, các tham chiếu đến các điều của Bộ luật Quy hoạch Thị trấn được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều R780-9

Thực hiện các nhiệm vụ có lợi ích chung của Nhà nước trong khuôn khổ quyền hạn của mình Về khảo cổ học phòng ngừa, các Điều từ R. 524-3 đến R. 524-11 được áp dụng cho Saint-Barthélemy.

Điều R780-10

Đối với đơn xin Saint-Barthélemy của điều R. 524-5, tài liệu tham khảo quyển thủ tục thuế là được thay thế bằng tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều R780-11

Đối với việc nộp đơn cho Saint-Barthélemy của điều R. 532-13, các tham chiếu đến thủ trưởng hàng hải là được thay thế bằng các tham chiếu đến đại diện của Quốc gia, được hỗ trợ bởi tư lệnh khu vực hàng hải của Tây Ấn.

Điều R780-11-1

Các điều R. 611-23 và R. 611-24 không được áp dụng cho Saint-Barthélemy.

Điều D780-12

Các điều D. 623-1, D. 623-2, D. 630-1 và D. 634-1 không được áp dụng cho Saint-Barthélemy.

Điều R780-14

Ủy ban khu vực về di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc của Saint-Barthélemy bao gồm các thành viên mà ủy ban khu vực về di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc của Guadeloupe đã cung cấp trong Điều R.710-6, ngoại trừ những điều đã đề cập:

1. Trong 2 °, được thay thế bởi hai người nắm giữ quyền bầu cử quốc gia hoặc địa phương từ cộng đồng;

2. đến 3 °, được thay thế bằng hai đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức được đại diện trong cộng đồng và nhằm thúc đẩy tri thức, bảo vệ và bảo tồn di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Điều R780-17

Đối với đơn gửi Saint Barthélemy của các điều R. 611-28, R. 612-1, R. 621-8, R. 621-58, R. 621-67, R. 621-88, R. 621-92 đến R. 621-95, R. 621-98, R. 631-1, R. 631-4 và R. 631-6, tham chiếu đến luật của quy hoạch thị trấn, quy hoạch thị trấn địa phương và kế hoạch bảo vệ và phát triển được thay thế bằng tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều D780-17-1

Đối với ứng dụng cho Saint-Barthélemy của các điều D. 631-5, D. 631-7, D. 631-11 và D. 632-1, các tài liệu tham khảo luật quy hoạch thị trấn, quy hoạch thị trấn địa phương và kế hoạch bảo vệ và nâng cao được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều R780-18

Đối với việc áp dụng cho Saint-Barthélemy của các điều R. 621-71 và R. 622-46, các tham chiếu đến điều L. 2334-4 quy tắc chung của chính quyền địa phương được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều R780-18-1

Các yêu cầu công khai được tiến hành đối với việc áp dụng các điều R. 621-93, R. 631-2 và D. 631-9 ở Saint-Barthélemy được thực hiện theo quy trình do các quy định hiện hành của địa phương quy định.

Điều R780-19

Đối với việc áp dụng phần quy định của luật ở Saint-Barthélemy, các điều khoản được liệt kê dưới đây là được thay thế như sau:

a) Các từ: "sở", "vùng", "đô thị" bằng từ: "tập thể";

- b) Các từ: "hội đồng chung" hoặc "hội đồng khu vực" bằng các từ: "hội đồng lãnh thổ";
- c) Từ: "tòa thị chính" bởi các từ: "khách sạn của cộng đồng";
- d) Các từ: "thị trường", "chủ tịch hội đồng chung" hoặc "chủ tịch hội đồng khu vực" bằng các từ: "chủ tịch hội đồng lãnh thổ";
- e) Các từ: "tỉnh trưởng" hoặc "tỉnh trưởng khu vực" bằng các từ: "đại diện của Nhà nước".

Điều R780-20

Trong trường hợp không có sự điều chỉnh, các tham chiếu được thực hiện theo các điều khoản của quy tắc áp dụng cho Saint-Barthélemy các điều khoản không được áp dụng trong đó được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

PHẦN IX: CÁC QUY ĐỊNH ĐẶC BIỆT ĐỐI VỚI SAINT-MARTIN

Điều R790-1

Điều R. 111-23 không áp dụng cho Saint-Martin.

Điều R790-1-1

Đối với đơn gửi Saint-Martin của điều R. 116-1, các từ: "quỹ khu vực" được thay thế bằng từ: "quỹ lãnh thổ".

Điều D790-2

Các điều từ D. 122-1 đến D. 122-4 không được áp dụng cho Saint-Martin.

Điều R790-3

I. - Đối với ứng dụng tại Saint Martin của điều R. 212-57:

1. Các kho lưu trữ của cộng đồng Saint-Martin được đồng hóa với các kho lưu trữ của thành phố;

2. Danh quyền các tài liệu được đề cập trong điều R. 212-57 được bổ sung bởi các tài liệu sau:

- tài liệu từ tòa án, các dịch vụ phân cấp của Nhà nước và các cơ sở của nó công cộng;

- các biên bản và thư mục của các viên chức nhà nước hoặc cấp bộ đang hành nghề hoặc đã thực hành trong lãnh thổ của cộng đồng;

- tài liệu từ những người được điều chỉnh bởi luật tư nhân được ủy thác cho một nhiệm vụ công ích;

- các tài liệu được đề cập trong các Điều từ L. 212-11 đến L. 212-13.

II. - Các điều từ R. 212-58 và R. 212-62 đến R. 212-64 không được áp dụng cho Saint-Martin.

Điều R790-4

Để áp dụng điều R. 312-1, các thư viện của Saint-Martin được đồng hóa với các thư viện thành phố trực thuộc trung ương.

Điều R790-5

Khi Bảo tàng Pháp được đặt tại Saint-Martin, cơ quan có thẩm quyền đưa ra ý kiến về các dự án mua lại tài sản văn hóa và phục hồi các bộ sưu tập là ủy ban khoa học bộ sưu tập khu vực của các bảo tàng Pháp ở Réunion.

Điều R790-6

Đối với việc áp dụng cuốn quyền V cho Saint-Martin, các quy định của ủy ban nghiên cứu liên vùng

được thực hiện bởi ủy ban liên vùng nghiên cứu khảo cổ học ở nước ngoài được cung cấp trong điều R. 710-4.

Điều R790-7

Đối với việc áp dụng cho Saint-Martin các điều R. 523-5, R. 523-7 và R. 523-9, các tham chiếu đến các điều của luật quy hoạch thị trấn được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng chủ đề áp dụng tại địa phương.

Điều R790-8

Thực hiện các nhiệm vụ có lợi ích chung của Nhà nước trong khuôn khổ quyền hạn của mình Về khảo cổ học phòng ngừa, các điều từ R. 524-3 đến R. 524-11 được áp dụng cho Saint-Martin.

Điều R790-9

Đối với đơn xin Saint-Martin của điều R. 524-5, tài liệu tham khảo cuốn quyền thủ tục thuế là được thay thế bằng tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều R790-10

Đối với việc áp dụng cho Saint-Martin của điều R. 532-13, các tham chiếu đến thủ trưởng hàng hải được thay thế bằng tham chiếu đến đại diện của Quốc gia, được hỗ trợ bởi Tư lệnh vùng biển Caribe.

Điều R790-10-1

Các điều R. 611-23 và R. 611-24 không áp dụng cho Saint-Martin.

Điều D790-11

Các điều D. 623-1, D. 623-2 và D. 634-1 không được áp dụng cho Saint-Martin.

Điều R790-13

Ủy ban khu vực về di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc của Saint-Martin bao gồm các thành viên giống nhau mà ủy ban khu vực về di sản, cảnh quan và kiến trúc và kiến trúc của Guadeloupe đã cung cấp trong điều R. 710-6, đêngoại trừ những thứ được đề cập:

1. Trong 2 °, được thay thế bởi hai người nắm giữ quyền bầu cử quốc gia hoặc địa phương từ cộng đồng;

2. đến 3 °, được thay thế bằng hai đại diện của các hiệp hội hoặc tổ chức được đại diện trong cộng đồng và nhằm thúc đẩy tri thức, bảo vệ và bảo tồn di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Điều R790-16

Để áp dụng tại Saint-Martin các điều R. 611-28, R. 612-1, R. 621-8, R. 621-58, R. 621-67, R.621-88, R. 621-92 đến R 621-95, R. 621-98, R. 631-1, R. 631-4 và R. 631-6, tham chiếu đến luật của quy hoạch thị trấn, quy hoạch thị trấn địa phương và kế hoạch bảo vệ và phát triển được thay thế bằng tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều D790-16-1

Đối với ứng dụng ở Saint-Martin của các điều D. 631-5, D. 631-7, D. 631-11 và D. 632-1, các tham chiếu đến luật quy hoạch thị trấn, quy hoạch thị trấn địa phương và kế hoạch bảo vệ và nâng cao được thay thế bằng cách tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều R790-17

Đối với việc áp dụng cho Saint-Martin của các điều R. 621-71 và R. 622-46, các tham chiếu đến điều L. 2334-4 của quy tắc chung của chính quyền địa phương được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Điều R790-18

Đối với việc áp dụng phần quy định của luật ở Saint-Martin, các điều khoản được liệt kê dưới đây là được thay thế như sau:

a) Các từ: "sở", "vùng", "đô thị" bằng từ: "tập thể";

- b) Các từ: "hội đồng chung" hoặc "hội đồng khu vực" bằng các từ: "hội đồng lãnh thổ";
- c) Từ: "tòa thị chính" bởi các từ: "khách sạn của cộng đồng";
- d) Các từ: "thị trưởng", "chủ tịch hội đồng chung" hoặc "chủ tịch hội đồng khu vực" bằng các từ: "chủ tịch hội đồng lãnh thổ";
- e) Các từ: "tỉnh trưởng" hoặc "tỉnh trưởng khu vực" bằng các từ: "đại diện của Nhà nước".

Điều R790-19

Trong trường hợp không có sự điều chỉnh, các tham chiếu được đưa ra bởi các điều khoản của bộ luật áp dụng cho Saint-Martin, để các điều khoản không được áp dụng trong đó được thay thế bằng các tham chiếu đến các điều khoản có cùng đối tượng áp dụng tại địa phương.

Phần quy định

Phụ lục

Điều Phụ lục 1 của Điều R. 111-1

Phụ lục 1 cho các điều R. 111-1, R. 111-3, R. 111-13 và R. 111-17

Các loại hàng hóa văn hóa được đề cập trong điều R. 111-1

Ngũng (tính bằng euro)

1. A. Cổ vật quốc gia, không bao gồm tiền cổ, bất kể nguồn gốc của chúng và đồ vật các địa điểm khảo cổ hơn một trăm năm tuổi, bao gồm cả tiền xu trực tiếp từ các cuộc khai quật, khám phá trên cạn và dưới nước hoặc các địa điểm khảo cổ:

Nước thành viên: bất kể giá trị nào;

Trạng thái thứ ba: bất kể giá trị.

1. B. Các đồ vật khảo cổ hơn một trăm năm tuổi và tiền xu cổ hơn 1500, không phải từ trực tiếp từ các cuộc khai quật, khám phá hoặc địa điểm khảo cổ:

Quốc gia thành viên: 1.500;

Bang thứ ba: 1.500.

1. C. Tiền xu sau ngày 1 tháng 1 năm 1500 không trực tiếp thu được từ các cuộc khai quật, khám phá hoặc địa điểm khảo cổ:

Nước thành viên: 15.000;

Bang thứ ba: 15.000.

2. Các yếu tố và mảng trí của các tòa nhà theo bản chất hoặc theo điểm đến, dân dụng hoặc tôn giáo và những tòa nhà đã bị tháo dỡ, hơn một trăm năm tuổi: bất kể giá trị.

3. Tranh, ảnh không thuộc loại 4 và 5, trên năm mươi tuổi(1): 15.000.

4. Màu nước, bột màu và phấn màu trên năm mươi tuổi (1): 30.000.

5. Bản vẽ trên năm mươi tuổi (1): 15.000.

6.a) Bản khắc gốc, bản in, bản in khắc và bản in thạch bản và các chất nền tương ứng của chúng, được cô lập và trên năm mươi tuổi hoặc trong một bộ sưu tập với các vật phẩm trên năm mươi tuổi

(1) (2): 15.000.

b) Áp phích và bưu thiếp nguyên bản, biệt lập và trên năm mươi tuổi hoặc được sưu tập bao gồm các phần tử trên năm mươi tuổi (1) (2): 15.000.

7. Các sản phẩm gốc của nghệ thuật tạc tượng hoặc điêu khắc và các bản sao thu được bằng quá trình tương tự như bản chính trên năm mươi tuổi (1), trừ những người thuộc loại 1: 50.000.

8. Những bức ảnh bị cô lập và trên năm mươi tuổi hoặc trong một bộ sưu tập có chứa các yếu tố của trên năm mươi tuổi (1): 15.000.

Phim và âm bản của chúng bị cô lập và hơn năm mươi năm tuổi hoặc trong một bộ sưu tập có chứa các yếu tố trên năm mươi tuổi (1): 15.000.

9. Incunabula và các bản viết tay, bao gồm cả thư văn học và nghệ thuật và các tài liệu ký tên, thể địa lý, atlases, quả địa cầu, điểm âm nhạc, bị cô lập và trên năm mươi tuổi hoặc trong bộ sưu tập với các phần tử trên năm mươi tuổi (1) (2) (3):

Quốc gia thành viên: 1.500;

Trạng thái thứ ba: bất kể giá trị.

10. Quyền in và bản nhạc riêng lẻ và trên năm mươi tuổi hoặc trong bộ sưu tập với mặt hàng trên năm mươi tuổi (3): 50.000.

11. Bản đồ địa lý in trên một trăm năm tuổi (2) (3): 15.000.

12. Tài liệu lưu trữ các loại, trừ tài liệu thuộc loại 8 và bao gồm các yếu tố trên năm mươi tuổi, bất kể phương tiện nào:

Nước thành viên: 300;

Trạng thái thứ ba: bất kể giá trị.

13 a) Các bộ sưu tập và mẫu vật từ các bộ sưu tập động vật học, thực vật học và khoáng vật học, giải phẫu: 50.000.

b) Các bộ sưu tập về lịch sử, cổ sinh vật học, dân tộc học, số học hoặc philatelic: 50.000.

14. Phương tiện vận tải trên bảy mươi lăm tuổi: 50.000.

15. Cổ vật khác không thuộc loại 1 đến loại 14 trên năm mươi tuổi: 50.000.

(1) Không thuộc về tác giả của chúng.

(2) Bao gồm những (hoặc những) bao gồm các hình vẽ hoặc điểm nổi bật được làm bằng bột màu, màu nước, trong màu phấn.

(3) Các tài liệu có ghi chú thích viết tay không phải là lời công hiến cũng không phải là những tài liệu cũ được coi là bản thảo được xếp vào loại 9 ngay khi các chú thích này trình bày một quan tâm đến lịch sử hoặc lịch sử nghệ thuật, các nền văn minh, khoa học và công nghệ.

Điều Phụ lục 3 của Điều R. 113-1

Phụ lục 3 cho các điều R. 113-1, D. 132-23, D. 421-5 và R. 423-3

Các văn bản luật liên quan đến các cơ sở công lập thuộc thẩm quyền của Bộ chịu trách nhiệm về văn hóa được đề cập đến các Điều trên

Luật số 75-1 ngày 3 tháng 1 năm 1975 thành lập Trung tâm văn hóa quốc gia Georges Pompidou và Nghị định số 92-1351 ngày 24 tháng 12 năm 1992 về quy chế và tổ chức của Trung tâm Văn hóa Nghệ thuật Quốc gia Georges Pompidou.

Nghị định số 2015-463 ngày 23 tháng 4 năm 2015 liên quan đến Trung tâm Mỹ thuật Tạo hình Quốc gia

Nghị định số 92-1338 ngày 22 tháng 12 năm 1992 tạo ra sự thành lập công khai của bảo tàng Louvre.

Nghị định số 93-163 ngày 2 tháng 2 năm 1993 liên quan đến bảo tàng Rodin.

Nghị định số 94-3 ngày 3 tháng 1 năm 1994 thành lập Thư viện Quốc gia Pháp.

Nghị định số 2003-1300 ngày 26 tháng 12 năm 2003 thiết lập cơ sở công khai của Bảo tàng và Bảo tàng Orangerie.

Nghị định số 2003-1301 ngày 26 tháng 12 năm 2003 thành lập công lập bảo tàng nghệ thuật Guimet Châu Á.

Nghị định số 2004-1350 ngày 9 tháng 12 năm 2004 liên quan đến tình trạng thành lập công khai bảo tàng cầu cảng Branly-Jacques Chirac.

Nghị định số 2005-538 ngày 23 tháng 5 năm 2005 liên quan đến việc thành lập công khai Bảo tàng Quốc gia Jean-Jacques Henner.

Nghị định số 2006-1388 ngày 16 tháng 11 năm 2006 thành lập cơ sở công khai của Porte Dorée-Cité Lịch sử quốc gia về nhập cư.

Nghị định số 2009-279 ngày 11 tháng 3 năm 2009 thành lập Công cộng của Château de Fontainebleau.

Nghị định số 2009-1643 ngày 24 tháng 12 năm 2009 thành lập cơ sở công lập Sèvres-Cité của gốm sứ.

Nghị định số 2010-669 ngày 18 tháng 6 năm 2010 thành lập công khai Bảo tàng Quốc gia Picasso Paris.

Nghị định số 2010-1367 ngày 11 tháng 11 năm 2010 liên quan đến việc thành lập công cộng của lâu đài, bảo tàng và miền quốc gia của Versailles.

Nghị định số 2011-52 ngày 13 tháng 1 năm 2011 liên quan đến việc thành lập công khai Cuộc họp của các Bảo tàng Quốc gia và của Grand Palais des Champs-Élysées.

Phụ lục này có thể được sửa đổi theo lệnh của Bộ trưởng phụ trách văn hóa.

Điều Phụ lục 4 của Điều R. 132-39

Tiêu chí lựa chọn và lấy mẫu tại Viện Nghe nhìn Quốc gia

1. Mục đích của việc lựa chọn là để giữ lại, trong số các tài liệu được đề cập trong II của điều R. 132-35 và R.

132-36, chương trình phát thanh hoặc truyền hình hoặc các yếu tố quan trọng đối với bộ nhớ tập thể trong các đại diện văn hóa, kinh tế, chính trị, xã hội hoặc lịch sử cũng như bất kỳ tài liệu khác đại diện cho lịch sử và sự phát triển cụ thể cho các phương tiện truyền thông được xem xét.

2. Các tài liệu nghe nhìn được lựa chọn ngoài những tài liệu được đề cập trong I của điều R. 132-35 là như sau:

- tin tức truyền hình;
- chương trình thể thao;
- Trò chơi ;
- các chương trình hoặc phần tử phát xạ khác có thời lượng vượt quá mười ba phút.

3. Các tài liệu âm thanh được lựa chọn ngoài những tài liệu được đề cập trong I của điều R. 132-36 là

tiếp theo:

- báo đài;
- chương trình thể thao;
- phát sóng các chương trình tạp kỹ;
- Trò chơi ;
- các khí thải khác hoặc các yếu tố phát thải có thời lượng vượt quá năm phút.

4. Báo chí được chọn trên cơ sở một ấn bản mỗi ngày và cho mỗi người gửi. Các chương trình khác sẽ được lấy mẫu với tỷ lệ bốn tài liệu cho mỗi tiêu đề hoặc mỗi môn thể thao, mỗi người gửi tiền và mỗi năm.

5. Các tiêu chí được sử dụng để lựa chọn các tài liệu nghe nhìn được xác định trong 2 như sau:

- đối với tin tức truyền hình, ấn bản được chọn sẽ là ấn bản mở đầu chương trình phát sóng tối ;
- đối với các chương trình phát sóng thể thao, đây là một khoản tiền đặt cọc, cho mỗi bộ môn, cho các sự kiện hoặc các cuộc thi đã phát sinh phân phối đầy đủ;
- đối với trò chơi, tiền gửi của trò chơi đầu tiên được phát sóng khi bắt đầu lưới và của ít nhất một phiên bản ổn định trong năm.

Các chương trình hoặc chương trình phát sóng khác dài hơn mười ba phút cũng phải tuân theo sắp xếp hơn những thứ được cung cấp cho các trò chơi.

6. Các tiêu chí được sử dụng để chọn các tài liệu âm thanh được xác định trong 3 như sau:

- đối với báo đài: một mặt, giữ nguyên tờ báo do France Inter phát sóng lúc bảy giờ và mặt khác, giữ nhật ký tạo thành thực thể chương trình thông tin của một nửa thời gian phát sóng nhiều lần của France nfo;
- đối với các chương trình phát sóng thể thao, việc bảo tồn các sự kiện hoặc cuộc thi đã dẫn đến truyền lại đầy đủ;
- để truyền lại các chương trình tạp kỹ, việc bảo tồn các chương trình ngay khi có quan tâm đến một sự kiện đã dẫn đến một chương trình phát sóng đầy đủ;
- đối với các chương trình phát sóng trò chơi, việc giữ lại chương trình phát sóng trận đấu đầu tiên khi bắt đầu lưới và ít nhất một ấn bản ổn định trong năm;
- các chương trình khác hoặc các phần tử phát xạ kéo dài hơn năm phút cũng phải tuân theo sắp xếp hơn những thứ được cung cấp cho các trò chơi.

Điều Phụ lục 5 của Điều R. 143-1

Quy chế của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc

PHẦN I

MỤC TIÊU CỦA NỀN TẢNG DI SẢN

Điều 1

Mục tiêu của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc là thúc đẩy tri thức, bảo tồn và nâng cao của di sản, cảnh quan và kiến trúc quốc gia. Nó tập trung vào việc xác định, bảo tồn và tăng cường các di sản, cảnh quan và kiến trúc chưa được bảo vệ. Nó góp phần vào việc bảo tồn các di tích, tòa nhà, bộ đồ nội thất hoặc các yếu tố đáng chú ý của

các khu vực tự nhiên hoặc cảnh quan bị đe dọa suy thoái, biến mất hoặc phân tán. Do đó, nó góp phần vào việc làm, hội nhập, đào tạo và truyền đạt bí quyết trong lĩnh vực ăn uống và việc nâng cao các di sản, cảnh quan và kiến trúc và địa điểm. Nó cung cấp hỗ trợ cho công chúng hoặc tư nhân, cụ thể là bằng trợ cấp, để mua lại, duy trì, quản lý và giới thiệu cho công chúng những hàng hóa này, cho dù chúng đã được áp dụng các biện pháp bảo vệ theo quy định của pháp luật hay chưa.

Nó cũng có thể mua hàng hóa được đề cập trong đoạn thứ ba khi việc mua lại này là cần thiết cho các hành động bảo vệ mà nó thực hiện. Nó có thể trao nhận cho các di sản, cảnh quan và kiến trúc và địa điểm không được bảo vệ. Nhận này có thể được sử dụng trong

giải thích cho việc cấp phép theo quy định tại 1.khoản II Điều 156 của luật số thuế chung. Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc có trụ sở chính tại Paris, Palais de Chaillot, Paris wing, 1, place du Trocadéro. Tuy nhiên, Hội đồng quản trị của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc có thể quyết định chuyển văn phòng đã đăng ký ở bất kỳ nơi nào khác.

Điều 2

Việc thực hiện vì lợi ích của Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc của các thủ tục trưng thu được cung cấp bởi Điều 6 của luật ngày 31 tháng 12 năm 1913 về di tích lịch sử và các quy định của pháp luật Ngày 2 tháng 5 năm 1930 với mục đích tổ chức lại việc bảo vệ các di tích và địa điểm tự nhiên có tính cách nghệ thuật, lịch sử, khoa học, huyền thoại hoặc đẹp như tranh vẽ, cũng như quy trình chuẩn bị trước theo điều 37 và 38 của luật ngày 31 tháng 12 năm 1921 ấn định ngân quyền chung cho năm tài chính 1922 được điều chỉnh bởi các quy định của điều này.

I. - Yêu cầu trước quyền sở hữu hoặc tiêu hủy trước do chủ tịch của Tổ chức di sản, cảnh quan và kiến trúc, được ủy quyền hợp lệ theo các điều kiện quy định tại Điều 12, cho cơ quan có thẩm quyền của Nhà nước.

Kèm theo đó là các thông số kỹ thuật mô tả các biện pháp tự vệ và phương pháp quản lý. được xem xét bởi nền tảng.

II. - Tài sản có được bằng cách trưng thu hoặc tiêu trước không thể bị truy thu hoặc chuyển nhượng bởi

Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc chỉ sau khi hoàn thành các hành động cần thiết để bảo vệ họ. Quyền sở các khoản phí, được phụ lục vào chứng thư chuyển nhượng và có mô hình được phê duyệt bởi nghị định trong Hội đồng Nhà nước, đặt ranghĩa vụ mà Bên nhận đăng ký. Trong trường hợp chuyển nhượng cho một cá nhân, việc chuyển nhượng là được ủy quyền theo nghị định của Hội đồng Nhà nước, tùy từng trường hợp, trên báo cáo của Bộ trưởng phụ trách văn hóa hoặc về báo cáo của Bộ trưởng chịu trách nhiệm về môi trường.

III. - Việc di dời các tòa nhà đã được phân loại có nền móng áp dụng mục II của điều này sẽ không chỉ có thể can thiệp sau khi tuân thủ các thủ tục quy định tại điều 8 (đoạn thứ tư) của luật 31 Tháng 12 năm 1913 đã trích dẫn ở trên.

PHẦN II

QUẢN TRỊ VÀ VẬN HÀNH

Điều 3

Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc được điều hành bởi một ban giám đốc bao gồm:

1. Chủ tịch của tổ chức, được chọn hoặc không từ hội đồng quản trị;
2. Một đại diện của mỗi nhà sáng lập;
3. Một Thượng nghị sĩ, do Chủ tịch Thượng viện bổ nhiệm, và một Phó, do Chủ tịch Hội đồng bổ nhiệm

Quốc gia;

4. Ba đại diện của các thành phố, sở và khu vực:

- một thị trưởng, được bổ nhiệm bởi Hiệp hội Thị trưởng Pháp;
- một chủ tịch của hội đồng chung, được bổ nhiệm bởi Hiệp hội các chủ tịch của các hội đồng chung;
- một chủ tịch hội đồng khu vực, do Hiệp hội các chủ tịch hội đồng khu vực bổ nhiệm;

5. Một thành viên của Institut de France, do Thủ tướng chỉ định theo đề nghị của ủy ban hành chính tập trung;

6. Một người đủ tiêu chuẩn do bộ trưởng phụ trách văn hóa bổ nhiệm;

7. Một người đủ tiêu chuẩn do Bộ trưởng bổ nhiệm chịu trách nhiệm về môi trường;
8. Ba đại diện được bầu bởi các thành viên gắn bó của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Đại diện của các thành viên gắn bó được đề cập trong 8. của đoạn trước được bầu bởi hội đồng thành viên chung trong hai vòng đầu tiên qua bài viết. Trong vòng đầu tiên, đa số tuyệt đối phiếu bầu là bắt buộc; trong vòng thứ hai, cuộc bầu cử được thực hiện theo đa số tương đối và, trong trường hợp số phiếu bình đẳng, vì lợi ích của độ tuổi. Các đại cử tri có đủ điều kiện và tất cả các thành viên gắn bó, những người, tại ngày bầu cử, được cập nhật với những đóng góp của họ và đã đủ mười tám tuổi. Nhiệm kỳ của thành viên hội đồng quản trị không phải là chủ tịch và đại diện của những người sáng lập được gia hạn trong bốn năm kể từ cuộc họp đầu tiên của hội đồng quản trị triệu tập sau khi họ chỉ định. Chúng được thay mới trên cơ sở luân phiên hai năm một lần để việc gia hạn hoàn tất trong vòng bốn năm. Trong quá trình xây dựng ban đầu của hội đồng quản trị các giám đốc, một bản rút thăm xác định các giám đốc có nhiệm vụ đầu tiên hết hạn vào cuối một thời hạn hai năm.

Trong trường hợp chấm dứt chức năng của thành viên hội đồng quản trị theo quy định của đoạn trước, đặc biệt là cái chết, từ chức hoặc mất năng lực mà anh ta đã được bổ nhiệm, anh ta được cung cấp để thay thế anh ta. Nhiệm kỳ của người kế nhiệm hết hạn vào thời điểm thường đã hết hạn nhiệm vụ của người mà anh ta thay thế.

Thành viên của Hội đồng quản trị chỉ có thể được đại diện bởi một thành viên khác của Hội đồng quản trị các giám đốc được ủy quyền hợp lệ cho mục đích này, mà không có bất kỳ giám đốc nào có mặt có thể có thêm cùng một quyền lực hoặc đoàn kết hơn một phần ba tổng số phiếu bầu.

Trong trường hợp giám đốc vắng mặt liên tục không phải là đại diện của người sáng lập, bên quan tâm có thể bị hội đồng quản trị tuyên bố tự động từ chức, bên ngoài hiện diện và sau khi người có liên quan được phép quan sát bằng văn bản hoặc bằng miệng.

Điều 4

Hội đồng quản trị bầu ra chủ tịch của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc. Nhiệm kỳ của anh ấy là bốn năm tái tạo.

Điều 5

Hội đồng quản trị bầu ra trong số các thành viên của mình, trong thời gian có thể gia hạn là hai năm, một phó chủ tịch, một thủ quỹ và một thư ký, cùng với chủ tịch, văn phòng của Heritage Foundation. Phó chủ tịch đại diện cho chủ tịch các nhiệm

vụ được giao phó cho ông. Anh ấy thay thế anh ấy trong trường hợp của trở ngại được ghi nhận một cách hợp lệ tại chủ tọa các cuộc họp của hội đồng quản trị.

Điều 6

Đại diện của những người sáng lập cùng nhau có tổng cộng 529 phiếu bầu, được chia cho hợp lý thuận với tỷ lệ của họ trong các khoản đóng góp và phần còn lại cao nhất, mà người sáng lập không thể nắm giữ nhiều hơn trong tổng số 352 phiếu bầu.

Các giám đốc khác với những người sáng lập, mỗi người có 48 phiếu bầu khi chủ tịch được chọn trong số các giám đốc được đề cập trong 2. đến 8. của khoản đầu tiên của Điều 3. Mỗi người đều có hơn tổng thống, với 44 phiếu bầu nếu tổng thống được chọn từ bên ngoài hội đồng quản trị.

Điều 7

Hội đồng quản trị họp ít nhất hai lần một năm, do chủ tịch triệu tập. Anh ấy có ý về những câu hỏi mà tổng thống đưa ra trong chương trình nghị sự và những câu hỏi mà đồng hồ yêu cầu đăng ký ít nhất trong số các thành viên của nó.

Hội đồng quản trị chỉ có thể cân nhắc hợp lệ nếu đa số thành viên đương nhiệm thu thập được ít nhất đa số phiếu tuyệt đối có mặt. Nếu không đạt được túc số này, nó được tiếp tục đến một cuộc họp mới với các điều kiện do nội quy quy định. Sau đó hội đồng quản trị có thể có chủ ý hợp lệ mà không có điều kiện túc số.

Các quyết định của hội đồng quản trị được đa số đơn giản thông qua, tuân theo các quy định của điều 27. Trong trường hợp hòa, chủ tọa sẽ thắng thế.

Biên bản cuộc họp được lưu giữ do chủ tọa và thư ký ký.

Điều 8

Hội đồng định hướng đưa ra ý kiến và đưa ra khuyến nghị về chính quyền và hành động đã xác định do Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc thực hiện. Nó đặc biệt bao gồm đại diện của các hiệp hội bảo vệ và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc và các cá nhân đặc biệt có năng lực trong lĩnh vực bảo vệ, bảo tồn và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc và các địa điểm. Hội đồng định hướng của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc bao gồm:

1. Ba thành viên được lựa chọn bởi hội đồng quản trị, bên ngoài hội đồng quản trị, trong số các đại diện của các hiệp hội có đối tượng là bảo vệ và nâng cao di sản, cảnh quan và kiến trúc thiên nhiên và ba thành viên được lựa chọn giữa các đại diện của các hiệp hội có đối tượng là bảo vệ và tôn tạo di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa;

2. Sáu người đủ tiêu chuẩn khác, được ban giám đốc bổ nhiệm từ bên ngoài cấp bậc của mình, đặc biệt có năng lực trong lĩnh vực bảo vệ và nâng cao, một mặt, di sản, cảnh quan và kiến trúc mặt khác, tự nhiên, di sản, cảnh quan và kiến trúc văn hóa.

Các thành viên của hội đồng định hướng được bổ nhiệm trong ba năm. Nhiệm vụ của họ có thể tái tạo.

Trong trường hợp chấm dứt chức năng của một thành viên trong ban chỉ đạo, cụ thể là do chết, từ chức hoặc mất năng lực mà anh ta đã được bổ nhiệm, anh ta được thay thế. Khoảng thời gian của chức năng của người kế nhiệm hết hạn vào thời điểm mà thông thường nhiệm vụ của người mà anh ta thay thế sẽ hết hạn.

Các thành viên của hội đồng định hướng phải trực tiếp tham dự các cuộc họp. Họ không thể chỉ được đại diện bởi một thành viên khác của Ban Định hướng được ủy quyền hợp lệ cho mục đích này, mà không có bất kỳ thành viên có mặt có thể có nhiều hơn hai quyền hạn. Trong trường hợp thành viên của hội đồng hướng dẫn vắng mặt cá nhân nhiều lần, người đó có thể bị tuyên bố tự động từ chức bởi hội đồng hướng dẫn, loại trừ sự hiện diện của nó và sau khi người liên quan đã cho phép trình bày các quan sát bằng văn bản hoặc miệng.

Điều 9

Chủ tịch Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc chủ trì hội đồng định hướng theo quyền. Hội đồng hướng dẫn bầu ra một phó chủ tịch trong số các thành viên của hội đồng, người thay thế chủ tịch trong trường hợp Phòng ngừa.

Phó chủ tịch của hội đồng định hướng được bầu trong ba năm. Nhiệm vụ của anh ta có thể gia hạn. Hội đồng hướng dẫn quyết định về các mục trong chương trình nghị sự bởi đa số thành viên trình bày và đại diện. Chủ tịch hội đồng chỉ đạo có phiếu bầu trong trường hợp hòa. Anh ta triệu tập hội đồng hướng dẫn và đặt ra chương trình nghị sự, nhất thiết phải bao gồm các câu hỏi mà việc đăng ký được yêu cầu bởi hội đồng quản trị, bởi chủ tịch của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc bởi một trong các ủy viên chính phủ do tiểu bang bổ nhiệm.

Điều 10

Tất cả các chức năng của thành viên hội đồng và ủy ban của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc được thực hiện tại miễn phí, ngoại trừ việc hoàn trả chi phí mà các bên liên quan phải chịu, theo các điều kiện được xác định bởi quy chế nội bộ.

Điều 11

Các đại lý do Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc trả tiền cũng như bất kỳ người nào mà nó có vẻ hữu ích để thu thập ý kiến có thể được nghe bởi hội đồng quản trị hoặc hội đồng chính quyền, theo yêu cầu của

Chủ tịch.

PHẦN III

PHÂN PHỐI

Điều 12

Hội đồng quản trị điều chỉnh, thông qua các cuộc thảo luận của mình, các công việc của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Đặc biệt :

- 1.Nó quyết định chương trình hành động của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- 2.Nó quyết định về các nguyên tắc phân bổ hỗ trợ tài chính cho các chủ sở hữu nhà nước hoặc tư nhân và của nhân hiệu được đề cập trong đoạn cuối của điều 2 của luật ngày 2 tháng 7 năm 1996 về Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc;
- 3.Nó thông qua báo cáo đạo đức hàng năm được trình bày bởi chủ tịch;
- 4.Nó biểu quyết về ngân quyền và các sửa đổi của nó;
- 5.Nó cố định số lượng đăng ký hàng năm được yêu cầu từ các thành viên;
- 6.Nó nhận, thảo luận và phê duyệt các tài khoản cho năm tài chính đã kết thúc được trình bày bởi thủ quỹ tài liệu hỗ trợ;
- 7.Anh ấy chấp nhận các khoản đóng góp cho Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc mà không tính phí hoặc điều kiện; anh ấy chấp nhận, bằng cách cân nhắc hợp lý, những món quà bị cản trở bởi một khoản phí hoặc một điều kiện chuyển nhượng địa ốc;
- 8.Nó quyết định về việc mua lại và thanh lý hàng hóa được đề cập trong điều 5 của luật ngày 2 tháng 7 năm 1996 và có cân nhắc về thể thức của yêu cầu và việc chấp nhận thực hiện các thủ tục trưng thu và tiền sử dụng được đề cập trong điều 8 của luật nói trên cũng như về các thông số kỹ thuật được cung cấp trong điều 2 của trình bày các quy chế;
- 9.Ông ủy quyền cho tổng thống thực hiện hành động pháp lý;
- 10.Nó thông qua các quy định nội bộ.

Hội đồng quản trị có thể chỉ định các ủy ban để nghiên cứu các vấn đề mà hội đồng quản trị giám đốc hoặc chủ tịch của nó đệ trình để xem xét của họ. Anh ta có thể giao nhiệm vụ cho những người như anh ta thấy phù hợp, theo nhiệm vụ đặc biệt và cho một hoặc nhiều đối tượng cụ thể.

Điều 13

Tổng thống đảm nhận, dưới trách nhiệm của mình, quản lý chung của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc. anh ta đại diện cho Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc

trong các mối quan hệ với các bên thứ ba và trong tất cả các hành vi của đời sống dân sự. anh tachi phí đặt hàng.

Tùy thuộc vào các quyền hạn được quy định rõ ràng bởi luật pháp và quy định cho hội đồng quản lý, cho các cơ quan khác của Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc và trong giới hạn của mục đích công ty, Chủ tịch được trao quyền hạn rộng rãi nhất để thay mặt Tổ chức hành động trong mọi trường hợp sự gia trưởng.

Nó chỉ định giám đốc điều hành của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc sau khi tham khảo ý kiến của ban giám đốc. Anh ấy tên các công việc khác tại Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc. Người đó có thể ủy quyền chữ ký của mình theo các điều kiện do quy chế nội bộ quy định. Trong trường hợp có đại diện pháp lý, tổng thống chỉ có thể được đại diện bởi một đại diện hoạt động trong theo giấy ủy quyền đặc biệt.

Điều 14

Thủ quỹ thu các biên lai và thanh toán các chi phí của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Điều 15

Dưới sự ủy quyền của Chủ tịch, Tổng giám đốc Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc chỉ đạo các dịch vụ và có quyền về nhân viên. Ông đảm bảo hoạt động của nó trong các điều kiện quy định nội bộ.

Ông tham dự với tư cách cố vấn các cuộc họp của hội đồng quản trị, văn phòng, hội đồng hướng dẫn và nói chung là các ủy ban khác nhau của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Các đại lý do Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc trả tiền có thể được gọi bởi chủ tịch để tham dự bằng giọng nói cố vấn cho các cuộc họp của hội đồng quản trị, hội đồng chính quyền và các ủy ban khác nhau của Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Điều 16

Ban chính quyền đưa ra lời khuyên và đưa ra khuyến nghị về chính quyền và hành động của Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Dự thảo báo cáo đạo đức hàng năm được đệ trình trước khi chuyển đến hội đồng quản trị và ý kiến của ban giám đốc trong đó.

phải được thôn tính.

PHẦN IV

NHÂN VIÊN VÀ NGUỒN LỰC HÀNG NĂM

Điều 17

Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc được thành lập với số tiền đóng góp ban đầu là 32 triệu franc, được trả bởi những người sáng lập có tên và đóng góp cá nhân được ghi trong phụ lục của hiện các quy chế.

Điều 18

Việc kết nạp những người sáng lập mới được ghi lại bằng nghị định trong Hội đồng Nhà nước, theo đề xuất của hội đồng hành chính.

Trong trường hợp một người sáng lập mất tích, những người sáng lập khác chia sẻ quyền của anh ta tương ứng với cổ phần của họ tương ứng trong những đóng góp và phần còn lại mạnh nhất.

Điều 19

Những người sáng lập có thể cấp cho Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc những khoản đóng góp bổ sung, ủy quyền theo nghị định của Hội đồng Nhà nước thực hiện sau khi tham khảo ý kiến của hội đồng quản trị.

Điều 20

Ngoài những đóng góp ban đầu, những đóng góp của những người sáng lập được thừa nhận sau khi hiến pháp ban đầu và đóng góp bổ sung, được đề cập trong Điều 17, 18 và 19, nguồn lực của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc bao gồm:

1. Các khoản trợ cấp công có thể được cấp cho nó;
2. Số tiền thu được từ các khoản quyên góp và thừa kế;
3. Sự đóng góp của các thành viên gắn bó;
4. Sản phẩm của phí thu được cho các dịch vụ được thực hiện;
5. Số tiền thu được từ việc đầu tư các quỹ của nó.

Mỗi năm, Bộ trưởng Bộ Nội vụ, Bộ trưởng phụ trách văn hóa và Bộ trưởng chịu trách nhiệm về môi trường của việc sử dụng vốn từ tất cả các khoản trợ cấp từ công quỹ có thể được cấp trong năm tài chính vừa qua và việc sử dụng các khoản thanh toán được thực hiện như một khoản khấu trừ hoặc miễn thuế trong khuôn khổ quy định của pháp luật và các quy định.

Điều 21

Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc lập các tài khoản hàng năm theo Điều 8 đến Điều 17 của Bộ luật thương mại và các quy định được thực hiện cho ứng dụng của họ.

Nó chỉ định ít nhất một kiểm toán viên và một phó, được chọn từ danh quyền được đề cập trong bài báo 219 của Luật số 66-537 ngày 24 tháng 7 năm 1966 liên quan đến các công ty thương mại thực hiện các chức năng của họ theo các điều kiện do

luật nói trên quy định. Áp dụng các quy định tại Điều 457 của cùng một luật cho các kiểm toán viên được chỉ định như vậy, và các Điều 455 và 458 được áp dụng cho chủ tọa và

các thành viên Ban Giám đốc Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc.

PHẦN V

THÀNH VIÊN CỦA NỀN TẢNG DI SẢN

Điều 22

Thế nhân hoặc pháp nhân, nhà nước hoặc tư nhân, có thể tham gia Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc với điều kiện phải trả hội phí hàng năm, số tiền này được xác định bởi hội đồng hành chính.

Tư cách thành viên là miễn phí. Việc loại trừ một thành viên có thể được thông báo bằng một quyết định hợp lý của hội đồng quản lý sau khi người có liên quan được phép quan sát bằng văn bản hoặc bằng miệng.

Điều 23

Các thành viên của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc họp đại hội ít nhất một lần một năm, khi được chủ tọa triệu tập, người này phải viết ra các câu hỏi theo yêu cầu của ít nhất một phần tư thành viên liên kết.

Đại hội đồng thảo luận về chính quyền chung của Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc, các hành động mà Tổ chức này đã thực hiện đã phát triển trong năm tài chính vừa qua và những định hướng mà công ty cho là mong muốn cho năm tài chính sắp tới. Nó bầu ra đại diện của các thành viên vào hội đồng quản trị. Đại hội đồng do chủ tịch Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc chủ trì. Nó được phát âm ở đa số thành viên đơn giản trình bày và đại diện về các vấn đề trong chương trình nghị sự.

Điều 24

Các thành viên được thông báo về các hành động do Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc thực hiện và được mời tham gia tham dự.

Họ được hưởng lợi từ việc vào cửa miễn phí, trong giờ tham quan, tới các tòa nhà thuộc Foundation di sản, cảnh quan và kiến trúc hoặc hưởng lợi từ nhân mà nó trao giải, được mở rộng cho công chúng.

PHẦN VI

QUY ĐỊNH VÀ GIÁM SÁT NỘI BỘ

Điều 25

Các quy chế nội bộ do hội đồng quản trị thông qua. Nó cung cấp các điều kiện cần thiết để đảm bảo việc thực hiện các quy chế này. Nó chỉ có thể có hiệu lực sau khi được sự đồng ý của Bộ trưởng Bộ nội vụ, bộ trưởng chịu trách nhiệm về văn hóa và bộ trưởng chịu trách nhiệm về môi trường.

Điều 26

Các ủy viên chính phủ do Bộ trưởng Bộ Nội vụ bổ nhiệm, Bộ trưởng phụ trách văn hóa và Bộ trưởng chịu trách nhiệm về môi trường có thể tham dự các cuộc họp của hội đồng quản trị, văn phòng, hội đồng hướng dẫn và nói chung là các ủy ban khác nhau của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc. Họ có toàn quyền điều tra tài liệu và tại chỗ và có thể được thông báo cho nhau. Tài liệu quan tâm đến hoạt động của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc. Họ có thể yêu cầu ban giám đốc cân nhắc lại lần hai, không thể từ chối. Trong trường hợp, sự cân nhắc chỉ có thể đạt được bởi đa số 2/3, tùy thuộc vào các giả thuyết trong đó đa số lớn hơn được yêu cầu theo quy chế hoặc quy định nội bộ.

PHẦN VII

CÁC ĐIỀU KHOẢN CHUYỂN TIẾP VÀ TUYỆT VỜI

Điều 27

Quy chế hiện tại chỉ có thể được sửa đổi sau hai lần thảo luận thống nhất của hội đồng quản trị của chính quyền, được thực hiện cách nhau hai tháng và bởi đa số ba phần tư số thành viên tại vị. Tuy nhiên, một sự cân nhắc duy nhất là đủ khi việc sửa đổi đã được các thành viên trong thực hiện, được thông báo hợp lệ về dự án bằng thư đã đăng ký với xác nhận đã nhận, nhận được ít nhất một tháng trong nâng ao. Việc sửa đổi các quy chế chỉ có thể có hiệu lực sau khi được thông qua bằng nghị định của Hội đồng Nhà nước, được thực hiện về báo cáo chung của Bộ trưởng Bộ Nội vụ, Bộ trưởng phụ trách văn hóa và Bộ trưởng chịu trách nhiệm môi trường.

Điều 28

Trong trường hợp giải thể hoặc thu hồi giấy công nhận hoạt động công ích, Hội đồng quản trị chỉ định một hoặc nhiều ủy viên chịu trách nhiệm thanh lý tài sản của Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc. Tài sản ròng được phân bổ cho một hoặc nhiều cơ sở tương tự, công cộng hoặc được công nhận là có công dụng. Trong trường hợp các biện pháp nêu trong đoạn trước không được thực hiện, một nghị định sẽ được ban hành để cung cấp cho nó. Người nắm giữ quỹ, chức danh và tài liệu lưu trữ thuộc Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc sẽ phân phối hợp lệ trong tay của ủy viên được chỉ định bởi sắc lệnh nói trên.

Điều 29

Các cân nhắc của hội đồng quản trị được quy định tại Điều 27 và 28 sẽ được gửi ngay đến

Bộ trưởng Bộ Nội vụ, Bộ trưởng Bộ Văn hóa và Bộ trưởng Bộ Môi trường.

Điều Phụ lục 5-1 đến Điều R. 143-1

Các nghị định liên quan đến Quỹ Di sản, cảnh quan và kiến trúc

Nghị định số 2004-868 ngày 26 tháng 8 năm 2004 phân bổ một phần số tiền thu được từ thừa kế tránh bị Nhà nước bắt giữ tại Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Nghị định số 2004-1016 ngày 22 tháng 9 năm 2004 sửa đổi Phụ lục III của Bộ luật Thuế chung và liên quan đến khấu trừ tiền đất liên quan đến các tòa nhà đã nhận được nhãn hiệu của Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc.

Nghị định số 2008-195 ngày 27 tháng 2 năm 2008 áp dụng các điều L. 143-2-1 và L. 143-15 của bộ luật di sản, cảnh quan và kiến trúc và liên quan đến các thỏa thuận ký kết với Tổ chức Di sản, cảnh quan và kiến trúc và một số cơ sở hoặc các hiệp hội ủng hộ việc trùng tu các di tích lịch sử tư nhân.

Điều Phụ lục 6 đến Điều R. 545-16

Thẩm quyền theo lãnh thổ của các ủy ban nghiên cứu khảo cổ học theo lãnh thổ

Ủy ban Trung tâm Bắc Bộ

Centre-Val de Loire, Ile-de-France, Hauts-de-France

Ủy ban Tây

Brittany, Normandy, Pays de la Loire

Ủy ban đông

Grand Est, Bourgogne-Franche-Comté

Ủy ban Đông Nam bộ

Auvergne-Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Corsica

Ủy ban Tây Nam

Aquitaine mới, Occitanie

Ủy ban hải ngoại

Guadeloupe, Guyana, Martinique, Réunion, Mayotte, Saint-Pierre-et-Miquelon, Saint-

Barthélemy, Saint-Martin

Điều Phụ lục 7 của Điều R. 621-98

Chu vi của các miền quốc giaBạn có thể tham khảo toàn bộ văn bản với hình ảnh của nó từ phần trích từ Tạp chí Chính thứcđiện tử được xác thực n.0105, văn bản n.96 có thể truy cập tại địa chỉ sau: <https://www.legifrance.gouv.fr/>